

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

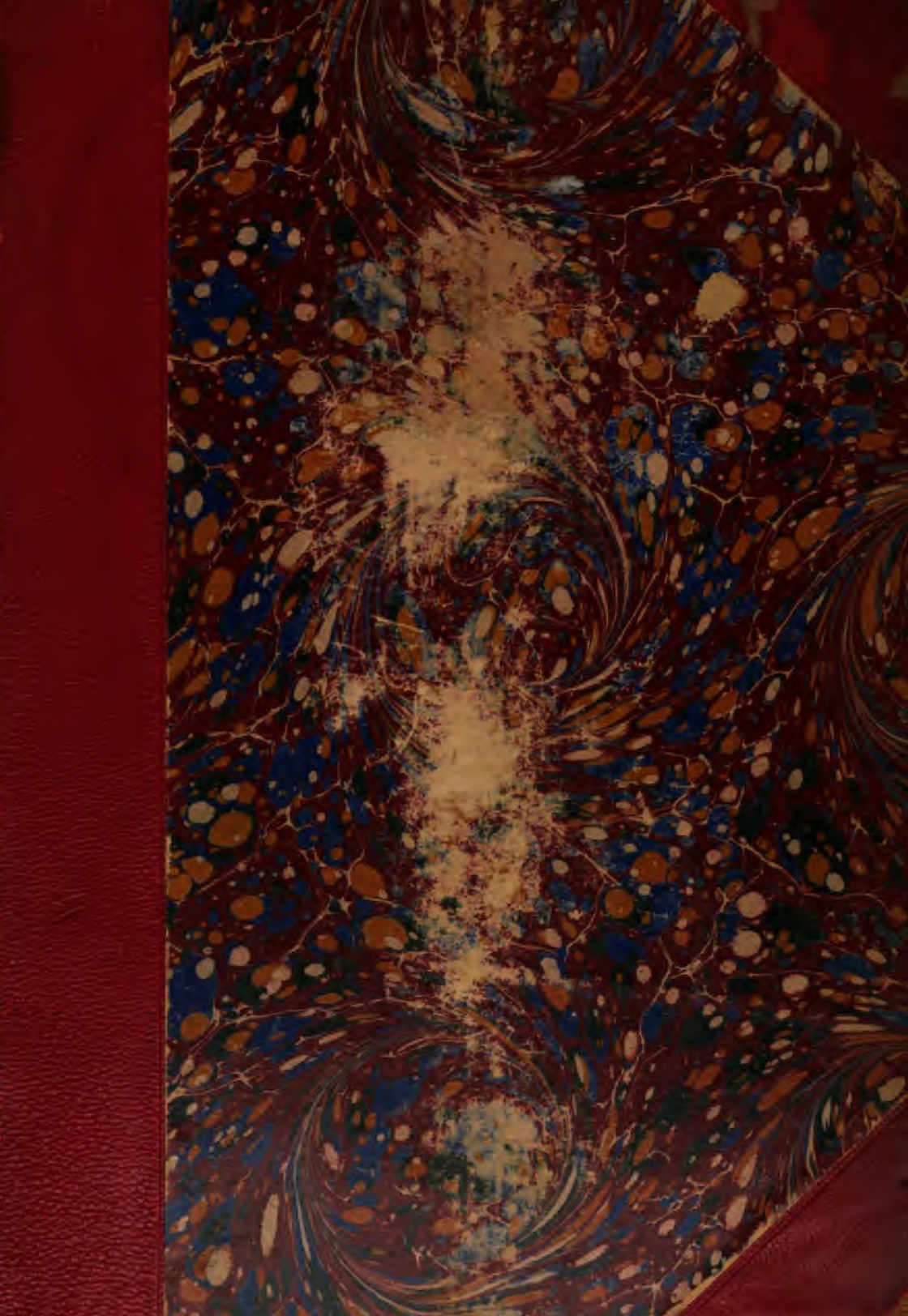
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

8169.11

Harvard College Library

FROM THE

SALISBURY FUND.

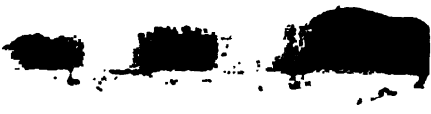
In 1858 STEPHEN SALISBURY, of Worcester, Mass.
(Class of 1817), gave \$5000, the income to be applied
to "the purchase of books in the Greek
and Latin languages, and books in
other languages illustrating
Greek and Latin
books."

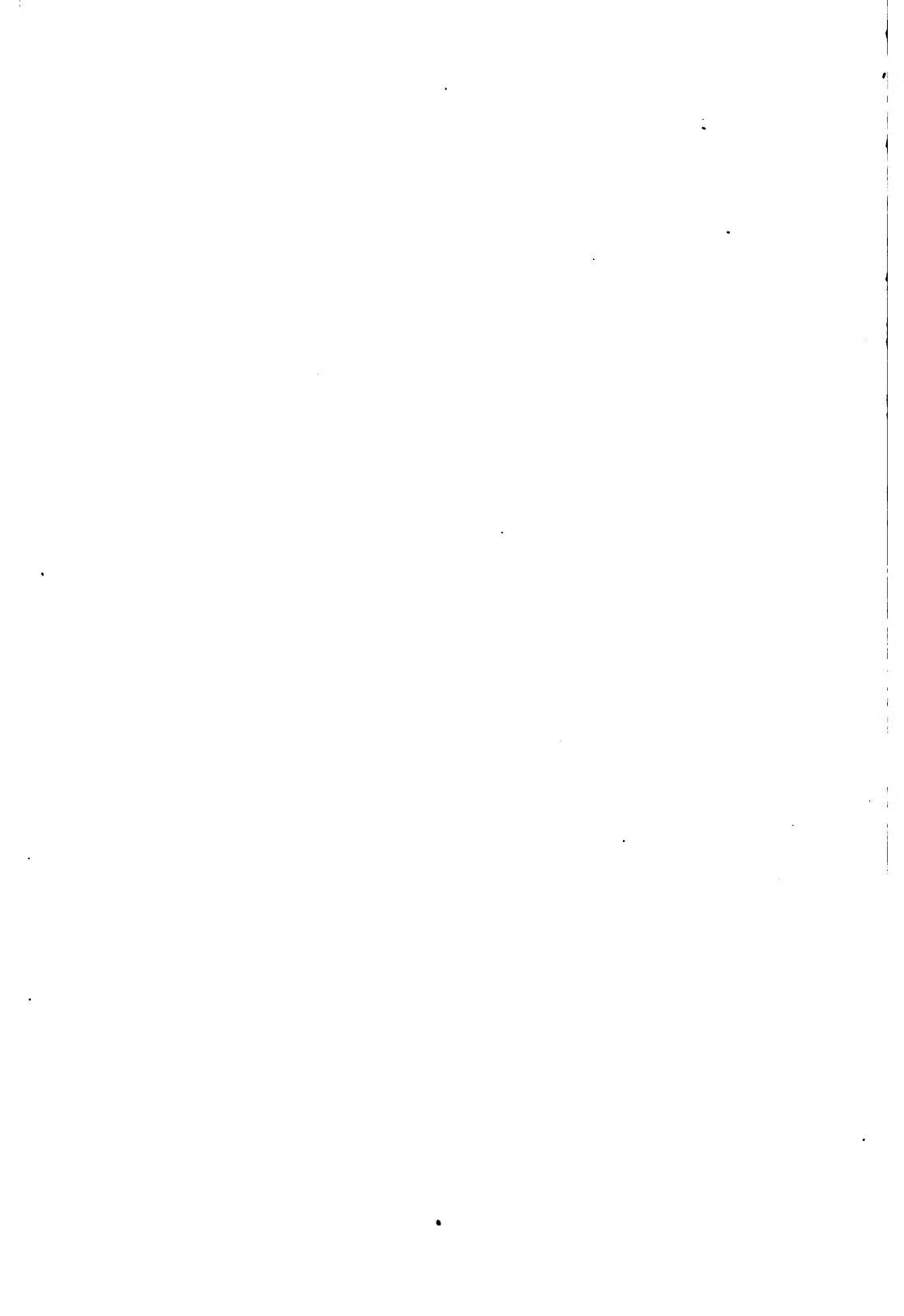
26 Feb., 1902.

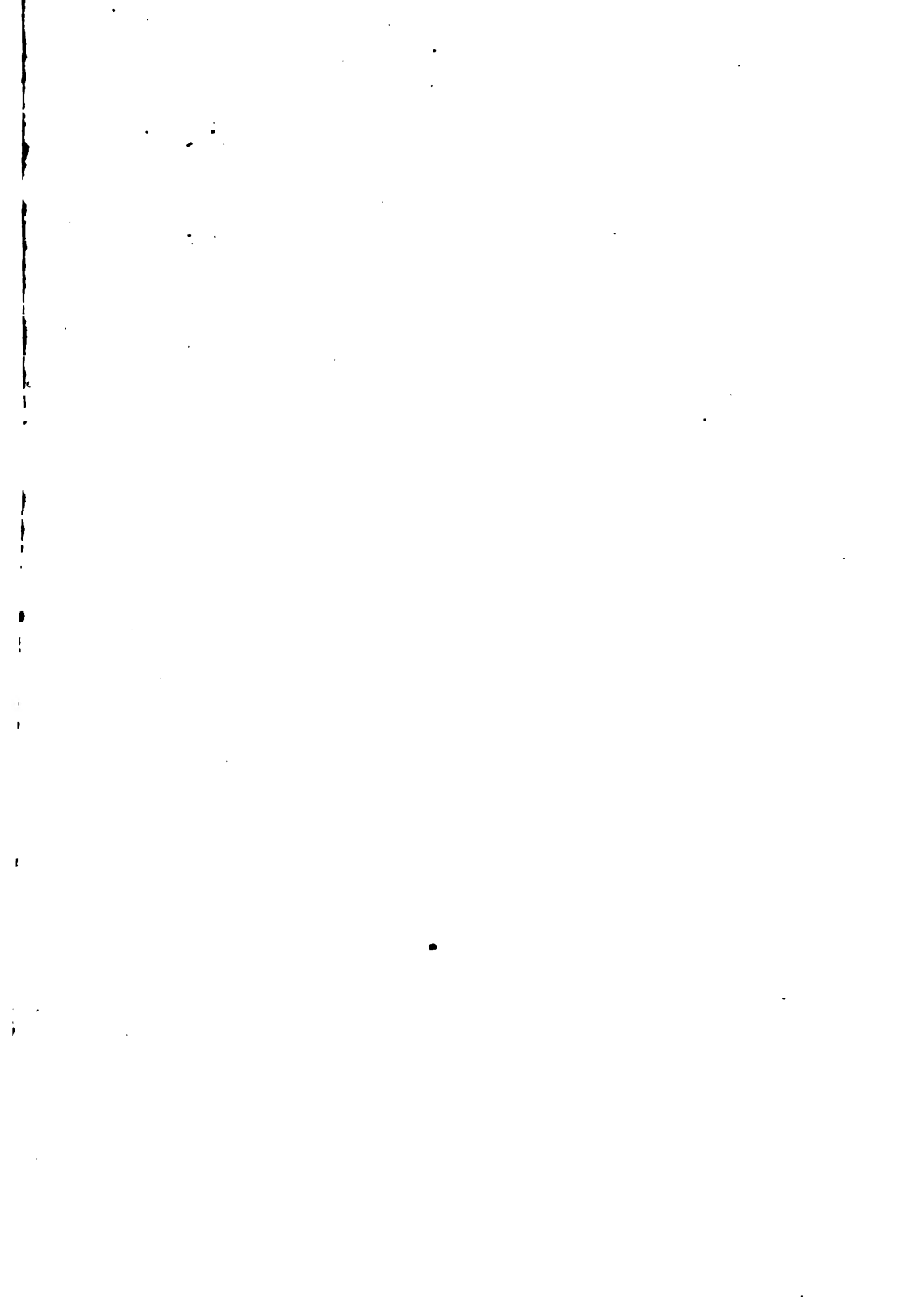

2000

3

0

POETARVM GRAECORVM FRAGMENTA

AVCTORE VDALRICO DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF
COLLECTA ET EDITA

VOLVMINIS III FASCICVLVS PRIOR

POETARVM PHILOSOPHORVM FRAGMENTA

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS

MCM

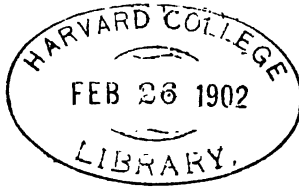
POETARVM PHILOSOPHORVM
FRAGMENTA

EDIDIT

HERMANNVS DIELS

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS
MCM I

Q 169. 11

Salisbury fund.
(III, 1.)

PRAEFATIO

Plagulis correctis indicibusque non sine taedio confectis dum respiro et laetiore animo quid praefandum sit meditor, ecce nuntius longe tristissimus affertur, GEORGIUM KAIBELIUM nobis litterisque acerba morte ereptum esse, qui non solum studiorum societate inde a beatissimo contubernio Bonnensi mihi erat coniunctissimus, sed in hoc quoque communi amicorum opere velut auspex et signifer, cuius auctoritatem me sequi et decebat et iuvabat. nam singularis graecae artis cognitio, quae in illo fuit, in nullo genere litterarum magis enituit quam in Comicis, unde splendidum ante biennium factum est huius Corporis initium. iam adulescentem prima tirocinia in Aristophane ponere memini eundemque audio supremam fuisse moribundi curam ac querelam. inter hos vitae laboriosae et fructuosae terminos omnem graecitatem peragravit et undique messem uberrimam rettulit; at nusquam libentius et intentius versabatur quam in atticæ comoediae reliquiis. Dorienses enim, quos edidit, propter illos opinor tetigerat. quodsi verum est (quod ego nunc libere profiteor, ubi non iam invidiosum videtur laudare amicum) cum primi illius voluminis perfectione vix unam alteramve aequalium editionem recte posse comparari, quid praestaturum eum fuisse credimus, si fatum concessisset, ut ipsam atticam comoediam nobis ex fragmentis instauraret, in qua totus habitabat et spirabat! aut nemo mortalium aut, si quisquam, ille et natus erat et paratus ad Menandri et aequalium umbras ex inferis citandas et in vitae lucem revocandas. adeo in intimam eorum consuetudinem infesso labore atque fortasse magis etiam sensus quadam cognatione se insinuaverat. nam tota eius indoles ad atticum istum saporem facta erat. ut scriptura eius elegantia apicum prae ceteris nitebat, ut suavissima sermocinatio mirum quantum amicos tenebat, priusquam morbi ingravescens tormentis animi serenitas obscurari coepta est, ita tota eius ars versus graecos et explicandi et pangendi (quae crebra fuit valenti relaxatio sicut emorienti ultima consolatio) Praxiteleo quodam perfusa erat nitore.

huius igitur tanti viri vestigiis, quoad eius licebat, insistere hoc volumen

condenti mihi iucundum fuit ac paene necessarium. splendidam quidem ingenii felicitatem, qua ille in Comicis emendandis saepe usus est, nemo sanus imitando se assequi posse opinabitur. at rationis severitatem quam ad testes colligendos ordinandos examinandos adhibuit et quam ipse primam libri sui virtutem merito praedicavit, hanc vero par est sequi eum qui optet, ut opus faustissimis auspiciis inauguratum non deteriore tela continuetur ac pertextatur. in hoc igitur editoris primario munere ad amici exemplar me libenter accomodavi (volui certe) nec minus in minutis istis rebus, ubi principia sive probanda sunt sive non probanda non deseret, nisi qui suam sibi gloriolam aucupari malit.

fuit tamen, ubi a spectato exemplo ipsa novi operis proprietate revocarer invitus. velut coeperam eius more fragmenta instruere critica adnotatione et exegetica (nam ne hanc quidem partem neglexerat ille) fragmentisque vitae artisque testimonia praefigere. sic poetas usque ad Empedoclem paene permensus eram, cum vidi, nisi difficillimos illos poetas aut inexplicatos in gravissimo quoque loco relinquere aut nimia interpretatione quasi obruere vellem, doctrinam mihi ipsam philosophorum adscribendam esse. namque etsi poetas edere, non philosophos, huius Corporis instituto iubeor, tamen sine philosophiae luce caeca fore haec carmina intellexi. itaque selecta doxographorum capita vitis singulis adnexui; quo facto quantum aequabilitati detrahetur, tantum perspicuitati additum iri spero.

praeterea testium abundantia, quae tam difficilem quam molestam reddidit huius voluminis recensionem, coactus sum lemmata a notis seiungere interpositis ipsis versibus. nec tamen hoc grave discrimen rationis. paulo gravior videatur ordinis mutatio. Kaibelius enim sic instituerat, ut ad incertae sedis fragmenta ordinanda auctorum series secundum litteras disposita valeret. quam rationem in universum vehementer probō; et ut alibi Heracliti dicta ad hanc normam disposui, ita hic Timonis sillos. nam quam olim mihi Wachsmuthius, quem honoris causa nomino, probaverat formam libri, hanc ubi accuratius examinavi, fulcris parum stabilibus niti intellexi. ergo ne in eundem ipse errorem laberer, libenter Kaibelii rationi me applicavi. ceterum ne in inertiae pulvino, quam nesciendi artem vulgo dicunt, acquievisse viderer, argumentorum tabulam ac descriptionem, qualem ipse concepi animo, fragmentis praemisi.

at longe alia condicio ipsorum philosophorum. hic enim periclitanda erat fragmentorum non fortuita collocatio. nimirum aut tantum servatum erat velut in Parmenideis, ut consilium poetae suapte sponte pateret, aut tam pauca inter varia genera distributa velut Xenophanis, ut haud facile posses deerrare itinere, aut sententiarum conexus ipso doctrinae

contextu tam clare praescriptus videbatur, ut dispositionis filum satis certo per pleraque ac gravissima fragmina persequi liceret. talis est condicio Empedocleorum, quae ad lucem amplissimae doxographorum memoriae egregie explanantur ac disponuntur.

de delectu nostro poetarum hoc breviter monendum est. recepimus Eleatas et Empedoclem tamquam medullam huius poeseos. cui Thaletis et Cleostrati Astrologias praemisimus, quia ex his studiis ionica philosophia orta est, quamvis Thaletis ipsa auctoritas dubia sit. cetera illius saeculi carmina velut Hesiodica et Orphica aliis huius Corporis partibus reservantur. sophistarum poetica non minus procul habui quam Socratis, si dis placet, Platonis Aristotelis Diogenis pericula poetica, quae inter elegiacos lyricos tragicos distribuenda erunt ut Cleanthis hymnus atque cetera eiusmodi. Scythinum tamen et Menecratem recepi quia ad Heracliti philosophiam pertinent ut Silli Timonis ad Xenophanis. omnino facetissimi eius versus tantum conferunt ad philosophos recte describendos et diiudicandos, ut non iniuria in hoc orbe numerentur. Timo autem et Cratetem paulo superiorem secum traxit et Demetrium paulo inferiorem, quem quidem primus hoc loco collocavi.

unum restat, quod egeat sive explicatione sive excusatione, dialectus. si vulgarem modum probarem, quem etiam Kaibelium caute sane secutum video, philosophorum sermonem, qui elegiaco vel epico versu utuntur, ad Iadis epicae normam recensuissem. sic quicumque ante me philosophorum poesin collegerunt inde ab Henrico Stephano Galliae decore usque ad eum hominem, qui Germanum nomen apud externos infami sua fragmentorum sylloge dehonestavit, omnes Homericum colorem sine ulla dubitatione fragmentis obduxerunt. quorum exemplum ego sequi nolui. nam Homeri carmina grammaticorum Alexandrinorum manus passa sunt varias priorum editiones comparantium et exaequantium. in quibus antea multo maiorem dialecti diversitatem fuisse ex variis lectionibus exemplorum velut Platonici et Zenodotei elucet. qui igitur deficientibus plerumque fragmentorum ipsis testibus ad hanc normam dialectum restituere atque omnia de eadem fideliter colorare studeat, ei verendum est, ne simul peculiaris sermonis, praecipue Italici et Siciliensis, tenera vestigia obliteret et obducatur. cuius generis non nulla exempla in annotatione dedi et omnino hanc rationem in Parmenide meo (Berolini 1897) p. 27 et in Musei Rhenani vol. LVI p. 35 sq. defendi. nimirum titulorum erutorum carminibus ac praecipue Solonis Bacchylidisque exemplis antiquis repertis de dialecti apud poetas constantia fortius quam antea dubitare didicimus. forsitan quae nunc arbitraria esse videntur, olim secus se habere intellegatur. nunc equidem quidquam praeiudicati in hanc

controversiam afferre nolui. immo verum mihi impraesentiarum videtur fragmenta dispari potius et incompto quam fucato sermone prodere, praesertim cum testes inde a Platone et Aristotele harum rerum minime curiosos fuisse constet. itaque ut investigatores Homericae dialecti escendant necesse est usque ad ipsam, si modo fieri potest, poetarum officinam, editores autem citra Alexandrinorum aetatem necessario contineantur, ita philosophorum poetarum sermo varia testium fide ac consuetudine varie coloratus mordicus tenendus est, ut incorruptum fundamentum eis quaestionibus substruatur, quae de Eleatarum et Siculorum poesi iam paulo commodius et certius opinor poterunt institui.

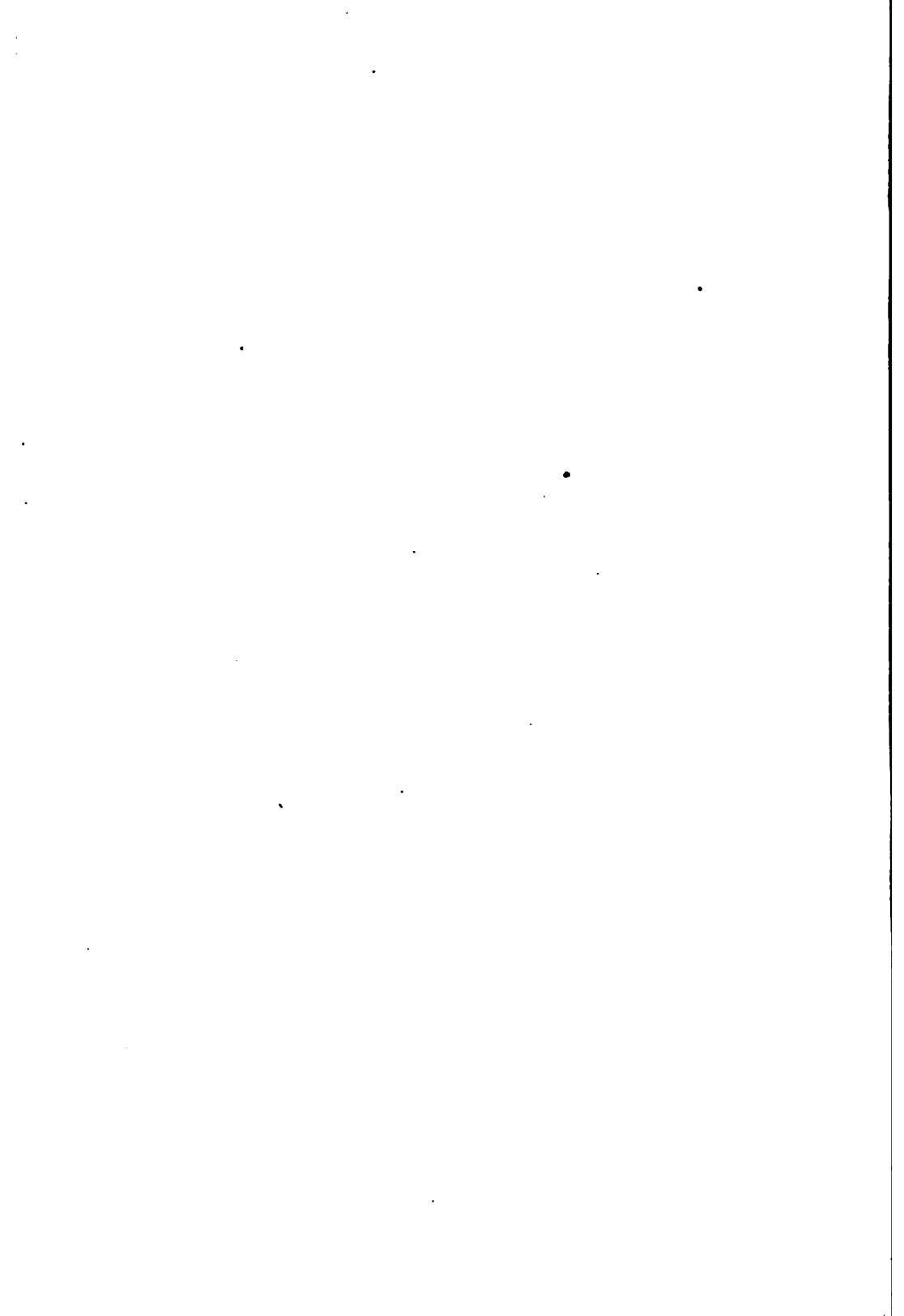
quod munus subeuntibus etiam Indicem vocabulorum plenum destinaui in hac quoque re Kaibeli exemplar secutus, etsi in tanto maiore copia verborum mihi brevitati studendum erat. propterea particularum minutarum omnes sedes indicare supersedi. immo quae aliqua observatione digna viderentur exhibui, cetera vulgaria in schedis reliqui; unde solos numeros frequentiae apposui addita supra versuum unius cuiusque poetae summa, ut singulorum proportionibus statim apparerent. quod non ideo feci, quia ex istis proportionibus secundum arcanam Neopythagoreorum doctrinam, quam illi stylometriam nuncupant, permultum disci crederem (neque illud inde extricari posse opinor, Empedoclis Physica an Lustralia priora sint), verum non iniucundum est scire, quantopere in singulis particulis adhibendis variet usus. sic γάρ particulam ab antiquioribus poetis, qui propiores sunt ionicae consuetudini, multo magis admirari observavi quam a posterioribus.

sed nolo in singula descendere, quae infinita sunt. vela contrahenda: portus adest. ergo nihil superest, quam ut Corporis gubernatori, qui huic quoque alteri cursui ipse interesse voluit adiutor peritissimus monitorque amicissimus, debitas grates ex animi mei sententia solvam.

Berolini Id. Oct. MCMI.

HERMANNUS DIELS.

POETAE PHILOSOPHI

1. THALES MILESIUS

A. TESTIMONIA VITAE SCRIPTURAE DOCTRINAE

VITAE

1. LAERTIUS DIOGENES I 22—44.

Ἦν τοίνυν ὁ Θαλής, ὡς μὲν Ἡρόδοτος [I 170] καὶ Δοῦρις 22
fr. 52, FHG II 482] καὶ Δημόκριτός φασι, πατρὸς μὲν Ἑξα-
μύου, μητρὸς δὲ Κλεοβουλῆς, ἐκ τῶν Θηλιδῶν, οἱ εἰσι Φοίνικες,
ἐθγενέστατοι τῶν ἀπὸ Κάδμου καὶ Ἀγήνορος (* * * καθὰ καὶ
5 Πλάτων [Protag. 343A] φησί· καὶ πρῶτος σοφὸς ὀνομάσθη ἀρ-
χοντος Ἀθήνησι Δαμασίου [582], καθ' ὃν καὶ οἱ ἑπτὰ σοφοὶ
ἐκλήθησαν, ὡς φησι Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐν τῇ τῶν Ἀρχόντων
ἀναγραφῇ [fr. 1, FHG II 362]). ἐπολιτογραφήθη δὲ ἐν Μιλήτῳ,
δετε ἦλθε σὺν Νεῖλωι ἐκπεσόντι Φοινίκης· ὡς δ' οἱ πλείους φασίν,
10 Ἰθαγενὴς Μιλήσιος ἦν καὶ γένους λαμπροῦ. μετὰ δὲ τὰ πολι- 23
τικὰ τῆς φυσικῆς ἐγένετο θεωρίας. καὶ κατὰ τινὰς μὲν σύγγραμμα
κατέλιπεν οὐδέν· ἢ γὰρ εἰς αὐτὸν ἀναφερομένη Ναυτικὴ ἀστρολογία
Φάκου λέγεται εἶναι τοῦ Σαμίου. Καλλιμαχος δ' αὐτὸν οἶδεν εὐ-
ρετὴν τῆς ἀρχτοῦ τῆς μικρᾶς λέγων ἐν τοῖς Ἰάμβοις [fr. 94, II 259
15 Schneid.] οὕτως·

καὶ τῆς ἀμάξης ἐλέγετο σταθμῆσασθαι
τοὺς ἀστερισμούς, ἦι πλείους Φοίνικες.

1 turbae huius § sunt compilatoris 2 ἑξαμύου BP: ἑξαμυούλου F
3 θηλιδῶν BP: θηλυδῶν F: Νηλειδῶν Bywater conl. v. 9: Βηλιδῶν Meineke
4 lacunam posui. schidulae a Laertio praeparatae, quam amanuensi inserendam
tradidit, initium omissum. deest enim ἦν δὲ τῶν ἑπτὰ σοφῶν 6 epocha Da-
masiae Pythiorum instauratio est, quo sapientes convenisse fabulabantur cf.
Diog. I 40. 99; Plut. Sol. 4 de E ap. Delph. 3 p. 385 E I 99. 8 intruso emble-
mate conexus laesus, agitur de Cadmo 9 νειλῶν P: νειλῶν B: νηλῶ F

κατά τινος δὲ μόνου δύο συνέγραψε Περὶ τροπῆς καὶ Ἰσημερίας, τὰ ἄλλ' ἀκατάληπτα εἶναι δοκιμάσας. δοκεῖ δὲ κατὰ τινος πρῶτος ἀστρολογῆσαι καὶ ἡλιακὰς ἐκλείψεις καὶ τροπὰς προειπεῖν, ὡς φησὶν Εὐδόξμος [fr. 94 Speng.] ἐν τῇ περὶ τῶν Ἀστρολογουμένων ἱστορίαι· ὁθεν αὐτὸν καὶ Ξενοφάνης [fr. 19] καὶ Ἡρόδοτος [I 74] θαυμάζει. μαρτυρεῖ δ' αὐτῷ καὶ Ἡράκλειτος [fr. 38] καὶ Δημόκριτος.

ἔτι οὖν καὶ αὐτὸν πρῶτον εἰπεῖν φασὶν ἀθανάτους τὰς ψυχὰς· ὧν ἐστὶ Χοιρίλλος ὁ ποιητὴς [p. 182 Naëke]. πρῶτος δὲ καὶ τὴν ἀπὸ τροπῆς ἐπὶ τροπὴν πάροδον εὗρεν, καὶ πρῶτος τὸ τοῦ ἡλλίου μέγεθος (τοῦ ἡλιακοῦ κύκλου ὡσπερ καὶ τὸ τῆς σεληνῆς μέγεθος) τοῦ σεληναίου ἑπτακοσιοστὸν καὶ εἰκοστὸν μέρος ἀπεφῆναιτο κατὰ τινος. πρῶτος δὲ καὶ τὴν ὑστάτην ἡμέραν τοῦ μηνὸς τριακάδα εἶπεν. πρῶτος δὲ καὶ περὶ φύσεως διελέχθη, ὡς τινες.

Ἀριστοτέλης [de anima A 2. 405^a 19] δὲ καὶ Ἰππίας [fr. 10 FHG II 62] φασὶν αὐτὸν καὶ τοῖς ἀψύχοις μεταδιδόναι ψυχῆς, τεκμαιρόμενον ἐκ τῆς λίθου τῆς μαγνήτιδος καὶ τοῦ ἡλεκτροῦ. παρὰ τε Αἰγυπτίων γεωμετερεῖν μαθόντα φησὶ Παμφίλη [fr. 1, FHG III 520] πρῶτον καταγράψαι κύκλον τὸ τρίγωνον ὀρθογώνιον καὶ θῆσαι βῆν. οἱ δὲ Πυθαγόραν φασὶν, ὧν ἐστὶν Ἀπολλόδωρος ὁ λογιστικὸς [cf. Diog. VIII 12]. (οὗτος προήγαγεν ἐπὶ πλείστον, ἃ φησὶ Καλλιμαχος ἐν τοῖς Ἰάμβοις [fr. 83a. II 244 Schneid.] Εὐφορβὸν εὐρεῖν τὸν Φρύγα ὄλον σκαληνὰ [καὶ] τρίγωνα καὶ ὄσα γραμμικῆς ἔχεται θεωρίας.) δοκεῖ δὲ καὶ ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἀρίστα βεβουλεύσθαι. Κροίσου γοῦν πέμπσαντος πρὸς Μιλησίους ἐπὶ συμμαχίαι ἐκάλυψεν· ὅπερ Κύρου κρατήσαντος ἔσωσε τὴν πόλιν. καὶ αὐτὸς δὲ φησὶν, ὡς Ἡρακλείδης [Ponticus fr. 47 Voss.] ἱστορεῖ, μονήρη αὐτὸν γεγονέναι καὶ ἰδιαστήν. ἔτι οὖν καὶ 26

1 μόνου δύο sic libri 2 ἄλλα καταληπτά libri 3 προειπεῖν male excerptum, melius Hesych. cf. schol. Plat. infra p. 12. 6 αὐτὸ P 11 lacunam fortasse Laertii operis tribuendam explevi Herm. XXIV 306; cf. Roeper *Z. f. d. Alterthumsw.* 1852, 443; nitor Apuleo (infra p. 16, 3); Cleomed. cycl. th. II p. 136, 28 Z.; Archim. aren. 1, 10 p. 248, 19. tradita intellegere studet Hultsch *Abh. z. Gesch. d. Math.* IX 194². 13 ὑστάτην Scaliger (in exemplo Leidensi): ὑστέραν libri 16 μεταδιδόναι BP¹: δίδοναι FP² 17 ψυχῆς Stephanus: ψυχῆς libri 20 (ὅτε) καὶ Bywater 21 αὐτὸς B οὗτος—θεωρίας (24) emblemata olim ad Pythagoram pertinens ut Diod. X 6, 4 docet cf. Walth. Volkman *Quaest. de Diog. L. I* (Bresl. 1890) p. 5 22 πλείον Emperius ἃ om. B 23 καὶ del. Meibom cf. Callim. 24 γραμματικῆς B 27 καὶ αὐτὸς libri: Κλύτος Menagius [FHG II 333 fr. 3], Πάταυκος Voss.; ego dubito conl. Laert. VIII 4; accus. c. inf. posuisse videtur perspicui causa propter parenthesis

- γῆμαι αὐτὸν καὶ Κύβισθον υἱὸν σχεῖν· οἱ δὲ ἀγαμον μεῖναι, τῆς δὲ ἀδελφῆς τὸν υἱὸν θέσθαι. ὅτε καὶ ἐρωτηθέντα διὰ τί οὐ τεκνοποιεῖ, διὰ φιλοτεκνίαν εἰπεῖν. καὶ λέγουσιν ὅτι τῆς μητρὸς ἀναγκαζούσης αὐτὸν γῆμαι ἔλεγεν ‘οὐδέπω καιρὸς’, εἶτα ἐπειδὴ 5 παρήβησεν ἐγκειμένης εἰπεῖν ‘οὐκέτι καιρὸς’. φησὶν δὲ καὶ Ἰερώνυμος ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ δευτέρῳ Τῶν σποράδην ὑπομνημάτων [fr. 8 Hiller], ὅτι βουλόμενος δεῖξαι ράιδιον εἶναι πλουτεῖν, φορᾶς ἐλαιῶν μελλούσης ἔσεσθαι, προνοήσας ἑμισθώσατο τὰ ἐλαιουργεῖα καὶ πᾶμπλειστα συνεῖλε χρήματα.
- 10 ἀρχὴν δὲ τῶν πάντων ὕδωρ ὑπεστήσατο, καὶ τὸν κόσμον ἐμ-27 ψυχον καὶ δαιμόνων πλήρη. τὰς τε ὄρας τοῦ ἐνιαυτοῦ φασιν αὐτὸν εὐρεῖν καὶ εἰς τριακοσίας ἐξήκοντα πέντε ἡμέρας διελεῖν.
- οὐδεις δὲ αὐτοῦ καθηγήσατο, πλὴν ὅτι εἰς Ἀγυπτον ἐλθὼν τοῖς ἱερεῦσι συνδιέτριψεν. ὁ δὲ Ἰερώνυμος [fr. 21 Hiller] καὶ ἐμ- 15 μετρησαί φησιν αὐτὸν τὰς πυραμίδας, ἐκ τῆς σκιᾶ παρατηρήσαντα ὅτε ἡμῖν ἰσομεγέθης ἐστίν. συνεβίω δὲ καὶ Θρασονβούλῳ τῷ Μιλησίῳ τυράννῳ, καθὰ φησι Μινύης [FHG II 335, 3]. τὰ δὲ περὶ τὸν τρίποδα φανερὰ τὸν εὐρεθέντα ὑπὸ τῶν ἀλλέων καὶ διαπεμφθέντα τοῖς σοφοῖς ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Μιλησίων. φασὶ γὰρ 28
- 20 Ἴωνικοὺς τινὰς νεανίσκους βόλον ἀγοράσαι παρὰ Μιλησίων ἀλλέων. ἀνασπασθέντος δὲ τοῦ τρίποδος ἀμφισβήτησις ἦν, ἕως οἱ Μιλησιοὶ ἐπεμψαν εἰς Ἀελφούς· καὶ ὁ θεὸς ἐχρησεν οὕτως·

ἐχρονε Μιλήτων, τρίποδος πέρι Φοῖβον ἐρωταῖς,
τίς σοφῆαι πάντων πρῶτος, τούτου τρίποδ’ αὐδῶ.

- 25 διδοῦσιν ὄν Θάλῃ· ὁ δὲ ἄλλω καὶ ἄλλος ἄλλω ἕως Σόλωνος. ὁ δὲ ἔφη σοφῆαι πρῶτον εἶναι τὸν θεὸν καὶ ἀπέστειλεν εἰς Ἀελφούς. ταῦτα δὴ ὁ Καλλιμαχος ἐν τοῖς Ἰάμβοις ἄλλως ἱστορεῖ, παρὰ Λεανδρίου [fr. 3, FHG II 335] λαβὼν τοῦ Μιλησίου. Βαθυκλέα γάρ τινα Ἀρχάδα φιάλην καταλιπεῖν καὶ ἐπισκῆψαι ‘δοῦναι τῶν 30 σοφῶν ὀνηῖστωι’ [om. Schneid., cf. fr. 95, II 260]. ἐδόθη δὴ Θάλῃ καὶ

1 Κύβισθον Plut. Sol. 7: κίβισθον BP²; κίδισθον P¹: κίβισσον F σχεῖν Scaliger: ἔχειν libri 5 καὶ post ἱερώνυμος BP: om. F: corr. Cobet 7 ράιδιον Aristoteles (infra p. 14 n. 10, unde Hieronymus): ράον libri ἐλαιῶν F: om. BP 9 συνεῖλε libri: συνέλεξε ex Arist. Cobet; συνεῖρε Emperius 13 δὲ F (P[?]): τε BP² ὅτι F: ὅτ’ PB 15 αὐτὸν φησι F 16 ἰσομεγέθεις εἰσὶ libri: corr. Menagius cf. A 21 (p. 16) συνεβίον B 17 μινύης ? F¹ 24 ὅς Val. Max. et schol. Aristoph. σοφῆαι BP: σοφῆη F πάντων om. F 25 διδοῦσιν BP, mrg. F: δηλοῦσιν F 27 δὴ ὁ BP: δὲ F ἱαμβίους F 28 λεανδρίου PF (cf. p. 10, 16): δὲ ἀνδρίου B, verum est Μαυανδρίου 29 τῶν libri: τῷ Cobet 30 ὀνηῖστω B (? P): τῷ πρωτίστω P² F cf. Phoenix ap. Ath. XI 495 D δῆ] δὲ F²

κατὰ περίοδον πάλιν Θαλή· ὁ δὲ τῷ Διδυμῷ Ἀπόλλωνι ἀπέ- 29
στειλεν εἰπὼν οὕτω κατὰ τὸν Καλλίμαχον [fr. 95, II 260 Schn.]·

Θαλῆς με τῷ μεθεύντι Νείλω δήμου
δίδωσι, τοῦτο δις λαβῶν ἀριστεῖον.

5 τὸ δὲ πεζὸν οὕτως ἔχει· Ἐξαμῶν Μιλήσιος Ἀπόλλωνι
Δελφινίῳ Ἑλλήνων ἀριστεῖον δις λαβῶν· ὁ δὲ περιενεγκὼν τὴν
φιάλην τοῦ Βαθυκλέους παῖς Θυρίων ἐκαλεῖτο, καθά φησιν Ἐλευσις
ἐν τῷ Περὶ Ἀχιλλέως [FHG II 336, 3] καὶ Ἀλέξων ὁ Μόνδιος ἐν
ἐνάτῳ Μυθικῶν.

10 Εὐδοξος δ' ὁ Κνίδιος καὶ Εὐάνθης ὁ Μιλήσιος [FHG III 2*]
φρασι τῶν Κροίσου τινὰ φίλων λαβεῖν παρὰ τοῦ βασιλέως ποτή-
ριον χρυσοῦν, ὅπως ὀδοῖ τῷ σοφωτάτῳ τῶν Ἑλλήνων· τὸν δὲ δοῦναι
Θαλή, καὶ περιελθεῖν εἰς Χίλωνα. ὃν πυνθάνεσθαι τοῦ Πυθίου 30
τις αὐτοῦ σοφώτερος· καὶ τὸν ἀνειπεῖν Μύσωνα, περὶ οὗ λέξομεν.

15 (τοῦτον οἱ περὶ τὸν Εὐδοξον ἀντὶ Κλεοβούλου τιθέασι, Πλάτων
δ' ἀντὶ Περιάνδρου.) περὶ αὐτοῦ δὲ τάδε ἀνεῖπεν ὁ Πύθιος·

Οἰκαῖόν τινά φημι Μύσων' ἐνὶ Χῆνι γενέσθαι
σοῦ μᾶλλον πραπίδεσσι ἀρηρότα πενκαλλμησιον.

ὁ δὲ ἐρωτήσας ἦν Ἀνάχαρις. Δαίμαχος δ' ὁ Πλατωνικός [fr. 6,
20 FHG II 442] καὶ Κλέαρχος [fr. 44a, FHG II 317] φιάλην ἀποστα-
λῆναι ὑπὸ Κροίσου Πιπτακῶδι καὶ οὕτω περιενεχθῆναι.

Ἄνδρων δ' ἐν τῷ Τρίποδι [fr. 1, FHG II 347] Ἀργεῖους δῶλον
ἀρετῆς τῷ σοφωτάτῳ τῶν Ἑλλήνων τρίποδα θεῖναι· κριθῆναι δὲ
Ἀριστόδημον Σπαρτιάτην, ὃν παραχωρήσαι Χίλωνι. μέμνηται 31
25 τοῦ Ἀριστοδήμου καὶ Ἀλκαῖος [fr. 49 Bergk] οὕτως·

ὡς γὰρ δὴ ποτ' Ἀριστόδαμόν φασ' οὐκ ἀπάλαμνον ἐν Σπάρ-
[ται λόγον

εἰπεῖν· χρήματ' ἀνῆρ, πενιχρός δ' οὐδεις πέλει' ἐσλός .

ἐνιοι δὲ φασιν ὑπὸ Περιάνδρου Θρασυβούλῳ τῷ Μιλησίῳ τυ-
30 ράννῳ πλοῖον ἐμφορτον ἀποσταλῆναι· τοῦ δὲ περὶ τὴν Κώϊαν θά-
λασσαν ναυαγήσαντος, ὕστερον εὔρεθῆναι πρὸς τινῶν ἀλιέων τὸν

1 Διδυμῷ scripsi cf. p. 7, 14: διδυμι B: διδυμαίω PF 5 ἑξαμῶν sic libri
6 Διδυμαίω Menagius περι· αργαῶν F 7 παιδὸς F 8 ἀλέξων BF mrg. P¹
(i. e. Ἀλέξανδρος): λαέξων P (ante ras.) 13 Χίλωνα sic libri 14 αὐτοῦ
libri 15 τοῦτον — Περιάνδρου del. Menagius cf. § 41 τὸν om. F 16 ἀνεῖ-
λεν Casanbonus (ex Plut. Sol. 4, Schol. Arist. Plut. 9) 19 Δαίμαχος Casan-
bonus: δαίδαχος BP: δαίδαλος an δαίδαχος incertum F Πλατωνικός proba-
bilit̄er Πλαταιικός Casanbonus 26 φασ' scripsi: φασ̄ Schneidewin: φασίν
BF: ὃν (sed exp. P¹) φασίν P 28 εἶπην Schneidewin οὐδὲ τίμος add. Schol.
Pind. Isthm. II 17

τρίποδα. Φανόδικος [fr. 4, FHG IV 473] δὲ περὶ τὴν Ἀθηναίων
θάλασσαν εὐρεθῆναι καὶ ἀνευχεθέντα εἰς ἄστρῳ γενομένης ἐκκλήσεως
Βιαντι πεμφθῆναι· διὰ τί δέ, ἐν τῷ περὶ Βιαντος λέξομεν. 32

ἄλλοι φασὶν ἠφαιστότευκτον εἶναι αὐτὸν καὶ δοθῆναι πρὸς
5 τοῦ θεοῦ Πέλοπι γαμοῦντι· ἀθῆς τε εἰς Μενέλαον ἐλθεῖν καὶ σὺν
τῇ Ἑλένῃ ἀρπασθέντα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ριφῆναι εἰς τὴν Κώϊαν
θάλασσαν πρὸς τῆς Λακαίνης, εἰπούσης ὅτι περιμάχῃτος ἔσται.
χρόνῳ δὲ Λεβελίων τινῶν αὐτόθι γρῖφον ὠθησαμένων καταλη-
φθῆναι καὶ τὸν τρίποδα, μαχομένων δὲ πρὸς τοὺς ἀλιέας, γενέσθαι
10 τὴν ἀνοδὸν ἕως τῆς Κῶ· καὶ ὡς οὐδὲν ἦντων, τοῖς Μιλησίοις
μητροπόλει οδοῦσι μνηνύουσιν. οἱ δ' ἐπειδὴ διαπρσεβυόμενοι ἡλο-
γοῦντο, πρὸς τοὺς Κώϊους πολεμοῦσι. καὶ πολλῶν ἐκατέρωθεν
πιπτόντων ἐκπίπτει χρησιμὸς δοῦναι τῷ σοφωτάτῳ· καὶ ἀμφοτέρω
συνήνεσαν Θαλῆι. ὁ δὲ μετὰ τὴν περιόδον τῷ Διδυμῆι τίθησιν 33
15 Ἀπόλλωνι. Κώϊους μὲν οὖν τοῦτον ἐχρησθῆ τὸν τρόπον·

οὐ πρότερον λήξει νεῖκος Μερόπων καὶ Ἰώνων,
πρὶν τρίποδα χρύσειον, ὃν Ἥφαιστος βάλε πόντῳ,
ἐκ πόλιος πέμψῃτε καὶ ἐς δόμον ἀνδρὸς ἱκῆται,
δς σοφῆαι τὰ τ' ἔόντα τὰ τ' ἐσσύμενα πρὸ τ' ἔόντα.

20 Μιλησίοις δέ·

ἔργοις Μιλήτου, τρίποδος περὶ Φοῖβον ἐρωταῖς;
καὶ ὡς προσεῖρηται. καὶ τὸδε μὲν οὕτως.

Ἐρμιππος δ' ἐν τοῖς Βίοις [fr. 12, FHG III 39] εἰς τοῦτον
ἀναφέρει τὸ λεγόμενον ὑπὸ τινῶν περὶ Σωκράτους. ἔφρασε γάρ,
25 φησί, τριῶν τούτων ἕνεκα χάριν ἔχειν τῇ τύχη· πρῶτον μὲν ὅτι
ἄνθρωπος ἐγενόμην καὶ οὐ θηρίον, εἶτα ὅτι ἀνὴρ καὶ οὐ γυνή,
τρίτον ὅτι Ἕλλην καὶ οὐ βάρβαρος. λέγεται δ' ἀγόμενος ὑπὸ 34
γραδὸς ἐκ τῆς οἰκίας, ἵνα τὰ ἄστρα κατανοήσῃ, εἰς βόθρον ἐμπε-
σεῖν καὶ αὐτῷ ἀνοιμώξαντι φάσαι τὴν γραῦν· σὺ γάρ, ὦ Θαλῆ,
30 τὰ ἐν ποσὶν οὐ δυνάμενος ἰδεῖν τὰ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴει γνώσε-
σθαι; οἶδε δ' αὐτὸν ἀστρονομούμενον καὶ Τίμων, καὶ ἐν τοῖς Σιλ-
λοῖς [fr. 6 W.] ἐπαινεῖ αὐτὸν λέγων·

οἶον θ' ἑπτὰ Θάλητα σοφῶν σοφὸν ἀστρονόμημα.

8 γρῖφον P (a. r.): γρῖπων B: γρύπων F 9 δὲ F: δὴ BP 11 οὕτω sic
BF: οὕτω P 14 θαλῆ PF¹ corr.: θαλῆν B: θαλῆν F¹ διδυμῆι BP¹: διδυ-
μαίῳ F: ἀνοιμώξαντι P² τίθησιν BP: ἀνατίθησιν F 16 οὐ BF: μὴ P λήξει
(superser. v) P 18 σοφῆα B (F¹?) Diodorus IX 3: δεδάμκε P¹ a. r.: δεδάμκε P²;
fuit σοφὸς ἢ πρὸ τ' ἔόντα libri: προδέδορκεν Diodorus 20 ἐρωτᾶς om.
B. 21 καὶ ante ὡς del. falso Froben 23 ἐπὶ B 31 οἶον θ' ἑπτὰ BP¹:
οἶον ἔπειτα FP²

τὰ δὲ γεγραμμένα ὑπ' αὐτοῦ φησι Λόβων ὁ Ἀργεῖος [FHG
III 27**] εἰς ἔπη τείνειν διακόσια. ἐπιγεγράφθαι δ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς
εἰκόνης τόδε·

- τόνδε Θαλήν Μιλήτος Ἰᾶς Θρέψασ' ἀνέδειξεν
5 ἀστρολόγων πάντων πρεσβύτατον σοφία.
τῶν τε αἰδομένων αὐτοῦ τάδε εἶναι· 35
οὐ τι τὰ πολλὰ ἔπη φρονίμην ἀπεφήνατο δόξαν·
ἐν τι μάτευσ σοφόν,
ἐν τι κεδνὸν αἰροῦ·
10 λύσεις γὰρ ἀνδρῶν κωτίλων γλώσσας ἀπεραντολόγους.
φέρεται δὲ καὶ ἀποφθέγματα αὐτοῦ τάδε· πρεσβύτατον τῶν
ὄντων θεός· ἀγέννητον γάρ. κάλλιστον κόσμος· ποίημα γὰρ θεοῦ.
μέγιστον τόπος· ἅπαντα γὰρ χωρεῖ. τάχιστον νοῦς· διὰ παντός
γὰρ τρέχει. ἰσχυρότατον ἀνάγκη· κρατεῖ γὰρ πάντων. σοφώ-
15 τατον χρόνος· ἀνευρίσκει γὰρ πάντα. οὐδὲν ἔφη τὸν θάνατον
διαφέρειν τοῦ ζῆν. 'σὺ οὖν' ἔφη τις 'διὰ τί οὐκ ἀποθνήσκεις';
'οὐτι', ἔφη, 'οὐδὲν διαφέρει'. πρὸς τὸν πνυθόμενον τί πρότερον 36
γεγόνει, νῆξ ἢ ἡμέρα, 'ἢ νύξ' ἔφη 'μιαῖ ἡμέραι πρότερον'. ἠρώ-
τησέ τις αὐτόν, εἰ λήθοι θεοὺς ἀνθρώπος ἀδικῶν· 'ἀλλ' οὐδὲ
20 διανοούμενος' ἔφη. πρὸς τὸν μοιχὸν ἐρόμενον, εἰ ὁμόσειε μὴ
μεμοιχευκέναι, 'οὐ χεῖρον' ἔφη 'μοιχείας ἐπιπορξία.' ἐρωτηθεὶς τί
δύσκολον, ἔφη 'τὸ ἑαυτὸν γινῶναι· τί δὲ εὐκολον, 'τὸ ἄλλω ὑποθέ-
σθαι· τί ἡδιστον, 'τὸ ἐπιτυγχάνειν· τί τὸ θεῖον, 'τὸ μήτε ἀρχὴν ἔχον
μήτε τελευτήν· τί δύσκολον εἶη τεθεαμένος, ἔφη· 'γέροντα τύ-
25 ραννον'. πῶς ἂν τις ἀτυχίαν ῥᾶιστα φέροι, 'εἰ τοὺς ἐχθροὺς χεῖρον
πράσσοντας βλέποι· πῶς ἂν ἄριστα καὶ δικαιοτάτα βιώσαιμεν,
'ἂν ἂ τοῖς ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν, αὐτοὶ μὴ ὀρῶμεν· τίς εὐδαί- 37
μων, 'ὁ τὸ μὲν σῶμα ὑγιής, τὴν δὲ ψυχὴν εὐπορος, τὴν δὲ φύσιν
εὐπαίδευτος'. φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μεμνήσθαι φησι·
30 μὴ τὴν θψιν καλλωπιζέσθαι, ἀλλὰ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν εἶναι καλόν.
'μὴ πλοῦται' φησί 'κακῶς μὴδὲ διαβαλλέτω σε λόγος πρὸς τοὺς

2 αὐτῶι Bywater conl. §§ 79 et 96, at cf. § 89 5 ἀστρολόγων Reiske:
ἀστρολόγον libri σοφία BP: σοφίη F 6 αὐτόν B 8 ἐν τι P: ἐντι, corr.
ex ἐόντει? F: εοντι B 10 βύσεις Cobet ex Ambrosii obstinues: potius δήσεις
12 ἀγέννητον B: ἀγέννητον PF 13 τόπος in ras. F¹ 18 γεγόνει B: γε-
γόνει PF ἢ νύξ] aliter Plut. Alex. 64 cf. Clem. Al. Strom. VI, 731 Pott.
19 Pittaci Theo II 97, 30 Sp. λήθοι BF: λάθοι F 20 ὁμόσειε Cobet: ὁμόσει
libri 21 χεῖρον F 22 ὑποτίθεσθαι P 23 τὸ (αὐτὸ) ἐπιτυγχάνειν F: om. BP
24 δύσκολον falso iteratum ex v. 14: παραδοξότατον Plutarchus VII sap. cony. 2:
καινότατον idem de genio Socr. 6, unde τί δὲ καινόν conl. Menagius 28 ψυ-
χὴν BP¹: τύχην F φύσιν BP¹: ψυχὴν F

πίστεως κεκοινωνηκότας'. 'οὗς ἂν ἐράνοους εἰσενέγκῃς' φησὶ
'τοῖς γονεῦσιν, τοὺς αὐτοὺς προσδέχου καὶ παρὰ τῶν τέκνων.
τὸν Νεῖλον εἶπε πληθύνει ἀνακοπτομένων τῶν δευμάτων ὑπὸ τῶν
ἐτησίων ἐναντίων ὄντων.

- 5 φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς [fr. 76, FHG I 445]
γεγενῆσθαι αὐτὸν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς τριακοστῆς πέμπτης
Ὀλυμπιάδος [640]. ἐτελεύτησε δ' ἑτῶν ἑβδομήκοντα ὀκτώ (ἢ, ὡς 38
Σωσιράτης [fr. 10, FHG IV 501] φησὶν, ἐνεήκοντα): τελευτῆσαι
γὰρ ἐπὶ τῆς πεντηκοστῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος [548—5], γεγονότα
10 κατὰ Κροῖσον, ὧι καὶ τὸν Ἄλυν ὑποσχέσθαι ἀνευ γεφύρας περᾶσαι,
τὸ φεῖθρον παρατρέψαντα.

- γεγύνασι δὲ καὶ ἄλλοι Θαλαῖ, καθὰ φησὶ Δημήτριος ὁ Μάγνης
ἐν τοῖς Ὀμωνύμοις, πέντε: φήτωρ Καλλατιανὸς κακόζηλος· ζωγράφος
Σικωνίος μεγαλοφῆς· τρίτος ἀρχαῖος πάνυ κατὰ Ἡσιόδον καὶ
15 Ὅμηρον καὶ Λυκοφρον· (τέταρτος οὐ μέμνηται Δοῦρις ἐν τῷ Περὶ
ζωγραφίας [fr. 77, FHG II 487]: πέμπτος νεώτερος, ἄδοξος, οὐ μνη-
μονεύει Διονύσιος ἐν Κριτικοῖς).

- ὁ δ' οὖν σοφὸς ἐτελεύτησεν ἀγῶνα θεώμενος γυμνικὸν ὑπὸ 39
τε καύματος καὶ δόψου καὶ ἀσθενείας, ἤδη γηραιός. καὶ αὐτοῦ
20 ἐπιγέγραπται τῷ μνήματι [Anth. Pal. VII 84]:

ἢ ἄλλῃον τόδε σᾶμα (τὸ δὲ κλέος οὐρανόμακες)

τῷ πολυφροντίστῳ τούτῳ Θάλητος δρη.

- ἔστι καὶ παρ' ἡμῖν ἐς αὐτὸν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἐπιγραμμάτων
ἢ Παμμέτρῳ τόδε τὸ ἐπιγράμμα [Anth. Pal. VII 85]:

- 25 γυμνικὸν αὖ ποτ' ἀγῶνα θεώμενον, ἤελιε Ζεῦ,
τὸν σοφὸν ἄνδρα Θαλῆν ἠρπασας ἐκ σταδίου.
αἰνέω ὅτι μιν ἐγγὺς ἀπήγαγες· ἢ γὰρ ὁ πρέσβυς
οὐκέθ' ὄρᾳν ἀπὸ γῆς ἀστέρας ἠδύνατο.

- τούτου ἐστὶν τὸ Γνωθὶ σαυτὸν, ὅπερ Ἀντισθένης ἐν ταῖς 40
30 Διδοχαῖς [FHG III 182*] Φημονόης εἶναι φησιν, ἐξειδιωποιήσα-
σθαι δὲ αὐτὸ Χίλωνα.

3 πληθύνει sic BPF 6 γεγενῆσθαι BP: γεγονέναι F πέμπ-
της] Ἔης F: Ἐ restituebam Apollodoro Mus. Rh. 31, 16 7 ἐτελεύτησεν omisso δ' B
13 καλλατιανὸς Cobet: καλλαντιανὸς B: καλαντιανὸς P: καλαντιανὸς F
15 quartus (= alter) et quintus (= primus) post Dem. additi 16 ζωγράφος BP:
ζωγράφων F 17 Κρητικοῖς Casaubonus 18 γοῦν F 19 γηραιὸς ὦν F
20 ἐπέγραψε F 21 ἢ ὁ' Anth. (Plan.) σᾶμα Anth.: σῆμα P¹F: σῶμα B οὐρανό-
μακες BP: οὐρανόμυκτες F Anth. 22 τῷ P²: τῷ δὲ vel τῷδε BF¹P¹ δρη BP¹
Anth.: δρει FP² 23 ἡμῖν BP¹: ἡμῶν P²F. tum delendum esset παρ' ἐς BP: εἰς F
25 αὖ F, Anth.: ἂ B¹: eras. B² om. F¹ ἤελιε (cf. καύματος 19)] ἤλειε Casau-
bonus 26 σταδίου F Anth.: σταδίων BP 28 τῆς B¹ 31 ἐαντῷ F

Περὶ δὲ τῶν ἐπτὰ (ἄξιον γὰρ ἐνταῦθα καθολικῶς κάκεινων ἐπιμηθεῖσθαι) λόγοι φέρονται τοιοῦτοι. Λάμων ὁ Κυρηναῖος γεγραφώς Περὶ τῶν φιλοσόφων [FHG IV 277] πᾶσιν ἐγκαλεῖ, μάλιστα δὲ τοῖς ἐπτὰ. Ἀναξιμένης δὲ φησι πάντας ἐπιθέσθαι ποιητικῆ· ὁ δὲ Δικαιαρχος [fr. 28, FHG II 243 cf. Ineditum Vaticanum ed. de Arnim Herm. XXVII 120. 128] οὔτε σοφὸς οὔτε φιλοσόφους φησὶν αὐτοὺς γεγονέναι, συννετοὺς δὲ τινὰς καὶ νομοθετικούς. Ἀρχέτιμος δὲ ὁ Συρακούσιος [FHG IV 318] ὀμίλιαν αὐτῶν ἀναγέγραφε παρὰ Κυψέλωι, ἣ καὶ αὐτὸς φησι παρατυχεῖν· Ἐφορος [fr. 101, FHG I 262] δὲ παρὰ Κροίσωι πλήν Θαλοῦ. φασὶ δὲ τινες καὶ ἐν Πανωνίωι καὶ ἐν Κορίνθωι καὶ ἐν Λελοφίσι συνελθεῖν αὐτούς. διαφωνοῦνται δὲ καὶ αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν καὶ ἄλλου ἄλλο φασὶν εἶναι, ὡς ἐκεῖνο·

ἦν Λακεδαιμόνιος Χίλων σοφός, δὲ τὰδ' ἐλεξε·
 15 μηδὲν ἄγαν· καιρῶι πάντα πρόβουσι καλά.
 στασιάζεται δὲ καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν. Λεάνδριος [fr. 4, FHG II 336] μὲν γὰρ ἀντὶ Κλεοβούλου καὶ Μύσωνος Λεώφαντον Γοργιάδα Λεβέδιον ἢ Ἐφέσιον ἐγκρίνει καὶ Ἐπιμενίδην τὸν Κρήτη· Πλάτων δὲ ἐν Πρωταγόρῃ [p. 343A] Μύσωνα ἀντὶ Περιάνδρου· Ἐφορος [fr. 101, FHG I 262] δὲ ἀντὶ Μύσωνος Ἀνάχαρσιν· οἱ δὲ καὶ Πυθαγόραν προσγράφουσι. Δικαιαρχος [fr. 28, FHG II 244] δὲ τέσσαρας ὁμολογημένους ἡμῖν παραδίδωσιν Θαλήν, Βιαντα, Πιττακόν, Σόλωνα. ἄλλους δὲ ὀνομάζει ἕξ, ὧν ἐκλέξασθαι τρεῖς, Ἀριστόδημον, Πάμφυλον, Χίλωνα Λακεδαιμόνιον, Κλεόβουλον, Ἀνάχαρσιν, Περιάνδρον. ἐνιοὶ προστιθέασιν Ἀκουσίλαν Κάβα ἢ Σκάβρα Ἀργεῖον. Ἐρμιππος δ' ἐν τῷ Περὶ τῶν σοφῶν [fr. 8, 42 FHG III 37] ἐπτακαίδεκά φησιν, ὧν τοὺς ἐπτὰ ἄλλους ἄλλως αἰρεῖσθαι· εἶναι δὲ Σόλωνα, Θαλήν, Πιττακόν, Βιαντα, Χίλωνα, (Μύσωνα), Κλεόβουλον, Περιάνδρον, Ἀνάχαρσιν, Ἀκουσίλαν, Ἐπιμενίδην, Λεώφαντον, Φερεκύδην, Ἀριστόδημον, Πυθαγόραν, Λάσον Χαρμαντίδου ἢ Σισυμβρίνου, ἢ ὡς Ἀριστόξενος, Χαβρίνου, Ἐρμιονέα, Ἀναξαγόραν. Ἰππόβοτος δὲ ἐν τῇ τῶν Φιλοσόφων ἀνα-

3 ὁ γεγραφώς Bywater 4 ποιητικῆ· ὁ δὲ Stephanus: ποιητικῆς δὲ BP¹: ποιητικῆ ὁ δὲ F 8 δὲ BF: τε P 9 παρατυχεῖν BP¹: περιτυχεῖν F ἔφορος PF 11 αὐτοῖς F¹ 12 αἱ B: om. PF ἀποφάσεις F αὐτῶν om. B¹ φασὶν εἶναι P: εἶναι φασὶν F: φασὶν B¹ (fortasse recte) 16 Λεάνδριος cf. § 28 18 Γοργιάδα Reiske: γορραῖα PB: κορσίλλα F, mrg. P²: γρ. γορρασιάδα F 21 δὲ superscr. F 22 ὁμολογουμένους F 24 Πάμφυλον Froben at cf. Boeserius in Z. f. Altert. 1852, 453; turbas non expedito 26 σκάβα F 27 ἄλλος B 29 Μύσωνα inseruit Casaubonus 31 χαρμαντίδους B

γραφῆι· Ὀρφέα, Αἰνον, Σόλωνα, Περίανδρον, Ἀνάχαρσιν, Κλεόβουλον, Μύσωνα, Θαλῆν, Βίαντα, Πιπτακόν, Ἐπίχαρμον, Πινθαγόραν.
φέρονται δὲ καὶ τοῦ Θαλοῦ ἐπιστολαὶ αἰδὲ·

Θαλῆς Φερεκύδει.

5 πυνθάνομαι σε πρῶτον Ἰώνων μέλλειν λόγους ἀμφὶ τῶν θείων 43
χρημάτων εἰς τοὺς Ἕλληνας φαίνειν. καὶ τάχα μὲν ἡ γνώμη τοι
δικαίη ἐς τὸ ξυνὸν καταθέσθαι γραφὴν ἢ ἐφ' ὁποιοισοῦν ἐπιτρέ-
πειν χρέμα εἰς οὐδὲν ὄφελος. εἰ δὴ τοι ἦδιον, ἐθέλω γενέσθαι
λεσχηνώτης περὶ ὁτέων γράφεις· καὶ ἦν κελύτης, παρὰ σὲ ἀφίξο-
10 μαι εἰς Σύρον. ἡ γὰρ ἂν σὺ φρενήρεις εἴημεν ἐγὼ τε καὶ Σόλων
ὁ Ἀθηναῖος, πλώσαντες μὲν ἐς Κρήτην κατὰ (τὴν) τῶν κείθι
ἱστορίην, πλώσαντες δὲ ἐς Αἴγυπτον ὁμιλήσοντες τοῖς ἐκείνηι ὄσοι
ιερεῖς τε καὶ ἀστρονόμοι, παρὰ σὲ δὲ μὴ πλώσαιμεν. ἤξει γὰρ
καὶ ὁ Σόλων, ἦν ἐπιτρέπτης. σὺ μέντοι χωροφιλέων ὄλγα φοι-
15 τέεις ἐς Ἴωνίην, οὐδέ σε ποθὴ ἴσχει ἀνδρῶν ξείνων· ἀλλ' ὡς ἐλ- 44
πομαι, ἐνὶ μόνῳι χρέματι πρόσκειαι τῆι γραφῆι. ἡμεῖς δὲ οἱ μηδὲν
γράφοντες περιχωρέωμεν τὴν τε Ἑλλάδα καὶ Ἀσίην.

Θαλῆς Σόλωνι.

ὑπαποστάς ἐξ Ἀθηνέων δοκέεις ἂν μοι ἀρμοδιώτατα ἐν Μι-
20 λήτῳ οἶκον ποιέεσθαι παρὰ τοῖς ἀποίκιοις ὑμέων· καὶ γὰρ ἐνταῦθα
τοὶ δευδὸν οὐδέεν. εἰ δὲ ἀσχαλήσεις ὅτι καὶ Μιλήσιοι τυραννεύ-
μεθα — ἐχθαίρεις γὰρ πάντας αἰσυννήτας — ἀλλὰ τέρποι' ἐν
σὺν τοῖς ἐταίροις ἡμῖν καταβιούς. ἐπέστειλε δὲ σοὶ καὶ Βίης ἦκειν
ἐς Πριήνην· σὺ δέ, εἰ προσηνέστερόν τοι τὸ Πριηνέων ἄστυ, κείθι
25 οἰκέειν, καὶ αὐτοὶ παρὰ σὲ οἰκήσομεν.

6 ἐς F 8 • • ηρας B¹ 7 ἢ P¹ (cf. Herod. IX 26): μάλλον ἢ B: καὶ μάλλον ἢ F¹P² 8 ῥῆμα Emperius, at cf. v. 16 fortasse ὡς οὐδὲν ὄφελος cf. Diog. IX 40 9 λεσχηνώτης libri: λεσχηνετής Scaliger; illud retinui et in Anaximenes vita ter traditum neque analogia destitutum cf. Lobeckii Rhemat. p. 204 11 ante πλώσαντες add. ei Casaubonus ἐς PF: εἰς B τὴν τῶν Menagius: τῶν libri 12 ὁμιλήσοντες P et (ὁ superscripto et, ex corr.) B: ὁμιλήσαντες F ἐκεῖ Cobet 13 τε superacr. F ἀστρολόγοι F πλώσαιμεν PF: πλώσεμεν B: πλωσόμενοι Bywater: del. rectius Cobetus 14 ὁ om. F 16 ἡμέεις Menagius 17 περιχωρέωμεν B: περιχορέωμεν P: περιχωρέωμεν F καὶ τὴν ἀσίην F 19 ἀθηνέων P²: ἀθηναίων BP¹F δοκέ•οις F ἀρμοδιώτατα om. P 20 ἐνταῦθα sic libri 21 τυραννεύομεθα B: τυραννόμεθα PF 22 πάντως Bergk αἰσυννήτας, in ras., B τέρποι' scripsi: τρέποι' B: τέρποιο, sed τερπ in ras., PF ἐταίροις P: ἐτέρους B: ἐτάροις F 23 δέ τοι Menagius 24 κείθι P: κειοι B: * κείθι F 25 οἰκήσομεν BF

2. SUIDAS.

Θαλῆς Ἐξαμίου καὶ Κλεοβουλίνης Μιλήσιος, ὡς δὲ Ἡρόδοτος [I 170] Φοῖνιξ, γεροντῶς πρὸ Κροίσου ἐπὶ τῆς λε δὴλυπιάδος [640 — 637], κατὰ δὲ Φλέγοντα [cf. Mus. Rh. 31, 18²] γνωρίζομενος ἦδη ἐπὶ τῆς ζ [752—749]. ἔγραψε περὶ μετεώρων ἐν ἔπεσι, περὶ ἰσημερίας καὶ ἄλλα πολλά. ἐτελεύτησε δὲ γηραῖος θεώμενος γυμνικὸν ἀγῶνα, πιληθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ ὄχλου καὶ ἐκλυθεὶς ὑπὸ τοῦ καύματος [ex Hesychio].

πρῶτος δὲ τὸ τοῦ σοφοῦ ἔσχεν ὄνομα καὶ πρῶτος τὴν ψυχὴν εἶπεν ἀθάνατον, ἐκλείψεις τε καὶ ἰσημερίας κατέληφεν. ἀποφθέγματα δὲ αὐτοῦ πλεῖστα καὶ τὸ θρυλούμενον 'γνώθι σαυτὸν.' τὸ γὰρ 'ἔγγνα πάρα δ' ἅτα' Χίλωνός ἐστι μᾶλλον ἰδιοποιησαμένου αὐτοῦ καὶ τὸ 'μηδὲν ἄγαν' [ex Laertio cf. Cedren. I 275, 14]

Θαλῆς ὁ φυσικὸς φιλόσοφος ἐπὶ Δαρείου (1) προειπὼν τὴν τοῦ ἡλλου ἐκλειψιν.

3. SCHOL. PLATONIS IN REMP. 600 A.

Θαλῆς Ἐξαμίου Μιλήσιος, Φοῖνιξ δὲ καθ' Ἡρόδοτον. οὗτος πρῶτος ὠνομάσθη σοφός. εἶρε γὰρ τὸν ἡλιον ἐκλείπειν ἐξ ὑποδρομῆς σελήνης καὶ μικρὰν ἄρκτον αὐτὸς ἔγνω καὶ τὰς τροπὰς πρῶτος Ἑλλήνων καὶ περὶ μεγέθους ἡλλου καὶ φύσεως, ἀλλὰ καὶ ἄψυχα ψυχὴν ἔχειν ὀπωσοῦν ἐκ τῆς μαγνήτιδος καὶ τοῦ ἡλέκτρον. ἀρχὴν δὲ τῶν στοιχείων τὸ ὕδωρ. τὸν δὲ κόσμον ἐμψυχον ἔφη καὶ δαιμόνων πλήρη. ἐπαιδεύθη ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ τῶν ἱερέων. τούτου τὸ γνώθι σαυτὸν. ἐτελεύτησε δὲ μονήρης γηραῖος γυμνικὸν ἀγῶνα θεώμενος ὑπὸ καύματος ἐκλυθεὶς [ex Hesychio].

4. HERODOT. I 170 χρηστικὴ δὲ καὶ πρὶν ἢ διαφθαρεῖναι Ἰωνίην θάλαω ἀνδρὸς Μιλήσιου ἐγένετο [sc. ἢ γνώμη], τὸ ἀνέκαθεν γένος ἐόντος Φοίνικος, ὃς ἐκέλευε ἐν βουλευτήριον Ἴωνας ἐκτίσθαι, τὸ δὲ εἶναι ἐν Τέωι (Τέων γὰρ μέσον εἶναι Ἰωνίης), τὰς δὲ ἄλλας πόλιας οὐκ ἐπέμενεσθαι μηδὲν ἦσσαν νομίζεσθαι κατὰ περ εἰ δήμοι εἴεν. cf. I 146 de Cadmeis Ioniae et imprimis Miletī conditionibus.

5. IDEM I 74 (bellum inter Alyatten et Cyaxaren) ἀφερόνσι δὲ σφι ἐπ' ἴσης τὸν πόλεμον τῶι ἔκτωι ἔτει συμβολῆς γενομένης συνήνικε ὥστε τῆς μάχης συνεστεώσης τὴν ἡμέρην ἐξαπίνης νύκτα γενέσθαι. τὴν δὲ μεταλλαγὴν ταύτην τῆς ἡμέρης Θαλῆς ὁ Μιλήσιος τοῖσι Ἴωσι προηγόρευσε ἔσεσθαι, οὐρον προθέμενος ἐναντιὸν τούτου ἐν τῶι δὴ καὶ ἐγένετο ἢ μεταβολή. CLEM. Strom. I 65 p. 354 P. Θαλῆν δὲ Εὐδῆμος ἐν ταῖς Ἀστρολογικαῖς ἱστορίαις τὴν γενομένην ἐκλειψιν τοῦ ἡλλου προειπεῖν φησι, καθ' οὓς χρόνους συνήψαν μάχην

πρὸς ἀλλήλους Μῆδοι τε καὶ Ἀνδοὶ βασιλεύοντος Κναζάρου μὲν τοῦ Ἀστυά-
 γου πατρὸς Μήδων, Ἀναύτου δὲ τοῦ Κροίσου Ἀνδῶν . . . εἰσὶ δὲ οἱ χρόνοι
 ἀμφὶ τὴν ἡ Ὀλυμπιάδα [580—77] (extrema ex Tatiano 41 περὶ τῆς τῶν ἑπτὰ σο-
 φῶν ἡλικίας ἀναγράφουμην' τοῦ γὰρ προεβυτάτου τῶν προειρημένων Θαλήτος
 γενομένου περὶ τὴν πεντηκοστὴν Ὀλυμπιάδα cf. Eus. Chr. Ol. 50 [Cyrill. c. Iul. I
 p. 13 E]). PLIN. N. H. II 53 *apud Graecos autem investigavit* [sc. defectus rationem]
primus omnium Thales Milesius olympiadis XLVIII anno quarto [585/4 a. Chr.]
praedicto solis defectu qui Alyatte rege factus est urbis conditae CLXX. EUSEB.
 Chron. (Hieron.) *solis facta defectio, cum futuram eam Thales ante dixisset, Aly-*
attes et Astyages dimicaverunt a. Abr. 1432 [585 a. Chr.]; 1433 [584] ARM. —
 Recentes astronomi plerique ponunt defectum 28. Maii 585 cf. Ginzel *Spec. Canon*
 Berl. 1899 p. 171.

6. HEROD. I 75 ὡς δὲ ἀπίκετο ἐπὶ τὸν Ἄλυν ποταμὸν ὁ Κροῖσος τὸ ἐν-
 θεῦτεν, ὡς μὲν ἐγὼ λέγω, κατὰ τὰς ἐούσας γεφύρας διεβίβασε τὸν στρατόν,
 ὡς δὲ ὁ πολλὸς λόγος Ἑλλήνων, Θαλῆς οἱ ὁ Μιλήσιος διεβίβασε. ἀπορέοντος
 γὰρ Κροίσου, ὅπως οἱ διαβήσεται τὸν ποταμὸν ὁ στρατός . . . λέγεται παρε-
 όντα τὸν Θαλῆν ἐν τῷ στρατοπέδῳ ποιῆσαι αὐτῷ τὸν ποταμὸν ἐξ ἀριστερῆς
 χειρὸς ῥέοντα τοῦ στρατοῦ καὶ ἐκ δεξιῆς ῥεῖν, ποιῆσαι δὲ ὧδε· ἀνωθεν τοῦ
 στρατοπέδου ἀρξάμενον διώρυχα βαθέαν ὀρύσσειν ἄγοντα μνηοειδέα, ὅπως ἂν
 τὸ στρατόπεδον ἰδρυμένον κατὰ νῶτον λάβοι, ταύτη κατὰ τὴν διώρυχα ἐκτρα-
 πόμενος ἐκ τῶν ἀρχαίων ῥέεθρων καὶ αὐτὶς παραμειβόμενος τὸ στρατόπεδον
 ἐς τὰ ἀρχαῖα ἐσβάλλοι. ὥστε ἐπειτε καὶ ἐσχίσθη τάχιστα ὁ ποταμός, ἀμ-
 φορτέρῃ διαβατὸς ἐγένετο.

7. EUSEB. Chron. graece ap. Cyrill. c. Iul. I p. 12 *τριακοστῇ πέμπτῃ Ὀλυμ-*
πιάδι [640—37] Θ. *Μιλήσιος πρῶτος φυσικὸς φιλόσοφος γενέσθαι λέγεται, παρα-*
τείνεσθαι δὲ τὴν ζωὴν αὐτοῦ φασιν ἕως πεντηκοστῆς ὀδόης ὀλ. [548—5];
 Hieron. (AP) Ol. 35, 1 [640], Armen. Ol. 35, 2 [639] *olympiadis annum definiunt.*
pro mortis epocha ol. 58 [sic etiam Hieron.] *Arm. habet ol. 48* [588—5], sed idem
 sub lemma *Thales moritur* Ol. 58, 1 (ut Hier. APSR [cet. 58, 2]). ABULFARAGIUS
 p. 33 Pococke: *tradit Cyrillus in libro suo quo respondet Iuliano . . . fuisse*
Thaletem ante initium regni Nebuchadnesaris XXVIII annis. dicit autem Por-
phyrius floruisse Thaletem post Nebuchadnesarem CXXIII annis. cum Cyrilli
 epocha constet (Ol. 35 cf. supra), Nebuchadnesaris annus unde Arabs proficiscitur
 est Ol. 42 [612—9]. ergo Porphyrii epocha incideret in ol. 72, 73 [489—486],
 quod absurdum. unde Rõper Arabum confusione regum cognominum [Boch-
 tenasr I et II] nisus Nabonassaris aeram [ergo 747—123 = 624] intellexit. quem
 olim secutus sum cf. ad p. 9, 6. lenius Unger correcto numero CXXIII in CXXII
 epocham Porphyrii in 592 posuit. at cum initium Nebuchadnesaris sec. Abul-
 faragium incidat in Ol. 42, Porphyrii epocha erit Ol. 47. 48 [589—6]. ergo veri
 simile est ἀκμὴν [floruisse] sec. illum poni in Ol. 48, 4 (solis defectiois anno, de
 quo cf. n. 5).

8. Ἐκλογὴ Ἱστοριῶν Parisina [Cramer An. Par. II 263 cf. Leo Bekkeri
 p. 36, 4] sub sexto Ezecliae anno: *κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Θ. Μιλήσιος ἐν*
Τενδέσῳ ἀπέθανε καὶ Σίβυλλα Ἑρυθραία ἐγνωρίζετο. ecloga non Eusebiana
 incerti est auctoris [Africani sec. Gelzer *Africanus* II 154; aliter 315], unde etiam
 CHRON. pasch. 214, 20 Bekk. sub Ezecliae anno 5 (ol. 10, 3) *τούτῳ τῷ ἔτει Θ. ὁ*

Μιλῆσιος φιλόσοφος ἐν Τενέδωι ἀπέθανεν. Sibylla Erythraea in Eusebio iuxta Ezechiam Ol. 9, 3 collocatur. de huius epochae natura cf. Phlegon supra p. 12 n. 2. Tenedum propter Cleostratum (v. p. 18) scholae astronomicae quasi diadochum fictam esse vidit Wilamowitz.

9. ΠΛΑΤΟ Theaet. 174 A. ὡσπερ καὶ Θαλῆς ἀστρονομούντα καὶ ἄνω βλέποντα, πεσόντα εἰς φρέαρ, θραύττα τις ἐμμελής καὶ χαρτεσσα θεραπευαῖς ἀποσκῶσαι λέγεται, ὡς τὰ μὲν ἐν οὐρανῶι προθυμοῖτο εἰδέναι, τὰ δ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ παρὰ πόδας λαθάνοι αὐτόν.

10. ΑΡΙΣΤΟΤ. Pol. A 11 1259^a6 πάντα γὰρ ὠφέλιμα ταῦτ' ἐστὶ τοῖς τιμῶσι τὴν χρηματιστικὴν, οἷον καὶ τὸ θάλαω τοῦ Μιλησίου. τοῦτο γὰρ ἐστὶ κατανόημά τι χρηματιστικόν, ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν διὰ τὴν σοφίαν προσάπτουσι. τυγχάνει δὲ καθόλου τι ὄν. ὄνειδιζόντων γὰρ αὐτοῖσι διὰ τὴν πενίαν ὡς ἀνωφελοῦς τῆς φιλοσοφίας οὐσης, κατανοήσαντά φασι αὐτόν ἐλαιῶν φορὰν ἐσομένην ἐκ τῆς ἀστρολογίας, ἔτι χεμῶνος ὄντος εὐπορήσαντα χρημάτων ὄλγων ἀρραβῶνας διαδοῦναι τῶν ἐλαιουργείων τῶν τ' ἐν Μιλήτῳ καὶ Χίῳ πάντων ὄλγων μισθωσάμενον ἄτ' οὐδενὸς ἐπιβάλλοντος. ἐπειδὴ δ' ὁ καιρὸς ἦκε, πολλῶν ζητούμενων ἅμα καὶ ἐξαίφνης ἐκμισθοῦντα ὄν τρόπον ἠβούλετο, κολλὰ χρήματα συλλέξαντα ἐπιδειξαι, ὅτι ραϊδίον ἐστὶ πλουτεῖν τοῖς φιλοσόφοις, ἂν βούλωνται, ἀλλ' οὐ τοῦτ' ἐστὶ περὶ ὃ σπονδάζουσι.

11. ΠΛΟΥΤ. Sol. 2 καὶ Θαλῆν δὲ φασι ἐμπορίαι χρήσασθαι καὶ Ἰπποκράτην τὸν μαθηματικόν, καὶ Πλάτωνι τῆς ἀποδημίας ἐφόδιον ἐλαίου τινοῦς ἐν Αἰγύπτῳ διάθεσιν γενέσθαι. de Is. et Osir. 34 οἴονται δὲ καὶ Ὅμηρον ὡσπερ Θαλῆ μαθόντα παρ' Αἰγυπτίων ὕδωρ ἀρχὴν ἀπάντων καὶ γένεσιν τίθεσθαι. ΙΩΣΕΦΗ. c. Ap. I 2 ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς περὶ τῶν οὐρανίων τε καὶ θεῶν πρώτους παρ' Ἑλλῆσι φιλοσοφήσαντας οἷον Φερεκύδην τε τὸν Σύριον καὶ Πυθαγόραν καὶ Θάλητα πάντες συμφώνως ὁμολογοῦσιν Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων γενομένους μαθητὰς ὀλίγα συγγράφαι καὶ ταῦτα τοῖς Ἑλλῆσι ἐῖναι δοκεῖ πάντων ἀρχαῖότατα καὶ μόλις αὐτὰ πιστεύουσιν ὑπ' ἐκείνων γεγράφθαι. Αἴπιος de plac. I 3, 1 [Dox. 276] φιλοσοφῆσας ἐν Αἰγύπτῳ ἦλθεν εἰς Μίλητον πρεσβύτερος. ΙΑΜΒΛ. V. Pythag. 12 προετρέφατο [Thales] τὸν Πυθαγόραν εἰς Αἴγυπτον διαπλευσαι καὶ τοῖς ἐν Μέμφιδι καὶ Διοσπόλει μάλιστα συμβαλεῖν ἱερεῦσι· παρὰ γὰρ ἐκείνων καὶ ἑαυτὸν ἐφωδιάσθαι ταῦτα, δι' ἃ σοφὸς παρὰ τοῖς πολλοῖς νομιζέται. ΠΡΩΟΚΛ. in Eucl. 65, 3 [ex Eudemo] ὡσπερ οὖν παρὰ τοῖς Φοίνιξιν διὰ τὰς ἐμπορίας καὶ τὰ συναλλάγματα τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν ἢ τῶν ἀριθμῶν ἀκριβῆς γνῶσις, οὕτω δὴ καὶ παρ' Αἰγυπτίους ἢ γεωμετρία διὰ τὴν εἰρημένην ἀλίαν εὕρηται. Θαλῆς δὲ πρώτων εἰς Αἴγυπτον ἐλθὼν μετήγαγεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν θεωρίαν ταύτην καὶ πολλὰ μὲν αὐτὸς εὔρεν, πολλῶν δὲ τὰς ἀρχὰς τοῖς μετ' αὐτόν ὑφηγήσατο τοῖς μὲν καθολικώτερον ἐπιβάλλων, τοῖς δὲ αἰσθητικώτερον.

DOCTRINAE.

12. ΑΡΙΣΤΟΤ. Metaphys. A 3. 983^b18 τὸ μέντοι πλήθος καὶ τὸ εἶδος τῆς τοιαύτης ἀρχῆς οὐ τὸ αὐτὸ πάντες λέγουσιν, ἀλλὰ Θαλῆς μὲν ὃ τῆς τοιαύτης ἀρχηγὸς φιλοσοφίας ὕδωρ εἶναι φησιν (διο καὶ τὴν γῆν ἐφ' ὕδατος ἀπεφαίνεται εἶναι), λαβῶν ἴσως τὴν ὑπόληψιν ταύτην ἐκ τοῦ πάντων ὄραν τὴν τροφήν

ὕγραν οὖσαν καὶ αὐτὸ τὸ θερμὸν ἐκ τούτου γιγνόμενον καὶ τούτοις ζῶν (τὸ δ' ἐξ οὗ γίγνεται, τοῦτ' ἐστὶν ἀρχὴ πάντων), διὰ τε δὴ τούτο τὴν ὑπόληψιν λαβὼν ταύτην καὶ διὰ τὸ πάντων τὰ σπέρματα τὴν φύσιν ὑγρὰν ἔχειν, τὸ δ' ὕδωρ ἀρχὴ τῆς φύσεως ἐστὶ τοῖς ὑγροῖς. εἰσὶ δὲ τινες οἱ καὶ τοὺς παμκαλαίους καὶ πολλοὺς πρὸ τῆς νῦν γενέσεως καὶ πρῶτους θεολογήσαντας οὕτως οἴονται περὶ τῆς φύσεως ὑπολαβεῖν· Ὀκεανὸν τε γὰρ καὶ Τηθὺν ἐποίησαν τῆς γενέσεως πατέρας, καὶ τὸν ὄρκον τῶν θεῶν ὕδωρ, τὴν καλουμένην ὑπ' αὐτῶν Στύγα τῶν ποιητῶν τιμώτατον μὲν γὰρ τὸ πρεσβύτατον, ὄρκος δὲ τὸ τιμώτατόν ἐστιν.

13. SIMPL. Phys. 23, 21 [ex Theophrasti Phys. Dox. fr. 1. Doxogr. 475, 1] τῶν δὲ μίαν καὶ κινουμένην λεγόντων τὴν ἀρχὴν, οὗς καὶ φυσικούς ἰδίως καλεῖ [Aristoteles] οἱ μὲν πεπερασμένην αὐτὴν φασιν, ὥσπερ Θαλῆς μὲν Ἐξαμῶν Μιλήσιος καὶ Ἰππων, οὗς δοκεῖ καὶ ἄθεος γεγονέναι, ὕδωρ ἔλεγον τὴν ἀρχὴν ἐκ τῶν φαινομένων κατὰ τὴν αἰσθησιν εἰς τούτο προαχθέντες· καὶ γὰρ τὸ θερμὸν τοῖς ὑγροῖς ζῆι καὶ τὰ νεκρούμενα ξηραίνεται καὶ τὰ σπέρματα πάντων ὑγρά καὶ ἡ τροφή πᾶσα χυλώδης· ἐξ οὗ δὲ ἐστὶν ἕκαστα τούτοις καὶ τρέφεσθαι πέφυκε· τὸ δὲ ὕδωρ ἀρχὴ τῆς ὑγρᾶς φύσεως ἐστὶ καὶ συνεκτικὸν πάντων· διὸ πάντων ἀρχὴν ὑπέλαβον εἶναι τὸ ὕδωρ καὶ τὴν γῆν ἐφ' ὕδατος ἀπεφήναντο κείσθαι.

14. ARIST. de caelo B 13. 294^a28 οἱ δ' ἐφ' ὕδατος κείσθαι [sc. τὴν γῆν]. τοῦτον γὰρ ἀρχαιότατον παρελήφαμεν τὸν λόγον, ὃν φασιν εἰπεῖν Θαλῆν τὸν Μιλήσιον ὡς διὰ τὸ πλωτὴν εἶναι μένουσαν ὥσπερ ἔϋλον ἢ τι τοιοῦτον ἔτερον (καὶ γὰρ τοῦτων ἐπ' αἴρος μὲν οὐθὲν πέφυκε μένειν, ἀλλ' ἐφ' ὕδατος), ὥσπερ οὐ τὸν αὐτὸν λόγον ὄντα περὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ ὕδατος τοῦ ὀχοῦντος τὴν γῆν.

15. SENECA Nat. Quaest. III 14 *Thaletis inepta sententia est. ait enim terrarum orbem aqua sustineri et vehi more navigii mobilitateque eius fluctuare tunc cum dicitur tremere* (e Posidonio cf. VI 6).

16. HEROD. II 20 Graecarum de Nili inundatione opinionum ἡ ἑτέρα μὲν λέγει τοὺς ἐτησίως ἀνέμους εἶναι αἰτίους πληθύνειν τὸν ποταμὸν κωλύοντας ἐς θάλασσαν ἐκρέειν τὸν Νεῖλον (significatur Thales cf. Dox. 228).

17. DERCYLLIDES ap. Theon. astr. 198, 14 H. *Εὐδῆμος ἱστορεῖ ἐν ταῖς Ἀστρολογίαις, ὅτι Οἰνοπίδης εὖρε πρῶτος τὴν τοῦ ζωδιακοῦ διάζωσιν [i. λόζωσιν] καὶ τὴν τοῦ μεγάλου ἐνιαυτοῦ περιστάσιν, Θαλῆς δὲ ἄλλοις ἔκλειπιν καὶ τὴν κατὰ τὰς τροπὰς αὐτοῦ περιόδον, ὡς οὐκ ἴση αἰεὶ συμβαίνει.*

18. PLIN. N. H. XVIII 213 *occasum matutinum Vergiliarum Hesiodus (nam huius quoque nomine exstat Astrologia) tradidit fieri, cum aequinoctium autumni conficeretur Thales XXV. die ab aequinoctio, Anaximander XXIX, Euctemon XLVIII. cf. p. 17 B 1.*

19. APULEIUS Flor. 18 *Thales Milesius ex septem illis sapientiae memoratis viris facile praecipuus . . . maximas res parvis lineis repperit: temporum ambitus, ventorum flatus, stellarum meatus, tonitruum sonora miracula, siderum obliqua curricula, solis annua reverticula, idem lunae vel nascentis incrementa*

vel senescentis dispendia vel delinquentis obstiticula. idem sane iam proclivi senectute divinam rationem de sole commentus est, quam equidem non didici modo, verum etiam experundo comprobavi, quotiens sol magnitudine sua circum quem permeat metiatur. id a se recens inventum Thales memoratur edocuisse Mandraytum [1. Mandrolytum] Priensensem, qui nova et inopinata cognitione impendio delectatus optare iussit quantam vellet mercedem sibi pro tanto documento rependi: 'satis' inquit 'mihi fuerit mercedis' Thales sapiens, 'si id quod a me didicisti cum perferre ad quosdam coeperis, tibi non adsciveris, sed eius inventi me potius quam alium repertorem praedicaveris.'

20. PROCL. in Eucl. 157, 10 (ex Eudemo) τὸ μὲν οὖν διχοτομεῖσθαι τὸν κύκλον ὑπὸ τῆς διαμέτρου πρῶτον Θαλῆν ἐκείνον ἀποδείξαι φασιν. 250, 20 τῶι μὲν οὖν Θαλῆι τῶι καλαιῶι πολλῶν τε ἄλλων εὐρέσεως ἕνεκα καὶ τοῦδε τοῦ θεωρήματος χάρις. λέγεται γὰρ δὴ πρῶτος ἐκείνος ἐπιστῆσαι καὶ εἰπεῖν, ὡς ἄρα παντὸς ἰσοσκελοῦς αἱ πρὸς τῇ βάσει γωνίαι ἴσαι εἰσίν, ἀρχαιώτερον δὲ τὰς ἴσας ὁμοίαις προσειρηγένας. 299, 1 τοῦτο τοίνυν τὸ θεωρήμα δεικνύσιν, ὅτι δύο εὐθειῶν ἀλλήλας τεμνουσῶν αἱ κατὰ κορυφὴν γωνίαι ἴσαι εἰσίν, εὐρημένον μὲν, ὡς φασιν Εὐδῆμος, ὑπὸ Θαλοῦ πρῶτου. 352, 14 Εὐδῆμος δὲ ἐν ταῖς Γεωμετρικαῖς ἱστορίαις εἰς Θαλῆν τοῦτο ἀνάγει τὸ θεωρήμα [triangulorum identitatem, si bini anguli et singula latera eadem sunt]· τὴν γὰρ τῶν ἐν Θαλάττῃ πλοίων ἀπόστασιν, δι' οὗ τρόπου φασὶν αὐτὸν δεικνύσαι, τούτῳ προσχρησθῆναι φασιν ἀναγκαῖον.

21. PLIN. H. Nat. 36, 82 *mensuram altitudinis earum [scil. pyramidum] deprehendere invenit Th. Milesius umbram metiendo qua hora par esse corpori solet* (cf. Hieronym. supra p. 5, 14). PLUT. CONV. VII sap. 2 p. 147 A. τὴν βακτηρίαν στήσας ἐπὶ τῶι πέρατι τῆς σκιάς ἦν ἡ πυραμῆς ἐποίη, γενομένων τῆι ἐπαφῆι τῆς ἀκτίνος δυοῖν τριγῶνων ἕδειξας, ὃν ἡ σκία πρὸς τὴν σκίαν λόγον εἶχε, τὴν πυραμίδα πρὸς τὴν βακτηρίαν ἔχουσαν.

22. ARIST. de anima A 5. 411^a7 καὶ ἐν τῶι ὄλωι δὲ τινες αὐτὴν [sc. τὴν ψυχὴν] μεμεῖχθαι φασιν, ὅθεν ἴσως καὶ Θ. ὠλήθη πάντα πλήρη θεῶν εἶναι. ib. A 2. 405^a19 ἔοικε δὲ καὶ Θ., ἐξ ὧν ἀπομνημονεύουσι, κινήτικόν τι τὴν ψυχὴν ἱπολαβεῖν, εἶπερ τὸν λίθον ἔφη ψυχὴν ἔχειν, ὅτι τον σίδηρον κινεῖ.

23. AET. I 7, 11 (D. 301) Θ. νοῦν τοῦ κόσμου τὸν θεόν, τὸ δὲ πᾶν ἔμψυχον ἅμα καὶ δαιμόνων πλήρες· διήκειν δὲ καὶ διὰ τοῦ στοιχειώδους ὕγρου δύναμιν θείαν κινήτικὴν αὐτοῦ.

ΑΠΟΡΗΤΗΓΜΑΤΑ (cf. Diog. § 95 sqq. p. 8, 11).

24. PLATO Protag. 343 A τούτων [sc. τῶν φιλοσόφως λακωνίζόντων] ἦν καὶ Θαλῆς ὁ Μιλήσιος καὶ Πιττακὸς ὁ Μυτιληναῖος καὶ Βίας ὁ Πριηνεὺς καὶ Σόλων ὁ ἡμέτερος καὶ Κλέοβουλος ὁ Αἰνίδιος καὶ Μύσων ὁ Χηνεὺς καὶ ἔβδομος ἐν τούτοις ἕλέγετο Λακεδαιμόνιος Χίλων· οὗτοι πάντες ζηλωταὶ καὶ ἔρασταὶ καὶ μαθηταὶ ἦσαν τῆς Λακεδαιμονίων πολιτείας· καὶ καταμάθοι ἂν τις αὐτῶν τὴν σοφίαν τοιαύτην οὐσαν δῆματα βραχέα ἀξιωμακόμενα ἐκάστῳ εἰρημῆν' ἂ οὗτοι καὶ κοινῆι ξυνηθόντες ἀπαρχὴν τῆς σοφίας ἀνέθεσαν τῶι Ἀπόλλωνι εἰς τὸν νεῶν τὸν ἐν Δελοῖς, γράψαντες ταῦτα, ἃ δὴ πάντες

ἄμνοῦσι; Γνωθὶσαντὸν καὶ Μηδὲν ἄγαν. τοῦ δὲ ἕνεκα ταῦτα λέγω; ὅτι οὗτος ὁ τρόπος ἦν τῶν παλαιῶν τῆς φιλοσοφίας, βραχυλογία τις Λακωνική.

25. Stob. flor. 1, 172 Hense Δημητρίου Φαληρέως τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἀποφθέγματα. δ. Θ. Ἐξαμύου Μιλήσιος ἔφη 1. ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα. 2. φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μέμνησο [Laert. § 37]. 3. μὴ τὴν ὄψιν καλλωπίζου, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἴσθι καλός [ibid.]. 4. μὴ πλοῦτει κακῶς. 5. μὴ σε διαβαλλέτω λόγος πρὸς τοὺς πίστεως κεκοινωνηκότας [4. 5 coniungit Laert. lb.]. 6. κολακεῦναι γονεῖς μὴ ὄκνει. 7. μὴ προσδέχου τὸ φαῦλον [πατρός λουδορίαν μὴ προσδέχου· φαῦλον γάρ gnom. Boissonadil cod. Par. 1630]. 8. οἶον ἀνέρανους ἐνέγκουσιν τοῖς γονεῦσι, τοιοῦτους αὐτὸς ἐν τῇ γῆραι παρὰ τῶν τέκνων προσδέχου [οἶον—τοιοῦτους Maximus; οἶον—τούτους Stob.: οὗς—τούς αὐτούς Laert., Paris. εἰσενέγκης Laert., Paris. ceterum est flos Demosthenicus cf. 21, 101—184]. 9. χαλεπὸν τὸ ἑαυτὸν γινῶναι [τὸ εὐ Stob.; Vatic. 742: ἑαυτὸν Stob. (Brux.), Paris.; cf. Laert. § 36]. 10. ἥδιστον οὐ ἐπιθυμεῖς τυχεῖν [οὐ ἐπιθ. Paris.; τοῦ ἐπιθυμίας Stob. A¹]; ut 1 et 9 ex Pythii templi, sic 10 ex Delii Letoii vestibulo translata (cf. Ar. Eth. Nic. 1099^b 27. Eudem. 1214^a 5. Theogn. 256. Sophocl. ap. Stob. flor. 103, 15). 11—13. ἀναρὸν ἀργία, βλαβερὸν ἀκρασία, βαρὺ ἀπαυδενσία. 14. ὀδασκε καὶ μάνθανε τὸ ἄμεινον. 15. ἀργὸς μὴ ἴσθι μηδ' ἀν πλουτήης. 16. κακὰ ἐν οἴκῳ κρύπτει [τὰ καλά Paris. 1630]. 18. φθονοῦ μᾶλλον ἢ οὐκείρου [φθόνου χάριν μὴ οὐκείρου Stob.: correxi cl. Pind. P. I 85. Herod. 3, 52]. 18. μέτρῳ χρώ. 19. μὴ πᾶσι πίστευε. 20. ἄρχων κόσμει σεαυτὸν.

B. THALETIS QUAE FEREBANTUR SCRIPTA.

1. ΝΑΥΤΙΚΗ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ

Diog. I 23 [cf. supra p. 3, 11] κατὰ τινὰς μὲν σύγγραμμα κατέλιπεν οὐδέν· ἢ γὰρ εἰς αὐτὸν ἀναφερομένη Ναυτική ἀστρολογία Φαίκου λέγεται εἶναι τοῦ Σαμίου. Καλλίμαχος δ' αὐτὸν οἶδεν εὐρετὴν τῆς ἄρκτου τῆς μικρᾶς λέγων ἐν τοῖς Ἰάμβοις οὕτως· καὶ τῆς ἀμάξης ἐλέγετο σταθμῆσθαι τοὺς ἀστερισκούς ἢ πλέουσι Φοίνικες'. SIMPL. phys. 23, 29 Θ. δὲ πρῶτος παραδέδοται τὴν περὶ φύσεως ἱστορίαν τοῖς Ἕλλησιν ἐκφῆναι, πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων προγεγονότων, ὡς καὶ τῷ Θεοφράστῳ [Phys. dox. 1, D. 475] δοκεῖ, αὐτὸς δὲ πολὺ διενεγκῶν ἐκεῖνων ὡς ἀποκρίναι πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ. λέγεται δὲ ἐν γραφαῖς μηδὲν καταλιπεῖν πλην τῆς καλουμένης Ναυτικῆς ἀστρολογίας. SIMP. [cf. p. 12 n. 2] ἔγραψε περὶ μετεώρων ἐν ἔπεσι. Plut. Pyth. or. 18. 402 E πρότερον μὲν ἐν ποιήμασιν ἐξέφερον οἱ φιλόσοφοι τὰ δόγματα καὶ τοὺς λόγους ὥσπερ Ὀρφεὺς καὶ Ἡσίοδος καὶ Παρμενίδης καὶ Ξενοφάνης καὶ Ἐμπεδοκλῆς [καὶ Θαλῆς]. . . οὐδὲ ἀστρολογίαν ἀδοξότεραν ἐποίησαν οἱ περὶ Ἀρίσταρχον καὶ Τιμόχαρον καὶ Ἀρίστυλλον καὶ Ἰππαρχον καταλογάδην γράφοντες, ἐν μέτροις πρότερον Εὐδόξου καὶ Ἡσίοδου καὶ Θαλοῦ γραφόντων, εἴ γε Θ. ἐποίησεν ὡς ἀληθῶς τὴν εἰς αὐ-

τὸν ἀναφερομένην Ἀστρολογίαν. hoc sexti saeculi carmen fuit astrorum catalogus in ionicorum nantarum usum compositum anonymum, cui postea nomina nobilia fuere indita. similia Cleostrati et Hesiodi q. f. ἀστρονομία. cf. A 18. mathematici libri indicium habes A 20.

2. ΠΕΡΙ ΑΡΧΩΝ ΑΒ

GALEN. in Hipp. de hum. I 1 [XVI 37 K.] Θ. μὲν οὖν καίπερ' ἐκ τοῦ ὕδατος φήσας συνεστάναι πάντα, ἀλλ' ὁμως καὶ τοῦτο βούλεται [sc. μεταβάλλειν εἰς ἄλλα τὰ στοιχεῖα]. ἄμεινον δὲ καὶ αὐτοῦ τὴν ῥῆσιν προσθεῖναι ἐκ τοῦ δευτέρου Περὶ τῶν ἀρχῶν ἔχουσαν ὡδὲ πως· 'τὰ μὲν οὖν πολυθρύλητα τέτταρα, ὧν τὸ πρῶτον ὕδωρ εἶναι φάμεν καὶ ὡσανεὶ μόνον στοιχεῖον τίθεμεν, πρὸς σύγκρισίν τε καὶ πήγνυσιν καὶ σύστασιν τῶν ἐγκοσμίων πρὸς ἄλλα συγκεράννυται. πῶς δέ, ἤδη λέλεκται ἡμῖν ἐν τῷ πρώτῳ'. impudenter fictus liber Romana opinor aetate.

3. 4. ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΗΣ. ΠΕΡΙ ΙΣΗΜΕΡΙΑΣ

ΔΙΟΓ. I 23 [p. 4, 1] κατὰ τινος δὲ μόνα δύο συνέγραψε· Περὶ τροπῆς καὶ ἰσημερίας, τα ἄλλ' ἀκατάληπτα εἶναι δοκιμάσας. cf. Suid. p. 12. quia Thales auctor perhibebatur doctrinae de aequinoctio cett. sexto saeculo in Graeciam perlatae (cf. supra p. 4, 10. 12. n. 3), libri in hunc finem postea fraudulenter compositi.

2. CLEOSTRATUS TENEDIUS

TESTIMONIA (cf. Thaletis A 8).

1. THEOPH. de sign. 4 διὸ καὶ ἀγαθοὶ γεγένηται κατὰ τόπους τινὰς ἀστρονόμοι ἐνίοι οἶον Ματρικέτας ἐν Μηθύμνῃ ἀπὸ τοῦ Λεκετινίου, καὶ Κλεόστρατος ἐν Τενέδω ἀπὸ τῆς Ἰδῆς καὶ Φαινὸς Ἀθήνησιν ἀπὸ τοῦ Ἀνακρηττοῦ τὰ περὶ τὰς τροπὰς συνείδε.

2. ARATI VITA 2, 5 p. 324, 10 Maass. πολλοὶ γὰρ καὶ ἄλλοι (praeter Aratum) Φαινόμενα ἔγραφαν καὶ Κλεόστρατος [κλεοπάτρης: corr. Bergk, Meineke] καὶ Σμίνθης (v. infra) καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Ἐφέσιος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Ἀνακτῆς καὶ Ἀνακρέων καὶ Ἀρτεμίδωρος καὶ Ἰππάρχος καὶ ἄλλοι πολλοί.

3. ATHEN. VII 278 A ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Γαστρολογίᾳ (οὕτως γὰρ ἐπιγράφεσθαι φησι Ἀνακρέων ἐν τοῖς Περὶ κωμικῆς, ὡς τὴν Κλεοστράτου τοῦ Τενεδίου Ἀστρολογίαν) περὶ τῆς ἀμίας φησίν.

ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ

1.

SCHOL. EURIP. in Rhes. 528 ὁ μὲν οὖν Παρμενίσκος πρῶτα σημεῖα φησι λέγεσθαι τὰς τοῦ σκορπίου πρῶτας μοῖρας διὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων οὕτως αὐτὰς λέγεσθαι, διότι ταύταις ὁ Βοώτης ἅμα ἄρχεται καταδύεσθαι. Κλεόστρατον γοῦν τὸν Τενεδίον ἀρχαίων . . . οὕτως·

ἀλλ' ὀπότεν τρίτον ἡμαρ ἐπ' ὀγδώκοντα μένησι
σκορπίου εἰς ἄλα πίπτει δμ' ἧοῖ φαινομένηφι.

versum unum (vel plures) inter 1 et 3 incipientem a voce σκορπίος intercidisse credo, quo sec. antiquiorem opinionem πρῶται μοῖραι scorpii i. e. Chelae Bootae occasum secum ferre dicebantur (cf. Hipparch. II 2, 20 p. 146, 22 Man.). σκορπίος Meinekei et πέλησι Schwartzii non sufficient. lacunam post alterum versum ponere mavult Wilamowitz, ut subiectum significans πρῶτας μοῖρας (velut τὰ πρῶτα) tertii versus initio intercederet: 'at cum LXXIII^{um} diem manserint Scorpii primores partes in mare cadunt'.

2.

PLIN. h. nat. II 31 obliquitatem eius [sc. caeli] intellexisse, hoc est rerum foras aperuisse, Anaximander Milesius traditur primus olympiade quinquagesima octava [548—5], signa deinde in eo Cleostratus et prima arietis et sagittari; sphaeram ipsam ante multo Atlas. hinc sagittarii Sileni imaginem, ex ionica certe arte ad posteritatem propagatam, e Cleostrati 'sphaera' deduxit Bethé Mus. Rh. LV 428.

τὸν ἀναφερομένην Ἀστρολογίαν. hoc sexti saeculi carmen fuit astrorum catalogus in ionicorum nautarum usum compositum anonymum, cui postea nomina nobilia fuere indita. similia Cleostrati et Hesiodi q. f. ἀστρονομία. cf. A 18. mathematici libri indicium habes A 20.

2. ΠΕΡΙ ΑΡΧΩΝ ΑΒ

GALEN. in Hipp. de hum. I 1 [XVI 37 K.] Θ. μὲν οὖν καίπερ ἐκ τοῦ ὕδατος φήσας συνεστάναι πάντα, ἀλλ' ὅμως καὶ τοῦτο βούλεται [sc. μεταβάλλειν εἰς ἄλλα τὰ στοιχεῖα]. ἄμεινον δὲ καὶ αὐτοῦ τὴν ῥῆσιν προσθεῖναι ἐκ τοῦ δευτέρου Περὶ τῶν ἀρχῶν ἔχουσαν ὡς πῶς· 'τὰ μὲν οὖν πολυθρόλυτα τέτταρα, ὧν τὸ πρῶτον ὕδωρ εἶναι φάμεν καὶ ὡσανεὶ μόνον στοιχεῖον τίθεμεν, πρὸς σύγκρισίν τε καὶ πήγνυσιν καὶ σύστασιν τῶν ἔγκοσμίων πρὸς ἄλλα συγκεράννυται. πῶς δέ, ἤδη λέλεκται ἡμῖν ἐν τῷ πρώτῳ.' impudenter fictus liber Romana opinor aetate.

3. 4. ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΗΣ. ΠΕΡΙ ΙΣΗΜΕΡΙΑΣ

DIOS. I 23 [p. 4, 1] κατὰ τινὰς δὲ μόνα δύο συνέγραψε· Περὶ τροπῆς καὶ ἰσημερίας, τὰ ἄλλ' ἀκατάληπτα εἶναι δοκίμασας. cf. Suid. p. 12. quia Thales auctor perhibebatur doctrinae de aequinoctio cett. sexto saeculo in Graeciam perlatae (cf. supra p. 4, 10. 12. n. 3), libri in hunc finem postea fraudulentè compositi.

2. CLEOSTRATUS TENEDIUS

TESTIMONIA (cf. Thaletis A 8).

1. THEOPHRE. de sign. 4 διὸ καὶ ἀγαθοὶ γεγένηται κατὰ τόπους τινὰς ἀστρονόμοι ἐπινοιοῦν Μαιτρικέτας ἐν Μηθύμνῃ ἀπὸ τοῦ Δεπετύμνου, καὶ Κλεόστρατος ἐν Τενέδω ἀπὸ τῆς Ἰσῆς καὶ Φαιινὸς Ἀθηναίων ἀπὸ τοῦ Δυκαβηττοῦ τὰ περὶ τὰς τροπὰς συνείδε.

2. ARATI VITA 2, 5 p. 324, 10 Maass. πολλοὶ γάρ καὶ ἄλλοι (praeter Aratum) Φαινόμενα ἔγραψαν καὶ Κλεόστρατος [κλεοπάτρης: corr. Bergk, Meineke] καὶ Σμίνθης (v. infra) καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Ἐφέσιος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Δυκατῆς καὶ Ἀνακρέων καὶ Ἀρτεμίδωρος καὶ Ἰππαρχος καὶ ἄλλοι πολλοί.

3. ATHEN. VII 278 A ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Γαστρολογίᾳ (οὕτως γὰρ ἐπιγράφεσθαι φησι Δυκόφρων ἐν τοῖς Περί κωμωιδίας, ὡς τὴν Κλεοστράτου τοῦ Τενεδίου Ἀστρολογίαν) περὶ τῆς ἀμίας φησίν.

ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ

1.

SCHOL. EURIP. in Rhes. 528 ὁ μὲν οὖν Παρμενίαιος πρῶτα σημεῖα φησι λέγεσθαι τὰς τοῦ σκορπίου πρῶτας μοίρας διὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων οὕτως αὐτὰς λέγεσθαι, διότι ταύταις ὁ Βοώτης ἅμα ἀρχεται καταδύεσθαι. Κλεόστρατον γοῦν τὸν Τενεδίον ἀρχαίον * * * οὕτως·

ἀλλ' ὀπότεν τρίτον ἡμαρ ἐπ' ὀγδώκοντα μένησι
σκορπίου εἰς ἄλα πίπτει δμ' ἧοῖ φαινομένηφι.

versum unum (vel plures) inter 1 et 3 incipientem a voce σκορπίος intercidisse credo, quo sec. antiquiorem opinionem πρῶται μοῖραι scorpii i. e. Chelae Bootae occasum secum ferre dicebantur (cf. Hipparch. II 2, 20 p. 146, 22 Man.). σκορπίος Meinekei et πέλησι Schwartzii non sufficiunt. lacunam post alterum versum ponere mavult Wilamowitz, ut subiectum significans πρῶτας μοίρας (velut τὰ πρῶτα) tertii versus initio intercidit: 'at cum LXXIII^{um} diem manserint Scorpii primores partes in mare cadunt'.

2.

PLIN. h. nat. II 31 obliquitatem eius [sc. caeli] intellexisse, hoc est rerum foras aperuisse, Anaximander Milesius traditur primus olympiade quinquagesima octava [548—5], signa deinde in eo Cleostratus et prima arietis et sagittari; sphaeram ipsam ante multo Atlas. hinc sagittarii Sileni imaginem, ex ionica certe arte ad posteritatem propagatam, e Cleostrati 'sphaera' deduxit Bethé Mus. Rh. LV 428.

3. XENOPHANES COLOPHONIUS

A. TESTIMONIA VITAE CARMINUM DOCTRINAE

VITAE

1. LAERTIUS DIOGENES IX 18—20.

Ξενοφάνης Δεξίου ἡ, ὡς Ἀπολλόδωρος, Ὀρθομένους Κολο-18
φώνιος ἐπαινεῖται πρὸς τοῦ Τίμωνος· φησὶ γοῦν Ἑπειροφάνην —
ἐπικόπτῃν [fr. 40 W.]. οὗτος ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος ἐν Ζάγκλη τῆς
Σικελίας * * * διέτριβε δὲ καὶ ἐν Κατάνη. διήκουσε δὲ κατ' ἐπίου
5 μὲν οὐδενός, (κατ' ἐπίου δὲ Βότωνος Ἀθηναίου ἡ, ὡς τινες, Ἀρ-
χελαίου). καὶ, ὡς Σωτίων φησὶ, κατ' Ἀναξίμανδρον ἦν. γέγραφε
δὲ ἐν ἔπεσι καὶ ἐλεγείας καὶ λάμβους καὶ Ἡσιόδου καὶ Ὀμήρου,
ἐπικόπτων αὐτῶν τὰ περὶ θεῶν εἰρημένα. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐρ-
ρασιώδει τὰ ἑαυτοῦ. ἀντιδοξάσαι τε λέγεται Θαλήι καὶ Πυθα-
10 γόρῃ, καθάψασθαι δὲ καὶ Ἐπιμενίδου. μακροβιωτάτος τε γέγονεν,
ὡς πον καὶ αὐτὸς φησιν· ἤδη—ἐτύμως [fr. 8].

φησὶ δὲ τέτταρα εἶναι τῶν ὄντων στοιχεῖα, κόσμους δὲ ἀπει-
ρους, οὐ παραλλακτοῦς δέ. τὰ νέφη συνίστασθαι τῆς ἀφ' ἡλλίου
ἀτμίδος ἀναφερομένης καὶ αἰρούσης αὐτὰ εἰς τὸ περιέχον. οὐσίαν
15 θεοῦ σφαιροειδῆ, μηδὲν ὁμοιον ἔχουσαν ἀνθρώποι· ὄλον δὲ ὄραν
καὶ ὄλον ἀκούειν, μὴ μέντοι ἀναπνεῖν· σύμπαντά τε εἶναι νοῦν
καὶ φρόνησιν καὶ αἰδίων. πρῶτός τε ἀπεφήνατο, ὅτι πᾶν τὸ γινώ-
μενον φθαρτόν ἐστι καὶ ἡ ψυχὴ πνεῦμα·

ἐφη δὲ καὶ τὰ πολλὰ ἦσσω νοῦ εἶναι. καὶ τοῖς τυράννοις

4 lacunam posui, qua etiam Veliae mentionem haustam putat Wilamowitz
δὲ καὶ BP: δὲ del. P¹F 5 κατ' ἐπίου—Ἀρχελαίου pertinent alio, fort. ad
Xenophontem, cuius initia in Archelai, ultimi physycorum, aetatem et Bottonis
cuius technas Theramenes usurpasse videtur [V. X or. 837 A] incidere dici poterat.
cf. A 6 7 δὲ καὶ ἐν ἔπεσι ἐλ. F 13 οὐ παραλλακτοῦς BP¹: ἀπαρλλάκ-
τους P² 16 ἀναπνεῖν] ut Pythagoras docuerat Ar. Phys. I 6. 213^b23 19 καὶ
τοῖς τυράννοις] idem de Aesopo Diod. IX 28, simile Callistheni suasiisse Aristo-
telem refert Val. Max. VII 2 extr. 11; Amm. Marc. XVIII 3, 7

ἐντυγχάνειν ἢ ὡς ἤμισα ἢ ὡς ἡδίστα. Ἐμπεδοκλέους δὲ εἰπόντος 20 αὐτῷ διτι ἀνεύρετός ἐστιν ὁ σοφός, 'εἰκότως' ἔφη 'σοφὸν γὰρ εἶναι δεῖ τὸν ἐπιγνωσόμενον τὸν σοφόν'. φησὶ δὲ Στωίων πρῶτον αὐτὸν εἰπεῖν ἀκατάληπτα εἶναι τὰ πάντα, πλανώμενος.

- 5 ἐποίησε δὲ καὶ Κολοφῶνος κτίσιν καὶ τὸν εἰς Ἑλέαν τῆς Ἰταλίας ἀποικισμὸν ἐπη διαχίλια. καὶ ἤκμαζε κατὰ τὴν ἐξηκοστὴν Ὀλυμπιάδα [540—537]. φησὶ δὲ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐν τῷ Περὶ γήρων καὶ Παναίτιος ὁ Στωικός ἐν τῷ Περὶ εὐθυμίας [fr. 17 Fowler] ταῖς ἰδίαις χερσὶ θάψαι τοὺς νεκροὺς αὐτόν, καθάπερ καὶ 10 Ἀναξαγόραν. δοκεῖ δὲ πεπεῤῥασθαι ὑπὸ (* καὶ λελευσθαι ὑπὸ) τῶν Πυθαγορικῶν Παρμενίσκου καὶ Ὀρυστάδου, καθά φησι Φαβωρίνος ἐν Ἀπομνημονευμάτων πρῶτῳ [fr. 2, FHG III 577]. γέγονε δὲ καὶ ἄλλος Ξενοφάνης Λέσβιος ποιητῆς ἰάμβων.

1 Maxim. 17 p. 585 [XCI 826, 3 Migne] Ἐμπεδοκλῆς ὁ φυσικός πρὸς τὸν λέγοντα ὅτι οὐδένα σοφὸν εὐρεῖν δύναμαι 'κατὰ λόγον' εἶπε 'τὸν γὰρ ζητοῦντα σοφὸν αὐτὸν πρότερον εἶναι δεῖ σοφόν cf. Anton. Mel. I 50 p. 91 [CXXXVI 985 B Migne] 'Io. Dam.' II 141 [Stob. IV 226, 12 Mein.]. haec recensio fortasse verior ex auctore Laertii nescio quo pacto fluxit in Gnomol. Parisin. 160 Sternbach (Act. Ac. Crac. XX p. 152); v. Emped. test.; de Empedoclis cum Xen. commercio cf. infra n. 5 5 ἐποίησε—διαχίλια videtur Lobonis fraus Hillero Mus. Rhen. XXXIII 529; contra Immisch Philol. XLIX 208 10 intercidit nomen velut Hieronis (nam res ad Platonis exemplar ficta videtur), cetera supplēvi.

2 IDEM IX 21 Ξενοφάνους δὲ δῆκουσε Παρμενίδης Πύρρητος Ἑλεάτης. τοῦτον Θεόφραστος ἐν τῇ Ἐπιτομῇ [fr. 6a Dox. 482] Ἀναξιμάνδρου φησὶν ἀκοῦσαι. cf. Parmen. testim. A 1.

3. HERACLITUS fr. 40 πολυμαθὴ νόον ἔχειν οὐ διδάσκει· Ἡσίοδον γὰρ αἶν ἐδίδαξε καὶ Πυθαγόρην αὐτίς τε Ξενοφάνεα καὶ Ἐραταίον.

4. CICERO Acad. II 118 (e Theophr.) Xenophanes paulo etiam antiquior (Anaxagora) unum esse omnia.

5. DIOG. VIII 56 Ἐρμῆπος [FHG II 42, 27] οὐ Παρμενίδου, Ξενοφάνους δὲ γεγονέναι ζηλωτὴν (Empedoclem), ὡ καὶ συνδιατρίψαι καὶ μιμήσασθαι τὴν ἐποποιίαν (cf. supra v. 1).

6. LUCIAN. Macrobian. 20 Ξ. ὁ Δεξίνου μὲν υἱός, Ἀρχελάου δὲ τοῦ φυσικοῦ μαθητῆς, ἐβίωσεν ἕτη ἐν καὶ ἐνεγόνοντα. error magisterii ut in Diog. § 18 (p. 20, 5); uterque biographo lemmata confundere solito utitur.

7. CENSOR. 15, 3 X. Colophonius maior annorum centum fuit.

8. CLEM. Strom. I 853 P. τῆς Ἑλεατικῆς ἀγωγῆς Ξ. ὁ Κολοφώνιος κατάρχει, ὃν φησι Τιμαῖος [fr. 92, FHG I 215] κατὰ Ἰέρωνα τὸν Σικελίας δυνάστην καὶ Ἐπίχαρμον τὸν ποιητὴν γεγονέναι, Ἀπολλόδωρος [fr. 77, FHG I 445] δὲ

κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν ὀλυμπιάδα [620—61] γενόμενον, παρατετακέναι ἄχρι Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων. ex eodem compendio Sext. adv. math. I 257: Ξ. Κολοφώνιος ἐγένετο περὶ τὴν τεσσαρακοστὴν ὀλυμπιάδα [cf. Mus. Rh. 31, 22. v. ad fr. 8].

9. EUS. Chron. a) sub Ol. 56 [556—3] Ξ. Κολοφώνιος ἐγνωρίζετο (anni variantur: Arg. Hier. A 2, ceteri 3 et 57, 1. 2). b) sub Ol. 59 [544—1] sec. Cyll. Ἴβυκὸς ὁ μελοποιὸς καὶ Φερεκύδης ὁ ἱστοριογράφος καὶ Φωκκίλης καὶ Ξενοφάνης ὁ φυσικὸς παρωιδῶν ποιητής [sic scripsi: τραγωιδῶν ποιητα Cyt.: scriptor tragœdiarum Hier. Arg.: τραγωιδοποιός Sync.], variatur in ceteris annis: Arg. Ol. 60, 1 Pherecydes; 60, 4 Xenophanes: Hier. 59, 4 Xenoph. (P); 60, 1 (AF) 61, 3 (cett.), vera est ol. 60, 1 [540] cf. Diog. § 20. aliter Eus. P. E. X 14, 14 [cf. XIV 15, 11. 17, 10] κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τῷ Ἄναξαγόρῳ χρόνον ἤκμασαν ἄνδρες φυσικοὶ Ξ. τε καὶ Πυθαγόρας . . . τὸν δὲ Ξενοφάνην λέγεται ὁ Παρμενίδης διαδέξασθαι [e diadocharum compendio; Anaxagorae natalis annus et Pythagorae fatalis est ol. 70 [500] sec. Eus. Chron. [Ol. 70, 4 Hier. (APF) vel 69, 3. 70, 2 Arg.].

10. THEOL. arithm. p. 40 Ast. φ γὰρ καὶ ἰδ̄ [numerus corruptus] ἐτι ἔγιστα ἀπὸ τῶν Τρωικῶν ἱστορεῖται μέχρι Ξενοφάνους τοῦ φυσικοῦ καὶ τῶν Ἀνακρέοντος τε καὶ Πολυκράτους χρόνων καὶ τῆς ὑπὸ Ἀρπάγον τοῦ Μήδου Ἰώνων πολιορκίας καὶ ἀναστάσεως, ἣν Φωκαεῖς φυγόντες Μασσαλίαν ὤκισαν· πᾶσι γὰρ τούτοις ὁμόχρονος ὁ Πυθαγόρας.

11. PLUT. reg. apophth. p. 175 C [cf. Gnomol. Paris. ed. Sternbach (Act. Ac. Cracov. philol. XX) p. 152] πρὸς δὲ Ξενοφάνην τὸν Κολοφώνιον εἰπόντα μόλις οἰκέτας δύο τρέφειν· ἄλλ' Ὀμηρος' εἶπεν (Hiero) ἔδν σὺ διασύρεις, πλείονας ἢ μυρίους τρέφει τεθνηκώς· de Zoilo et Philadelpho idem Vitruv. VII praef.

12. ARIST. Rhet. B 23. 1899^b 5 ἄλλος [sc. τόπος] ἐκ τοῦ, τὸ συμβαῖνον ἐὰν ἦ ταῦτόν, ὅτι καὶ ἐξ ἄν συμβαίνει ταῦτά· οἷον Ξ. ἔλεγεν ὅτι ὁμοίως ἀσεβοῦσιν οἱ γενέσθαι φάσκοιτες τοὺς θεοὺς τοῖς ἀποθανεῖν λέγουσιν· ἀμφοτέρως γὰρ συμβαίνει μὴ εἶναι τοὺς θεοὺς ποτε. apophthegmatice hoc ut proxima.

13. IDEM ibid. B 26. 1400^b 5 οἷον Ξ. Ἐλεάταις ἐρωτῶσιν, εἰ θύοσι τῇ Λευκοθέῃ καὶ θρηνοῦσιν ἢ μή, συνεβούλευεν, εἰ μὲν θεὸν ὑπολαμβάνουσι, μὴ θρηνεῖν, εἰ δ' ἄνθρωπον, μὴ θύειν. transformat PLUT. Amat. 18, 12. 736 D Ξ. Αἰγυπτίους ἐκέλευσε τὸν Ὀσίριν εἰ θνητὸν νομιζοῦσι μὴ τιμᾶν ὡς θνητὸν, εἰ δὲ θεὸν ἠγοῦνται μὴ θρηνεῖν. de Ia. et Os. 70. 379 B εἰ μὲν οὖν Ξ. ὁ Κολοφώνιος ἠείωσε τοὺς Αἰγυπτίους, εἰ θεοὺς νομιζοῦσι, μὴ θρηνεῖν, εἰ δὲ θρηνοῦσι, θεοὺς μὴ νομιζειν. [similiter de Heraclito Epiphanius Anc. 104 I 206, 10 Dindorf et Aristocritus Theos. ed. Buresch Klaros p. 118 n. 69 cf. qui eodem fonte abusus videtur Clem. Protr. 4, 50 p. 44 P.] de superst. 13 p. 171 E Ξ. ὁ φυσικὸς τοὺς Αἰγυπτίους κοπτομένους ἐν ταῖς ἐορταῖς καὶ θρηνοῦντας ὄρων ὑπέμνησεν οἰκέτας· οὗτοι' φησὶν ἔειπεν ἔλεγε εἰ μὲν θεοὶ εἰσὶ, μὴ θρηνεῖτε αὐτούς· εἰ δ' ἄνθρωποι, μὴ θύετε αὐτοῖς' [idem de Lycurgo ad Thebanos Leucotheam colentibus Ps. Plut. apophth. Lac. 26 p. 228 E].

14. ARIST. Rhet. A 15. 1377^a 19 *καὶ τὸ τοῦ Ξενοφάνους ἀρμόττει ὅτι οὐκ ἴση πρόκλησις αὐτῆ (iuris iurandi) ἀσεβείᾳ πρὸς εὐσεβῆ, ἀλλ' ὁμοία καὶ εἰ ἰσχυρὸς ἀσθενῆ πατάξει ἢ πληγῆναι προκαλέσταιτο.*

15. IDEM Metaph. Γ 5. 1010^a 4 διὸ εἰκότως μὲν λέγουσιν, οὐκ ἀληθῆ δὲ λέγουσιν· οὕτω γὰρ ἀρμόττει μᾶλλον εἰπεῖν ἢ ὥσπερ Ἐπίχαρμος εἰς Ξενοφάνην (adnotat Alex. ad. h. l. p. 308, 12 Hayd. ὡς Ἐπιχάρμου τοῦ τῆς κωμωδίας ποιητοῦ εἰς Ξενοφάνην βλασφημότερά τινα καὶ ἐπηρεαστικὰ εἰρηκότος, δι' ὧν εἰς ἀμαθίαν τινα καὶ ἀγνοσίαν τῶν ὄντων σκώπτων διέβαλεν αὐτόν). Epicharmum de pantheismo Xenophanis dixisse: *εἰκότως μὲν οὐκ ἔφα τόδ', ἀλλ' ἀλαθέως ἔφα statuit Gomperz Wien. Sitz. 78, 569 cf. Arist. Poet. 25. 1460^b35. 1461^b15. 18. 1456^a24 Rhet. B 24. 1402^b8 cf. ad fr. 25.*

16. PLUT. de vit. pud. 5 p. 530 E *μὴ δυσωπηθῆις μηδὲ δεισις σκωπτόμενος, ἀλλ' ὥσπερ Ξ. Δάσων τοῦ Ἐρμιοπέως μὴ βουλόμενον αὐτῶι συγκυβεῖν δειλὸν ἀποκαλοῦντος ὠμολόγει καὶ πάνν δειλὸς εἶναι πρὸς τὰ ἀλαχρά καὶ ἄτολμος.*

17. IDEM de commun. notit. 46, 3 p. 1084 F ὁ μὲν οὖν Ξ. διηγούμενον τινὸς ἐγκλήεις ἐωρακέναι ἐν ὕδατι θερμῶι ζώσας· 'οὐκοῦν' εἶπεν 'ἐν ψυχρῶι αὐτὰς ἐψήσομεν'.

CARMINUM.

18. DIOG. IX 22 *καὶ αὐτὸς (Parmenides) δὲ διὰ ποιημάτων φιλοσοφεῖ καθάπερ Ἡσιόδος τε καὶ Ξ. καὶ Ἐμπεδοκλῆς. cf. p. 17 B 1 et p. 21 A 5.*

19. IDEM IX 18 (cf. 20, 6) *γέγραφε δὲ ἐν ἔπεισι (i. e. hexametris, Περὶ φύσεως fr. 24—42) καὶ ἐλεγείας (fr. 1—8) καὶ λάμβους καθ' Ἡσιόδου καὶ Ὀμήρου (Σίλλους fr. 10—22), ἐπικόπτων αὐτῶν τα περὶ θεῶν εἰρημένα. Π 46 [ex Aristotelis Περὶ ποιητῶν fr. 75 Rose²] ἀποθανόντι δὲ [scil. Ὀμήρωι ἐφιλονίκει] Ξ. ὁ Κολοφώνιος καὶ Κέρκωψ Ἡσιόδωι ζῶντι, τελευτήσαντι δὲ ὁ προειρημένος Ξ.*

20. STRABO XIV p. 643 E. ὁ φυσικὸς ὁ τοὺς Σίλλους ποιήσας διὰ ποιημάτων.

21. APUL. Florida c. 20: *canit enim Empedocles carmina, Plato dialogos . . . Xenocrates [Xenophanes Casaubonus, veri simillius Crates Rohde] satiras.*

22. PROCL. ad Hesiod. opp. 284 (e Plutarcho): *Ξενοφάνης διὰ δὴ τινα πρὸς τοὺς κατ' αὐτὸν φιλοσόφους καὶ ποιητὰς μικροψυχίαν Σίλλους ἀτόπους ἐκθεῖναι (συνθεῖναι Paris. 2771) λέγεται κατὰ πάντων φιλοσόφων καὶ ποιητῶν.*

23. SCHOL. ABT ad B 212: *ἤδη δὲ οὐ Ξενοφάνει, ἀλλ' Ὀμήρωι πρώται. Σίλλοι κεποιοῦνται, ἐν οἷς αὐτὸς τε τὸν Θεραίτην σιλλᾶνι καὶ ὁ Θεραίτης τοὺς ἀρίστους. cetera de sillis testim. in Timone posui.*

24. ARIUS DID. ap. Stob. ecl. II 1, 18 (p. 6, 14 W.) *Ξενοφάνους πρώτου λόγος ἦλθεν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀξιος γραφῆς ἅμα παιδιᾷ τάς τε τῶν ἄλλων τόλμας ἐπιπλήττοντος καὶ τὴν αὐτοῦ παραπάντος εὐλάβειαν, ὡς ἄρα θεὸς μὲν οἶδε τὴν ἀλήθειαν, 'δόχος—τέτυχται' (fr. 34, 4). cf. Timon fr. 45 W.*

25. CICERO Acad. Prior. II 23, 74 *Parmenides, Xenophanes, minus bonis quamquam versibus (antecedit Empedoclis mentio), sed tamen illi versibus increpant eorum adrogantiam quasi irati, qui cum sciri nihil possit, audeant se*

scire dicere. versuum iudicium opinor ex Aristotelis de poetis dialogi libro I (cf. post. I. 1447^b 18) fluxit ut n. 26.

26. PHILO de provid. II 39: *Non ita tamen Xenophanes aut Parmenides aut Empedocles sive alii quicumque theologi a poesi capti sunt divini viri [sc. deos mendaces finierunt], sed potius theoriam naturae gaudio amplexi et vitam omnem ad pietatem laudemque deorum dedicantes optimi quidem viri comperti sunt, poetae tamen non felices: quos oportebat divinitus spiritum sortiri gratiamque de caelo, metrum carmen rhythmumque caelestem ac divinum, ut poemata vera relinquerent velut prototypum libri perfectum et pulcrum cunctis exemplar.* Ibid. 42 *at quare Empedocles, Parmenides, Xenophanes aemulorque istorum chorus non sortiti sunt spiritum Musarum, cum theologiam exercuerunt?* 48 *age interim ponamus inter nos universum ingenitum ac sempiternum iuxta illud quod suggerit sermo celeberrimorum philosophantium sicut conscribunt Parmenides, Empedocles, Zeno, Cleanthes aliique divi homines ac velut verus quidam proprietate sacer coetus* (cf. Wendland Philo üb. d. Vorsehung Berl. 1892, 58. 60 et test. Parmenid.).

27. ATHEN. XIV 632 C *ὅτι δὲ πρὸς τὴν μουσικὴν οἰκειότατα διέκειντο οἱ ἀρχαῖοι ὄηλον καὶ ἐξ Ὀμήρου· ὅς διὰ τὸ μεμελοποικῆναι πᾶσαν ἑαυτοῦ τὴν ποιήσιν ἀφροντισί [τούς] πολλοὺς ἀκεφάλους ποιεῖ στίχους καὶ λαγαροὺς ἔτι δὲ μειούρους. Ξενοφάνης δὲ καὶ Σόλων καὶ Θέογνις καὶ Φωκυλλίδης, ἔτι δὲ Περιανδρὸς ὁ Κορινθίος ἐλεγείοποιός καὶ τῶν λοιπῶν οἱ μὴ προσάγοντες πρὸς τὰ ποιήματα μελωιδίαν ἐκπονοῦσι τοὺς στίχους τοῖς ἀριθμοῖς καὶ τῇ τάξει τῶν μέτρων καὶ σκοποῦσιν ὅπως αὐτῶν μηδεὶς (μήτε) ἀκέφαλος ἔσται μήτε λαγαρὸς μήτε μειούρος.*

DOCTRINAE.

28. ARIST. *q. f. de Melisso Xenophane Gorgia cc. 3. 4.*

Hic liber a Peripatetico eclecticō (i. e. sceptica, platonica, stoica admiscente) circa Christi natalem conscriptus videtur (cf. Act. ac. Berol. 1900, unde Xenophanea capita excerpai). codices L(ipsiensis gr. 16 s. XIV) et R(omanus Vaticanus gr. 1902 s. XIV).

[ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ] ΠΕΡΙ ΞΕΝΟΦΑΝΟΥΣ.

3.

ed. Bekker
p. 977^a

Ἀδύνατόν φησιν εἶναι, εἴ τι ἔστι, γενέσθαι, τοῦτο λέγων 1
15 ἐπὶ τοῦ θεοῦ· ἀνάγκη γὰρ ἦτοι ἐξ ὁμοίου ἢ ἐξ ἀνομοίου
γενέσθαι τὸ γενόμενον· δυνατόν δὲ οὐδέτερον· οὔτε γὰρ
ὅμοιον ἢ ὁμοίου προσήκειν τεκνωθῆναι μᾶλλον ἢ τεκνώσαι
(ταῦτά γὰρ ἅπαντα τοῖς γε ἴσοις καὶ ὁμοίως ὑπάσχειν πρὸς
ἄλλα) οὔτ' ἂν ἐξ ἀνομοίου τάνομιον γενέσθαι. εἰ γὰρ 2

977^a 12 ἀριστοτέλους L: om. R 15 ὁμοίων ἢ ἐξ ὁμοίων R 18 ἴσοις
ἢ ὁμοίους R 19 ἂν) αὐ Apelt τάνομιον L: οὔτ' ἀνόμοιον R

- 977^a 20 γίγνεται ἐξ ἀσθενεστερόν τὸ ἰσχυρότερον ἢ ἐξ ἐλάττονος το
μείζον ἢ ἐκ χειρόνος τὸ κρείττον, ἢ τουναντίον τὰ χειρῶ ἐκ
τῶν κραιπτόνων, τὸ οὐκ ὄν ἐξ ὄντος (ἢ τὸ ὄν ἐξ οὐκ ὄντος)
ἂν γενέσθαι· ὅπερ ἀδύνατον.
ἄϊδιον μὲν οὖν διὰ ταῦτα εἶναι τὸν θεόν. εἰ δ' ἔστιν ὁ θεὸς 3
ἀπάντων κράτιστον, ἕνα φησὶν αὐτὸν προσήκειν εἶναι. εἰ γὰρ
25 δύο ἢ πλείους εἴεν, οὐκ ἂν ἔτι κράτιστον καὶ βέλτιστον αὐτὸν
εἶναι πάντων. ἕκαστος γὰρ ὢν θεὸς τῶν πολλῶν ὁμοίως ἂν
τοιούτος εἴη. τοῦτο γὰρ θεὸν καὶ θεοῦ δύναμιν εἶναι, κρατεῖν,
ἀλλὰ μὴ κρατεῖσθαι, καὶ πάντων κράτιστον εἶναι. ὥστε
καθὸ μὴ κρείττων, κατὰ τοσοῦτον οὐκ εἶναι θεόν. πλείονων 4
30 οὖν ὄντων, εἰ μὲν εἴεν τα μὲν ἀλλήλων κρείττους τα δὲ ἴ-
τους, οὐκ ἂν εἶναι θεοὺς· πεφωκέναι γὰρ τὸ θεῖον μὴ κρατεῖ-
σθαι. ἴσων δὲ ὄντων, οὐκ ἂν ἔχειν θεοῦ φύσιν, ὃν δεῖν εἶναι 5
κράτιστον· τὸ δὲ ἴσον οὔτε βέλτιον οὔτε χειρόν εἶναι τοῦ ἴσου·
ὥστ' ἔκπερ εἴη τε καὶ τοιοῦτον εἴη θεός, ἕνα μόνον εἶναι τὸν
35 θεόν. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ πάντα δύνασθαι ἂν ἄ βούλοιοτο. οὐ
γὰρ ἂν δύνασθαι πλείονων ὄντων· ἕνα ἄρα εἶναι μόνον. ἕνα δ' 6
ὄντα ὁμοιον εἶναι πάντη, ὁρῶντα καὶ ἀκούοντα τὰς τε ἄλλας
αἰσθήσεις ἔχοντα πάντη· εἰ γὰρ μὴ, κρατεῖν ἂν καὶ κρα-
τεῖσθαι ὑπ' ἀλλήλων τὰ μέρη θεοῦ [ὄντα], ὅπερ ἀδύνατον.
977^b 1 πάντη δ' ὁμοιον ὄντα σφαιροειδῆ εἶναι· οὐ γὰρ τῇ μὲν τῇ 7
δ' οὐ τοιοῦτον εἶναι, ἀλλὰ πάντη. αἰδιον δὲ ὄντα καὶ ἕνα 8
καὶ (ὁμοιον καὶ) σφαιροειδῆ οὔτε ἀπειρον οὔτε πεπεράσθαι.
ἀπειρον μὲν (γὰρ) τὸ μὴ
ὄν εἶναι· τοῦτο γὰρ οὔτε μέσον οὔτε ἀρχὴν καὶ τέλος οὔτ'
5 ἄλλο οὐδὲν μέρος ἔχειν, τοιοῦτον δὲ εἶναι τὸ ἀπειρον· ὅλον
δὲ τὸ μὴ ὄν, οὐκ ἂν εἶναι τὸ ὄν· περαινεν δὲ πρὸς ἀλλήλα,
εἰ πλείω εἴη. τὸ δὲ ἕν οὔτε τῷ οὐκ ὄντι οὔτε τοῖς πολλοῖς
ὡμοιωσθαι· ἕν γὰρ (ὄν) οὐκ ἔχειν, πρὸς ὅτι περαινεί. τὸ δὲ τοι- 9
οῦτον ἕν, ὃν τὸν θεὸν εἶναι λέγει, οὔτε κινεῖσθαι οὔτε ἀκίνη-
10 τον εἶναι· ἀκίνητον μὲν γὰρ εἶναι τὸ μὴ ὄν· οὔτε γὰρ ἂν
εἰς αὐτὸ ἕτερον οὔτ' ἐκεῖνο εἰς ἄλλο ἐλθεῖν. κινεῖσθαι δὲ
τὰ πλείω ὄντα ἐνός· ἕτερον γὰρ εἰς ἕτερον δεῖν κινεῖσθαι.

977^a 22 ὃν prius om. R. add. Brandis ἂν om. R. γίγνεσθαι Blass
24 φησὶ προσήκειν αὐτὸν (om. εἶναι) R. 25 δίο: L: δὴ R. ἢ L: ἢ ἔτι R,
at cf. ^b15 αὐτῶν L. 26 ὢν (ex ὢν?) L: ἂν R. ὁμοίως ἂν L: ὁμοίος ὢν R
28 πάντα LR corr: Karsten κράτιστον Karsten: κρατεῖσθαι LR. 29 κραι-
των R. 30 τὸ θεῖον L: ὢν R. 32 θεοῦ Bonitz: θεόν LR. φύσιν ὃν M.
P. Hoffmann: φύσιμ^ο in ras. R: φύσιν L. 33 χέριον R. 35 ἄρα om. R
35. 36 οὐ δύνασθαι del. Blass. 37 ὁρῶν τε καὶ ἀκούειν LR: corr. Wendland
cf. 39. 39 ὄντα (olim adscriptam ad ἀκούειν 37 emendationem) deleti

977^b 2 ὄντα R: οὔτω L. 3 ὁμοιον καὶ add. Wendland πεπεράσθαι R
μὲν γὰρ τὸ Bonitz (cf. 10): μὲν δ' L: δ' R. 4 οὐδὲν μέρος L: μέρος οὐδὲν R
7 εἴεν R. 8 ὄν add. Blass. ἔχει LR: corr. Bonitz. περαινεί R: περαινείη L
δὲ Bekker. 9 ἕν, ὃν scripsi: ἕν, ὃν L: ὄν, ἕν ὃν R. ἀκίνητον L: κινήτων R
10 ἀκίνητον L: ἀνόνητον R

- 977^b 13 εἰς μὲν οὖν τὸ μὴ ὄν οὐδὲν ἄν κινήθηται. τὸ γὰρ μὴ ὄν 10
 οὐδαμῆ εἶναι, εἰ δὲ εἰς ἄλλα μεταβάλλοι, πλείω ἂν τὸ ἔν 15
 εἶναι ἑνός. διὰ ταῦτα δὴ κινεῖσθαι μὲν ἂν τὰ δύο ἢ πλείω 11
 ἑνός, ἤρεμεῖν δὲ καὶ ἀκίνητον εἶναι τὸ οὐδέν. τὸ δὲ ἔν οὔτε 11
 ἀτρεμεῖν οὔτε κινεῖσθαι· οὔτε γὰρ τῷ μὴ ὄντι οὔτε τοῖς πολ-
 λοῖς ὅμοιον εἶναι. κατὰ πάντα δὲ οὕτως ἔχοντα τὸν θεόν,
 αἰδιὸν τε καὶ ἕνα, ὁμοῖόν τε καὶ σφαιροειδῆ ὄντα, οὔτε ἀπει-
 20 ρον οὔτε πεπερασμένον οὔτε ἠρεμοῦντα οὔτε κινήτῳ εἶναι.

4.

- Πρῶτον μὲν οὖν λαμβάνει τὸ γινόμενον καὶ οὗτος 1
 ἐξ ὄντος γίνεσθαι, ὡσπερ ὁ Μέλισσος. καίτοι τί καλύει 1
 μήτ' ἐξ ὁμοίου (μήτ' ἐξ ἀνομοίου) τὸ γινόμενον γίνεσθαι,
 ἀλλ' ἐκ μὴ ὄντος;
 ἔτι οὐδὲν μᾶλλον ὁ θεὸς ἀγένητος ἢ καὶ τᾶλλα πάντα, εἰ- 1
 25 περ ἅπαντα ἐξ ὁμοίου ἢ ἐξ ἀνομοίου γέγονεν (ὅπερ ἀδύνατον).
 ὥστε ἢ οὐδὲν ἔστι παρά τὸν θεὸν ἢ καὶ τὰ ἄλλα αἰδία πάντα.
 ἔτι κράτιστον τὸν θεὸν λαμβάνει, τοῦτο δυνατώτατον καὶ 2
 βέλτιστον λέγων· οὐ δοκεῖ δὲ τοῦτο κατὰ τὸν νόμον, ἀλλὰ
 πολλὰ κρείττους εἶναι ἀλλήλων οἱ θεοί. οὐκ οὖν ἐκ τοῦ δο- 3
 30 κούτος εἰληψε ταύτην κατὰ τοῦ θεοῦ τὴν ὁμολογίαν. τὸ τε
 κράτιστον εἶναι τὸν θεὸν οὐχ οὕτως ὑπολαμβάνειν λέγεται,
 καὶ πρὸς ἄλλο τι τοιαύτη ἢ τοῦ θεοῦ φύσις, ἀλλὰ πρὸς τὴν
 αὐτοῦ διάθεσιν, ἐπεὶ τοῖ γε πρὸς ἕτερον οὐδὲν ἂν καλύει μὴ 4
 τῇ αὐτοῦ ἐπιεικείαι καὶ ῥώμῃ ὑπερέχει, ἀλλὰ διὰ τὴν
 35 τῶν ἄλλων ἀσθένειαν. θέλοι δ' ἂν οὐδεὶς οὕτω τὸν θεὸν
 φάναι κράτιστον εἶναι, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἔχει ὡς οἷον τε
 ἄριστα, καὶ οὐδὲν ἐλλείπει καὶ εὖ καὶ καλῶς ἔχειν αὐτῷ· ἅμα
 γὰρ ἴσως (οὕτως) ἔχοντι κάκεινο ἂν συμβαίνοι. οὕτω δὲ δια- 4
 39 κείσθαι καὶ πλείους αὐτοὺς ὄντας οὐδὲν ἂν καλύει, ἅπαντας ὡς
 978^a 1 οἷόν τε ἄριστα διακειμένους, καὶ κράτιστους τῶν ἄλλων, οὐχ 5
 αὐτῶν ὄντας. ἔστι δ', ὡς ἔοικε, καὶ ἄλλα. κράτιστον γὰρ
 εἶναι τὸν θεὸν φησι, τοῦτο δὲ τινῶν εἶναι ἀνάγκη· ἕνα τ' ὄντα

977^b 14 ἂν τὸ ἔν (vel ὄν) Karsten: αὐτὸν LR 15 διὰ] κατὰ Wendland
 ἂν deleverim 6 δὲ καὶ L: γὰρ R 18 fortasse δὴ ἔχοντα Apelt: ἔχ^{ss}
 (ἔχεις) L: ἔχοις R 20 ἠρεμοῦντα scripsi: ἠρεμῖν (comp.) L: ἠρεμεῖν R κινή-
 τὸν Fülleborn: ἀκίνητον sic LR 21 καὶ οὗτος τὸ γινόμενον γίνεσθαι ἐξ
 ὄντος R 23 ὁμοίως R add. Brandis 24 ἢ L: εἰ R 25 ἢ ἐξ] ἢ καὶ ἐξ
 L: ἢ R 26 παρά L: περὶ R 30 κατὰ R: om. L 31 ὑπολαμβάνων LR:
 corr. Vahlen; ὑπολαμβάνοντων Blass λέγεται] ἐνδέχεται Vahlen; at cf. 975^b 17
 32 τοιαύτη LR: corr. in τοῦ αὐτῆ R¹ 33 τοι γε L: τοῦ γὰρ R 34 fort.
 ἐπικρατεῖται διὰ τὴν R: τὴν διὰ L 35 θέλει R 37 ἐλλείπει L: ἐκλείπει R
 αὐτὸν Bergk ἅμα] ἀλλά Bergk; ἄριστα Wendland 38 add. Wilson κά-
 κείνοι L συμβαίνοι R 39 οὐδὲν ἂν καλύει L: οὐδένα καλύει R

978^a 1 οἷόν τε L: οἷονται R 3 ἕνα· τὸν τὰ πάντα L: ἕνα τὰ πάντα
 R: corr. Franc. Kern; δὲ malebat Mullach

978^a πάντη ὄραν καὶ ἀκούειν οὐδὲν προσήκει· οὐδὲ γὰρ εἰ μὴ καὶ
 5 τῆδ' ὄραϊ, χεῖρον ὄραϊ ταύτη, ἀλλ' οὐχ ὄραϊ. ἀλλ' ἴσως τοῦτο
 βούλεται τὸ πάντη αἰσθάνεσθαι, ὅτι οὕτως ἂν βέλτεστα ἔχοι,
 ὁμοίος ὦν πάντη. ἔτι τοιοῦτος ὦν διὰ τί σφαιροειδῆς ἂν εἴη, 6
 ἀλλ' οὐχ [ὅτι] ἑτέραν τινὰ μᾶλλον ἔχων ἰδεῖν, ὅτι πάντη
 ἀκούει καὶ πάντη κρατεῖ; ὥσπερ γὰρ ὅταν λέγωμεν τὸ
 10 ψιμύθιον ὅτι πάντη ἐστὶ λευκόν, οὐδὲν ἄλλο σημαίνο-
 μεν ἢ ὅτι ἐν ἅπασιν αὐτοῦ τοῖς μέρεσιν ἐγκέχρωσται ἢ
 λευκότης· τί δὴ κωλύει οὕτως κἀκεῖ τὸ πάντη ὄραν καὶ
 ἀκούειν καὶ κρατεῖν λέγεσθαι, ὅτι ἅπαν ὃ ἂν τις αὐτοῦ
 λαμβάνῃ μέρος, τοῦτ' ἔσται πεπονηθός; ὥσπερ δὲ οὐδὲ τὸ
 15 ψιμύθιον, οὐδὲ τὸν θεὸν ἀνάγκη εἶναι διὰ τοῦτο σφαιροειδῆ.
 ἔτι μῆτε ἅπειρον (εἶναι) μῆτε πεπεράνθαι σῶμα γε ὄντα καὶ ἔχοντα 7
 μέγεθος πῶς οἷόν τε, εἴπερ τοῦτ' ἐστὶν ἅπειρον ὃ ἂν μὴ ἔχη
 πέρασ δεκτικόν ὃν πέρατος, πέρασ δ' ἐν μεγέθει καὶ πλη-
 θει ἐγγίγνεται καὶ ἐν ἅπαντι τῷ πῶσι, ὥστε εἰ μὴ ἔχει
 20 πέρασ μέγεθος ὃν ἅπειρόν ἐστιν; ἔτι δὲ σφαιροειδῆ ὄντα 8
 ἀνάγκη πέρασ ἔχειν· ἔσχατα γὰρ ἔχει, εἴπερ μέσον ἔχει
 αὐτοῦ, ὃ πλεῖστον ἀπέχει. μέσον δὲ ἔχει σφαιροειδῆς ὦν·
 τοῦτο γάρ ἐστι σφαιροειδῆς ὃ ἐκ τοῦ μέσου ὁμοίως πρὸς τὰ
 ἔσχατα. σῶμα δ' ἔσχατα ἢ πέρατα ἔχειν, οὐδὲν διαφέρει. *** εἰ 9
 25 γὰρ καὶ τὸ μὴ ὃν ἅπειρόν ἐστι, τί οὐκ ἂν καὶ τὸ ὃν ἅπειρον; τί γὰρ
 κωλύει ἕνα ταῦτ' ἂν λεχθῆναι κατὰ τοῦ ὄντος καὶ μὴ ὄντος;
 τό τε γὰρ ὃν οὐκ ὃν οὐδεὶς νῦν αἰσθάνεται, καὶ ὃν δὲ τις οὐκ
 ἂν αἰσθάνοιτο ἂ νῦν· ἄμφω δὲ λεκτὰ καὶ διανοητὰ *** οὐ λευ-
 κὸν τε τὸ μὴ ὄν· ἢ οὖν διὰ τοῦτο τὰ ὄντα πάντα λευκά, ὅπως
 30 μὴ τι ταῦτὸ κατὰ τοῦ ὄντος σημῆνωμεν καὶ μὴ ὄντος, ἢ οὐ-

978^a 4 οὐ γὰρ LR: δὲ superscr. L¹ εἰμὶ καὶ R: εἰ μὴ (μ ex κ) L 7 διὰ
 τί L: διότι R, unde ὅτι varia l. in v. 8 8 ὅτι del. Karsten πάντη (ὄραϊ
 καὶ πάντη) Wendland 10 πάντα R ἄλλο τι R 11 ἢ om. L ἐγκέχρω-
 σται R 14 λαμβάνει R 15 διὰ τοῦτο εἶναι R 16 add. Karsten: post
 ἅπειρον coeperat εἰ L; corr. μῆτε L¹ ὄντα Spengel: ὦν L: om. R ἔχον sic
 R: ἔχων L: corr. Speng. 18 λεκτικόν R 19 ἐν γίγνεται R ὥστε ἂν μὴ
 ἔχη R 20 ὃν L: ὅσον R 22 αὐτοῦ. ῥ οὐ sic. L: αὐτοῦ τοῦ R cf. p. 6;
 explicio: *extrema habet deus, siquidem centrum sibi habet, a quo illa longissime
 absunt* ἀπέχει sic LR σφαιροειδῆς ὃν LR: corr. Spengel 23 δ ῥ ἐκ L:
 ὃν ἐκ R πρὸς] πρὸς R 24 δ' L: om. R οἷον διαφέρει (fuit διαφέρειν,
 corr. L¹) L: οἷον διαφορεῖ R: corr. Bergk lacunam statui 25 ἅπειρόν ἐστι,
 τί οὐκ ἂν scripsi (similia Didotiana): ἄπεστι, οὐκ ἂν (οὐκ in corr., cuius prima
 litterae fortasse τ fuit) L: ἀπλοῦν οὐκ ἂν R 26 ταῦτα R: ταῦτα, corr. in
 ταῦτ' ἂν L 27 ὃν δὲ R: sententia corrupta. vix haec sufficient: τό τε γὰρ
 ὃν ἢ ὃν οὐδεὶς νῦν αἰσθάνεται καὶ ὁμοίως δὲ τις οὐκ ἂν αἰσθάνοιτο (τὸ) μὴ
 ὃν ἂ R: om. L 28 καὶ L: ὅπ (om. compendium ερ simillimum insequentis
 litterae δ?) R (ὅπη Bern. 402); fortasse καὶ διανοητὰ vel ὅπερ διανοητὰ glos-
 sema, quo hausta sint οἷον λευκὸν μὲν τὸ ὃν 28. 29 λευκὸν τὲ (sic) LR; λ.
 δὲ Brandis 29 ἢ Brandis: εἰ LR 30 ταῦτὸ κατὰ τοῦ ὄντος R: κατὰ τοῦ
 ex κατ' αὐτοῦ (om. ταῦτό) L¹ σημῆνωμεν L: σημαίνωμεν R

- 978^a 31 δέν, οἶμαι, κωλύει καὶ τῶν ὄντων τι μὴ εἶναι λευκόν· οὕτω δὲ
καὶ μᾶλλον ἂν ἀπόφασιν δέξαιτο, τὸ ἄπειρον, εἰ κατὰ τὸ πά-
λαι λεχθέν τι [μᾶλλον] παρὰ τὸ μὴ ἔχειν (πέρας) ἐστὶν ἄπει-
ρον· ὥστε καὶ τὸ ὄν ἢ ἄπειρον ἢ πέρας ἔχον ἐστίν. ἴσως δὲ 10
35 ἄτοπον καὶ τὸ προσάπτειν τῷ μὴ ὄντι ἀπειρίαν· οὐ γὰρ πάν,
εἰ μὴ ἔχει πέρας, ἄπειρον λέγομεν, ὥσπερ οὐδ' ἄνισον οὐκ ἂν
φαίμεν εἶναι τὸ μὴ ἴσον. ἔ(τι) τί οὐκ ἂν ἔχοι ὁ θεὸς πέρας εἰς 11
ὄν, ἀλλ' οὐ πρὸς θεόν; εἰ δὲ ἐν μόνον ἐστὶν ὁ θεός, (ἔν) ἂν εἴη
978^b 1 μόνον καὶ τὰ τοῦ θεοῦ μέρη. ἔτι καὶ τοῦτ' ἄτοπον, εἰ τοῖς 12
πολλοῖς ξυμβέβηκεν πεπεράνθαι πρὸς ἄλληλα, διὰ τοῦτο
τὸ ἐν μὴ ἔχειν πέρας. πολλὰ γὰρ τοῖς πολλοῖς καὶ τῷ
ἐνὶ ὑπάρχει ταῦτά, ἐπεὶ καὶ τὸ εἶναι κοινὸν αὐτοῖς ἐστίν.
5 ἄτοπον οὖν ἴσως ἂν εἴη, εἰ διὰ τοῦτο μὴ φαίμεν εἶναι τὸν
θεόν, εἰ τὰ πολλὰ ἐστίν, ὅπως μὴ ὅμοιον ἔσται αὐτοῖς ταύτη.
ἔτι τί κωλύει πεπεράνθαι καὶ ἔχειν πέρατα ἐν ὄντα τὸν 13
θεόν; ὡς καὶ ὁ Παρμενίδης λέγει ἐν ὄν εἶναι αὐτὸν· πάν-
τοθεν εὐκύνκλου σφαιρας ἐναλίγκιον ὄγκωι, μεσόθεν ἴσοπα-
10 λές· τὸ γὰρ πέρας τινὸς μὲν ἀνάγκη εἶναι, οὐ μέντοι
πρὸς τί γε, οὐδὲ ἀνάγκη τὸ ἔχον πέρας πρὸς τι ἔχειν πέ-
ρας, ὡς πεπερασμένον πρὸς τὸ [μὴ] ἐφεξῆς ἄπειρον, ἀλλ'
ἔστι τὸ πεπεράνθαι ἔσχατα ἔχειν, ἔσχατα δ' ἔχον οὐκ
ἀνάγκη πρὸς τι ἔχειν. ἐνίοις μὲν οὖν συμβαίνοι 14
14^a γ' ἂν, καὶ πεπεράνθαι (καὶ) πρὸς τι συνάπτειν, τοῖς
14^b δὲ πεπεράνθαι μὲν, μὴ μέντοι πρὸς τι πεπεράν-
15 θαι. πάλιν περὶ τοῦ ἀκίνητον εἶναι τὸ ὄν καὶ το (μὴ) ὄν 15
15^a (λεκτέον ὅτι τὸ ὑπολαμβάνειν ἀκίνητον εἶναι τὸ μὴ ὄν),
ὅτι καὶ τὸ ὄν κινεῖται, ἴσως ὁμοίως τοῖς ἔμπροσθεν ἄτοπον.
καὶ ἔτι· ἀρά γε οὐ ταῦτ' ἂν τις ὑπολάβοι τὸ μὴ κινεῖσθαι

978^a 31 οἶμαι om. R τι μὴ L: τιμιον R 31 οὕτω—ἐστίν (34) ut
potui emendavi (cf. 978^b 29): οὕτω δὲ καὶ ἄλλην οὖν ἀπόφασιν δέξονται τὸ ἄπει-
ρον. εἰ μὴ τὸ πάλαι λεχθέν τί μᾶλλον παρὰ τὸ μὴ ἔχειν ἢ μὴ ἔχειν ἐστὶν
ἅπαν· ὥστε καὶ τὸ ὄν ἢ ἄπειρον ἢ πέρας ἔχον ἐστίν [tum ἅπαν—ἐστίν omisso
priori ἢ iterat L, om. R] LR; praeivit ἂν—δέξαιτο Bekker 32 τὸ ἄπειρον
appositum ad ἀπόφασιν (subjectum τὸ ὄν) dubito an glossema sit 33 λε-
χθέν) *17 35 ἄτοπον καὶ τὸ vulg.: ἄτοπον τὸ καὶ L: τὸ ἄτοπον καὶ R: τὸ
ἄτοπον τὸ καὶ L¹ 36 οὐκ] fortasse ἅπαν 37 ἴσον Spengel: ὄν LR; cf.
978^b 10 add. Brandis (ἐτί sic L) 38 ἀλλ' οὐ R: ἄλλον L; cf. *10 ἐν
alterum add. Urbinas 108: om. LR (fortasse extrusum interpretamento ὁ θεός)
978^b 1 ἔτι Kern: ἐπεὶ LR 2 συμβέβηκε R 5 φαμέν L 6 ταύτη
R: ταν vacuum in litt. L; scil. τῷ εἶναι 8 Παρμενίδης] fr. 8, 43. 44 λέγεις
L: corr. L¹ αὐτὸ L 9 ὄν τῷ R μεσόθεν LR 10 ἀνάγκη sic L: ἀνάγ-
κη ἴσως sic R 12 μὴ del. Mullach ἄπειρον LR: corr. Mullach; ὡς—ἀπεί-
ρου del. Wilson 13 οὐκ ἂν L 14 σχεῖν R οὖν L: οὐ R συμβαίνει πᾶν
LR: corr. Wilson 14^a καὶ πεπεράνθαι—πρὸς τι (14^b) L: om. R καὶ (post
πεπεράνθαι) add. Brandis 15 τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν L: τὸ ὄν καὶ τὸ ὄν R: corr.
Urb. 108 15^a addidi 16 ἔμπροσθεν] cf. § 9sq. 17 τις] τι R

- 978^b 18 και τὸ ἀκίνητον εἶναι, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀπόφασιν τοῦ κινεῖσθαι, ὡςπερ τὸ μὴ ἴσον, ὅπερ και κατά τοῦ μὴ ὄντος εἰπεῖν
20 ἀληθές, τὸ δὲ ἀκίνητον τῷ ἔχειν πως ἤδη λέγεσθαι, ὡςπερ τὸ ἄνισον, και ἐπὶ τῷ ἐναντίῳ τοῦ κινεῖσθαι, τῷ ἡρεμεῖν, ὡς και σχεδον αἰ ἀπὸ τοῦ ἄ ἀποφάσεις ἐπὶ ἐναντίοις λέγονται; τὸ μὲν οὖν μὴ κινεῖσθαι ἀληθές ἐπὶ τοῦ μὴ ὄντος, τὸ δὲ ἡρεμεῖν οὐχ ὑπάρχει τῷ μὴ ὄντι. ὁμοίως δὲ οὐδὲ (τὸ)
25 ἀκίνητον εἶναι σημαίνει ταυτόν. ἀλλ' οὗτος ἐπὶ τῷ ἡρεμεῖν αὐτῷ χηται, και φησὶ τὸ μὴ ὄν ἡρεμεῖν, ὅτι οὐκ ἔχει μεταβάσιν. ὅπερ τε και ἐν τοῖς ἄνω εἶπομεν, ἄτοπον ἴσως, 16 εἴ τι τῷ μὴ ὄντι προσάπτομεν, τοῦτο μὴ ἀληθές εἶναι κατά τοῦ ὄντος εἰπεῖν, ἄλλως τε κἂν ἀποφάσις ἦ τὸ λεχθέν, οἶον
30 και τὸ μὴ κινεῖσθαι μηδὲ μεταβαίνειν ἐστί. πολλὰ γὰρ ἄν, καθάπερ και ἐλέχθη, ἀφαιροῖτο τῶν ὄντων κατηγορεῖν. οὐδὲ γὰρ ἄν πολλὰ ἀληθές εἰπεῖν εἴη μὴ ἔν, εἴπερ και τὸ μὴ ὄν ἐστί μὴ ἔν. ἔτι ἐπ' ἐνίων τάναντία συμβαίνειν δοκεῖ κατά τὰς αὐτὰς ἀποφάσεις· οἶον ἀνάγκη ἢ ἴσον
35 ἢ ἄνισον, ἄν τι πληθος ἢ μέγεθος ἦ, και ἄρτιον ἢ περιτόν, ἄν ἀριθμὸς ἦ· ὁμοίως δ' ἴσως και τὸ (ὄν ἢ) ἡρεμεῖν ἢ κινεῖσθαι ἀνάγκη, ἄν σῶμα ἦ· ἔτι εἰ και διὰ τοῦτο μὴ 18 κινεῖται ὁ θεός τε και τὸ ἔν, ὅτι τὰ πολλὰ κινεῖται τῷ
979^a 1 εἰς ἄλληλα λέναι, τί κωλύει και τὸν θεὸν κινεῖσθαι εἰς ἄλλο; οὐδα(μοῦ γὰρ λέγει) ὅτι (ἔν ἐστί) μόνον, ἀλλ' ὅτι εἰς 17 μόνος θεός. εἰ δὲ και 19 οὕτως, τί κωλύει εἰς ἄλληλα κινουμένων τῶν μερῶν τοῦ (θεοῦ) κύκλωι φέ(ρεσθαι τὸν) θεόν; οὐ γὰρ δὴ τὸ τοιούτων ἔν, ὡςπερ ὁ Ζήνων,
5 πολλὰ εἶναι φήσει. αὐτὸς γὰρ σῶμα λέγει εἶναι τὸν θεόν, εἴτε τόδε τὸ πᾶν εἴτε ὃ τι δήποτε αὐτὸ λέγων· ἀσώματος γὰρ ὦν πως ἄν σφαιροειδῆς εἴη; ἔτι μόνως γ' ἄν 20 οὕτως οὐτ' ἄν κινεῖτο οὐτ' ἄν ἡρεμοὶ μῆδαμῶ γε ὦν; ἐπεὶ δὲ σῶμά ἐστί, τί ἄν αὐτο κωλύοι κινεῖσθαι, ὡς ἐλέχθη;

978^b 18 τοῦ Bekker: τῷ L: om. R 19 ὡςπερ μὴ τὸ ἴσον ὡςπερ R εἰπεῖν Bonitz: εἴπερ LR 24 addidi 25 σημαίνει R: συμβαίνει L; scil. et τὸ μὴ κινεῖσθαι et τὸ ἡρεμεῖν ἐπὶ τὸ L 27 τε L: om. R: δὲ Apelt ἄνω] 978^a 35 29 ἀποφασιν R τὸ λεχθέν, οἶον Apelt: τὸ ÷λε÷χθέν L: τὸ ἐλεγχοθέντων R 30 μεταλαμβάνειν LR: corr. Felicianus 31 κατηγορεῖ LR: corr. Weisae 33 ἔν. ἔτι Spengel: ἔν· εἴτε sic LR 34 τὰς αὐτὰς L: τοσαύτας R: αὐτὰς τὰς Wilson οἶον Bonitz: ὦν R: ὄν L 35 ἢ μέγεθος ἢ Felicianus: ἢ. μὴ ὡς ἢ L: ἢ και μὴ ὡς ἢ R 36 ἄν R: κἂν L δ' ἴσως L: δ' ἕως R ὄν ἢ addidi; nam ἡρεμεῖν, η ex o, L¹

979^a 2 οὐδα (lac. x litt. L, v R) ὅτι (τι R) (lac. vii litt. L, v R) μόνον (μον B) LR: suppl. pieraque Kern 3 οὗτος L: αὐτὸς R: corr. Apelt 4 θεοῦ in lac. v litt. om. LR φε (lac. vii litt.) L: om. R: suppl. Bergk 6 post εἴτε add. δὲ R αὐτὸ sic LR 7 ἔτι μόνως Apelt: ἐπιμόνως R: ἐπεὶ μόνως L γ' ἄν Bergk: τᾶν L: ὅταν R 8 γε] τε R 9 αὐτὸν Bergk κωλύει R.

29. ΠΛΑΤΟ Sophist. p. 242 C. D [hospes Eleaticus loquitur] μῦθόν τινα ἑκα-
στος φαίνεται μοι διηγεῖσθαι παισὶν ὡς οὖσιν ἡμῶν, ὁ μὲν ὡς τρία τὰ ὄντα, πο-
λεμει δὲ ἀλλήλοισ ἐνόητε αὐτῶν ἅττα πη, τοτὲ δὲ καὶ φίλα γιγνόμενα γάμοις
τε καὶ τόκους καὶ τροφὰς τῶν ἐκγόνων παρέχεται [Pherecydes]: δύο δὲ ἕτεροι
εἰπῶν, ὕγρὸν καὶ ξηρὸν ἢ θερμὸν καὶ ψυχρὸν, συνοικίξει τε αὐτὰ καὶ ἐκδώσει
[cf. Archelaus]: τὸ δὲ παρ' ἡμῶν Ἐλεατικὸν ἔθνος, ἀπὸ Ξενοφάνους τε καὶ
ἔτι πρόσθεν ἀρξάμενον [cf. Phileb. p. 16 C. D], ὡς ἐνὸς ὄντος τῶν πάντων
καλουμένων οὕτω διεξέρχεται τοῖς μύθοις. cf. Philop. ad Phys. A 5 p. 125, 27
Vitell. ὁ Πορφύριος φησι τὸν Ξενοφάνη τὸ ξηρὸν καὶ τὸ ὕγρὸν δοξάσαι ἀρ-
χάς, τὴν γῆν λέγω καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ χηρῶν αὐτοῦ παρατίθεται τοῦτο δηλοῦσαν
'γῆ — γίνονται' [fr. 29]: ταύτης δὲ τῆς δόξης δοκεῖ καὶ Ὅμηρος εἶναι ἐν οἷς
φησιν 'ἀλλ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαλα γένουσθε' [H 99]. Porphyrius
utitur Allegoriarum corpore cf. Prob. Verg. p. 21, 3. [Plut.] Vit. Hom. 93 [Dox. 92]

30. ΑΡΙΣΤΟΤ. Metaph. A 5. 986^b 18 Παρμενίδης μὲν γὰρ ἔοικε τοῦ κατὰ
τὸν λόγον ἐνὸς ἄπτεσθαι, Μέλισσος δὲ τοῦ κατὰ τὴν ὕλην· διὸ καὶ ὁ μὲν πε-
περασμένον, ὁ δ' ἄπειρόν φησιν εἶναι αὐτό· Ξενοφάνης δὲ πρῶτος τούτων
ἐνίστας (ὁ γὰρ Παρμενίδης τούτου λέγεται γενέσθαι μαθητής) οὐδὲν διεσαφήνι-
σεν οὐδὰ τῆς φύσεως τούτων οὐδετέρας ἔοικε θιγεῖν, ἀλλ' εἰς τὸν ὄλον οὐ-
ρανὸν ἀποβλέψας τὸ ἓν εἶναι φησι τὸν θεόν· οὔτοι μὲν οὖν, καθάπερ εἰκομεν,
ἀφετέοι πρὸς τὴν νῦν παρούσαν ζήτησιν, οἱ μὲν δύο καὶ κάμπαν ὡς ὄντες
μικρὸν ἀγροικότεροι, Ξενοφάνης καὶ Μέλισσος [Orvieto πρῶτος — οὐδὲ can-
cellavit cf. Dox. 110].

31. ΣΜΠΛ. Phys. 22, 22—23, 20. ἀνάγκη τοίνυν τὴν ἀρχὴν ἢ μίαν εἶναι 1
ἢ οὐ μίαν, ταυτόν δὲ εἰπεῖν πλείους, καὶ εἰ μίαν, ἦτοι ἀκίνητον ἢ κινουμένην.
καὶ εἰ ἀκίνητον, ἦτοι ἄπειρον ὡς Μέλισσος ὁ Σάμιος δοκεῖ λέγειν, ἢ πεπε-
ρασμένην ὡς Παρμενίδης Πύρρητος Ἐλεάτης, οὐ περὶ φυσικοῦ στοιχείου λέγον-
τες οὔτοι, ἀλλὰ περὶ τοῦ ὄντος ὄντος.

μίαν δὲ τὴν ἀρχὴν ἦτοι ἓν τὸ ὄν καὶ πᾶν (καὶ οὔτε πεπερασμένον 2
οὔτε ἄπειρον οὔτε κινούμενον οὔτε ἡρεμοῦν) Ξενοφάνη τὸν Κολοφώνιον τὸν
Παρμενίδου διδάσκαλον ὑποτίθεσθαι φησιν ὁ Θεόφραστος, ὁμολογῶν ἑτέρας
εἶναι μᾶλλον ἢ τῆς περὶ φύσεως ἱστορίας τὴν μνήμην τῆς τούτου δόξης.

τὸ γὰρ ἓν τοῦτο καὶ πᾶν τὸν θεὸν ἔλεγεν ὁ Ξενοφάνης· ὄν ἓνα μὲν 3
δείκνυσιν ἐκ τοῦ πάντων κράτιστον εἶναι. πλείωνων γὰρ, φησὶν, ὄντων ὁμοίως
ὑπάρχειν ἀνάγκη πᾶσι τὸ κρατεῖν· τὸ δὲ πάντων κράτιστον καὶ ἄριστον θεός.

ἀγένητον δὲ ἐδείκνυν ἐκ τοῦ δεῖν τὸ γινόμενον ἢ ἐξ ὁμοίου ἢ ἐξ ἀνο- 4
μοίου γίνεσθαι. ἀλλὰ τὸ μὲν ὁμοίον ἀπαθές φησιν ὑπὸ τοῦ ὁμοίου· οὐδὲν
γὰρ μᾶλλον γεννᾶν ἢ γεννάσθαι προσήκει τὸ ὁμοίον ἐκ τοῦ ὁμοίου· εἰ δὲ ἐξ
ἀνομοίου γίνοιτο, ἔσται τὸ ὄν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος. καὶ οὕτως ἀγένητον καὶ αἰ-
διον ἐδείκνυ.

οὔτε δὲ ἄπειρον οὔτε πεπερασμένον εἶναι, ἀοίτι ἄπειρον μὲν τὸ μὴ ὄν 5
ὡς οὔτε ἀρχὴν ἔχον οὔτε μέσον οὔτε τέλος, περαινέειν δὲ πρὸς ἄλλα τα κλειώ.

παραπλησίως δὲ καὶ τὴν κίνησιν ἀφαιρεῖ καὶ τὴν ἡρεμίαν. ἀκίνητον 6
μὲν γὰρ εἶναι τὸ μὴ ὄν· οὔτε γὰρ ἂν εἰς αὐτὸ ἕτερον οὔτε αὐτὸ πρὸς ἄλλο
ἔλθειν· κινεῖσθαι δὲ τὰ πλείω τοῦ ἐνός· ἕτερον γὰρ εἰς ἕτερον μεταβάλλειν
[μεταβάλλει codd.: corr. Usener].

ὥστε καὶ ὅταν ἐν ταυτάῳ μένειν λέγη καὶ μὴ κινεῖσθαι, αἰεὶ δ' — 7

ἀλλήλ᾽ [fr. 26] οὐ κατὰ τὴν ἡρεμίαν τὴν ἀντικειμένην τῇ κινήσει μένειν αὐτὸ [DE: αὐτόν E·F] φησιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀπὸ κινήσεως καὶ ἡρεμίας ἐξηρησμένην μονήν.

Νικόλαος δὲ ὁ Λαμασκηνός ὡς ἄπειρον καὶ ἀκίνητον λέγοντος αὐτοῦ 8 τὴν ἀρχὴν ἐν τῇ Περί Θεῶν ἀπομνημονεύει, Ἀλέξανδρος δὲ ὡς πεπερασμένον αὐτὸ καὶ σφαιροειδές.

ἀλλ' ὅτι μὲν οὔτε ἄπειρον οὔτε πεπερασμένον αὐτὸ δείκνυσιν, ἐκ τῶν 9 προειρημένων δήλον· πεπερασμένον δὲ καὶ σφαιροειδές αὐτὸ διὰ τὸ πανταχόθεν ὁμοιον λέγειν. καὶ πάντα νοεῖν δέ φησιν αὐτὸ λέγων [λέγειν codd.: corraxi] 'ἀλλ' — κραδαίνει' [fr. 25].

Simplicius ex Alexandro parum diligenter transcripsit primum Theophrasti ex Physicorum Placitis eclogam (fr. 5 Dox. p. 480), ubi etiam versus Xenophanis citati esse videntur, tum Aristotelis q. f. de MXG [cf. A 28] excerpta, et sunt quidem: § 1 paraphr. Ar. Phys. 184^b 15, § 2 Theophrastea admixta parenthesi ex Ar. de MXG; § 3 ex l. de MXG 977^a 14. 23—28, § 4 indidem 977^a 15—22; § 5 ind. 977^b 2—7; § 6 ex 977^b 8—12; § 7 Theophrastea admixto l. de MXG 977^b 17 sqq.; § 8 ex Alexandro ipso; § 9 Simplicii iudicium adiecto versu ex Theophrasteis Alexandri. cetera Theophrasti excerpta eaque magis sincera continuo n. 32 sqq.

32. [PLUT.] Strom. 4 [Eus. P.E I 8, 4. Dox. 580] Ξ. δὲ ὁ Κολοφώνιος ἰδίαν τινὰ ὁδὸν πεπορευμένος καὶ παρηλαχίαν πάντας τοὺς προειρημένους [Thaletas, Anaximandrum, Anaximenes] οὔτε γένεσιν οὔτε φθορὰν ἀπολείπει, ἀλλ' εἶναι λέγει τὸ πᾶν αἰεὶ ὁμοιον· εἰ γὰρ γίγνοιτο τοῦτο, φησὶν, ἀναγκαῖον προτούτου μὴ εἶναι· τὸ μὴ ὄν δὲ οὐκ ἂν γένοιτο οὐδ' ἂν τὸ μὴ ὄν ποιῆσαι τι οὔτε ὑπὸ τοῦ μὴ ὄντος γένοιτο ἂν τι. ἀποφαίνεται δὲ καὶ τὰς ἀσθήσεις ψευδεῖς καὶ καθόλου σὺν αὐταῖς καὶ αὐτὸν τὸν λόγον διαβάλλει. ἀποφαίνεται δὲ καὶ τῷ χρόνῳ καταφερομένην συνεχῶς καὶ κατ' ὀλίγον τὴν γῆν εἰς τὴν θάλασσαν χωρεῖν. φησὶ δὲ καὶ τὸν ἥλιον ἐκ μικρῶν καὶ πλείονων πυρῶν [πυρῶν· δίων Τουρ] ἀθροίζεσθαι. ἀποφαίνεται δὲ καὶ περὶ θεῶν ὡς οὐδεμίας ἡγεμονίας ἐν αὐτοῖς οὐσῶς· οὐ γὰρ ὅσιον δεσπότησεσθαι τινὰ τῶν θεῶν· ἐπιδεισθαι τε μηδενὸς αὐτῶν μηδένα μῆδ' ὄλωσ· ἀκούειν δὲ καὶ ὄραν καθόλου καὶ μὴ κατὰ μέρος. ἀποφαίνεται δὲ καὶ τὴν γῆν ἄπειρον εἶναι καὶ κατὰ πᾶν μέρος μὴ [μὴ αὐτὸ κατὰ transp. Brandis] περιέχεσθαι ὑπὸ ἀέρος· γίνεσθαι δὲ ἅπαντα ἐκ γῆς· τὸν δὲ ἥλιον καὶ τὰ ἄστρα ἐκ τῶν νεφῶν γίνεσθαι.

33. HIPPOL. Ref. I 14 [Dox. 565] Ξ. δὲ ὁ Κολοφώνιος Ὁρθόμενος υἱός. 1 οὕτως ἔως Κύρον διέμεινεν. οὗτος ἔφη πρῶτος ἀκαταληφίαν εἶναι πάντων ἐπὶ πᾶν οὕτως· 'εἰ γὰρ — τέτυκται' [fr. 34, 3, 4].

λέγει δὲ ὅτι οὐδὲν γίνεται οὐδὲ φθίρεται οὐδὲ κινεῖται καὶ ὅτι ἐν τὸ 2 πᾶν ἐστὶν ἔξω μεταβολῆς. φησὶ δὲ καὶ τὸν θεὸν εἶναι αἰδίον καὶ ἕνα καὶ ὁμοιον πάντῃ καὶ πεπερασμένον καὶ σφαιροειδῆ καὶ πᾶσι τοῖς μορίοις ἀσθητικόν. τὸν δὲ ἥλιον ἐκ μικρῶν πυρῶν ἀθροισμένων γίνεσθαι καθ' ἑκά- 3 σταν ἡμέραν, τὴν δὲ γῆν ἄπειρον εἶναι καὶ μῆτε ὑπ' ἀέρος μῆτε ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ περιέχεσθαι. καὶ ἀπειρους ἡλίους εἶναι καὶ σελήνας, τὰ δὲ πάντα εἶναι ἐκ γῆς. οὗτος τὴν θάλασσαν ἄλυρὰν ἔφη διὰ τὸ πολλὰ μεγέματα συρρέειν 4 ἐν αὐτῇ. ὁ δὲ Μητροδώρος διὰ τὸ ἐν τῇ γῇ διηθεῖσθαι τούτου χάριν γίνεσθαι ἄλυρὰν. ὁ δὲ Ξενοφάνης μῆξιν τῆς γῆς πρὸς τὴν θάλασσαν γίνεσθαι 5

δοκεῖ καὶ τῷ χρόνῳ ὑπὸ τοῦ ἕγρου λύεσθαι, φάσκων τοιαύτας ἔχειν ἀποδείξεις, ὅτι ἐν μέσῃ γῆι καὶ ὄρεσιν εὐρίσκονται κόγχοι, καὶ ἐν Συρακούσαις δὲ ἐν ταῖς λατομίαις λέγει εὐρησθαι τύπον ἰχθύος καὶ φουκῶν [φυκῶν Gomperz], ἐν δὲ Πάρῳ τύπον ἀφῆς [δάφνης libri: corr. Gronov] ἐν τῷ βάθει τοῦ λίθου, ἐν δὲ Μελίτῃ [μελίτῳ libri: corr. Karsten] πλάκας συμπίπτων θαλασσιῶν. ταῦτα δὲ φησι γενέσθαι ὅτε πάντα ἐπηλώθησαν πάλαι, τὸν δὲ τύπον ἐν τῷ πηλῷ ἐγρανθῆναι. ἀναιρεῖσθαι δὲ τοὺς ἀνθρώπους πάντας, ὅταν ἡ γῆ κατενεχθεῖσα εἰς τὴν θάλατταν πηλὸς γένηται, εἶτα πάλιν ἄρχεσθαι τῆς γενέσεως, καὶ ταύτην πᾶσι τοῖς κόσμοις γίνεσθαι μεταβολήν [καὶ τοῦτο — καταβάλλειν libri: corr. ex]. e biographo est ducta § 1, cetera e Theophrasto.

34. CIC. Acad. II 118 X. paulo etiam antiquior [scil. Anaxagora] unum esse omnia neque id esse mutabile et id esse deum neque natum umquam et sempiternum, conglobata figura. d. n. deor. I 11, 28 tum Xenophanes qui mente adiuncta omne praeterea quod esset infinitum deum voluit esse, de ipsa mente item reprehenditur [reprehenderetur archetypus] ut ceteri, de infinitate autem vehementius, in qua nihil neque sentiens neque coniunctum potest esse.

35. GALEN. hist. phil. 7 (Dox. 604, 17) . . . Ξενοφάνην μὲν περὶ πάντων ἡγορηκότα, δογματίσαντα δὲ μόνον τὸ εἶναι πάντα ἕν καὶ τοῦτο ὑπάρχειν θεὸν πεπερασμένον, λογικόν, ἀμετάβλητον.

36. THEODORET. IV 5 ex Aët. [Dox. 284 not.] Ξ. μὲν οὖν ὁ Ὀρθομέ-
 νους ὁ Κολοφώνιος ὁ τῆς Ἐλεατικῆς αἰρέσεως ἡγησάμενος ἕν εἶναι τὸ πᾶν ἔφησε σφαιροειδὲς καὶ πεπερασμένον, οὐ γενητὸν ἀλλ' αἰδῖον καὶ κάμπαν ἀκί-
 νητον. πάλιν δὲ αὐ τῶνδε τῶν λόγων ἐπιλαθόμενος ἐκ τῆς γῆς φῦναι ἅπαντα εἴρηκεν· αὐτοῦ γὰρ δὴ τότε τὸ ἔπος ἐστὶν· ἐκ γῆς — τελευτᾷ'. [fr. 27]. Ex Allegoriis homericiis Stob. ecl. I 10, 12 Ξ. ἀρχὴν τῶν ὄντων πάντων εἶναι τὴν γῆν. γράφει γὰρ ἐν τῷ Περί φύσεως· ἐκ — τελευτᾷ'. OLYMPIOD. de arte sac. 24 [Berthelot Collect. des Alchim. gr. I 2] p. 82, 21 τὴν μὲν γὰρ γῆν οὐδεὶς ἐδόξασεν εἶναι ἀρχὴν, εἰ μὴ Ξ. ὁ Κολοφώνιος. GALEN. in Hippocr. d. nat. hom. XV 25 K. κακῶς δὲ καὶ τῶν ἐξηγητῶν ἔνιοι κατεψεύσαντο Ξενοφάνους ὡσπερ καὶ Σαβίνος ὠδὲ πως γράψας αὐτοῖς ὀνόμασιν· οὔτε γὰρ κάμπαν ἀέρα λέγω τὸν ἀνθρώπον ὡσπερ Ἀναξιμένης οὔτε ὕδωρ ὡς Θαλῆς οὔτε γῆν ὡς ἔν τινι Ξενοφάνης· οὐδαμῶθεν γὰρ εὐρίσκειται ὁ Ξ. ἀποφηνάμενος οὕτως . . . καὶ Θεόφραστος ὃ' ἂν ἐν ταῖς τῶν Φυσικῶν δοξῶν ἐπιτομαῖς τὴν Ξενοφάνους δόξαν, εἴπερ οὕτως εἶχεν, ἐγεγράφει cf. Arist. Metaph. A 8. 989^a 5.

37. AET. II 1, 3 [D. 327] Ἀναξίμανδρος, Ἀναξιμένης, Ἀρχέλαος, Ξενοφάνης Διογένης, Δευκίππος, Δημόκριτος, Ἐπίκουρος ἀπειρους κόσμους ἐν τῷ ἀπειρῷ κατὰ πᾶσαν περιαγωγὴν [περίστασιν Plat.], sc. γίνεσθαι καὶ φθειρεσθαι; II 4, 11 [D. 332] Ξ. ἀγένητον καὶ αἰδῖον καὶ ἀφθαρτον τὸν κόσμον.

38. IDEM II 13, 14 [D. 343] Ξ. ἐκ νεφῶν μὲν πεπυρωμένων [sc. τὰ ἄστρα γίνεσθαι]· σβεννυμένους δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναζωπυρεῖν νύκτωρ καθάπερ τοὺς ἀνθρακας· τὰς γὰρ ἀνατολάς καὶ τὰς δύσεις ἐξάψεις εἶναι καὶ σβέσεις.

39. IDEM II 18, 1 [D. 347] Ξ. τοὺς ἐπὶ τῶν πλοίων φαινόμενους οἶον ἀστέρας, οὓς καὶ Διοσκύρους καλοῦσιν τινες, νεφέλια εἶναι κατὰ τὴν ποιὰν κλί-
 νησιν παραλάμποντα.

40. — 20, 3 [D. 348] Ξ . ἐκ νεφῶν πεπυρωμένων εἶναι τὸν ἥλιον. [hoc ex Theophrasto per Posidonium, sequitur ipsius Theophr. ecloga:] Θεόφραστος ἐν τοῖς Φυσικοῖς [fr. 16] γέγραφεν ἐκ πυριδίων τῶν συναθροισζομένων μὲν ἐκ τῆς ὑγρᾶς ἀναθυμιάσεως, συναθροισζόντων δὲ τὸν ἥλιον.

41. — II 24, 4 [D. 354] Ξ . κατὰ σβέσιν [sc. τὴν ἔκλειπιν, rectius δύσιν, ἡλίου γίνεσθαι] ἕτερον δὲ πάλιν ταῖς ἀνατολαῖς γίνεσθαι. παριστόρηκε δὲ καὶ ἔκλειπιν ἡλίου ἐφ' ὄλον μῆνα καὶ πάλιν ἔκλειπιν ἐντελεῖ, ὥστε τὴν ἡμέραν νύκτα φανῆναι [in censum veniunt eclipses totales a. 542. 551. 530. 517. 503. 502. 493. 477. 470 cf. Ginzler Kanon p. 54 sqq.].

41. — II 24, 9 [D. 355] Ξ . πολλοὺς εἶναι ἡλόους καὶ σελήνας κατὰ κλίματα τῆς γῆς καὶ ἀποτομὰς καὶ ζώνας, κατὰ δὲ τινα καιρὸν ἐκπίπτειν τὸν ἄστρον εἰς τινα ἀποτομὴν τῆς γῆς οὐκ οἰκουμένην ὑφ' ἡμῶν καὶ οὕτως ὥσπερ κενεμβατοῦντα ἔκλειπιν ὑποφαίνειν· ὁ δ' αὐτὸς τὸν ἥλιον εἰς ἄπειρον μὲν προίεναι, δοκεῖν δὲ κυκλισθαι διὰ τὴν ἀπόστασιν.

42. — II 30, 8 [D. 362] Ξ . τὸν μὲν ἥλιον χρήσιμον εἶναι πρὸς τὴν τοῦ κόσμου καὶ τὴν τῶν ἐν αὐτῷ ζώων γένεσιν τε καὶ διοίκησιν, τὴν δὲ σελήνην παρέλκειν.

43. — II 25, 4 [D. 356] Ξ . νέφος εἶναι πεπλημένον [sc. τὴν σελήνην]. II 28, 1 [D. 358] Ἀναξίμανδρος, Ξενοφάνης, Βήρωσος ἴδιον αὐτὴν ἔχειν φῶς. II 29, 5 [D. 360] Ξ . καὶ τὴν μηνιαίαν ἀπόκρυψιν κατὰ σβέσιν [sc. γίνεσθαι].

44. — III 2, 11 [D. 367] Ξ . πάντα τὰ τοιαῦτα [sc. κομήτας, διάκτοντας, δοκίδας] νεφῶν πεπυρωμένων συστήματα ἢ κινήματα [κλιμάματα Zeller].

45. — III 3, 6 [D. 368] Ξ . ἀστραπὰς γίνεσθαι λαμπρονομένων τῶν νεφῶν κατὰ τὴν κίνησιν.

46. — III 4, 4 [D. 371] Ξ . ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θερμότητος ὡς ἀρκτικῆς αἰτίας τὰν τοῖς μεταρσίοις συμβαίνειν. ἀνελκομένον γὰρ ἐκ τῆς θαλάττης τοῦ ὑγροῦ τὸ γλυκὺ διὰ τὴν λεπτομέρειαν διακρινόμενον νέφος τε συνιστάνειν ὀμιχλοῦμενον καὶ κατασταζέειν ὄμβρους ὑπὸ πιλήσεως καὶ διατμῖζειν τὰ πνεύματα. γράφει γὰρ διαρρηθὴν· πηγὴ δ' — ὕδατος [fr. 30, 1].

47. ARISTOT. de caelo B 13. 294^a 21 οἱ μὲν γὰρ διὰ ταῦτα ἄπειρον τὸ κάτω τῆς γῆς εἶναι φασιν, ἐπ' ἄπειρον αὐτὴν ἐρριζώσθαι λέγοντες ὥσπερ Ξ . ὁ Κολοφώνιος, ἵνα μὴ πράγματ' ἔχουσι ζητοῦντες τὴν αἰτίαν. διὸ καὶ Ἐμπεδοκλῆς οὕτως ἐπέπληξεν εἰπὼν ὡς ἔπερ — ἰδόντων [fr. 39]; cf. Simpl. ad Ar. l. c. p. 522, 7 Heib. ἀγνοῶ δὲ ἐγὼ τοῖς Ξενοφάνους ἔπει τοῖς περὶ τοῦτου μὴ ἐντυχῶν, πότερον τὸ κάτω μέρος τῆς γῆς ἄπειρον εἶναι λέγων διὰ τοῦτο μένειν αὐτὴν φησιν ἢ τὸν ὑποκάτω τῆς γῆς τόπον καὶ αἰθέρα ἄπειρον καὶ διὰ τοῦτο ἐπ' ἄπειρον καταφερομένην τὴν γῆν δοκεῖν ἡρμεῖν. οὔτε γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης διεσάφησεν οὔτε τὰ Ἐμπεδοκλέους ἔπη διορῶζει σαφῶς· γῆς γὰρ βᾶθ' ἢ λέγοιτο ἂν καὶ ἐκεῖνα εἰς ἃ κάτεισιν. ex Aristotele Pseudar. de MIX 2, 21 p. 976^a 32 ἔτι τί κωλύει καὶ πλείω ὄντα ἐνός μεγέθει ἄπειρα εἶναι; ὡς καὶ ὁ Ξ . ἄπειρον τὸ τε βάθος τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος φησιν εἶναι (tum citat ex Arist. Emp. fr. cit). Αἰτ. III 9, 4 [D. 376] Ξ . ἐκ τοῦ κατωτέρου μέρους εἰς ἄπειρον [μέρους] ἐρριζώσθαι [scil. τὴν γῆν], ἐξ ἀέρος δὲ καὶ πυρὸς συμπαγῆναι. III 11, 1, 2 [D. 377] οἱ ἀπὸ Θαλέω τὴν γῆν μέσσην, Ξ . πρώτην· εἰς ἄπειρον γὰρ ἐρρι-

Diels, Poetae philas. 3

ζῶσθαι [cf. fr. 28]. Cic. Acad. pr. II 99, 122 *sed equid nos eodem modo rerum naturas persequere aperire dividere possumus, ut videamus, terra penitusne defixa sit et quasi radicibus suis haereat an media pendeat?* 123. *habitari ait Xenophanes in luna eamque esse terram multarum urbium et montium.* Cicero dum Theophrasti Opiniones excerptit [cf. fr. 18 D. 492, 9] lemmata confudit. terra radicibus suis haerens pertinet ad Xenophanem, luna habitata ad Anaxagoram (ipsum Ciceronem errasse apparet ex Lact. I. d. III 23 qui § 123 et 82 conflavit).

48 [ARIST.] Mirab. 38. 833^a 15 [fortasse e Timaeo] τὸ δ' ἐν τῇ Διπάραι [scil. πῦρ] ποτὲ καὶ ἐκλείπειν Ἔ. φησὶν ἐπ' ἔτη ἑκατάδεκα, τῷ δ' ἑβδόμῳ ἐπανέλθειν.

49 ARISTOCLES Περὶ φιλοσοφίας ἢ [Eus. XIV 17, 1] οἶονται γὰρ δεῖν τὰς μὲν αἰσθήσεις καὶ τὰς φαντασίας καταβάλλειν, αὐτῷ δὲ μόνον τῷ λόγῳ πιστεύειν. τοιαῦτα γὰρ τινα πρότερον μὲν Ἔ. καὶ Παρμενίδης καὶ Ζήνων καὶ Μέλισσος ἔλεγον, ὕστερον δ' οἱ περὶ Στίλπωνα καὶ τοὺς Μεγαρικοὺς. ὅθεν ἤξιον οὐτοὶ γε τὸ ὄν ἔν εἶναι καὶ τὸ ἕτερον μὴ εἶναι μηδὲ γεννᾶσθαι τι μηδὲ φθειρῆσθαι μηδὲ κινεῖσθαι τὸ παράπαν. ΔΕΤ. IV 9, 1 [D. 369] Πυθαγόρας, Ἐμπεδοκλῆς, Ἔ. . . ψευδεῖς εἶναι τὰς αἰσθήσεις.

50 MACROB. S. Scip. I 14, 19 X. *ex terra et aqua* [sc. animam esse].

51 TERTULL. de anima c. 43 *Anaxagoras cum Xenophane defetiscentiam* [i. e. κόπον τῆς σωματικῆς ἐνεργείας, esse somnum].

52 CIC. de divin. I 3, 5 *philosophorum vero exquisita quaedam argumenta cur esset vera divinatione collecta sunt* [nimirum a Posidonio], *e quibus, ut de antiquissimis loquar, Colophonius X., unus qui deos esse diceret, divinationem funditus sustulit; reliqui vero omnes praeter Epicurum balbutientem de natura deorum divinationem probaverunt.* ΑἘΤ. V 1, 1 [D. 415] Ἔ. καὶ Ἐπικουρὸς ἀναίρουσι τὴν μαντικὴν.

Xenophanis reliquias edidit et illustravit S. Karsten (*Philos. gr. vet. rel.* I 1) Amstelod. 1830. carmina coll. Crusius *Anth. lyr.* 4 50; elegias Bergk *Poet. lyr.* II 3 111, sillos Wachsmuth *Sillogr. rel.* (Lips. 1885). de philosophia recenter Freudenthal *Ueber die Theologie des X.* Breslau 1886, Orvieto *Filosofia di Senofane* Fir. 1899, omnino Zeller *Phil. d. Gr.* I 3 521 sqq.

B. FRAGMENTA.

ΞΕΝΟΦΑΝΟΥΣ ΕΛΕΓΕΙΑΙ.

1 (21 Karsten, 1 Crusius)

ATHEN. XI 462 C ὄρων οὖν ὑμῶν καὶ αὐτὸς τὸ συμπόσιον κατὰ τὸν Κο-
λοφῶνιον Ξενοφάνη πλήρες ὄν πάσης θυμηδίας·

- νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἀπάντων
 καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτιθεῖ στεφάνους,
 ἄλλος δ' εὐώδεις μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει·
 κρατῆρ δ' ἔστηκεν μεστὸς ἐυφροσύνης,
 5 ἄλλος δ' οἶνος ἔτοιμος, ὃς οὐποτε φησι προδώσειν,
 μελιχος ἐν κεράμοισ' ἀνθεὸς ὀσδόμενος·
 ἐν δὲ μέσοισ' ἀγνὴν ὀδμὴν λιβανωτὸς ἔησι·
 ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὸ καὶ καθαρὸν·
 πάρκεινται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρή τε τράπεζα
 10 τυροῦ καὶ μέλιτος πλοῖος ἀχθομένη·
 βωμὸς δ' ἀνθεῖν ἀν τὸ μέσον πάντῃ πεπύκασται,
 μολπή δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλλή.
 χεῖρ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὐφρονας ἀνδρας
 εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις·
 15 σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
 πρήσσειν (ταῦτα γὰρ ὧν ἔστι προχειρότερον)
 οὐχ ὕβρις πίνειν ὀπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
 οἴκαδ' ἀνευ προπόλου μὴ πάνυ γηραλέος.
 ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον ὃς ἐσθλὰ πίων ἀναφαίνεται,
 20 ὧς οἱ μνημοσύνη καὶ τόνος ἀμφ' ἀρετῆς.

2 ἀμφιτιθεῖς Ath.: corr. Dindorf; imitatur Meleag. A. P. V 135 ἀμφιτιθεῖ
 στέφανον eadem sede 3 ἄλλος· (ὁ) δ' G. Hermann 4 κρατῆρ Schneide-
 win; at cf. ad Parm. 1, 24 5 οἶνος ἔστιν ἔτοιμος AE: corr. apogr. 11 ἀν
 τὸ μέσον cf. Theogn. 839 13 δὴ Bergk ὑμνὸν A 15 δὲ Bergk: τε Ath.
 προχειρότερον] cf. ad fr. 38 17 ὕβρις πίνειν δ' Ath.: corr. Musurus et Bergk
 18 γηραλέος] cf. fr. 9; Xen. Lac. resp. 5, 7; Eur. Andr. 761: γηραλέος Wilam.
 19 ἐσθλ' ἀπίων metrum emendaret, non sensum. agitur nimirum de scoliis
 ἀναφαίνε Ath.: corr. G. Hermann; ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων praest. Hom. Ψ 411
 20 ὠση A: ὠσα ἢ E: corr. Coraes τὸν ὃς Ath: πόνος Schneidewin. intellego
 qui potius proba exempla edat, quomodo sibi memoria et vocis intentio vigeat in
 virtute canenda. de Mnemosyna cf. Plato Crit. 108 D [inde Plut. Amat. 749 B,
 inde Ath. XI 503]. τόνος quid sit cf. Eur. Med. 201. Dem. 18, 280. cum ob-
 trectet Xenoph. fr. 2 optimatum ἀρετῆ, ipsi altius eam repetitam esse et recen-
 titius definitam consentaneum. cf. Plato R. p. II 378C πολλοῦ δὲ γιγαντο-
 3*

21 οὐτι μάχας διέπειν Τιτήνων οὐδὲ Γιγάντων
οὐδ(ὲ) (αἶ) Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
ἢ στάσις σφεδανάς, τοῖς' οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστι,
Θεῶν (ὀδ) προμηθεῖν αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

μαχίας τε μυθολογητέον αὐτοῖς καὶ ποικιλιέον καὶ ἄλλος ἔχθρας πολλὰς καὶ παντοδαπὰς θεῶν τε καὶ ἡρώων . . . ὧν δὴ ἴσως ἔνεκα περὶ παντὸς ποιητέον ἃ πρῶτα ἀκούουσιν, ὅτι κάλλιστα μεμυθολογημένα πρὸς ἀρετὴν ἀκούειν. praeterea cf. Arist. Vesp. 1179 21 διέπειν A (sc. ἀγαθόν v. 24, sic Karsten): διέπει E 22 suppl. Bergk; τι Meineke; τὰ G. Hermann πλασμαμάτων πρ. Ath.: corr. Schweighäuser 23 σφεδανάς Osann: φενδόνας Ath. 21 suppl. Scaliger ἀγαθὴν Ath.: corr. G. Hermann

2 (19 K. 2 Cr.)

ΑΤΗ. X p. 413 F Euripidis fr. ex Autolyco primo (282 N.) allato: ταῦτ' εἴληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου ἐλεγείων Ξενοφάνους οὕτως εἰρη-κότος 'ἀλλ' — πόλεως'. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν ἐπαγωνίζεται διαβάλλων ὡς ἀχρηστον καὶ ἀλυσιτελὲς τὸ τῆς ἀθλή-σεως εἶδος.

ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτήτι ποδῶν νίκην τις ἄροίτο
ἢ πενταθλεύων, ἐνθα Διὸς τέμενος
παρ Πίσσο ροῆισ' ἐν Ὀλυμπῆτι, εἴτε παλαιῶν
ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινδέσσαν ἔχων,
5 εἴτε τι δεινὸν ἀεθλον δ' παγκράτιον καλέουσιν,
ἀστοῖσιν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν,
καὶ κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροίτο,
καὶ κεν οὔτ' εἴη δημοσίων κτεάνων
ἐκ πόλεως καὶ δῶρον δ' οἱ κειμήλιον εἴη.
10 εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά κε πάντα λάχοι
οὐκ ἔων ἀξίος ὡσπερ ἐγώ. θώμης γὰρ ἀμείνων
ἀνδρῶν ἢδ' ἵππων ἡμετέρη σοφίη.
ἀλλ' εἰκῆι μάλα τοῦτο νομιζέται, οὐδὲ δίκαιον
προκρίνειν θώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
15 οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετεῖη
οὔτ' εἰ πενταθλεῖν οὔτε παλαισμοσύνην,

cf. Tyr. 10, 1.2, Eur. fr. cit., Isocr. 4, 1.2. 1 ἄροίτο cf. κῦδος ἄροίτο K 307 5 τι Ath.: τὸ Wakefield. an simulat acerbe se nescire quid sit artificii? 6 προσεραν Ath.: Jacobs 8 σιτειη Ath.; cf. Ar. Equ. 575 νῦν δ' εἰ μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία, οὐ μαχεῖσθαι φασι (praec. σιτησι) δημοσίων κτεάνων cf. Solon 4, 12 9 πόλιος ut 22 Schneidewin δῶρον κτλ.] ex α 311 10 κ' εἰπάντα Ath.: Schweigh. 15 λαοῖσιν ἔτ' εἴη Ath.: corr. Stephanus

οὐδὲ μὲν εἰ ταχυντήτι ποδῶν, τόπερ ἐστὶ πρότιμον
 φώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἐργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
 τοῦνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη.
 20 σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάσμα γένοιτ' ἐπὶ τῷι,
 εἴ τις ἀεθλεύων νικῶι Πίσσο παρ' ὄχθας·
 οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχούς πόλεως.

20 πόλι Renner cf. Ω 706 μέγα χάσμα πόλι τ' ἦν παντί τε δήμῳ 21 cf.
 Ξανθοιο παρ' ὄχθας Homeri

3 (20 K. 3 Cr.)

ΑΤΗ. XII 526 Α Κολοφώνιοι δ' ὡς φησι Φύλαρχος [FHG I 353] τὴν
 ἀρχὴν ὄντες σκληροὶ ἐν ταῖς ἀγωγαῖς, ἐπεὶ εἰς τροφὴν ἐξώκειλαν πρὸς Λυδοῦς
 φίλαν καὶ συμμαχίαν ποιησάμενοι, προήεσαν διακημένοι τὰς κόμας χρυσῶι
 κόσμῳ, ὡς καὶ Ξ. φησὶν ἄβροσύνας—δευόμενοι— 5 ΗΕΥΣΗ. ἀχά-
 λέοι: σεμνοὶ

ἀβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφειέας παρὰ Λυδῶν,
 ὄφρα τυραννίης ἦσαν ἀνευ στυγερῆς,
 ἦεσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,
 οὐ μείους ὥσπερ χίλιοι εἰς ἐπίπαν,
 5 ἀχάλεοι, χαιτίσιν ἀγαλλόμεν' εὐπρεπέεσσιν
 ἀσκητοῖσ' ὁμίην χρίμασι δευόμενοι.

1 ἀβροσύνας Ath.: corr. Schneider Saxo 2 ἦσα|νευ A.: Dindorf
 3 ἦσαν Meineke 4 χεῖλιοι Hiller; hic interpunxit A vix recte εἰς] ὡς
 Schweighäuser 5 ἀχάλεοι (ab ἀχῆ ut ῥωμαλέος α ῥώμη cf. test. ad v. 5)
 gloriadumdi χαιτίσιν A: Musurus ἀγαλλομεν A. tolero vulgarem elisionem
 Delphis crebram (cf. Valaori *Delph. Dial.* § 18, 5), poetis insolitam (A 272; Pind.
 O. XIII 7?). clausula Homerica B 462 ἀγαλλόμενοι πτερόγεσσι usus Aristaeas
 fr. 2 χαιτίσιν ἀγαλλόμενοι ταναῆσι (quod restituebat etiam Xenophani Schneide-
 win), χ. ἀγαλλόμενοι χρυσέσι Meineke (cf. test.). ἀγάμενοι Wilamowitz; olim
 putabam ἀγαλλόμεθ' 6 cf. Emp. 128, 5

4

ΡΟΛΛΥΧ IX 83 εἴτε Φεῖδων πρῶτος ὁ Ἄργεῖος ἔκοψε νόμισμα εἴτε Δη-
 μοδίκη ἢ Κυμαία συνοικήσασα Μίδα τῷ Φρυγί (παῖς δ' ἦν Ἀγαμέμνωνος Κυ-
 μαίων βασιλέως) εἴτε Ἀθηναῖος Ἐριχθόνιος καὶ Λύκος, εἴτε Λυδοὶ, καθά φησι
 Ξ. cf. Herod. I 94 Λυδοὶ γὰρ δὴ καὶ πρῶτοι ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νό-
 μισμα χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ κοψάμενοι ἐχρήσαντο

5 (23 K. 4 Cr.)

ΑΤΗ. XI 18. 782 Α ἔθος δ' ἦν πρότερον ἐν τῷι ποτηρίῳ ὕδωρ ἐμ-
 βάλλεσθαι, μεθ' ὃ τὸν οἶνον. Ξενοφάνης·

οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κεράσειέ τις οἶνον

ἐγγέας, ἀλλ' ὕδωρ καὶ καθύπερθε μέθυ.

2 *ἐγγεάς* Ath.: corr. Casaub. — ὕδωρ in thesi (praeter h. Cer. 381?) in antiqua poesi inauditam: ὄφ' ὕδωρ Wilamowitz

6 (22 K. 5 Cr.)

ATHEN. IX 368 E: *Ξ. δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις φησί 'πέμψας*
— *Ἑλλαδικῶν* — 4 HESYCH. *αἰοιδάων: αἰοῶν. φωνῶν*

πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου σκέλος ἤραο πῖον
ταύρου λαρινού, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,
τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
ἔστ' ἂν αἰοιδάων ἦι γένος Ἑλλαδικῶν.

3 *ἀφίξεται* Ath.: corr. Karsten 4 *Ἑλλαδικῶν* A: corr. C

7 (18 K. 6 Cr.)

1—5 LAERT. DIOG. VIII 36 *περὶ δὲ τοῦ ἄλλοτε ἄλλον γεγενῆσθαι (Pythagoram) Ξενοφάνης ἐν ἐλεγείαι προσημαρτυρεῖ, ἧς ἀρχή 'νῦν — κέλευθον'. δὲ δὲ περὶ αὐτοῦ (Pythagora) φησιν, οὕτως ἔχει 'καὶ — αἰών'. [hinc 2—5 Anth. Pal. Plan. VII 120, Suid. (a) s. v. Ξενοφάνης, 2—4 Suid. (b) s. v. στυφελίξαι]. cf. A 1 p. 20, 9*

νῦν αὖτ' ἄλλον ἐπειμι λόγον, δεῖξω δὲ κέλευθον.

* * *

καὶ ποτέ μιν στυφελιζόμενου σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτίραι καὶ τότε φάσθαι ἔπος·

'παῦσαι μὴδὲ θάπιζ', ἐπεὶ ἦ φίλου ἀνέρος ἐστίν
5 *ψυχῆ, τὴν ἔγνων φθεγγαμένης αἰών.'*

2 *δὴ τότε* Plan. 3 *φασὶν* Laert. (B) Anth. Pal. Plan. Suid. (a): *φασὶ γ'* Laert. (P) Suid. (b) *φάσθαι ἔπος; de correptione cf. Theogn. 226*

8 (24 K. 7 Cr.)

LAERT. IX 18. 19 (cf. p. 20, 10) *μακροβιώτατός τε γέγονεν (Xenophanes), ὧς που καὶ αὐτός φησὶν·*

ἦδη δ' ἑπτὰ τ' ἔασι καὶ ἐξήκοντ' ἐνιαυτοὶ
βληστρελίζοντες ἐμὴν φροντίδ' ἂν Ἑλλάδα γῆν·
ἐκ γενετῆς δὲ τότε ἦσαν ἑξικοσι πέντε τε πρὸς τοῖς,
εἴπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ' οἶδα λέγειν ἐτύμως.

3 *τότ' ἤ* nimirum Ionia capta (cf. fr. 22, 5), cum exul Graeciam obiit. quod ai sub ol. 60 (540) ponas (cf. A 1 p. 21, 6), natalis sub ol. 53 (accuratius 565), carminis tempus sub ol. 76 (475) figetur.

9 (26 K. 8 Cr.)

ΕΥΓΜ. GEN. 8. v. γῆρας (ex Herod. π. καθ.) ἡ γενική 'γηρέντος' ὡσπερ
τιθέντος. Ξενοφάνης (Ξενοφῶν Ed.: corr. Sylburg) οἶον
ἀνδρὸς γηρέντος πολλὸν ἀφανρότερος
'ἀνδρὸς γηρέντος' etiam Cramer A. O. IV 39.

ΣΙΛΛΟΙ

Sillis tribui quae titulum aut invectivarum vestigia prae se ferunt. nonnulla
ut fr. 18 utrum huc an ad Physica referenda sint dubium.

10 (18 Cr. 4 Wachsm. Sillogr.)

HERODIAN. π. διχρ. p. 296, 6 [Cramer A. O. III 296, 7] οἱ μέντοι ποιηταὶ
πολλάκις ἐπὶ τούτοις συστολὰς ποιοῦνται, ὡς παρὰ Ξενοφάνει

ἐξ ἀρχῆς καθ' Ὅμηρον ἐπεὶ μεμαθήκασι πάντες . . .

sequitur fr. 36. iteravit Choerob. can. in Theod. IV 88, 27 Hilgard. in-
tellego: quia antiquitus omnes secundum Homerum didicere deos nefarios esse.
cf. Plato Rep. X 600 E οὐκοῦν τιθώμεν ἀπὸ Ὁμήρου ἀρξάμενους πάντας τοὺς
ποιητικὸν μμητὰς εἰδῶλων ἀρετῆς εἶναι καὶ τῶν ἄλλων περὶ ὧν ποιούσι, τῆς
δὲ ἀληθείας οὐχ ἄπτεσθαι;

11 (7 K. 16 Cr. 2 W.)

SEXT. adv. math. IX 193 ἐνθεν καὶ ὁ Ξενοφάνης διελέγων τοὺς περὶ
Ὅμηρον καὶ Ἡσιόδον φησὶ 'πάντα — ἀπατεύειν' LAMERT. II 46 (ex Arist. de
poetis fr. 75 B.) ἐφιλονίκει . . . Οἶαρος [σάγαρος libri cf. Ael. V. H. XIV 21]
Ὅμηροι ζῶντι, ἀποθανόντι δὲ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος καὶ Κέρκωψ Ἡσιόδοι
ζῶντι, τελευτήσαντι δὲ ὁ προειρημένος Ξενοφάνης (cf. Timon fr. 40 W.).

πάντα θεοῖσ' ἀνέδηκαν Ὅμηρός θ' Ἡσιόδος τε,
δσσα παρ' ἀνθρώποισιν ὄνειδα καὶ ψόγος ἐστίν,
κλέπτειν μοιχεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεύειν.

12 (7 K. 16 Cr. 2 W.)

SEXT. adv. math. I 289 Ὅμηρος δὲ καὶ Ἡσιόδος κατὰ τὸν Κολοφώνιον
Ξενοφάνη

ὡς πλεῖστ' ἐφθέγγξαντο θεῶν ἀθεμιστία ἔργα,
κλέπτειν μοιχεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεύειν.

Κρόνος μὲν γὰρ ἐφ' ὃ τὸν εὐδαίμονα βίον γεγονέναι λέγουσι τον κα-
τέρα ἠνδροτόμησε καὶ τὰ τέκνα κατέπειν Ζεὺς τε ὁ τούτου καὶ ἀφελόμενος
αὐτὸν τῆς ἡγεμονίας 'γαίης νέρθε καθεῖσε' κτλ. (Ξ 204).

1 ὃς πλεῖστα ἐφθέγγατο SEXT.: corr. Fabricius; pro ὡς conii. οἱ Stephanns,
καὶ Karsten, ὡς Wachsm. qui deleto v. 2 primum fragmento 11 subiunxit.

13 (31 K. 5 W.)

GELLIUS N. A. III 11 *alii Homerum quam Hesiodum maiorem natu fuisse scripserunt, in quibus Philochorus et Xenophanes, alii minorem.*

14 (5 K. 30 Cr.)

CLEM. Str. V 110 p. 714 P. [unde Eus. P. E. XIII 13 et Theodor. III 72] inter fr. 23 et 15 *καὶ πάλιν*.

*ἀλλ' οἱ βροτοὶ δοκέουσι γεννᾶσθαι θεούς,
τὴν σφετέρην δ' ἐσθῆτα ἔχειν φωνήν τε δέμας τε*

1 sic Clem., Eus., Theod. codd., vulgo *ἀλλὰ βροτοὶ δοκέουσι θεοὺς γεννᾶσθαι*, unde addito *ὁμοίως* sim. hexametrum efficiebant. iambum ad exemplar Margitae carminis Colophonii interpositum esse duobus pluribusve hexametris docuit Wilamowitz Ind. hib. Gryph. 1880 p. 7. cf. Crusius Philol. LV, 5 2 *καὶ ἴσῃν τ' αἰσθηοῖν ἔχειν* interpol. Theodor.; *ἐσθῆτά τ'* deleto δ' Karsten; cf. Ψ 67 et τ 381.

15 (6 K. 17 Cr.)

CLEM. Str. V 110 p. 715 P. (inde Eus. P. E. XIII 13 et Theodor. III 72) post fr. 14 *καὶ πάλιν*.

*ἀλλ' εἰ χεῖρας ἔχον βόες ἢ δὲ λέοντες
ἢ γράψαι χεῖρεσσι καὶ ἔργα τελεῖν ἀπερ' ἄνδρες,
ἵπποι μὲν θ' ἵπποισι βόες δὲ τε βουσὶν ὁμοίας
καὶ (κε) θεῶν ἰδέας ἔγραψον καὶ σώματ' ἐπόλουν
5 τοιαῦθ' οἷόν περ καὶ τοὶ δέμας εἶχον ὁμοῖον*

1 *εἰ* Eus.: *εἴ τοι* Clem., Theod. *ἔχον* Eus.: *εἶχον* Clem., Theod.: *γ' εἶχον* Stephanus; ego ab Eus. profectus conicio *ἀλλ' εἰ χεῖρας ἔχον βόες* (ἵπποι τ') ἢ δὲ λέοντες; contra qui illud verum credunt corrigunt propter v. 3 ἢ δὲ κέλητες Schultess, ἢ κελόντες ego olim (*Berl. Sitz.* 1891, 578); exemplum variasse postea poeta credit Wilamowitz nihil aut mutans aut addens ἢ ἐλέφαντες Theod. 2 *γράψαι* sc. *εἶχον χεῖρεσσι* fort. *χοιῶνισι*; pictores et sculptores distinguuntur 3 *ὁμοίας* Theod. (scil. *ιδέας*): *ὁμοιοι* Clem. Eus. 4 suppl. Syllburg 5 *ὁμοιον* falso transl. ex v. 3: *ἕκαστοι* Hiller; cf. Clem. ad fr. 16

16

CLEM. Str. VII 22 p. 841 P *Ἕλληνες δὲ ὥσπερ ἀνθρωπομόρφους οὕτως καὶ ἀνθρωποπαθεῖς τοὺς θεοὺς ὑποτίθενται καὶ καθάπερ τὰς μορφὰς αὐτῶν ὁμοίας ἑαυτοῖς ἕκαστοι διαζωγραφοῦσιν, ὡς φησὶν ὁ Ξ. Αἰθλοπέες τε μέλανας σιμούς τε Θραϊκίκες τε πυρροὺς καὶ γλανκούς', οὕτως καὶ τὰς ψυχὰς ὁμοιοῦσιν καὶ τοῖς αὐτοῖς (πάθεσιν ἐνεχομένους) ἀναπλάττουσιν. amplificat Theodor. III 73 τοὺς μὲν γὰρ Αἰθλοπας μέλανας καὶ σιμούς γράφειν ἔφησε τοὺς οἰκείους θεοὺς, ὅποιοι δὴ καὶ αὐτοὶ περὶ κασι. τοὺς δὲ γε Θραϊκας γλανκούς τε καὶ ἐρυθρούς. καὶ μέντοι καὶ Μήδους καὶ Πέρσας σφίσι αὐτοῖς εἰκότας καὶ Ἀθηναίους ὡσαύτως αὐτοὺς διαμορφοῦν πρὸς τὴν οἰκείαν μορφήν. versus incerti, velut*

*Αἰθλοπέες τε (θεοὺς σφετέρους) σιμούς μέλανας τε
Θρηϊκίκες τε γλανκούς καὶ πυρροὺς (φασὶ πέλεσθαι)*

17 (27 K. 10 Cr. 1 W.)

SCHOL. ARIST. EQU. 408 Βάκχον οὐ τὸν Διόνυσον ἐκάλουν μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς τελοῦντας τὰ ὄργια βάκχους ἐκάλουν, οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ τοὺς κλάδους, οὓς οἱ μῦθαι φέρουσι. μέμνηται δὲ Ξενοφάνης ἐν Σίλλοις ἑστᾶσιν δ' ἐλάτης πυκινὸν περὶ δῶμα'. cf. Hesych. βάκχος: . . . καὶ κλάδος ὁ ἐν ταῖς τελεταῖς.

Ξενοφάντης libri: corr. Kuster — ἐλάτε Θ: ἐλάτη V: corr. Wachsmuth (cf. Eur. Bacch. 110): ἐλατῶν Lobeck. supplet Wachsmuth βάκχοι post ἐλάτης, πυκινὸν περὶ δῶματα βάκχοι Lobeck; πυκινὸν δόμον homericum.

18 (16 K. 28 Cr.)

STOB. ECL. I 8, 2 (a) et III (Flor.) t. 29, 41 (b) sub lemmate Ξενοφάνους.

οἷτοι ἀπ' ἀρχῆς πάντα θεοὶ θνητοῖσ' ὑπέδειξαν,
ἀλλὰ χρόνῳ ζητοῦντες ἐφευρίσκουσιν ἄμεινον

1 ὑπέδειξαν (occulta monstraverunt) b: παρέδειξαν a: ἐπέδειξαν Trinca-velli; θνητοῖσιν ἔδειξαν Meineke 2 ζητέοντες Hiller ἐφευρίσκουσιν b: ἐφεύρισκον (a). sententiam circumscrisit Arat. 768 sqq.

19

LAERTIUS DIOG. I 23 de Thalete (cf. p. 4, 2) δοκεῖ δὲ κατὰ τινὰς πρώτους ἀστρολογῆσαι καὶ ἡλιακὰς ἐκλείψεις καὶ τροπὰς προειπεῖν, ὡς φησὶν Ἐὐδοῆμος ἐν τῇ περὶ τῶν Ἀστρολογουμένων ἱστορίᾳ· ὄθεν αὐτὸν καὶ Ξενοφάνης καὶ Ἡρόδοτος θαυμάζει. cf. A 1 p. 20, 9.

20 (32 K.)

LAERTIUS DIOG. I 111 ὡς δὲ Ξ. ὁ Κολοφώνιος ἀκηκοέναι φησὶ, τέτταρα πρὸς τοῖς πενήκοντα καὶ ἑκατὸν (vixisse Epimenidem).

primus Xenophanes rumorem longaevitatis rettulit quem sine dubio irrisit cf. A 1 p. 20, 19. ortum eum esse exeunte a. VI ex fraudibus tum Epimenidi suppositis conieci Berl. Sitz. 1891, 401

21 (28 K.)

SCHOL. ARISTOPH. PAC. 697 ὁ Σιμωνίδης διεβέβητο ἐπὶ φιλαργυρίαι . . . χαριέντως δὲ πάντῳ αὐτῷ λόγῳ δίσουρε [β' τοῦ λαμποποιῦ] καὶ μέμνηται ὅτι μικρολόγος ἦν. ὄθεν Ξενοφάνης κίμβικα αὐτὸν προσαγορεύει. καὶ Σοφοκλέα καὶ Σιμωνίδην δίσουρεν ὡς μικρολόγους. cf. Ath. XIV 656 D ὄντως δὲ ἦν ὡς ἀληθῶς κίμβιξ ὁ Σιμωνίδης καὶ αἰσχροκερδής, ὡς Χαμαιλέων φησὶν. aequales poetas in Sillis tetigisse confirmat Plutarchus v. A 22 p. 23

ΠΑΡΩΙΔΙΑΙ

22 (17 K. 9 Cr. 3 W.)

ATHEN. Epitome II p. 54 E Ξ. ὁ Κολοφώνιος ἐν Παρωϊδαῖς [παρωϊδαῖς libri: corr. Menagius].

παρ πυρὶ χρῆ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὄρηι
ἐν κλίηνι μαλακῆι κατακείμενον, ἐμπλεον ὄντα,
πίνοντα γλυκὸν οἶνον, ὑποτρῶγοντ' ἑρβίνθους·
' τίς πόθεν εἰς ἀνθρώπων, πόσα τοι ἔτε' ἔσσι, φέριστε;
5 πηλλικὸς ἦσθ', δθ' ὁ Μῆδος ἀφίκετο;'

titulus epitomatoris fide parum stabilitus; Athenaeus fortasse dixerat παρωιδήσας τὰ Ὀμήρου (Wilam.). hoc quoque fuerit Sillorum fr., etsi in illis minus parodiae fortasse propter fragmentorum penuriam cernitur. ceterum cf. A 9 p. 22.

1 παρ πυρὶ eadem sede η 154 2 cf. χ 196 εὐνήι ἐν μαλακῆι κατακείμενος 3 ἐπιτρῶγοντα Coraes, at cf. Plato Rep. II 372 D 4 cf. α 170 al. ἔτη Ath. φέριστε homericum 5 Μῆδος] Harpagus cf. A 10 p. 22.

ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ.

23 (1 K. 12 Cr.)

CLEM. Str. V 109 p. 714 P. [hinc Eus. P. E. XIII 13] εὐ γοῦν καὶ Ζ. ὁ Κολοφώνιος διδάσκων ὅτι εἰς καὶ ἀσώματος ὁ θεὸς ἐπιφέρει 'εἰς — νόημα'. secantur fr. 14. 15. — significat Arist. Metaph. A 5. 998^b 24 εἰς τὸν ὄλον οὐρανὸν ἀποβλέψας τὸ ἐν εἰναί φησι τὸν θεόν.

εἰς θεός, ἐν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος,
οὔτε δέμας θνητοῖσιν ὁμοῖος οὔτε νόημα.

1 εἰς θεός] scil. ὁ οὐρανός cf. Arist. ἐν κτλ.] cf. Aristoph. Nub. 573 Sol μέγας ἐν θεοῖς ἐν θνητοῖσι τε δαίμων; Plato Symp. 178 A ὅτι μέγας θεός εἴη ὁ Ἔρως καὶ θαυμαστός ἐν ἀνθρώποις τε καὶ θεοῖς. loquitur ex vulgi opinione more antithetico pervulgato cf. Hom. Θ 27; T 95. θεοὶ populariter etiam fr. 1, 24; 18, 1; 34, 2 cf. Valerius Soranus fr. 4 p. 273 Bähr. Iuppiter omnipotens rerum regumque repletor progenitor genetrisque deum deus unus et omnes 2 οὐ τι δέμας Clem. Eus.: corr. Sylburg

24 (2 K. 13 Cr.)

SEXT. adv. math. IX 144 εἰ γὰρ ἔστι τὸ θεῖον, ζωῖόν ἐστιν· εἰ ζωῖόν ἐστιν, ὄραϊ ὄλος 'οὐλος γὰρ ὄραϊ, οὐλος δὲ νοεῖ, οὐλος δὲ τ' ἀκούει'. LAERT. IX 19 (cf. A 1 p. 20, 15) ὄλον δ' ὄραϊν καὶ ὄλον ἀκούειν, μὴ μέντοι ἀναπνεῖν. PSEUDARIST. de MXG 3. 977^a 37 (A 28 p. 25) ἔνα δ' ὄντα ὁμοῖον εἶναι πάντη, ὄραϊν τε καὶ ἀκούειν τὰς τε ἄλλας αἰσθησεις ἔχοντα πάντη. PSEUDOPLOT. Strom. 4 (Dox. 580, 16) ἀκούειν δὲ καὶ ὄραϊν καθόλου καὶ μὴ κατὰ μέρος. HIPPOL. Phil. 14, 2 (Dox. 565, 26) καὶ πᾶσι τοῖς μορφοῖς αἰσθητικόν (sc. θεόν). CYRILL. Hierosol. catal. VI p. 82 ὄλος ὡν ὀφθαλμὸς καὶ ὄλος ἀκοή καὶ ὄλος νοῦς, οὐχ ὡς ἡμεῖς ἐν μέρει νοῶν καὶ ἐν μέρει μὴ γινώσκων cf. Iren. ap. Epiph. haer. 33 et Plin. nat. h. II 14 quisquis est deus, si modo est alius (sc. praeter Solem) et quacumque in parte, totus est sensus, totus visus, totus auditus, totus animae, totus animi, totus sui. posteriorum aliam memoriam collegit Weymann Woch. f. cl. Phil. 1894, 1030. Wien. Stud. 1896, 316. E Theophrasti memoria (nam inde omnes videntur pendere) versus refingunt forma non certa:

ὄσλος ὄραϊ, οὄσλος δὲ νοεῖ οὄσλος δὲ τ' ἀκούει'

cf. Epicharm. 249 *νοῦς ὄρηι καὶ νοῦς ἀκούει· τᾶλλα κωφὰ καὶ τυφλά* (ubi testim. adde Schol. Aristoph. Plut. 48). de Epicharmi et Xenophonis commercio cf. A 15 p. 23

25 (3 K. 14 Cr.)

ΣΙΜΠΛ. phys. 23, 19 [cf. A 31, 9 p. 31]

ἀλλ' ἀπάνευθε πόνοιο νόου φρενὶ πάντα κραδαίνει

κραδαίνει] cf. Hes. theog. 679 *οὐρανὸς εὐρὺς σειόμενος* Xenophonis paraphr. Stob. ecl. II 1, 33 *ὁ γοῦν πάντα σείων* — Mem. IV 3, 13 *ὁ τὸν ὅλον κόσμον συντάττων*. deus Xenophonis *κινῶν νοῦ ἀκίνητος* ut Aristoteles; *πάντα sc. τὰ γενεῖα*; cf. ad fr. 34, 2.

26 (4 K. 15 Cr.)

ΣΙΜΠΛ. phys. 22, 9 [cf. A 31, 7 p. 30]

*αἰεὶ δ' ἐν ταύτῳι μίμνει κινούμενος οὐδὲν
οὐδὲ μετέρχεσθαι μιν ἐπιπρέπει ἄλλοτε ἄλλη*

1 imitatur Parm. 8, 29; cf. Epicharm. 170, 15 *αἰεὶ Simpl. κινούμενος*
E²F: *κινούμενον* DE: *κινούμενον* Hiller

27 (8 K. 11 Cr.)

Ex Aetio Theodor. IV 5 [cf. A 36 p. 32] *ἐκ — τελευτᾷ*. ex Allegoriarum corpore: Sext. adv. math. X 313 [hinc Hippol. ref. X 6] *Ἐ. δὲ κατ' ἐπίουσι ἐκ γῆς· ἐκ — τελευτᾷ*; Stob. ecl. I 10, 12 [A 36 p. 32]. Schol. Hom. H 99 ABT (continuant fragmento 34) *ἐκ — τελευτᾷ*.

ἐκ γαίης γὰρ πάντα καὶ εἰς γῆν πάντα τελευτᾷ

γαίης γὰρ Sext.: *γῆς γὰρ* Hom. Schol., Hipp.: *γῆς γὰρ τὰ* Stob.: *γῆς γὰρ τὰδε* Theodor. *πάντα ἐστὶ καὶ* Hipp.

28 (12 K. 22 Cr.)

ACHILL. Isag. 4 p. 34, 11 Maass *Ἐ. δὲ οὐκ οἶεται μετέωρον εἶναι τὴν γῆν, ἀλλὰ κάτω εἰς ἄπειρον καθήκειν· γαίης μὲν γὰρ φησὶ τὸδε — ἰκνεῖται*

*γαίης μὲν τὸδε πείρας ἄνω παρὰ ποσσὶν ὄραται
ἤερι προσπλάζον, τὸ κάτω δ' ἐς ἄπειρον ἰκνεῖται*

1 *γαίης γὰρ φησὶ* V: *φησὶ γὰρ γαίης μὲν* M *πείρας* M: *πείραν* V: *πείρα* Maass; at cf. Parm. 8, 42 *παρὰ ποσσὶν* V: *πὰρ ποσσὶν* M 2 *ἤερι* scripsi: *καὶ φησὶ* (corruptum ex *ἡίρει*) VM: *αἰθέρι* Karsten *ἄπειρον* indefinitum potius quam *ἰνσφίνι* cf. Zeller I³ 539³ v. A 47 et Emped. fr. 39. nitabantur tamen hoc fr. qui οὐτ' ἄπειρον οὐτε πεπεράνθαι mundum et deum docuisse X. dicerent cf. [Ar.] de XMG 977^b2 (A 28 p. 25) *ἰκνεῖται* cf. Parm. 8, 46

29 (10 K. 20 Cr.)

ΣΙΜΠΛ. phys. 188, 32 *ὁ μόντοι Πορφύριος οικειότερον εἰς Ἀναξιμένην (sic libri) τὴν δόξαν ἀνέπεμψε ταύτην εἰπόντα· γῆ — φύονται*. PHILOR. phys. 125, 27 [supra A 29 p. 30]

γῆ καὶ ὕδωρ πάντ' ἐσθ' ὅσα γίνονται ἢ δὲ φύονται
 πάντ' ἐσθ' Philop.: πᾶν ἐστ' Simpl. γίνονται ἢ δὲ φύονται Simpl.:
 φύοντ' ἢ δὲ γίνονται Phil.

30 (11 K. 11 a. 23 Cr.)

1—5 SCHOL. GENAV. ad Φ 196 (ed. Nicole I 199, 1 cf. Diels *Sitzungsab. d. Berl. Ak.* 1891, 572) ex Cratete Mallota: Ξενοφάνης ἐν τῷ Περι φύσεως·
 'πηγή — ποταμῶν', ὡς Ὅμηρος (Φ 196) 'ἐξ οὐπερ πάντες ποταμοί'. 1 AETIUS
 III 4, 4 [cf. A 46 p. 33] 'πηγή — ὕδατος'. cf. Arist. Meteor. B 2. 354^b15

πηγή δ' ἐστὶ θάλασσα(α) ὕδατος, πηγή δ' ἀνέμοιο·
 οὔτε γὰρ ἐν νέφεσιν ἔσωθεν ἀνευ πόντου μέγαλοιο
 οὔτε φοαὶ ποταμῶν οὔτ' αἰθέρος δμβριον ὕδωρ,
 ἀλλὰ μέγας πόντος γενέτωρ νεφῶν ἀνέμων τε
 5 καὶ ποταμῶν

1 θάλασσα Aet.: θαλάσση Genav. 2 aut lacuna post νέφεσιν explenda
 velut πνοιαι κ' ἀνέμοιο φύοιντο ἐκπνεύοντος aut corrigendum cum Wachsmuthio
 γὰρ ἂν νέφε' ἔσκεν ἄνα πόντοιο Gen.: corr. Nicole 3 αἰϋϋϋϋϋϋ (pellucēte
 θ): suppl. Nicole 4 νεφῶν sic Gen.

31 (deest)

HERACLITUS Alleg. Hom. ex Alleg. corp. [ex Her. Schol. B ad Σ 468] c. 44
 ὑπερλονα δὲ νομιστέον αὐτὸν (solem) τὸν ὑπεριέμενον ἀεὶ τῆς γῆς ὡς περ οἶμαι
 καὶ Ξ. ὁ Κολοφώνιος φησιν·

ἠελίος θ' ὑπεριέμενος γαῖαν τ' ἐπιθάλλων

32 (13 K. 24 Cr.)

SCHOL. BLT Eust. ad Hom. Λ 27 Ἴρισιν ἐοικότες: τῷ κυρτώματι ἢ τῷ
 χρώματι· φησὶ γὰρ Ξ·

ἦν τ' Ἴριν καλέουσι, νέφος καὶ τοῦτο πέφνυκε,
 πορφύρεον καὶ φοινίκεον καὶ χλωρὸν ἰδέσθαι

καὶ τοῦτο] ut Sol et cetera astra, quae cum in nebulas evanescerent, deo-
 rum simul opinio casura erat cf. Arch. f. G. d. Phil. X 533

33 (9 K. 21 Cr.)

Ex Alleg. corpore: SEXT. adv. math. X 314 [hinc Hippol. X 6] συμφύρεσθαι
 δ' αὐτῷ [Homero H 99] δοκεῖ κατ' ἐνόους καὶ ὁ Κολοφώνιος Ξ. φησὶ γάρ·
 'πάντες — ἐκ γενόμεσθα' (idem vers. interpolatur IX 361); ΠΑΥΣΑΝΟΠΟΥΛΟΥ. Vit.
 Hom. 93 (Dox. p. 43) μετ' ἐκείνων (Hom.) δὲ Ξ. ὁ Κολοφώνιος ὑφιστάμενος
 τὰς πρώτας ἀρχὰς εἶναι τὸ ὕδωρ καὶ τὴν γῆν ἔοικε σπᾶσαι τὴν ἀφορμὴν ταύ-
 την ἐκ τῶν Ὀμηρικῶν τούτων [H 99]; SCHOL. HOM. H 99 ABT ταῦτα οὖν φησὶ
 τὴν ἀκίνησιαν ὀνειδίζων καὶ Ξ. 'πάντες — ἐκ γενόμεσθα', quibus continent
 falso fr. 28. nam divisa haec fuerunt in Allegoriis cf. Prob. ad Verg. p. 21, 3
 (Dox. p. 91 sqq.); Heracl. Alleg. c. 22 ἀλλ' ὁ Κλαζομένιος Ἀναξαγόρας [debebat

ὁ Κολοφώνιος Ξενοφάνης] κατὰ διαδοχὴν γνώριμος ὡς Θάλητος συνέξενε τῶν ὕδατι δεύτερον στοιχείον τὴν γῆν κτλ.

πάντες γὰρ γαλις τε καὶ ὕδατος ἐκγενόμεσθα

34 (14 K. 19 Cr.)

1—4 SEXT. adv. math. VII 49 de Scepticis: ὡν Ξ. μὲν κατὰ τινὰς εἰπὼν πάντα ἀκατάληπτα ἐπὶ ταύτης ἐστὶ τῆς φορᾶς, ἐν οἷς γράφει 'καὶ — τέτυκται'. explicat 50. 51 ἀμφὶ θεῶν δὲ ὑποδειγματικῶς περὶ τινος τῶν ἀδήλων, δόκον δὲ τὴν δόκῃσιν καὶ τὴν δόξαν . . . τὸ μὲν οὖν ἀληθὲς καὶ γνώριμον οὐδεὶς ἄνθρωπος οἶδε το τε ἐν τοῖς ἀδήλοις πράγμασιν· κἄν γὰρ ἐκ τύχης ἐπιβάλλῃ τούτοι, ὁμῶς οὐκ οἶδεν ὅτε ἐπιβέβληκεν αὐτῶι, ἀλλ' οἴεται καὶ δοκεῖ; idem 110. VIII 326. tangunt ARIST. Poet. 25. 1460^b35 οἷον τὰ περὶ θεῶν· ἴσως γὰρ οὔτε βέλτιον [οὔτε] λέγειν οὔτ' ἀληθῆ, ἀλλ' ἔτυχεν ὥσπερ Ξενοφάνης [sc. λέγει, ὄντα]· ἀλλ' οὖν φασὶ et VARRO ap. Augustin. C. D. VII 17 de diis p. r. publicis . . . in hoc libro scribam, sed ut Xenophanes Colophoniος scripsit, quid putem non quid contendam ponam. hominis est enim haec opinari, dei scire. — 1. 2 PLUT. aud. post. 2 p. 17E καὶ τὰ Ξενοφάνους 'καὶ — πάντων'; LAERT. IX 72 ἐν οἷς [Scepticis] Ξ. μὲν φησὶ 'καὶ — εἰδῶς' — 3. 4 GALEN. de diff. pula. III 1 [VIII 636 sq. K.] κατὰ δὲ τὸν φιλόσοφον τὸν εἰπόντα 'ἦν γὰρ — τέτυκται'. HIPPOCR. philos. 14, 1 (565, 21 DOX.) οὗτος ἔφη πρώτος ἀκατάληπτον εἶναι πάντων οὕτως· 'εἰ — τέτυκται' — 4 SEXT. Pyrrh. H. I 18 Ξ. ὁ Κολοφώνιος λέγων 'δόκος — τέτυκται' cf. Arius supra A 24 p. 23; Eriphan. exp. fid. p. 1987 B Pet.; Procl. in Tim. p. 16 Schneid.

καὶ τὸ μὲν οὖν σαφὲς οὕτως ἀνὴρ γένετ' οὐδέ τις ἔσται
εἰδῶς ἀμφὶ θεῶν τε καὶ ἄσσα λέγω περὶ πάντων·
εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα τύχοι τετελεσμένον εἰπὼν,
αὐτὸς ὁμῶς οὐκ οἶδε· δόκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.

1 γένετ' Plut.: ἴδεν Sext. Laert. 2 θεῶν populares deos intellego i. e. inprimis astra et elements cf. ad fr. 23, 1 περὶ πάντων, ἄσσα λέγω (sic iungendum) explico περὶ τῶν γενητῶν, non περὶ παντός (cf. fr. 25). illa dubia, hoc (quod est unum et deus) certum Xenophani, Parmenidis magistro 3 ἦν — τύχη τετελεσμένα Gal. 4 τέτυκται] ut μοῖρα τέτυκται Γ 101

35 (15 K. 26 Cr.)

PLUT. quaest. conv. IX 7 p. 746 B τούτοις ἐπιφωνήσαντος τοῦ Ἀμμωνίου τὰ τοῦ Ξενοφάνους, ὥσπερ εἰώθει,

ταῦτα δεδόξασται μὲν εἰκότα τοῖς ἐτύμοισι

καὶ παρακαλοῦντος ἀποφαινεσθαι καὶ λέγειν τὸ δοκοῦν ἕκαστον κτλ.

δεδόξασθαι Plut.: corr. Karsten. fortasse praestat Wilamowitzii δεδοξάσθω.

36 (27 Cr.)

HERODIAN. π. διχρ. 296, 9 [Gram. A. Ox. III 296; Choerob. in Theod. p. 88, 30 Hilg.] post fr. 10

ὀπιπόσα δὴ θνητοῖσι πεφήνασιν εἰσοράσθαι . . .

πεφήνασιν Herod.: πεφήνασθ' Choer. O: πεφίκασιν Choer. CV intellēgenda videntur astra, quae nubes non deos esse docet

37 (29 Cr.)

HERODIAN. π. μον. λέξ. 30, 30 ὁ τε Ξ. φησι

καὶ μὲν ἐνὶ σπεάτεσσι τεοῖς καταλείβεται ὕδωρ

καὶ μὴν codex: correxi; olim aἰὲν, alii aliud σπεάτεσι cod. τεοῖς] quaedam antra dicit, quorum stillicidia argumento sint terram subsidere ex aqua. idem concluderat ex conchis et petromatis montium; v. Lucr. I 948. cf. Orph. 252 Abel. καὶ βέδν νυμφάων καταλείβεται ἀγλαὸν ὕδωρ.

38 (25 Cr.)

HERODIAN. π. μον. λέξ. p. 41, 5 σημειῶδες ἄρα τὸ παρὰ Ξενοφάνει [ξενοφῶντι cod.] γλύσσων 'εἰ μὴ—πέλεσθαι [Lex. Gud. 301, 15 κέχρηται δὲ Ξ. τῷ ὀνόματι ὀλον 'γλύσσωνα σῦκα; Et. gen. ex Her. π. παθ. s. v. γλύσσων: ὁ γλυκύτερος παρὰ ἄριστοφάνει 'γλύσσωνα σῦκα'; indidem s. v. κάρρων: κέχρηται δὲ ξενοφάνης [ξενοφῶν B] τῷ ὀνόματι ὀλον 'γλύσσωνα σῦκα'].

εἰ μὴ χλωρὸν ἔφυσε θεὸς μέλι, πολλὸν ἔφασκον
γλύσσωνα σῦκα πέλεσθαι.

πολλῶν cod.: Lehrs an ἔφασκ' ἄν? γλύσσωνα] quam cetera cf. 1, 16

39 (20 K.)

POLLUX VI 46 (cf. Athen. II 51 B sqq.) σπαμίνα· ταῦτα δὲ καὶ μόρα Αἰσχυλος ὠνόμασεν οὕτως εἰπὼν τὰ ἐκ τῆς βάτου· τάχα δ' ἂν τις καὶ κεράσια φαίη [cf. Gal. VI 588 K.], κέρασον τὸ δένδρον ἐν τῷ Περι φύσεως Ξενοφάνους εὐρών.

40 (30 K.)

ETYM. GEN. s. v. βρόταχον τὸν βάτραχον Ἴωνες [καὶ Ἄριστοφάνης φησι] καὶ παρὰ Ξενοφάνει· βάτραχος καὶ καθ' ὑπερβίβασμόν βράταχος καὶ βρόταχος. cf. Hesych. βρόταχος: βάτραχος καὶ Ἄριστοφάνης del. Dindorf ξενοφῶντι Flor.

41

TZETZ. ad Dion. Perieg. v. 940 p. 1010 Bernhardy περι τῶν εἰς ῥος κωνῶν (de voce σιρός)

συλλογράφος δὲ τις τὸ σι μακρὸν γράφει

τῷ ῥῶ, δοκεῖ μοι, τοῦτο μηκύνας τάχα,

συλλογράφος νῦν ὁ Ξενοφάνης ἐστὶ καὶ ὁ Τίμων καὶ ἕτεροι.

Timonem grammatici non citant; Xenophanem sine dubio adhibuerat Herodianus. cf. Et. m. 714, 18 Ἀμμώνιος δὲ ἱστορεῖ ὡς οἱ Ἀττικοὶ ὀξύνοντες, τὸ ὄνομα τὸ βραχύνουσι καὶ ἡ τριβὴ τῆς ἀναγνώσεως ἐκτείνει αὐτό· εὐρίσκειται δὲ καὶ τὸ βραχύν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ Φριξῶι 'ἀνοῖξαι μὲν σιρούς οὐκ ἤξιον.'

DUBIA

42

HERODIAN. π. μον. λέξεως 7, 11 καὶ παρὰ ἄριστοφάνει ἐν διανοίλλων [sic

Havn.: ἐν δ' συλλάβῳι, ωι in ras. longiore i. e. ων, Vind.; cf. Ludwich Arist. II 685]

καὶ <κ'> ἐπιθυμήσειε νεὸς νῆς ἀμφιπόλοιο

suppl. Dindorf. Ἀριστοφάνει ἐν Αἰολοσίκωνι coniciens. Seidler Ξενοφάνει ἐν δ' Σίλλων, quod commendat Wil., addens, nisi rescribatur ἐν ᾧ Σ., quartum non Sillorum sed totius operis librum intellegendum esse. utique ionica contractio Seidleri coniecturam adiuvat.

43

SCHOI. HOM. B ad I 539 χλοῖνην οἱ μὲν ἀφριστήν· χλουθεῖν γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὰς Λωριέων ἔλεγον. ἄλλοι δὲ κακοῦργον· καὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων λαμβοποιῶν τινα φάναι ἄνηρ ὄσ' ἐσπέρης καθεύοντα ἀπ' οὐν ἔθρησε χλοῖνην' (Meineke Chol. p. 121 sq.). Ξενοφῶντα [Ξενοφάνην G. Hermann] δὲ γένος τι Ἰνδῶν φάναι τὸν χλοῖνην εἶναι καθάπερ καὶ παρ' Αἰσχύλῳι ἐν Ἡδωνοῖς ἄμα κροσσελῆς μὲν; ἀρα μὴ χλοῖνης τις ἦν' [FT 62 Nauck*].

44

ATHEN. IV p. 174 F ἄγγρατνοῖσι γὰρ οἱ Φοίνικες, ὡς φησὶν ὁ Ξενοφῶν, ἐχρῶντο αὐλοῖς σπιθαμαλοῖς τὸ μέγεθος ὁξὺ καὶ γοερόν φθειρομένοισι'. τούτοις δὲ καὶ οἱ Κάρες χρῶνται ἐν τοῖς θρήνοις, εἰ μὴ ἀρα καὶ ἡ Καρία Φοινίκη ἔκαλετο, ὡς παρὰ Κορίνθην καὶ Βακχυλίδην ἔστιν εὐρεῖν. ὀνομάζονται δὲ οἱ αἰλοὶ γίγγοροι ἢ τῶν Φοινίκων ἀπὸ τῶν περὶ Ἄδωνιν θρήνων· τὸν γὰρ Ἄδωνιν Γίγγρον καλεῖτε ὑμεῖς οἱ Φοίνικες, ὡς ἱστορεῖ Δημοκλείδης.

Ξενοφάνης pro tradito ξενοφῶν commendavit Dümmler Mus. Rh. XLII 139. nam Xenophontis Atheniensis nulla est talis forma, neque plures citare videntur quam nos tenemus et Demetrius enumerat Xenophontis libros grammatici. ab his certe alienum est fragmentum sive potius paraphrasis ex Mem. IV 3, 13 ap. Stob. ecl. II 1, 33 (et Clem.), ubi ἀνθρώποισιν ἐπιφαίνονται et sensu et exemplari cogente in ἀνθρώποις ἐμφαίνονται mutandum est. (Γοργυλοῖσι Symposii [Ath. XI 504 E] Platonis continere irrisionem vidit Wilamowitz). at res per dubia. nam nil impedit quominus Xenophonti geographo Lampsaceno haec Athenaei tribuantur

45

SCHOI. ΗΙΠΠΟΚΡ. ad Epid. I 13, 3 [edidit primus II 686 Littré] βληστρισμός: ὁ ῥιπτασμός· οὕτω Βακχεῖος τίθησιν· ἐν ἐνλοῖς δὲ ἀντιγράφοις εὐρομεν βλητρισμὸν χωρὶς τοῦ σ. ὅπως δὲ τὸν ῥιπτασμὸν σημαίνει καθὼς καὶ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος [κολωνίος U: κωλωνίος D: κικωνίος LQ] φησιν· ἐγὼ δὲ ἐμαυτὸν πόλιν ἐκ πόλεως φέρων ἐβλήστριζον· ἀντὶ τοῦ ἐρριπταζόμεν. [πόλιν iterat V, φέρων UV: om DLQ] intercidisse post φησιν fr. 8 et verba ἐγὼ κτλ. alioquin spectare verisimiliter coniecit Meineke. sin Xenophanis sint verba, iambum excipere inde ab ἐβλήστριζον hexametrum conicias. frustra temptata a viris doctis collegit Daremberg Not. et extr. des MSS. méd. I (Paris 1853) p. 206; Klein Erotian. p. 13; Bergk PLG p. 116.

4. PARMENIDES ELEATES.

A. TESTIMONIA VITAE CARMINIS DOCTRINAE

VITAE

1. LAERTIUS DIOGENES IX 21—23.

Ξενοφάνους δὲ διήκουσε Παρμενίδης Πύρρητος Ἐλεάτης. τοῦ-21
τον Θεόφραστος ἐν τῇ Ἐπιτομῇ [Physic. Op. fr. 6a Dox. 482, 14]
Ἀναξιμάνδρου φησὶν ἀκούσαι. δμως δ' οὖν ἀκούσας καὶ Ξενο-
φάνους οὐκ ἠκολούθησεν αὐτῷ. ἐκοινώνησε δὲ καὶ Ἀμεινίαι Διο-
5 χαίτα τῷ Πυθαγορικῷ, ὡς ἔφη Σωτῶν, ἀνδρὶ πένητι μὲν, καλῶι
δὲ κάγαθῷ. ὧι καὶ μᾶλλον ἠκολούθησε καὶ ἀποθανόντος ἡρώδιον
ιδρύσατο γένους τε ὑπάρχων λαμπροῦ καὶ πλούτου, καὶ ὑπ' Ἀμει-
νίου, ἀλλ' οὐχ ὑπὸ Ξενοφάνους εἰς ἡσυχίαν προετρέπη. πρῶ-
τος δὲ οὗτος τὴν γῆν ἀπέφαινε σφαιροειδῆ καὶ ἐν μέσῳ κεί-
10 σθαι. δύο τε εἶναι στοιχεῖα, πῦρ καὶ γῆν, καὶ τὸ μὲν δημιουργοῦ
τάξιν ἔχειν, τὴν δὲ ὄλησιν. γένεσθαι τε ἀνθρώπων ἐξ ἡλίου πρῶτον 22
γενέσθαι· αὐτὸν δὲ ὑπάρχειν τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν, ἐξ ὧν τὰ
πάντα συνεστάναι. καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν ταῦτόν εἶναι, καθὰ
μέμνηται καὶ Θεόφραστος ἐν τοῖς Φυσικοῖς [fr. 6a. Dox. 483, 2]
15 πάντων σχεδὸν ἐκτιθέμενος τὰ δόγματα. δισσῆν τε ἔφη τὴν φιλο-
σοφίαν, τὴν μὲν κατὰ ἀλήθειαν, τὴν δὲ κατὰ δόξαν. διὸ καὶ φησὶ
πov· 'χρεῶ — ἀλήθειαν' [fr. 1, 18—30]. καὶ αὐτὸς δὲ διὰ ποιη-

1 τοῦτον] Xenophanem primarius auctor Laertii intellexerat. errorem
Laertii vel eius auctoris Anaximenis vita II 3 monstrat, ubi Παρμενίδην — αὐτοῦ
olim lectum esse videtur 5 διοχαίτη BP: restitui patris nomen Herm. 35,
197; καὶ διοχέτη F 7 πλούτου καὶ libri: vulgo πλούσιος deleto καὶ
9 ἀπέφαινε libri: ἀπέφηνε vulgo 11 ἡλίου libri cf. fr. 12, 3: Ἰλός ex Aldobr.
limo vulgo: πηλοῦ Ziegler 12 αὐτὸν libri: ταῦτόν Usener recte, si καὶ γῆς
addatur post ἡλίου v. 11; αἷτια conieci Dox. 142. 166. cf. Laert. II 16 13 τὸν
νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν F 14 καὶ om. B ἐν τοῖς στωικοῖς πάντων (om. σχεδόν) B
15 ἔφη BP¹: ἔφη εἶναι P²

μάτων φιλοσοφεῖ, καθάπερ Ἡσίοδος τε καὶ Ξενοφάνης καὶ Ἐμπεδοκλῆς. κριτήριον δὲ τὸν λόγον εἶπε· τὰς τε αἰσθήσεις μὴ ἀκριβεῖς ὑπάρχειν. φησὶ γοῦν· ‘μηδέ — εἰλεγχον’ [fr. 1, 34—36]

διὸ καὶ περὶ αὐτοῦ φησὶν ὁ Τίμων· [fr. 4 W.] ‘Παρμενίδου-
5 νώσεις’. εἰς τοῦτον καὶ Πλάτων τὸν διάλογον γέγραφε ‘Παρμενίδην’ ἐπιγράψας ‘ἢ περὶ ἰδεῶν’. ἤκμαζε δὲ κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ ἐξηκοστὴν Ὀλυμπιάδα [504—501]. καὶ δοκεῖ πρῶτος πεφωρακεῖναι τὸν αὐτὸν εἶναι Ἐσπερον καὶ Φωσφόρον, ὡς φησὶ Φαβωρίνος ἐν πέμπτῳ Ἀπομνημονευμάτων· οἱ δὲ Πυθαγόραν. Καλλίμαχος
10 δὲ φησὶ μὴ εἶναι αὐτοῦ τὸ ποίημα. λέγεται δὲ καὶ νόμους θεῖναι τοῖς πόλιταις, ὡς φησὶ Σπένσιππος ἐν τῷ Περὶ φιλοσόφων. καὶ πρῶτος ἐρωτήσαι τὸν Ἀχιλλεῖα λόγον, ὡς Φαβωρίνος ἐν Παντοδαπῇ ἱστορίαι. γέγονε δὲ καὶ ἕτερος Παρμενίδης, φήτωρ τεχνολογίας.

5 καὶ Πλάτων τὸν om. B 8 post πέμπτῳ add. τῶν vulgo 9 Πυθαγόραν] cf. VIII 14 10 αὐτοῦ] Pythagorae

2. SUIDAS.

Παρμενίδης Πύρητος Ἐλεάτης φιλόσοφος μαθητὴς γεγωνὸς Ξενοφάνους τοῦ Κολοφωνίου, ὡς δὲ Θεόφραστος Ἀναξιμάνδρου τοῦ Μιλησίου. αὐτοῦ δὲ διάδοχοι ἐγένοντο Ἐμπεδοκλῆς τε ὁ καὶ φιλόσοφος καὶ ἱατρὸς καὶ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης. ἔγραψε δὲ φυσιολογίαν δι’ ἐπῶν καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην, ὧν μέμνηται Πλάτων [Soph. 237 A].

3. DIOG. II 3 Ἀναξιμένης Εὐρυστράτου Μιλήσιος, ἤκουσεν Ἀναξιμάνδρου, ἔνοι δὲ καὶ Παρμενίδου φασὶν ἀκοῦσαι αὐτόν [cf. ad A 1, 1].

4. LAMBELICHUS V. Pyth. 166 [ex Nicomacho] καὶ περὶ τῶν φυσικῶν ὅσοι τινὰ μνεῖαν πεπολήνται πρῶτον Ἐμπεδοκλέα καὶ Παρμενίδην τὸν Ἐλεάτην προφερόμενοι τυγχάνουσι (scil. ut Italiam floruisse philosophiae laude a Pythagora demonstratur). PROCLUS in Parm. I p. 619, 4 (Cous. Par. 1864) ταύτης δ’ οὖν ὅπερ εἶπομεν τῆς ἐορτῆς οὐσης ἀφικοντο Παρμενίδης καὶ Ζήνων Ἀθήναζε, διδάσκαλος μὲν ὁ Π. ὦν μαθητὴς δ’ ὁ Ζήνων, Ἐλεάται δ’ ἄμφω καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ Πυθαγορικοῦ διδασκαλείου μεταλαβόντες, καθάπερ πού καὶ Νικόμαχος [sic CD et Gogava: ceteri Καλλίμαχος]. VITA Pythagorae Photiana c. 249 p. 439* 36 Ζήωνα καὶ Παρμενίδην τοὺς Ἐλεάτας· καὶ οὗτοι δὲ τῆς Πυθαγόρου ἦσαν διατριβῆς.

5. PLATO Theaet. 183 E [Socrates loquitur] Π. δέ μοι φαίνεται τὸ τοῦ Ὀμήρου αἰδοῖός τέ μοι εἶναι ἅμα δεινός τε· συμπροσέμεϊξα γὰρ δὴ τῷ ἀνδρὶ πᾶν νέος πᾶν πρεσβύτερι καὶ μοι ἐφάνη βάθος τι ἔχειν παντάπασι γενναίων. Sophist. 217 C δι’ ἐρωτήσεων, οἷόν ποτε καὶ Παρμενίδη χρωμένωι καὶ διεξιόντι

λόγους παγκάλους παρεγενόμενην ἐγὼ νέος ὢν ἐκείνου μάλα δὴ τότε ὄντος πρεσβύτου. PARM. 127 A ἔφη δὲ δὴ ὁ Ἄντιφων λέγειν τὸν Πυθόδωρον ὅτι ἀφιλοκίοντο ποτε εἰς Παναθήναια τὰ μεγάλα Ζήνων τε καὶ Π. τὸν μὲν οὖν Παρμενίδην εὖ μάλα δὴ πρεσβύτερον εἶναι σφόδρα πολὺν καλὸν δὲ κάγαθόν τὴν ὄψιν περὶ ἕτη μάλιστα πέντε καὶ ἑξήκοντα· Ζήνωνα δὲ ἐγγὺς ἐτῶν τετταράκοντα τότε εἶναι εὐμήκη δὲ καὶ χαρίεντα ἰδεῖν· καὶ λέγεσθαι αὐτὸν παιδικὰ τοῦ Παρμενίδου γεγονέναι. καταλύειν δὲ αὐτοὺς ἔφη παρὰ τῷ Πυθόδωρῳ ἐκτὸς τείχους ἐν Κεραμεικῷ· οἱ δὴ καὶ ἀφικέσθαι τὸν τε Σωκράτη καὶ ἄλλους τινὰς μετ' αὐτοῦ πολλοὺς, ἐπιθυμοῦντας ἀκοῦσαι τῶν τοῦ Ζήνωνος γραμμάτων· τότε γὰρ αὐτὸ πρῶτον ὑπ' ἐκείνων κομισθῆναι· Σωκράτη δὲ εἶναι τότε σφόδρα νέον [cf. Procl. in h. l. p. 684, 21], contra: ATHEN. XI 505 F Παρμενίδη μὲν γὰρ καὶ ἔλθειν εἰς λόγους τὸν τοῦ Πλάτωνος Σωκράτην μόλις ἢ ἡλικία συγχωρεῖ οὐχ ὡς καὶ τοιοῦτους εἰπεῖν ἢ ἀκοῦσαι λόγους. τὸ δὲ πάντων σχετλιώτατον καὶ τὸ εἰπεῖν οὐδεμιᾶς κατεπειγουσῆς χρείας ὅτι παιδικὰ γεγόνοι τοῦ Παρμενίδου Ζήνων ὁ πολλίτης αὐτοῦ. [hinc MACROB. Sat. I 1, 5 nec mihi fraudi sit, si unī aut alteri ex his quos coetus coegit matura aetas posterior saeculo Praetextati fuit: quod licito fieri Platonis dialogi testimonio sunt, quippe Socrate ita Parmenides antiquior, ut huius pueritia vix illius adprehenderit senectutem]. DIOG. IX 25 Ζήνων Ἐλεάτης. τοῦτον Ἀπολλόδωρός φησιν εἶναι ἐν Χρονικοῖς [Πύρρος τὸν δὲ Παρμενίδην] φύσει μὲν Τελενταγόρου, θέσει δὲ Παρμενίδου . . . ὁ δὲ Ζήνων διακῆκοι Παρμενίδου καὶ γέγονεν αὐτοῦ παιδικὰ.

6. ARISTOT. Metaph. A 5. 986^b 22 ὁ γὰρ Π. τοῦτον λέγεται γενέσθαι μαθητής (scil. Xenophanis).

7. ALEX. in Metaphys. A 3. 984^b 3 p. 31, 7 Hayduck περὶ Παρμενίδου καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ τῶν φυσικῶν [fr. 6 Dox. 482, 5] οὕτως λέγει· 'τούτῳ δὲ ἐπιγεγόμενος Π. Πύρρος ὁ Ἐλεάτης' (λέγει δὲ καὶ [καὶ dele] Ξενοφάνη) 'ἐπ' ἀμφοτέρας ἦλθε τὰς δόξας. καὶ γὰρ ὡς αἰδιὸν ἐστὶ τὸ πᾶν ἀποφαίνεται καὶ γένεσιν ἀποδίδοναι πειράται τῶν ὄντων, οὐχ ὁμοίως περὶ ἀμφοτέρων δοξάζων, ἀλλὰ κατ' ἀλήθειαν μὲν ἐν τῷ πᾶν καὶ ἀγένητον καὶ σφαιροειδὲς ὑπολαμβάνων, κατὰ δόξαν δὲ τῶν πολλῶν εἰς τὸ γένεσιν ἀποδοῦναι τῶν φαινομένων δύο ποιῶν τὰς ἀρχάς. πῦρ καὶ γῆν, τὸ [τὴν κοινεσί] μὲν ὡς ὕλην τὸ δὲ ὡς αἴτιον καὶ ποιῶν'. SIMPL. phys. 22, 27 . . . Ξενοφάνη τὸν Κολοφώνιον τὸν Παρμενίδου διδάσκαλον (ε Theophr.).

8. SIMPL. phys. 28, 4 (ex Theophr. Phys. Op. fr. 8 Dox. 483, 11) Δεύκιππος δὲ ὁ Ἐλεάτης ἢ Μιλήσιος (ἀμφοτέρως γὰρ λέγεται περὶ αὐτοῦ) κοινωθήσας Παρμενίδη τῆς φιλοσοφίας οὐ τὴν αὐτὴν ἐβάδισε Παρμενίδη καὶ Ξενοφάνη περὶ τῶν ὄντων ὁδόν, ἀλλ' ὡς δοκεῖ τὴν ἐναντίαν. ἐκείνων γὰρ ἐν καὶ ἀκίνητον καὶ ἀγένητον καὶ πεπερασμένον ποιούντων τὸ πᾶν καὶ τὸ μὴ ὄν μὴδὲ ζητεῖν συγχωροῦντων οὗτος ἄπειρα καὶ αἰετινὰ κινούμενα ὑπέθετο στοιχεῖα τὰς ἀτόμους.

9. LAERTIUS DIOG. VIII 55 ὁ δὲ Θεόφραστος [fr. 3 D. 477] Παρμενίδου φησὶ ζηλωτὴν αὐτὸν [sc. Empedoclem] γενέσθαι καὶ μιμητὴν ἐν τοῖς ποιήμασιν· καὶ γὰρ ἐκείνον ἐν ἔπεσι τὸν περὶ φύσεως ἐξενεγκεῖν λόγον.

10. SIMPL. phys. 25, 19 Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκραγαγνῆτιος οὐ πολὺ κατόπιν τοῦ Ἀναξαγόρου γεγονώς, Παρμενίδου δὲ ζηλωτῆς καὶ πλησιαστής καὶ ἔτι μᾶλλον τῶν Πυθαγορείων [ε Theophr. v. n. 9].

11. EUSEB. Chron. a) Hieron. Ἐμπεδοκλῆς καὶ Π. φυσικοὶ φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο ad a. Abr. 1561; arn. Ol. 81, 1 [456]

b) τότε καὶ Δημόκριτος Ἀβδηρίτης φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο καὶ Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκραγαντῖνος Ζήνων τε καὶ Π. οἱ φιλόσοφοι καὶ Ἴπποκράτης Κῳίος arn. Hier. ad a. Abr. 1581 [436]. cf. CHRONIC. HENZENIAN. (Inscr. Sic. et It. n. 1297, 30) inter Xerxem et bellum Pelop. oblitteratis numeris: ἀφ' οὗ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ Ἡράκλειτος ὁ Ἐφέσιος καὶ Ἀναξαγόρας καὶ Π. καὶ Ζήνων ἔτη...

12. STRABO VI 1 p. 252 κάμψαντι δ' ἄλλος συνεχῆς κόλπος, ἐν ᾧ πόλις, ἦν οἱ μὲν κτίσαντες Φωκαεῖς Ἰέλην οἱ δὲ Ἕλην ἀπὸ κρήνης τινός, οἱ δὲ πῦν Ἐλέαν ὀνομάζουσιν, ἐξ ἧς Π. καὶ Ζήνων ἐγένοντο ἄνδρες Πυθαγόρειοι. δοκεῖ δέ μοι καὶ δι' ἐκείνους καὶ ἔτι πρότερον εὐνομηθῆναι [cf. A 1 p. 49, 11]. PLUTARCH. adv. Col. 32 p. 1226 A: Π. δὲ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα διεκόσμησε νόμοις ἀρίστοις, ὥστε τὰς ἀρχὰς καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐξορκοῦν τοὺς πολίτας ἐμμενεῖν τοῖς Παρμενίδου νόμοις.

13. DIOG. I 16 οἱ δὲ [sc. κατέλιπον] ἀνὰ ἓν σύγγραμμα· Μέλισσος, Π. Ἀναξαγόρας.

CARMINIS (cf. supra p. 23 A. 18. 25. 26; p. 49 sqq. A 1, 22; 2. 9).

14. SIMPL. de caelo 556, 25 ἢ ὅτι Περὶ φύσεως ἐπέγραψον τὰ συγγράμματα καὶ Μέλισσος καὶ Π. . . . καὶ μέντοι οὐ περὶ τῶν ὑπὲρ φύσιν μόνου, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν φυσικῶν ἐν αὐτοῖς τοῖς συγγράμμασι διελέγοντο καὶ διὰ τοῦτο ἴσως οὐ παρητιοῦντο Περὶ φύσεως ἐπιγράψαι.

15. PLUTARCH. Quomodo adul. poet. aud. deb. 2 p. 16C τὰ δ' Ἐμπεδοκλέους ἔπη καὶ Παρμενίδου καὶ Θηριακὰ Νικάνδρον καὶ Γνωμολογία Θεόγνιδος λόγοι εἰσι κεχορημένοι (κιχράμενοι Madvig) παρὰ ποιητικῆς ὥσπερ ὄχημα τὸ μέτρον καὶ τὸν ὄγκον, ἵνα τὸ πεζὸν διαφύγῃσιν.

16. IDEM De audiendo 13 p. 45 B μέμψαιτο δ' ἂν τις Ἀρχιλόχου μὲν τὴν ὑπόθεσιν, Παρμενίδου δὲ τὴν στιχοποιίαν, Φωκυλλίδου δὲ τὴν εὐτέλειαν, Εὐρυπίδου δὲ τὴν λαλίαν, Σοφοκλέους δὲ τὴν ἀνωμαλίαν.

17. PROCL. in Tim. p. 105 Bas. p. 248 Schn. ὁ δὲ γε Π. καίτοι διὰ ποιῆσιν ἀσαφῆς ὢν ὅμως καὶ αὐτὸς ταῦτα ἐνδεικνύμενός φησιν.

18. IDEM in Parm. I p. 665, 17 αὐτὸς ὁ Π. ἐν τῇ ποιήσει· καίτοι δι' αὐτὸ δῆπου τὸ ποιητικὸν εἶδος χρῆσθαι μεταφοραῖς ὀνομάτων καὶ σχήμασι καὶ τροπαῖς ὀφείλων ὅμως τὸ ἀκαλλώπιστον καὶ ἰσχνὸν καὶ καθαρὸν εἶδος τῆς ἀπαγγελίας ἠσπάσατο. ὁλοῖ δὲ τοῦτο ἐν τοῖς τοιοῦτοις (citantur fr. 8, 25, 5. 44. 45) καὶ πᾶν ὃ τι ἄλλο τοιοῦτον· ὥστε μᾶλλον πεζὸν εἶναι δοκεῖν ἢ ποιητικὸν (τὸν) λόγον.

19. SIMPL. phys. 36, 25 ἐπειδὴ δὲ καὶ Ἀριστοτέλους ἐλέγχοντος ἀκουσόμεθα τὰς τῶν προτέρων φιλοσόφων δόξας καὶ πρὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ὁ Πλάτων τοῦτο φαίνεται ποιῶν καὶ πρὸ ἀμφοῖν ὅ τε Π. καὶ Ξενοφάνης, ἰστέον ὅτι τῶν ἐπιπολαϊότερον ἀκροαμένων, οὗτοι κηδόμενοι τὸ φαινόμενον ἄτοπον ἐν τοῖς λόγοις αὐτῶν διελέγχουσιν, ἀνιγματοδῶς εἰωθότων τῶν παλαιῶν τὰς ἑαυτῶν ἀποφαίνεσθαι γνώμας.

20. IDEM ibid. 146, 29: εἰ δ' εὐκύνκλου σφαιρῆς ἐναλίγκιον ὄγκωι τὸ ἐν ὄν φησι (fr. 8, 43), μὴ θαυμάσις· διὰ γὰρ τὴν ποιῆσιν καὶ μυθικοῦ τινος

παράπτεται πλάσματος, τί οὖν διέφερε τοῦτο εἰπεῖν ἢ ὡς Ὀρφεὺς εἶπεν ἄεδον ἀργύφρον; MENANDER (IMMO GENETHLIUS) rhet. I 2, 2 φυσικοὶ [sc. ὕμνοι] δὲ ὁποῖους οἱ περὶ Παρμενίδην καὶ Ἐμπεδοκλέα ἐτίμησαν [ἐποίησαν Burs.], τίς ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος φύσις, τίς ἢ τοῦ Διὸς παρατιθέμενοι· καὶ οἱ πολλοὶ τῶν Ὀρφεύς τούτου τοῦ τρόπου; id. I 5, 2 εἰσὶν δὲ τοιοῦτοι, ὅταν Ἀπόλλωνος ὕμνον λέγοντες ἤμιον αὐτὸν εἶναι φάσκωμεν καὶ περὶ τοῦ ἡλίου τῆς φύσεως διαλεγόμεθα καὶ περὶ Ἡρας ὅτι ἀήρ, καὶ Ζεὺς τὸ θερμόν· οἱ γὰρ τοιοῦτοι ὕμνοι φυσιολογικοί. καὶ χρῶνται δὲ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ Π. τε καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀκριβῶς . . . Π. μὲν γὰρ καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἐξηγοῦνται, Πλάτων δὲ ἐν βραχυτάτοις ἀναμνησκει.

21. SIMPLIC. phys. 144, 25 καὶ εἴ τῳ μὴ δοκῶ γλίσχρος, ἡδέως ἂν τὰ περὶ τοῦ ἐνός ὄντος ἔκη τοῦ Παρμενίδου μηδὲ πολλὰ ὄντα τοιοῦτά τοις ὑπομνήμασι παραγράψαιμι διὰ τε τὴν πίστιν τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων καὶ διὰ τὴν σπάνιν τοῦ Παρμενίδειου συγγράμματος.

DOCTRINAE.

22. [PLUT.] Strom. 5 [Eus. P. E. I 8, 5 Dox. 580] Π. δὲ ὁ Ἐλεάτης, ἑταῖρος Ξενοφάνους, ἅμα μὲν καὶ τῶν τούτου δοξῶν ἀντεποίησατο ἅμα δὲ καὶ τὴν ἐναντίαν ἐνεχείρησεν στάσιν. αἰδίων μὲν γὰρ τὸ πᾶν καὶ ἀκίνητον ἀποφαίνεται [καὶ] κατὰ τὴν τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν· εἶναι γὰρ αὐτὸ ἡμῶν — ἀγένητον [fr. 8, 4]. γένεσιν δὲ τῶν καθ' ὑπόληψιν ψευδῆ δοκούντων εἶναι. καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐκβάλλει ἐκ τῆς ἀληθείας. φησὶ δὲ ὅτι εἴ τι παρὰ τὸ ὄν ὑπάρχει, τοῦτο οὐκ ἔστιν ὄν· τὸ δὲ μὴ ὄν ἐν τοῖς ὅλοις οὐκ ἔστιν. οὕτως οὖν τὸ ὄν ἀγένητον ἀπολείπει· λέγει δὲ τὴν γῆν τοῦ πυκνοῦ καταρρυνέντος ἀέρος γεγονέναι [e Theophrasto ut pleraque quae sequuntur]

23. HIPPOL. Ref. I 11 [Dox. 564] καὶ γὰρ καὶ Π. ἐν μὲν τὸ πᾶν ὑποτίθεται αἰδίων τε καὶ ἀγένητον καὶ σφαιροειδὲς οὐδὲ αὐτὸς ἐκφεύγων τὴν τῶν πολλῶν δόξαν πῦρ λέγων καὶ γῆν τὰς τοῦ παντός ἀρχάς, τὴν μὲν γῆν ὡς ὕλην τὸ δὲ πῦρ ὡς αἰτίον καὶ ποιῶν. τὸν κόσμον ἔφη φθειρῆσθαι, ὡς δὲ τρόπῳ, οὐκ εἶπεν. ὁ αὐτὸς δὲ εἶπεν αἰδίων εἶναι τὸ πᾶν καὶ οὐ γενόμενον καὶ σφαιροειδὲς καὶ ὁμοιον, οὐκ ἔχον δὲ τόπον ἐν ἑαυτῷ, καὶ ἀκίνητον καὶ πεπερασμένον.

24. ARISTOT. Metaph. A 5. 986^b 18 Π. μὲν γὰρ ἔοικε τοῦ κατὰ τὸν λόγον ἐνός ἄπτεσθαι κτλ. cf. p. 30 n. 30. tum ^b27 Π. δὲ μᾶλλον βλέπων [βλέπων om. E et Simpl. d. cael. 560, 3] ἔοικέ πον λέγειν. παρὰ γὰρ τὸ ὄν τὸ μὴ ὄν οὐδὲν ἀξίων εἶναι, ἐξ ἀνάγκης ἐν οἷεται εἶναι τὸ ὄν καὶ ἄλλο οὐδέν . . . ἀναγκαζόμενος δ' ἀκολουθεῖν τοῖς φαινομένοις καὶ τὸ ἐν μὲν κατὰ τὸν λόγον, πλείω δὲ κατὰ τὴν αἰσθησὶν ὑπολαμβάνων εἶναι, δύο τὰς αἰτίας καὶ δύο τὰς ἀρχάς κάλιν τίθησι, θερμόν καὶ ψυχρόν, οἷον πῦρ καὶ γῆν λέγων. τούτων δὲ κατὰ μὲν τὸ ὄν τὸ θερμόν τάττει θάτερον δὲ κατὰ τὸ μὴ ὄν [cf. Alex. h. l. p. 45, 2].

25. IDEM de caelo Γ 1. 298^b 14 οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ὅλως ἀνείλον γένεσιν καὶ φθοράν· οὐθὲν γὰρ οὔτε γίγνεσθαι φασὶν οὔτε φθειρῆσθαι τῶν ὄντων, ἀλλὰ μόνον δοκεῖν ἡμῖν οἷον οἱ περὶ Μέλισσόν τε καὶ Παρμενίδην, οὓς εἰ καὶ τὰλλα λέγουσι καλῶς, ἀλλ' οὐ φυσικῶς γε δεῖ νομίσαι λέγειν· τὸ γὰρ εἶναι ἅττα τῶν ὄντων, ἀγένητα καὶ ὅλως ἀκίνητα μᾶλλον ἔστιν ἑτέρας καὶ προτέρας ἢ τῆς φυσικῆς σκέψεως. de gen. et corr. A 8 p. 325^a 13 ἐκ μὲν οὖν τούτων τῶν λόγων ὑπερβάντες τὴν αἰσθησὶν καὶ παριδόντες αὐτὴν ὡς τῷ λόγῳ δεόν ἀκολουθεῖν ἐν καὶ ἀκίνητον τὸ πᾶν εἶναι φασὶ καὶ ἄπειρον ἔνιοι· τὸ γὰρ πέρασ

περαινεῖν ἂν πρὸς τὸ κενόν. οἱ μὲν οὖν οὕτως καὶ διὰ ταύτας τὰς αἰτίας ἀπεφίησαντο περὶ τῆς ἀληθείας. ἔτι δὲ ἐπὶ μὲν τῶν λόγων δοκεῖ ταῦτα συμβαίνειν, ἐπὶ δὲ τῶν πραγμάτων μανίαι παραπλήσιον εἶναι τὸ δοξάζειν οὕτως (Philop. ad h. l. 157, 27 μέμφεται τοὺς περὶ Παρμενίδην, ὅτι ἐνόμισαν τῇ μὲν ἐναργεῖαι τῶν πραγμάτων μὴ δεῖν ὅλως προσέχειν, μόνῃ δὲ τῇ τῶν λόγων ἀκολουθίαι).

26. PLATO Theaet. 181 A ἐὰν δὲ οἱ τοῦ ὅλου στασιώται ἀληθέστερα λέγειν δοκῶσι, φευξόμεθα παρ' αὐτοὺς ἀπ' αὐτῶν τὰ ἀκίνητα κινούντων. ΣΙΚΤ. adv. math. X 46 μὴ εἶναι δὲ [sc. τὴν κίνησιν] οἱ περὶ Παρμενίδην καὶ Μέλισσον, οὓς ὁ Ἀριστοτέλης [scil. in dialogis, Platonis l. c. secutus, non recte om. Rose Ar. Pseudar. 718] στασιώτας τε καὶ ἀφυσίλους κέκληκεν, στασιώτας μὲν ἀπὸ τῆς στάσεως, ἀφυσίλους δὲ ὅτι ἀρχὴ κινήσεως ἐστὶν ἡ φύσις. ἦν ἀνεῖλον φάμενοι μῆδὲν κινεῖσθαι.

27. ARIST. Phys. Γ 6. 207^a9 οὕτω γὰρ ὀριζόμεθα τὸ ὅλον οὐ μῆδὲν ἀπεστὶν ὅλον ἀνθρώπων ὅλον ἢ κιβωτόν. ὥσπερ δὲ τὸ καθ' ἕκαστον οὕτω καὶ τὸ κυρίως οἶον τὸ ὅλον οὐ μῆδὲν ἐστὶν ἕξω· οὐ δ' ἐστὶν ἀπουσία ἕξω, οὐ πᾶν ὅτι ἂν ἀπῆι. ὅλον δὲ καὶ τέλειον ἢ τὸ αὐτὸ πάμπαν ἢ συνεγγυς τὴν φύσιν ἐστίν. τέλειον δ' οὐδὲν μὴ ἔχον τέλος· τὸ δὲ τέλος πέρας. διὸ βέλτιον οἰητέον Παρμενίδην Μέλισσον εἰρηκέναι· ὁ μὲν γὰρ τὸ ἀπειρον ὅλον φησὶν, ὁ δὲ τὸ ὅλον πεπεράνθαι 'μεσσοθεν ἰσοπαλές' (fr. 8, 44).

28. SIMPL. phys. 115, 11 τὸν Παρμενίδου λόγον, ὡς ὁ Ἀλέξανδρος ἱστορεῖ, ὁ μὲν Θεόφραστος [Phys. Op. 7; Dox. 483] οὕτως ἐκτίθεται ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Φυσικῆς ἱστορίας 'τὸ παρὰ τὸ ὄν οὐκ ὄν' τὸ οὐκ ὄν οὐδέν· ἐν ἄρα τὸ ὄν Ἐῦδημος δὲ οὕτως 'τὸ παρὰ τὸ ὄν οὐκ ὄν, ἀλλὰ καὶ μοναχῶς λέγεται τὸ ὄν· ἐν ἄρα τὸ ὄν'. ταῦτο δὲ εἰ μὲν ἀλλαχούτων γέγραφεν οὕτως σαφῶς Ἐῦδημος, οὐκ ἔχω λέγειν· ἐν δὲ τοῖς Φυσικοῖς [fr. 11] περὶ Παρμενίδου τάδε γράφει, ἐξ ὧν ἴσως συναγαγεῖν τὸ εἰρηκέναι δυνατόν· Π. δὲ οὐ φαίνεται δεικνύειν ὅτι ἐν τὸ ὄν, οὐδὲ εἴ τις αὐτοῖς συγχωρήσειε μοναχῶς λέγεσθαι τὸ ὄν, εἰ μὴ τὸ ἐν ταῖσι τί κατηγορούμενον ἐκάστου ὥσπερ τῶν ἀνθρώπων ὁ ἀνθρώπος. καὶ ἀποδομιένων τῶν λόγων καθ' ἕκαστον ἐνυπάρξει ὁ τοῦ ὄντος λόγος ἐν ἅπασιν εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὥσπερ καὶ ὁ τοῦ ζώιον ἐν τοῖς ζώιοις. ὥσπερ δὲ εἰ πάντα εἶη τὰ ὄντα καλὰ καὶ μῆδὲν εἶη λαβεῖν ὁ οὐκ ἐστὶ καλόν, καλὰ μὲν ἔσται πάντα, οὐ μὴν ἐν γε τὸ καλὸν ἀλλὰ πολλά (τὸ μὲν γὰρ χρῶμα καλὸν ἔσται τὸ δὲ ἐπιτήδευμα τὸ δὲ ὀτιδίηποτε), οὕτω δὴ καὶ ὄντα μὲν πάντα ἔσται, ἀλλ' οὐκ ἐν οὐδὲ τὸ αὐτό· ἔφερον μὲν γὰρ τὸ ὕδωρ, ἄλλο δὲ τὸ πῦρ. Παρμενίδου μὲν οὖν (οὐκ ἂν) ἀγασθεῖη τις ἀναξιοπίστοις ἀκολουθήσαντος λόγοις καὶ ὑπὸ τοιούτων ἀπατηθέντος, ἃ οὐπώ τότε διεσαφεῖτο (οὔτε γὰρ τὸ πολλαχῶς ἔλεγεν οὐδεὶς ἀλλὰ Πλάτων πρῶτος τὸ δισδὸν εἰσηγάγεν, οὔτε τὸ καθ' αὐτὸ καὶ κατὰ συμβεβηκός)· φαίνεται τε ὑπὸ τούτων διαφρασεθῆναι. ταῦτα δὲ ἐκ τῶν λόγων καὶ ἐκ τῶν ἀντιλογιῶν ἐθεωρήθη καὶ τὸ συλλογίζεσθαι· οὐ γὰρ συνεχωρεῖτο, εἰ μὴ φαίνοιτο ἀναγκαῖον. οἱ δὲ πρότερον ἀναποδείκτως ἀπεφίησαντο·

29. AET. I 24, 1 [Dox. 320] Π. καὶ Μέλισσος ἀνήγερτον γένεσιν καὶ φθορὰν διὰ τὸ νομίζειν τὸ πᾶν ἀκίνητον.

30. AMMON. de interpr. p. 133, 16 Busse πρῶτον μὲν γὰρ, ὡς ὁ Τίμαιος [p. 27 C] ἡμᾶς ἐδίδαξε καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης θεολογῶν ἀποφαίνεται καὶ προ

τούτων ὁ Π., οὐχ ὁ παρὰ Πλάτωνι μόνον [p. 137 A], ἀλλὰ καὶ ὁ ἐν τοῖς οικείοις ἔπεσιν, οὐδέν ἐστι παρὰ τοῖς θεοῖς οὔτε παρεληλυθὸς οὔτε μέλλον, εἴ γε τούτων μὲν ἑκάτερον οὐκ ὄν, τὸ μὲν οὐκέτι τὸ δὲ οὐπω, καὶ τὸ μὲν μεταβεβληκὸς τὸ δὲ πεφικὸς μεταβάλλειν, τὰ δὲ τοιαῦτα τοῖς ὄντως οὐσι καὶ μεταβολῆν οὐδὲ κατ' ἐπίνοιαν ἐπιδεχομένοις προσαρμόττειν ἀμήχανον.

31. AET. I 7, 26 [Dox. 303] Π. τὸ ἀκίνητον καὶ πεπερασμένον σφαιροειδές [sc. θεὸν εἶναι].

32. IDEM I 25, 3 [Dox. 321] Π. καὶ Δημόκριτος πάντα κατ' ἀνάγκην τὴν αὐτὴν δὲ εἶναι εἰμαρμένην καὶ δίκην καὶ πρόνοιαν καὶ κοσμοποιόν. [Theodor. add. καὶ δαίμονα fort. ex Aet. II 7, 1 v. n. 37].

33. CLEM. protr. 5, 64 p. 55 Pott. Π. δὲ ὁ Ἐλεάτης θεοὺς εἰσηγήσατο πῦρ καὶ γῆν.

34. PLUT. adv. Colot. 13 p. 1114 D ὁ δ' [Parm.] ἀναιρεῖ μὲν οὐδετέραν φύσιν [sc. τῶν νοητῶν καὶ δοξαστῶν], ἑκατέραι δ' ἀποδίδους τὸ προσήκον εἰς μὲν τὴν τοῦ ἑνὸς καὶ ὄντος ἰδέαν τίθεται τὸ νοητόν, ὄν μὲν ὡς αἰδιον καὶ ἀφθαρτον, ἔν δ' ὁμοίωτι πρὸς αὐτὸ καὶ τῶι μὴ δέχεσθαι διαφορὰν προσαγορεύσας, εἰς δὲ τὴν ἄτακτον καὶ φερομένην τὸ αἰσθητόν, ὧν καὶ κριτήριον ἰδεῖν ἔστιν ἡ μὲν — ἡ τορ' [fr. 1, 29] τοῦ νοητοῦ καὶ κατὰ ταῦτα ἔχοντος ὡσαύτως ἀπτόμενον ἡ δὲ — ἀληθῆς' [fr. 1, 30] διὰ τὸ παντοδαπὰς μεταβολὰς καὶ πάθη καὶ ἀνομοιότητας δεχομένοις ὁμλεῖν πράγμασι. SIMPL. phys. 39, 10 δοξαστόν οὐν καὶ ἀπατηλὸν τούτων καλεῖ τὸν λόγον οὐχ ὡς ψευδῆ ἀπλῶς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ τῆς νοητῆς ἀληθείας εἰς τὸ φαινόμενον καὶ δοκοῦν τὸ αἰσθητὸν ἐκπεπωκότα. *ibid* p. 25, 15 καὶ τῶν πεπερασμένας [sc. ἀρχὰς λεγόντων] οἱ μὲν δύο, ὡς Π. ἐν τοῖς πρὸς δόξαν, πῦρ καὶ γῆν ἢ μᾶλλον φῶς καὶ σκότος.

35. ARIST. de gen. et corr. B 3. 330^b 13 οἱ δ' εὐθύς δύο ποιοῦντες ὥσπερ Π. πῦρ καὶ γῆν, τὰ μεταξὺ μείγματα ποιοῦσι τούτων οἶον ἀέρα καὶ ὕδωρ. B 9. 336^a 9 ἐπειδὴ γὰρ πέφυκεν, ὡς φασι, τὸ μὲν θερμὸν διακρίνειν τὸ δὲ ψυχρὸν συνιστάναι καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον τὸ μὲν ποιεῖν τὸ δὲ πάσχειν, ἐκ τούτων λέγονσι καὶ διὰ τούτων ἅπαντα τᾶλλα γίνεσθαι καὶ φθείρεσθαι. CIC. Ac. II 37, 118 P. *ignem qui moveat, terram quae ab eo formetur* [e Theophr. Phys. op. cf. p. 52 n. 23].

36. AET. II 1, 2 [Dox. 327] Θαλῆς . . . Παρμ . . . ἔνα τὸν κόσμον. 4, 11 [Dox. 332] Ξενοφάνης, Π., Μέλισσος ἀγένητον καὶ αἰδιον καὶ ἀφθαρτον τὸν κόσμον.

37. IDEM II 7, 1 [D. 335] Π. στεφάνας εἶναι περιπεπλεγμένας, ἐπαλλήλους, τὴν μὲν ἐκ τοῦ ἀραιοῦ, τὴν δὲ ἐκ τοῦ πυκνοῦ· μικτὰς δὲ ἄλλας ἐκ φωτός καὶ σκότους μεταξὺ τούτων. καὶ τὸ περιέχον δὲ πάσας τειχὸς δίσην στερεὸν ὑπάρχειν, ὅφ' ὅι πυρώδης στεφάνη, καὶ τὸ μεσαίτατον πασῶν [scil. στερεὸν ὑπάρχειν], περὶ ὄν [sic F, nec aliud vult ὧν P; ὁ Böckh. sed fortasse lacuna post πασῶν] πάλιν πυρώδης [scil. στεφάνη]. τῶν δὲ συμμιγῶν τὴν μεσαιτάτην ἀπάσαις <ἀρχήν> τε καὶ <αἰτίαν> [ἀρχήν et αἰτίαν addidi conl. Simpl. ph. 34, 16 ad fr. 12, 3. vulgo τε καὶ mutant in τοκέα (Davis) vel αἰτίαν (Krische)] κινήσεως καὶ γενέσεως ὑπάρχειν, ἦντινα καὶ δαίμονα [vel add. P] κυβερνήτην καὶ κληροῦχον [κληροῦχον ex fr. 1, 14 Fülleborn] ἐπονομάζει δίκην τε καὶ Ἀνάγκην [fr. 8, 30 al.]. καὶ τῆς μὲν γῆς ἀπόκρισιν εἶναι τὸν ἀέρα διὰ τὴν βιαιότεραν αὐτῆς ἔξατμισθέντα πλῆσιν, τοῦ δὲ πυρὸς ἀναπνοὴν τὸν ἦλον καὶ τὸν

γαλαξίαν [cf. fr. 11, 2] κύκλον. συμμιγῆ δ' ἐξ ἀμφοῖν εἶναι τὴν σελήνην, τοῦ τ' ἀέρος καὶ τοῦ πυρός. περιστάντος δ' ἀνωτάτω πάντων τοῦ ἀθέρου ἐπ' αὐτῶι τὸ πυρῶδες ὑποταγῆναι τοῦθ' ὅπερ κεκλήκαμεν οὐρανόν, ὑφ' ᾧ [οὗ libri: corr. Krische] ἦσθ τὰ περιγεια. CIC. de nat. deor. I 12, 28 nam P. quidem commenticiium quiddam coronae simile efficit (stefanen appellat), continente ardore [continentem ardorem B¹] lucis orbem, qui cingit caelum, quem appellat deum, in quo neque figuram divinam neque sensum quisquam suspicari potest, multaque eiusdem (modi) monstra: quippe qui Bellum, qui Discordiam, qui Cupiditatem ceteraque generis eiusdem ad deum revocat quae vel morbo vel somno vel oblivione vel vetustate delentur; eademque de sideribus, quae reprehensa in alio iam in hoc omittantur.

38. ΔΕΤ. Π 11, 1 [D. 339] Ἀναξιμένης καὶ Π. τὴν περιφορὰν τὴν ἐξωτάτω τῆς γῆς εἶναι τὸν οὐρανόν. § 4 [D. 340] Π. Ἡράκλειτος, Στράτων, Ζήνων πύρινον εἶναι τὸν οὐρανόν.

39. ΙΔΕΜ Π 13, 8 [D. 342] Π. καὶ Ἡράκλειτος πηλῆματα πυρός τὰ ἄστρα.

40. ΑΝΟΝΥΜ. ΒΥΖΑΝΤ. ed. Treu p. 52, 19 [Isag. in Arat. Π 14 p. 318, 15 Maass] καὶ τῶν μὲν ἀπλανῶν τῶν σὺν τῶι παντὶ περιαιγομένων τὰ μὲν ἀκατονόμαστα ἡμῖν καὶ ἀπερίληπτα, ὡς καὶ Π. ὁ φυσικὸς εἴρηκε, τὰ δὲ κατανομασμένα ἕως ἔκτου μεγέθους χιλιά εἰσι κατὰ τὸν Ἄρατον.

41. ΔΕΤ. Π 20, 8 [D. 349] Π. καὶ Μητρόδωρος πύρινον ἐπάρχειν τὸν ἥλιον.

42. ΙΔΕΜ Π 25, 3 [D. 356] Π. πυρίνην [sc. εἶναι τὴν σελήνην]. 26, 2 [D. 357] Π. ἴσην τῶι ἡλίω [sc. εἶναι τὴν σελήνην]· καὶ γὰρ ἀπ' αὐτοῦ φωτίζεται [γὰρ Stob. Plut. (Eus.): om. Plut. (ABGal.); φωτίζεσθαι Zeller]. 28, 5 [D. 358] Θαλῆς πρῶτος ἔφη ὑπὸ τοῦ ἡλίου φωτίζεσθαι. Πυθαγόρας, Παρμ. . . ὁμοίως.

43. ΙΔ. Π 20, 8^a [D. 349] Π. τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ἐκ τοῦ γαλαξίου κύκλου ἀποκριθῆναι, τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ ἀραιότερου μίγματος δὲ δὴ θερμόν, τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ πυκνοτέρου ὅπερ ψυχρόν.

44. ΙΔΕΜ VIII 48 de Pythagora: ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν οὐρανόν πρῶτον ὀνομάσαι κόσμον καὶ τὴν γῆν στοργύλην, ὡς δὲ Θεόφραστος [Phys. Op. 17] Παρμενίδην, ὡς δὲ Ζήνων Ἡσιόδον. cf. A 1 p. 48, 10. ΔΕΤ. III 15, 7 [D. 380] Π., Δημόκριτος διὰ τὸ πανταχόθεν ἴσον ἀφροσῶσαν μένειν ἐπὶ τῆς ἰσορροπίας οὐκ ἔχουσαν αἰτίαν δι' ἣν δεῦρο μᾶλλον ἢ ἐκεῖσε δέψειεν ἂν διὰ τοῦτο μόνον μὲν κραδαίνεσθαι, μὴ κινεῖσθαι δέ. THEOLOG. arithm. p. 68sq. Ast. ex Anatolio πρὸς τούτοις φασὶ περὶ τὸ μέσον τῶν τεσσάρων στοιχείων κείσθαι τινα ἑναδικὸν διάπυρον κύβον, οὗ τὴν μεσότητα τῆς θέσεως [sic Monac. gr. 384 f. 57'] καὶ Ὀμηρον εἰδέναι λέγοντα 'τόσσον ἔνερθ' Ἄιδεω ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης'. εἰλοκασί δὲ κατὰ γε ταῦτα κατηκολοθηκῆναι τοῖς Πυθαγορείοις οἱ τε περὶ Ἐμπεδοκλέα καὶ Παρμενίδην καὶ σχεδὸν οἱ πλείστοι τῶν παλαιοσοφῶν, φάμενοι τὴν μοναδικὴν φύσιν Ἐστίας τρόπον ἓν μέσφ ἰδρῦσθαι καὶ διὰ τὸ ἰσόρροπον φυλάσσειν τὴν αὐτὴν ἔδραν.

45. ΔΕΤ. IV 3, 4 [D. 385] Π. δὲ καὶ Ἰππασος πυρῶδη [sc. εἶναι τὴν ψυχὴν]. ΜΑCROB. S. S. I 14, 20 Parmenides ex terra et igne [sc. animam esse]. ΔΕΤ. IV 5, 5 [D. 391] Π. ἐν ὄλφ τῶι θῶρακι τὸ ἡγεμονικόν. Π. καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Δημόκριτος ταῦτόν νοῦν καὶ ψυχὴν, καθ' οὓς οὐδὲν ἂν εἴη ζῶιον ἄλογον κυρίως.

46. THEOPHR. de sensu 1 [D. 499] περι δ' αισθήσεως αἱ μὲν πολλὰ καὶ καθόλου δόξαι οὐ εἰσιν· οἱ μὲν γὰρ τῷ ὁμοίῳ ποιοῦσιν, οἱ δὲ τῷ ἐναντίῳ. Π. μὲν καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Πλάτων τῷ ὁμοίῳ, οἱ δὲ περι Ἀναξαγόραν καὶ Ἡράκλειτον τῷ ἐναντίῳ. § Π. μὲν γὰρ ὅλως οὐδὲν ἀφώρικεν ἀλλὰ μόνον ὅτι οὐοῖν ὄντων στοιχεῖον κατὰ τὸ ὑπερβάλλον ἐστὶν ἡ γνῶσις. ἐὰν γὰρ ὑπεράρῃ τὸ θερμὸν ἢ τὸ ψυχρὸν, ἄλλην γίνεσθαι τὴν διάνοιαν, βέλτιον δὲ καὶ καθαρωτέραν τὴν διὰ τὸ θερμὸν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ταύτην δεῖσθαι τινος συμμετρίας· ὡς γὰρ ἐκάστοτε, φησὶν, ἔχει — νόημα' (fr. 16). τὸ γὰρ αἰσθάνεσθαι καὶ τὸ φρονεῖν ὡς ταῦτό λέγει· διὸ καὶ τὴν μνήμην καὶ τὴν λήθην ἀπὸ τούτων [a duobus principiis] γίνεσθαι διὰ τῆς κρᾶσεως· ἂν δ' ἰσάζωσι τῇ μίξει, πότερον ἔσται φρονεῖν ἢ οὐ, καὶ τίς ἢ διάθεσις, οὐδὲν ἔτι διώρικεν. ὅτι δὲ καὶ τῷ ἐναντίῳ καθ' αὐτὸ ποιεῖ τὴν αἴσθησιν, φανερόν ἐν οἷς φησὶ τὸν νεκρὸν φωτὸς μὲν καὶ θερμοῦ καὶ φωνῆς οὐκ αἰσθάνεσθαι διὰ τὴν ἔκλειψιν τοῦ πυρός, ψυχροῦ δὲ καὶ σιωπῆς καὶ τῶν ἐναντίων αἰσθάνεσθαι. καὶ ὅλως δὲ πᾶν τὸ ὄν ἔχειν τινὰ γνῶσιν. οὕτω μὲν οὖν αὐτὸς ἔοικεν ἀποτεμένεσθαι τῇ φάσει τὰ συμβαίνοντα δυσχερῆ διὰ τὴν ὑπόληψιν.

47. ΔΕΤ. IV 9, 6 [D. 397b1] Π., Ἐμπεδοκλῆς, Ἀναξαγόρας, Δημόκριτος, Ἐπίκουρος, Ἡρακλείδης παρὰ τὰς συμμετρίας τῶν πόρων τὰς κατὰ μέρος αἰσθήσεις γίνεσθαι τοῦ οἰκείου τῶν αἰσθητῶν ἐκάστου ἐκάστη ἐναρμόττοντος.

48. IDEM(?) IV 13, 9. 10 [D. 404] Ἰππάρχος ἀκτίνας φησὶν ἀφ' ἑκατέρου τῶν ὀφθαλμῶν ἀποτεινομένης τοῖς πέρασιν αὐτῶν οἰονεῖ χειρῶν ἐπαφαῖς περικαθαπτούσας τοῖς ἐκτὸς σώμασι τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν πρὸς τὸ ὄρατικὸν ἀναδύοναι. ἔνιοι καὶ Πυθαγόραν τῇ δόξῃ ταύτῃ συνεπιγράφουσιν ἅτε δὴ βεβαιωτῆν τῶν μαθημάτων καὶ πρὸς τούτῳ Παρμενίδην ἐυφαινοντα τοῦτο διὰ τῶν ποιμάτων.

49. PHILODEM. Rhet. fr. inc. 3, 7 [II 169 Sudh.] οὐδὲ κατὰ Π. καὶ Μέλισσον ἐν τῷ πᾶν λέγοντας εἶναι καὶ διὰ τὸ τὰς αἰσθήσεις ψευδεῖς εἶναι. ΔΕΤ. IV 9, 1 [D. 396, 12] Πυθαγόρας, Ἐμπεδοκλῆς, Ξενοφάνης, Π. ψευδεῖς εἶναι τὰς αἰσθήσεις.

50. ΔΕΤ. IV 9, 14 [D. 398] Π., Ἐμπεδοκλῆς ἐλλείπει τροφῆς τὴν δεξιὴν [sc. γίνεσθαι].

51. CENSORIN. 4, 8 Empedocles . . . tale quiddam confirmat. primo membra singula ex terra quasi praegnate passim edita deinde coisse et effecisse solidi hominis materiam igni simul et umori permixtam . . . haec eadem opinio etiam in Parmenide Veliensi fuit pauculis excerptis ab Empedocle dissensis (?). cf. ΔΕΤ. V 19, 5 (Emped.).

52. ARIST. de part. anim. B 2 648^a 25 ἔνιοι γὰρ τὰ ξυδρα τῶν πεζῶν θερμότερά φασιν εἶναι, λέγοντες ὡς ἐπανισοῖ τὴν ψυχρότητα τοῦ τόπου ἢ τῆς ρύσεως αὐτῶν θερμότης καὶ τὰ ἀναιμία τῶν ἐναίμων καὶ τὰ θήλα τῶν ἀρρένων οἶον Π. τὰς γυναῖκας τῶν ἀνδρῶν θερμότερας εἶναι φησὶ καὶ ἕτεροι τινες, ὡς διὰ τὴν θερμότητα καὶ πολυαιμούσας γινομένων τῶν γυναικείων, Ἐμπεδοκλῆς δὲ τούναντιον.

53. ΔΕΤ. V 7, 2 [D. 419] post Empedoclem Π. ἀντιστρόφως· τὰ μὲν πρὸς ταῖς ἄρκτους ἄρρενα βλαστῆσαι (τοῦ γὰρ πυκνοῦ μετέχειν πλειονος), τὰ δὲ πρὸς ταῖς μεσημβρίας θήλα παρὰ τὴν ἀραιότητα. § 4 [D. 420] Ἀναξαγόρας Π. τὰ μὲν ἐκ τῶν δεξιῶν [sc. σπέρματα] καταβάλλεσθαι εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς μήτρας

τα δ' ἐκ τῶν ἀριστερῶν εἰς τὰ ἀριστερά. εἰ δ' ἐναλλαγεῖν τὰ τῆς καταβολῆς, γίνεσθαι θήλεα. cf. ARIST. de gen. anim I 1. 763^b 30 φασὶ γὰρ οἱ μὲν ἐν τοῖς σπέρμασιν εἶναι ταύτην τὴν ἐναντίωσιν εὐθύς, οἷον Ἀναξαγόρας καὶ ἕτεροι τῶν φυσιολόγων· γίνεσθαι τε γὰρ ἐκ τοῦ ἄρρενος τὸ σπέρμα τὸ δὲ θῆλυ παρέχειν τὸν τόπον καὶ εἶναι τὸ μὲν ἄρρεν ἐκ τῶν δεξιῶν τὸ δὲ θῆλυ ἐκ τῶν ἀριστερῶν, καὶ τῆς ὑστέρας τὰ μὲν ἄρρενα ἐν τοῖς δεξιοῖς εἶναι τὰ δὲ θήλεα ἐν τοῖς ἀριστεροῖς. CENSORIN. 5, 2 igitur semen unde exeat inter sapientiae professores non constat. Parmenides enim tum ex dextris tum e laevis partibus oriri putavit.

54. AET. V 11, 2 [D. 422] Π. ὅταν μὲν ἀπὸ τοῦ δεξιῦ μέρους τῆς μήτρας ὁ γόνος ἀποκριθῆι, τοῖς πατράσιν, ὅταν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ, ταῖς μητράσιν [sc. ὅμοια τὰ τέκνα γίνεσθαι] CENSORIN. 6, 8 ceterum Parmenidis sententia est cum dexterarum partes semina dederint, tunc filios esse patri consimiles, cum laevae, tunc matri. 6, 5 at inter se certare feminas et maris et penes utrum victoria sit, eius habitum referri auctor est Parmenides. conferrī potest LACTANT. de opificio 12, 12 (§ 6 citantur Varto et Aristoteles) dispares quoque naturae hoc modo fieri putantur: cum forte in laevam uteri partem masculinae stirpis semen incidit, marem quidem gigni opinatio est, sed quia sit in femina parte conceptus, aliquid in se habere femineum supra quam decus virile patiat, vel formam insignem vel nimium candorem vel corporis levitatem vel artus delicatos, vel staturam brevem vel vocem gracilem vel animum inbecillum vel ex his plura. item si partem in dexteram semen feminini generis influxerit, feminam quidem procreari, sed quoniam in masculina parte concepta sit, habere in se aliquid virilitatis ultra quam sexus ratio permittat, aut valida membra aut immoderatam longitudinem aut fuscum colorem aut hispidam faciem aut vultum indecorum aut vocem robustam aut animum audacem aut ex his plura (cf. fr. 18).

Parmenidis reliquias coll. ill. Karsten (*Phil. gr. vet. rel. I 2*), Stein (*Symbola phil. Ritschel* p. 766, ego *Parmenides gr. u. deutsch* Berl. 1897. cf. Wilamowitz *Herm.* 34, 203 et *Patin Jahrb. f. cl. Phil. Suppl.* 25, 491 sqq.

B. FRAGMENTA.

ΠΑΡΜΕΝΙΔΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ.

1 [1—32. 52—57 Karst., 1—32. 34—37 Stein.]

1—30. 33—38 SEKT. VII 111 sqq. ὁ δὲ γνώριμος αὐτοῦ [Xenophanis] Π. τοῦ μὲν δοξαστοῦ λόγον κατέγνω, φημί δὲ τοῦ ἀσθενεῖς ἔχοντος ὑπολήψεις, τὸν δ' ἐπιστημονικόν, τουτέστι τὸν ἀδιάπτωτον, ὑπέθετο κριτήριον, ἀποστάς καὶ τῆς τῶν αἰσθήσεων πίστεως· ἐναρχόμενος γοῦν τοῦ Περὶ φύσεως γράφει τὸν τρόπον τοῦτον· Ἴπποι — λείπεται'. sequitur paraphrasis § 112—114: ἐν τούτοις γὰρ ὁ Παρμενίδης Ἴππους μὲν φησὶν αὐτὸν φέρειν τὰς ἀλόγους τῆς ψυχῆς ὁμᾶς τε καὶ ὀρέξεις (1), κατὰ δὲ τὴν πολύφημον ὁδὸν τοῦ δαίμονος πορεύεσθαι τὴν κατὰ τὸν φιλόσοφον λόγον θεωρίαν, ὃς λόγος προπόμπου δαίμονος τρόπον ἐπὶ τὴν ἀπάντων ὁδηγεῖ γυνῶσιν (2. 3), κοῦρας δ' αὐτοῦ προάγειν τὰς

αισθήσεις (5), ὧν τὰς μὲν ἀκοὰς αἰνίττεται ἐν τῷ λέγειν 'δοιοῖς — κύκλοις' (7. 8), τοῦτέστι τοῖς τῶν ὠτῶν, τὴν φωνὴν δι' ὧν καταδέχονται, τὰς δὲ ὄρασεις 'Ἡλιάδας κούρας κέκληκε (9), δώματα μὲν Νυκτὸς ἀπολιπούσας (9), 'ἐς φάος δὲ ὠσαμένας' (10), διὰ τὸ μὴ χωρὶς φωτὸς γίνεσθαι τὴν χρῆσιν αὐτῶν. ἐπὶ δὲ τὴν 'πολύποιον' ἐλθεῖν Δίκην καὶ ἔχουσαν 'κλητῖδας ἀμοιβούς' (14), τὴν διάνοιαν ἀσφαλεῖς ἔχουσαν τὰς τῶν πραγμάτων καταλήψεις. ἤτις αὐτὸν ὑποδεξαμένη (22) ἐπαγγέλλεται δύο ταῦτα διδάξειν 'ἡ μὲν — ἡτορ' (29), ὅπερ ἐστὶ τὸ τῆς ἐπιστήμης ἀμετακίνητον βῆμα, ἕτερον δὲ 'βροτῶν δόξας — ἀληθῆς' (30), τοῦτέστι τὸ ἐν δόξει καίμενον πᾶν, ὅτι ἦν ἀβέβαιον. καὶ ἐπὶ τέλει προσδιασάφει τὸ μὴ δεῖν αἰσθήσεσι προσέχειν ἀλλὰ τῷ λόγῳ (33—36). μὴ γὰρ σε, φησίν, 'ἔθος — φηθέντα' (34—37). ἀλλ' οὕτως μὲν καὶ αὐτός, ὡς ἐκ τῶν εἰρημένων συμφανές, τὸν ἐπιστημονικὸν λόγον κανόνα τῆς ἐν τοῖς οὐσίῳ ἀληθείας ἀναγορεύσας ἀπέστη τῆς τῶν αἰσθήσεων ἐπιστάσεως. 11—21 significat Ροκρη. antr. nymph. c. 22 sqq. 28—32 SIMPL. cael. 557, 20 οἱ δὲ ἄνδρες ἐκεῖνοι διττὴν ὑπόστασιν ὑπέτιθεντο, τὴν μὲν τοῦ ὄντως ὄντος τοῦ νοητοῦ, τὴν δὲ τοῦ γινόμενου τοῦ αἰσθητοῦ, ὅπερ οὐκ ἤξιον καλεῖν ὄν ἀπλῶς, ἀλλὰ δοκοῦν ὄν. διὸ περὶ τὸ ὄν ἀλήθειαν εἶναι φησι, περὶ δὲ τὸ γινόμενον δόξαν. λέγει γοῦν ὁ Π. 'χρεῶ — περῶντα'. 28—30 LAERT. IX 22 διωσὴν τε ἔφη τὴν φιλοσοφίαν· τὴν μὲν κατὰ ἀλήθειαν, τὴν δὲ κατὰ δόξαν· διὸ καὶ φησὶ πον' χρεῶ — ἀληθῆς' 29. 30 PLUT. Colot. 1114 DE [cf. A 34] CLEM. Strom. V 60 p. 682 P. PROCL. Tim. p. 248 Schn. (continuans fr. 4) 34—36 LAERT. IX 22 τὰς τε αἰσθήσεις μὴ ἀκριβεῖς ὑπάρχειν. φησὶ γοῦν 'μηδὲ — ἔλεγχον'.

Ἴπποι ταί με φέρουσιν, ὄσον τ' ἐπὶ θυμὸς ἰκάνοι,
πέμπον, ἐπεὶ μ' ἐς ὄδδν βῆσαν πολύφημον ἄγουσαι
δαίμονος, ἥ κατὰ πάντα τῆ φέρει εἰδότα φῶτα·
τῆι φερόμην· τῆι γὰρ με πολύφραστοι φέρον Ἴπποι
5 ἄρμα τιταίνουσαι, κοῦραι δ' ὄδδν ἠγεμόνουον.
ἄξων δ' ἐν χρολήμισιν <λει> σύριγγος αὐτῆν
αἰθόμενος (δοιοῖς γὰρ ἐπειγετο δινωτοῖσιν
κύκλοις ἀμφοτέρωθεν), ὅτε σπερχολάτο πέμπειν

Prooemium parum clare conceptum ex variis carminibus colores duxisse videtur. praeter mystica, quorum vestigia evanida in Parmenidis prooedosi p. 13 quaerebam, Hesiodi Phaethon adhibitus ac detortus videtur; inde currus, via Solis (v. 2), fortasse Heliades (cf. Robert Herm. 18, 435⁴), *bifores valvae* (Ovid. M. II 4 cf. Hom. E 759, Hes. Theog. 748) transferri potuerunt.

1 cf. 25 2 πέμπον iterative βῆσαν cf. Pind. O. 6, 24 ὄφρα κελεύθωι τ' ἐν καθαρῷ βάσομεν ὄχρον 3 δαίμονος antiquis ut videtur eadem dea quae v. 14. 22. 12, 3. unde Proclo Parm. p. 640, 39 propter 11 sqq. ὠμίφη 'Υψιπύλη audit: δαίμονες Stein, Wilamowitz sc. Heliades. utique Solis orbita videtur intellegenda, quam poeta lucido mentis curru, felicior ille Phaethonte, quotiens libebat escendebat πάντα τῆ Sext.; minus ceteris coniecturis (cf. Parm. nostr. 48, quibus addo πανταγῆ nostram, πάντα τατῆ L. D. Barnettii et Wilamowitzii) displicet G. Hermannii πάντ' αὐτῆ, quod intellego quae via sola gnarum virum per omnia ducit 6 λει add. Karsten 7 αἰθόμενος fervidus cf. Eur. Hipp. 1277 αἰθόμενος ἄλιος

- Ἠλιάδες κούραι, προλιπούσαι δώματα Νυκτός,
 10 εἰς φάος, ὠσάμεναι κράτων ἄπο χερσὶ καλύπτρας.
 ἔνθα πύλαι Νυκτός τε καὶ Ἥματός εἰσι κελεύθων,
 καὶ σφας ὑπέρφυρον ἀμφὶς ἔχει καὶ λάϊνος οὐδός·
 αὐταὶ δ' αἰθέριαι πλήνται μεγάλοισι θυρέτραις.
 τῶν δὲ Δίκη πολύποινος ἔχει κληῖδας ἀμοιβούς·
 15 τὴν δὴ παρφάμεναι κούραι μαλακοῖσι λόγοισιν
 πείσαν ἐπιφραδέως, ὡς σφιν βαλανωτὸν ὀχῆα
 ἀπτερέως ὠσειε πυλέων ἄπο· ται δὲ θυρέτρων
 χάσμ' ἀχανές ποιησαν ἀναπτάμεναι πολυχάλκους
 ἄξονας ἐν σύριγξιν ἀμοιβαδὸν ἐλλίξασαι
 20 γόμφους καὶ περόνησιν ἀρηρότε· τῆι φα δι' αὐτῶν
 ἰθὺς ἔχον κούραι κατ' ἀμαξιτὸν ἄρμα καὶ ἵππους.
 καὶ με θεὰ πρόφρων ὑπεδέξατο, χεῖρα δὲ χειρὶ
 δεξιτερῆν ἔλεν, ὦδε δ' ἔπος φάτο καὶ με προσῆυδα·
 ὦ κούρ' ἀθανάτοισι συνάορος ἠνιδχοισιν,
 25 ἵπποις ται σε φέρουσιν ἰκάνων ἡμέτερον δῶ
 χαῖρ', ἐπεὶ οὔτι σε μοῖρα κακῆ προύπεμπε νέεσθαι
 τήνδ' ὁδὸν (ἦ γὰρ ἄπ' ἀνθρώπων ἔκτος πάτου ἐστίν),
 ἀλλὰ θέμις τε δίκη τε. χρεῶ δέ σε πάντα πνθέσθαι
 ἡμὲν Ἀληθείης εὐκνκλέος ἀτρεμὲς ἦτορ
 30 ἠδὲ βροτῶν δόξας, ταῖς οὐκ ἐνί πιστις ἀληθείης.
 (ἀλλ' ἔμπης καὶ ταῦτα μαθήσεται, ὡς τὰ δοκοῦντα

9 δώματα Νυκτός sqq. cf. Hes. theog. 744 10 κράτων Karsten: κρα-
 τερῶν Sext. 13 πλήνται singulariter cf. 12, 1 14 Δίκη πολύποινος etiam
 Orph. fr. 125 ἀμοιβούς, fortasse vices et aequas mensuras Noctis et Diei mo-
 derans sec. Heracliti fr. 94 (Patin p. 640) aut simpliciter claves duplices mutuo
 claustrum seram praeccludentes, quales Dantis Purg. IX 117 15 cf. Hom. π 287.
 M 24 q. 16 ἐπιφραδέως imitatur Apoll. Rhod. 17 ἀπτερέως ex Hes. fr. 253
 18 ἀχανές primus Parmenides, tum Soph. fr. 926 ἀναπτάμεναι singulariter
 19 ἀμοιβαδὸν alterum post alterum cf. h. Cer. 326 20 ἀρηρότε Bergk: ἀρη-
 ρότα libri. ἀρηρότας ἢ Scaliger, at τῆι φα sqq. constat ex Hom. E 752 22 θεὰ
 — δαίμων (S); clausula versus homerica 23 sqq. cf. Hom. α 120 sqq. 24 ἀθα-
 νάτισιν Brandis at cf. Parm. 53 24 συνήορος homerice (θ 99) Brandis; at cf.
 κρᾶσιν 16, 1; δίκρανοι 6, 5. Xenoph. 1, 4. Emped. 20, 6 25 cf. Σ 385. 424
 26 μοῖρα κακῆ cf. N 602 al. 29 ἡμὲν] τὸ μὲν Procl. εὐκνκλέος Simpl.(DE;
 εὐκνκλέος A): εὐπεγγέος Procl.: εὐπειθέος Plut., Clem., Sext., Laert. ἀτρεμὲς
 Clem., Sext. paraphr. Simpl.: ἀτρεκέος Plut., Sext. text., Laert. Veritatis cor intre-
 pidum est Ens globosum, immotum 30 δόξαι vel δόξαις Procl. ταῖς Clem.,
 Sext., Simpl.: αἰς Plut.: τῆς Laert. ἐνί ἔτι Laert. 31. 32 transsiluit homoe-
 areto deceptus Sextus; plus ommissa rati plerique fr. 2—7 intercalant 31 μα-
 θήσεται DE: μαθήσεται A: μνθήσομαι F

χρῆν δοκιμῶς εἶναι διὰ παντὸς πάντα περῶντα).

ἀλλὰ σὺ τῆσδ' ἀφ' ὁδοῦ διζήσιος εἴργε νόημα
μηδέ σ' εἶδος πολύπειρον ὁδὸν κατὰ τήνδε βιάσθω,
35 νωμῶν ἀσκοπον ὄμμα καὶ ἤχησσαν ἀκουήν
καὶ γλῶσσαν, κρῖναι δὲ λόγῳ πολύδηριν ἔλεγχον
ἐξ ἐμέθεν φηθέντα. μόνος δ' ἐτι θυμὸς ὁδοῖο
λείπεται . . .

32 χρῆν vel χρῆν Simpl.: χρῆ Peyron 32 δοκιμῶς εἶναι libri, quod Wilm. explicabat: *die Hypothesen, die sich durch das ganze Lehrgebäude hindurch bewähren, haben in einer probehaltigen Weise Realität*, id quod pugnat contra ontologiam Parmenidis, quae nisi in uno ente nihil probabile aut reale agnoscat. nam hypotheses fingere si voluisset suae Veritati consonas, monismum, sicut antiqui Iones, non dualismum commendavisset. teneo δοκιμῶσ(αι) εἶναι vulgari elisione (cf. ad Xenoph. 3, 5) *'wie man bei gründlicher Durchforschung annehmen müsste, dass sich jenes Scheinwesen verhalte'*, scil. si ista via esset omnino ingredienda. minus placent coniecturae velut εἶναι, θεῖναι meae vel κρῖναι Karstenii, σ' ἔναι Cobeti διὰ παντὸς πάντα Heraclitum, quem hic potissimum petit, imitatus rhetorice cf. *Parm.* p. 60 περῶντα Simpl.(A): περ ὄντα (DEF) 33 = 7, 2, ~ 6, 3 34 σ' εἶδος Sext.: σε θεός Laert. 36 πολύδηριν Laert.: πολύπειρον Sext. (ex 34): intellege *pugnantium opinionum disquisitionem* 37 φηθέντα] cf. 31. 22 θυμὸς sic Sext., quod si verum sit, explicetur *vidida vis Rationis* i. e. ἀτρεμὲς ἦτορ Ἀληθείης (29); vulgo μῦθος ὁδοῖο secundum 8, 1.

2 [89—92 K., 37—40 St.]

1—4 CLEM. Strom. 5, 15 p. 653 P. ὁ δὲ Ἐμπεδοκλῆς ἐν ταῖς ἀρχαῖς καὶ Φιλότῃτα συγκρατιθμεῖται συγκριτικὴν τινα ἀγάπην νοῶν. 'ἦν — τεθηπῶς' (fr. 17, 2). ἀλλὰ καὶ Παρμενίδης ἐν τῷ αὐτοῦ ποιήματι περὶ τῆς ἐλπίδος ἀνιστόμενος τὰ τοιαῦτα λέγει: 'λεῦσσε — συνιστάμενον', ἐπεὶ καὶ ὁ ἐλπίζων καθάπερ ὁ πιστεύων τῷ νῶι ὄρῃ τὰ νοητὰ καὶ τὰ μέλλοντα. εἰ τοίνυν φαμέν τι εἶναι δίκαιον, φαμέν δὲ καὶ καλόν, ἀλλὰ καὶ ἀλήθειάν τι λέγομεν. οὐδὲν δὲ πάποτε τῶν τοιούτων τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδομεν, ἀλλ' ἢ μόνωι τῷ νῶι [hinc v. 1 Theodoret. I 72 p. 36 Gaisf.] 1 PROCL. *Parm.* (Paris. 1864) 1152, 37 2 DAMASCIVS I 67, 21 Ruelle οὐδὲ τὸ ὄν ἄρα πρόεισιν εἰς πολλὰ ἢ κατὰ ὕψειν ἢ κατὰ μερισμὸν ἢ ὀπωσοῦν κατὰ πρόοδον 'οὐ — ἔχουσθαι' φησὶν ὁ Παρμενίδης· διὸ καὶ ἐν ἄρα τὸ ὄν ἐκεῖνος ἔλεγεν οὐδὲ ἄρα προιεῖναι φαίη τις ἄν, εἴπερ μηδὲ ἀποτμήσεσθαι.

λεῦσσε δ' ὁμῶς ἀπέοντα νόφ παρῶντα βεβαίως
οὐ γὰρ ἀποτμήξει τὸ ἐὸν τοῦ ἐόντος ἔχουσθαι
οὔτε σκιδνόμενον πάντῃ πάντως κατὰ κόσμον
οὔτε συνιστάμενον.

1 *'quamvis remota tanquam praesentia menti contemplare'* Bergk; *Clementis vana de Spe interpretatio de conexu nihil certi prodit* 2 ἀποτμήξει (active ὁ νοῦς vel i. q. ἀποτμήξει) Clem.: ἀποτμήσει Dam. ἔχουσθαι Dam.: ἔχουσθαι Clem. 3 *contextus rerum omnium nec dissipata nec contracta usquam structura rumpitur*; tangi Heracl. fr. 91 conicit Patin p. 571

3 [41. 42 K. St.]

PROCL. in Parm. I p. 708, 16 (post 8, 25) *καὶ πάλιν*.*ξυνὸν δέ μοι ἐστίν**διπλόθεν ἀρξώμαι· τόθι γὰρ πάλιν ἴξομαι αὐθις.*1 cf. Heraclit. 103 *ξυνὸν γὰρ ἀρχὴ καὶ πέρασ ἐπὶ κύκλον περιφερείας*,
itemque in Parmenideae Veritatis globo.

4 [33—40 K., 43—50 St.]

1—6. 7. 8. PROCL. Tim. p. 248 Schn. (post 1, 30) *καὶ πάλιν 'εἰ δ' — ἀταρ-
πόν' καὶ 'οὔτε — φράσαις'* 3—8 SIMPL. Phys. 116, 25 *εἰ δέ τις ἐπιθυμῆ
καὶ αὐτοῦ τοῦ Παρμενίδου ταύτας λέγοντος ἀκούσαι τὰς προτάσεις, τὴν μὲν
τὸ παρὰ τὸ ὄν οὐκ ὄν καὶ οὐδὲν λέγουσαν, ἥτις ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῆι τὸ ὄν μονα-
χῶς λέγεσθαι, εὐρήσει ἐν ἐκείνοις τοῖς ἔπεσιν· 'ἡ μὲν — φράσαις'*; PROCL.
Parm. 1078, 1 *καὶ γὰρ ἡ μὲν εἶναι φάσκουσα αὐτὸ κέλευθος Πειθοῦς ἐστὶ
κατ' αὐτόν. ἡ δὲ μὴ εἶναι λέγουσα 'καὶ ὡς χρεῶν — ἀταρπόν'*.*εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν ἐρέω, κόμισαι δὲ σὺ μῦθον ἀκούσας,
αἰπερ ὁδοὶ μῦναι διζήσιός εἰσι νοῆσαι·**ἡ μὲν διπῶς ἐστὶν τε καὶ ὡς οὐκ ἐστὶ μὴ εἶναι
Πειθοῦς ἐστὶ κέλευθος (Ἀληθεῖη γὰρ ἀπηδεῖ),*5 *ἡ δ' ὡς οὐκ ἐστὶν τε καὶ ὡς χρεῶν ἐστὶ μὴ εἶναι,
τὴν δὴ τοι φράζω παναπευθέα ἔμμεν ἀταρπόν·
οὔτε γὰρ ἂν γνῶις τό γε μὴ ἔδν (οὐ γὰρ ἀνυστόν)
οὔτε φράσαις.*1 ἄγ' ἐγὼν Karsten: ἄγε τῶν Procl. 2 μῦναι Procl. C(oisl.): μούσαι
Procl. AB 3 ἐστὶ τε Procl. Simpl. ὡς Simpl.: om. Procl. 4 ἀληθεῖη Procl.
Simpl.: corr. Bywater 5 ἐστὶ τε Simpl.: ἐστὶ γε Procl. χρεῶν libri: for-
tasse χρεῶν cf. 8, 45 6 παναπευθέα Simpl.(EF, παραπευθέα D) cf. 8, 21 et
Hom. γ 88: παναπειθέα Procl. ἔμμεν Simpl. (DE, ἔμμεναι E) 7 ἀνυστόν
Simpl.: ἐφικτόν Procl.

5 [40 K., 50 St.]

CLEM. Strom. VI 23 p. 749 P. Ἀριστοφάνης ἔφη· *δύναται γὰρ ἴσον τῶι
δραῖν τὸ νοεῖν* [fr. 691 K.] *καὶ πρὸ τούτου ὁ Ἐλεάτης II. 'τὸ γὰρ — εἶναι'
PLOTIN. Enn. V 1, 8 ἤπτετο μὲν οὖν καὶ II. πρότερον τῆς τοιαύτης δόξης καθό-
σον εἰς ταῦτο συνῆγεν ὄν καὶ νοῦν καὶ τὸ ὄν οὐκ ἐν τοῖς ἀλοθητοῖς ἐτίθετο.
'τὸ γὰρ — εἶναι' λέγων καὶ ἀκίνητον λέγει τοῦτο, καίτοι προστιθεὶς τὸ νοεῖν
σωματικὴν πᾶσαν κίνησιν ἐξαιρῶν ἀπ' αὐτοῦ. memoria lapsus et supplens
PROCL. Parm. 1152, 33 ταῦτόν δ' ἐστὶν ἐκεῖ νοεῖν τε καὶ εἶναι·*

... τὸ γὰρ αὐτὸ νοεῖν ἐστὶν τε καὶ εἶναι.

continuandum verè similiter fr. 4.

6 [43—51 K., 51—59 St.]

1—9 SIMPL. phys. 117, 2 (post fr. 4) *ὅτι δὲ ἡ ἀντιφάσις οὐ συναληθεύει,
δι' ἐκείνων λέγει τῶν ἐπῶν δι' ἃν μέμφεται τοῖς εἰς ταῦτο συνάγουσι τὰ ἀντι-
κειμένα· εἰπὼν γὰρ 'ἐστὶ γὰρ εἶναι — διζήσιος (εἴργω) ἐπάγει· haec duo*

verba addidi) 'αὐτὰρ — κέλευθος' 1. 2 IDEM *ibid.* 86, 25 ἀλλὰ καὶ τὸ πάντων ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν εἶναι λόγον τὸν τοῦ ὄντος ὁ Παρμενίδης φησὶν ἐν τούτοις 'χορῆ — ἔστιν'.

χορῆ τὸ λέγειν τε νοεῖν τ' ἐὼν ἔμμεναι· ἔστι γὰρ εἶναι, μηδὲν δ' οὐκ ἔστιν· τὰ γ' ἐγὼ φράζεσθαι ἄνωγα. πρώτης γὰρ σ' ἀφ' ὁδοῦ ταύτης διζήσιος (εἰργω), αὐτὰρ ἔπειτ' ἀπὸ τῆς, ἣν δὴ βροτοὶ εἰδότες οὐδέν
5 πλάττονται, δίκρανοι· ἀμηχανίη γὰρ ἐν αὐτῶν στήθεσιν ἰθύνει πλακτὸν νόον· οἱ δὲ φοροῦνται κωφοὶ ὁμῶς τυφλοὶ τε, τεθηπότες, ἀκριτα φῦλα, οἷς τὸ πέλειν τε καὶ οὐκ εἶναι ταῦτόν νενομίσται κοῦ ταῦτόν, πάντων δὲ παλλντροπὸς ἔστι κέλευθος.

De ordine fr. 6—8 cf. *Simpl. phys.* 78, 2 μεμψάμενος γὰρ τοῖς τὸ ὄν καὶ τὸ μὴ ὄν συμφέρονσιν ἐν τῷ νοητῷ 'οἷς — ταῦτόν' (6), καὶ ἀποστρέφας τῆς ὁδοῦ τῆς τὸ μὴ ὄν ζητούσης 'ἀλλὰ — νόημα' (7), ἐπάγει 'μοῦνος κτλ.' (8).

1 τ' ἐὼν *Simpl.(F)*: τὸ ὄν (DE) 2 μηδὲν δ' *Simpl.* 86: μηδεοῖδ 117; τὸ μηδὲν i. q. τὸ μὴ ἐὼν cf. 8, 10 τὰ γ' ἐγὼ *Simpl.(D)*: τοῦ ἐγὼ (E): τὰ γε (F): τὰ σε Aldus: τὰ σ' ἐγὼ verisimiliter Bergk cf. *Hes. Opp.* 367 3 εἰργω *supplevi* *conl.* 1, 33; 7, 2 5 πλάττονται *Simpl.*: πλάζονται a: πλάσσονται eodem sensu in exemplo *Simplicii* fuisse conieci in *Parm.* 72 δίκρανοι debebat; tanguntur Heraclitei 6 πλακτὸν libri cf. *Hes.* πλακτός: παράφρων, πεπλανημένος cf. 8, 28 φορεῦνται Karsten 8 τωῦτόν Stein et sic deinceps; sententiam Heracliteam brevissime comprehendit [*Hipp.*] de victu I 5 πάντα ταῦτὰ καὶ οὐ ταῦτὰ 9 παλλντροπος ἀρμονίη significatur Heracliti fortasse huic v. continuandum fr. 7.

7 [52 K., 60. 61 St.]

1. 2 ΠΛΑΤΟ Soph. 237 A Παρμενίδης δὲ ὁ μέγας, ὃ καί, παισὶν ἡμῖν οὖσιν ἀρχόμενός τε καὶ διὰ τέλους τοῦτο ἀπεμαρτύρατο, πεζῆι τε ὡς ἐκάστοτε λέγων [sc. sermonibus] καὶ μετὰ μέτρων· οὐ γὰρ μήποτε τοῦτ' οὐδαμῆι (sic libri), φησὶν, εἶναι μὴ ἐόντα· ἀλλὰ — νόημα'. IDEM *ibid.* 258 D 'οὐ γὰρ — νόημα' (1. 2 ex Platone *Simpl. phys.* 135, 20; 143, 29; 244, 1; 2 *ibid.* 650, 13) 1 ΑΡΙΣΤΟΤ. *Metaph.* N 2. 1089^a 2 ἔδοξε γὰρ αὐτοῖς πάντ' ἔσεσθαι ἐν τὰ ὄντα, αὐτὸ τὸ ὄν, εἰ μὴ τις λύσει καὶ ὁμοσε βαδιεῖται τῷ Παρμενίδου λόγῳ 'οὐ γὰρ — ἐόντα' ἀλλ' ἀνάγκη εἶναι τὸ μὴ ὄν δεῖξαι ὅτι ἔστιν (Ps. Alex. ad h. l. 805, 19 ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ 'οὐ γὰρ — ἐόντα', ἀλλ' ἀνάγκη εἶναι τὸ μὴ ὄν, τοῦ Παρμενίδου οὕση αἱ δύο ἀποφάσεις ἀντὶ μιᾶς καταφάσεως κείμεναι καὶ τὸ 'ἀλλὰ' ἀντὶ τοῦ 'ὥστε' πλείστην ἀσάφειαν πεποιθήκασι· δεῖ δὲ καὶ ὑπερβατικῶς τὴν λέξιν ἀναγνωσάσκειν 'οὐ γὰρ μήποτε μὴ τοῦτο ἐόντα μηδαμῆι εἶναι, ὥστε ἀνάγκη τὸ μὴ ὄν εἶναι δεῖξαι) 2 *Simpl. phys.* 78, 6 (ad fr. 6 adl.).

οὐ γὰρ μήποτε τοῦτο δαμῆι εἶναι μὴ ἐόντα

ἀλλὰ σὺ τῆσδ' ἀφ' ὁδοῦ διζήσιος εἰργε νόημα.

1 τοῦτο δαμῆ Arist.(E), *Simpl.* 135, 143, 244 (E et 143 D): τοῦτ' οὐδαμῆ Plat., Arist. (A^b alii), *Simpl.* 143, 244 (F): τοῦτο μηδαμῆ *Simpl.* 135 (D), Ps. Alex.

έόντα Arist.: όντα Plato (Simpl.) 2 όζήσιος Plat. 258 (Simpl.): όζήμενος Plat. 237.

8 [58—120 K., 62—124 St.]

1—52 SIMPL. phys. 144, 25 [post A 21] έχει δέ ούτως τα μετά την του μη όντος άναίρεσιν (145)· 'μοῦνος — άκούων' 1—3 IDEM ibid. 78, 5 (post fr. 7, 2) έπάγει 'μοῦνος — πολλά μάλα'; 142, 31 ότι μέν ούν οῦ τῶν γινομένων τε και φθειρομένων ό Παρμενίδης τό έν όν τίθεται, δηλοί τό σημείον αυτού έν τό άγένητον και άφθαρτον λέγον, έν οίς φησι 'μόνος — άνώλεθρόν έστιν' 3—14 IDEM ib. 78, 11 post l. c. και παραδίδωσι λοιπόν τα του κυρίως όντος σημεία· ώς άγένητον — πέδησιν' ταῦτα δη περί του κυρίως όντος λέγων έναργώς άποδείκνυσιν, ότι άγένητον τουτο τό όν· ούτε γάρ έξ όντος· οῦ γάρ προῦπήχεν άλλο όν· ούτε έκ του μη όντος· οὔδ' έστι τό μη όν. και διά τί δή τότε, αλλά μη και πρότερον ή ύστερον έγένετο; άλλ' οὔδ' έκ του πῆι μέν όντος πῆι δέ μη όντος ώς τό γενητόν γίνεται (Platonica, non Parmenidea opinio)· οῦ γάρ αν του άπλως όντος προῦπαρχει τό πῆι μέν όν πῆι δέ μη όν, αλλά μετ' αυτό ύφέστηκε. 3—4 CLEM. Strom. V 113 p. 716 P. II. δέ . . . άδέ πως περί του θεου γράφει. 'πολλά — άτρεμές ήδ' άγένητον' [hinc Eus. P. E. XIII 13, 39. Theodor. IV 7] 3—5 SIMPL. phys. 29 οὔτως μέν ούν είς τό κατά χρόνον άναρχον και άτελευτητον και άεί όν ό Μέλισσος άπιδών άπειρον άπεφήνατο· τό δέ τοιούτον και ό Παρμενίδης αὐτῶι μαρτυρεί λέγων δι' αὐτῶν σχεδόν τῶν ρημάτων· 'ώς άγένητον — πᾶν' 4 PLUT. Colot. 1114 C του νοητου δ' έτερον είδος 'έστι γάρ οὔλομελής τε και άτρεμές ήδ' άγένητον', ώς αυτός (Parm.) είρηκε; PSEUDOPLUT. Strom. 5 [supra A. 22] είναι γάρ αυτό (scil. τό πάν) 'μοῦνον μονογενές — άγένητον'; SIMPL. cael. 557, 17 'οὔλον — άγένητον'; ID. phys. 120, 23 item; PHILOP. phys. 65, 7 τί ούν φησιν έν τοίς έπεισιν αυτός περί του όντος; 'οὔλον — άγένητον'; PROCL. Parm. 1152, 24 λέγει γοῦν έκεινος ποτέ μὲν 'οὔλομελής — άγένητον'; SIMPL. phys. 87, 21 όλον αυτό φησιν 'οὔλον μονογενές τε'; PROCL. Parm. 1077, 24 και γάρ οὔλομελής φησιν αυτό είναι και άτρεμές, similiter 1084, 29 4 respicit PLAT. Phaedr. 250 C δλόκληρα δέ και άπλά και άτρεμή και εύδαίμονα φάσματα 5 AMMON. de interp. 136. 21 τό έστι και τουτο οῦ τό συναριθμούμενον τῶι τε ήν και τῶι έσται και άντιδιαρούμενον αυτοίς, αλλά τό πρό πάσης χρονικής έμφάσεως έπινοούμενον και τό άτρεπτον αὐτῶν και άμετάβλητον σημαίνον. όπερ και ό μέγας Παρμενίδης παντί τῶι νοητῶι ύπαρχειν άποφαινεταί· 'οῦ γάρ ήην οὔδ' έσται, φησίν, όμου πᾶν έστι δέ μοῦνον' [inde Cram. A. P. I 388 et Philop. phys. 65, 9]; SIMPL. phys. 143, 13 'έπει — πᾶν', ibid. 147, 13 'όμου' τό 'πᾶν'; PROCL. Parm. 665, 26 'έπει — όμου' 6—10 SIMPL. phys. 162, 15 οὔως γάρ, φησίν (Parm.), εί έκ του μη όντος, τίς ή άποκλήρωσις του τότε γενέσθαι ότε έγένετο, αλλά μη πρότερον ή ύστερον; γράφει δέ οὔτως· 'τίνα — φύν': 6—9 SIMPL. cael. 137, 1 έν τοίς έπεισιν περί του άγένητον είναι τό έν τάδε γέγραφε 'τίνα — έστι' 21 SIMPL. cael. 559, 14 αλλά και γένεσιν από του όντως όντος άναίρουσιν· έπ' εκείνον γάρ και II. είπε τό 'γένεσις — όλεθρος' 22 SIMPL. phys. 143, 3 'οὔδ' — όμοιον'; ibid. 86, 23 και άδιαίρετόν έστιν, έπει πᾶν έστιν όμοιον' cf. Plut. Col. 1114 D 24 DAMASC. II 146, 5 τό γάρ έόν έν πλειον έόντος φάναι και τόν έν έπεισιν Παρμενίδην . . . και λέγει 'πᾶν' καλῶς 25 SIMPL. phys. 86, 22; 87, 23; PLOTIN. Enn. VI 4, 4 όμου γάρ πᾶν τό όν, κᾶν πολῶ οὔτως

ἤ· 'έόν γάρ έόντι πελάζει'· cf. Procl. Parmen. 665, 24; 708, 13; 1080, 1; PHILOP. phys. 65, 11; DAMASC. I 131, 7 26—28 SIMPL. phys. 39, 25 'αὐτάρ — ἀληθής'; 79, 32 αὐτάρ — ἐπλάγχθησαν 26 PROCL. Parm. 1152, 27 29—33 SIMPL. phys. 30, 5 τὴν δὲ τοῦ πέρατος έννοιαν δ' ἐκείνων ἐδήλωσε τῶν ἐπῶν 'ταὐτόν — ἐδεῖτο' 29—32 PROCL. Parm. 1134, 22 29 PROCL. Parm. 1152, 29; 1177, 5; SIMPL. phys. 143, 15; PROCL. Parm. 639, 29 ταὐτόν — μίμνον SIMPL. phys. 77, 30 ἐν ταὐτῷ μένον 30—33 SIMPL. phys. 40, 2 καὶ τὴν αἰτίαν δὲ τῆς ἀκινήσιας ἐπάγει 'οὕτως — ἐδεῖτο, ὡς γὰρ τὸ μὴ ὄν, φησίν, ένδεδεσ πάντων ἐστίν. οὕτως τὸ ὄν άνενδεδεσ καὶ τέλειον 30 PROCLUS Parm. 1152, 31 'οὕτως — μένει 34—36 SIMPL. phys. 87, 13 'ταὐτόν — νοεῖν', item 143, 22 35—36 PROCL. Parm. 1152, 35 'οὐ γὰρ — νοεῖν' 36—38 SIMPL. phys. 86, 29 οὐδὲν — ἔσται' 38 PLATO Theaet. 180 D ἄλλοι αὐ τάναντία τούτοις ἀπεφήναντο 'ὄλον — ὄνομ' εἶναι καὶ ἄλλα ὅσα Μέλισσοι τε καὶ Παρμενίδαι έναντιούμενοι πᾶσι τούτοις δυσχυρίζονται [inde Eus. P. E. XIV 4, 6; Theodor. II 15; Simpl. phys. 29, 18; 143, 10] 39 resp. MELISSUS fr. 7 Covotti 42 cf. γὰρ ἐστὶ γῆ καὶ ὕδωρ . . . καὶ τὰ ἄλλα ὅσα φασίν οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀληθῆ 42 cf. SIMPL. phys. 147, 13 εἴπερ έν ἐστὶ 'ὀμοῦ τὸ πᾶν' καὶ 'πέτρας πύματον 43—45 PLAT. Soph. 244 E εἰ τοίνυν ὄλον ἐστίν ὡσπερ καὶ Π. λέγει 'πάντοθεν — τῆι ἢ τῆι' τοιοῦτόν γε ὄν τὸ ὄν μέσον τε καὶ ἔσχατα ἔχει [hinc Ps. Arist. de MXG 2. 976*6. Stob. Ecl. I 14, 2 p. 144, 11 Wachsm. Simpl. phys. 52, 26. 89, 22 Procl. theol. III 20] 43. 44 PARM. Tim. 379 Schn. 'πάντοθεν — ἰσοπαλές'; SIMPL. phys. 126, 22; 137, 16; PROCL. Parm. 1084, 28 'σφαίρης — πάντηι itemque 1129, 31 43 [ex Platone Ps. Arist. de MXG 4. 978*8, Boeth. Consol. III 12, 95 [cf. p. 28] Simpl. phys. 52, 23; 127, 31. Plotin. V 1, 8 (post fr. 5) καὶ ὄγκω σφαιρας ἀπεικάζων, ὅτι πάντα ἔχει περιειλημμένα καὶ ὅτι τὸ νοεῖν οὐκ ἔξω, ἀλλ' έν ἐαυτῷ]. EUDEM. ap. Simpl. phys. 143, 4 ὥστε οὐδὲ τῷ οὐρανῷ ἐφαρμόττει τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα, ὡς τινὰς ὑπολαβεῖν ὁ Εὐδόμηος φησιν [fr. 13 Sp.] ἀκούσαντας τοῦ 'πάντοθεν — ὄγκωι' οὐ γὰρ ἀδιαιρέτος ὁ οὐρανός, ἀλλ' οὐδὲ ὀμοῖος σφαίραι, ἀλλὰ σφαῖρά ἐστίν ἢ τῶν φυσικῶν ἀκριβεστάτη 44 SIMPL. phys. 107, 26 Π. δὲ ἀγένητον ἀποφαίνων τὸ ὄν μεσσόθεν — πάντηι; ARIST. phys. Γ 6. 207* 15 βέλτιον οἰητέον Παρμενίδην Μέλισσον εἰρηκέναι. ὁ μὲν γὰρ τὸ ἀπειρον ὄλον φησίν, ὁ δὲ τὸ ὄλον πεπεράνθαι 'μεσσόθεν ἰσοπαλές'; idem EUDEM. ap. Simpl. phys. 133, 27; PROCL. Parm. 708, 19; SIMPL. phys. 502, 6 44. 45 PROCL. Parm. 665, 28 οὐτε τι μείζον — χρεόν ἐστὶ 50—61 SIMPL. phys. 38, 28 συμπληρώσας γὰρ τὸν περὶ τοῦ νοητοῦ λόγον ὁ Π. ἐπάγει ταυτί . . . 'έν τῷ — παρελάσση' 50—59 SIMPL. phys. 30, 13 μετελθὼν δὲ ἀπὸ τῶν νοητῶν ἐπὶ τὰ αἰσθητὰ ὁ Π. ἤτοι ἀπὸ ἀληθείας, ὡς αὐτὸς φησιν, ἐπὶ δόξαν έν οἷς λέγει 'έν τῷ — ἀκούων' τῶν γενητῶν ἀρχὰς καὶ αὐτὸς στοιχειώδεις μὲν τὴν πρῶτην ἀντίθεσιν ἔθετο, ἦν φῶς καλεῖ καὶ σκότος (<ἦ) πῦρ, καὶ γῆν ἢ πυκνὸν καὶ ἀραιὸν ἢ ταῦτόν καὶ ἕτερον, λέγων ἐφεξῆς τοῖς πρότερον παρακειμένοις ἔπεισιν 'μορφὰς — ἐμβριθές τε 50—52 SIMPL. cael. 558, 5 έν τῷ — ἀκούων' 50. 51 SIMPL. phys. 41, 6 'έν τῷ — ἀληθείας' 52 SIMPL. phys. 147, 28 ἀπατηλὸν καλεῖ τῶν ἐπῶν τὸν κόσμον τὸν περὶ τὰς βροτεῖους δόξας 53—59 SIMPL. phys. 179, 31 καὶ γὰρ οὗτος έν τοῖς πρὸς δόξαν 'θερμόν καὶ ψυχρόν ἀρχὰς ποιεῖ' ταῦτα δὲ παραγορεύει πῦρ καὶ γῆν' [Arist. p. 188* 20] καὶ φῶς καὶ νύκτα ἤτοι σκότος· λέγει γὰρ μετὰ τὰ περὶ ἀληθείας (p. 190) 'μορφὰς — ἐμβριθές τε'.

μῦθος δ' ἔτι μῦθος ὁδοῖο

λείπεται ὡς ἔστιν· ταύτηι δ' ἐπὶ σήματ' ἔασι
πολλὰ μάλ', ὡς ἀγένητον ἔδον καὶ ἀνώλεθρόν ἐστιν
οὐλον μουννογενές τε καὶ ἀτρεμὲς ἢ δ' ἀτέλεστον·

5 οὐδὲ ποτ' ἦν οὐδ' ἔσται, ἐπεὶ νῦν ἔστιν ὁμοῦ πᾶν,
ἐν, συνεχές· τίνα γὰρ γένναν διζήσασαι αὐτοῦ;

πῆ πόθεν ἀυξήθεν; οὐτ' ἐκ μὴ ἔοντος ἐάσω
φάσθαι σ(ε) οὐδὲ νοεῖν· οὐ γὰρ φατὸν οὐδὲ νοητόν
ἔστιν ὅπως οὐκ ἔστι. τί δ' ἂν μιν καὶ χρεὸς ὤρσεν

10 ὕστερον ἢ πρόσθεν, τοῦ μηδενοῦ ἀρξάμενον, φῦν;
οὕτως ἢ πάμπαν πελέναι χρεῶν ἔστιν ἢ οὐχί.

οὐδὲ ποτ' ἐκ μὴ ὄντος ἐφήσει πλίστιος ἰσχύς
γίγνεσθαι τι παρ' αὐτό· τοῦ εἰνεκεν οὔτε γενέσθαι
οὐτ' ὀλλυσθαι ἀνήκε δίκη χαλάσασα πέδησιιν,

15 ἀλλ' ἔχει· ἢ δὲ κρίσις περὶ τούτων ἐν τῶιδ' ἔστιν·

1 Continuumandum fr. 7, 2 cf. Simpl. phys. 78, 2. 144, 29. deest velut οὐδὲ γὰρ ἔστι φατὸν μῦθος Simpl. 145 (DE): μόνος 142; 145 (F) 2 ἔστι Simpl. 4 οὐλον Simpl. (phys. cael.), Clem., Philop.: μῦθον Pseudopl.: ἔστι γὰρ Plut. (Colot.) μουννογενές Simpl. phys., Pseudopl., Clem., Philop.: μονογενές Simpl. cael.: οὐλομελές Plut., Procl., (interpolatio posterioris originis cf. Simpl. phys. 137, 15) τε om. Philop. ἀτέλεστον Simpl. phys. 29. 78. 145: ἀγένητον (ex v. 3) Simpl. phys. 120. cael., Plut., Pseudoplut., Clem., Procl., Philoponus; ἢ δ' ἀτέλεστον clausula Homericā Δ 26, de vi vocis (fine temporis carens i. e. aeternus) v. π 111, cf. ἄπαντοσιν v. 27 5 οὐ γὰρ ἔην οὐδ' ἔσται ὁμοῦ πᾶν, ἔστι δὲ μῦθον Ammon. et varians οὐκ ἦν οὐκ ἔσται Philop., ex Neoplatonici alicuius auctoris fallaci memoria πᾶν om. Procl. 6 ζυνεχές Karsten cf. v. 25. 23 διζήσασαι Simpl. cael.: διζήσεο phys. (E): διζήσεται phys. (F) 7 post ἀυξήθεν; prius dilemmatis membrum velut οὐτ' ἐκ τευ ἔοντος ἔγενετ' ἂν· ἄλλο γὰρ ἂν πρὶν ἔην omissum statui Parm. 77; cf. Simpl. phys. 78, 25 (test. ad v. 3—14) οὔτε γὰρ ἐξ ὄντος· οὐ γὰρ προὔπηρχεν ἄλλο ὄν. contra οὔτε explicabat οὔτοι Wilamowitz; at pronomina tantum isto modo eliduntur cf. α 60 ἔοντος Simpl. cael., phys. 78(E): ὄντος Simpl. phys. 78(DF); 145 ἐάσω Simpl. cael.(D); phys. 145(F): ἐάσω Symp. phys. 78. 145: ἐασέω cael.(AB) 8 σε Simpl. phys. 78. 162; cael.(DE): σ' phys. 145: ἄ cael.(AB) οὐ οὐ δὲ Simpl. cael.(AB) 10 φῦν Simpl. phys. 78. 162(DEF). 145(DE): φῦν 78: φῦν . . . 145(F): φῦναι 78(D) χρεῶν cf. 4, 5 οὐκί Karsten 12 ἐκ μὴ ὄντος Simpl. phys. 78(DE); 145(DE): ἐκ γε μὴ ὄντος 78(F); 145(F): scribe ἐκ μὴ ἔοντος ut v. 7. noli Simpl. 78 (vid. p. 63 ad 3—14) abuti, ut ἐκ πη ἔοντος conicias 13 γίγνεσθαι Simpl. 145(E): γίνεσθαι 78. 145(DF) 14 ὀλλυσθαι paulatim interire πέδησιιν Simpl. 78. 145: πέδησι (i. e. πέδησι) 78(D). intellego nunc χαλάσασα quasi οὐ κατέχουσα. nam praeludit animo ἔχει v. 15; similiter Homerus Z 226 ἔγχει δ' ἀλλήλους ἀλεώμεθα i. e. μὴ βιάλλωμεν (Zenodoti lectio, quae cum non intellegeretur, interpolata est). πέδησιιν verbo novicio Bergk 15 post ἔχει lacunam statuebat Stein, qua intereundi lemma haustum esset ἢ δὲ κρίσις — ἔστιν est στίχος λογοειδής nec ta-

16 ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν· κέκριται δ' οὖν, ὡσπερ ἀνάγκη,
 τὴν μὲν εἶν ἀνόητον ἀνώνυμον (οὐ γὰρ ἀληθῆς
 ἔστιν ὁδός), τὴν δ' ὥστε πέλειν καὶ ἐτήτυμον εἶναι.
 πῶς δ' ἂν ἔπειτα πέλοι τὸ ἐόν; πῶς δ' ἂν κε γένοιτο;
 20 εἰ γὰρ ἔγενε', οὐκ ἔστι(ι), οὐδ' εἴ ποτε μέλλει εἶσεσθαι.
 τῶς γένεσις μὲν ἀπέσβησται καὶ ἄπυστος ὄλεθρος.
 οὐδὲ διαίρετόν ἐστιν, ἐπεὶ πᾶν ἐστιν ὁμοῖον·
 οὐδέ τι τῆι μᾶλλον, τὸ κεν εἴργοι μιν συνέχεσθαι,
 οὐδέ τι χειρότερον, πᾶν δ' ἔμπλεόν ἐστιν ἐόντος.
 25 τῶι ξυνεχῆς πᾶν ἐστιν· ἐόν γὰρ ἐόντι πελάζει.
 αὐτὰρ ἀκίνητον μεγάλων ἐν πείρασι δεσμῶν
 ἔστιν ἀναρχον ἄπυστον, ἐπεὶ γένεσις καὶ ὄλεθρος
 τῆλε μάλ' ἐπλάχθησαν, ἀπῶσε δὲ πίστις ἀληθείης.
 ταυτὸν τ' ἐν ταυτῶι τε μένον καθ' ἑαυτὸ τε κείται
 30 χοῦτως ἔμπροσθεν αἴθε μῆναι· κρατερῆ γὰρ Ἀνάγκη
 πείρατος ἐν δεσμοῖσιν ἔχει, τὸ μιν ἀμφὶς ἔεργει.
 οὐνεκεν οὐκ ἀτελεύτητον τὸ ἐόν θέμις εἶναι·
 ἔστι γὰρ οὐκ ἐπιδευές, [μῆ] ἐόν δ' ἂν παντός ἐδεῖτο.
 ταυτὸν δ' ἐστὶ νοεῖν τε καὶ οὐνεκὲν ἐστὶ νόημα.

men quasi pedestris nota Simplicii delendus cf. *Parm.* 78 sq., 153 ἔστι Simpl.
 (D): ἔνεστιν(EF) 17 ἀνόητον Simpl.(F): ἀνόητον(DE) 19 αὐ καὶ Stein
 20 ἔγενε' Bergk: ἔγετ' Simpl.(D): ἐγένετ' (EF) 21 τῶς Simpl. phys.(EF):
 πῶς phys.(D): τὸ (?) cael. (cf. testim.) ἄπυστος Simpl. phys.(F); cael.(A):
 ἄπυστος phys.(DE): ἄπυστος cael.(DE) 22 sqq. cf. Plato *Parm.* 150 E. Emped.
 17, 32 sqq. Zeno ap. Simpl. phys. 141, 1 23 μᾶλλον, sc. ἐόν, quod velut tuber
 globi circuitum perrumpat 24 δ' ἔμπλεον Simpl. (DE): δὲ πλεόν Simpl. (F): δ'
 ἐν πλεόν Damasc. (cf. test.) 25 τῶι Simpl. 86(F), 87(F), 145: τὸ 86(DE), 87(DE)
 26 ἀκινήτων Simpl. D; ἀκίνητον (= ἀτρέμεν v. 4) i. q. ἀγένητον καὶ ἀφθαρτον
 28 τῆλε Scaliger: τῆδε Simpl. ἐπλάχθησαν Simpl. phys. 145: ἐπλάγχθησαν
 39. 79 29 ταυτὸν τ' Simpl. phys. 30 (E*); 145: ταυτὸν δ' Procl.: ταυτὸν ὄν
 Simpl. 143: ταυτὸν τε ὄν Simpl. 30(DF): ταυτὸν τε ὄν καὶ Simpl. 30(E); for-
 tasse ταυτ' ἐόν τε μένον Simpl. 30(E*F); 145; 149 (cf. 77, 30): μένον καὶ Simpl.
 30(DE): μίμον Procl. 639: μίμνει 1152. 1177 cf. Xenophanes 26, 1 τε (ante
 κείται) om. Simpl. 30 30 χοῦτως Simpl. 145(DF): οὕτως Simpl. 30; Procl.: οὐχ
 οὕτως Simpl. (E) Ἀνάγκη cf. Plat. *Symp.* 195 C 31 τὸ Simpl. 145: τέ Simpl.
 30; Procl. 32 ἀτελεύτητον Simpl.: ἀτέλευτον Procl.; ἀτελεύτητον i. q. ἄπειρον
 cf. Simpl. phys. 30, 11 τὸ ἐόν Simpl. 40(F): τεον Simpl. 30; 145; 40(DE): τοῖον
 εἰ Procl. εἶναι Simpl.: εἶπειν Procl. 33 ἐπιδευές Simpl. 30(E*F); 40(E*); 145:
 ἐπιδευές 40(DEF), 30(DE) μῆ ἐόν Simpl. 30, 40: μῆ ὄν 145: μῆ delevit Bergk
 etsi lectum a Simpl. 40, 7 ἐόν scil. ἀτελεύτητον δ' ἂν Simpl. 145: δὲ ἂν 30
 (DEE*). 40: γὰρ ἂν 30(F) 34 explicat Simpl. 87, 14 ἔνεκα γὰρ . . . τοῦ ὄντος
 ἐστὶ τὸ νοεῖν τέλος ὄν αὐτοῦ

35 οὐ γὰρ ἄνευ τοῦ ἔοντος, ἐν ᾧ πεφρατισμένον ἐστίν, εὐρήσεις τὸ νοεῖν· οὐδὲν γὰρ <ἦ> ἐστιν ἢ ἔσται ἄλλο πᾶρεξ τοῦ ἔοντος, ἐπεὶ τὸ γε Μοῖρ' ἐπέδησεν οὐλον ἀκίνητόν τ' ἔμεναι· τῷ πάντ' ὄνομα(α) ἔσται ὄσσα βροτοὶ κατέθεντο πεποιθότες εἶναι ἀληθῆ,

40 γίγνεσθαι τε καὶ ἄλλυσθαι, εἶναι τε καὶ οὐκ εἶ, καὶ τόπον ἀλλάσσειν διὰ τε χροῖα φανὸν ἀμείβειν.

αὐτὰρ ἐπεὶ πείρας πύματον, τετελεσμένον ἐστὶ πάντοθεν, εὐκύκλου σφαιρῆς ἐναλλήκιον ὀγκωι, μεσσοῦθεν ἰσοπαλὲς πάντη· τὸ γὰρ οὔτε τι μείζον

45 οὔτε τι βαιότερον πελέναι χρεόν ἐστι τῆι ἢ τῆι. οὔτε γὰρ οὐ τεον ἐστι, τὸ κεν παύοι μιν ἰκνεῖσθαι εἰς ὁμόν, οὐτ' ἔδον ἐστιν ὅπως εἶη κεν ἔοντος τῆι μᾶλλον τῆι δ' ἦσσον, ἐπεὶ πᾶν ἐστιν ἄσυλον· οἱ γὰρ πάντοθεν ἴσον, ὁμῶς ἐν πείρασι κύρει.

50 ἐν τῷ σοι παύω πιστόν λόγον ἠδὲ νόημα ἀμφὶς ἀληθείης· δόξας δ' ἀπὸ τοῦδε βροτείας μάνθανε κόσμον ἐμῶν ἐπέων ἀπατηλὸν ἀκούων.

μορφᾶς γὰρ κατέθεντο δύο γνώμας ὀνομάζειν, τῶν μίαν οὐ χρεῶν ἐστιν (ἐν ᾧ πεπλανημένοι εἰσίν).

55 ἀντία δ' ἐκρίναντο δέμας καὶ σήματ' ἔθεντο

36 οὐδὲν γὰρ Simpl. 86: οὐδ' εἰ χρόνος 146: ἢ add. Preller, unde οὐδ' ἦν γὰρ ἢ ἔστιν coniecit Bergk 38 οὐλον ἀκίνητον τελέθει τῷ παντὶ ὄνομ' εἶναι licenter Plato ἔμεναι Simpl. 86. 145 ὄνομα ἔσται Simpl. 86 (F): οὐνομα ἔσται 86 (D): ὀνόμασται 86 (E): ὠνόμασται 145; verte: verba inaniam erunt 41 cf. Hom. T 858 Emp. 21, 14 42 cf. 30 sqq. 45 πελέμεν ut vid. Ps. Arist. χρεόν Plato, Procl. Simpl. 145 (E): χρεῶν Ps. Arist. Simpl. 145 (DF) οὐ τεον (= οὐ τι cf. Parm. 90) scripsi: οὔτε ἔδον Simpl. (D): οὔτε ὄν Simpl. (EF): οὐκ ἔδον Aldus 46 ἰκνεῖσθαι Simpl. (DE): κινεῖσθαι (F); cf. Xenoph. 28, 2 47 κεν Karsten: καὶ ἐν Simpl. 49 οἱ scripsi: οἱ Simpl.; intellego: centrum, quo undique tantundem spatii, petit (ἐγκύρει) aequabiliter fines i. e. in globo via a superficie ad centrum et viciniam eadem cf. Aët. Plac. II 10, 1 (399, 11) μηδὲν γὰρ εἶναι τῶν οὕτως διαστημάτων λεγομένων (velut ἄνω, κάτω) περὶ τὸν κόσμον διὰ τὸ περὶ τὸ ἑαυτοῦ μέσον αὐτὸν συνιστάναι, ἀφ' οὗ πρὸς ἅπαν ἐστὶ καὶ πρὸς δ πανταχόθεν ταυτό ἰσονάμως F κύρει Stein: κυρεῖ Simpl. (EF): κυροῖ (D); cf. Timon fr. 38, 5 W. 50 παύω Simpl. phys. 30; 41 (F); 145: παύσω cael., phys. 30, 41 (DEE*) 51 βροτείας Simpl. phys. 145: βροτείους 30 (cf. 147, 28) 53 γνώμας Simpl. 38; 180 (F): γνώμαις 30; 180 (DE); γνώμας κατέθεντο (i. q. ἔγνωσαν) δύο μορφᾶς ὀνομάζειν 54 χρεῶν cf. 4, 5; verte: quarum formarum unam nominari (quod iubet Parm. 8, 17, non plures) vetant; ἐστιν i. q. εἶη πεπλανημένοι doxastici, unum Parmenideum negantes 55 δ' ἐκρίναντο (vel δὲ κρίναντο) Simpl. 30, 179, 139 (F): δ' ἐκρίνοντο 139 (DE): δὲ κρινον-το sic 39 (E*)

χωρίς ἀπ' ἀλλήλων, τῆι μὲν γιλογός αἰθέριον πῦρ,
ἥπιον ὄν, μέγ' [ἀραιὸν] ἐλαφρόν, ἐωντιῶι πάντοσε τωῶτόν,
τῶι δ' ἐτέρωι μὴ τωῶτόν· ἀτὰρ κάκεινο κατ' αὐτό
τάντια νύκτ' ἀδαῆ, πυκινὸν δέμας ἐμβριθές τε.

60 τόν σοι ἐγὼ διάκοσμον εὐικότα πάντα φατίζω,
ὡς οὐ μὴ ποτέ τις σε βροτῶν γνώμη παρελάσσει.

Simpl. phys. 31, 3 καὶ δὴ καὶ καταλογάδην μεταξὺ τῶν ἐπῶν ἐμφέρεται
τι δησειδιον ὡς αὐτοῦ Παρμενίδου ἔχον οὕτως [est antiquum ad 56—59 scho-
lion]· ἐπὶ τῶιδέ ἐστι τὸ ἀραιὸν καὶ τὸ θερμὸν καὶ τὸ φάος καὶ τὸ μαλ-
θακὸν καὶ τὸ κοῦφον, ἐπὶ δὲ τῶι πυκνῶι ὠνόμασται τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ
ζόφος καὶ σκληρὸν καὶ βαρὺ· ταῦτα γὰρ ἀπεκριθῆ ἑκατέρως ἑκάτερα [vocabula
partim ex Parmenideis composita partim vulgaria, de extremis cf. *Parm.* p. 99].

57 ἥπιον cf. Emp. 17, 18 (v. l.) αἰθέρος ἥπιον ὕψος ὄν Simpl. 30 et 38 (F):
τὸ 30 (DE): om. 38 (DEE²). 180; ὄν etai nullo loco Parmenidis certum est nec ἑὸν
monosyllabum invenitur, tamen ideo addubitari non potest; nec praefero ἥπιόνων
(*Parm.* p. 153) μέγ' ἀραιὸν ἐλαφρόν Simpl. 30. 38. (F): ἀραιὸν ἐλαφρόν 38
(DEE²); 180 (E): ἀρ ἐλαφρόν 180 (DF): delevi glossema ἀραιὸν in archetypo
compendiose scriptum ut ex scholio (cf. supra) arreptum; μέγ' ἐλαφρόν est ἐλαφρό-
τατον quod Platonis Tim. p. 56 A de igne praedicat 58 κατ' αὐτό Simpl. 30 (F);
38 (E·F); 180 (F): κατὰ ταῦτό 30 (DE): 38 (DE). 180 (DE) 59 τάντια Simpl. 30
(F). 38 (E·F); 180 (E): τάναντια 30 (DE); 180 (DF); κατ' αὐτό τάντια i. q. κατ'
αὐτό τώναντιον. αὐτό adverbialiter ut in αὐτό δέκα Thuc. 5, 20 αὐτό ἀνθρω-
πος sim. Aristotelis, quae falso coniunctim scribunt 60 τόν] τῶν Karsten
φατίζω Meineke; at iam coepit dea 61 γνώμη pulcrius quam Steinii γνώμη

9 [121—124 K., 125—128 St.]

Simpl. phys. 180, 8 (post 8, 59) καὶ μετ' ὀλίγα πάλιν 'αὐτὰρ — μηδέν'.
εἰ δὲ 'μηδετέρωι μετὰ μηδέν' καὶ ὅτι ἀρχαὶ ἀμφοῦ καὶ ὅτι ἐναντία δηλοῦται.

αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα φάος καὶ νύξ ὠνόμασται
καὶ τὰ κατὰ σφετέρας δυνάμεις ἐπὶ τοῖσι τε καὶ τοῖς,
πᾶν πλεόν ἐστιν ὁμοῦ φάος καὶ νυκτός ἀφάντων
ἴσων ἀμφοτέρων, ἐπεὶ οὐδετέρω μετὰ μηδέν.

1 ὠνόμασται F: ὠνόμασται DE; formam haud indubiam confirmare vide-
tur scholion ad 8, 56 2 τὰ om. F intellege: καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα κατὰ
τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἐφ' ἑκατέροις ὠνόμασται cf. Emped. 8, 4. δυνάμεις velut
θερμόν — ψυχρόν, σκληρόν — μαλθακόν 4 Simpl. intellexisse videtur ἐπεὶ
οὐδετέρωι (φάει καὶ νυκτί) οὐδετέρον μέτεσι τὸ μηδέν cf. Plat. Tim. 77 B
μετέχει γε μὴν τοῦτο τοῦ τρίτου ψυχῆς εἶδους . . . αἰ δόξης μὲν λογισμοῦ τε
καὶ νοῦ μέτεσι τὸ μηδέν, αἰσθήσεως δὲ κτλ.; supplendum οὐδετέρον ut saepe
fit in πότερος. sensus igitur sit: utrumque principium alteri par dignitate, cum
nulla notionis communio alterutri sit; contra ceteras qualitates (θερμόν —
ψυχρόν κτλ.) alterutri principio subiunctae sunt. φάος et νύξ sunt ἀντίστοιχα,
φάος et θερμόν σύστοιχα. Karsten vertit 'neutri inane inest'. at hoc et arbi-

trarium et doctrinae contrarium, si quidem ex 8, 57 fit veri simile lucem τῶι ἐόντι, contrarium τῶι μὴ ἐόντι adsimilari.

10 [132—138 K., p. 797 St.]

1—7 **CLEM.** Strom. V 139 p. 732 P. ἀφικόμενος σὺν ἐπὶ τὴν ἀληθῆ μάθησιν ὁ βουλόμενος ἀκούετω μὲν Παρμενίδου τοῦ Ἐλεάτου ὑπισχνουμένου ἔῤῃσι — ἀστρων cf. Plut. adv. Col. 1114 B de Parmenide: ὅς γε καὶ διάκοσμον πεποιῆται καὶ στοιχεῖα μὲν τὸ λαμπρὸν καὶ σκοτεινὸν ἐκ τούτων τὰ φαινόμενα πάντα καὶ διὰ τούτων ἀποτελεῖ· καὶ γὰρ περὶ γῆς εἴρηκε πολλὰ καὶ περὶ οὐρανοῦ καὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀστρων καὶ γένεσιν ἀνθρώπων ἀφήρηται· καὶ οὐδὲν ἄρητον, ὡς ἀνὴρ ἀρχαῖος ἐν φυσιολογίαι καὶ συνθεῖς γραφῆν ἴδιαν, . . . τῶν κυρίων παρήκεν.

εἴσηι δ' αἰθέριαν τε φύσιν τὰ τ' ἐν αἰθέρι πάντα
σήματα καὶ καθαρᾶς εὐαγέος ἡελίοιο
λαμπάδος ἔργ' αἰθέρα καὶ ὀππόθεν ἐξεγένοντο,
ἔργα τε κύκλωπος πύσσηι περιφοῖτα σελήνης
5 καὶ φύσιν, εἰδήσεις δὲ καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχοντα
ἐνθεν [μὲν γὰρ] ἔφην τε καὶ ὡς μιν ἀγουσα(α) ἐπέδησεν Ἀνάγκη
πεῖρατ' ἔχειν ἀστρων.

est prooemium universae phaenomenon explicationis cf. Emped. 38
1 αἰθέρι in siderum regione cf. Aët. II 15, 7 (345^b 14) 2 σήματα inprimis zodiaci 3 ἔργ' αἰθέρα ex Homeri ante Aristarchum E 757. 872 cf. Hesiod. fr. 148 R. ὀππόθεν Clem.: corr. Sylburg 4 κύκλωπος imitatur Emp. 84, 8 οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχοντα i. e. caelum planetarum (et lactei orbis fr. 11) quod et olympum (fr. 11) et tellurem distinctet cf. 1, 12 6 μὲν γὰρ del. Sylburg ἔφυγε καὶ codex

11 [139—142 K., 129—132 St.]

SIMPL. cael. 559, 20 Π. δὲ περὶ τῶν αἰσθητῶν ἀρξασθαί φησι λέγειν·

πῶς γὰρ καὶ ἥλιος ἡδὲ σελήνη
αἰθέρ τε ξυνοῦς γάλα τ' οὐράνιον καὶ ὄλυμπος
ἔσχατος ἡδ' ἀστρων θερμὸν μένος ὠρμηθήσαν
γίγνεσθαι.

καὶ τῶν γινομένων καὶ φθειρομένων μέχρι τῶν μορίων τῶν ζώων τὴν γένεσιν παραδίωσι.

1 orditur cosmologiam; initio ἀρξάμενος e Simpl. suppleas 2 ξυνοῦς] omnia sidera commune habent principium ignis οὐράνιον cf. fr. 10, 5 ὄλυμπος extrema caeli sphaera universum includens 3 μένος ex Hom. Z 182 al., inde Emp. 111, 3. 115, 9 4 γίγνεσθαι AF

12 [125—130 K., 133—138 St.]

1—3 **SIMPL.** phys. 39, 12 (post fr. 8, 61) μετ' ὀλίγα δὲ πάλιν περὶ τῶν οὐκ στοιχείων ἐπιπὼν ἐπάγει καὶ τὸ ποιητικὸν λέγων οὕτως· αἱ γὰρ — κυβερναῖ 2—6 **IDEM** ib. 31, 10 καὶ ποιητικὸν δὲ αἴτιον οὐ σωμάτων μόνον τῶν ἐν τῇ γενέσει ἀλλὰ καὶ ἀσωμάτων τῶν τὴν γένεσιν συμπληρούντων σαφῶς

παραδέδωκεν ὁ Π. λέγων 'αἱ δ' ἐπὶ — θηλυτέρωι' 4 IDEM ib. 34, 14 καὶ ποιητικὸν αἴτιον ἐκεῖνος μὲν ἐν κοινὸν τὴν ἐν μέσῳ πάντων ἰδρυμένην καὶ πάσης γενέσεως αἰτίαν δαίμονα τίθησιν. cf. Theophr. A p. 37.

αἱ γὰρ στεινότεραι πλήντο πυρὸς ἀκρήτωιο,
αἱ δ' ἐπὶ ταῖς νυκτός, μετὰ δὲ φλογὸς ἱεται αἷσα·
ἐν δὲ μέσῳ τούτων δαίμων ἢ πάντα κυβερναῖ·
πάντα γὰρ (ἦ) στυγεροῖο τόκου καὶ μίξιός ἀρχεῖ
5 πέμπουσ' ἄρσενι θήλυ μιγῆν τό τ' ἐναντίον αὐτίς
ἄρσεν θηλυτέρωι.

fragmentum nondum prorsus explicatum 1 στεινότεραι utrum minoris orbitae an latitudinis? πλήντο Bergk: παήντο Simpl. (E·D): πύήντο (E): om. (F) cf. Hom. P 499 πλήτο φρένας ἀμφεμελαίνας. mirum ni πλήνται v. 1, 13: intellego igneas duas coronas quae et infra olympum et infra tellurem (?) ardent; ceterae coronae quae interlaccat siderum non puri, sed mixti sunt ignis ἀκρήτωις E·D: ἀκρίτωις EF μετά] in mediis coronis, unde ipsum sidus lumen fundit 3 μέσῳ aut coronarum omnium (Theophr. ap. Aet. l. c.) ubi sol locari videtur aut universi (Simpl. 34 l. c.) 4 πάντη vel παντός vel πᾶσιν corrigebant; ego ἦ addere malui ἀρχῆ F 5 μιγῆν Stein: μίγην Simpl. αὐτίς F: αὐτίς DE

13 [131 K., 139 St.]

ARISTOT. Metaph. A 4 p. 984^b 23 ὑποπιτεύσει δ' ἂν τις Ἡσίοδον πρώτων ζητῆσαι τὸ τοιοῦτον, κἄν εἴ τις ἄλλος ἔρωτα ἢ ἐπιθυμίαν ἐν τοῖς οὐσίαν ἔθηκεν ὡς ἀρχὴν οἶον καὶ Παρμενίδης· οὗτος γὰρ κατασκευάζων τὴν τοῦ παντός γενέσειν πρῶτιστον μὲν, φησὶν, Ἔρωτα — πάντων' [hinc Sext. IX 9 et scholion Platon. Symp. 178 B antiquitas in textum receptum Ἡσίοδος — πάντων] et ex Platone interpolato Stob. Ecl. I 9, 6. 113, 3] PLUT. Amat. 13 p. 756 F διὸ Π. μὲν ἀποφαίνει τὸν Ἔρωτα τῶν Ἀφροδίτης ἔργων πρῶτιστον ἐν τῇ κοσμογονίᾳ γράφων πρῶτιστον — πάντων'. SIMPL. phys. 39, 18 (post fr. 12, 3) ταύτην καὶ θεῶν αἰτίαν εἶναι φησὶ λέγων πρῶτιστον — πάντων' κτέ. καὶ τὰς νυχὰς πέμπειν ποτὲ μὲν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς εἰς τὸ αἰετός, ποτὲ δὲ ἀνάπαλιν φησιν.

πρῶτιστον μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσαστο πάντων.

πρῶτιστον Plut.; Sext.; Simpl.; Plat.: πρώτιστα Stob.: πρώτων Arist. (libri boni)

14 [143 K., 140 St.]

PLUT. Colot. 15 p. 1116 A οὐδὲ γὰρ ὁ πῦρ μὴ λέγων εἶναι τὸν πεπυρωμένον σίδηρον ἢ τὴν σελήνην ἥλιον, ἀλλὰ κατὰ Παρμενίδην

νυκτιφάδς περὶ γαῖαν ἀλώμενον ἀλλότριον φῶς

ἀναίρει σίδηρον χρῆσιν ἢ σελήνης φύσιν.

νυκτὶ φάος Plut.: corr. Scaliger ἀλλότριον φῶς Indibunde ex Hom. E 214 κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς; sequitur Emp. 45. ἀλλότριον explicat Theophr. (Aet. II 30, 4) ψενδοφαές; cf. Plut. ad fr. 15 et 21.

15 [144 K., 141 St.]

PLUT. de fac. lun. 16, 6 p. 929 A τῶν ἐν οὐρανῶι τοσοῦτων το πληθος δν-
των μόνη φωτὸς ἄλλοτριον δεομένη περιεῖσι [luna] κατὰ Π. 'αἰεὶ — ἡελίοιο';
idem Aet. Rom. 76 p. 282 B

αἰεὶ παπταίνουσα πρὸς ἀγὰς ἡελίοιο
exprimit μ 233 ipse expressus ab Emp. 44

16 [145—148 K., 149—152 St.]

1—4 ARIST. Metaph. Γ 5. 1009^b 21 Π. δὲ ἀποφαίνεται τὸν αὐτὸν τρόπον
'ὡς — νόημα' [hinc Alex. ad h. l. p. 306, 28 Hayd. 'ὡς — παρίσταται'. καὶ
γὰρ οὗτος διὰ τούτων λέγει ὅτι ὡς ἂν ἔχη κράσεως τὸ σῶμα καὶ ἔξωθεν ἐκά-
στω, οὕτω καὶ τὸ φρονεῖν ἀκολουθεῖ ὡς ἀκολουθοῦσης τῆς φρονήσεως τῆι τοῦ
σώματος κράσει τε καὶ ἀλλοιώσει ἧτις ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν γίνεται. οἱ ταῦτό
φῆσιν εἶναι τὸ εἰρημένον καὶ αὐτὸ ὑπὸ Παρμενίδου· τῶι γὰρ προειρημένωι
τῶι 'ὡς — πολυκάμπτων' ὁ αὐτὸς εἶπε τὸ αὐτὸ εἶναι καὶ ὁ πάλιν λέγει διὰ
τοῦ 'ὅπερ — πλεον λέγεται νόημα'. ὡς γὰρ τοῦ φρονεῖν ἠρημένον τῆς
σωματικῆς κράσεως καὶ αἰεὶ κατὰ τὸ πλεονάζον καὶ ἐπικρατοῦν ἐν τῆι σωμα-
τικῆι διαθέσει αὐτοῦ γενομένου; 1. 2. 4 Asclep. ad eund. l. 277, 19 Hayd. ὡς —
πολυκάμπτων οὕτως καὶ ὁ νοῦς τῶν ἀνθρώπων παρίσταται'... τὸ γὰρ
πλεον νόημα προσγίνεται ἐκ τῆς πλείονος αἰσθήσεως καὶ ἀκριβεστέρας];
THEOPHR. de sens. 3 (cf. A 46) 'ὡς γὰρ ἐκάστοτε, φῆσιν, ἔχει — νόημα'.

ὡς γὰρ ἐκάστοτ' ἔχει κρᾶσιν μελέων πολυπλάγκτων,
τὼς νόος ἀνθρώποισι παρίσταται· τὸ γὰρ αὐτὸ
ἔστιν ὅπερ φρονέει μελέων φύσις ἀνθρώποισιν
καὶ πᾶσιν καὶ παντί· τὸ γὰρ πλεον ἔστι νόημα.

1 ἐκάστοτ' Arist. (SBC); Theophr.: ἐκάστω Arist. (A); ἕκαστος Arist. (E;
Alex): ἕκαστον Asclep. ἔχει vel ἔχη Arist.: ἔχειν Theophr. κρᾶσιν om.
Ascl.: desideratur κρῆσιν πολυπλάγκτων Theophr.: πολυκάμπτων Aristot.;
intelleguntur sensus passim vagantes 2 τὼς Arist.; Theophr.: ὡς Arist. (E;
Alex.) παρίσταται (quod ipse legerit παριστάται) Arist.: παρέστηκε Theophr.;
praesens et sensu et Emp. 108, 2 postulatur, forma Parmenidea fortasse fuit παρί-
σταιται 3 ἀνθρώποισιν om. Alex. 4 πλεον] ubi plus calidi, ibi plus sensu

17 [149 K., 142 St.]

GALEN. in Epid. VI 48 (XVII A 1002 K.) τὸ μέντοι ἄρρεν ἐν τῶι δεξιῶι
μέρει τῆς μήτρας κλισεσθαι καὶ ἄλλοι τῶν παλαιωτάτων ἀνδρῶν εἰρηκασιν·
ὁ μὲν γὰρ Π. οὕτως ἔφη 'δεξιτεροῖσι — κούρας' [hinc Pallad. in eund. l.
(Schol. Hippocr. ed. Diez. II 71) et hoc idem Parmenides affirmavit inquiring 'in
dextris quidem pueros, in sinistris vero puellas].

δεξιτεροῖσιν μὲν κούρας, λαιοῖσιν δὲ κούρας
δεξιτεροῖσι et δ' αὖ Gal.: corr. Karsten, at elumbis versus

18 [150—155 K., 143—148 St.]

1—6 CAEL. AURELIANUS Morb. chron. IV 9 p. 545 Amman. (Amst. 1709):
Parmenides libris quos de natura scripsit, eventu, inquit conceptionis molles

aliquando seu subactos homines generari. cuius quia graecum est epigramma, et hoc versibus intinabo. Latinos enim ut potui simili modo composui, ne linguarum ratio misceretur. 'femina — sexum.' vult enim seminum praeter materias esse virtutes quae si se ita miscuerint, et [l. ut] eiusdem corporis faciant unam, congruam sexui generent voluntatem. si autem permixto semine corporeo virtutes separatae permanserint utriusque veneris natos adpetentia sequatur [ex Sorani cognomine opere].

*femina virque simul Veneris cum germina miscent,
venis informans diverso ex sanguine virtus
temperiem servans bene condita corpora fingit.
nam si virtutes permixto semine pugnent
5 nec faciant unam permixto in corpore, dirae
nascentem gemino vexabunt semine sexum.*

graeca temptavi Parm. 44 2 venis] ἐκ τῶν σπερματικῶν φλεβῶν in-
formans] fort. conformans virtus] δύναμις 4 nam liber: at corr. vulgo
6 gemino semine Caelius explicat utriusque veneris adpetentes ut Suidas s. v.
ἀνδρόγυνος ὡς καὶ τὰ ἀνδρῶν ποιῶν καὶ γυναικῶν πάσχων. aliter Plato Symp.
191 D et multi alii. mihi simpliciter ἀνδρόγυνον ἐξ ἀμφοτέρων κοινὸν τοῦ τε
ἄρρενος καὶ θήλεος (Plato l. c. 189 E) nulla libidinis notione adiecta Parmenides
intellexisse videtur cf. Lact. supra A 54

19 [157—159 K., 153—155 St.]

1—3 SIMPL. cael. 558, 8 παραδοὺς δὲ τὴν τῶν αἰσθητῶν διακόσμησιν ἐπή-
γαγε πάλιν

*οὕτω τοι κατὰ δόξαν ἔφην τάδε καὶ νυν ἔασι
καὶ μετέπειτ' ἀπὸ τοῦδε τελευτήσουσι τραφέντα·
τοῖς δ' ὄνομ' ἀνθρώποι κατέθεντ' ἐπισημον ἐκάστωι.*

DUBIUM

20

HERPOL. Ref. V 8 p. 115, 76 μικρὰ δέ, φησὶν [auctor gnosticus] ἐστὶ τὰ
μυστήρια τὰ τῆς Περσεφόνης κάτω, περὶ ἃν μυστηρίων καὶ τῆς ὁδοῦ τῆς
ἀγούσης ἐκεῖ οὐσῆς πλατείας καὶ εὐρυχώρου καὶ φερούσης τοὺς ἀπολλυμένους
ἐπὶ τὴν Περσεφόνην καὶ ὁ ποιητὴς δέ φησιν.

*αὐτὰρ ὑπ' αὐτὴν ἐστὶν ἀταρπιτὶς δρυόεσσα,
κοίλη, πηλώδης· ἢ δ' ἠγήσασθαι ἀρίστη
ἄλσος ἐς ἱμερόεν πολυτιμήτου Ἀφροδίτης.*

tribuit Parmenidī Meineke per dubia coniectura, alii Pampho.

FALSA

21

Αἴτ. Π 30, 4 (Dox. 361^b 24) *περὶ ἐμφάσεως σελήνης διὰ τὴν γεώδη φαίνεται . . . Π. διὰ τὸ παραμεμῆχθαι τῷ περὶ αὐτὴν πυρώδει τὸ ζοφῶδες· ὅθεν ψευδοφανῆ τὸν ἀστέρα καλεῖ. vox est Theophrastea cf. ad fr. 14. Laert. Π 1. Dox. 361^a 16^b 20. vide *Parm.* p. 111.*

22

SUIDAS s. v. *ὡς: λαν. Παρμενίδης· ῥθανμασίως ὡς ὁσανάπειστον. cf. Plato *Parm.* p. 135 A.*

23

IDEM s. v. *μακάρων νῆσοι: ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν τὸ παλαιόν, ὡς Παρμενίδης. emendavit Ἀρμενίδας ex Photii lexico s. v. μακάρων νῆσοι et Apoll. Rhod. Schol. I 551 Fiorillo (1801).*

24

SUETONIUS *Milleri* (M6l. 417) *Τελχίνες . . . τούτους οἱ μὲν θαλάσσης παιδάς φασι, Παρμενίδης δ' ἐκ τῶν Ἀχταίωνος κυνῶν γενέσθαι μεταμορφωθέντων ὑπὸ Διὸς εἰς ἀνθρώπους. lege φασιν, Ἀρμενίδας cf. Bergk PLG III 232. Parmenidae vel rhetor [cf. A 1 p. 49, 13] vel grammaticus [Diog. I 107, ubi Roepert *Παρμενίσκος* correxit] procul habendi.*

25

Stob. Ecl. I 144, 19 Wachsm. *ἀλλ' ὅγε πάντοθεν ἴσος κτλ. lemma Parmenidis in Heerenii errore niti (cf. Emp. fr. 28) demonstravi *Parm.* p. 88.*

5. EMPEDOCLES.

A. TESTIMONIA VITAE CARMINUM DOCTRINAE

VITAE. 1. LAERTIUS DIOG. VIII 51—77.

- Ἐμπεδοκλῆς, ὡς φησιν Ἰππόβοτος, Μέτωνος ἦν υἱὸς τοῦ Ἐμπεδοκλέους Ἀκραγαντίνος. τὸ δ' αὐτὸ καὶ Τιμαῖος ἐν τῇ πεντε-51
καίδεκάτῃ τῶν Ἱστοριῶν [FHG I 215 fr. 93] ἐπίσημον ἄνδρα γε-
γονέναι τὸν Ἐμπεδοκλέα τὸν πάππον τοῦ ποιητοῦ. ἀλλὰ καὶ
Ἑρμιππος [FHG III 42 fr. 27] τὰ αὐτὰ τούτῳ φησίν. ὁμοίως
5 Ἡρακλείδης ἐν τῷ Περὶ νόσων [fr. 74 Voss], ὅτι λαμπρᾶς ἦν οἰκίας
ἵπποτροφηκός τοῦ πάππου. λέγει δὲ καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς
Ὀλυμπιονίκαις τὴν πρώτην καὶ ἑβδομηκοστὴν ὀλυμπιάδα [496]
νεκικῆναι τὸν τοῦ Μέτωνος πατέρα, μάρτυρι χρώμενος Ἀριστοτέλει
[fr. 71]. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς Χρονικοῖς
10 [FHG I 447 fr. 87] φησιν ὡς 52
ἦν μὲν Μέτωνος υἱὸς, εἰς δὲ Θουρίους
αὐτὸν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισημένους
(δ) Γλαῦκος ἐλθεῖν φησιν.
εἰθ' ὑποβάς·
15 οἱ δ' ἱστοροῦντες, ὡς πεφηνγῶς οἴκοθεν
εἰς τὰς Συρακούσας μετ' ἐκείνων ἐπολέμει
πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελείως ἀγνοεῖν μοι
δοκοῦσιν· ἢ γὰρ οὐκέτ' ἦν ἢ παντελῶς
ὑπεργεγηρακῶς, ὅπερ οὐχὶ φαίνεται.

1 Hippobotus hausit e Timaeo, maxime ex eius contra Heraclidis Pontici
Περὶ νόσων disputatione 3 post ἱστοριῶν videtur intercidisse προσιστορῶν;
pro τῶν ἱστοριῶν prop. ἱστορῶν E. Schwartz Herm. 34, 488 5 ὁμοίως καὶ FP²
11 μέτωνος μὲν BP: μέτωνος, superscr. μὲν F: corr. Clinton 13 ὁ add. Co-
bet 15 οἴκοθεν πεφηνγῶς libri: corr. Clinton 17 versus certo recuperari
non potest. temptabam (Mus. Rh. XXXI 98) πρὸς Ἀθηναίους ἔμοιγε τελείως ἀγνοεῖν
19 οὐχὶ Clinton: οὐ libri. Apollodorus ita ratiocinatur: Empedocles exul (ergo
ἀκμάσας) Thurios venit nuper coaditos sec. Glaucum. ergo ἀκμῇ incidit in ol.

Ἀριστοτέλης [fr. 71 cf. infra § 74] γὰρ αὐτὸν, ἔτι τε Ἡράκλειτον, ἐξήκοντα ἑτῶν φησι τετελευτηκέναι. ὁ δὲ (τὴν) μίαν καὶ ἑβδομηκοστήν Ὀλυμπιάδα νενικηκώς

κέλητι τούτου πάμπκος ἦν δμώνυμος,

5 ὡσθ' ἅμα καὶ τὸν χρόνον ὑπὸ τοῦ Ἀπολλοδώρου σημαίνεσθαι. 53
 Σάτυρος δὲ ἐν τοῖς Βίοις [FHG III 162 fr. 11] φησὶν ὅτι Ἐμπεδοκλῆς υἱὸς μὲν ἦν Ἐξαινέτου, κατέλιπε δὲ καὶ αὐτὸς υἱὸν Ἐξαινετον' ἐπὶ τε τῆς αὐτῆς ὀλυμπιάδος τὸν μὲν Ἰππῶι κέλητι νενικηκέναι, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ πάλῃ η, ὡς Ἡρακλείδης ἐν τῇ Ἐπιτομῇ [FHG III 169 fr. 6], δρόμῳ. ἐγὼ δὲ εἶρον ἐν τοῖς ὑπομνήμασι Φαβωρίνου ὅτι καὶ βουὴν εἶδυσε τοῖς θεωροῖς ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἐκ μέλιτος καὶ ἀλφίτων, καὶ ἀδελφὸν εἶχε Καλλικρατίδην. Τηλαύγης δ' ὁ Πυθαγόρου παῖς ἐν τῇ πρὸς Φιλόλαον ἐπιστολῇ φησι τὸν Ἐμπεδοκλέα Ἀρχινόμου εἶναι υἱόν. ὅτι δ' ἦν Ἀκραγαντίνος ἐκ 54
 15 Σικελίας, αὐτὸς ἐναρχόμενος τῶν Καθαρυῶν φησὶν· ὦ — πόλεος [fr. 112]. καὶ τὰ μὲν περὶ τοῦ γένους αὐτοῦ τάδε.

ἀκοῦσαι δ' αὐτὸν Πυθαγόρου Τίμαιος διὰ τῆς ἐνάτης [FHG I 211 fr. 81] ἱστορεῖ, λέγων ὅτι καταγνωσθεῖς ἐπὶ λογοκλοπίαι τότε (καθὰ καὶ Πλάτων) τῶν λόγων ἐκωλύθη μετέχειν. μεμνήσθαι 20 δὲ καὶ αὐτὸν Πυθαγόρου λέγοντα· ἦν — πλοῦτον' [fr. 129]. οἱ δὲ τοῦτο εἰς Παρμενίδην αὐτὸν λέγειν ἀναφέροντα. φησὶ δὲ Νεάνθης 55 [FHG III 6 fr. 20] ὅτι μέχρι Φιλολάου καὶ Ἐμπεδοκλέους ἐκοινωνοῦν οἱ Πυθαγορικοὶ τῶν λόγων. ἐπεὶ δ' αὐτὸς διὰ τῆς ποιήσεως ἐδημοσίωσεν αὐτά, νόμον εἶδεντο μηδεὶ μεταδώσειν ἐποποιῶι (τὸ δ' αὐτὸ 25 καὶ Πλάτωνα παθεῖν φησὶ· καὶ γὰρ τοῦτον κωλυθήναι). τίνος μέντοι γε αὐτῶν ἤκουσεν ὁ Ἐμπεδοκλῆς, οὐκ εἶπε· τὴν γὰρ περιφερομένην πρὸς Τηλαύγους ἐπιστολὴν ὅτι τε μετέσχεν Ἰππάσου καὶ Βροτίνου,

84 (444—441) cf. § 74. ergo natus circa 484 et mortuus sec. Aristotelem 1x annos natus Atheniensium expeditionem Siciliensem attigisse non potest. at istos expeditionem priorem a. 427 (Thuc. III 86) intellegere potuisse monet Steinhart. re vera vitae neque spatium neque flos certa cf. v. 7 et 79, 2 1 ἡράκλειτον B'PF: ἡράκλειτος B superscr.: Ἡρακλείδης (scil. Ponticus) Sturz (cf. § 61) verisimilliter; alioquin Apollodorus ὡς Ἡ. dixisset. versus post Meinekeum temptabam l. c. Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν ἐξήκοντ' ἑτῶν, ἔτι θ' Ἡρακλείδης, φησὶ τετελευτηκέναι 2 τὴν add. Cobet μίαν B'PF: πρώτην P³ 3 ἐξηκοστήν (sed corr. postea) F 4 πάμπκος Karsten: πάντως libri 6 Ἐμπεδοκλέους — Ἐξαινετος Schwartz cf. Eus. chron. I 204 Diodor. 13, 82, 6, unde Exaenetum Agrigentinum 416 et 412 stadio vicisse constat 8 μὲν ἐν B 11 θεωροῖς] cf. infra A 11 26 περιφερομένην PF: προσφερομένην B 27 πρὸς] conicio ὡς τε BP: μὲν F. explica: et Telaugis epistula [cf. fr. 155] et Hippasi Brotinique magisterium fide caret βροτίνου BF

μη εἶναι ἀξιόπιστον. ὁ δὲ Θεόφραστος Παρμενίδου φησὶ ζηλωτὴν αὐτὸν γενέσθαι καὶ μιμητὴν ἐν τοῖς ποιήμασι· καὶ γὰρ ἐκείνον ἐν ἔπεσι τὸν περὶ φύσεως ἐξεγεγκεῖν λόγον. "Ἐμπίπτος [FHG III 56 42 fr. 27] δὲ οὐ Παρμενίδου, Ξενοφάνους δὲ γεγονέναι ζηλωτὴν, 5 ὧι καὶ συνδιατρέψαι καὶ μιμήσασθαι τὴν ἐποποιίαν· ὕστερον δὲ τοῖς Πυθαγορικοῖς ἐντυχεῖν. Ἀλκιδάμας δ' ἐν τῷ Φυσικῷ [OA II 156^b 6 Sauppe] φησὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Ζήνωνα καὶ Ἐμπεδοκλέα ἀκοῦσαι Παρμενίδου, εἰδ' ὕστερον ἀποχωρῆσαι, καὶ τὸν μὲν Ζήνωνα κατ' ἰδίαν φιλοσοφῆσαι, τὸν δὲ Ἀναξαγόρου διακοῦσαι 10 καὶ Πυθαγόρου· καὶ τοῦ μὲν τὴν σεμνότητα ζηλωσάαι τοῦ τε βίου καὶ τοῦ σχήματος, τοῦ δὲ τὴν φυσιολογίαν. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν 57 τῷ Σοφιστῇ [fr. 65] φησὶ πρῶτον Ἐμπεδοκλέα ῥητορικὴν εὐρεῖν, Ζήνωνα δὲ διαλεκτικὴν. ἐν δὲ τῷ Περὶ ποιητῶν [fr. 70] φησὶν ὅτι καὶ Ὀμηρικὸς δ' Ἐμπεδοκλῆς καὶ δεινὸς περὶ τὴν φράσιν γέγονεν, 15 μεταφορητικὸς τε ὢν καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς περὶ ποιητικὴν ἐπιτεύγμασι χρώμενος· καὶ διότι γράψαντος αὐτοῦ καὶ ἄλλα ποιήματα τὴν τε Ξέρξου διάβασιν καὶ προοίμιον εἰς Ἀπόλλωνα, ταῦθ' ὕστερον κατέκαυσεν ἀδελφῇ τις αὐτοῦ (ἢ θυγάτηρ, ὧς φησὶν Ἰερώνυμος [fr. 24 Hiller]) τὸ μὲν προοίμιον ἄκουσα, τὰ δὲ Περσικὰ βουληθεῖσα 20 διὰ τὸ ἀτελεῖωτα εἶναι. καθόλου δὲ φησὶ καὶ τραγωιδίας αὐτὸν 58 γράψαι καὶ πολιτικούς· Ἡρακλείδης δὲ ὁ τοῦ Σαραπίωνος ἐτέρου φησὶν εἶναι τὰς τραγωιδίας. Ἰερώνυμος δὲ τρισὶ καὶ τετταράκοντά φησὶν ἐντετυχηκέναι, Νεάνθης [FHG III 6 fr. 21] δὲ νέον ὄντα γεγραφέναι τὰς τραγωιδίας καὶ αὐτῶν ἑπτὰ ἐντετυχηκέναι. φησὶ 25 δὲ Σάτυρος ἐν τοῖς Βίοις [FHG III 162 fr. 12] ὅτι καὶ ἰατρὸς ἦν καὶ ῥήτωρ ἀριστος. Γοργίαν γοῦν τὸν Λεοντῖνον αὐτοῦ γενέσθαι μαθητὴν, ἄνδρα ὑπερέχοντα ἐν ῥητορικῇ καὶ τέχνῃ ἀπολελοιοπτότα· ὃν φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς [FHG I 447 fr. 88] ἐννέα πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη βιώσαι. τοῦτόν φησὶν ὁ Σάτυρος λέγειν, 59 30 ὡς αὐτὸς παρεῖη τῷ Ἐμπεδοκλεῖ γοητεύοντι. ἀλλὰ καὶ αὐτὸν διὰ τῶν ποιημάτων ἐπαγγέλλεσθαι τοῦτό τε καὶ ἄλλα πλεῖω, δι' ὧν φησὶ· φάρμακα — ἀνδρός' [fr. 111]. φησὶ δὲ καὶ Τίμαιος 60

1 φησὶ non in Φυσικῶν δόξαις, sed fortasse in Περὶ λέξεως 3 λόγον ἐξεγεγκεῖν F 4 οὐ παρμενίδου corr. P¹: ὁ παρμενίδου PB: om. F¹: οὐ παρμενίδης F² 12 idem IX 25 cf. A 19 15 μεταφορητικός (=ριτικός) BP¹: μεταφορικός P²F; illa forma posterioribus usitatior (cf. e. g. κυκλοφορητικός). 16 διότι PF: ὅτι B 17 post τε add. τοῦ P²F 21 πολιτικούς (sc. λόγους) BPF: πολιτικά vulgo 21 σεραπίωνος F 24 αὐτὸν libri: correxi; αὐτός Cobet ἑπτὰ scripsi: ἔπειτα libri 29 ἑκατὸν] τεσσεράκοντα F¹ 30 παρεῖη P: παρήναι B: παρήει F

- ἐν τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ [FHG I 215 fr. 94] κατὰ πολλοὺς τρόπους
 τεθναμάσθαι τὸν ἄνδρα. καὶ γὰρ ἐτησίῳ ποτὲ σφοδρῶς πνευ-
 σάντων ὡς τοὺς καρποὺς λυμῆρασθαι, κελεύσας ὄνους ἐκδαρῆναι
 καὶ ἀσχοὺς ποιῆσαι περὶ τοὺς λόφους καὶ τὰς ἀκρωρείας διέτεινε
 5 πρὸς τὸ συλλαβεῖν τὸ πνεῦμα· λήξαντος δὲ Κωλυσανέμαν κληθῆναι.
 Ἡρακλείδης τε ἐν τῷ Περὶ νόσων [fr. 75 Voss.] φησὶ καὶ Πανσανταί
 ὑφηγήσασθαι αὐτὸν τὰ περὶ τὴν ἄπνου. ἦν δ' ὁ Πανσαντίας, ὡς
 φησὶν Ἀρίστιππος καὶ Σάτυρος, ἐρώμενος αὐτοῦ, ὧι δὴ καὶ τὰ
 Περὶ φύσεως προσπεφάνηκεν οὕτως Ἐπανσανίη — υἱέ' [fr. 1].
 10 ἀλλὰ καὶ ἐπίγραμμα εἰς αὐτὸν ἐποίησεν· Ἐπανσανίην — ἀδύ- 61
 τῶν' [fr. 156]. τὴν γοῦν ἄπνου ὁ Ἡρακλείδης [fr. 72 Voss] φησὶ
 τοιοῦτόν τι εἶναι, ὡς τριάκοντα ἡμέρας συντηρεῖν ἄπνου καὶ
 ἄσφυκτον τὸ σῶμα· ὄθεν εἶπεν αὐτὸν καὶ ἰητρὸν καὶ μάντιν, λαμ-
 βάνων ἅμα καὶ ἀπὸ τούτων τῶν στίχων· ὦ φίλοι — βᾶξιν' 62
 15 [fr. 112]. μέγαν δὲ τὸν Ἀκράγαντα εἰπεῖν φησὶ [ποταμὸν ἄλλα], 63
 ἐπεὶ μυριάδες αὐτὸν κατώικον ὀγδοήκοντα· ὄθεν τὸν Ἐμπεδοκλέα
 εἰπεῖν τρυφάντων αὐτῶν· Ἀκράγαντινοὶ τρυφῶσι μὲν ὡς ἀθρὶον
 ἀποθανούμενοι, οἰκίας δὲ κατασκευάζονται ὡς πάντα τὸν χρόνον
 βιωσόμενοι· αὐτοὺς δὲ τούτους τοὺς Καθαρμοὺς [ἐν] Ὀλυμπίᾳσι
 20 φασιωιδῆσαι λέγεται Κλομένη τὸν φασιωιδόν, ὡς καὶ Φαβωρίνος
 ἐν Ἀπομνημονεύμασι. φησὶ δ' αὐτὸν καὶ Ἀριστοτέλης [fr. 66] ἐλεύθε-
 ρον γεγονέναι καὶ πάσης ἀρχῆς ἀλλότριον, εἴ γε τὴν βασιλείαν αὐτῷ
 διδομένην παρητήσατο, καθάπερ Ξάνθος ἐν τοῖς περὶ αὐτοῦ λέγει,
 τὴν λιτότητα δηλονότι πλέον ἀγαπήσας. τὰ δ' αὐτὰ καὶ Τιμαίος 64
 25 [FHG I 214 fr. 88a] εἴρηκε, τὴν αἰτίαν ἅμα παρατιθέμενος τοῦ

1 ὀκτωκαιδεκάτῃ] ἰβ̄ verisimiliter Beloch 3 λυμῆρασθαι Cobet: λυμῆ-
 ναι BPF Suidas s. v. ἄπνου 4 ποιῆσθαι Cobet περὶ BP¹F: πρὸς P²
 6 δὲ vulgo (P?) 5 κωλυσάνεμον Suid. l. c. 11 Ἡρακλείδης Mercurialis: ἡρά-
 κλειτος P: ἡράκλητος BF 13 ἄσφυκτον Mercurialis (cf. Galen. VIII 414 K.
 λέγεται γὰρ ἄπνου τε καὶ ἄσφυκτος ἐκεῖνη ἡ ἀνθρώπος γεγονέναι τῶν νεκρῶν
 ἐνὶ μόνῳ διαλλάττουσα τῷ βραχεῖαν ἔχειν θερμότητα κατὰ τὰ μέσα μέρη
 τοῦ σώματος· ἐπιγέγραπται γοῦν τὸ βιβλίον Ἄπνου Ἡρακλείδου): ἄσφυκτον
 libri: ἄσιτον Suidas l. c. post ὄθεν add. καὶ P²F ἰητρὸν BP¹: ἰατρὸν
 P²F; cf. fr. 146, 1 ποταμὸν ἄλλα (vel ἄλλ) P²F. scholion antiquum (cf. Usener
 Episc. p. 21, 15) delevi; scilicet alia commentaria Ἀκράγαντος urbem, alia flu-
 vium explicabant: ποταμίλλα BP¹ 15 φησι om. F; sc. Timaeus cf. § 61
 16 αὐτὴν P¹: corr. P² ὀγδοήκοντα] multo minus Diodor. XIII 3 17 Platoni
 ab Ael. VH. XII 29 tribuitur, Diogeni cynico a Tertull. apol. 39, a Plutarcho de
 avar. 6 p. 525 B Stratonico 19 cf. A 12 ἐν Ὀλυμπίᾳ φασιωιδῆσαι BP: ἐν
 Ὀλυμπίᾳ διαφανῶδησαι P²F: correxi ex Ath. ἐν ex v. 21 migravit 21 ἐν
 ante ἀπομνημονεύμασι om. BPF: add. B²P²

δημοτικὸν εἶναι τὸν ἄνδρα. φησὶ γὰρ διτι κληθεὶς ὑπὸ τινος τῶν ἀρχόντων, ὡς προβαίνοντος τοῦ πότου τὸ δειπνον οὐκ εἰσφέρειτο, τῶν [δ'] ἄλλων ἡσυχάζοντων, μισοπονήρως διατεθεὶς ἐκέλευσεν εἰσφέρειν· ὁ δὲ κεκληκὼς ἀναμένειν εἴρη τὸν τῆς βουλῆς ὅ ὑπηρέτην, ὡς δὲ παρεγένετο, ἐγενήθη συμποσιαρχος, τοῦ κεκληκόςτος δηλονότι καταστήσαντος, δεῦ ὑπεγράφετο τυραννίδος ἀρχήν· ἐκέλευσε γὰρ ἢ πίνειν ἢ καταχεῖσθαι τῆς κεφαλῆς. τότε μὲν οὖν ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἡσύχασε· τῆι δ' ὕστερα εἰσαγαγὼν εἰς δικαστήριον ἀπέκτεινε καταδικάσας ἀμφοτέρους, τὸν τε κλήτορα καὶ τὸν συμποσιαρχον. ἀρχὴ μὲν οὖν αὐτῶι τῆς πολιτείας ἦδε. πάλιν δὲ 65 Ἄκρωνος τοῦ ἱατροῦ τόπον αἰτοῦντος παρὰ τῆς βουλῆς εἰς κατασκευὴν πατρῷου μνήματος διὰ τὴν ἐν τοῖς ἱατροῖς ἀκρότητα παρελθὼν ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἐκώλυσε, τὰ τε ἄλλα περὶ ἰσότητος διαλεχθεὶς καὶ τι καὶ τοιοῦτον ἐρωτήσας· 'τί δὲ ἐπιγράψομεν ἐλεγείον; ἢ τοῦτο; ἄκρον — ἄκροτάτης [fr. 157]'; τινὲς δὲ τὸν δεῦτερον στίχον οὕτω προφέρονται,

'ἄκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει.'

τοῦτό τινες Σιμωνίδου φασὶν εἶναι. ὕστερον δ' ὁ Ἐμπεδοκλῆς 66 καὶ τὸ τῶν χιλίων ἄθροισμα κατέλυσε συνεστῶς ἐπὶ ἑτῆ τρία, ὥστε 20 οὐ μόνον ἦν τῶν πλουσίων, ἀλλὰ καὶ τῶν τὰ δημοτικὰ φρονούντων. ὁ γέ τοι Τιμαῖος ἐν τῆι ια καὶ ιβ̄ [FHG om.] (πολλάκις γὰρ αὐτοῦ μνημονεύει) φησὶν ἐναντίαν ἐσχηκέναι γνώμην αὐτὸν τῆι τε πολιτεία * * * φαίνεσθαι· ὅπου δὲ ἀλαζόνα καὶ φίλαντον ἐν τῆι ποιήσει· φησὶ γοῦν· 'χαίρετ' — πωλεῦμαί' καὶ τὰ ἐξῆς [fr. 112, 25 4. 5]. καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐπεδήμει Ὀλυμπιασιν, ἐπιστροφῆς ἤξιούτο πλειονος, ὥστε μηδένος ἐτέρου μείλαν γίγνεσθαι ἐν ταῖς ὀμιλίαις 67 τοσαύτην ὄσσην Ἐμπεδοκλέους. ὕστερον μὲντοι τοῦ Ἀκράγαντος

2 τοῦ πότου τὸ δειπνον BP: τοῦ δειπνον τὸ ποτὸν F ὡς] καὶ libri 3 δ' del. Cobet 10 αὐτῶι Aldobrandinus: αὐτῆ (vel αὐτῆ vel αὐτῆ) libri ἦδε om. F 14 τι BP: ὅτι F 18 τοῦτον P² 19 χιλιάδων F; si mille civium potentia illico post Thrasydaeī cladem (ca. 470) instituta esset (de quo dubitari potest propter Diod. XI 53, 5 δημοκρατίαν), Empedoclem ca. 467 plenam libertatem attulisse credibile esset. at si Timaei haec excerpta cum Neanthe (§ 72) componas, concicias democratiam a Metone conditam post eius mortem ab oligarchis repressam, tum ab Empedocle instauratam esse διέλυσε B 19 συνεστῶς B 21 ια καὶ ιβ̄ Beloch: πρώτη καὶ δευτέρα libri πολλάκι P¹F 22 τῆι τε πολιτεία φαίνεσθαι om. F; lacunam signavit sententiamque supplevit Reiske, quem in universum secutus propono ἐσχηκέναι γνώμην αὐτὸν ἐν τε τῆι πολιτεία (καὶ ἐν τῆι ποιήσει· ὅπου μὲν γὰρ μέτριον καὶ ἐπιεικῆ [ἐν τῆι πολιτεία]) φαίνεσθαι ὅπου δ' ἀλαζόνα καὶ φίλαντον [ἐν τῆι ποιήσει]

οικιζόμενου, ἀντέστησαν αὐτοῦ τῆι καθάδωι οἱ τῶν ἐχθρῶν ἀπόγονοι· διότις εἰς Πελοπόννησον ἀποχωρήσας ἐτελεύτησεν. οὐ παρήκε δ' οὐδὲ τοῦτον ὁ Τίμων, ἀλλ' ὠδ' αὐτοῦ καθάπτεται λέγων·
καὶ Ἐμπεδοκλῆς — ἄλλων' [fr. 49 W.].

- 5 περὶ δὲ τοῦ θανάτου διάφορός ἐστιν αὐτοῦ λόγος· Ἡρακλείδης [fr. 76 Voss] μὲν γὰρ τὰ περὶ τῆς ἀπνου διηγησάμενος, ὡς ἐδοξάσθη Ἐμπεδοκλῆς ἀποστείλας τὴν νεκρὰν ἀνθρώπων ζῶσαν, φησὶν ὅτι θυσίαν συντέλει πρὸς τῶι Πεισιάνακτος ἀγρῶι. συνεχέκληντο δὲ τῶν φίλων τινές, ἐν οἷς καὶ Πανσανίας. εἶτα μετὰ τὴν εὐ- 68
10 ωχίαν οἱ μὲν ἄλλοι χωρισθέντες ἀνεπαύοντο, οἱ μὲν ὑπὸ τοῖς δένδροις ὡς ἀγροῦ παρακειμένου, οἱ δ' ὀπηι βούλοιντο, αὐτὸς δὲ ἔμεινεν ἐπὶ τοῦ τόπου ἐφ' οὗπερ κατεκέκλιτο. ὡς δὲ ἡμέρας γενηθείσης ἐξανέστησαν, οὐχ ἠρέθη μόνος. ζητούμενου δὲ καὶ τῶν οἰκετῶν ἀνακρινόμενων καὶ φασκόντων μὴ εἰδέναι, εἰς τις ἔφη
15 μέσων νυκτῶν φωνῆς ὑπερμεγέθους ἀκοῦσαι προσκαλουμένης Ἐμπεδοκλέα, εἶτα ἐξαναστάς ἐωρακέναι φῶς οὐράνιον καὶ λαμπάδων φέγγος, ἄλλο δὲ μηδέν· τῶν δὲ ἐπὶ τῶι γενομένω ἐκπλαγέντων, καταβάς ὁ Πανσανίας ἐπεμψέ τινας ζητήσοντας. ὕστερον δὲ ἐκώλυεν πολυπραγμονεῖν, φάσκων εὐχῆς ἀξία συμβεβηκέναι καὶ θύειν
20 αὐτῶι δεῖν καθαιρεῖ γεγονότι θεῶι. Ἐρμῆπος [FHG III 42 69 fr. 27] δὲ φησι Πάνθειάν τινα Ἀκραγαντινὴν ἀπηλιπισμένην ὑπὸ τῶν ἰατρῶν θεραπεῦσαι αὐτὸν καὶ διὰ τοῦτο τὴν θυσίαν ἐπιτελεῖν· τοὺς δὲ κληθέντας εἶναι πρὸς τοὺς ὀδοήκοντα. Ἰππόβοτος [Heraclidis fr. 77 Voss] δὲ φησὶν ἐξαναστάντα αὐτὸν ὠδευκέναι ὡς ἐπὶ
25 τὴν Ἀίτην, εἶτα παραγεγόμενον ἐπὶ τοὺς κρατῆρας τοῦ πυρός ἐναλέσθαι καὶ ἀφανισθῆναι, βουλόμενον τὴν περὶ αὐτοῦ φήμην βεβαιῶσαι ὅτι γεγόνοι θεός, ὕστερον δὲ γνωσθῆναι, ἀναρριπισθείσης αὐτοῦ μιᾶς τῶν κρηπίδων· χαλκᾶς γὰρ εἶθιστο ὑποδεῖσθαι. πρὸς τοῦθ' ὁ Πανσανίας ἀντέλεγε. (Λισδώρος δ' ὁ Ἐφέσιος περὶ 70
30 Ἀναξιμάνδρου γράφων φησὶν ὅτι τοῦτον ἐζηλώκει, τραγικὸν ἀσκῶν τύφρον καὶ σεμνὴν ἀναλαβῶν ἐσοθῆτα). τοῖς Σελινοντιοῖς ἐμπεσόντος

1 locus dubius. οικιζόμενου post 405? cf. 74, 16. 75, 7 3 δ' P²F: τ' BP
ἀλλ' ὠδ' Q(descr. ex P¹): ἄλλων δ' BP²F 5 τοῦ om. F αὐτοῦ post θανάτου
transp. edd. λόγος BP: ὁ λόγος F 13 ἠρέθη P¹: εἰρέθη P²BF .15 μέ-
σον νυκτὸς φωνῆς ἐπακοῦσαι ὑπερμεγέθους F 18 ἐκώλυε Reiske: ἐκώλυθη
libri: ἐκώλυσε Cobet 20 δεῖ P²F γεγονότι om. F 29 Πανσανίας] scil.
in Heraclidis dialogo θεόδωρος F § 70 intempestive inter Hippoboti eclo-
gam inserta 31 post τοῖς add. δὲ P², at turbarum vestigium non delendum

Selinuntiorum memoria e nummis quinti saeculi (Head *hist. num.* 147 sqq.)
translata

λοιμοῦ διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ δυσωδίας, ὥστε
καὶ αὐτοὺς φθείρεσθαι καὶ τὰς γυναῖκας δυστοκεῖν, ἐπινοῆσαι τὸν
Ἐμπεδοκλέα καὶ δύο τινὰς ποταμοὺς τῶν σύγγγγυς ἐπαγαγεῖν ἰδίαις
δαπάναις· καὶ καταμιζαντα γλυκῆραι τὰ ρεύματα. οὕτω δὴ λή-
5 ξαντος τοῦ λοιμοῦ καὶ τῶν Σελινουντίων ἐσυχουμένων ποτὲ παρὰ
τῷ ποταμῷ, ἐπιφανῆσαι τὸν Ἐμπεδοκλέα· τοὺς δ' ἐξαναστάντας
προσκυνεῖν καὶ προσεύχεσθαι καθάπερ εἰ θεῷ. ταύτην οὖν θέ-
λοντα βεβαιῶσαι τὴν διάληψιν εἰς τὸ πῦρ ἐναλέσθαι. τούτοις 71
δ' ἐναντιοῦται Τιμαῖος [FHG I 218 fr. 98] φητῶς λέγων ὡς ἐξεχώ-
10 ρησεν εἰς Πελοπόννησον καὶ τὸ σύνολον οὐκ ἐπανήλθεν· ὅθεν
αὐτοῦ καὶ τὴν τελευτὴν ἀδηλον εἶναι. πρὸς δὲ τὸν Ἡρακλείδην
καὶ ἐξ ὀνόματος ποιεῖται τὴν ἀντίρρῃσιν ἐν τῇ ἰδ'. Συρακό-
σιόν τε γὰρ εἶναι τὸν Πεισιάνακτα καὶ ἀγρὸν οὐκ ἔχειν ἐν Ἀκρά-
γαντι· Πανσανίαν τε μνημεῖον (ἀν) πεποικημένοι τοῦ φίλου, τοιοῦτου
15 διαδοθέντος λόγου, ἢ ἀγαλμάτιόν τι ἢ σηκὸν οἷα θεοῦ· καὶ γὰρ
πλούσιον εἶναι. ἴπως οὖν, φησὶν, εἰς τοὺς κρατήρας ἤλατο ὧν
σύγγγγυς ὄντων οὐδὲ μνηεῖαν ποτὲ ἐπεποιήτο; τετελεύτηκεν οὖν ἐν
Πελοποννήσῳ. οὐδὲν δὲ παράδοξον τάφον αὐτοῦ μὴ φαίνεσθαι· 72
μηδὲ γὰρ ἄλλων πολλῶν· τοιαῦτά τινα εἰπὼν ὁ Τιμαῖος ἐπιφέρει·
20 ἄλλὰ διὰ παντός ἐστιν Ἡρακλείδης τοιοῦτος παραδοξολόγος, καὶ
ἐκ τῆς σελήνης πεπτωκέναι ἀνθρώπων λέγων. Ἴππόβοτος δὲ φησὶν
ὅτι ἀνδρῶς ἐγκεκαλυμμένος Ἐμπεδοκλέους ἔκειτο πρότερον μὲν ἐν
Ἀκράγαντι, ὅστερον δὲ πρὸ τοῦ Ῥωμαίων βουλευτηρίου ἀκάλυφος
δηλονότι μεταθέντων αὐτὸν ἐκεῖ Ῥωμαίων. γραπταὶ μὲν γὰρ εἰκόνες
25 καὶ νῦν περιφέρονται. Νεάνθης δ' ὁ Κυζικηνὸς ὁ καὶ περὶ τῶν
Πυθαγορικῶν εἰπὼν φησὶ [FHG III 6 fr. 22] Μέτωνος τελευτήσαντος
τυραννίδος ἀρχὴν ὑποφύεσθαι· εἶτα τὸν Ἐμπεδοκλέα πείσαι τοὺς
Ἀκραγαντίνοὺς παύσασθαι μὲν τῶν στάσεων, ἰσότητα δὲ πολιτικὴν
ἀσχεῖν. ἔτι τε πολλὰς τῶν πολιτῶν ἀπροίκους ὑπαρχούσας 73
30 αὐτὸν προικίσαι διὰ τὸν παρόντα πλοῦτον· διὸ δὴ πορφύραν τε
ἀναλαβεῖν αὐτὸν καὶ σιρόφιον ἐπιθέσθαι χρυσοῦν, ὡς Φαβωρίνος
ἐν Ἀπομνημονεύμασιν, ἔτι τ' ἐμβάτας χαλκᾶς καὶ στέμμα Δελφικόν.
κόμη τε ἦν αὐτῷ βαθεῖα καὶ παῖδες ἀκόλουθοι· καὶ αὐτὸς αἰε
σκυθροπῶς ἐφ' ἐνὸς σχήματος ἦν. τοιοῦτος δὴ προήει, τῶν πολι-
35 τῶν ἐντυχόντων καὶ τοῦτο ἀξιωσάντων οἰονεῖ βασιλείας τινὸς παρὰ-

4 γλυκῆραι BF: γλυκῆραι P¹: γλυκᾶναι P² δὲ F 8 διαβεβαιῶσαι FP²
9 ἐξεώρησεν B 12 ἰδ scripai: ἰδ libri 14 ἀν add. C. Müller 16 ὧν ὡς
et 17 πεποιήται inscite Cobet 19 οὐδὲ scripserat Timaeus 24 εἰκόνες
Sturz: εἰσι τινὲς libri 34 ἦν σχήματος F

- σημον. ὕστερον δὲ διὰ τινὰ πανήγυριν πορευόμενον ἐπ' ἀμάξης
ὡς εἰς Μεσσήνην πεσεῖν καὶ τὸν μηρὸν κλάσαι· νοσήσαντα δ' ἐκ
τούτου τελευτῆσαι ἐτῶν ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα. εἶναι δ' αὐτοῦ
καὶ τάφον ἐν Μεγάρους. περὶ δὲ τῶν ἐτῶν Ἀριστοτέλης δια- 74
5 φέρεται· φησὶ γὰρ ἐκείνος ἐξήκοντα ἐτῶν αὐτὸν τελευτῆσαι· οἱ δὲ
ἐννέα καὶ ἑκατόν. ἤμαζε δὲ κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν
ὀλυμπιάδα [444/1]. Δημήτριος δ' ὁ Τροιζήνιος ἐν τῷ Κατὰ
σοφιστῶν βιβλίῳ [FHG IV 383] φησὶν αὐτὸν καθ' Ὅμηρον
ἀψάμενον βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῦ κρανεῖης
10 αὐχέν' ἀποκρεμάσαι, ψυχὴν δ' Ἀϊδόσδε κατελθεῖν.
ἐν δὲ τῷ προειρημένῳ Τηλαύγου ἐπιστολίῳ λέγεται αὐτὸν εἰς
θάλατταν ὑπὸ γήρωσ ὀλισθόντα τελευτῆσαι. καὶ ταῦτα μὲν περὶ
τοῦ θανάτου καὶ τσαῦτα.
φέρεται δὲ καὶ ἡμῶν εἰς αὐτὸν ἐν τῇ Παμμέτρῳ σκωπτικῶν
15 μὲν, τοῦτον δ' ἔχον τὸν τρόπον·
καὶ σύ ποτ', Ἐμπεδόκλεις, διερῆι φλογὶ σῶμα καθήρας 75
πῦρ ἀπὸ κρατήρων ἐκπιεῖς ἀθάνατον·
οὐκ ἐρέω δ' ὅτι σαντὸν ἐκὼν βάλες ἐς ῥόον Αἴτης,
ἀλλὰ λαθεῖν ἐθέλων ἔμπειρες οὐκ ἐθέλων.
20 καὶ ἄλλο·
ναὶ μὴν Ἐμπεδοκλῆα θανεῖν λόγος ὡς ποτ' ἀμάξης
ἔκπεσε καὶ μηρὸν κλάσσατο δεξιτερόν·
εἰ δὲ πυρὸς κρατήρας ἐσήλατο καὶ πῖε τὸ ζῆν,
πῶς ἂν ἐτ' ἐν Μεγάρους δαίκνυτο τοῦδε τάφος;
25 ἐδόκει δ' αὐτῷ τάδε· στοιχεῖα μὲν εἶναι τέτταρα, πῦρ, ὕδωρ, 76
γῆν, ἀέρα· Φιλλαν τε ἦι συγχρίνεται καὶ Νεῖκος διὰ διακρίνεται.
φησὶ δ' οὕτω· 'Ζεὺς — βρότειον' [fr. 6, 2. 3], Δία μὲν τὸ πῦρ
λέγων, Ἥρην δὲ τὴν γῆν, Ἀιδωνέα δὲ τὸν ἀέρα, Νῆστιν δὲ τὸ ὕδωρ.
'καὶ ταῦτα, φησὶν, ἀλλάττοντα — λήγει' [fr. 17, 6], ὡς ἂν
30 αἰδίου τῆς τοιαύτης διακοσμήσεως οὕσης· ἐπιφέρει γοῦν· 'ἄλλοτε
— ἐχθεῖ' [fr. 17, 7. 8]. καὶ τὸν μὲν ἠλιὸν φησι πυρὸς ἀθροισμα 77
μέγα καὶ τῆς σελήνης μείζω· τὴν δὲ σελήνην δισκοειδῆ, αὐτὸν δὲ
τὸν οὐρανὸν χρυσταλλοειδῆ. καὶ τὴν ψυχὴν παντοῖα εἶδη ζώων
καὶ φυτῶν ἐνδύεσθαι· φησὶ γοῦν· 'ἦδη — ἰχθύς' [fr. 117].
85 τὰ μὲν οὖν Περὶ φύσεως αὐτῷ καὶ οἱ Καθαρμοὶ εἰς ἔπη

1 ἐφ' ἀμάξης B²F 6 ἐννέα καὶ ἑκατόν] a Gorgia discipulo translatum
cf. Quint. III 1, 8. 9 7 δημόκριτος F 8 Ὅμηρον] λ 278 11 προειρημένῳ]
§ 55 17 κρητήρων P² ἀθάνατον Anth. Pal. VII 124: θάνατον libri cf. v. 23
23 κάκπυε Casaubonus

τείνουσι πεντακισχίλια, ὃ δὲ Ἰατρικὸς λόγος εἰς ἔπη ἑξακόσια.
περὶ δὲ τῶν τραγωιδιῶν προειρήκαμεν.

1 πεντακισχίλια] πάντα τρισχίλια propositi Berl. Sitz. 1898, 398 cf. A 2,
21 2 προειρήκαμεν] § 58.

2. SUIDAS.

Ἐμπεδοκλῆς Μέτωνος, οἱ δὲ Ἀρχινόμου [ex Hesychio],
οἱ δ' Ἐξαινέτου. καὶ ἀδελφὸν ἔσχε Καλλικρατίδην [ex Laert.
§ 58].

5 ἠκροάσατο δὲ πρώτου Παρμενίδου, οὗτινος, ὡς φησι Πορ-
φύριος ἐν Φιλοσόφῳ ἱστορίαι, ἐγένετο παιδικά. οἱ δὲ ἔφρασαν
μαθητὴν Τηλαύγου, τοῦ Πυθαγόρου υἱοῦ, τὸν Ἐμπεδοκλέα γενέ-
σθαι [ex Porphyg. Hist. philos. fr. 8 Nauck]

Ἀκραγαντίνος δὲ φιλόσοφος φυσικὸς καὶ ἐποποιός [ex Hesych.]
10 οὗτος δ' Ἐμπεδοκλῆς στέμμα ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς χρυσοῦν
καὶ ἀμύκλας ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς καὶ στέμματα Δελφικὰ ἐν ταῖς
χερσὶν ἐπήμει τὰς πόλεις, δόξαν περὶ αὐτοῦ κατασεῖν ὡς περὶ
θεοῦ βουλόμενος. ἐπειδὴ δὲ γηραιὸς ἐγένετο, νύκτωρ ἔρριψεν
ἑαυτὸν εἰς κρατῆρα πυρῆς, ὥστε μὴ φανῆναι αὐτοῦ τὸ σῶμα. καὶ
15 οὕτως ἀπώλετο τοῦ σανδαλλίου αὐτοῦ ἐκβρασθέντος ὑπὸ τοῦ πυρῆς.
ἐπεκλήθη δὲ καὶ Κωλυσανέμας διὰ τὸ ἀνέμον πολλοῦ ἐπιθεμένου
τῇ Ἀκραγαντί ἐξελάσαι αὐτὸν δορᾶς ὄνων περιθέντα τῇ πόλει
[ex Porph. cf. A 16].

ἔγρονε δὲ τούτου μαθητῆς Γοργίας ὁ ῥήτωρ ὁ Λεοντίνος [ex
20 Laert. § 53].

καὶ ἔγραψε δι' ἐπῶν Περὶ φύσεως τῶν ὄντων βιβλία β' (καὶ
ἔστιν ἔπη ὡς δισχιλία), Ἰατρικὰ καταλογάδην καὶ ἄλλα πολλὰ
[ex Hes.].

5 παιδικά] Platonis Parm. 127 A [supra p. 50, 6] memoriam confudit
20 β' libri: γ' (fortasse ex Tzetzae Chil. VII 522) editor princeps Demetrius Chal-
condyles 21 Ἰατρικὰ = Ἰατρικὸς λόγος Laert. § 77.

3. PLINIVS Nat. Hist XXIX 1, 5 *alia factio (ab experimentis cognominant empiricem) coepit in Sicilia, Acrone Agragantino Empedoclis physici auctoritate commendato.* SUID. s. v. Ἀκρων, Ἀκραγαντίνος υἱὸς Ξένωνος. ἔσοφίστευσεν ἐν ταῖς Ἀθήναις ἅμα Ἐμπεδοκλεῖ. ἔστιν οὖν πρεσβύτερος Ἰπποκράτους. ἔγραψε Περὶ ἱατρικῆς ὁριδί διαλέκτωι, Περὶ τροφῆς ὕγιεινῶν βιβλίον α'. ἔστι δὲ καὶ οὗτος τῶν τινα πνεύματα σημειωσαμένων. εἰς τούτον ἐποίησεν Ἐ. τωθαστικὸν ἐπίγραμμα [fr. 157]. PLUT. de Is. et Os. 80 p. 383 B Ἀκρωνα γούν τὸν ἱατρὸν ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τὸν μέγαν λοιμὸν εὐδοκιμῆσαι λέγοναι πῦρ κελύ-

οντα παρακαλειν τοις νοσοῦσιν. [cf. M. Wellmann *Fr. d. gr. Ärzte* I 108 sqq.] GALEN. meth. ther. I 1 [X 5 K.] και πρόσθεν μὲν ἕρις ἦν οὐ σμικρὰ νικήσαι τῷ πλήθει τῶν εὐρημάτων ἀλλήλους ὀριγνωμένων τῶν ἐν Κῶι και Κνίδωι· διττὸν γὰρ ἔτι τοῦτο τὸ γένος ἦν τῶν ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἀσκληπιαδῶν ἐκλειπόντος τοῦ κατὰ Ῥόδον· ἤριζον δ' αὐτοῖς τὴν ἀγαθὴν ἕριν ἐκείνην, ἣν Ἡσίοδος ἐπήνει και οἱ ἐκ τῆς Ἰταλίας Ιατροί, Φιλιστίων τε και Ἐμπεδοκλῆς και Πανσανίας και οἱ τούτων ἑταῖροι.

4. ARIST. de anima A 2. 405^b1 τῶν δὲ φορτικωτέρων και ὕδωρ τινὲς ἀπεφάναντο καθάπερ Ἴππων· πεισθῆναι δ' εὐκασιν ἐκ τῆς γονῆς ὅτι πάντων ὕγρα. και γὰρ ἐλέγχει τοὺς αἵμα φάσκοντας τὴν ψυχὴν, ὅτι ἡ γονὴ οὐχ αἷμα. Empedoclis, non popularem quandam opinionem, tangi ab Hippone veri simile cf. Hippocr. q. f. de morb. I 30 [VI 200 L.] τὸ αἷμα τὸ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ πλεῖστον ξυμβάλλεται μέρος συνέσιος· ἐνιοι δὲ λέγουσι τὸ πᾶν. de sacro morbo 17 [VI 392 L.] λέγουσι δὲ τινες ὡς φρονέομεν τῆς καρδίας και τὸ ἀνιῶμενον τοῦτο ἔστι και τὸ φροντίζον· τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει. inter aequales etiam Ion Chius Empedoclis doctrinam tangere videtur, qui dum incipit ἀρχὴ δέ μοι τοῦ λόγον· πάντα τρία και (οὐδὲν) πλεόν οὐδὲ ἔλασσον τούτων τῶν τριῶν. ἐνὸς ἐκάστου ἀρετὴ τριάς, σύνσεις και κράτος και τύχη et naturae elementa tum recenset tria πῦρ, γῆν, ὕδωρ (Philop. d. gen. et corr. 207, 17. 227, 12) quaternionem istius oblique significaverit voce πλεόν (cf. Isocr. antid. 268).

5. SUIDAS s. v. Ζήνων Τελενταγόρου Ἐλεάτης φιλόσοφος τῶν ἐργιζόντων Πυθαγόροι και Δημοκρίτωι κατὰ τοὺς χρόνους (ἦν γὰρ ἐπὶ τῆς οἴῃ ὀλυμπιάδος) [468—5] μαθητῆς Ξενοφάνους ἢ Παρμενίδου. ἔγραψεν Ἐριδας, Ἐξήγησιν τῶν Ἐμπεδοκλέους, Πρὸς τοὺς φιλοσόφους περὶ φύσεως. — τούτων φασιν εὐρετὴν εἶναι τῆς διαλεκτικῆς, ὡς Ἐμπεδοκλέα τῆς ὀητορικῆς. extrema e Laertio IX 25 sqq. — Hesychii catalogum librorum genuinum credo; ἐξήγησιν commentarium criticum explicavi Berl. Sitz. 1884, 859^a. 1898, 408^a.

6. ARISTOT. Metaph. A 3. 984^a 11 Ἀναξαγόρας δὲ ὁ Κλαζομένιος τῆι μὲν ἡλικίαι πρότερος ὢν τούτου [Empedocle], τοῖς δ' ἔργοις ὕστερος ἀπειρους εἶναι φησι τὰς ἀρχάς. *Anaxagoram quod dicit Aristoteles aetate priorem esse Empedocle τοῖς δ' ἔργοις ὕστερον, illud quidem apparet τὰ ἔργα ipsam eius esse doctrinam et philosophiam. sed ὕστερος dubium est utrum ad tempus referendum sit quo vel coeperit philosophari vel placita sua proposuerit Anaxagoras, an ad doctrinae Anaxagoreae dignitatem et auctoritatem.* Bonitz comm. p. 67, qui alteram explicationem recte magis Aristoteleam dixit.

7. SIMPLICIUS phys. 25, 19 e Theophrasti Phys. Op. [fr. 3. 477, 17 Dox.] Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκραγαντινός οὐ πολὺ κατόπιν τοῦ Ἀναξαγόρου γενοῦνός, Παρμενίδου δὲ ζηλωτῆς και πλησιαστῆς και ἔτι μᾶλλον τῶν Πυθαγορείων. cf. A 1 § 54. Suid. s. v. Ἀρχύτας in additamento τούτου φανερωῶς γενέσθαι διδάσκαλον Ἐμπεδοκλέους. pertinet fortasse ad Alcmaeonem.

8. EUS. P. E. X 14, 15 [ex anonymo biographo] Τηλαύγους δὲ Ἐ. ἀκουστῆς γίνεται, καθ' ὃν Ἡράκλειτος ὁ σκοτεινὸς ἐγνωρίζετο (i. e. Ol. 69 [504—1] sec. Chron.).

9. IDEM Chron. sub ol. 81, 1 [456] Ἐ. και Παρμενίδης φυσικοὶ φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο. GELL. XVII 21, 14 [fort. ex Nepotis Chronicis] inter cladem

Cremerensem [477] et decemviros [450]: *inacta ea tempora E. Agrigentinus in philosophiae naturalis studio floruit.*

10. EUS. Chron. sub ol. 86, 1 [436] cf. p. 51 n. 11b.

11. ATHEN. I 3 E [hinc Suid. s. v. Ἀθηναίος] Ἐμπεδοκλῆς δ' ὁ Ἀκραγαντινος Ἰπποις Ὀλύμπια νικήσας Πυθαγορικὸς ὢν καὶ ἐμψύχων ἀπεχόμενος ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ καὶ τῶν πολυτελεστάτων ἀρωμάτων βοῦν ἀναπλάσας διένειμε τοῖς εἰς τὴν πανήγυριν ἀπαντήσασιν. victoria aut avi (A 1 § 51) aut Exaenetii f. (ib. 53) in eum translata.

12. IDEM XIV 620 D τοὺς δ' Ἐμπεδοκλέους Καθαροὺς ἐραυρώδησεν Ὀλυμπίᾳσι Κλεομένης ὁ θραυσιδός, ὡς φησὶν Δικαίταρχος ἐν τῷ Ὀλυμπικῷ [FHG II 249 fr. 47].

13. NICOMACHUS (restitutus ex Porph. V. Pyth. 29, Iamb. V. P. 135) de Pythagorae miraculis praefatus: ὢν μεταλαβόντας Ἐμπεδοκλέα τε τὸν Ἀκραγαντινὸν καὶ Ἐπιμενίδην τὸν Κρήτην καὶ Ἀβαριν τὸν Ὑπερβόρειον πολλαχῆ καὶ αὐτοὺς τοιαῦτά τινα ἐπιτετελεκέναί. ἤλα δ' αὐτῶν τὰ ποιήματα ὑπάρχει, ἄλλως τε καὶ ἄλεξανέμας μὲν ὃν τὸ ἐπώνυμον Ἐμπεδοκλέους, καθαρῆς δὲ τὸ Ἐπιμενίδου, αἰθροβάτης δὲ τὸ Ἀβάριδος.

14. PLUTARCH. de curijs. 1 p. 515 C ὁ δὲ φυσικὸς Ἐμπεδοκλῆς ὄρους τινα διασφάγα βαρὺν καὶ νοσώδη κατὰ τῶν πεδίων τὸν νότον ἐμπνέουσαν [ἐκπνέουσαν Reiske] ἐμψράξας λοιμὸν ἔδοξεν ἐκκλείσαι τῆς χώρας. IDEM adv. Colot. 32, 4 p. 1126 B Ἐ. δὲ τοὺς τε πρώτους τῶν πολιτῶν ὑβρίζοντας καὶ διαφοροῦντας τὰ κοινὰ (ἐξέβαλεν) ἐξελέγξας τὴν τε χώραν ἀπήλαξεν ἀκαρπίας καὶ λοιμοῦ διασφάγας ὄρους ἀποτειχίσας δι' ὧν ὁ νότος εἰς τὸ πεδίον ὑπερέβαλλε. CLEM. Strom. VI 30 p. 754 P. Ἐ. τε ὁ Ἀκραγαντινὸς Κωλοσανέμας ἐπεκλήθη. λέγεται οὖν ἀπὸ τοῦ Ἀκράγαντος ὄρους πνέοντος ποτε ἀνέμου βαρὺ καὶ νοσώδες τοῖς ἐγγυφροῖς, ἀλλὰ καὶ ταῖς γυναιξὶν αὐτῶν ἀγονίας αἰτίου γινομένου παῦσαι τὸν ἄνεμον. citantur tum fr. 111, 3—5. 112, 10—12. PHILOSTRAT. V. Apoll. VIII 7, 8 p. 158 τίς δ' ἂν σοφὸς ἐκλιπεῖν σοι δοκεῖ τὸν ὑπὲρ πόλεως τοιαύτης ἀγῶνα, ἐνθυμηθεὶς μὲν Δημοκρίτον ἐλευθερώσαντα λοιμοῦ ποτε Ἀβδηρίτας, ἐννοήσας δὲ Σοφοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, ὃς λέγεται καὶ ἀνέμουσ θάλλει τῆς ὥρας πέρα πνεύσαντας, ἀκηκῶς δὲ τὰ Ἐμπεδοκλέους ὃς νεφέλης ἀνέσχε φορᾶν ἐπ' Ἀκραγαντινοὺς θαγείσης; cf. I 2 Ἐ. τε γὰρ καὶ Πυθαγόρας αὐτὸς καὶ Δημοκρίτος ὀμύλησαντες μάγοις καὶ πολλὰ δαιμόνια εἰπόντες οὕτω ὑπήχθησαν τῇ τέχνῃ. PLIN. h. nat. 30, 1, 9 certe Pythagoras, E., Democritus, Plato ad hanc [sc. magicam] discendam navigavere ex illis verius quam peregrinationibus susceptis. hanc reversi praedicavere, hanc in arcanis habuere.

15. LAMBlich. V. Pyth. 113 [ex Nicomacho] Ἐμπεδοκλῆς δὲ σπασαμένον τὸ ξίφος ἤδη νεανίου τινὸς ἐπὶ τὸν αὐτοῦ ξενοδόχον Ἀχιτον, ἐπεὶ δικάσας δημοσίου τὸν τοῦ νεανίου πατέρα ἐθανάτωσε καὶ αἰζάντος ὡς εἶχε συγγύσεως καὶ θυμοῦ, ξιφῆρους παῖσαι τὸν τοῦ πατρὸς καταδικαστήν ὥσπερ φονέα Ἀχιτον, μεθαρμοσάμενος ὡς εἶχε τὴν λύραν καὶ πεπαντικὸν τι μέλος καὶ κατασταλικὸν μεταχειρισάμενος εὐθὺς ἀνεκρούσατο τὸ ἠηπενθές ἄγολόν τι κακῶν ἐπιληθῆς ἀπάντων' κατὰ τὸν ποιητὴν [δ 221], καὶ τὸν ἐκεῖνο ξενοδόχον Ἀχιτον θανάτου ἐρρύσατο καὶ τὸν νεανίαν ἀνδροφονίας. ἱστορεῖται δ' οὗτος τῶν Ἐμπεδοκλέους γνωρίμων ὁ δοκιμώτατος ἔκτοτε γενέσθαι [hinc Plan. in Herm.

V 459, 1 Walz]. fabula a Pythagoreis posterioribus ex fr. 1 concinnata; adolescens intellegitur sine dubio Pausanias Anchiti filius. itaque inepte patris nomen translatum ad hospitem, quod num Iamblichus an Nicomachus an princeps auctor confuderit, nescitur, cum idem referens e Nic. Boethius de mus. I 1 p. 185, 23 Friedl. nomen taceat.

16. STRABO VI p. 274 νομιζειν δ' ἐκ τῆς τοιαύτης ὄψεως [Aetnae] πολλὰ μυθεύεσθαι καὶ μάλιστα οἷά φασί τινες περὶ Ἐμπεδοκλέους, ὅτι καθάλοιο εἰς τὸν κρατῆρα καὶ καταλίποι τοῦ πάθους ἔχνος τῶν ἐμβάδων τὴν ἑτέραν ἄς ἐφόρει χαλκᾶς. εὐρεθῆναι γὰρ ἔξω μικρὸν ἀπῶθεν τοῦ χεῖλους τοῦ κρατῆρος ὡς ἀνερριμμένην ὑπὸ τῆς βίας τοῦ πυρός [cf. p. 276].

HORAT. Art. Poet. 458

*si veluti merulis intentus decidit auceps
in puteum foveamve, licet 'succurrite' longum
clamet 'io cives!' non sit qui tollere curet.
si curet quis opem ferre et demittere funem
'qui scis, an prudens huc se deiecerit atque
servari nolit?' dicam, Siculique poetae
narrabo interitum. deus immortalis haberi
dum cupit Empedocles, ardentem frigidus Aetnam
insiluit. sit ius liceatque perire poetis:
inuitum qui servat, idem facit occidenti.*

CLAUDIAN XVII 72

*alter in Aetnaeas casurus sponte favillas
dispergit revocaturque deum rursusque receptis
nectit amicitiiis quidquid discordia solvit.*

GREGORIUS NAZ. carm. II 7, 281 sqq. [XXXVII 1573 Migne]

*Ἐμπεδοκλεῖς, σέ μὲν αὐτίκ' ἐτώσια φροσίουατα
καὶ βροτῶν Αἰτναλοῖο πυρὸς κρητῆρες ἔδειξαν
σάνδαλ' ἀποβράσσαντες ἐλαφρονόοιο θεοῖο
χάλκεα καὶ σε βροτοῖοιεν ἐπαλοχεα πᾶσιν ἔθηκαν
κύθεος ἡμείροντα δι' ἄλματος αἰνομόροιο.*

(cf. II 69). ex Porphyrio cf. A 2, 14. idem tangunt Lucian. Fugitiv. 2 saepe alias. Tertull. Apol. 50 al. Tatian. 3. Lactant. inst. d. III 18, 5. Herm. irris. 8.

17. [ARIST.] Probl. 30, 1 p. 953*26 τῶν δὲ ὕστερον Ἐ. καὶ Πλάτων καὶ Σωκράτης καὶ ἕτεροι συχνοὶ τῶν γνωρίμων (scil. melancholici erant) cf. Luc. fug. 2 post saltum in Aetnam commemoratum μελαγχολίαν τινὰ δεινὴν λέγεις.

18. AELIAN V. H. XII 32 Ἐμπεδοκλῆς δὲ ὁ Ἀκραγαντινὸς ἀλουργεῖ ἐχρήσατο καὶ ὑποδήμασι χαλκοῖς [cf. Favorin. A 1 § 73]. PHILOSTR. V. AP. VIII 7 p. 156 Ἐ. μὲν γὰρ καὶ στροφίον τῶν ἀλουργοτάτων περὶ αὐτὴν [sc. τὴν κόμην] ἀρμόσας ἐσόβει περὶ τὰς τῶν Ἑλλήνων ἀγνίας ὕμνος ξυντιθείς, ὡς θεὸς ἐξ ἀνθρώπου ἔσοιτο [cf. fr. 112, 6 sqq.].

19. SEKTUS adv. math. VII 6 Ἐμπεδοκλέα μὲν γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης (in Sophista cf. A 1 § 57) φησὶ πρῶτον φητορικὴν κεινηκέναι. ex eiusdem Aristotelis Συναγωγῆι τεχνῶν QUINT. III 1, 8 nam primus post eos quos poetae tradiderunt movisse aliqua circa rhetoricen Empedocles dicitur. artium autem

scriptores antiquissimi Corax et Tisias Siculi, quos insecutus est vir eiusdem insulae Gorgias Leontinus, Empedoclis, ut traditur, discipulus. cf. Arist. soph. el. 33 p. 183^b 31 οἱ δὲ νῦν εὐδοκιμοῦντες [sc. ῥήτορες] παραλαβόντες παρὰ πολλῶν οἶον ἐκ διαδοχῆς κατὰ μέρος προαγαγόντων οὕτως ἠξήκασι Τεισίας μὲν μετὰ τοῖς πρώτους [i. e. Homericos oratores] Θρασύμαχος δὲ μετὰ Τεισίαν κτλ. Schol. Iamblich. V. P. p. 198 ed. Nauck ὅτι καὶ ὁ Παρμενίδης ὁ ἐξ Ἐλέας Πυθαγόρειος ἦν· ἐξ οὗ δῆλον ὅτι καὶ Ζήνων ὁ ἀμφοτερόγλωσσος ὁ καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς διαλεκτικῆς παραδούς. ὥστε ἐκ Πυθαγόρου ἤρξατο ἡ διαλεκτική, ὡσαύτως δὲ ἡ ῥητορική· Τισίας γὰρ καὶ Γοργίας καὶ Πῶλος Ἐμπεδοκλέους τοῦ Πυθαγορείου μαθηταί.

20. LAERT. DIOG. IX 29 τοῦτόν [Zenonem Eleatam] φασὶ λοιδοροῦμενον ἀγανακτῆσαι· αἰτιασάμενον δὲ τινος φάναι· ἐὰν μὴ λοιδορούμενος προσποιώμαι, οὐδὲ ἐπαινούμενος αἰσθήσομαι [sic libri]. errore ad Zenonem translata, quae Empedoclis re vera sunt ut fortasse etiam placita quae praecedunt. cf. GNOM. PARIS. n. 158 [Ac. Cracov. XX 152] Ἐμπεδοκλῆς ἐρωτηθεὶς, διὰ τί σφοδρὰ ἀγανακτεῖ κακῶς ἀκούων ἔφη· ὅτι οὐδὲ ἐπαινούμενος ἡσθήσομαι, εἰ μὴ κακῶς ἀκούων λυπηθήσομαι; cf. Gnom. Vatic. n. 274 [Wien. Stud. X 236] ὁ αὐτὸς [Euripides?] ἐρωτηθεὶς — ἡσθήσομαι — ἀκούων ἀχθεσθήσομαι GNOM. PAR. 158 Ἐ. πρὸς τὸν λέγοντα [an Xenophanem, conl. Diog. IX 20 [p. 21, 1] ?], ὅτι οὐδένα σοφὸν εὐρεῖν δύναμαι, 'κατὰ λόγον' εἶπε· τὸν γὰρ ζητοῦντα σοφὸν αὐτὸν πρῶτον εἶναι δεῖ σοφόν. GNOM. VAT. 283 Ἐ. ὁ φυσικός — αὐτὸν πρότερον εἶναι δεῖ [unde Max. 17 supra p. 21 not. 1].

21. LUCRET. I 714 sqq.

- et qui quattuor ex rebus posse omnia rentur*
 715 *ex igni terra atque anima prorescere ex imbris*
quorum Acragantinus cum primis Empedocles est,
insula quem triquetris terrarum gessit in oris,
quam fluitans circum magnis anfractibus aequor
Ionium glaucis aspargit virus ab undis,
 720 *angustoque fretu rapidum mare dividit undans*
Italiae terrarum oras a finibus eius.
hic est vasta Charybdis, et hic Aetnaea minantur
murmura flammaram rursus se colligere iras,
faucibus eruptos iterum vis ut vomat ignis
 725 *ad caelumque ferat flammai fulgura rursus.*
quae cum magna modis multis miranda videtur
gentibus humanis regio visendaque fertur,
rebus opima bonis, multa munita virum vi,
nil tamen hoc habuisse viro praeclarium in se
 730 *nec sanctum magis et mirum carumque videtur,*
carmine quin etiam divini pectoris eius
vociferantur et exponunt praeclara reperta,
ut vix humana videatur stirpe creatus.

22. ARISTOT. POET. 1. 1447^b 17 οὐδὲν δὲ κοινόν ἐστιν Ὀμήρωι καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πλὴν τὸ μέτρον. διὸ τὸν μὲν ποιητὴν δίκαιον καλεῖν, τὸν δὲ φυσιολόγον μᾶλλον ἢ ποιητὴν.

23. MENANDER [IMMO GENETHL.] I 2, 2 φυσικοί [sc. ὕμνοι] δὲ οὐσίους οἱ περὶ Παρμενίδην καὶ Ἐμπεδοκλέα ἐποίησαν τίς ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος φύσις [cf. ad fr. 134], τίς ἢ τοῦ Διὸς [fr. 6, 2] παρατιθέμενοι. καὶ οἱ πολλοὶ τῶν Ὀρφείων τούτου τοῦ τρόπου. *ibid.* 5, 2 εἶναι δὲ τοιοῦτοι, ὅταν Ἀπόλλωνος ὕμνον λέγοντες ἤλιον αὐτὸν εἶναι φάσκωμεν καὶ περὶ τοῦ ἡλίου τῆς φύσεως διαλεγώμεθα καὶ περὶ Ἥρας ὅτι ἄῤῥ καὶ Ζεὺς τὸ θερόν. οἱ γὰρ τοιοῦτοι ὕμνοι φυσιολογικοί. καὶ χρῶνται δὲ τῷ τοιοῦτῳ τρόπῳ Παρμενίδης καὶ Ἐ. . . Παρμενίδης μὲν γὰρ καὶ Ἐ. ἐξηγούνται Πλάτων δὲ ἐν βραχυτάτοις ἀναμνησίσει.

24. LACTANT. *Inst. div.* II 12, 4 *Empedocles quem nescias utrumne inter poetas an inter philosophos numeres quia de rerum natura versibus scripsit ut apud Romanos Lucretius et Varro, quattuor elementa constituit.* QUINT. I 4, 4 *propter Empedoclea in Graecis Varronem ac Lucretium in Latinis qui praecepta sapientiae versibus tradiderunt.* DIOMED. *gramm.* p. 483, 1 (de specie poematos exegetici) *didascalice est qua comprehenditur philosophia Empedoclis et Lucreti, item astrologia ut Phaenomena Arati et Ciceronis et Georgica Vergili et his similia.* AVICENNA de poetica c. 1 (Margoliouth *Anal. orient.* p. 79) *aliud genus [scil. poeseos] ἀμφὶ γενέσιος [= περὶ φύσεως?] dictum inventum ab Empedocle, qui in eo physicam aliasque res tractavit.*

25. SCHOL. ad DIONYS. Thrac. [Bekk. A. 734, 11. Cramer A. O. IV 312, 14] ποιητῆς δὲ κεκόσμηται τοῖς τέσσαρασι τούτοις μέτρῳ, μῦθῳ, ἱστορίᾳ καὶ ποιῆι λέξει, καὶ πᾶν ποιήμα μὴ μετέχον τούτων οὐκ ἔστι ποιήμα, εἰ καὶ μέτρῳ κέχρηται. ἀμέλει τὸν Ἐμπεδοκλέα καὶ Τυρταλον οὐ καλοῦσι ποιητάς, εἰ καὶ μέτρῳ ἐχρήσαντο διὰ τὸ μὴ χρήσασθαι αὐτοὺς τοῖς τῶν ποιητικῶν [Kaibel ποιητῶν] χαρακτηριστικοῖς. *ibid.* 733, 13 οὐκ ἔστι ποιητῆς ὁ μέτρῳ μόνῳ χρώμενος· οὐδὲ γὰρ Ἐμπεδοκλῆς ὁ τὰ Φυσικὰ γράψας οὐδ' οἱ περὶ ἀστρολογίας εἰπόντες οὐδὲ ὁ Πύθιος ἐμμέτρως χρησμοιδῶν [cf. Kaibel *Abh. d. Gött. Ges.* 1898, 20; Usener *Mus. Rh.* XXV 608. *Münchn. Sitz.* 1892, 606; nos ad *Parm.* 5 sqq.]. PLUTARCH. *quom.* ad. *poet. aud.* 2 p. 16 C θυσίας μὲν γὰρ ἀχόρους καὶ ἀναίλους ἴσμεν, οὐκ ἴσμεν δ' ἄμυθον οὐδ' ἀψευδῆ ποιῆσιν. τὰ δ' Ἐμπεδοκλέους ἔπη καὶ Παρμενίδου καὶ Θηριακὰ Νικάνδρου καὶ Γνωμολογίαι Θεόγνιδος λόγοι εἰσι κυχράμενοι παρὰ ποιητικῆς ὥσπερ ὄχημα τὸν ὄγκον καὶ τὸ μέτρον, ἵνα τὸ πεζὸν διαφύγῃσιν. ARIST. *Rhet.* Γ 5. 1407^a 30 δεύτερον δὲ τὸ τοῖς ἰδίῳις ὀνόμασι λέγειν . . . τρίτον μὴ ἀμφιβόλοισ· ταῦτα δέ, ἂν μὴ τὰναντία προαιρηθῆι, ὅπερ ποιούσιν ὅταν μῆθῃ μὲν ἔχῃσι λέγειν προσποιῶνται δὲ τι λέγειν. οἱ γὰρ τοιοῦτοι ἐν ποιήσει [cf. *Meteor.* B3. 357^a 26] λέγουσιν ταῦτα ὡς Ἐμπεδοκλῆς. φενακίζει γὰρ τὸ κύκλωι πολὺ ὄν, καὶ πάσχουσιν οἱ ἀκροαταὶ ὅπερ οἱ πολλοὶ παρὰ τοῖς μάντεσι. ὅταν γὰρ λέγῃσιν ἀμφίβολα, συμπαρανεύουσιν Ἐκροῖσος Ἄλῳν διαβάς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει'. CICEBO de oratore I 50, 217 *liceat ista ratione dicamus pila bene et duodecim scriptis ludere proprium esse iuris civitatis, quoniam utrumque eorum P. Mucius optime fecerit; eademque ratione dicantur ei quos φυσικούς Graeci nominant, eidem poetae, quoniam Empedocles physicus egregium poema fecerit.*

26. DIONYSIUS de comp. verb. 32 (de austera harmonia) ταύτης δὲ τῆς ἀρμονίας πολλοὶ μὲν ἐγένοντο ζηλωταὶ κατὰ τε ποιῆσιν καὶ ἱστορίαν καὶ λόγους πολιτικούς, διαφέροντες δὲ τῶν ἄλλων ἐν μὲν ἐπικῆι ποιήσει ὃ τε Κολοφώνιος Ἀντίμαχος καὶ Ἐμπεδοκλῆς ὁ φυσικός, ἐν δὲ μελοποιίᾳ Πίνδαρος, ἐν δὲ τραγωιδίᾳ Αἰσχύλος.

27. CICERO ad Qu. fr. II 9, 3 *Lucretii poemata ut scribis ita sunt: multis luminibus ingenii, multae etiam artis; sed (cum veneris) virum te putabo, si Sallustii Empedoclea legeris, hominem non putabo.*

DOCTRINAE.

De principiis.

κυρίως

28. SIMPL. phys. 25, 21 (e Theophrasto) post A 7 οὗτος δὲ τὰ μὲν σωματικὰ στοιχεῖα ποιεῖ τέτταρα, πῦρ καὶ ἀέρα καὶ ὕδωρ καὶ γῆν, αἶδια μὲν ὄντα πλήθει καὶ ὀλιγότητι, μεταβάλλοντα δὲ κατὰ τὴν σύγκρισιν καὶ διάκρισιν, τὰς δὲ ἐνρίπας ἀρχάς, ὅφ' ὧν κινεῖται ταῦτα, Φίλιαν καὶ Νεῖκος. δεῖ γὰρ διατελεῖν ἐναλλάξ κινούμενα τὰ στοιχεῖα, ποτὲ μὲν ὑπὸ τῆς Φιλιάς συγκρινόμενα, ποτὲ δὲ ὑπὸ τοῦ Νείκου διακρινόμενα· ὥστε καὶ ἕξ εἶναι κατ' αὐτὸν τὰς ἀρχάς. καὶ γὰρ ὅπου μὲν ποιητικὴν δίδωσι δύναμιν τῷ Νείκῳ καὶ τῇ Φιλίᾳ ὅταν λέγη· ἄλλοτε — ἔχθει' [fr. 17, 7. 8] ποτὲ δὲ τοῖς τέτταρον ὡς ἰσόστοιχα συντάττει καὶ ταῦτα ὅταν λέγη· τότε — κλάτος τε' [fr. 17, 17—20].
- 10 29. PLATO Soph. 242 CD μῦθόν τινα ἕκαστος φαίνεται μοι διηγέσθαι παισὶν ὡς οὖσιν ἡμῖν, ὃ μὲν ὡς τρία τὰ ὄντα, πολεμεῖ δὲ ἀλλήλοις ἐνίοτε αὐτῶν ἅττα πη, τότε δὲ καὶ φίλα γινόμενα γάμους τε καὶ τόκους καὶ τροφὰς τῶν ἐκγόνων παρέχεται [inprimis Pherecydes tangitur]. δύο δὲ ἕτερος εἰπῶν, ὕγρον καὶ ξηρὸν ἢ θερμὸν καὶ ψυχρὸν, συνοικίξει τε αὐτὰ καὶ ἐκδώσει [Archelaus?].
- 15 τὸ δὲ παρ' ἡμῶν Ἑλεατικῶν ἔθνος, ἀπὸ Ξενοφάνους τε καὶ ἔτι πρόσθεν ἀρξάμενον [ab Orphicis], ὡς ἐνὸς ὄντος τῶν πάντων καλουμένων οὕτω διεξέρχεται τοῖς μύθοις. Ἰάδης δὲ καὶ Σικελῆαι τινες ὕστερον Μοῦσαι [Heraclitus et Empedocles] ξυνηγόσαν, ὅτι συμπλέκειν ἀσφαλέστατον ἀμφοτέρα καὶ λέγειν, ὡς τὸ ὄν πολλά τε καὶ ἕν ἔστιν, ἔχθραι δὲ καὶ φιλῆαι συνέχεται.
- 20 διαφερόμενον γὰρ αἰεὶ ξυμφέρεται, φασὶν αἱ συντονώτεραι τῶν Μουσῶν. αἱ δὲ μαλακώτεραι τὸ μὲν αἰεὶ ταῦθ' οὕτως ἔχειν ἐχάλασαν, ἐν μέρει δὲ τότε μὲν ἔν εἶναι φασὶ τὸ πᾶν καὶ φίλον ὅπ' Ἀφροδίτης, τότε δὲ πολλά καὶ πολέμιον αὐτὸ αὐτῷ διὰ Νεῖκος τε.
30. PSEUDOPLOT. Stomat. ap. Eus. P. E. I 8, 10 [D. 582 ex Theophrasto ut 31 sqq.] Ἐ. ὁ Ἀκραγαγίνος στοιχεῖα τέσσαρα, πῦρ ὕδωρ αἰθέρα γαίαν. αἰτίαν δὲ τούτων Φίλιαν καὶ Νεῖκος. ἐκ πρώτης φησὶ τῆς τῶν στοιχείων κράσεως ἀποκριθέντα τὸν ἀέρα περιχυθῆναι κύκλω· μετὰ δὲ τὸν ἀέρα τὸ πῦρ ἐκθραμὸν καὶ οὐκ ἔχον ἑτέραν χώραν ἄνω ἐκτρέχειν ὑπὸ τοῦ περὶ τὸν ἀέρα πάγου. εἶναι δὲ κύκλω περὶ τὴν γῆν φερόμενα δύο ἡμισφαίρια τὸ μὲν καθόλου πυρός, τὸ δὲ μικτὸν ἐξ ἀέρος καὶ ὀλίγου πυρός, ὅπερ οἰεται τὴν νύκτα εἶναι. τὴν δὲ ἀρχὴν τῆς κινήσεως συμβῆναι ἀπὸ τοῦ τετυγηκένα κατὰ τὸν ἀθροισμὸν ἐπιβρίσαντος τοῦ πυρός [l. ἐπιβρίσάν ποτε τὸ πῦρ]. ὃ δὲ ἥλιος τὴν φύσιν οὐκ ἔστι πῦρ, ἀλλὰ τοῦ πυρός ἀντανάκλασις ὁμοία τῇ ἀφ' ὕδατος γινομένη. σελήνην δὲ φησὶν συστῆναι καθ' ἑαυτὴν ἐκ τοῦ ἀποληφθέντος ἀέρος ὑπὸ τοῦ πυρός. τούτον γὰρ παγῆναι καθάπερ καὶ τὴν χάλαζαν. τὸ δὲ φῶς αὐτὴν ἔχειν ἀπὸ τοῦ ἡλίου. τὸ δὲ ἡγεμονικὸν οὔτε ἐν κεφαλῇ οὔτε ἐν θώρακι, ἀλλ' ἐν αἵματι. ὅθεν καθ' ὅτι ἂν μέρος τοῦ σώματος πλεῖον ἢ παρασπαρμένον (τὸ ἡγεμονικὸν οἰεται), κατ' ἐκεῖνο προτερεῖν τοὺς ἀνθρώπους.
- 35 31. HIPPOL. Ref. I 3 [D. 558] Ἐ. δὲ μετὰ τούτους [Pythagoreos] γενόμενος καὶ περὶ δαιμόνων φύσεως εἶπε πολλά, ὡς ἀναστρέφονται διοικούντες

τὰ κατὰ τὴν γῆν, ὄντες πλείστοι. οὗτος τὴν τοῦ παντὸς ἀρχὴν Νεῖκος καὶ Φίλιαν ἔφη καὶ τὸ τῆς μονάδος νοερὸν πῦρ τὸν θεὸν καὶ συνετάναι ἐκ πυρὸς τὰ πάντα καὶ εἰς πῦρ ἀναλυθῆσθαι. ὧι σχεδὸν καὶ οἱ Στωικοὶ συντίθενται δόγματι ἐκπύρωσιν προσδοκῶντες. μάλιστα δὲ πάντων συγκατατίθεται τῇ 2
5 μετενσωματώσει οὕτως εἰπὼν ἤτοι — ἰχθύς' [fr. 117]. οὗτος πάσας εἰς 3
πάντα τὰ ζῶια μεταλλάττειν εἶπε τὰς ψυχάς. καὶ γὰρ ὁ τούτων διδάσκαλος Πυθαγόρας ἔφη ἑαυτὸν Εὐφορβὸν γεγενῆσθαι τὸν ἐπὶ Ἰλιον στρατεύσαντα φάσκων ἐπιγινώσκειν τὴν ἀσπίδα.

32. AET. I 7, 28 [D. 903 cf. Stob. I 35, 17 W.] (Ἐμπεδοκλῆς σφαιροειδῆ
10 καὶ αἰδίον καὶ ἀκίνητον τὸ ἕν) καὶ τὸ μὲν ἕν τὴν ἀνάγκην, ὕλην δὲ αὐτῆς τὰ
τέτταρα στοιχεῖα, εἶδη δὲ τὸ Νεῖκος καὶ τὴν Φίλιαν. λέγει δὲ καὶ τὰ στοιχεῖα
θεοὺς καὶ τὸ μῦγμα τούτων τὸν κόσμον καὶ πρὸς τούτοις τὸν Σφαῖρον, εἰς
ὃν πάντα ταῦτ' ἀναλυθῆσεται, τὸ μονοειδές. καὶ θείας μὲν οἶεται τὰς ψυχάς,
θείους δὲ καὶ τοὺς μετέχοντας αὐτῶν καθαρὸς καθαρῶς.

33. AET. I 3, 20 [D. 287] Ἐ., Μέτωνος Ἀκραγαντινὸς τέτταρα μὲν λέγει
στοιχεῖα, πῦρ ἀέρα ὕδωρ γῆν. δύο δὲ ἀρχικὰς δυνάμεις, Φίλιαν τε καὶ Νεῖκος,
ὧν ἡ μὲν ἔστιν ἐνωτικὴ, τὸ δὲ διαιρετικόν. φησὶ δὲ οὕτως ἑτάρσαρα —
βρότειον' [fr. 6]. Δία μὲν γὰρ λέγει τὴν ζέσιν καὶ τὸν αἰθέρα, Ἥρην δὲ φε-
ρέσβιον τὸν ἀέρα, τὴν δὲ γῆν τὸν Ἄιδωνέα. Νῆστιν δὲ καὶ κρούνωμα βρό-
20 τειον οἰονεὶ τὸ σπέρμα καὶ τὸ ὕδωρ. Allegor. hom. script. (fort. Plutarch.) ap.
Stob. Ecl. I 10, 11^b p. 121 W. (cf. Plut. Vit. Hom. 99) Ἐ. Δία μὲν λέγει τὴν ζέσιν
(καὶ) τὸν αἰθέρα, Ἥρην δὲ φερέσβιον τὴν γῆν, ἀέρα δὲ τὸν Ἄιδωνέα, ἐπειδὴ
φῶς οἰκεῖον οὐκ ἔχει, ἀλλὰ ὑπὸ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀστρῶν καταλάμπεται,
Νῆστιν δὲ καὶ κρούνωμα βρότειον τὸ σπέρμα καὶ τὸ ὕδωρ. ἐκ
25 τεσσάρων οὖν στοιχείων τὸ πᾶν, τῆς τούτων φύσεως ἐξ ἐναντιῶν συνεστάσης,
ξηρότητός τε καὶ ὑγρότητος καὶ θερμότητος καὶ ψυχρότητος, ὑπὸ τῆς πρὸς
ἄλλα ἀναλογίας καὶ κράσεως ἐναπεργαζομένης τὸ πᾶν καὶ μεταβολὰς μὲν
μερικὰς ὑπομενούσης τοῦ δὲ παντὸς λύσιν μὴ ἐπιδεχομένης. λέγει γὰρ οὕτως
'ἄλλοτε — ἔχθει' [fr. 17, 7. 8]. Hippol. Ref. VII 29 post fr. 6 [ex Plutarchi
30 Empedocleis?, cf. V 20 p. 144, 13] Ζεὺς ἔστι τὸ πῦρ, Ἥρην δὲ φερέσβιος ἡ γῆ
ἢ φέρουσα τοὺς τοὺς πρὸς τὸν βίον καρπούς, Ἄιδωνεὺς δὲ ὁ ἄηρ, ὅτι πάντα
δι' αὐτοῦ βλέποντες μόνον αὐτὸν οὐ καθορῶμεν, Νῆστις δὲ τὸ ὕδωρ. μόνον
γὰρ τοῦτο ὄχημα τροφῆς αἴτιον γινόμενον πᾶσι τοῖς τρεφόμενοις αὐτὸ καθ'
αὐτὸ τρέφειν οὐ δυνάμενον διὰ τρεφόμενα. εἰ γὰρ ἔτρεφε, φησὶν, οὐκ ἂν ποτε
35 λιμῶι κατελήφθη τὰ ζῶια, ὕδατος ἐν τῷ κόσμῳ πλεονάζοντος ἀέλ. διὰ τοῦτο Νῆ-
στιν καλεῖ τὸ ὕδωρ ὅτι τροφῆς αἴτιον γινόμενον τρέφειν οὐκ εὐτονεῖ τὰ τρεφόμενα.

34. GALEN. in Hipp. nat. hom. XV 32 K. Ἐ. ἐξ ἀμεταβλήτων τῶν τεττάρων
στοιχείων ἠγεῖτο γίνεσθαι τὴν τῶν συνθέτων σωμάτων φύσιν, οὕτως ἀναμε-
μειγμένων ἀλλήλοις τῶν πρώτων, ὡς εἰ τις λειώσας ἀκριβῶς καὶ χροῶδη ποι-
40 ῆσας ἰὸν καὶ χαλκῆτιν καὶ καθμίαν καὶ μίσην μίξειεν, ὡς μηδὲν ἐξ αὐτῶν δύ-
νασθαι μεταχειρίσασθαι χωρὶς ἑτέρου.

35. AET. II 7, 6 [D. 336] Ἐ. ἔλεγε μὴ διὰ παντὸς ἐστώτας εἶναι μὴδ'
ὠρισμένους τοὺς τόπους τῶν στοιχείων, ἀλλὰ πάντα τοῖς [sic antiquo vitio,
I πάντα πως] ἀλλήλων μεταλαμβάνειν cf. Achill. p. 34, 20 M. ὁ δὲ Ἐ. οὐ δίδωσι
45 τοῖς στοιχείοις ὠρισμένους τόπους, ἀλλ' ἀντιπαραχωρεῖν ἀλλήλοις φησὶν, ὥστε
τὴν γῆν μετέωρον φέρεσθαι καὶ τὸ πῦρ ταπεινότερον.

36. ARIST. de gen. et corr. B 3. 930^b 19 ξῖνοι δ' εὐθὺς τέτταρα λέγουσιν οἶον Ἐ. συνάγει δὲ καὶ οὗτος εἰς τὰ δύο· τῷ γὰρ πυρὶ τάλλα πάντα ἀντιτίθησιν.

37. IDEM Metaph. A 4. 985^a 21 καὶ Ἐ. ἐπὶ πλεόν μὲν χρῆται τούτου [Ἀναξαγορα] τοῖς αἰτίοις, οὐ μὴν οὐθ' ἰκανῶς οὐτ' ἐν τούτοις εὐρίσκει τὸ ὁμολογούμενον· πολλαχῶ γοῦν αὐτῷ ἢ μὲν Φιλία διακρίνει τὸ δὲ Νεῖκος συγκρίνει. 5 ὅταν μὲν γὰρ εἰς τὰ στοιχεῖα δισπῆται τὸ πᾶν ὑπὸ τοῦ Νεῖκου τὸ τε πῦρ εἰς ἔν συγκρίνεται καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων ἕκαστον· ὅταν δὲ πάλιν ὑπὸ τῆς Φιλίας συνίωσιν εἰς τὸ ἓν, ἀναγκαῖον ἐξ ἑκάστου τὰ μόρια διακρίνεσθαι πάλιν. Ἐ. μὲν οὖν παρὰ τοὺς πρότερον πρῶτος τὸ τὴν αἰτίαν διελεῖν [sic A^b] εἰσήνεγκεν, 10 οὐ μίαν ποιήσας τὴν τῆς κινήσεως ἀρχὴν ἀλλ' ἑτέρας τε καὶ ἐναντίας. ἔτι δὲ τὰ ὡς ἐν ὕλης εἶδει λεγόμενα στοιχεῖα τέτταρα πρῶτος εἶπεν. οὐ μὴν χρῆται γε τέτταρσιν, ἀλλ' ὡς ὄσιν οὖσι μόνοις, πυρὶ μὲν καθ' αὐτό, τοῖς δ' ἀντικειμένοις ὡς μᾶι φύσει, γῆ τε καὶ ἀέρι καὶ ὕδατι. λάβοι δ' ἂν τις αὐτὸ θεωρῶν ἐκ τῶν ἐπῶν.

38. IDEM phys. Θ 1. 252^a 7 ἔοικεν Ἐ. ἂν εἰπεῖν ὡς τὸ κρατεῖν καὶ κινεῖν ἐν μέρει τὴν Φιλίαν καὶ τὸ Νεῖκος ὑπάρχει τοῖς πράγμασιν ἐξ ἀνάγκης, ἡρεμεῖν δὲ τὸν μεταξὺ χρόνον.

39. IDEM Metaph. A 4. 984^b 32 ἐπεὶ δὲ καὶ τὰναντία τοῖς ἀγαθοῖς ἐνόηματα ἐφαίνετο ἐν τῇ φύσει, καὶ οὐ μόνον τάξιν καὶ τὸ καλὸν ἀλλὰ καὶ ἀταξία 20 καὶ τὸ ἀσχερόν, καὶ πλείω τὰ κακὰ τῶν ἀγαθῶν καὶ τὰ φαῦλα τῶν καλῶν, οὕτως ἄλλος τις Φιλίαν εἰσήνεγκε καὶ Νεῖκος, ἑκάτερον ἑκατέρων αἰτίον τούτων. εἰ γὰρ τις ἀκολουθοίη καὶ λαμβάνοι πρὸς τὴν διάνοιαν καὶ μὴ πρὸς ἃ φελλίζεται λέγων Ἐ., εὐρήσει τὴν μὲν Φιλίαν αἰτίαν οὖσαν τῶν ἀγαθῶν, τὸ δὲ Νεῖκος τῶν κακῶν· ὡστ' εἴ τις φαίη τρόπον τινὰ καὶ λέγειν καὶ πρῶτον 25 λέγειν τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἀρχὰς Ἐμπεδοκλέα, τάχ' ἂν λέγοι καλῶς, εἴπερ τὸ τῶν ἀγαθῶν ἀπάντων αἰτίον αὐτὸ τὰγαθὸν ἐστὶ [καὶ τῶν κακῶν τὸ κακόν].

40. IDEM de gen. et corr. B 6. 933^b 20 καίτοι τὰ γε στοιχεῖα διακρίνει οὐ τὸ Νεῖκος ἀλλ' ἢ Φιλία, τὰ φύσει πρότερα τοῦ θεοῦ· θεοὶ δὲ καὶ ταῦτα.

41. PHILOP. de gen. et corr. 19, 3 Vitelli πρὸς μὲν γὰρ τὰ φαινόμενα 30 ἐναντία λέγει ἀναιρῶν τὴν ἀλλοιωσιν ἐναργῆ οὖσαν, πρὸς ἑαυτὸν δὲ διότι λέγει μὲν ἀμετάβλητα τὰ στοιχεῖα, καὶ αὐτὰ μὲν μὴ γίνεσθαι ἐξ ἀλλήλων τὰ δὲ ἄλλα ἐκ τούτων. πάλιν δὲ φησι τῆς Φιλίας κρατούσης τὰ πάντα ἐν γίνεσθαι καὶ τὸν Σφαῖρον ἀποτελεῖν ἀποιον ὑπάρχοντα, ὡς μηκέτι μήτε τὴν τοῦ πυρὸς μήτε τῶν ἄλλων τινὸς σωζέσθαι ἐν αὐτῷ ιδιότητα, ἀποβάλλοντος ἑκάστου 35 τῶν στοιχείων τὸ οἰκεῖον εἶδος.

42. ARIST. de caelo Γ 2. 301^a 14 ἐκ διεσπῶτων δὲ καὶ κινουμένων οὐκ εὐλογον ποιεῖν τὴν γένεσιν. διὸ καὶ Ἐ. παραλείπει τὴν ἐπὶ τῆς Φιλότητος· οὐ γὰρ ἂν ἠδύνατο συστήσαι τὸν οὐρανὸν ἐκ κεχωρισμένων μὲν κατασκευάζων, σύγκρισιν δὲ ποιῶν διὰ τὴν Φιλότητα· ἐκ διακεκριμένων γὰρ συνέστηκεν ὁ 40 κόσμος τῶν στοιχείων. ὡστ' ἀναγκαῖον γίνεσθαι ἐξ ἐνός καὶ συγκεκριμένον.

43. AET. I 13, 1 [D. 312] Ἐμπεδοκλῆς ἔφη πρὸ τῶν τεττάρων στοιχείων θραύσματα ἐλάχιστα οἶονεὶ στοιχεῖα πρὸ τῶν στοιχείων ὁμοιομερῆ. 17, 3 [D. 315] Ἐ. καὶ Ξενοκράτης ἐκ μικροτέρων ὄγκων τὰ στοιχεῖα συγκρίνει, ἅπερ ἐστὶν ἐλάχιστα καὶ οἶονεὶ στοιχεῖα στοιχείων. GALEN. in Hipp. de nat. h. XV

49 K. *κακείνος γὰρ* [Emp.] *ἐκ μὲν τῶν αὐτῶν στοιχείων, ὧν καὶ Ἰπποκράτης, γεγονέναι φησὶν ἡμᾶς γε καὶ τὰ ἄλλα σώματα πάντα τὰ περὶ τὴν γῆν, οὐ μὴν κεκραμένων γε δι' ἀλλήλων, ἀλλὰ κατὰ μικρὰ μόρια παρακειμένων τε καὶ ψανόντων* [cf. IV 762 *κατὰ μικρὰ μόρια καταθραυμένων*].

5 44. AET. I 24, 2 [D. 320] Ἐ. Ἀναξαγόρας, Δημόκριτος, Ἐπίκουρος καὶ πάντες ὅσοι κατὰ συναθροισμὸν τῶν λεπτομερῶν σωμάτων κοσμοποιοῦσι συγκρίσεις μὲν καὶ διακρίσεις εἰσάγουσι, γενέσεις δὲ καὶ φθοράς οὐ κυρίως· οὐ γὰρ κατὰ τὸ ποῖον ἐξ ἀλλοιώσεως, κατὰ δὲ τὸ ποσὸν ἐκ συναθροισμοῦ ταύτας γίνεσθαι.

10 45. IDEM I 26, 1 [D. 321] Ἐ. οὐσίαν ἀνάγκης αἰτίαν χρηστικὴν τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν στοιχείων. PLUT. de an. procr. 27, 2 p. 1026 B ἀνάγκην, ἣν εἰμαρμένην οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, Ἐ. δὲ Φίλλαν ὁμοῦ καὶ Νεῖκος.

De mundo.

46. ARISTOT. Phys. A 4. 187^a 20 οἱ δ' ἐκ τοῦ ἐνὸς ἐνούσας τὰς ἐναντιό-
τητας ἐκκρίνεσθαι, ὥσπερ Ἀναξίμανδρός φησι καὶ ὅσοι δ' ἐν καὶ πολλὰ φασὶν
15 εἶναι, ὥσπερ Ἐ. καὶ Ἀναξαγόρας. ἐκ τοῦ μείγματος γὰρ καὶ οὕτω ἐκκρίνουσι
τὰ ἄλλα. διαφέρουσι δ' ἀλλήλων τῷ τὸν μὲν [Emp.] περίοδον ποιεῖν τούτων,
τὸν δ' [Anaxag.] ἄπαξ, καὶ τὸν μὲν ἄπειρα τὰ τε ὁμοιομερῆ καὶ τὰναντία,
τὸν δὲ τὰ καλούμενα στοιχεῖα [μόνον].

47. AET. I 5, 2 [Dox. 291] Ἐμπεδοκλῆς δὲ κόσμον μὲν ἓνα, οὐ μέντοι τὸ πᾶν
20 εἶναι τὸν κόσμον, ἀλλὰ ὄλιγον τι τοῦ παντός μέρος, τὸ δὲ λοιπὸν ἀργὴν ὕλην.

48. PLATO leg. X 889 B πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἀέρα φύσει πάντα
εἶναι καὶ τύχη φασί [Empedocleus tangit], τέχνη δὲ οὐδὲν τούτων, καὶ τὰ μετὰ
ταῦτα αὐτὰ σώματα, γῆς τε καὶ ἡλλου καὶ σελήνης ἄστρον τε πέρι, διὰ τούτων
γεγονέναι παντελῶς ὄντων ἀψύχων. τύχη δὲ φερόμενα τῆι τῆς δυνάμεως
25 ἕκαστα ἐκάστων ἢ ἐμπέπτακεν ἀριόττονα οἰκειῶς πως, θερμὰ ψυχροῖς ἢ
ξηρὰ πρὸς ὑγρὰ καὶ μαλακὰ πρὸς σκληρὰ, καὶ πάντα ὅποσα τῆι τῶν ἐναντίων
κράσει κατὰ τύχην ἐξ ἀνάγκης συνεκεράσθη ταύτη καὶ κατὰ ταῦτα οὕτω γε-
γεννηθέναι τὸν τε οὐρανὸν ὅλον καὶ πάντα ὅποσα κατ' οὐρανόν, καὶ ζῶια αὐ-
καὶ φυτὰ ξύμπαντα, ὡρῶν πασῶν ἐκ τούτων γενομένων, οὐ διὰ νοῦν, φασὶν,
40 οὐδὲ διὰ τινα θεὸν οὐδὲ διὰ τέχνην, ἀλλὰ ὃ λέγομεν, φύσει καὶ τύχη.

49. PHILO de provid. [conversus ex armen. ab Auchero, quem correxī sec.
Conybearii notas ap. Wendland Philo ūb. d. Vors. 64sq.] II 60 p. 86 eodem modo
[sc. ut leviora a gravioribus sursum pellantur] etiam mundi partes confici videntur,
ut dicit Empedocles. postquam enim secretus est aether (μετὰ τὸ διακριθῆναι
35 τὸν αἰθέρα), aer et ignis sursum volaverunt et caelum formatum quod in latissimo
spatio circumferebatur. ignis autem qui caelo paulo inferior manserat, ipse
quoque in radios solis coacervatus est. terra vero in unum concurrrens et ne-
cessitate quadam concreta (πυλθείσα) in medio apparens consedit. porro circa
eam undique aether, quia multo levior erat, volvitur neque umquam desistit.
40 quietis autem inde causa per deum [male intellexit quale τοῦ δ' ἡρμεῖν (τὴν
γῆν) αἴτιον τὸ θεῖν (τὸν αἰθέρα) vel τὸν δῖνον (hoc Wendland)], non vero per
sphaeras multas super se invicem positas, quarum circumrotationes poliverint
figuram, quia circa eam [sc. terram] compressa fuit sphaera ignis mirabilis
(magnae enim et multiplicis theoriae(?) vim habet), ideo nec huc nec illuc cadit

ista. Αἴτ. Π 6, 3 [D. 334] Ἐ. τὸν μὲν αἰθέρα πρῶτον διακριθῆναι, δευτέρον δὲ τὸ πῦρ, ἐφ' ᾧ τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἄγαν περισφιγμένης τῆι φύμῃ τῆς περιφορᾶς ἀναβλύσαι τὸ ὕδωρ· ἐξ οὗ θυμαθῆναι τὸν αέρα, καὶ γενέσθαι τὸν μὲν οὐρανὸν ἐκ τοῦ αἰθέρος, τὸν δὲ ἥλιον ἐκ τοῦ πυρός, πιληθῆναι δὲ ἐκ τῶν
5 ἄλλων τὰ περιγεια.

50. Αἴτ. Π 31, 4 [D. 363] Ἐ. τοῦ ὕψους τοῦ ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν οὐρανόν, ἧτις ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν ἀνάτασις, πλείονα εἶναι τὴν κατὰ τὸ πλάτος διάστασιν κατὰ τοῦτο τοῦ οὐρανοῦ μᾶλλον ἀναπεπταμένου διὰ τὸ ὠϊὺ παραπλησίως τὸν κόσμον κείσθαι. 1, 4 [D. 328] Ἐ. τὸν τοῦ ἡλίου περιδρομον εἶναι περι-
10 γραφὴν τοῦ πέρατος τοῦ κόσμου. 10, 2 [D. 339] Ἐ. δεξιὰ μὲν αὐτοῦ [scil. τοῦ κόσμου] τὰ κατὰ τὸν θερινὸν τροπικόν, ἀριστερὰ δὲ τὰ κατὰ τὸν χειμερινόν.

51. Αἴτ. Π 11, 2 [D. 339] Ἐ. στερέμνιον εἶναι τὸν οὐρανὸν ἐξ ἀέρος συμπαγέντος ἐπὶ πυρός κρυσταλλοειδῶς, τὸ πυρῶδες καὶ τὸ αἰρῶδες ἐν ἑκατέρῳ τῶν ἡμισφαιρίων περιέχοντα. LACTANTI. de opif. dei 17, 6 *an si mihi quiesciant*
15 *dixerit aeneum esse caelum aut vitreum aut ut Empedocles ait, aereum glaciatum, statimne assentiar?* [ex Varronis Tuberone cf. § 5. Dox. 198¹].

52. Αἴτ. Π 4, 8 [D. 331] Ἐ. τὸν κόσμον φθείρεσθαι κατὰ τὴν ἀντεπικρά-
τειαν τοῦ Νείκου καὶ τῆς Φίλιας. SIMPL. de caelo 293, 18 οἱ δὲ ἐναλλάξ γίνε-
σθαι καὶ φθείρεσθαι τὸν αὐτὸν καὶ πάλιν γινόμενον πάλιν φθείρεσθαι [sc. τὸν
20 κόσμον] λέγουσι, καὶ αἰδίων εἶναι τὴν τοιαύτην διαδοχὴν, ὥσπερ Ἐ. τὴν Φίλιαν λέγων καὶ τὸ Νείκος παρὰ μέρος ἐπικρατοῦντα τὴν μὲν συνάγειν τὰ πάντα εἰς ἓν καὶ φθείρειν τὸν τοῦ Νείκου κόσμον καὶ ποιεῖν ἐξ αὐτοῦ τὸν Σφαῖρον, τὸ δὲ Νείκος διακρίνειν πάλιν τὰ στοιχεῖα καὶ ποιεῖν τὸν τοιοῦτον κόσμον
[tum citat fr. 17, 7sq.] 305, 21 Πλάτων καὶ Ἐ. καὶ Ἀναξαγόρας καὶ οἱ ἄλλοι
25 φυσικοὶ τὴν τῶν συνθέτων ἀπὸ τῶν ἀπλῶν γένεσιν κατὰ τὸν ἐξ ὑποθέσεως τοῦτον τρόπον [i. e. διδασκαλίας χάριν 304, 5] φαίνονται παραδιδόντες... ὥσει καὶ προῦπῆρχον τῷ χρόνῳ τὰ ἐξ ὧν γίνεται τὰ γινόμενα. contra ARIST. Metaph. B 4. 1000^b 18 οὐ γὰρ τὰ μὲν φθαρτά, τὰ δ' ἀφθαρτα ποιεῖ τῶν ὄντων, ἀλλ' ἅπαντα φθαρτά πλὴν τῶν στοιχείων.

30 53. Αἴτ. Π 13, 2 [D. 341] Ἐ. πύρινα [sc. εἶναι τὰ ἄστρα] ἐκ τοῦ πυρῶδους, ὅπερ ὁ ἀήρ ἐν ἑαυτῷ περιέχων ἐξανέθλιψε κατὰ τὴν πρώτην διάκρισιν.

54. IDEM Π 13, 11 [D. 342] Ἐ. τοὺς μὲν ἀπλανεῖς ἀστέρας συνδεδέσθαι τῷ κρυστάλλῳ, τοὺς δὲ πλανήτας ἀνεῖσθαι.

55. ACHILL. in Arat. 16 p. 43, 2 Maass. εἰσὶ δὲ οἱ πρῶτον τὸν ἥλιον λέ-
35 γουσιν δευτέραν δὲ τὴν σελήνην, τρίτον δὲ τὸν Κρόνον. ἡ δὲ πλείων δόξα πρώτην τὴν σελήνην, ἐπεὶ καὶ ἀπόσπασμα τοῦ ἡλίου λέγουσιν αὐτήν, ὡς δὲ [καὶ Maass] Ἐ. 'κυκλοτερεῖς — φῶς' [fr. 45].

56. Αἴτ. Π 20, 13 [D. 350] Ἐ. δύο ἡλίους· τὸν μὲν ἀρχέτυπον, πῦρ ὃν ἐν τῷ ἐτέρῳ ἡμισφαιρίῳ τοῦ κόσμου, πεπληρωκὸς τὸ ἡμισφαίριον, αἰεὶ κατ'
40 ἀντικρὺ τῆι ἀνταυγείᾳ ἑαυτοῦ τεταγμένον· τὸν δὲ φαινόμενον, ἀνταυγίαν ἐν τῷ ἐτέρῳ ἡμισφαιρίῳ τῷ τοῦ αέρος τοῦ θερμομογούς πεπληρωμένῳ, ἀπὸ κυκλοτεροῦς τῆς γῆς κατ' ἀνάκλασιν γιγνομένην [cf. Plut. ad fr. 44] εἰς τὸν ἥλιον τὸν κρυσταλλοειδῆ, συμπεριελκομένην δὲ τῆι κινήσει τοῦ πυρίνου. ὡς δὲ βραχέως εἰρηθῆσαι [συντεμόντα], ἀνταυγίαν εἶναι τοῦ περι τὴν γῆν πυρός τὸν
45 ἥλιον. 21, 2 [D. 351] ἴσον τῆι γῆι τὸν κατὰ τὴν ἀνταυγίαν.

57. **ARIST.** de anima B 6. 418^b 20 οὐκ ὀρθῶς ἔ. οὐδ' εἴ τις ἄλλος οὕτως εἴρηκεν, ὡς φερομένον τοῦ φωτός καὶ γιγνομένον [sic etiam Them. Philop.: τεινομένον EV] ποτὲ μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ περιέχοντος, ἡμᾶς δὲ λανθάνοντος . . . ἐν μικροῖσι μὲν γὰρ διαστήματι λάθοι ἂν, ἀπ' ἀνατολῆς δ' ἐπὶ δυσμᾶς τὸ λανθάνειν μέγα μὴν τὸ αἶτημα. de sensu 6. 446^a 26 καθάπερ καὶ ἔ. φησιν ἀφικνεῖσθαι πρότερον τὸ ἀπὸ τοῦ ἡλίου πῶς εἰς τὸ μεταξὺ [τὸν μεταξὺ EM fort. recte, scil. τὸν φαινόμενον ἥλιον], πρὶν πρὸς τὴν ὄψιν ἢ ἐπὶ τὴν γῆν. cf. **PHILOP.** de anima 344, 34 (ad Ar. 418^b 20) ἔ. ὅς ἔλεγεν ἀπορροεῖν τὸ φῶς σῶμα ὃν ἐκ τοῦ φωτίζοντος σώματος γίνεσθαι πρῶτον ἐν τῷ μεταξὺ τόπῳ τῆς τε γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ εἶτα ἀφικνεῖσθαι πρὸς ἡμᾶς, λανθάνειν δὲ τὴν τοιαύτην αὐτοῦ κίνησιν διὰ τὴν ταχυτῆτα.

58. **AET.** II 8, 2 [D. 338] ἔ. τοῦ ἀέρος εἴξαντος τῆι τοῦ ἡλίου ὀρμῆι, ἐπικληθῆναι τὰς ἀρκτους, καὶ τὰ μὲν βόρεια ὑψωθῆναι, τὰ δὲ νότια ταπεινωθῆναι, καθ' ὃ καὶ τὸν ὅλον κόσμον. 23, 3 [D. 359] ἔ. ὑπὸ τῆς περιεχούσης αὐτὸν σφαίρας κωλυόμενον ἄχρι παντός εὐθυπορεῖν καὶ ὑπὸ τῶν τροπικῶν κύκλων [sc. τὸν ἥλιον τρέπεσθαι].

59. **IDEM** II, 24, 7 [D. 354] σελήνης αὐτὸν ὑπερχομένης [sc. ἥλιον ἐκλείπειν].

60. **IDEM** II 25, 15 [D. 357] ἔ. ἀέρα συννεστραμμένον, νεφοειδῆ, πεπηγότα ὑπὸ πυρός, ὥστε σύμμικτον [sc. τὴν σελήνην]. **PLUT.** de fac. in orbe lun. 5, 6 p. 922 C καὶ γὰρ Ἐμπεδοκλεῖ δυσκολαινουσι πάγον ἀέρος χαλαζώδη ποιοῦντι τὴν σελήνην ὑπὸ τῆς τοῦ πυρός σφαίρας περιεχόμενον. **AET.** II 27, 3 [D. 358] δισκοειδῆ; cf. **PLUT.** quaest. Rom. 101 p. 288 B τὸ γὰρ φαινόμενον σχῆμα τῆς σελήνης, ὅταν ἦ διχόμορος, οὐ σφαιροειδὲς ἀλλὰ φακοειδὲς ἐστὶ καὶ δισκοειδὲς, ὡς δ' ἔ. οἶεται, καὶ τὸ ὑποκείμενον. **AET.** II 28, 5 [D. 358] Θαλῆς πρῶτος ἔφη 25 ὑπὸ τοῦ ἡλίου φωτίζεσθαι. Πυθαγόρας, Παρμενίδης, ἔ. . . ὁμοίως.

61. **IDEM** II 31, 1 [D. 362] ἔ. διπλάσιον ἀπέχειν τὴν σελήνην ἀπὸ τῆς γῆς ἤπερ ἀπὸ τοῦ ἡλίου, Aetli vitio corruptum, quod esse debebat ἀπέχειν τὸν ἥλιον ἀπὸ τῆς γῆς ἤπερ τὴν σελήνην.

62. **HIEROL.** I 4, 3 [D. 558] ὡσπερ δ' ἔ. πάντα τὸν καθ' ἡμᾶς τόπον ἔφη 30 κακῶν μεστὸν εἶναι καὶ μέχρι μὲν σελήνης τὰ κακὰ φθάνειν ἐκ τοῦ περὶ γῆν τόπου ταθέντα περαιτέρω δὲ μὴ χωρεῖν ἄτε καθαρωτέρου τοῦ ὑπὲρ τὴν σελήνην παντός ὄντος τόπου, οὕτω καὶ τῷ Ἡρακλείτῳ ἐδοξεν.

63. **ARIST.** Meteor. B 9. 369^b 12 (de ἀστραπῆι) τινὲς λέγουσιν ὡς ἐν τοῖς νέφεσιν ἐγγίνεται πῦρ. τοῦτο δ' ἔ. μὲν φησὶν εἶναι τὸ ἐμπεριλαμβανόμενον 35 τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων. **AET.** III 3, 7 [D. 368] ἔ. ξιπτωσιν φωτός εἰς νέφος ἐξείργοντος τὸν ἀνθεστώτα ἀέρα, οὐ τὴν μὲν σβέσιν [? σχίσιν cf. § 3] καὶ τὴν θραῦσιν κτίον ἀπεργάζεσθαι, τὴν δὲ λάμπειν ἀστραπῆν, κεραυνὸν δὲ τὸν τῆς ἀστραπῆς τόνον.

64. **OLYMPIOD.** in Meteor. A 13. 102, 1 Stäve τί τὸ κινοῦν αὐτοὺς [ventos] 40 λοξῶν κινήσιν; ὅτι οὐ τὸ γεῶδες καὶ τὸ πυρῶδες τὴν ἐναντίαν κινούμενα κίνησιν, ὡς ἔ. οἶετο, ἀλλ' ὁ κύκλωι κινούμενος ἀήφ.

65. **AET.** III 8, 1 [D. 375] ἔ. καὶ οἱ Στωικοὶ χεμιῶνα μὲν γίνεσθαι τοῦ ἀέρος ἐπικρατοῦντος τῆι πυκνώσει εἰς τὸ ἀνωτέρω βιαζομένου, θερεῖαν δὲ τοῦ πυρός, ὅταν εἰς τὸ κατωτέρω βιάζηται.

66. ΡΗΠΟ de prov. Π 61 p. 86 Aucher (sec. Conybear.) *deinde ratiocinatus* [sc. Empedocles] *de mari ait: postquam concretum est id quod erat in extremitate orae maxime grandinis more* [i. e. postquam astra in πάγον αέρος χαλαζώδη (supra n. 51 et n. 30 p. 88, 35) concreta sunt], *acqua limosa (facta est).*
- 5 *quidquid enim in terra humidis est, in demissis depressisque eius locis a ventis certatim flantibus necibus quam fortissimis undique comprimi solebat.* ΔΕΤ. III 16, 3 [D. 981] 'Ε. ἰδρωτα τῆς γῆς ἐκκαιομένης ὑπὸ τοῦ ἡλίου διὰ τὴν ἐπὶ τὸ πλεῖον πύλησιν [cf. Π 6, 3 et fr. 55]. Aelian Hist. an. IX 64 λέγει δὲ Ἀριστοτέλης, καὶ Δημόκριτος πρὸ ἐκείνου, Θεόφραστός τε ἐκ τρίτων καὶ αὐτὸς φησὶ μὴ τῶι ἄλμυρῶι ὕδατι τρέφεσθαι τοὺς ἰχθύς, ἀλλὰ τῶι παρακειμένῳ τῇ θαλάττῃ γλυκεῖ ὕδατι [cf. caus. pl. VI 10, 2]. καὶ ἐπεὶ δοκεῖ πως ἀπιστον, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων βεβαιῶσαι βουληθεὶς τὸ λεχθὲν ὁ τοῦ Νικομάχου λέγει [Hist. anim. Θ 2. 590^b 24] εἶναι. τι πότιμον ὕδωρ ἐν πάσῃ θαλάττῃ, καὶ ἐλέγχεσθαι τούτῳ· εἴ τις ἀγγεῖον ἐκ κηροῦ ποιήσας κοίλον καὶ λεπτόν καθελὲ κενὸν ἐς τὴν θάλατταν, ἐξάψας
- 15 ποθὲν ὥστε ἀνιμίσασθαι δύνασθαι, νυκτὸς δὲ διελθοῦσης καὶ ἡμέρας ἀρνεύται πεπλησμένον, γλυκέος τε καὶ ποτίμου ὕδατος μεστὸν αὐτό. καὶ 'Ε. δὲ ὁ Ἀκραγαντικός λέγει τι εἶναι γλυκὺ ἐν τῇ θαλάττῃ ὕδωρ οὐ πάσι ὄηλον, τρόφιμον δὲ τῶν ἰχθύων. καὶ τὴν αἰτίαν τοῦδε τοῦ ἐν τῇ ἄλμυι γλυκαινομένου λέγει φυσικῆν, ἣν ἐκείθεν εἴσεσθε.
- 20 67. ARIST. de caelo B 13. 295^a 13 διὸ δὴ καὶ τὴν γῆν πάντες ὅσοι τὸν οὐρανὸν γεννώσιν ἐπὶ τὸ μέσον συνελθεῖν φασιν. ὅτι δὲ μένει, ζητοῦσι τὴν αἰτίαν καὶ λέγουσιν οἱ μὲν τοῦτον τὸν τρόπον, ὅτι τὸ πλάτος καὶ τὸ μέγεθος αὐτῆς αἰτίον, οἱ δ' ὥσπερ 'Ε. τὴν τοῦ οὐρανοῦ φορὰν κύκλῳ περιθέουσαν καὶ θάπτον φερομένην τὴν τῆς γῆς φορὰν κωλύει καθάπερ τὸ ἐν τοῖς κνᾶθοις ὕδωρ· καὶ γὰρ τοῦτο κύκλῳ τοῦ κνᾶθου φερομένου πολλακίς κάτω τοῦ χαλκοῦ γινόμενον ὄμως οὐ φέρεται κάτω πεφυκὸς φέρεσθαι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

68. SENECA nat. quaest. III 24, 1 *E. existimat ignibus, quos multis locis terra opertos tegit, aquam calescere, si subiecti sunt ei solo, per quod aquis transcursus est. facere solemus dracones et miliaria et complures formas, in quibus*
- 30 *aere tenui fistulas struimus per declive circumlatas, ut saepe eundem ignem ambiens aqua per tantum fluat spatii quantum efficiendo calori sat est. frigida itaque intrat, effluit calida. idem sub terra E. existimat fieri.*

69. [ARIST.] probl. 24, 11. 937^a 11 διὰ τί ὑπὸ τῶν θερμῶν ὑδάτων μᾶλλον ἢ ὑπὸ τῶν ψυχρῶν πύγνυται λίθοι; πότερον ὅτι τῇ τοῦ ὑγροῦ ἐκλείψει
- 35 γίνεται λίθος, μᾶλλον δὲ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ ἢ τοῦ ψυχροῦ ἐκλείπει τὸ ὑγρὸν· καὶ ἀπολιθοῦται δὴ διὰ τὸ θερμόν, καθάπερ καὶ 'Ε. φησὶ τὰς τε πέτρας καὶ τοὺς λίθους καὶ τὰ θερμὰ τῶν ὑδάτων γίνεσθαι [hinc fortasse fabulosa nota Alberti M. de mineral. I 1, 4 (Π 213 Jammy) adscito simul fr. 96 ex Aristotele] Psell. de lap. p. 38 Bernard. τούτων δὲ τῶν παρὰ τοῖς λίθοις δυνάμεων (τὰς)
- 40 αἰτίας πολλοὶ ἐθάρρησαν ἀποδοῦναι, τῶν μὲν ἀρχαιότερων σοφῶν Ἀναξαγόρας καὶ 'Ε. καὶ Δημόκριτος, τῶν δὲ οὐ πολὺ πρὸ ἡμῶν (!) ὁ ἐκ τῆς Ἀφροδισίας Ἀλέξανδρος. PLUTARCH. prim. frig. 19, 4 p. 95^b E ταυτὶ δὲ τὰ ἐμφανῆ κρημνούς καὶ σκοπέλους καὶ πέτρας 'Ε. μὲν ὑπὸ τοῦ πυρὸς οἶεται τοῦ ἐν βᾶθει τῆς γῆς ἐστάναι καὶ ἀνέχεσθαι διερειδόμενα φλεγμαίνοντος.

De plantis, animalibus, hominibus.

70. AET. V 26, 4 [D. 439] 'E. πρῶτα τὰ δένδρα τῶν ζώων ἐκ γῆς ἀναφῶ-
 ναι φησι, πρὶν τὸν ἥλιον περιπλασθῆναι [recte si archetypī solis (A 56) me-
 mineris] καὶ πρὶν ἡμέραν καὶ νύκτα διακριθῆναι· διὰ δὲ συμμετρίας τῆς
 5 κράσεως τὸν τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος περιέχειν λόγον. αὐξεσθαι δὲ ὑπὸ
 τοῦ ἐν τῇ γῆι θερμοῦ διαιρόμενα ὥστε γῆς εἶναι μέρη καθάπερ καὶ τὰ ξυμβρονα
 τὰ ἐν τῇ γαστρὶ τῆς μήτρας μέρη· τοὺς δὲ καρποὺς περιττώματα εἶναι τοῦ
 ἐν τοῖς φυτοῖς ὕδατος καὶ πυρός· καὶ τὰ μὲν ἑλλιπὲς ἔχοντα τὸ ὑγρὸν ἐξικμαζο-
 μένου αὐτοῦ τῷ θέρει φυλλορροεῖν, τὰ δὲ πλείον, παραμένειν [cf. fr. 77. 78]
 ὥσπερ ἐπὶ τῆς δάφνης καὶ τῆς ἐλαίας καὶ τοῦ φοίνικος· τὰς δὲ διαφορὰς τῶν
 10 χυμῶν (παρὰ) παραλλαγὰς τῆς (γῆς) πολυμερείας καὶ τῶν φυτῶν γίνεσθαι διαφο-
 ρως ἐλκόντων τὰς τῶν τρέφοντος ὁμοιομερείας ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων· οὐ
 γὰρ αἱ διαφοραὶ τούτων χρηστὸν τὸν οἶνον ποιοῦσιν, ἀλλ' αἱ τοῦ τρέφοντος
 ἐδάφους. THEOPHR. d. c. pl. I 12, 5 ἔν γάρ τι τὸ γεννῶν οὐχ ὥσπερ 'E. διαιρεῖ
 καὶ μερίζει τὴν μὲν γῆν εἰς τὰς ῥίζας, τὸν δ' αἰθέρα εἰς τοὺς βλαστοὺς ὡς
 15 ἑκάτερον ἑκατέρον χωρίζομενον, ἀλλ' ἐκ μιᾶς ὕλης καὶ ὑφ' ἑνὸς αἰτίου γεν-
 νῶντος. ARIST. de anima B 4. 415^b 28 'E. δ' οὐ καλῶς εἴρηκε τοῦτο προστιθεὶς
 τὴν αὐξήσιν συμβαίνειν τοῖς φυτοῖς κάτω μὲν συρριζομένους διὰ τὸ τὴν γῆν
 οὕτω φέρεσθαι κατὰ φύσιν, ἄνω δὲ διὰ τὸ πῦρ ὡσαύτως. PLUT. quaest. cony.
 VI 22, 6 p. 688 A τηρεῖται δὲ [sc. ἡ τροφή] τοῖς μὲν φυτοῖς ἀναισθητῶς ἐκ τοῦ
 20 περιέχοντος, ὡς φησιν 'E., ἰδρευομένοις τὸ πρόσφορον. [ARIST.] de plant. A 1.
 815^a 15 Arabice Alfredo interprete Anaxagoras autem et Abrucalis [i. e. Empe-
 docles] desiderio eas [plantas] moveri dicunt, sentire quoque et tristari delectari-
 que asserunt . . . Abr. autem sexum in his permixtum opinatus est. ^b16 Anaxa-
 goras autem et Democritus et Abr. illas intellectum intelligentiamque habere
 25 dicebant. 817^a 1 quod dicit Abr. videlicet si invenitur in plantis sexus feminus
 et sexus masculinus sive species commixta ex his duobus sexibus. 817^b 35 dixitque
 Abr. quod plantae habent generationem, mundo tamen diminuto et non perfecto
 in complemento suo; et eo completo generabatur animal [cf. fr. 79].

71. HIPPOCR. de prisc. med. 20 [sec. cod. A] λέγουσι δὲ τινες λητροὶ καὶ
 30 σοφισταί, ὡς οὐκ εἴη δυνατόν λητρικὴν εἶδέναι ὅστις μὴ οἶδεν ὃ τί ἐστὶν ἄν-
 θρωπος, ἀλλὰ τοῦτο δεῖ [δεῖν?] καταμαθεῖν τὸν μέλλοντα ὀρθῶς θεραπεύσειν
 τοὺς ἀνθρώπους. τείνει δὲ αὐτοῖς ὁ λόγος ἐς φιλοσοφίαν καθάπερ 'E. ἢ ἄλλοι,
 οἱ περὶ φύσιος γεγράφασιν, (φασίν), ἐξ ἀρχῆς ὃ τί ἐστὶν ἀνθρώπου καὶ ὅπως
 ἐγένετο πρῶτον καὶ ὁπόθεν συνεπάγη· ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν, ὅσα τινὲ εἴρηται ἢ
 35 σοφιστῆ ἢ λητροῦ ἢ γέγραπται περὶ φύσιος ἤσσαν νομίζω τῇ λητρικῇ τέχνῃ
 προσήκειν ἢ τῇ γραφικῇ. νομίζω δὲ περὶ φύσιος γινῶναι τι σαφὲς οὐδαμῶθεν
 ἄλλοθεν εἶναι ἢ ἐξ λητρικῆς. Empedocles physiologia ab Alcmaeone profecta
 quomodo ad posteriores medicos translata sit exp. Fredrich Hippocr. Unters.
 1899 (Wilamowitz) Philol. Unters. XV) 126 sqq.

72. AET. V 19, 5 [D. 430] 'E. τὰς πρώτας γενέσεις τῶν ζώων καὶ φυτῶν
 40 μηδαμῶς ὀλικλήρους γενέσθαι, ἀσυμφῶσι δὲ τοῖς μορφοῖς διεξενγμέναις, τὰς δὲ
 δευτέρας συμφυομένων τῶν μερῶν εἰδωλοφανεῖς, τὰς δὲ τρίτας τῶν ὀλοφῶν, τὰς
 δὲ τετάρτας οὐκέτι ἐκ τῶν ὁμοίων [?] ὁμοιομερῶν cf. v. 11] οἶον ἐκ γῆς καὶ ὕδατος
 45 ἀλλὰ δι' ἀλλήλων ἦδη, τοῖς μὲν πυκνωθείσης τῆς τροφῆς, τοῖς δὲ καὶ τῆς εὐ-
 μορφίας τῶν γυναικῶν ἐπερθετισμὸν τοῦ σπερματικῶν κινήματος ἐμπουσιάσης·
 τῶν δὲ ζώων πάντων τὰ γένη διακριθῆναι διὰ τὰς ποιὰς κράσεις· τὰ μὲν οἰ-

- κειότερα [ύγρότερα?] εἰς τὸ ὕδωρ τὴν ὀρυμὴν ἔχειν, τὰ δὲ εἰς ἀέρα [ἀναπνεῖν] ὅσ' ἂν πυρῶδες ἔχη τὸ πλεόν, τὰ δὲ βαρύτερα ἐπὶ τὴν γῆν, τὰ δὲ λασμοίρα τῆι κράσει πᾶσι τοῖς θώραξι πεφωνηκέαι [τοῖς χωρίοις σύμφωνα εἶναι.] CENSORIN. 4, 7 *E. autem egregio suo carmine . . . tale quiddam confirmat.*
- 5 *primo membra singula ex terra quasi praegnate passim edita, deinde coisse et effecisse solidi hominis materiam igni simul et umori permixtam* [cf. Parmen. A 51]. Varro Eumenid. sat. fr. 27 Büch. *E. natos homines ex terra ait ut blitum* (cf. Luc. Philopseud. 3 τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι καθάπερ τὰ λάχανα et Censor. l. c. § 11 sqq.).
- 10 73. ARIST. de part. anim. B 2. 648^a 25 [cf. p. 56 n. 52] ἔνιοι γὰρ τὰ ἔνυδρα τῶν πεζῶν θερμότερά φασι εἶναι λέγοντες ὡς ἐπανισοὶ τὴν ψυχρότητα τοῦ τόπου ἢ τῆς φύσεως αὐτῶν θερμότης καὶ τὰ ἀναίμα τῶν ἐναίμων καὶ τὰ θῆλια τῶν ἀρρένων, οἷον Παρμενίδης τὰς γυναῖκας τῶν ἀνδρῶν θερμότερας εἶναι φησι καὶ ἕτεροὶ τινες, ὡς διὰ τὴν θερμότητα καὶ πολυαιμούσας γινόμενων τῶν γυναικείων, Ἐ. δὲ τούναντίον. ARIST. de resp. 14. 477^a 32 Ἐ. δ' οὐ καλῶς τοῦτ' εἰρηκε φάσκων τὰ θερμότερα καὶ πῦρ ἔχοντα πλείστον τῶν ζώων ἔνυδρα εἶναι φεύγοντα τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἐν τῇ φύσει θερμότητος. THEOPHR. caus. pl. I 21, 5 ὡσπερ καὶ Ἐ. λέγει περὶ τῶν ζώων· τὰ γὰρ ὑπέρπυρα τὴν φύσιν ἄγειν εἰς τὸ ὑγρόν [cf. 22, 2].
- 15 20 74. AET. IV 22, 1 [D. 411] Ἐ. τὴν πρώτην ἀναπνοὴν τοῦ πρώτου ζώου [sc. in cosmogonia cf. V 7, 1] γενέσθαι τῆς (μὲν) ἐν τοῖς βρέφειν ὑγρασίας ἀποχώρησιν λαμβανούσης, πρὸς δὲ τὸ παρακνωθὲν ἐπεισόδον [τῆς ἔξωθεν] τοῦ ἐκτὸς ἀερώδους γινομένης εἰς τὰ παρανοιχθέντα τῶν ἀγγείων· τὸ δὲ μετὰ τοῦτο ἤθη τοῦ ἔμφυτον θερμοῦ τῆι πρὸς τὸ ἐκτὸς ὀρυμὴ καὶ πολυαῖμα ὑπαναθλι-
- 25 βοντος τὴν ἐκπνοήν, τῆι δ' εἰς τὸ ἐντὸς [ἐκτὸς libri: corr. Bernardakis] ἀνθροχωρήσει τῷ αερώδει τὴν ἀντεπείσοδον παρεχομένον τὴν εἰσπνοήν. τὴν δὲ νῦν κατέχουσαν φερομένου τοῦ αἵματος ὡς πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὸ αερώδες διὰ τῶν ῥινῶν ταῖς ἑαυτοῦ ἐπιρροαῖς ἀναθλιβοντος κατὰ τὴν ἐκχώρησιν αὐτοῦ γίνεσθαι τὴν ἐκπνοήν, παλινδρομοῦντος δὲ καὶ τοῦ ἀέρος ἀντεπ-
- 30 εισιόντος εἰς τὰ διὰ τοῦ αἵματος ἀραιώματα τὴν εἰσπνοήν· ὑπομμνήσκει δὲ τὸ ἐπὶ τῆς κλεψύδρας [fr. 100, 9]. idem minus recte exposuit V 15, 3 [D. 425].
75. AET. V 18, 1 [D. 427] Ἐ. ὅτε ἐγενᾶτο τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἐκ τῆς γῆς, τοσαύτην γενέσθαι τῷ μήκει τοῦ χρόνου διὰ τὸ βραδύπορεν τὸν ἥλιον τὴν ἡμέραν, ὅποση νῦν ἐστὶν ἡ δεκάμηρος· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, 35 τοσαύτην γενέσθαι τὴν ἡμέραν, ὅποση νῦν ἐστὶν ἡ ἐπτάμηρος· διὰ τοῦτο καὶ τὰ δεκάμηρα καὶ τὰ ἐπτάμηρα, τῆς φύσεως τοῦ κόσμου οὕτω μεμελετηκίας, ἀξέσθαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἢ τίθεται νυκτι [τίκτεται νυν] Casaub.] τὸ βρέφος [hinc Tzetz. exeg. II. p. 42, 17].
76. PLATO Phaedo 96 AB (Socrates loquitur) ἐγὼ γὰρ, ἔφη, ὦ Κέβης, νέος 40 ὢν θανμαστῶς ὡς ἐπεθύμησα ταύτης τῆς σοφίας, ἦν δὴ καλοῦσι περὶ φύσεως ἱστορίαν. ὑπερήφανός γάρ μοι ἐδόκει εἶναι εἰδέναι τὰς αἰτίας ἐκάστων διὰ τί γίνεται ἕκαστον καὶ διὰ τί ἀπόλλυται καὶ διὰ τί ἐστίν. καὶ πολλὰκις ἑμαυτὸν ἄνω κάτω μετέβαλλον σκοπῶν πρώτων τὰ τοιαῦτα· ἀρ' ἐπειδὴν τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν [ὑγρὸν Sprengel, at cf. Dox. 564, 3] σηπεδόνα τινὰ λάβηι, 45 ὡς τινες [Empedocles, Archelaus] ἔλεγον, τότε δὴ τὰ ζῶια συντρέφεται; καὶ πότερον τὸ αἶμα ἐστὶν ὧι φρονοῦμεν [Empedocles] ἢ ὁ

ἀήρ [Anaximenes, Diogenes] ἢ τὸ πῦρ; [Heraclitus] ἢ τούτων μὲν οὐδέν, ὁ δ' ἐγκέφαλός ἐστιν; [Alcmaeo] κτλ.

77. ΔΕΤ. V 27, 1 [D. 440] Ἐ. τρέφασθαι μὲν τὰ ζῶια διὰ τὴν ἐπόστασιν τοῦ ὕγρου [ὑγροῦ arcessivi ex 28, 1, cuius in locum οἰκείου hic traditum vicissim relegant], αὐξεσθαι δὲ διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ θερμοῦ, μειοῦσθαι δὲ καὶ φθίνειν διὰ τὴν ἔκλειψιν ἐκατέρων. τοὺς δὲ νῦν ἀνθρώπους τοῖς πρώτοις συμβαλλομένους βρεφῶν ἐπέχειν τάξιν. [GAL.] def. med. 99 (XIX 372) πῶς Ἰπποκράτης καὶ Ἐρασιστρατος καὶ Ἐ. καὶ Ἀσκληπιάδης τὰς πέψεις τῆς τροφῆς φασὶ γίνεσθαι . . . Ἐ. δὲ σήπει. cf. fr. 68. 81. (idem ex Emp. Diocles Pseudosoran. Quaest. med. 61. V. Rose Anecd. gr. II 255, 27. 30. M. Wellmann *Fragm. d. Aerete* p. 34).

78. ΔΕΤ. V 22, 1 [D. 434] Ἐ. τὰς μὲν σάρκας γεννᾶσθαι ἐκ τῶν ἴσων τῇ κράσει τεττάρων στοιχείων, τὰ δὲ νεῦρα πυρός καὶ γῆς ὕδατι [sic Gal. B] διπλασιῶνι [διπλασίον, διπλασίονα libri: corr. Bernardakis] μυχθέντων, τοὺς δὲ ὄνυχας τοῖς ζώιοις γεννᾶσθαι τῶν νεύρων καθ' ὃ τῷ ἀέρι συνέτυχε περιψυχθέντων, 15 ὅσα δὲ δεῖν μὲν ὕδατος καὶ γῆς, τεττάρων δὲ πυρός, ἔσω γῆς [sic transposui cf. fr. 96, 1] τούτων συγκραθέντων μερῶν. ἰδρωτὰ (δὲ) καὶ δακρυον γίνεσθαι τοῦ αἵματος τηχομένου καὶ παρὰ τὸ λεπτύνεσθαι διαχωμένου. ARIST. de part. an. A 1. 642^a 17 ἀρχὴ γὰρ ἡ φύσις μᾶλλον τῆς ὕλης, ἐνιαχοῦ δέ που αὐτῇ καὶ Ἐ. περιπλεῖται, ἀγόμενος ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, καὶ τὴν οὐσίαν καὶ τὴν φύσιν 20 ἀναγκάζεται φάναι τὸν λόγον εἶναι, οἷον ὅσοι ἄποδοῦς τί ἐστιν· οὔτε γὰρ ἐν τι τῶν στοιχείων λέγει αὐτὸ οὔτε δύο ἢ τρία οὔτε πάντα, ἀλλὰ λόγον τῆς μίξεως αὐτῶν. ARIST. de anima A. 4. 408^a 13 ὁμοίως δὲ ἀποπον καὶ (τὸ) τὸν λόγον τῆς μίξεως εἶναι τὴν ψυχὴν· οὐ γὰρ τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον ἢ μίξιν τῶν στοιχείων καθ' ἣν σὰρξ καὶ καθ' ἣν ὄστοι· συμβήσεται οὖν πολλάς τε ψυχὰς 25 ἔχειν καὶ κατὰ πᾶν τὸ σῶμα, εἴπερ πάντα μὲν ἐκ τῶν στοιχείων μεμιγμένον, ὁ δὲ τίς μίξεως λόγος ἀρμονία καὶ ψυχὴ. ἀπαιτήσεται δ' ἂν τις τοῦτο γε καὶ παρ' Ἐμπεδοκλέους· ἕκαστον γὰρ αὐτῶν λόγῳ τινὶ φησὶν εἶναι· πότερον οὖν ὁ λόγος ἐστὶν ἡ ψυχὴ, ἢ μᾶλλον ἕτερόν τι οὐσα ἐγγίνεται τοῖς μέλεσι [var. l. μέρεσι vel μυχθεῖσι]. ἔτι δὲ πότερον ἡ Φύλλα τῆς τυχοῦσης αἰτία μίξεως ἢ τῆς κατὰ 30 τὸν λόγον; καὶ αὕτη πότερον ὁ λόγος ἐστὶν ἢ παρὰ τὸν λόγον ἕτερόν τι; cf. *Metaph.* A 10. 998^a 15. [ARIST.] de spiritu 9. 485^b 28 Ἐ. αἰτίαν ἀπλῶς τὴν τοῦ ὄστου φύσιν. (ἔτι δὲ) εἴπερ ἅπαντα τὸν αὐτὸν λόγον ἔχει τῆς μίξεως, ἀδιάφορα ἐχρῆν ἵππου καὶ λέοντος καὶ ἀνθρώπου εἶναι. PLUTARCH. quaest. nat. 20, 2 p. 917 A ἔνιοι δὲ φασὶν ὡσπερ γάλακτος ὄρρον τοῦ αἵματος ταραχθέντος ἐκ 35 κρούεσθαι τὸ δάκρυον, ὡς Ἐ.

79. SORANUS Gynaec. I 57 p. 225, 16 (Rose) de umbilico: συγκέκριται δ' ἐκ τεττάρων τὸν ἀριθμὸν ἀγγείων δύο φλεβωδῶν καὶ δύο ἀρτηριῶν, δι' ὧν εἰς θρόνον ὕλη αἱματικὴ καὶ πνευματικὴ παρακομίζεται τοῖς ἐμβρύοις. ἐμφύεσθαι δὲ ταῦτα Ἐμπεδοκλῆς μὲν εἰς τὸ ἥπαρ οἶεται, Φαίδρος δὲ εἰς τὴν καρδίαν.

80. IDEM I 21 p. 185, 18 de menstruis: ἔστι γὰρ ὅτε καὶ προπαραλαμβάνει τινὰς ἡμέρας ἢ ἐφυστερῆι. τοῦτο δὲ ἐν ἑκάστη κατὰ τὴν ἰδίαν ἀπαντᾷ προθεσμίαν καὶ οὐκ αἰὲ) κατὰ τὰς αὐτὰς (περιόδους) ὡσπερ ὁ Διοκλῆς [fr. 171] (φησὶ) πάσαις, καὶ πάλιν Ἐ., ἐλαττουμένου τοῦ φωτός τῆς σελήνης. αἱ μὲν γὰρ πρὸ εἰκάδος αἱ δὲ ἐν εἰκάδι καθαιρονται, καὶ πάλιν αἱ μὲν αὐξανόμενον τοῦ φω- 45 τὸς τῆς σελήνης αἱ δὲ μειουμένου. [cf. *Ag. de anim. hist.* H 2. 582^a 34].

81. ARIST. de gener. anim. A 1. 764^a 1 (de sexus differentia) οἱ δ' ἐν τῇ
 μήτραι καθάπερ Ἐ: τὰ μὲν γὰρ εἰς θερμὴν ἐλθόντα τὴν ὑστέραν ἄρρυνα γί-
 νεσθαί φησι, τὰ δ' εἰς ψυχρὰν θήλεα, τῆς δὲ θερμότητος καὶ τῆς ψυχρότητος
 τὴν τῶν καταμηρίων αἰτίαν εἶναι ὅσιν ἢ ψυχροτέραν οὖσαν ἢ θερμότεραν καὶ
 5 ἢ παλαιότεραν ἢ προσφατωτέραν. . . τοῦτο γὰρ ὡς ἀληθῶς Ἐ. φαιδνυμότερον
 ὑπέληπεν οἴομενος ψυχρότητι καὶ θερμότητι διαφέρειν μόνον ἀλλήλων, ὁρῶν
 ὅλα τὰ μόρια μεγάλην ἔχοντα διαφορὰν τὴν τε τῶν αἰθῶων καὶ τὴν τῆς ὑστέρας.
 ibid. 765^a 8 ἀναγκαῖον ἀπαντᾶν καὶ πρὸς τὸν Ἐμπεδοκλέους λόγον, ὃς διορίζει
 τὸ θῆλυ πρὸς τὸ ἄρρεν θερμότητι καὶ ψυχρότητι τῆς ὑστέρας. AET. V 7, 1
 10 [D. 419] Ἐ. ἄρρυνα καὶ θήλεα γίνεσθαι παρὰ θερμότητα καὶ ψυχρότητα· ὅθεν
 ἱστορεῖται τοὺς μὲν πρώτους ἄρρυνας πρὸς ἀνατολῇ καὶ μεσημβρίαι γεγενῆσθαι
 μᾶλλον ἐκ τῆς γῆς, τὰς δὲ θηλείας πρὸς ταῖς ἄρκτους. 11, 1 [D. 422] Ἐ. ὁμοιό-
 τητας [scil. τῶν γονέων καὶ τῶν προγόνων] γίνεσθαι κατ' ἐπικρατίαν τῶν
 σπερματικῶν γόνων, ἀνομοιότητος δὲ τῆς ἐν τῷ σπέρματι θερμοσίας ἐξα-
 15 τμισθείσης [cf. Hipp. de genit. 8. VII 480 h.]. 8, 1 [D. 420] Ἐ. τέρατα γίνεσθαι
 παρὰ πλεονασμὸν σπέρματος ἢ παρ' ἔλλειψιν ἢ παρὰ τὴν τῆς κινήσεως ταραχὴν
 ἢ παρὰ τὴν εἰς πλεῖω διαίρειν ἢ παρὰ τὸ ἀπονέυειν. οὕτω προεληφθῶς φαί-
 νεται σχεδόν τι πάσας τὰς αἰτιολογίας. 10, 1 [D. 421] Ἐ. δίδυμα καὶ τρίδυμα
 γίνεσθαι κατὰ πλεονασμὸν καὶ περιορισμὸν τοῦ σπέρματος. 11, 1 [D. 422]
 20 πόθεν γίνονται τῶν γονέων αἱ ὁμοιώσεις καὶ τῶν προγόνων. Ἐ. ὁμοιότητος
 γίνεσθαι κατ' ἐπικρατίαν τῶν σπερματικῶν γόνων, ἀνομοιότητος δὲ τῆς ἐν
 τῷ σπέρματι θερμοσίας ἐξατμισθείσης. 12, 2 [D. 423] πῶς ἄλλοις γίνονται
 ὅμοιοι οἱ γεννυόμενοι καὶ οὐ τοῖς γονεῦσιν. Ἐ. τῆς κατὰ τὴν σύλληψιν φαν-
 25 τασίας τῆς γυναικὸς μορφοῦσθαι τὰ βρέφη· πολλάκις γὰρ ἀνδριάντων καὶ εἰ-
 κόνων ἠράσθησαν γυναῖκες καὶ ὅμοια τούτοις ἀπέτεκον [cf. Soran. p. 204, 18
 Rose; Dionys. de imit. p. 17, 18 Usen.]. CENSORIN. 5, 4 *illud quoque ambiguum
 facit inter auctores opinionem, utrumne ex patris tantummodo semine partus
 nascatur . . . an etiam ex matris, quod Anaxagorae et Alcmaeoni nec non
 Parmenidī Empedocleae et Epicuro visum est.* 6, 6 *ex dextris partibus profusa
 30 semine mares gigni, at e laevis feminas Anaxagoras Empedoclesque consentiunt.
 quorum opiniones, ut de hac specie congruae, ita de similitudine liberorum dis-
 pariles. super qua re Empedoclis, disputata ratione, talis profertur. si par calor
 in parentum seminibus fuit, patri similem marem procreari; si frigus, feminam
 matri similem. quodsi patris calidius erit et frigidius matris, puerum fore qui
 35 matris vultus representet: at si calidius matris, patris autem fuerit frigidius,
 puellam futuram quae patris reddat similitudinem.* 6, 9. 10 *sequitur de geminis,
 qui ut aliquando nascantur modo seminis fieri Hippon ratus (est): id enim cum
 amplius est quam uni satis fuit, bifariam deduci. id ipsum ferme E. videtur
 sensisse: nam causas quidem cur divideretur non posuit; partiri tantum modo
 40 ait et si utrumque sedes aequae calidas occupaverit, utrumque marem nasci, si
 frigidam aequae utramque feminam, si vero alterum calidiorum, alterum frigidiorum,
 dispari sexu partum futurum.*

82. ARIST. de gen. anim. B 8. 747^a 24 τὸ δὲ τῶν ἡμιόνων γένος ὄλον
 ἄγονόν ἐστιν. περὶ δὲ τῆς αἰτίας, ὡς μὲν λέγουσιν Ἐ. καὶ Δημόκριτος, λέγων
 45 ὁ μὲν οὐ σαφῶς, Δημόκριτος δὲ γνωρίζως μᾶλλον, οὐ καλῶς εἰρήκασιν. λέ-
 γουσι γὰρ ἐπὶ πάντων ὁμοίως τὴν ἀπόδειξιν τῶν παρὰ τὴν συγγένειαν συνδυ-
 αζομένων. . . Ἐ. δ' αἰτιᾶται κτλ. cf. ad fr. 92. AET. V 14, 2 [D. 425] διὰ τὶ

αί ἡμίονοι στεῖραι. Ἐ. [?] διὰ τὴν σμικρότητα καὶ ταπεινότητα καὶ στενότητα τῆς μήτρας κατεστραμμένως προσπεφυκυίας τῇ γαστρὶ μήτε τοῦ σπέρματος εὐθυβολούντος εἰς αὐτὴν μήτε, εἰ καὶ φθάσειεν, αὐτῆς ἐκδεχομένης.

83. AET. V 21, 1 [D. 433] ἐν πόσῳ χρόνῳ μορφοῦται τὰ ζῶια ἐν γαστρὶ
5 ὄντα. Ἐ. ἐπὶ μὲν τῶν ἀνθρώπων ἄρχεσθαι τῆς διαρθρώσεως ἀπὸ ἑκτῆς καὶ
τριακοστῆς, τελειοῦσθαι δὲ τοῖς μοριοῖς ἀπὸ πεντηκοστῆς μᾶς δευτέρας (cf. n. 82).
ORIBASIVS ex Athenaeo III 78, 13 [Diocles fr. 175] περὶ δὲ τὰς τέσσαρας ἐννεΐδας
ὁρᾶται πρῶτον διακεκριμένον ὄλον τὸ σῶμα ἢ τὸ τελευταῖον μᾶς προστεθείσης
τετραδὸς περὶ τὴν τεσσαρακοντάδα. συμφωνεῖ δὲ τοῖς χρόνοις τῆς παντελοῦς
10 τῶν ἐμβρύων διακρίσεως καὶ ὁ φυσικὸς Ἐ. καὶ φησὶν, ὅτι θᾶσσον διαμορφοῦται
τὸ ἄρρεν τοῦ θήλεος καὶ τὰ ἐν τοῖς δεξιῶς τῶν ἐν τοῖς εὐωνύμοις. CENSOR-
RIN. 7, 5 septimo mense parere mulierem posse plurimi adfirmant ut . . . Empe-
docles, Epigenes multique praeterea.

84. CENSORIN. 6, 1 *E., quem in hoc Aristoteles secutus est, ante omnia cor*
15 *iudicavit increscere, quod hominis vitam maxime contineat.*

85. AET. V 24, 2 [D. 435] Ἐ. τὸν μὲν ὕπνον καταψύξει τοῦ ἐν τῷ αἵματι
θερμοῦ συμμετρῶι γίνεσθαι, τῇ δὲ παντελεῖ θάνατον. 25, 4 [D. 437] Ἐ. τὸν
θάνατον γίνεσθαι διαχωρισμῶι τοῦ πυρώδους (καὶ ἀερώδους καὶ ὕδατώδους
καὶ γεώδους) ἐξ ὧν ἡ σύγκρισις τῷ ἀνθρώπῳ συνεστάθη· ὥστε κατὰ τοῦτο
20 κοινὸν εἶναι τὸν θάνατον σώματος καὶ ψυχῆς· ὕπνον δὲ γίνεσθαι διαχωρισμῶι
τοῦ πυρώδους.

De anima.

86. THEOPHRAST. de sensu 1sq. [D. 499sq.] Παρμενίδης μὲν καὶ Ἐ. καὶ
Πλάτων τῷ ὁμοίῳ [sc. ποιοῦσι τὴν αἰσθησιν], οἱ δὲ περὶ Ἀναξαγόραν καὶ 1
25 Ἡράκλειτον τῷ ἐναντίῳ . . . περὶ ἐκάστης δὲ τῶν κατὰ μέρος οἱ μὲν ἄλλοι 2
σχεδὸν ἀπολείπουσιν, Ἐ. δὲ πειράται καὶ ταύτας ἀνάγειν εἰς τὴν ὁμοίότητα.
[D. 500] Ἐ. δὲ περὶ ἀπασῶν ὁμοίως λέγει καὶ φησι τῷ ἐναρμόττειν εἰς 7
τοὺς πόρους τοὺς ἐκάστης αἰσθάνεσθαι· διὸ καὶ οὐ δύνασθαι, τὰ ἀλλήλων κρι-
νεῖν, ὅτι τῶν μὲν εὐρύτεροί πως, τῶν δὲ στενωτέροι τυχάνουσιν οἱ πόροι
30 πρὸς τὸ αἰσθητόν, ὡς τὰ μὲν οὐχ ἀπτόμενα διεντονεῖν τὰ δ' ὅλως εἰσελθεῖν
οὐ δύνασθαι. πειράται δὲ καὶ τὴν ὄψιν λέγειν, ποία τίς ἐστὶ· καὶ φησὶ τὸ μὲν
ἐντὸς αὐτῆς εἶναι πῦρ [cf. fr. 84. 85], τὸ δὲ περὶ αὐτὸ [scil. τὸ πῦρ] (ὔδωρ καὶ)
γῆν καὶ ἀέρα δι' ὧν διένηι λεπτόν ὃν καθάπερ τὸ ἐν τοῖς λαμπτήροι φῶς.
τοὺς δὲ πόρους ἐναλλάξ κείσθαι τοῦ τε πυρὸς καὶ τοῦ ὕδατος, ὧν τοῖς μὲν τοῦ
35 πυρὸς τὰ λευκά, τοῖς δὲ τοῦ ὕδατος τὰ μέλανα γνωρίζειν· ἐναρμόττειν γὰρ ἐκα-
τέροις ἐκάτερα. φέρεσθαι δὲ τὰ χρώματα πρὸς τὴν ὄψιν διὰ τὴν ἀπορροήν.
συγκείσθαι δ' οὐχ ὁμοίως, (ἀλλὰ τὰς μὲν ἐκ τῶν ὁμοίων), τὰς δ' ἐκ 8
τῶν ἀντικειμένων, καὶ ταῖς μὲν ἐν μέσῳ, ταῖς δ' ἐκτὸς εἶναι τὸ πῦρ διὸ καὶ
τῶν ζῴων τὰ μὲν ἐν ἡμέρῃ τὰ δὲ νύκτωρ μᾶλλον ὀξυπωπεῖν· ὅσα μὲν πυρὸς
40 ἔλαττον ἔχει, μεθ' ἡμέραν· ἐπανισοῦσθαι γὰρ αὐτοῖς τὸ ἐντὸς φῶς ὑπὸ τοῦ
ἐκτὸς· ὅσα δὲ τοῦ ἐναντίου νύκτωρ· ἐπαναπληροῦσθαι γὰρ καὶ τούτοις τὸ ἐν-
δεές· ἐν δὲ τοῖς ἐναντίοις (ἐναντίως) ἐκάτερον. ἀμβλυπωπεῖν μὲν γὰρ καὶ οἷς
ὑπερέχει τὸ πῦρ· ἐπαυξηθὲν (γὰρ) ἔτι μεθ' ἡμέραν ἐπιπλάττειν καὶ καταλαμ-
βάνειν τοὺς τοῦ ὕδατος πόρους· οἷς δὲ τὸ ὕδωρ, ταῦτο τοῦτο γίνεσθαι νύκτωρ·
45 καταλαμβάνεσθαι γὰρ τὸ πῦρ ὑπὸ τοῦ ὕδατος. (γίνεσθαι δὲ ταῦτα), ἕως ἄν
7*

τοῖς μὲν ὑπὸ τοῦ ἕξωθεν φωτὸς ἀποκριθῆι τὸ ὕδωρ, τοῖς δ' ὑπὸ τοῦ ἀέρος [Empedocles epico usu, ut aquosus aer significetur cf. p. 101, 4] τὸ πῦρ. ἑκατέρων γὰρ ἴσων εἶναι τὸ ἐναντίον. ἄριστα δὲ κεκρᾶσθαι καὶ βελτίστην εἶναι τὴν ἐξ ἀμφοῖν ἴσων συγκειμένην. καὶ περὶ μὲν ὄψεως σχεδὸν ταῦτα λέγει.

- 5 τὴν δ' ἀκοὴν ἀπὸ τῶν ἕξωθεν [ἕσωθεν Schneider e p. 102, 13] γίνεσθαι ψό- 9
φων, ὅταν γὰρ [l. ὁ ἀήρ] ὑπὸ τῆς φωνῆς κινήθην [l. —εις] ἤχη ἐντός. ὥσπερ
γὰρ εἶναι κώδωνα τῶν ἴσων [? ἕσωθεν] ἤχων τὴν ἀκοήν, ἣν προσαγορεύει
σάρκινον ὄζον· κινουμένην [κινουμένης?] δὲ καίειν τὸν ἀέρα πρὸς τὰ στε-
ρεὰ καὶ ποιεῖν ἤχον. ὄσφρησιν δὲ γίνεσθαι τῆι ἀναπνοῇ. διὸ καὶ μάλιστα
10 ὄσφραίνεσθαι τούτους, οἷς σφοδρῶτάτη τοῦ ἀσθματος ἡ κίνησις· ὁσμήν δὲ
πλείστην ἀπὸ τῶν λεπτῶν καὶ τῶν κοίφων ἀπορρεῖν. περὶ δὲ γυῖσεως καὶ
ἀφῆσις οὐ διορίζεται καθ' ἑκατέραν οὔτε πῶς οὔτε δι' ἃ γίνονται, πλὴν τὸ
κοινὸν ὅτι τῶι ἐναρμόττειν τοῖς πόροις αἰσθησίς ἐστιν· ἦδεσθαι δὲ τοῖς ὁμοί-
οις κατὰ τε (τὰ) μόρια καὶ τὴν κρᾶσιν [l. θ. κατὰ τὴν ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα
15 μορίοις τοῦ σώματος κρᾶσιν τῶν στοιχείων cf. § 10], λυπεῖσθαι δὲ τοῖς ἐναντίοις.

ὡσαύτως δὲ λέγει καὶ περὶ φρονήσεως καὶ ἀγνοίας. τὸ μὲν γὰρ φρο- 10
νεῖν εἶναι τοῖς ὁμοίοις, τὸ δ' ἀγνοεῖν τοῖς ἀνομοίοις, ὡς ἡ ταῦτόν ἢ παρα-
πλήσιον ὃν τῆι αἰσθήσει τὴν φρόνησιν. διαριθμησάμενος γὰρ, ὡς ἕκαστον
ἐκάστου γνωρίζομαι, ἐπὶ τέλει προσέθηκεν ὡς ἕκ τοῦτων — ἀνωῶντα
20 [fr. 107] διὸ καὶ τῶι αἵματι μάλιστα φρονεῖν· ἐν τούτῳ γὰρ μάλιστα κεκρᾶσθαι
[ἐστὶ] τὰ στοιχεία τῶν μερῶν. 11

ὄσοις μὲν οὖν ἴσα καὶ παραπλήσια μέμεικται καὶ μὴ διὰ πολλοῦ μῆδ' 1
αὐ μικρὰ μῆδ' ὑπερβάλλοντα τῶι μεγέθει, τούτους φρονιμωτάτους εἶναι καὶ
κατὰ τὰς αἰσθησίς ἀκριβεστάτους, κατὰ λόγον δὲ καὶ τοῖς ἐγγυτάτω τούτων,
25 ὄσοις δ' ἐναντίως, ἀφρονεστάτους. καὶ ὧν μὲν μανὰ καὶ ἀραιὰ κεῖται τὰ
στοιχεῖα, νωθροὺς καὶ ἐπιπόνους· ὧν δὲ πυκνὰ καὶ κατὰ μικρὰ τεθραυσμένα,
τούς δὲ τοιούτους ὀξεῖς φερομένους καὶ πολλοῖς ἐπιβαλλομένους ὀλιγα ἐπιτελεῖν
διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς τοῦ αἵματος φοράς. οἷς δὲ καθ' ἐν τὴν μόριον ἡ μέση
κρᾶσις ἐστὶ, ταύτη σοφοὺς ἐκάστους εἶναι· διὸ τοὺς μὲν ῥήτορας ἀγαθοὺς,
30 τοὺς δὲ τεχνίτας, ὡς τοῖς μὲν ἐν ταῖς χερσὶ, τοῖς δὲ ἐν τῆι γλώττῃ τὴν κρᾶσιν
οὖσαν· ὁμοίως δ' ἔχει καὶ κατὰ τὰς ἄλλας θυνάμεις.

Ἐ. μὲν οὖν οὕτως οἶεται καὶ τὴν αἰσθησιν γίνεσθαι καὶ τὸ φρονεῖν, 12
ἀπορήσειε δ' ἂν τις ἐξ ὧν λέγει πρῶτον μὲν, τί διοίσει τὰ ἔμψυχα πρὸς τὸ
αἰσθάνεσθαι τῶν ἄλλων. ἐναρμόττει γὰρ καὶ τοῖς τῶν ἀψύχων πόροις· ὅπως
35 γὰρ ποιεῖ τὴν μίξιν τῆι συμμετρῳι τῶν πόρων· διόπερ ἔλαιον μὲν καὶ ὕδωρ
οὐμειγνύσθαι, τὰ δὲ ἄλλα ὕγρα καὶ περὶ ὧσων δὴ καταριθμεῖται τὰς ἰδίας κρᾶ-
σεις. ὥστε πάντα τε αἰσθησεται καὶ ταῦτόν ἐσται μίξις καὶ αἰσθησίς καὶ αὐ-
ξησίς· πάντα γὰρ ποιεῖ τῆι συμμετρῳι τῶν πόρων, ἐὰν μὴ προσθῆι τινα
διαφορᾶν.

40 ἔπειτα ἐν αὐτοῖς τοῖς ἐμψύχοις τί μᾶλλον αἰσθησεται τὸ ἐν τῶι ζώῳι 13
πῦρ ἢ τὸ ἐκτός, εἴπερ ἐναρμόττουσιν ἀλλήλοισι; ὑπάρχει γὰρ καὶ ἡ συμμετρία
καὶ τὸ ὅμοιον. ἔτι δὲ ἀνάγκη διαφορᾶν τινα ἔχειν, εἴπερ αὐτὸ μὲν μὴ δύναται
συμπληροῦν τοὺς πόρους, τὸ δ' ἕξωθεν ἐπεισιόν· ὥστ' εἰ ὅμοιον ἦν πάντῃ
καὶ πάντως, οὐκ ἂν ἦν αἰσθησίς. ἔτι δὲ πότερον οἱ πόροι κενοὶ ἢ πλήρεις;
45 εἰ μὲν γὰρ κενοὶ, συμβαίνει διαφρονεῖν ἑαυτῶι. φησὶ γὰρ ὅπως οὐκ εἶναι κερόν·
εἰ δὲ πλήρεις, αἰεὶ ἂν αἰσθάνοιτο τὰ ζῶια· ὄγλον γὰρ ὡς ἐναρμόττει, καθάπερ
φησὶ, τὸ ὅμοιον.

καίτοι κἄν αὐτὸ τοῦτό τις διαπορήσειεν, εἰ δυνατόν ἐστι τηλικαῦτα μεγέθη 14
γενέσθαι τῶν ἑτερογενῶν, ὡστ' ἐναρμόττειν, ἄλλως τε κἄν συμβαίη, καθάπερ
φησί, τὰς ὄψεις ἂν ἀσύμμετρος ἢ κραῖσις δὲ μὲν ὑπὸ τοῦ πυρός, δὲ δὲ ὑπὸ
τοῦ ἀέρος ἐμπλαττομένων τῶν πόρων ἀμανροῦσθαι. εἰ δ' οὖν ἐστι καὶ τού-
5 των συμμετρία καὶ πλήρεις οἱ πόροι τῶν μὴ συγγενῶν, πῶς, ὅταν αἰσθάνηται,
καὶ ποῦ ταῦτα ὑπεξέρχεται; δεῖ γάρ τινα ἀποδοῦναι μεταβολήν. ὥστε πάντως
ἔχει δυσκολίαν· ἢ γὰρ κενὸν ἀνάγκη ποιεῖν, ἢ αἰετὰ ζῶια αἰσθάνεσθαι πάν-
των, ἢ τὸ μὴ συγγενὲς ἀρμόττειν οὐ ποιοῦν αἰσθῆσθαι οὐδ' ἔχον μεταβολήν
οἰκείαν τοῖς ἐμποιοῦσιν.

10 ἔτι δὲ εἰ καὶ μὴ ἐναρμόττοι τὸ ὅμοιον, ἀλλὰ μόνον ἄπτοίτο, καθ' ὅτι οὖν 15
εὐλογον αἰσθῆσθαι γίνεσθαι· δυοῖν γὰρ τούτων ἀποδίδωσι τὴν γνώσιν τῷ τε
ὁμοίῳ καὶ τῇ ἀφῆι· διὸ καὶ τὸ 'ἀρμόττειν' εἰρηκεν. ὡστ' εἰ τὸ ἕλαττον
ἀναίται τῶν μειζόνων, εἴη ἂν αἰσθησις. ὅλως τε κατὰ γε ἐκείνον ἀφαιρεῖται
καὶ τὸ ὅμοιον, ἀλλὰ ἡ συμμετρία μόνον ἰκανόν. διὰ τοῦτο γὰρ οὐκ αἰσθά-
15 νεσθαι φησὶν ἀλλήλων, ὅτι τοὺς πόρους ἀσύμμετρος ἔχουσι· εἰ δ' ὅμοιον ἢ
ἀνόμοιον τὸ ἀπορρέον, οὐδὲν ἔτι προσαφώρισεν. ὥστε ἢ οὐ τῷ ὁμοίῳ ἢ
αἰσθησις ἢ οὐ διὰ τινα ἀσύμμετρίαν οὐ κρίνουσι, ἀπάσας (τ') ἀνάγκη τὰς
αἰσθήσεις καὶ πάντα τὰ αἰσθητὰ τὴν αὐτὴν ἔχειν φύσιν.

ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὴν ἡδονὴν καὶ λύπην ὁμολογουμένως ἀποδίδωσιν ἡδεσθαι 16
20 μὲν ποιῶν τοῖς ὁμοίοις, λυπεῖσθαι δὲ τοῖς ἐναντίοις· 'ἐχθρὰ' γὰρ εἶναι, διότι
'πλείστον — ἐκμακτοῖσιν' [fr. 22, 6. 7]. αἰσθήσεις γὰρ τινὰς ἢ μετ' αἰ-
σθήσεως ποιοῦσι [Anaxagoram simul intellegere videtur cf. § 17] τὴν ἡδονὴν καὶ
τὴν λύπην, ὥστε οὐχ ἅπασιν γίνεται τοῖς ὁμοίοις. ἔτι εἰ τὰ συγγενῆ μάλιστα
ποιεῖ τὴν ἡδονὴν ἐν τῇ ἀφῆι, καθάπερ φησί, τὰ σύμμετρα μάλιστα ἂν ἡδοίτο
25 καὶ ὅλως αἰσθάνονται· διὰ τῶν αὐτῶν γὰρ ποιεῖ τὴν αἰσθησιν καὶ τὴν ἡδονὴν.
καίτοι πολλάκις αἰσθανόμενοι λυπούμεθα κατ' αὐτὴν τὴν αἰσθησιν, ὡς (δ') 17
'Ἀναξαγόρας φησὶν, αἰεὶ πᾶσαν γὰρ αἰσθησιν εἶναι μετὰ λύπης. ἔτι δ' ἐν ταῖς
κατὰ μέρος· συμβαίνει γὰρ τῷ ὁμοίῳ γίνεσθαι τὴν γνώσιν· τὴν γὰρ ὄψιν
ὅταν ἐκ πυρός καὶ τοῦ ἐναντίου συστήσῃ, τὸ μὲν λευκὸν καὶ τὸ μέλαν δύναται
30 ἂν τοῖς ὁμοίοις γνωρίζειν, τὸ δὲ φαῖον καὶ τᾶλλα χρώματα τὰ μεικτὰ πῶς;
οὔτε γὰρ τοῖς τοῦ πυρός οὔτε τοῖς τοῦ ὕδατος πόροις οὐτ' ἄλλοις ποιεῖ κοι-
νοῖς ἐξ ἀμοιβῶν· ὀρώμεν δ' οὐδὲν ἦττον ταῦτα τῶν ἀπλῶν.

ἀτόπως δὲ καὶ ὅτι τὰ μὲν ἡμέρας, τὰ δὲ νύκτωρ μᾶλλον ὄραϊ. τὸ γὰρ 18
ἕλαττον πῦρ ὑπὸ τοῦ πλείονος φθίρεται, διὸ καὶ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ ὅλως 19
35 τὸ καθαρὸν οὐ δυνάμεθ' ἀντιβλέπειν. ὥστε ὅσοις ἐνδεέστερον τὸ φῶς, ἦττον
ἐχρὴν ὄραν μεθ' ἡμέραν· ἢ εἴπερ τὸ ὅμοιον συναυξέει, καθάπερ φησί, τὸ δὲ
ἐναντίον φθίρει καὶ κωλύει, τὰ μὲν λευκὰ μᾶλλον ἐχρὴν ὄραν ἅπαντας μεθ'
ἡμέραν καὶ ὅσοις ἕλαττον καὶ ὅσοις πλείον τὸ φῶς, τὰ δὲ μέλανα νύκτωρ.
νῦν δὲ πάντες ἅπαντα μεθ' ἡμέραν μᾶλλον ὄρωσι πλην ὀλίγων ζώων. τού-
40 τοις δ' εὐλογον τοῦτ' ἰσχύειν τὸ οἰκείον πῦρ, ὥσπερ ξῆνα καὶ τῆι χροαί δια-
λάμπει μᾶλλον τῆς νυκτός.

ἔτι δ' οἷς ἢ κραῖσις ἐξ ἴσων, ἀνάγκη συναυξέσθαι κατὰ μέρος ἐκάτερον· 19
ὡστ' εἰ πλεονάζον κωλύει θάτερον ὄραν, ἀπάντων ἂν εἴη παραπλησία πῶς ἢ
διάθεσις. ἀλλὰ τὰ μὲν τῆς ὄψεως πάθη χαλεπωτέρον ἐστὶ διελεῖν. τὰ δὲ
45 περὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις πῶς κρίνωμεν τῷ ὁμοίῳ; τὸ γὰρ ὅμοιον ἀόριστον.
οὔτε γὰρ ψόφῳ τὸν ψόφον οὔτ' ὄσμῃ τὴν ὄσμην οὔτε τοῖς ἄλλοις τοῖς ὁμο-
γενέσιον, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς εἰπεῖν τοῖς ἐναντίοις. ἀπαθῆ γὰρ δεῖ τῆν αἰσθησιν

προσάγειν' ἤχου δὲ ἐνόητος ἐν ὤσιν ἢ χυλῶν ἐν γένεσι καὶ ὁσμῆς ἐν ὁσφρήσει κωφότεραι πᾶσαι γίνονται (καὶ) μᾶλλον ὄσῳ ἂν πλήρεις ὡσι τῶν ὁμοίων, εἰ μὴ τις λεχθεῖη περὶ τούτων διορισμός.

ἔτι δὲ τὸ περὶ τὴν ἀπορροήν, καίπερ οὐκ ἱκανῶς λεγόμενον περὶ μὲν 20
5 τὰς ἄλλας ὁμῶς ἔστι πως ὑπολαβεῖν, περὶ δὲ τὴν ἀφῆν καὶ γέυσιν οὐ φαίδιον. πῶς γὰρ τῆ ἀπορροῆ κρινώμεν ἢ πῶς ἐναρμόττον τοῖς πόροις τὸ τραχὺ καὶ τὸ λείον; μόνου γὰρ δοκεῖ τῶν στοιχείων τοῦ πυρὸς ἀπορροεῖν, ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων οὐδενός. ἔτι δ' εἰ ἢ φθίσις διὰ τὴν ἀπορροήν, ὡπερ χρῆται κοινοτάτῳ σημειῶι, συμβαίνει δὲ καὶ τὰς ὁσμὰς ἀπορροῆ γίνεσθαι, τὰ πλείστην ἔχοντα 10 ὁσμὴν τάχιστ' ἐχρῶν φθειρεσθαι. νῦν δὲ σχεδὸν ἐναντιῶς ἔχει· τὰ γὰρ ὁσμοδέστατα τῶν φυτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐστὶ χρονωτάτα. συμβαίνει δὲ καὶ ἐπὶ τῆς Φιλίας ὄλως μὴ εἶναι αἰσθησιν ἢ ἤττον διὰ τὸ συγκρίνεσθαι τότε καὶ μὴ ἀπορροεῖν.

ἀλλὰ περὶ μὲν τὴν ἀκοήν ὅταν ἀποδῶι τοῖς ἔσθθεν γίνεσθαι ψόφοις, 21
ἀτοπον τὸ οἰεσθαι δῆλον εἶναι πῶς ἀκούουσιν, ἔκδοι ποιηθέντα ψόφου ὡπερ 15 κώδωνος. τῶν μὲν γὰρ ἔξω δι' ἐκείνου ἀκούουσι, ἐκείνου δὲ ψοφούντος διὰ τί; τοῦτο γὰρ αὐτὸ λείπεται ζητεῖν. ἀτόπως δὲ καὶ τὸ περὶ τὴν ὁσφρησιν εἰρηκεν. πρῶτον μὲν γὰρ οὐ κοινήν αἰτίαν ἀπέδωκεν· ἕνια μὲν γὰρ ὄλως οὐδ' ἀναπνέει τῶν ὁσφραινομένων. ἔπειτα τὸ μάλιστα ὁσφραίνεσθαι τοὺς πλείστον ἐπισπωμένους εὐήθεις· οὐδὲν γὰρ ὄφελος μὴ ὑγίαινούσης ἢ μὴ ἀνεωιγμένης πως 20 τῆς αἰσθήσεως. πολλοῖς δὲ συμβαίνει πεπηρωσθαι καὶ ὄλως μὴδὲν αἰσθάνεσθαι. πρὸς δὲ τούτοις οἱ δῦσπνοι καὶ οἱ πονούντες καὶ οἱ καθυδόντες μᾶλλον ἂν αἰσθάνονται τῶν ὁσμῶν· τὸν πλείστον γὰρ ἔλκουσιν ἀέρα. νῦν δὲ συμβαίνει τὸνναντίον. οὐ γὰρ ἴσως καθ' αὐτὸ τὸ ἀναπνεῖν αἴτιον τῆς ὁσφρήσεως, 22 ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός, ὡς ἔκ τε τῶν ἄλλων ζώων μαρτυρεῖται καὶ διὰ τῶν 25 εἰρημένων παθῶν· ὁ δ' ὡς ταύτης οὐσης τῆς αἰτίας καὶ ἐπὶ τέλει ἄλιν εἰρηκεν ὡπερ ἐπισημαινόμενος 'ὠδε — ὁσμῶν' [fr. 102]. οὐκ ἀληθές (δὲ) οὐδὲ τὸ μάλιστα ὁσφραίνεσθαι τῶν κούφων, ἀλλὰ δεῖ καὶ ὁσμὴν ἐπιπάρχειν. ὁ γὰρ ἀήρ καὶ τὸ πῦρ κωφώτατα μὲν, οὐ ποιούσι δὲ αἰσθησιν ὁσμῆς.

ὡσαύτως δ' ἂν τις καὶ περὶ τὴν φρόνησιν ἀπορήσειεν, εἰ γὰρ τῶν αὐτῶν 23
30 ποιεῖ καὶ τὴν αἰσθησιν. καὶ γὰρ ἅπαντα μεθέξει τοῦ φρονεῖν. καὶ ἅμα πῶς ἐνδέχεται καὶ ἐν ἄλλοιώσει καὶ ὑπὸ τοῦ ὁμοίου γίνεσθαι τὸ φρονεῖν; τὸ γὰρ ὁμοιον οὐκ ἄλλοιοῦται τῷ ὁμοίῳ. τὸ δὲ δὴ τῷ αἵματι φρονεῖν καὶ παντελῶς ἀτοπον· πολλὰ γὰρ τῶν ζώων ἀναίμα. τῶν δὲ ἐναίμων τὰ περὶ τὰς αἰσθήσεις ἀναιμώτατα τῶν μερῶν. ἔτι καὶ ὄστοιν καὶ θορῆ αἰσθάνονται· ἂν, ἐπεὶ οὖν ἐξ ἁπάντων 35 ἐστὶ τῶν στοιχείων. καὶ συμβαίνει ταῦτόν εἶναι τὸ φρονεῖν καὶ αἰσθάνεσθαι καὶ ἠδέσθαι καὶ (τὸ) λυπεῖσθαι καὶ (τὸ) ἀγνοεῖν· ἄμφω γὰρ ποιεῖ τοῖς ἀνομοίοις. ὡσθ' ἅμα τῷ μὲν ἀγνοεῖν ἔδει γίνεσθαι λύπην, τῷ δὲ φρονεῖν ἠδονήν.

ἀτοπον δὲ καὶ τὸ τὰς δυνάμεις ἐκάστοις ἐγγίνεσθαι διὰ τὴν ἐν τοῖς μο- 24
40 ρίοις τοῦ αἵματος σύγκρασιν, ὡς ἢ τὴν γλῶτταν αἰτίαν τοῦ εὐ λέγειν (οὐσαν ἢ) τὰς χεῖρας τοῦ δημιουργεῖν, ἀλλ' οὐκ ὄργανον τάξιν ἔχοντα. διὸ καὶ μᾶλλον ἂν τις ἀποδοῖη τῆ μορφή τὴν αἰτίαν ἢ τῆ κράσει τοῦ αἵματος, ἢ χωρὶς διανοίας ἐστίν· οὕτως γὰρ ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων. Ἐ. μὲν οὖν ἔοικεν ἐν πολλοῖς διαμαρτάνειν.

87. ARIST. de gen. et corr. A 8. 324^b26 τοῖς μὲν οὖν δοκεῖ πάσχειν ἕκαστον διὰ 45
τινων πόρων εἰσιόντος τοῦ ποιούντος ἐσχάτον καὶ κρυωτάτον, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ὄραν καὶ ἀκούειν ἡμᾶς φασὶ καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις αἰσθάνεσθαι πάσας, ἔτι δὲ ὄρασθαι διὰ τε ἀέρος καὶ ὕδατος καὶ τῶν διαφανῶν, διὰ τὸ πό-

ρους ἔχειν ἀοράτους μὲν διὰ μικρότητα, πυκνὸν δὲ καὶ κατὰ στοιχόν, καὶ μᾶλλον ἔχειν διὰ διαφανῆ μᾶλλον. οἱ μὲν οὖν ἐπὶ τινῶν οὕτω διώρισαν, ὥσπερ καὶ 'Ε., οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ποιούντων καὶ πασχόντων, ἀλλὰ καὶ μειγνύσθαι φησιν [sic L] ὅσων οἱ πόροι συμμετροὶ πρὸς ἀλλήλων εἰσίν. RHIPOF. ad h. c. 5 p. 160, 3 Vitelli ἀναγκαῖον, φησί, τῷ Ἐμπεδοκλεῖ λέγειν εἶναι τινα στερεὰ καὶ ἀδαιρέτα διὰ τὸ μὴ εἶναι πάντη τοῦ σώματος πόρους συνεχεῖς. τοῦτο γὰρ ἀδύνατον· πόρος γὰρ ἂν εἴη τὸ πᾶν σῶμα καὶ κενόν. ὥστε εἰ τοῦτο ἀτοπον, ἀνάγκη τὰ μὲν ἀπτόμενα μέρη τοῦ σώματος στερεὰ εἶναι ἀδαιρέτα, τὰ δὲ μεταξὺ αὐτῶν κενά, οὓς 'Ε. πόρους ἐκάλεσεν. ib. 178, 2 ἴσμεν δὲ ὅτι οἱ τοὺς 10 πόρους ὑποτιθέμενοι οὐ κενούς ὑπεκρίθητο τούτους, ἀλλὰ πεπληρωμένους λεπτομερεστέρων τινῶν σώματος οἶον ἀέρος. ταῦτη γὰρ διέφερον τῶν τὸ κενόν ὑποτιθεμένων.

88. AET. IV 14, 1 (D. 405) περὶ κατοπτρικῶν ἐμφάσεων. 'Ε. κατ' ἀπορροίας τὰς σνισταμένας μὲν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κατόπτρου, πιλουμένας δ' 15 ὑπὸ τοῦ ἐκκρινόμενου ἐκ τοῦ κατόπτρου πυρώδους καὶ τὸν προκειμένον ἀέρα, εἰς ὃν φέρεται τὰ ρεῖματα, συμμεταφέροντος.

89. ALEX. quaest. II 23 p. 72, 9 Bruns (probabiliter e Theophr. Phys. Op.) περὶ τῆς Ἡρακλείας λίθου διὰ τί ἔλκει τὸν σίδηρον. 'Ε. μὲν ταῖς ἀπορροίαις ταῖς ἀπ' ἀμφοτέρων καὶ τοῖς πόροις τοῖς τῆς λίθου συμμετροῖς οὖσιν ταῖς 20 ἀπὸ τοῦ σιδήρου τὸν σίδηρον φέρεσθαι λέγει πρὸς τὴν λίθον· αἱ μὲν γὰρ τούτου ἀπόρροιαὶ τὸν ἀέρα τὸν ἐπὶ τοῖς πόροις τοῦ σιδήρου πόρους ἀποθροῦσι τε καὶ κινουσι τὸν ἐπιπωματίζοντα αὐτούς· τούτον δὲ χωρισθέντος ἀθροῦσι ἀπορροιαὶ ρεοῦσι τὸν σίδηρον ἔπεςθαι· φερομένων δὲ τῶν ἀπ' αὐτοῦ ἀπορροϊῶν ἐπὶ τοὺς τῆς λίθου πόρους, διὰ τὸ συμμετροὺς τε αὐτοῖς εἶναι καὶ ἐναρμόζειν καὶ 25 τὸν σίδηρον σὺν ταῖς ἀπορροίαις ἔπεςθαι τε καὶ φέρεσθαι [cf. ad fr. 91].

90. AET. IV 9, 6 (D. 397) Παρμενίδης, 'Ε., Ἀναξαγόρας, Δημόκριτος, Ἐπίκουρος, Ἡρακλείδης παρὰ τὰς συμμετροίας τῶν πόρων τὰς κατὰ μέρος αἰσθήσεις γίνεσθαι τοῦ οὐκείνου τῶν αἰσθητῶν ἐκάστου ἐκάστη ἐναρμόττοντος. AET. IV 13, 4 (D. 403) 'Ε. καὶ πρὸς τὸ διὰ τῶν ἀκτίνων καὶ πρὸς τὸ διὰ τῶν 30 εἰδῶλων ἐκδοχὰς παρέχεται [scil. τῶν ὄρατῶν]. πλείους δὲ πρὸς (τὸ) δευτέρου· τὰς γὰρ ἀπορροίας ἀποδέχεται.

91. ARIST. de sensu 2. 437^b 9 (de igne ex oculo saliente) ἐκείνως δ' ἀντὸς αὐτὸν ὄρᾳ ὁ ὀφθαλμός, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ ἀνακλάσει, ἐπεὶ εἴ γε πῦρ ἦν, καθάπερ 'Ε. φησί . . . καὶ συνέβαινε τὸ ὄρᾳ ἐξιόντος ὥσπερ ἐκ λαμπτήρος τοῦ 35 φωτός [fr. 84, 3], διὰ τί οὐ καὶ ἐν τῷ σκότει ἐώρα ἂν ἡ ὄψις; Id. de gen. anim. E 1. 779^b 15 τὸ μὲν οὖν ὑπολαμβάνειν τὰ μὲν γλαυκὰ [sc. ὄμματα] πυρώδη, καθάπερ 'Ε. φησιν, τὰ δὲ μέλανα πλείον ὕδατος ἔχειν ἢ πυρός, καὶ διὰ τοῦτο τὰ μὲν ἡμέρας οὐκ ὀξὺ βλέπειν, τὰ γλαυκὰ, δι' ἔνδειαν ὕδατος, θάτερα δὲ νύκτωρ δι' ἔνδειαν πυρός, οὐ λέγεται καλῶς, εἴπερ μὴ πυρός τὴν ὄψιν θετέον, 40 ἀλλ' ὕδατος πᾶσιν.

92. PLATO Meno p. 76 C Βούλει οὖν σοι κατὰ Γοργίαν ἀποκρίνωμαι ἢ ἂν σὺ μάλιστα ἀκολουθήσῃς; — Βούλομαι· πῶς γὰρ οὐ. — Οὐκοῦν λέγετε ἀπορροίας τινὰς τῶν ὄντων κατὰ Ἐμπεδοκλέα; — Σφόδρα γε. — Καὶ πόρους εἰς οὓς καὶ δι' ὧν αἱ ἀπόρροιαὶ πορεύονται; — Πάνν γε. — Καὶ τῶν ἀπορ- 45 ροῶν τὰς μὲν ἀρμόττειν ἐνίοις τῶν πόρων, τὰς δὲ ἐλάττους ἢ μελλίους εἶναι; — Ἔστι ταῦτα. — Οὐκοῦν καὶ ὄψιν καλεῖς τι; — Ἐγώ γε. — Ἐκ τούτων δὴ

‘σύνες ὃ τοι λέγω’ ἔφη Πίνδαρος, ἔστιν γὰρ χροά ἀπορροή σῆματων [σωμάτων Alex., 1. χρήματων cum T corr. cf. Berl. Sitz. 1884, 349] ὄψει σύμμετρος καὶ ἀλοθής. ΔΕΓ. I 15, 3 [D. 313] Ἐμπεδοκλῆς χροῶμα εἶναι ἀπεφαινετο τὸ
 5 κὼν μέλαν ἐρυθρὸν ἀχρόν [an i. q. χλωρόν cf. Galen. XV 554? at cf. Heraclit. fr. 10].

93. Id. IV 16, 1 [D. 406] Ἐ. τὴν ἀκοὴν γίνεσθαι κατὰ τὴν πρόσπτωσιν πνεύματος τῷ χονδρῶδει, ὅπερ φησὶν ἐξηγητῆσθαι ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ κώδωνος δίκην αἰωρούμενον καὶ τυπτόμενον [cf. fr. 99].

94. Id. IV 17, 2 [D. 407] Ἐ. ταῖς ἀναπνοαῖς ταῖς ἀπὸ τοῦ πνεύματος
 10 συνεισκρίνεσθαι τὴν ὁσμὴν· ὅταν γοῦν ἡ ἀναπνοὴ βαρεῖα γένηται, κατὰ τραχύτητα μὴ συναισθάνεσθαι, ὡς ἐπὶ τῶν φνευματιζομένων. Arist. de sensu 4. 441^b3 ἡ δὲ γεῦσις ἀφή τις ἐστίν. ἡ μὲν οὖν τοῦ ὕδατος φύσις βούλεται ἀχμος εἶναι. ἀνάγκη δ’ ἡ ἐν αὐτῷ τὸ ὕδωρ ἔχειν τὰ γένη τῶν χυμῶν ἀναισθητα διὰ μικρότητα, καθάπερ Ἐ. φησιν.

95. Id. IV 9, 14 [D. 398] Παρμενίδης Ἐ. ἐλλείπει τροφῆς τὴν ὄρεξιν. 15. Ἐ. τὰς ἡδονὰς γίνεσθαι τοῖς μὲν ὁμοίοις (ἐκ) τῶν ὁμοίων, κατὰ δὲ τὸ ἐλλείπον πρὸς τὴν ἀναπλήρωσιν, ὅστε τῷ ἐλλείποντι ἡ ὄρεξις τοῦ ὁμοίου. τὰς δ’ ἀληθόντας τοῖς ἐναντίοις· ἡλλοτριῶσθαι γὰρ πρὸς ἀλλῆλα ὅσα διαφέρει κατὰ τε τὴν σύγκρισιν καὶ τὴν τῶν στοιχείων κρᾶσιν. V 28 [D. 440] Ἐ. τὰς μὲν ὄρέξεις γίνεσθαι τοῖς ζώοις κατὰ τὰς ἐλλείψεις τῶν ἀποτελούντων ἕκαστον στοιχείων, τὰς δὲ ἡδονὰς ἐξ οὐκείων [ύγρου libri cf. ad n. 84] καὶ [κατὰ?] τὰς τῶν κινδύνων [συγγενῶν?] καὶ ὁμοίων κινήσεις [κράσεις?], τὰς δὲ ὀχλήσεις καὶ τὰς (ἀληθ-
 20 ὄνας ἐξ ἀνοικείου).

96. IDEM IV 5, 12 [D. 392] Παρμενίδης καὶ Ἐ. καὶ Δημόκριτος ταῦτόν
 25 νοῦν καὶ ψυχὴν, καθ’ οὓς οὐδὲν ἂν εἴη ζώιον ἄλογον κυρίας.

97. Id. IV 5, 8 [D. 391] Ἐ. ἐν τῇ τοῦ αἵματος συστάσει [sc. τὸ ἡγεμονικὸν εἶναι] cf. Theodor. V 22 Ἐ. . . τὴν καρδίαν ἀπεκλήρωσαν τούτῳ. καὶ τούτων δ’ αὐτὸν ἄλλοι οἱ μὲν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς καρδίας, οἱ δὲ ἐν τῷ αἵματι.

98. CAELIUS Aurel. morb. chron. I 5 (de furore) *Empedoclem sequentes*
 30 *alium dicunt ex animi purgamento fieri, alium alienatione mentis ex corporis causa sive iniquitate; de quo nunc scripturi sumus, quem Graeci, siquidem magnam faciat auarrietatem, adpellant maníαν.* (ex Sorano, cuius etymologiae vocis manía continuantur).

99. PLATO Phaedr. 248 C (imitatio Καθαρωῶν cf. fr. 115) θεομός τε Ἄδρα-
 35 στείας ὅδε· ἥτις ἂν ψυχὴ θεῶν ξυνοπαδὸς γενομένη κατὶ ἑμι τι τῶν ἀληθῶν, μέχρι τε τῆς ἐτέρας περιόδου εἶναι ἀπήμονα, κἂν αἰετὸ τοῦτο δύνηται ποιεῖν, αἰετὸ ἀβλαβῆ εἶναι. ὅταν δὲ ἀδυνατήσασα ἐπισπέσθαι μὴ ἴδῃ, καὶ τινι συντυχίᾳ χρῆσαμένη λήθῃς τε καὶ κακίας πλησθεῖσα βαρυνθῆι, βαρυνθεῖσα δὲ πτερορροήσῃ τε καὶ ἐπὶ τὴν γῆν πέσῃ, τότε νόμος ταύτην μὴ φυτεύσαι εἰς μηδεμίαν θήρειον φύσιν
 40 ἐν τῇ πρώτῃ γενέσει, ἀλλὰ τὴν μὲν πλεῖστα ἰδοῦσαν εἰς γοιῆν ἀνδρὸς γενησομένη φιλοσόφου ἢ φιλοκάλου ἢ μουσικοῦ τινος καὶ ἐρωτικοῦ, τὴν δὲ δευτέραν εἰς βασιλέως ἐννόμου ἢ πολεμικοῦ καὶ ἀρχικοῦ, τρίτην εἰς πολιτικοῦ ἢ τινος οἰκονομικοῦ ἢ χρηματιστικοῦ, τετάρτην εἰς φιλοπόδου (ἢ) γυμναστικοῦ ἢ περὶ σώματος ἱασίν τινα ἐσομένου, πέμπτην μαντικὸν βλον ἢ τινα τελεστικὸν ἐξου-
 45 σαν· ἔκτη ποιητικὸς ἢ τῶν περὶ μίμησιν τις ἄλλος ἀρμόσει, ἐβδόμη δημοου-

γικὸς ἢ γεωργικὸς, ὀγδοὴ σοφιστικὸς ἢ δημοκοπικὸς, ἐνάτη τυραννικὸς. ἐν δὴ τούτοις ἅπασιν, ὅς μὲν ἂν δικαίως διαγάγη, ἀμείνωνος μοίρας μεταλαμβάνει, ὅς δ' ἂν ἀδίκως, χείρονος. εἰς μὲν γὰρ τὸ αὐτό, ὅθεν ἦκει ἢ ψυχὴ ἐκάστη οὐκ ἀφικνεῖται ἐτῶν μυρίων· οὐ γὰρ πτεροῦνται πρὸ τοσοούτου χρόνου, 5 πλὴν ἢ τοῦ φιλοσοφήσαντος ἀδόλως ἢ παιδεραστήσαντος μετὰ φιλοσοφίας. αὐταὶ δὲ τρίτην περιόδου τῇ χιλιετεί, ἐὰν ἔλθωνται τρεῖς ἐφεξῆς τὸν βίον τούτον, οὕτω πτερωθεῖσαι τρισχιλιοστῶ ἔτει ἀπέρχονται· αἱ δὲ ἄλλαι, ὅταν τὸν πρῶτον βίον τελευτήσωσιν κρίσεως ἔτυχον, κριθεῖσαι δὲ αἱ μὲν εἰς τὰ ὑπὸ γῆς δικαιοτήρια ἐλθοῦσαι δίκην ἐκτίνοσιν, αἱ δ' εἰς τούρανου τινὰ τόπον ὑπὸ τῆς 10 δίκης κενφιθεῖσαι διάγονσιν ἀξίως οὐ ἐν ἀνθρώπων εἶδει ἐβίωσαν βίον. τῶι δὲ χιλιοστῶ ἀμφοτέραι ἀφικνούμεναι ἐπὶ κλήρωσίν τε καὶ αἰρεσίν τοῦ δευτέρου βίου αἰροῦνται ὅν ἂν θέλῃ ἐκάστη. ἔνθα καὶ εἰς θηρίων βίον ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ ἀφικνεῖται, καὶ ἐκ θηρίου, ὅς ποτε ἀνθρωπος ἦν, πάλιν εἰς ἀνθρωπον. ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ. de provid. 1 (66, 1213 A Mign.) κεῖται δὲ Θέμιδι νόμος ἀγορευῶν ψυχαῖς ἦτις 15 ἂν ὀμιλήσασα τῇ τῶν ὄντων ἐσχατιᾷ τηρήσῃ τὴν φύσιν καὶ ἀμόλυντος διαγένῃται, ταύτην δὴ τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐθις ἀναρροῦνται καὶ εἰς τὴν οἰκείαν ἀναχθῆναι πηγὴν ὥσπερ γε καὶ τὰς ἐκ τῆς ἐτέρας, μερίδος τρόπον τινὰ ἐξορμησαμένας, φύσεως ἀνάγκη ἐς τοὺς συγγενεῖς ἀύλισθῆναι κενθμῶνας ἔνθα— ἢ λάσκουσιν' [fr. 121, 2—4].

Empedoclis carmina ed. ill. Karsten (Philos. gr. reliqu. v. III Amstelod. 1898; ed. Stein Bonn 1852; de vitae auctoribus Bidez *Biographie d'Empedocle* Gand 1894; critica scripsi: *Empedoclea*, Herm. XV 161 sqq.; *Ueber ein Fragm. d. E.*, Berl. *Sitzungsb.* 1897; 1062; *Ueber die Ged. des Emp.* ibid. 1898, 396; *Symbola Empedoclea*, *Mélanges Weil*. Paris 1898, 125.

B. FRAGMENTA.

ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ ΑΒ

(libros AB certo distingui per testimoniorum paucitatem non licet)

1 [54 Karsten, 1 Stein]

LAERT. VIII 60 [A 1 p. 77, 9] ἦν δ' ὁ Πανσανίας, ὡς φησιν Ἀριστιππος καὶ Σάτυρος ἐρώμενος αὐτοῦ, ᾧ δὴ καὶ τὰ Περὶ φύσεως προσεφώνηκεν οὕτως:

Πανσανίη, σὺ δὲ κλυθὶ δαίφρονος Ἀγγίτου νιέ.

πανσανίη P: πανσανίης B: πανσανία F δαίφρονος hac in sede Homericum Ἀγγίτου legit etiam Iamblicheae narrationis (A 15 p. 84 sq.) auctor: frustra Ἀγγίτω (cf. fr. 156) tuetur Meineke (*Anal. Al.* 210)

2 [32—40 K., 2—10 St.]

1—9 SEXT. Emp. adv. meth. VII 122—124 ἄλλοι δὲ ἦσαν οἱ λέγοντες κατὰ τὸν Εμπεδοκλέα κριτήριον εἶναι τῆς ἀληθείας οὐ τὰς αἰσθήσεις, ἀλλ'

τὸν ὀρθὸν λόγον, τοῦ δὲ ὀρθοῦ λόγου τὸν μὲν τινα θεῖον ὑπάρχειν τὸν δὲ ἀνθρώπινον. ὣν τὸν μὲν θεῖον ἀνέξοιστον εἶναι τὸν δὲ ἀνθρώπινον ἐξοιστόν. λέγει δὲ περὶ μὲν τοῦ μὴ ἐν ταῖς αἰσθήσεσι τὴν κρίσιν τάληθους ὑπάρχειν οὕτως· 'στεινωποὶ — περιληπτὰ (2—8) περὶ δὲ τοῦ μὴ εἶναι εἰς τὸ παντελὲς ἀληπτον τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἰκνεῖται ὁ ἀνθρώπινος λόγος ληπτὴν ὑπάρχειν, διασαφεῖ τοῖς προκειμένοις ἐπιφέρων 'σὺ δ' οὖν — ὄρωρεν (8—9). cf. Cic. Ac. II 5, 14 I 12, 44 1 EPICUREUS Vol. Herc. VII³ f. 22 col. 29 φαίνεται ποτε καὶ Ἐμπ. συνεμφαίνων τοῦτο διὰ τοῦ. 'στεινωποὶ — τέτανται' LACTANT. I. D. III 28, 12 (epit. 85, 3) *Empedocles angustias esse sensuum semitas* 2 PROCL. in Tim. p. 175 [C p. 414 Schn.] 4 PLUT. de Is. 24 p. 360 C 7. 8. 5 LAERT. IX 78 'οὕτως — περιληπτὰ'. καὶ ἐπάνω 'αὐτὸ — ἕκαστος' 7. 8 PLUT. aud. poet 2 p. 17 E 'οὕτως — περιληπτὰ'

στεινωποὶ μὲν γὰρ παλάμαι κατὰ γυῖα κέχνται·
πολλὰ δὲ δεῖλ' ἔμπαια, τὰ τ' ἀμβλύνοσι μερίμνας.
παῦρον δὲ ζωῆς ἰδίου μέρος ἀθρήσαντες
ἠκύμοροι καπνοῖο δίκην ἀρθέντες ἀπέπταν

5 αὐτὸ μόνον πεισθέντες, ὅτιω προσέκυρσεν ἕκαστος
πάντος' ἐλαυνόμενοι, τὸ δ' ὄλον πᾶς εὔχεται εὐρεῖν·
οὕτως οὗτ' ἐπιδερχτὰ τὰδ' ἀνδράσιν οὐδ' ἐπακουστά
οὔτε νόμι περιληπτὰ. σὺ δ' οὖν, ἐπεὶ ὄδ' ἐλιάσθης,
πεύσειαι οὐ πλέον ἢ βροτεῖη μῆτις ὄρωρεν.

1 κέχνται Sext.: τέτανται (ex fr. 100, 2) Epicureus (cf. Berl. Sitz. 1897, 1072). est clausula homerica cf. E 141 (ubi Oxyrrh. pap. 223 item τέτανται), κ 387 2 δεῖλ' Sext. Procl. F: δειν' Procl. A ἔμπαια Emperius: ἔμπεα Sext.: ἐπέα Procl. cf. fr. 110, 7 3 ζωῆσι βλου Sext.: correxi: ζωῆς ἀβλου Scaliger ἀθροίσαντος Sext.: corr. Scaliger 4 καπνοῖο δίκην color homericus Ψ 100 5 πεισθέντες ὄτω Sext.: πεισθὲν τὸ τῷ Laert. ὅτω π. ξ.] cf. Heraclit. fr. 17 6 πάντος' ἐλαυνόμενοι, similiter Hom. E 508 cf. Parmen. fr. 6, 5 sqq. πᾶς suppl. Bergk cf. [Hipp.] de vict. I 1 ἄλλοι δὲ ἄλλο ἐπέτυχον τὸ δὲ ὄλον οὐδεὶς πω τῶν πρότερον 7 οὕτως ἐπεὶ τὰδ' ἐρχτὰ Laert. 8 ἐλιάσθης in secretum secessisti, ut Achilles νόσφι λιασθείς. cf. ad fr. 111 9 οὐ κλείον γε Sext.: corr. Karstenium secutus Stein (cf. Sexti paraphr. et fr. 4, 7 10 πεύσειαι principium homericum itemque ὄρωρεν clausula homerica

3 [deest]

PLUT. quaest. conviv. VIII 8, 1 p. 728 E ἔλεγε δὲ τῆς ἐχεμυθίας τοῦτο γέρας εἶναι τοὺς ἰχθύς καλεῖν (ἔλλοπας) οἷον εἰλλομένην τὴν ὄπα καὶ καθειρογόμενῃν ἔχοντας. καὶ τὸν ὁμῶννυμον ἐμοὶ [Empedocli, Plutarchei dialogi personae] τῷ Πανσανίαι [correxi: τῷ πανσαμένω archetypus Vind.] Πυθαγορικῶς παραινεῖν [Wytttenbach: περαίνειν codex] τὰ δόγματα

στεγάσαι φρενὸς ἔλλοπος εἶσω.

στέγουσαι φρενὸς ἀλλ' ὄπερ ἐλάσω Vind.: correxi, nisi quod ἔλλοπος praeivit Wytttenbach. ἀποστεγάσῃ fr. 100, 14 (42, 1?), ἀπέστεγον 84, 10. de secretis doctrinae cf. ad 1, 8.

4 [41—53 K., 11—23 St.]

1—13 SEXT. VII 124 (post fr. 2, 9) *καὶ διὰ τῶν ἐξῆς ἐπιπλήξας τοῖς πλέον ἐπαγγελλομένοις γινώσκειν παρίστησιν ὅτι τὸ δι' ἐκάστης ἀλαθῆσεως λαμβανόμενον πιστόν ἐστι τοῦ λόγον τούτων ἐπιστατοῦντος, καίπερ πρότερον [fr. 2] καταδραμῶν τῆς ἀπ' αὐτῶν πίστεως. φησὶ γάρ 'ἀλλὰ — ἕκαστον.'*

6. 7 sine nomine CLEM. Str. V 60 p. 682 Pott. 7 HES. ἀνελέσθαι: ἐξελεσθαι (?) 8 PROCL. in Tim. p. 106 [E p. 252 Schn.] 'Ἐ. δὲ αὐτὴν ἐπαγγέλλεται παραδώσειν [sic] τὴν ἀλήθειαν καὶ τὰδε τοι σοφ. ἐ. ἀ. θοάζει'. ταῦτα γὰρ οὐ κατὰ τὴν φιλόσοφον εὐλάβειαν. PLUT. de mult. am. 1 p. 93 B 'σοφίας — θραμίζειν' 10—13 significat fortasse PLATO Phaedon. 65 E cf. B

ἀλλὰ θεοὶ τῶν μὲν μανίην ἀποτρέψατε γλώσσης,
ἐκ δ' ὄσιων στομάτων καθαρὴν ὀχετεύσατε πηγῆν.
καὶ σέ, πολυμνήστη λευκώλενε παρθένε Μοῦσα,
ἄντομαι, ὧν θέμις ἐστὶν ἐφημερίοισιν ἀκούειν,
5 πέμπε παρ' Εὐσεβίης ἐλάουσ' εὐήνιον ἄρμα.
μηδὲ σέ γ' εὐδόξοιο βιήσεται ἄνθεα τιμῆς
πρὸς θνητῶν ἀνελέσθαι, ἐφ' ὧι θ' ὄσιης πλέον εἰπεῖν
θάρασεὶ καὶ τότε δὴ σοφίης ἐπ' ἄκροισι θοάζειν.
ἀλλ' ἄγ' ἄθρει πάσῃ παλάμῃ, πῆι δῆλον ἕκαστον,
10 μῆτε τι ὄψιν ἔχων πίστει πλέον ἢ κατ' ἀκοῆν
ἢ ἀκοῆν ἐρίδουπον ὑπὲρ τρανώματα γλώσσης,
μῆτε τι τῶν ἄλλων, ὀπόσῃ πόρος ἐστὶ νοῆσαι,
γυῖων πίστιν ἔρυκε, νόει θ' ἤι δῆλον ἕκαστον.

1 τῶν] scil. τῶν πλέον ἐπαγγελλομένων γινώσκειν, qualis Parmenides ἀπετρέψατε Sextus (etiam R): corr. Stephanus ὀχετεύσατε Stephanus: ὀχεύσατε Sext. 3 λευκώλενε homericum καθαρὴν V: καθαρὰν RCG 4 ἐφημερίοισιν Stephanus: ἐφ' ἡμέροισιν G: ἐφημέροισιν C 5 παρ' cf. fr. 5, 2, 23, 11 ἄρμα carmen lyricæ; hinc pendet ὧν (4) 6 σέ γ' Musam: μέ γ' Stein βιήσεται Bergk 7 ἐφ' ὧι θ' ὄσιης Clem.: ἐφωθοείης Sext. 8 θάρασεὶ cf. Bacchyl. 17, 62 θοάζει (vel θοάζη) Sext., Procl.: θαμίζειν Plut. corr. G. Hermann 9 ἀλλὰ γὰρ ἄθρει πᾶς Sext.: corr. Bergk 10 τι R (opt. lib.): τιν' ceteri ἔχων πίστει cf. Hom. B 33 οὐ σῆσιον ἔχε φρεσὶ ἢ κατ' ἀκοῆν quam si auditum comparaveris 12 ἄλλων — γυῖων iunge ὀπόσῃ quot viis cf. ἤι v. 13 et fr. 59, 2, 112, 9, 133, 2: ὀππη Karsten; ὀπόσων Stein θ' Sext.: δ' Karsten

5 [94—96 K., 55—57 St.]

1—3 CLEM. Str. V 3 18 p. 655 Pott. 'ἀλλὰ — λόγοιο. τοῖς μὲν γὰρ κακοῖς τοῦτο σὺνηθες, φησὶν δ' Ἐ., τὸ ἐθέλειν κρατεῖν τῶν ἀληθῶν διὰ τοῦ ἀπιστεῖν [2. 3 e Clem. Theodoret. I 71 p. 13, 54] 3 Hesych. ἐνὶ σπλάγγχοισιν. ἐν τοῖς ἐντέροις

ἀλλὰ κακοῖς μὲν κάρτα πέλει κρατέουσιν ἀπιστεῖν.

1 vix sanus. conicio χαρτά; mali homines gaudent diffidere eis, qui optinent, sive philosophis sive rationibus sive deis Φιλίαι et Νεῖκει (cf. 17, 29 et

ὡς δὲ παρ' ἡμετέρης κέλεται πιστώματα Μούσης,
γνώθι διατηθέντος ἐνὶ σπλάγγνοισι λόγοιο.

quae praec.); ἀπιστον, ante Clementem corruptum id ratus Wilamowitz, *κάρτα* et *κρατέουσι* assonantibus 2 ὡς δὲ παρ' Clem.: ὡδε (vel ὠ δὲ) γὰρ Theodor. 3 *διατηθέντος* vix recte interpretantur *mente in praecordiis divisa* quasi *διάνδιχα μερμηρίζαντος*. temptabam *διασσηθέντος* (ratio mente velut cribro percolata); *διαμυθέντος* Wilamowitz

6 [55—57 K., 33—35 St.]

Memoriae duplex radix: una THEOPHRASTI (Phys. opin.), unde 1—3 Αἴτιος (cf. A 33 p. 89, 15 — Stob. ecl. I 1, 11^a p. 121, 10—14 W. et [Plut.] d. plac. I 3, 20 [Eus. P. E. XIV, 6]); SEXTUS X 317 [hinc Hipp. I. X 7 p. 313, 60—63]; v. 1 *τέσσαρα — ριζώματα* PHILOP. phys. 88, 6; CLEM. Strom. VI 17 p. 746 P. [addens fr. 17, 18, 21, 9 et Athamanta compilatorem Pythagoreum conferens] altera ALLEGORIARUM Homericarum [Dox. p. 88] a Cratete Mallota per Heracleonem ad posteros propagatarum: SELEUCUM [Et. Gud. p. 247, 37. Baroce. in Cram. A. Ox. II 445, 4] 2 Ζεὺς — *φερέσβιος*. HERACLITUM alleg. 24 (v. 2. 3); ATHENAG. 22 p. 26, 9 Schwartz (2. 3), SEXTUM X 316 [hinc IX 362 et Hippol. X 7 p. 313, 67]; LAERT. DIOG. VIII 76 [A 1 p. 81, 27, 28, priora sunt Theophrastea; e Diog. Tzetz. schol. hom. 137 p. 58 Schirach]; STOB. (e Plutarchi alleg. hom.?) I 10, 11^b p. 121, 16—20 W. cf. A 33 p. 89, 21; PROBUM ad Verg. 11, 4 Keil. TZETZEM exeg. Iliad. 53, 20 Herm. *ἀκούσατε μικρὸν καὶ τοῦ πρώτου τῶν Φυσικῶν Ἐμπεδοκλέους 'τέσσαρα — βρότειον' πάντως ἀλληγορικῶς*. v. tamen ad fr. 8. cf. ACHILL. in Arat. 3 p. 31, 14 Maass.; HIPPOL. VII 29 [A 33 p. 89, 29]; MENAND. ep. 5, 2 [A 23 p. 87].

*τέσσαρα γὰρ πάντων ριζώματα πρῶτον ἄκουε·
Ζεὺς ἀργῆς Ἥρη τε φερέσβιος ἡδ' Αἰδωνεύς
Νῆστις θ', ἣ δακρύοις τέγγει κροῦνωμα βρότειον.*

1 γὰρ Alleg. (Sext.): τῶν memoriter Theophr. (Aët., Philop., Sext. X 317) δὴ Probus: om. Tzetz. *ἀκουε*] ἔασιν Prob. 2 *ἀργῆς*] *αἰθῆρ* Plut. d. plac. [codd.]: *ἀρης* Plut. [Euseb.]: γὰρ γῆς [i. e. γ' ἀργῆς] Seleuc., unde Usener τ' ἀργῆς ut poetico usui satisfaceret (at cf. Hes. Theog 245. 339. Hom. Σ 41. 47. 48): om. Hippol. VII 29 3 *Νῆστις*] *Σικελὴ θεός· Ἀλεξίς* Phot. v. Kalbelli Com. I 1, 216 n. 216 *τέγγει*] ΤΕΠΙ Laert. (cf. Suid. s. v. *Νῆστις*: Ν. θ' ἣ δακρύοις γε πικροῖς νομαῖ βρότειον γένος, τὸ ὕδωρ λέγων, unde Egnatius Probum corruptum interpolavit). antiqui ante *κροῦνωμα* quasi appositum Nestidos interpungunt. immo: *Nestis quae lacrimis suis laticem fundit mortalibus destinatum.*

7 [deest]

ἀγέννητα [l. *ἀγένητα*]: *στοιχεῖα*. παρ' Ἐμπεδοκλεῖ HESYCH. cf. Philop. in Ar. de gen. et corr. B 11 [p. 388^b 18] p. 314, 5 *εἰ λέγοι τις καὶ ἀνὰ ταῦτα, τὰ στοιχεῖά φημι, κατ' ἀριθμὸν τὰ ἀνὰ μένειν, ὧν ἦν Ε., φητίον ὅτι ὁ τοιοῦτος ἀγέννητα φήσει εἶναι τὰ στοιχεῖα*

8 [77—80 K., 36—39 St.]

1—4 PLUT. adv. Col. 10. p. 1111 F ὁ δὲ Κολώτης . . . ἐξάπτεται τοῦ Ἐμπεδοκλέους ταῦτὸ πνέοντος· ἄλλο — ἀνθρώποισι· Αἴτιος I 30, 1 [Dox.

326, 10] Ἐ. φύσιν μηδενὸς εἶναι, μίξιν δὲ τῶν στοιχείων καὶ διάστασιν· γράφει γὰρ οὕτως ἐν τῷ πρώτῳ Φυσικῶν ἄλλο — ἀνθρώποισιν' [exc. Tzet. in *Psad.* p. 54, 24 Herm.] 1. 3. 4 ARIST. *Metaph.* Δ 4. 1014^b 35 ἔτι δ' ἄλλον τρόπον λέγεται ἡ φύσις ἢ τῶν φύσει ὄντων οὐσία ὅσον οἱ λέγοντες τὴν φύσιν εἶναι τὴν πρώτην συνθεσιν ἢ ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς λέγει ὅτι 'φύσις — ἐόντων, ἀλλὰ — ἀνθρώποισιν' [Al. in h. l. p. 359, 17 Hayd. Asclep. p. 311, 30 Hayd.]

1. 3 exc. ARIST. de gen. et corr. A 1. 314^b 7 [Philop. in h. l. 14, 17; 15. 7

3 Id. eod. l. B 6. 333^b 14. SIMPL. *Phys.* 161, 19. 180, 30; 235, 23 D. de caelo 306, 5 Heiberg. PHILOP. *phys.* 840, 7. 896, 26 Vit. cf. Tzet. *Alleg.* ed. Boissonade p. 376 de gen. et corr. 3. 4 [Ar.] de MXG 2 p. 975^b 7 οὐδέμα γὰρ ἑτέρα, ὡς οἴεται, γένεσις ἐστι τοῖς οὐσίς ἄλλὰ — ἀνθρώποισιν' (post fr. 12 et ante 17, 32)

ἄλλο δὲ τοι ἐρέω· φύσις οὐδενὸς ἐστὶν ἀπάντων
 θνητῶν, οὐδὲ τις οὐλομένου θανάτοιο τελευτή,
 ἀλλὰ μόνον μίξις τε διάλλαξις τε μιγέντων
 ἐστί, φύσις δ' ἐπὶ τοῖς ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν.

1 ἄλλο — ἐρέω homeric formula cf. A 297 al. οὐδὲν Aët. ἀπάντων Aët.: ἐόντων Aristot.: ἐκάστου Plut. Col. 2 οὐλομένη θανάτοιο γενέθλη Plut.; imitantur οὐλομένου θανάτοιο Or. Sib. XIII 4 4 δ' ἐπὶ τοῖς [Ar.] Mel. et Ar. Met. (EA^b), Plut. Col.: δ' ἐπὶ τοῖσδ' Ar. (vulg. codd.): δὲ βροτοῖς Aët.

9 [342—346 K., 40—44 St.]

1—5 PLUT. adv. Col. 11 p. 1113 AB [cf. fr. 10] 1 ΗΕΣΥΧΗ. κατὰ φῶτα: κατὰ ἀνθρώπων 4 δυσδαίμονα πότμον PLUT. [cf. ad fr. 10] 5 PLUT. praec. r. p. g. 28 p. 820 F; IDEM adv. Col. 11 p. 1112 F νόμω — αὐτός

οἱ δ' ὅτε μὲν κατὰ φῶτα μίγνεν φῶς αἰθέρι . . .

ἢ κατὰ θηρῶν ἀγροτέρων γένος ἢ κατὰ θάμνων

ἢ κατ' ὀλωνῶν, τότε μὲν τὸν γενέσθαι·

εἴτε δ' ἀποκριθῶσι, τὰ δ' αἶ δυσδαίμονα πότμον

5 ἢ θέμις (οὐ) καλέουσι, νόμῳ δ' ἐπίρημι καὶ αὐτός.

1 μὲν E: om. B post αἰθέρι lac. 6—8 litt. BE vulgo placet Mullachii οἱ δ' ὅτε κεν κατὰ φῶτα μίγνεν φῶς αἰθέρος Ἰκη, postrema praeunte Panzerbietero. at subiectum secundarii enuntiati est στοιχεῖα (cf. v. 4 et Plut. ad fr. 10 cit. *μικνυμένων τῶν στοιχείων*). fortasse φῶς [sic BE] Byzantinorum more vocis φῶτα explicandae causa superscriptum. sensus: οἱ δ' (vulgus) ὅτε μὲν κατὰ φῶτα μίγνεν' εἰς αἰθέρ' ἴκωνται (elementa) 2 ἢ κατ' ἀγροτέρων θηρῶν bene transp. Ritschl; etsi non multo melior est fr. 39, 2 3 τὸν BE: τὸ λέγουσι Reiske, τὰδε φασι Xylander 4 ἀποκριθῶσι Plut.: corr. Panzerbieter τὸ δ' αὐ Reiske cf. fr. 15, 2 6 ἢ θέμις Plut. 820: εἶναι Plut. 1113 οὐ add. Wyttenbach; ordo: πότμον (καλοῦσιν), ἢ θέμις (οὐκ ἐστι τοῖς) καλοῦσι? καλοῦσι vel καλοῦσιν Plut. νόμῳ Plut. 820. 1112: ὅμως Plut. 1113 BE

10 [deest]

PLUT. adv. Col. 11 p. 1113 A τοσοῦτον ἐδέησε [Empedocles] τοῦ κινεῖν τὰ ὄντα καὶ μάχεσθαι τοῖς φαινομένοις, ὥστε μὴδὲ τὴν φωνὴν [scil. γένεσις] ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς συνθηλαίας, ἀλλ' ὅσον εἰς τὰ πράγματα βλάπτουσαν ἀπάτην

παρεῖχεν ἀφελών, αὐθις ἀποδοῦναι τοῖς ὀνόμασι τὸ νενομισμένον ἐν τούτοις 'οἱ δ' — αὐτός' [fr. 9]. ἃ δὲ Κολώτης παραθέμενος οὐ συνείδεν, ὅτι φῶτας μὲν καὶ θῆρας καὶ θάμνους καὶ οἰωνοὺς ὁ Ἔ. οὐκ ἀνήρμοκεν, ἃ γέ φησι μιγνυμένων τῶν στοιχείων ἀποτελεῖσθαι, τοὺς δὲ τῆ συγκρίσει ταῦτη καὶ διακρίσει φύσιν τινὰ [fr. 8, 1] καὶ πότμον ὀνομαζόμενα [fr. 9, 4] καὶ θάνατον ἀλοίτην ἐπικατηγοροῦντας ἢ σφάλλονται διδάξας, οὐκ ἀφείλετο τὸ χρῆσθαι ταῖς εἰθισμέναις φωναῖς περὶ αὐτῶν.

Θάνατον . . . ἀλοίτην.

ut Ἀθηνᾶ ἀλοίτις Lycophr. 935 est sceleris vindex, sic Mors peccatorum ultrix, quae et ortu et victu mortales sibi consciscunt

11 [347—349 K., 45—47 St.]

PLUT. adv. Col. 12 p. 1113 C ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ μὴ τοῦτο κινεῖν τὸ ἐκφορικὸν ὁ Ἔ., ἀλλ' ὡς πρότερον εἰρηται, πραγματικῶς διαφέρεισθαι περὶ τῆς ἐξ οὐκ ὄντων γενέσεως, ἣν φύσιν τινὲς καλοῦσι. δηλοῖ δὲ μάλιστα διὰ τούτων τῶν ἐπῶν

νήπιοι· οὐ γὰρ σφιν δολιχόφρονές εἰσι μέριμναι,
οἱ δὴ γλιγεσθαι πάρος οὐκ ἔδν ἐκπλίζουσιν
ἢ τι καταθνήσκειν τε καὶ ἐξόλλυσθαι ἀπάντη.

ταῦτα γὰρ τὰ ἔπη μέγα βοῶντός ἐστι τοῖς ὠτα ἔχουσιν ὡς οὐκ ἀναίρει γένεσιν ἀλλὰ τὴν ἐκ μὴ ὄντος οὐδὲ φθορὰν ἀλλὰ τὴν πάντη, τουτέστι τὴν εἰς τὸ μὴ ὄν ἀπολλύουσαν.

1 cf. δολιχόφρονα· πολύφρονα Hesych. 3 ἢ τι Reiske: ἢ τοι Plut. ἀπάντη Stephanus: πάντη Plut.

12 [81—83 K., 48—50 St.]

1—3 [AR.] de MXG 2 p. 975^b (cf. ad fr. 8, 3, 4) ἅπαντα γὰρ κἀκείνος [scil. Empedocles] ταῦτα ὁμολογήσας ὅτι 'ἐκ — ἐρείδῃ', ὅμως τῶν ὄντων τὰ μὲν αἰδιὰ φησιν εἶναι, πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἀέρα, τὰ δ' ἄλλα γίνεσθαι τε καὶ γεγόναι ἐκ τούτων. 1. 2 PHILO de aetern. mundi 2 p. 3, 5 Cum. ὥσπερ γὰρ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος οὐδὲν γίνεται οὐδ' εἰς τὸ μὴ ὄν φθελρεται τι· 'ἐκ — ἄπυστον'.

ἐκ τε γὰρ οὐδάμ' ἐόντος ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι
καὶ τ' ἐδν ἐξαπολέσθαι ἀνήυστον καὶ ἄπυστον·
αἰεὶ γὰρ θῆσεσθαι ὅπηι κέ τις αἰὲν ἐρείδῃ.

1 ἐκ τε γὰρ scripsi Herm. XV 162: ἐκ τοῦ γὰρ Philo: ἐκ τε [Ar.] R: ἐκ τοῦ [Ar.] L οὐδάμ' ἐόντος scripsi: οὐδαμῆ ὄντος Philo: μὴ ὄντος [Ar.] 2 καὶ τ' ἐδν Stein: τό τε ὄν [Ar.], Philo, quod Rzach male tuebatur allato Φ 352 ἐξαπολέσθαι Philo (V) ut conieceram l. c.: ἐξαπολείσθαι Philo (ceteri): ἐξόλλυσθαι [Ar.] ἄπυστον Mangey: ἄπυστον Philo: ἀπρηκτον [Ar.] imitatur Parmenidis 8, 21 3 corrupta probabiliter sanabat αἰεὶ γὰρ τῆι γ' ἔσται Panzerbieter

13 [68 K., 91 St.]

AEPIUS I 18, 2 [Dox. 316, 1 i. e. Stob. Ecl. I 18, 1; Plut. I 18, 2; Theodor. IV 14] Ἔ. 'οὐδὲ — περισσόν. [AR.] de MXG 2 p. 976^b 26 οὐδὲν, φησί, τό γε κενεὸν πέλει οὐδὲ περισσόν (praecedat fr. 14)

οὐδέ τι τοῦ παντός κενεὸν πέλει οὐδὲ περισσόν.

οὐδέν τι Plut. κενεὸν Theod.: κενὸν Plut.; Stob. περισσόν Plut. Arist.: περιττόν Stob.; Theod. τοῦ παντός pendere ex κενεὸν ratus Gomperz (*Gr. Denk.* 448) Empedoclem vacuum negasse negat. at cf. Parmen. 8, 22. 45 sqq., unde etiam περισσόν intellegitur.

14 [deest]

[Ar.] de MXG 2 p. 976^b 23 ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἴ. κινεῖσθαι μὲν αἰεὶ φησι συγκρινόμενα τὸν ἅπαντα ἐνδελεχῶς χρόνον, (κενὸν) δὲ οὐδὲν εἶναι λέγων ὡς

τοῦ παντός ὁ οὐδὲν κενεὸν· πόθεν οὖν τί κ' ἐπέλθοι;

ὅταν δὲ εἰς μίαν μορφήν συγκριθῆι, ὡσθ' ἐν εἶναι 'οὐδέν', φησί, 'τό γε κενεὸν πέλει οὐδὲ περισσόν'. (fr. 13)

οὐδέν Lips.: οὐδὲ ceteri πόθεν] πόθον Lips. vulgo credunt fr. 14 per errorem conflatum esse ex fr. 13 et 17, 32. at continuat [Ar.] ipsum fr. 13

15 [350—353 K., 51—54 St.]

Plut. adv. Col. 12 p. 1113 D (post fr. 11) τὸ μετὰ ταῦτ' ἐπὶ τούναντιον ἄν αἰτιάσασθαι παράσχοι τοῦ Ἐμπεδοκλέους λέγοντος·

οὐκ ἂν ἀνῆρ τοιαῦτα σοφὸς φρεσὶ μαντεύσασαιτο,

ὡς θρα μὲν τε βιώσει, τὸ δὴ βίωτον καλέουσι,

τόθρα μὲν οὖν εἰσὶν, καὶ σφιν πάρα δειλὰ καὶ ἐσθλά,

πρὶν δὲ πάγειν τε βροτοὶ καὶ (ἐπεὶ) λύθην, οὐδὲν ἄρ' εἰσιν.

ταῦτα γὰρ οὐκ ἀρνούμενον μὴ εἶναι τοὺς γεγονότας καὶ ζῶντάς ἐστιν, εἶναι δὲ μᾶλλον ολομένον καὶ τοὺς μηδέπω γεγονότος καὶ τοὺς ἤδη τεθνηκότας.

1 φρεσὶ post ἀνῆρ iterant BE μαντεύσασαιτο orinetur cum ironia ut apud Platonem et Aristotelem 2 τε; fort. κε cf. Hom. s 361, ζ 259 3 δειλὰ Bergk: δεινὰ Plut. 4 ἐπεὶ add. Reiske λύθην Xylander: λυθέντ' Plut. BE

16 [deest K., 110—111 St.]

Hippol. Ref. VII 29. 247, 14 καὶ ἔστι πάντων τῶν γεγονότων τῆς γενέσεως δημιουργὸς καὶ ποιητὴς τὸ Νεῖκος τὸ ὀλέθριον, τῆς δὲ τοῦ κόσμου τῶν γεγονότων ἐξαγωγῆς καὶ μεταβολῆς καὶ εἰς τὸν ἕνα [sc. κόσμον] ἀποκαταστάσεως ἡ Φιλία· περὶ ὧν ὁ Ἴ. ὅτι ἔστιν ἀθάνατα δύο καὶ ἀγένητα καὶ ἀρχὴν τοῦ γενέσθαι μηδέποτε εἰληφότα ἅμα [ἀλλὰ codex] λέγει τοιοῦτόν τινα τρόπον· 'εἰ γὰρ — αἰών'. τίνων τούτων; τοῦ Νείκου καὶ τῆς Φιλίας. IDEM VI 25, 180, 31 lemmate praefixo οἱ Πυθαγορικοί.

ἦι γὰρ καὶ πάρος ἔσχε, καὶ ἔσσεται, οὐδέ ποτ', οἷω,

τούτων ἀμφοτέρων κενώσεται ἄσπετος αἰών.

1 ἦι Nauck (Iamblich. p. 236): ἦν Hipp. 180: εἰ 247 ἔσχε καὶ scripsi: ἦν καὶ Hippolyt. vulgaria mutans: ἦν ὡς Nauck; καὶ γὰρ καὶ πάρος ἦν τε καὶ Schneidewin cf. fr. 29, 3 ἔσσεται — οἷω Miller: ἔσται οὐδέπω τοῖω Hipp. 2 κενώσεται Roeser (cf. fr. 13. 14): κενώσεται Hipp.: κεινώσεται Miller ἄσπετος Hipp.: corr. Miller

17 [98—123 K., 61—95 St.]

1—35 [omisso v. 9] SIMPL. phys. 157, 25 ὁ δὲ Ἐ. . . οὕτως ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Φυσικῶν παραδίδοσι 'δίπλ' — ὁμοῖα' 1. 2 SIMPL. phys. 161, 14 τὰ εὐθύς ἐν ἀρχῇ παρατεθέντα 'τοτὲ — εἶναι'. 6—8 LAERT. VIII 76 [A 1 p. 81, 29. hinc Tzetzes Homer. 137 Schol. p. 58 Schirach] 7—13 [omisso v. 9] SIMPL. de caelo 141, 1. 293, 15 Heib. 7. 8 ALLEGORIAR. script. ap. Stob. I 10, 11 [122, 3 W. p. 89, 29 cf. test. A 33] et ap. Plut. V. Hom. 99; SIMPL. phys. 25, 29; 1318, 22; de caelo 530, 14 14 STOB. Ecl. II 6 [201, 9 W.]; CLEM. Strom. V 86 p. 697 P. ὡς δὲ ἡ μάθησις κατ' Ἐμπ. τὰς φρένας αὖξει 17 'τοτὲ' 20 'πλάτος τε' Simpl. phys. 26, 1 18—20 SEKT. adv. math. IX 10 (e Theophr. ut vid.). 18. 20 ATHENAG. 22 [26, 18 Schw.] 'πῦρ — τοῖσιν' 18 PLUT. Quom. adul. ab amico 22 p. 63 D; CLEM. Strom. VI 17 p. 746 P (inter fr. 6 et 21, 9) 19. 20 SEKT. adv. math. X 317 [unde Hippolyt. X 7 p. 313, 69] 20. 21 PLUT. Amat. 13 p. 756 D ἀλλ' ὅταν Ἐμπεδοκλέους ἀκούσης λέγοντος, ὡς ἑταῖρε, 'καὶ — τεθηπῶς' ταῦτ' οἰεσθαι χρὴ λέγεσθαι περὶ Ἐρωτος· οὐ γὰρ ἐστὶν ὁρατὸς ἀλλὰ δοξαστὸς ἡμῶν ὁ θεὸς ἐν τοῖς πάντων παλαιοῖς 21 CLEM. Strom. V 15 p. 653 Pott. ὁ δὲ Ἐ. ἐν ταῖς ἀρχαῖς καὶ Φιλότητα συγκαταριθμεῖται συγκριτικὴν τινα ἀγάπην νοῶν ἣν — τεθηπῶς'. SIMPL. phys. 188, 26 27 sqq. imitatur [HIPR.] de nat. hom. cf. Fredrich in Wilamowitzii Phil. Unters. XV 26 sqq. 27 ARIST. de gen. et corr. B 6. 333^a 19 'ταῦτα — πάντα' [Philop. ad h. l. 258, 4. 261, 23 Vit.]. 32 [AR.] de MXG c. 2. 975^b 11

δίπλ' ἐρέω· τοτὲ μὲν γὰρ ἐν ἠϋξήθη μόνον εἶναι
ἐκ πλεόνων, τοτὲ δ' αὖ διέρνυ πλεόν' ἐξ ἐνός εἶναι.
δοιῆ δὲ θνητῶν γένεσις, δοιῆ δ' ἀπολείψει·
τὴν μὲν γὰρ πάντων σύνοδος τίκτει τ' ὀλέκει τε,
5 ἡ δὲ πάλιν διαφνομένων θρυφθεῖσα διέπτῃ.
καὶ ταῦτ' ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει,
ἀλλοτε μὲν Φιλότητι συνερχόμεν' εἰς ἐν ἅπαντα,

1. 2 = 16. 17 1—5 sic intellego: rota naturae duplicem volvitur viam, alteram ab elementorum in pleno discidio ad sphaeri unionem, alteram hinc rursus ad elementa discreta. in utraque via media est et oriendi et intereundi opportunitas. nam et coeuntibus elementis haec σύνοδος res gignit atque aucto miscendi studio ad sphaeri conglobationem usque interim (τίκτει τ' ὀλέκει τε, 4) et redeuntibus elementis in discidium (διαφνομένων, 5) res iterum e sphaeri chaos in ordinem elementorum redintegrantur atque deinceps aucto discedendi studio separantur (διέπτῃ). ergo θρυφθεῖσα (5) otiosum iuxta διαφνομένων et διέπτῃ; contra θρεφθεῖσα quod coniecit Panzerbieter si addatur, egregie illustrat oriendi et intereundi vices et concinne respondet contrapositis τίκτει τ' ὀλέκει τε. τὴν μὲν et ἡ δὲ valent de γενέσει, at valent etiam mutatis mutandis de ἀπολείψει. ergo alterum sufficit 3—6 et 7—10 aequabilitate caesurae respondent sententiarum concinnitati: prior periodus hephthemimere (non penthemimere), altera trochaica distinguitur 6 καὶ om. Tzetzes ἀλλαττόμενα Laert.: ἀμειβόμενα Tzetzes οὐδαμοῦ Laert. Tzetz. 7 συνερχόμενα τάδε πάντα Stob.

- ἄλλοτε δ' αὖ δίχ' ἕκαστα φορούμενα Νεῖκος ἐχθρι.
 (οὕτως ἤι μὲν ἐν ἕκ πλεόνων μεμάθηκε φύεσθαι)
 10 ἡδὲ πάλιν διαφύντος ἐνὸς πλεόν' ἐκτελέθουσι,
 τῆι μὲν γίνονται τε καὶ οὐ σφισιν ἔμπεδος αἰών·
 ἤι δὲ διαλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει,
 ταύτηι δ' αἰὲν ἕασιν ἀκίνητοι κατὰ κύκλον.
 ἀλλ' ἄγε μύθων κλυθι· μάθη γάρ τοι φρένας ἀΐξει·
 15 ὡς γὰρ καὶ πρὶν εἶπα πιφανύσκων πείρατα μύθων
 δίπλ' ἐρέω· τοτὲ μὲν γὰρ ἐν ἠϋξήθη μόνον εἶναι
 ἐκ πλεόνων, τοτὲ δ' αὖ διέφν πλεόν' ἐξ ἐνὸς εἶναι,
 πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γαῖα καὶ ἡέρος ἀπλετον ὕψος,
 Νεῖκος τ' οὐλόμενον δίχα τῶν, ἀτάλαντον ἀπάντηι,
 20 καὶ Φιλότης ἐν τοῖσιν, ἴση μῆκος τε πλάτος τε·
 τὴν σὺ νόωι δέρεκεν, μηδ' ὀμμασιν ἴσο τεθηπῶς·
 ἦτις καὶ θνητοῖσι νομίζεται ἔμφυτος ἀρθροῖς,
 τῆι τε φίλα φρονέουσι καὶ ἀρθμια ἔργα τελοῦσι,
 Γηθοσύνην καλέοντες ἐπάνυμον ἡδ' Ἀφροδίτην·
 25 τὴν οὐ τις μετὰ τοῖσιν ἐλισσομένην δεδάακε

8 αὐ δίχ'] αὐτε Stob.: αὐτις Ps. Plut. ἕκαστα Simpl. phys. 1318, 22; de caelo 293. 530; Laert., Alleg.: ἅπαντα Simpl. phys. 25. 158; de caelo 141 φορούμενα Simpl. de cael. 293: φρουρούμενα Stob. 9—13 = fr. 26, 8—12, unde v. 9 in exemplo Simpliciano hic omissus restituitur 11 γίνονται Simpl. phys. 158 12 διαλλάσσοντα (cf. 8, 3. 35, 15) hic consentitur: τὰδ' ἀλλάσσοντα in iteratis fr. 26, 11 13 δ' (quod necessarium) testes consentiunt ἀκίνητοι] Alexandri, Themistii, Simplicii explicationes habes Simpl. phys. 1125, 6 sqq. intellego στοιχεῖα Ionem, Iunonem ceteros iamiam deos αἰὲν ἕοντας significari. frustra ἀκίνητον Beck (Act. Soc. Lips. II 396), ἀκίνητι Panzerbieter vel quae quis alia temptet ἀκίνητ', οὐ κατὰ κύκλον vel ἀκίνηθ' ὄν κ. κ. 14 μάθη Bergk: μέθη Simpl.: μάθησις Stob. cf. Clem. τοι Simpl.: om. Stob. 15 ante πείρατα distinguebat Sturz, post μύθων rectius Stein cf. v. 1 18 ἡέρος Sext.; Athen., Simpl.: αἰθέρος Plut., Clem., at cf. 38, 3. 78 γαῖαν ἰδ' (propter conexum mutatum) Clem. ἀπλετον Clem. Simpl. (cf. fr. 135, 2): ἥπιον Plut., Athen., Sext. (cf. Parm. 8, 57) 19 ἀπάντη Sext. IX 10. X 317: ἕκαστον Simpl. 26. 157: ἐκασται Panzerbieter; eadem varietas v. 8. praefero ἀπάντη propter v. 20 et Parmen. 8, 24 (pendentem ex Hes. Theog. 524) et Aratum 22 20 Φιλότης Simpl. 26. 157; Sext. IX 10: Φιλῆ Sext. X 317; Athenag. cf. fr. 18 ἐν Plut.; Simpl. 25. 157: μετὰ Sext. IX 10; X 317; Athenag. τοῖς Plut. ἴσον Sext. IX 10; cf. Zeller I⁶ 771, 2 21 τὴν σὺ νόωι Simpl. 157[DE]: ἦν σὺ νόωι Clem.: τὴν σὺν νόωι Simpl. 157(F); Plut.: ἀλλὰ νόωι Simpl. 188 δέρεκεν Clem.: δέροκον Simpl.; Plut. 24 cf. Hom. I 562 25 μετὰ τοῖσιν [scil. elementis cf. v. 20. 27] Brandis; fuitque hoc ipsum olim in versum 20 delatum utpote simillimum cf. var. lect.: μετ' ὀμοσισιν Simpl.(DE): μετ' ὄσοισιν Simpl.(F); sperno Knatzii μετὰ θεοῖσι [scil. elementis], μεθ' ὄλοισιν Panzerbieteri aliaque

θνητός ἀνήρ· σὺ δ' ἄκουε λόγου στόλον οὐκ ἀπατηλόν.
ταῦτα γὰρ ἴσά τε πάντα καὶ ἡλικά γένναν ἔασι,
τιμῆς δ' ἄλλης ἄλλο μέδει, πάρα δ' ἤθος ἐκάστωι,
ἐν δὲ μέρει κρατέουσι περιπλομένοιο χρόνοιο.

30 καὶ πρὸς τοῖς οὗτ' ἄρ τι ἐπιγίγνεται οὐδ' ἀπολήγει·
εἶτε γὰρ ἐφθείροντο διαμπερές, οὐκέτ' ἂν ἦσαν,
τοῦτο δ' ἐπανξήσεις τὸ πᾶν τί κε καὶ πόθεν ἔλθόν;
πῆι δέ κε κῆξαπόλοιο, ἐπεὶ τῶνδ' οὐδὲν ἔρημον;
ἀλλ' αὐτ(ά) ἐστὶν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα
35 γίγνεται ἄλλοτε ἄλλα καὶ ἡνεκὸς αἰὲν ὁμοῖα.

26 λόγου Simpl. (DE) cf. fr. 35, 2. 131, 4: λόγων Simpl.(F). respicitur Parm. 8, 52; cf. Hom. A 526 27 ταῦτα elementa Arist. recte expl. l. c. cf. ἄλλης ἄλλο et ἐκάστωι; male Φίλιαν et Νεῖκος intellegit Simpl. phys. 159, 7 propter v. 29 ἴσα] Philop. l. c. εἰ μὴ κατὰ ποσὸν συμβλητά ἐστὶ τὰ στοιχεῖα, ἀλλὰ κατὰ τὴν εἰρημένην ἀναλογίαν, καθὼς δ' Ἐ. ἔλεγε 'ταῦτα γὰρ — πάντα'· τὸ μὲν γὰρ ἴσον ἐν ποσότητι, τὸ δὲ ὅμοιον ἐν ποιότητι. ἔδει οὖν ὁμοῖα καὶ μὴ ἴσα ἡλικά γένναν coaeva i. e. pariter aeterna cf. fr. 38, 1 29 = fr. 26, 1 de elementis dici videtur deinceps in mundo obtinentibus (cf. Zeller I 787) 30 ἄρτι ἐπιγίγνεται (ἐπιγίνεται D) Simpl. DE: ἄρ ἐπιγίνεται F. conicias ἄρ τέ τι γίγνεται (vel ἄρ τι ἐπαύξεται) οὗτ' cf. Lucr. II 296 nam neque adaugescit quicquam neque deperit inde; sed despero, cf. Berl. Sitz. 1897, 1069 31 εἶτε non respondet alterum, quia alterum lemma variata forma v. 32 continuatur. lemma alterum intercidisse censebat Karsten. fuit cum εἴ τι conicerem conlato Melisai fr. 7 (Simpl. phys. 111, 23. 27) 32 [A.R.] de MXG. liberius: πῶς γὰρ, φησί, καὶ ἐπανξήσεις τὸ πᾶν τί τε [τε om. Lips.] καὶ πόθεν ἔλθόν [ἐλθῶν Lips.] cf. fr. 14. subest homericum ο 423 τίς εἶη καὶ πόθεν ἔλθοι sim. 33 κε καὶ [καὶ om. F] κήρξ ἀπόλοιο Simpl.: καὶ ἐξαπόλοιο' ἂν Karsten; καὶ ἐξαπολοῖατο Stein. crasis κῆξαπόλοιο legitima cf. Herond. Buecheleri p. 93 34 iteratur fr. 21, 13. 26, 3 35 de ἄλλοτε(v) cf. Usener Jahrb. f. cl. Phil. 1878, 62 ἡνεκὸς imitantur Aratus, Nicander, Maximus, hymn. Iovis Inscr. Pergam. 324, 21; ἡνεκῶς Emped. fr. 135, 2. cf. ad 59, 3

18 [deest]

Φιλίη

PLUT. de Is. et Os. 48 p. 370 D. Ἐ. δὲ τὴν μὲν ἀγαθοῦργον ἀρχὴν Φιλότῆτα καὶ Φιλίαν πολλάκις, (ἔτι) δ' Ἀρμονίαν καλεῖ θεμερεῶπιν (fr. 123, 2, ubi vide). Φιλότης apparet in fr. 17, 7. 20; 20, 2; 21, 8; 26, 6; 35, 4. 13 Φιλίη varia lectio fr. 17, 20.

19 [p. 349 K., 209 St.]

σχεδύνην Φιλότητα

PLUT. de prim. frig. 16 p. 952 B καὶ ὅλως τὸ μὲν πῦρ διάστατικόν ἐστὶ καὶ διαιρετικόν, τὸ δ' ὕδωρ κολλητικόν καὶ σχετικόν τῇ ὑγρότητι συνέχον καὶ πῆττον· ἢ καὶ παρέσχεν Ἐ. ὑπόνοιαν ὡς τὸ μὲν πῦρ Νεῖκος οὐλόμενον, σχεδύνην δὲ Φιλότητα τὸ ὑγρὸν ἐκάστοτε προσαγορεύων.

licenter interpretari Plutarchum conici licet ex fr. 17, 19. σχεδόνην (quod Plut. explicat σχετικόν) frustra suspectaverunt Buttman et Lobeck *Prol. Path.* p. 228

20 [335—341 K., 247—253 St.]

SIMPL. phys. 1124, 9 *καὶ γὰρ καὶ ἐνταῦθα τὸ Νεῖκος καὶ τὴν Φίλαν παρὰ μέρος ἐπικρατεῖν ἐπὶ τε ἀνθρώπων καὶ ἰχθύων καὶ θηρίων καὶ ὀρνέων ὁ Ἔ. φησι τάδε γράφων·*

*τοῦτο μὲν ἂν βροτέων μελέων ἀριδείκτεον ὄγκον·
ἄλλοτε μὲν Φιλότητι συνερχόμεν' εἰς ἓν ἅπαντα
γυῖα, τὰ σῶμα λέλογχε, βλον θαλέθοντος ἐν ἀκμη·
ἄλλοτε δ' ἄπτε κακῆμισι διατηθέντι Ἐρίδεοσι
5 πλάζεται ἀνδιχ' ἕκαστα περὶ ῥηγμῖνι βλοιο.
ὡς δ' ἄπτως θάμνοισι καὶ ἰχθύσιν ὕδρομελάθροισι
θηρσί τ' ὀρειλεχέεσσιν ἰδὲ πτεροβάμοσι κύμβαις.*

1 τοῦτο scripsi: τοῦτον [sed o alterum in rasura A'] Simpl. verte: hoc (certamen Concordiae et Discordiae) manifestum est per mortalium membrorum molem, quae aut Concordia coeunt ad vivorum corporum vegetam unitatem aut Discordiae vi singillatim errantia monstra fiunt (cf. fr. 57) 2 = fr. 17, 7; 26, 5 3 σώματα FM θαλέθοντος AM: θαλέοντος F 4 ἐρίδει Simpl.: corr. Aldus 5 πλάζεται] de anacoluthia cf. fr. 21, 6 περὶ ῥηγμῖνι A (cf. ad fr. 30, 1); περὶ ῥηγμῖνι M: περὶ ῥηγμῖνι F βλοιοις F 7 θερσί τε F ὀρειμελέεσσιν AM: ῥημελέεσσιν F: corr. Schneider ex fr. 127, 1. illud esset in saltu canentes; at intelleguntur ferae πτεροβάμοσι A: πτεροβάσι M: περ F: πτεροβήμοσι Merzdorf, at cf. ad Parm. 1, 24. mergi pinnis nixi per undas gradi videntur.

21 [124—137 K., 96—109 St.]

1—14 SIMPL. phys. 159, 13 (post fr. 17) *πλεονα δὲ ἄλλα εἰπὼν ἐπάγει ἐκάστον τῶν εἰρημένων τὸν χαρακτῆρα, τὸ μὲν πῦρ ἥλιον (v. 3) καλῶν, τὸν δὲ ἀέρα αὐγῆν (v. 4) καὶ οὐρανόν (22, 2), τὸ δὲ ὕδωρ δμβρον (5) καὶ θάλασσαν (22, 2). λέγει δὲ οὕτως· 'ἀλλ'—ἀμείβει' 3—12 IDEM 33, 8 3. 5 ARIST. de gen. et corr. A 1. 314^b 20 [cf. Philop. ad h. l. 17, 10]. GALEN. de simpl. med. temp. II 1 [XI 461 K.]; PLUT. de primo frig. 13 p. 949 F 3 signif. ARIST. de gen. et corr. A 1. 315^a 10 9—11 IDEM Metaph. B 4. p. 1000^a 29 ἐξ ὧν πάνθ'—δολιχαίωνες [cf. Alex. ad h. l. 220, 5. Asclep. 197, 33; ex Ar. Pseudar. de mundo c. 6. p. 399^b 25] 9 CLEM. Strom. VI 17. p. 746 P. cf. ad fr. 7*

*ἀλλ' ἄγε, τῶνδ' ὀρων προτέρων ἐπιμάρτυρα δέρεω,
εἴ τι καὶ ἐν προτέρωισι λιπόξυλον ἐπλετο μορφῆι,
ἥλιον μὲν θερμόν ὄραν καὶ λαμπρόν ἅπαντι,*

1 τῶνδ' Simpl.: τῶν Stein 2 intellego: si quid materiae etiam in priore numeratione elementorum relictum erat formae explicandae μορφῆ Simpl.: corr. Aldus 3 θερμόν—λαμπρόν Simpl. 33. 159; Gal.: λαμπρόν—θερμόν Plut.: λευκόν—θερμόν Arist. 314. 315 ὄραν Arist. Simpl. 33(DE); 159: ὄρα Plut.; Arist.(EL): ὄραϊ Simpl. 33(F)

θνητὸς ἀνήρ· σὺ δ' ἄκουε λόγον στόλον οὐκ ἀπατηλόν.
ταῦτα γὰρ ἴσα τε πάντα καὶ ἤλικα γένναν ἔασι,
τιμῆς δ' ἄλλης ἄλλο μέδει, πάρα δ' ἤθος ἐκάστωι,
ἐν δὲ μέρει κρατέουσι περιπλομένοιο χρόνοιο.

30 καὶ πρὸς τοῖς οὗτ' ἄρ τι ἐπιγίγνεται οὐδ' ἀπολήγει·
εἶτε γὰρ ἐφ' εἰρόντο διαμπερές, οὐκέτ' ἂν ἦσαν,
τοῦτο δ' ἐπαυξήσεις τὸ πᾶν τί κε καὶ πόθεν ἔλθόν;
πῆι δέ κε κήξαπόλοιο, ἐπεὶ τῶνδ' οὐδὲν ἐρημον;
ἀλλ' αὐτ(ά) ἐστὶν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα
35 γίγνεται ἄλλοτε ἄλλα καὶ ἡνεκὲς αἰὲν ὁμοῖα.

26 λόγων Simpl. (DE) cf. fr. 35, 2. 131, 4: λόγων Simpl.(F). respicitur Parm. 8, 52; cf. Hom. A 526 27 ταῦτα elementa Arist. recte expl. l. c. cf. ἄλλης ἄλλο et ἐκάστωι; male Φίλιαν et Νεῖκος intellegit Simpl. phys. 159, 7 propter v. 29 [ἴσα] Philop. l. c. ei μὴ κατὰ ποσὸν συμβλητά ἐστι τὰ στοιχεῖα, ἀλλὰ κατὰ τὴν εἰρημέτην ἀναλογίαν, κακῶς δ' Ἐ. ἔλεγε 'ταῦτα γὰρ — πάντα' τὸ μὲν γὰρ ἴσον ἐν ποσότητι, τὸ δὲ ὁμοιον ἐν ποιότητι. ἔδει οὖν ὁμοια καὶ μὴ ἴσα ἤλικα γένναν coaeua i. e. pariter aeterna cf. fr. 38, 1 29 = fr. 26, 1 de elementis dici videtur deinceps in mundo obtinentibus (cf. Zeller I 787) 30 ἄρτι ἐπιγίγνεται (ἐπιγίγνεται D) Simpl. DE: ἄρ ἐπιγίγνεται F. conicias ἄρ τέ τι γίγνεται (vel ἄρ τι ἐπαύξεται) οὗτ' cf. Lucr. II 296 nam neque adaugescit quicquam neque deperit inde; sed despero, cf. Berl. Sitz. 1897, 1069 31 εἶτε non respondet alterum, quia alterum lemma variata forma v. 32 continuatur. lemma alterum intercidisse censebat Karsten. fuit cum ei' τι conicerem conlato Melissi fr. 7 (Simpl. phys. 111, 23. 27) 32 [AR.] de MXG. liberius: πῶς γὰρ, φησί, καὶ ἐπαυξήσαι τὸ πᾶν τί τε [τε om. Lips.] καὶ πόθεν ἔλθόν [ἐλθῶν Lips.] cf. fr. 14. subest homerico o 423 τίς εἶη καὶ πόθεν ἔλθοι sim. 33 κε καὶ [καὶ om. F] κήρξ ἀπόλοιο Simpl.: καὶ ἐξαπόλοιτ' ἂν Karsten; καὶ ἐξαπολοῖο Stein. crasis κήξαπόλοιο legitima cf. Herond. Buecheleri p. 93 34 iteratur fr. 21, 13. 26, 3 35 de ἄλλοτε(v) cf. Usener Jahrb. f. cl. Phil. 1878, 62 ἡνεκὲς imitantur Aratus, Nicander, Maximus, hymn. Iovis Inscr. Pergam. 324, 21; ἡνεκῶς Emped. fr. 135, 2. cf. ad 59, 3

18 [deest]

Φιλίη

PLUT. de Is. et Os. 48 p. 370 D. Ἐ. δὲ τὴν μὲν ἀγαθοῦργον ἀρχὴν Φιλότητα καὶ Φιλίαν πολλάκις, (ἔτι) δ' Ἀρμονίαν καλεῖ θεμερωσπιν (fr. 123, 2, ubi vide). Φιλότης apparet in fr. 17, 7. 20; 20, 2; 21, 8; 26, 6; 35, 4. 13 Φιλίη varia lectio fr. 17, 20.

19 [p. 349 K., 209 St.]

σχεδύνην Φιλότητα

PLUT. de prim. frig. 16 p. 952 B καὶ ὅλως τὸ μὲν πῦρ διαστατικόν ἐστι καὶ διαιρετικόν, τὸ δ' ὕδωρ κολλητικόν καὶ σχετικόν τῇ ὑγρότητι συνέχον καὶ πῆττον· ἢ καὶ παρέσχεν Ἐ. ὑπόνοιαν ὡς τὸ μὲν πῦρ Νεῖκος οὐλόμενον, σχεδύνην δὲ Φιλότητα τὸ ὑγρὸν ἐκάστοτε προσαγορεύων.

licenter interpretari Plutarchum conici licet ex fr. 17, 19. *σχεδόνην* (quod Plut. explicat *σχετικόν*) frustra suspectaverunt Buttman et Lobeck *Prolog. Poth.* p. 228

20 [335—341 K., 247—253 St.]

SIMPL. phys. 1124, 9 *καὶ γὰρ καὶ ἐνταῦθα τὸ Νεῖκος καὶ τὴν Φιλίαν παρὰ μέρος ἐπικρατεῖν ἐπὶ τε ἀνθρώπων καὶ ἰχθύων καὶ θηρίων καὶ ὀρνέων ὃ ἔ. φησι τάδε γράφων·*

*τοῦτο μὲν ἀν βροτέων μελέων ἀριδείκτεον ὄγκον·
ἄλλοτε μὲν Φιλότητι συνερχόμεν' εἰς ἐν ἅπαντα
γυῖα, τὰ σῶμα λέλογχε, βίον θαλέθοντος ἐν ἀκμῆι·
ἄλλοτε δ' αὖτε κακῆισι διατηθέντ' ἑρίδεσι
5 πλάζεται ἀνδιχ' ἕκαστα περιρρηγμῖνι βίοιο.
ὡς δ' αὖτως θάμνοισι καὶ ἰχθύσιν ὑδρομελάθροισι
θηρσί τ' ὀρειλεχέεσσιν ἰδὲ πτεροβάμοσι κύμβαις.*

1 τοῦτο scripsi: τοῦτον [sed o alterum in rasura A'] Simpl. verte: hoc (certamen Concordiae et Discordiae) *manifestum est per mortalium membrorum molem*, quae aut Concordia coeunt ad vivorum corporum vegetam unitatem aut Discordiae vi singillatim errantia monstra fiunt (cf. fr. 57) 2 = fr. 17, 7; 26, 5 3 σῶματα FM θαλέθοντος AM: θαλέοντος F 4 ἐρίδει Simpl.: corr. Aldus 5 πλάζεται] de anacoluthia cf. fr. 21, 6 περιρρηγμῖνι A (cf. ad fr. 30, 1); *περὶ ῥηγμῖνι* M: *περὶ ῥηγμῖνεσι* F βίους F 7 θεροί τε F ὀρειμελέεσιν AM: ὀρμελέεσιν F: corr. Schneider ex fr. 127, 1. illud esset in saltu canentes; at intelleguntur ferae πτεροβάμοσι A: πτεροβάσι M: περ F: πτεροβήμοσι Merzdorf, at cf. ad Parm. 1, 24. mergi pinnis nixi per undas gradi videntur.

21 [124—137 K., 96—109 St.]

1—14 SIMPL. phys. 159, 13 (post fr. 17) *πλείονα δὲ ἄλλα εἰπὼν ἐπάγει ἕκαστον τῶν εἰρημένων τὸν χαρακτήρα, τὸ μὲν πῦρ ἥλιον (v. 3) καλῶν, τὸν δὲ αἶρα ἀγγήν (v. 4) καὶ οὐρανόν (22, 2), τὸ δὲ ὕδωρ δμβρον (5) καὶ θάλασσαν (22, 2). λέγει δὲ οὕτως: 'ἀλλ'—ἀμείβει'* 3—12 IDEM 33, 8 3. 5 ARIST. de gen. et corr. A 1. 314^b 20 [cf. Philop. ad h. l. 17, 10]. GALEN. de simpl. med. temp. Π 1 [XI 461 K.]; PLUT. de primo frig. 13 p. 949 F 3 signif. ARIST. de gen. et corr. A 1. 315^a 10 9—11 IDEM Metaph. B 4. p. 1000^a 29 *ἔξ ὧν πάνθ'—δολιχαίωνες* [cf. Alex. ad h. l. 220, 5. Asclep. 197, 33; ex Ar. Pseudar. de mundo c. 6. p. 399^b 25] 9 CLEM. Strom. VI 17. p. 746 P. cf. ad fr. 7

*ἀλλ' ἄγε, τῶνδ' ὀάρων προτέρων ἐπιμάρτυρα δέρκευ,
εἴ τι καὶ ἐν προτέροισι λιπόξυλον ἐπλετο μορφῆι,
ἥλιον μὲν θερμόν ὄραν καὶ λαμπρόν ἀπάντη,*

1 τῶνδ' Simpl.: τῶν Stein 2 intellego: *si quid materiae etiam in priore numeratione elementorum relictum erat formae explicandae μορφῆ* Simpl.: corr. Aldus 3 θερμόν—λαμπρόν Simpl. 33. 159; Gal.: λαμπρόν—θερμόν Plut.: λευκόν—θερμόν Arist. 314. 315 ὄραν Arist. Simpl. 33 (DE); 159: ὄρα Plut.; Arist. (EL): ὄραϊ Simpl. 33 (F)

ἄμβροτα δ' ὄσσοι ἴδει τε καὶ ἀργέτι δεύεται ἀργῆι,
 5 δμβρον δ' ἐν πᾶσι δνοφρόντα τε θιγαλέον τε
 ἐκ δ' αἴης προρέουσι θέλμυνά τε καὶ στερεωπά.
 ἐν δὲ Κότῳ διάμορφα καὶ ἀνδιχα πάντα πέλονται,
 σὸν δ' ἔβη ἐν Φιλότητι καὶ ἀλλήλοισι ποθεῖται.
 ἐκ τούτων γὰρ πάνθ' ὄσα τ' ἦν ὄσα τ' ἔστι καὶ ἔσται,
 10 δένδρεά τ' ἐβλάστησε καὶ ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες,
 θηρές τ' οἰωνοὶ τε καὶ ὕδατοθρέμμονες ἰχθύες,
 καὶ τε θεοὶ δολιχαίωνες τιμήσι φέριστοι.
 αὐτὰ γὰρ ἔστιν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα
 γίγνεται ἀλλοιωπά· τόσον διὰ κρήσις ἀμειβει.

4 ὄσσοι ἴδει τε scripsi (Berl. Sitz. 1884, 366 cf. fr. 62, 5. 73, 2): ὄσσε δὲ τε
 Simpl. 33 F: ὄσσοι ἔδειται Simpl. 33(DE): ὄσσα ἐδείτο Simpl. 159; intelleguntur
 planetae, οὐρανοῦ (22, 2) corpora 5 δνοφρόντα Arist. Plut.: δνοφρόντα Simpl.
 33. 159: ζοφρόντα Arist. (HL) 6 θέλμυνα Sturz: θελημνά Simpl. 33(D² E):
 θελημά Simpl. 33(D¹ F). 159 στερέωπα Simpl. 159: στερέωμα Simpl. 33
 7 πέλονται Simpl. 33: πέλοντα Simpl. 159 9 ἐκ—ἔσται tradit Simpl. 33. 159:
 ἐξ ὧν πάνθ' ὄσα τ' ἦν ὄσα τ' ἔσθ' ὄσα τ' ἔσται ὁπίσω memoriter Arist.; similiter
 labens Clem. ἐκ γὰρ τῶν ὄσα γ' ἦν ὄσα τ' ἔσσειται ὄσα τ' ἔασιν. ceterum ἐξ
 ὧν intellegit Arist. Νεῖκος (vel Νεῖκος et Φίλλαν) cf. fr. 26 10—12 ~ fr. 23,
 6. 7 10 δένδρεά τ' ἐβλάστησε Arist., Simpl. 159: δένδρεα [δένδρα F] τε βεβλά-
 στησε Simpl. 33, unde ἐβλάστησε aliquis coniciat 13 ἔστι Simpl.: corr. Stein
 θέοντα Simpl. F: θέντα Simpl. DE 14 τόγον διάκρισις Simpl. D: τογον διά-
 κρισις E: om. F: correxī. cf. fr. 22, 4. 7 et ad Parm. (Berl. 1897) p. 26. 112

22 [326—334 K., 186—194 St.]

1—9 SIMPL. phys. 160, 26 καὶ ἐκ τούτων δὲ ἂν τις τὸν διττὸν αἰνίττεσθαι
 διάκοσμον οἴοιτο· ἄρθμια — ὀργᾶι. καὶ γὰρ ὅτι καὶ ἐν τοῖς θνητοῖς (9)
 ἤρμωσται ταῦτα, δεδήλωκεν, ἐν δὲ τοῖς νοητοῖς μᾶλλον ἦνωται καὶ ἀλλήλοισι
 — Ἀφροδίτηι (5) καὶ ὅτι κἂν πανταχοῦ ἀλλὰ τὰ μὲν νοητὰ τῆι Φιλίαι ὁμοιωται,
 τὰ δὲ αἰσθητὰ ὑπὸ τοῦ Νεῖκου κρατηθέντα καὶ ἐπὶ πλέον διασπασθέντα ἐν
 τῆι κατὰ τὴν κρᾶσιν γενέσει ἐν ἐκμακτοῖς (7) καὶ εἰκονικοῖς εἴδεσιν ὑπέ-
 στησαν τοῖς νεικεογενέσει (cf. 9) καὶ ἀήθως ἔχουσι (8) πρὸς τὴν ἔνωσιν τὴν
 πρὸς ἀλλήλα IDEM p. 159, 11 τὸ μὲν πῦρ ἦλιον καλῶν, τὸν δὲ ἀέρα ἀργῆν
 καὶ οὐρανόν, τὸ δὲ ὕδωρ ὄμβρον καὶ θάλασσαν 6. 7 THEOPHR. de sens.
 16 [A 86 p. 101, 21]

ἄρθμια μὲν γὰρ ταῦτα ἐαυτῶν πάντα μέρεσιν,
 ἠλέκτωρ τε χθῶν τε καὶ οὐρανόσ ἠδὲ θάλασσα,
 ὄσα φιν ἐν θνητοῖσιν ἀποπλαχθέντα πέφικεν.

1 fortasse continuatur 17, 35 ἄρθμια DE: ἄρτια F ἐαυτὰ ἐαυτῶν DE:
 αὐτὰ ἐαυτῶν F: correxī cf. 17, 6. 34 2 ἠλέκτωρ sol. cf. Z 513 οὐρανός ἠδὲ
 θάλασσα claus. hom. (μ 404 al.) 3 φιν nunc tueor: quotquot (sc. μέρος) eis (sc.
 puris elementis) disiuncta extant in mortali mundo. ea igitur, quae sunt eiusdem
 originis, amica, itemque ea quae similiter mixta (v. 4. 5) ἀποπλαχθέντα D [cf.
 Parm. 8, 28]: ἀποπλαχθέντα EF

ὡς δ' αὐτως ὅσα κρᾶσιν ἐπαρκέα μᾶλλον ἔασιν,
 5 ἀλλήλοις ἔστειρται ὁμοιωθέντ' Ἀφροδίτη.
 ἐχθρὰ (δ' ᾧ) πλεῖστον ἀπ' ἀλλήλων διέχουσι μάλιστα
 γέννηι τε κρήσει τε καὶ εἶδασιν ἐκμακτοῖσι
 πάντη συγγίνεσθαι ἀήθεα καὶ μάλα λυγρά
 Νεικεὸς ἐννεσίησιν, ὅτι σφίσι γένναν ἔοργεν.

4 initium homerium cf. γ 64 al. κρᾶσιν hic libri ἐπαρκέα Karsten
 6 ἐχθρὰ Theophr.: ἐχθρα [i. e. ἐχθραι] Simpl.(F): ἔργα Simpl.(DE) δ' ᾧ
 supplevi cf. ὅσα 3. 4; ἐχθρὰ δ' ἀπ' ἀλλ. πλεῖστον διέχουσι ἄμκτα fingebat
 Stein partim Karstenium secutus 7 γέννηι Simpl.: γένει Theophr. κρήσει
 hic servatum in corrupto κρήσει Simpl.: κρᾶσει Theophr. 9 νεικεογεννέστησιν
 Simpl. in exemplo suo invenit quod νεικεογενεῖσι circumscribit [v. s.], quasi
 νεικεογεννήτησι (vel νεικεογεννήτοισιν, quod con. Lobeck): corr. Panzer-
 bieter ὄργᾶ Simpl.: correxī

23 [154—164 K., 119—129 St.]

Simpl. phys. 159, 27 καὶ παράδειγμα δὲ ἐναργὲς παρέθετο τοῦ ἐκ τῶν
 αὐτῶν [fr. 21, 13] γίνεσθαι τὰ διάφορα ὡς — ἀκούσας. (cf. Ps. Alex. in
 Metaph. 827, 28 Hayd.) 9 ΗΕΣΥΧΗ καινύτω: νικάτω

ὡς δ' ὁπότεν γραφεές ἀναθήματα ποικιλλωσιν
 ἀνέρες ἀμφὶ τέχνης ὑπὸ μήτιος εἶ δεδαῶτε,
 οἷτ' ἐπεὶ οὖν μάρψωσι πολύχροα φάρμακα χερσίν,
 ἀρμονίηι μείζαντε τὰ μὲν πλέω, ἄλλα δ' ἐλάσσω,
 5 ἐκ τῶν εἶδεα πᾶσιν ἀλλοκία πορσύνουσι,
 δένδρεά τε κτίζοντε καὶ ἀνέρας ἡδὲ γυναῖκας
 θήρας τ' οἰωνούς τε καὶ ὕδατοθρέμμονας ἰχθύς
 καὶ τε θεοὺς δολιχαίωνας τιμήσι φερλίτους·
 οὕτω μὴ σ' ἀπάτη φρένα καινύτω ἄλλοθεν εἶναι
 10 θνητῶν, ὅσα γε δῆλα γεγάασιν ἄσπετα, πηγῆν,
 ἀλλὰ τορῶς ταῦτ' ἴσθι, θεοῦ πάρα μῦθον ἀκούσας.

1 γραφεές ex γραφεις Simpl. E; nota productionem in caesura 2 τέ-
 χνησ' desidero ἄμφο Simpl.: corr. Aldus δεδαῶτε DE: δεδαῶτες F
 3 ἐπεὶ ἄν Bergk 4 ἀρμονίη F: ἀρμενίη DE μείζαντε EF: μείζαντες D
 5 εἶδε πᾶσ ἐναλλοκία F 6—8 ~ fr. 21, 10. 11 6 κτίζοντε EF: κτίζοντες D
 ἀνέρες D 9 μὴ σ' DE: μὲν F ἀπάτη F: ἀπάτα DE καινύτω Blass (cf.
 Hes.): καὶ νω τω (vel τωι, τῶ) Simpl. DEF 10 ὅ γεγάασιν ἀάσπετα numeris
 deterioribus Karsten; servato δῆλα (cf. fr. 4, 13; 58, 2. opposita est sphaeri ob-
 scura unitas) tempto γεγάασιν (cf. Pind. O. 6, 49). de correpta paenultima fr. 102.
 107, 1): 'quae quidem innumera in mundo apparuerunt' 11 θεοῦ πάρα neque
 a se ipso deo (Bidez) neque a se tanquam a deo (Rohde), sed a Musa cf. fr. 4,
 3. 5, 2. clausula Homerica H 54 al.

24 [447. 448 K., 58. 59 St.]

PLUT. de defectu orac. 15 p. 418 C ἀλλ' ἵνα μὴ, τὸ Ἐμπεδόκλειον εἰπέιν
 [ποιεῖν falso Emperius], δόξω

κορυφὰς ἑτέρας ἑτέρησι προσάπτων
 μύθων μὴ τελέειν ἀτραπὸν μίαν,
 εἰσάτε με τοῖς πρώτοις τὸ προσῆκον ἐπιθεῖναι τέλος.

1 ἑτέρησι Scaliger: ἑτέραις Plut. μὴ τελέειν Knatz: μήτε λέγειν Plut.

25 [446 K., 59 bis St.]

Ad PLATON. Gorg. 498 E οὐλόγησαι δὴ κοινή μετ' ἐμοῦ τί ἡμῖν συμβαίνει ἐκ τῶν ὁμολογημένων· καὶ δις γὰρ τοι καὶ τρίς φασὶ καλὸν εἶναι τὰ κατὰ λέγειν τε καὶ ἐπισκοπεῖσθαι SCHOL. [ex Lucillo] παροιμία ὡς καὶ τρίς τὸ καλόν, ὅτι χρῆ περὶ τῶν καλῶν πολλάκις λέγειν. Ἐμπεδοκλέους τὸ ἔπος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία φησὶ γὰρ καὶ — ἐνισπεῖν. cf. Plato Phileb. 59 E εὐδ' ἡ παροιμία δοκεῖ ἔχειν τὸ καὶ δις καὶ τρίς τό γε καλῶς ἔχον ἐπαναπολεῖν τῷ λόγῳ δεῖν [ceteros adagii locos v. in Paroemiogr. I 66 ad Zen. III 33 δις καὶ τρίς τὸ καλόν. cf. praeterea Soph. Phil. 1298, Arist. Nub. 546; Plato Phaedr. 235 A; Galen. de animi aff. I p. 16, 6 Marqu.]. ΠΛΥΤΑΡΧΗ. Non posse s. v. s. Epic. 24 p. 1108 F ἥμισυ ἔφην ἐγὼ καὶ — ἀκούσαι κατ' Ἐμπεδοκλέα.

. . . . καὶ δις γὰρ, ὃ δεῖ, καλόν ἐστιν ἐνισπεῖν.

apparet Platonis proverbium neque ex Empedocle petitum neque sensu consentire, ut coniecturae eo nixae (velut Nauckii *Mél. gr. r.* VI 59) labantur καὶ δις γὰρ Schol. Plat.: καὶ δεῖ παρ' Plut. ἐνισπεῖν Schol. Plat.: ἀκούσαι accommodans Plut.; infinitivus audiendus etiam ad δεῖ

26 [188—149 K., 112—118 (om. 8—12) St.]

1—12 SIMPL. phys. 33, 18 καὶ ὀλίγον δὲ προελθὼν (post v. 21, 12) φησὶν ἐν — κύκλον 1 IDEM 1184, 7. 1185, 19 cf. Arist. phys. Θ 1. 250^b 7 8—12 ARIST. phys. Θ 1. 250^b 29 [inde 10—12 Simpl. 1124, 23. 1125, 1. 2] 11 12 SIMPL. phys. 160, 20

ἐν δὲ μέρει κρατέουσι περιπλομένοιο κύκλιοι,
 καὶ φθίνει εἰς ἄλληλα καὶ αἴξεται ἐν μέρει αἴσης.
 αὐτὰ γὰρ ἐστὶν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα
 γίνοντι(αι) ἀνθρώποι τε καὶ ἄλλων ἔθνηα θηρῶν
 5 ἄλλοτε μὲν Φιλότητι συνερχόμεν' εἰς ἓνα κόσμον,
 ἄλλοτε δ' αὖ ὀλίχ' ἕκαστα φορούμενα Νείκεος ἔχθει,
 εἰσόκεν ἐν συμφύντα τὸ πᾶν ὑπένερθε γένηται.
 οὕτως ἦι μὲν ἐν ἕκ πλεόνων μεμάθηκε φύεσθαι,
 ἦ δὲ πάλιν διαφύντος ἐνός πλέον' ἐκτελέθουσι,
 10 τῆι μὲν γίνονται τε καὶ οὗ σφισιν ἔμπεδος αἰῶν·

1 = 17, 29. hic Concordiam et Discordiam intellegit Arist. phys. Θ 1. 225^a 7, de elementis Simpl. 160, 14 recte cf. fr. 17. 20. 22 κύκλιοι] χρόνοιο Simpl. 1184 2 φθίνει nota l correptum 3 sola quattuor elementa sunt ἔστι libri 4 θηρῶν Karsten (cf. Lucr. II 985): κηρῶν memoria fr. 121, 2 lapsus Simpl.: θηρῶν ex 35, 7. 16 Bergk 6 φορεύμενα Sturz 7 ἐν Simpl. E: ὄν D: ὄν F: ἄν Ald.; αὖ Bywater; coniciebam εἰσόκ' ἐς ἓν; at cf. v. 8 ὑπένερθε cf. Theogn. 843 8—12 = fr. 17, 9—13 8 ἐν Arist.: om. Simpl. 10 οὗ] ὄς Simpl. F

ἦι δὲ τὰδ' ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει,
ταύτη δ' αἰὲν ἔασιν ἀκίνητοι κατὰ κύκλον.

27 [72. 73. 59. 60 K., 135—138 St.]

1. 2 PLUT. de fac. lun. 12 p. 926 D ὄρα . . . μὴ . . . τὸ Νεῖκος ἐπάγης τὸ Ἐμπεδοκλέους τοῖς πράγμασι, μᾶλλον δὲ τοὺς παλαιούς κινήσας Τιτᾶνας ἐπὶ τὴν Φύσιν καὶ Γίγαντας καὶ τὴν μυθικὴν ἐκείνην καὶ φοβεράν ἀσομίαν καὶ πλημμέλειαν ἐπιθεῖν ποθῆς (θεῖς) χωρὶς τὸ βαρὺ πᾶν καὶ χωρὶς τὸ κοῦφον [unde exsculperunt elumbem versum (71 K., 143 St.), etsi liquido Ar. de caelo Δ 2. 309^a 19 distinxisse quiddam de gravi ac levi negavit Empedoclem], 'ἐνθ' — θάλασσα', ὡς φησὶν Ἐ., οὐ γῆ θερμότητος μετεῖχεν, οὐχ ὕδωρ πνεύματος, οὐκ ἄνω τι τῶν βαρέων, οὐ κάτω τι τῶν κοίφων, ἀλλ' ἄκρατοι καὶ ἄστοργοι [unde versum extricavit 144 St.] καὶ μονάδες αἱ τῶν ὄλων ἀρχαί . . . ἄχρις οὐ τὸ ἡμερτὸν ἦκεν ἐπὶ τὴν φύσιν ἐκ προνοίας Φιλότῆτος ἐγγερομένης καὶ Ἀφροδίτης καὶ Ἐρωτος, ὡς Ἐ. λέγει καὶ Παρμενίδης καὶ Ἡσίοδος 1. 3. 4. SIMPL. phys. 1183, 28 Ἐῦθμος [fr. 71] δὲ τὴν ἀκίνησιαν ἐν τῇ τῆς Φύλλας ἐπικρατεῖται κατὰ τὸν Σφαῖρον ἐκδέχεται ἐπειδὴν ἅπαντα συγκροθῆι 'ἐνθ' — γυῖα', ἀλλ' ὡς φησὶν 'οὕτως — γαίαν' 4 ACHILLES isag. 6 p. 37, 13 Maass [e Diodoro] ἄμεινον δὲ σφαῖρας ἐκδέχεσθαι σχῆμα ἔχειν τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα, ὃς ἔφη οὕτως 'σφαῖρος — χαίρων'. ANONYM. in Arat. ibid. 6 p. 97, 24 στρέφεται δὲ τὸ πᾶν αὐτὸ περὶ αὐτὸ δσημέριαι καὶ ὥραι, καθὸ καὶ ὁ Ἀσκραῖός [corr. Ἀκραγαντινός Maass] φησὶ 'σφαῖρος — χαίρων', σφαῖρον μὲν καλέσας τὴν σφαῖραν, ὡ; καὶ Ὀμηρος ἔσπερον τὴν ἔσπεραν, καὶ κυκλωτερῆ δὲ διὰ τὸ σφαιροειδές, μονίαν δὲ περιηγέα τῆς στροφῆς τὴν μονήν; ANTONIN. XII 3 [cf. VIII 41]; PROCL. in Tim. p. 160 [D p. 379 Schn.]; SIMPL. de cael. 591, 5 Heib.

ἐνθ' οὐτ' Ἑλλοιο διείδεται ὠκέα γυῖα
οὐδὲ μὲν οὐδ' αἴης λάσιον μένος οὐδὲ θάλασσα·
οὕτως Ἀρμονίης πυκινῶι κρῦφωι ἐστήρικται
Σφαῖρος κυκλωτερῆς μονίηι περιηγεί γαίαν

1 οὐδ' Bergk διείδεται Simpl.(AF): διέεται [i. e. διέται] Simpl. (M): δεδίεται Plut.; δεδόσεται Karsten ὠκέα γυῖα [βία F] Simpl.; ἀγλαδὸν εἶδος Plut. 2 μένος Bergk (cf. fr. 37): γένος Plut.; δέμας Karsten ἄρμονίης Simpl. (A): ἄρμονίας (M): ἄρμονίως (F) κρῦφωι A: κρῦφῶ M: κρῦφει F; intellege 'in Concordiae latebris fixus tenetur' 4 — 28, 2 σφαῖρας κυκλωτερῆ Anon. μονίηι Simpl. Phys. (AM), de cael. (A): μόνη vel μονή Procl., Antonin.(A), Simpl. Phys.(F), de cael.(DE): μόνηι Achill.: κονῆι Antonin. (vulg.): μανία Anon. 169: μμῆς Stob. (fr. 28, 2). forma falso suspecto Buttmanno; est enim solitudo (a μόνος), quippe exclusa Discordia περιηγεί Achill., Anon., Procl. (cf. Ap. Rhod. IV 950; Eratosth. Herm. fr. 19, 1): περιήθει Antonin.: περιγηθεί Simpl. Phys., de caelo, quod interpretabatur fortasse de ἐνδάμιονια Sphaeri γαίαν Simpl. de cael., Antonin.: αἰών Simpl. phys.: χαίρων Achill., Anon., Procl., Stob. (fr. 28, 2)

28 [deest]

1. 2 Stob. Ecl. I 15, 2 ab p. 144, 20 W. sine lemmate [cf. supra p. 73 ad Parm. fr. 25]:

ἀλλ' ὁ γε πάντοθεν ἴσος (ἔην) καὶ πάμπαν ἀπειρῶν
Σφαίρος κυκλοτερῆς μονίῃ περιγηθεί χαίρων

1 ἔην addidi; ἐὼν Grotius; ὁμοῦ vel ὁμῶς Wachsmuth ἀπειρῶν rotundus
expl. Zeller I^o 780³ 2 — fr. 27, 4. περιγηθεί (περιτεθῆ F: περιτείθη, θη in
ras., P) χαίρων sic Stob.; verum servat fr. 27, 4

29 [deest]

1—3 Hipp. Ref. VII 29 p. 247, 34 καὶ περὶ μὲν τῆς τοῦ κόσμου ἰδέας, ὅποια
τίς ἐστὶν ὑπὸ τῆς Φίλλας κοσμονομένη, λέγει τοιοῦτόν τινα τρόπον 'οὐ — αὐ-
τῶι'. τοιοῦτόν τι καὶ κάλλιστον εἶδος τοῦ κόσμου ἢ Φίλλα ἐκ πολλῶν ἐν ἀπερ-
γάζεται· τὸ δὲ Νεῖκος . . . ἐξ ἐνὸς ἐκείνων ἀποσπᾷ καὶ ἀπεργάζεται πολλά
3 SIMPL. phys. 1124, 1 τὴν Φίλλαν διὰ τῆς ἐνώσεως τὸν Σφαῖρον ποιοῦσαν, ὃν
καὶ θεὸν ὀνομάζει [fr. 31], καὶ οὐδετέρως ποτὲ καλεῖ 'σφαῖρον ἔην'.

οὐ γὰρ ἀπὸ νῶτοιο δύο κλάδοι ἀίσσονται,
οὐ πόδες, οὐ θοὰ γούνα(α), οὐ μήδεα γεννήεντα,
ἀλλὰ σφαῖρος ἔην καὶ ἴσος ἐστὶν αὐτῶι.

1. 2 — 134, 2. 3, qui illic ad dei descriptionem pertinent, hic ad mundi fa-
bricam; unde v. 3 utrimque differt 1 ἀίσσονται Hipp. 2 γούνα fr. 134:
γούνατ' Hipp. γεννήεντα Sauppe: γενήεντα Hipp.; λαχνήεντα fr. 134 3 ex
Simpl. et adscito Hesiodi exemplo Theog. 126 ἴσον ἐωτῆι οὐρανὸν versum sic
restituam: ἀλλὰ σφαῖρον ἔην καὶ πάντοθεν ἴσον ἐωτῶι. cf. fr. 28, 1

30 [66—68 K., 139—141 St.]

1—3 ARIST. Metaph. B 4. 1000^b 12 καὶ ἅμα δὲ αὐτῆς τῆς μεταβολῆς αἰτίων
οὐθὲν λέγει ἀλλ' ἢ ὅτι οὕτως πέφυκεν 'ἀλλ' — ὄρκου'. [explicit. Syrian. p. 859^b
36 sqq. et Asclep. p. 198, 32]; SIMPL. phys. 1184, 12 λέγει δὲ καὶ ταῦτα 'Ε. ἐπὶ
τῆς τοῦ Νεῖκος ἐπικρατείας 'αὐτὰρ — ὄρκου' 1. 2 imitatur GREGOR. Naz.
II 2. 7, 190

αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα Νεῖκος ἐνὶ μμελέεσσιν ἐθρέφθη
ἐς τιμάς τ' ἀνόρουσε τελειομένοιο χρόνοιο,
ὅς σφιν ἀμοιβαῖος πλατέος παρελήλαται ὄρκου . . .

1 αὐτὰρ ἐπεὶ Simpl.: ἀλλ' ὅτε δὴ Arist. ἐνὶ μμελέεσσιν Simpl. A.: ἐνὶ
μελέεσσιν Arist. Simpl. M.: ἐν μελέεσσιν Simpl. F. servavi egregii libri A auc-
toritate fisis Aristophaneam consuetudinem ut fr. 20, 5 ἐθρέφθη Arist.: ἐρέ-
φθη Simpl. 2 ἐς Simpl. (cf. Hom. A 273 al. ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε): εἰς Ar.:
ἐπὶ (ut Ar. vulg. codd.) Syrian. τ' Ar. Simpl. F: om. Simpl. AM 3 ὁ σφιν
ἀμοιβαῖς Simpl. F παρελήλατο Ar. aliquot libri (ut E) et Asclep.: παρ' ἐλή-
λαται Sturz

31 [70 K., 142 St.]

SIMPL. phys. 1184, 2 [post verba ad fr. 27, 4 allata] ἀρξαμένον δὲ πάλιν
τοῦ Νεῖκος ἐπικρατεῖν τότε πάλιν κινήσις ἐν τῶι Σφαίρωι γίνεται·

πάντα γὰρ ἐξείησ πελεμίζετο γυῖα θεοῖο.

cf. PROCL. in Alcib. p. 113 Creuz. τῶι κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα νοητῶι θεῶι.
σφαῖρον δὲ αὐτὸν ἐκείνος εἶωθεν ἀποκαλεῖν cf. Simpl. cit. ad fr. 29, 3

huc pertinet fortasse Plut. de sollertia anim. 7. 964 E τρέφεσθαι τὸ γεννώμενον παρὰ φύσιν μέλει τοῦ γεννήσαντος ἀποσπασμένοις, ut de violenta membrorum l. e. elementorum e Sphaero separatione loquatur πελεμίζετο A: πολεμίζετο FM γαίᾳ F

32 [457 K., p. 63 St.]

[ARIST.] de lin. insecab. p. 972^b 29 (ubi ἄρθρον et στιγμής differentiae enumerantur) ἔτι τὸ ἄρθρον διαφορά πῶς ἐστίν [similiter antea dixerat διαίρεσις ἐστὶ μᾶλλον]: διὸ καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἐποίησε 'διὸ δεῖ ὀρθῶς', ἣ δὲ στιγμή καὶ τὸ . . . ἐν τοῖς ἀκίνητοις.

δύω δέει ἄρθρον.

quod e coniectura scripsi *artus iungit bina* eleganter expressit Martianus Rota sive ingenio sive meliore libro fretus: *articulis constat semper iunctura duobus*

33 [265 K., 279 St.]

PLUT. de amic. multiti. 5 p. 95 A ἣ μὲν γὰρ (scil. ἣ φίλα) συνάγει καὶ συνίστησιν καὶ συνέχει καταπακνοῦσα ταῖς ὀμίλλαις καὶ φιλοφροσύναις

ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γαίλα λευκὸν ἐγόμφωσεν καὶ ἔδησε

κατ' Ἐμπεδοκλέα (τοιάντην γὰρ ἣ φίλα βούλεται ποιεῖν ἐνότητα καὶ σύμπηξιν), ἣ δὲ πολυφιλία δίστησι.

cf. Homer. E 902 ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γαίλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν . . . ὡς ἄρα καρπαλλίμως ἴσατο θοῦρον Ἄρηα; Arist. de gen. an. B 3. 737^a 14. Δ 4. 771^b 23; Diog. Oenoand. 65, 1, 11 [Bull. d. corr. Hell. XXXI 346]. e Plut. patet Concordiae processum illustrari

34 [208 K. et St.]

ARIST. Meteor. Δ 4. 361^b 31 τὸ γὰρ ὑγρὸν τῷ ξηρῷ αἴτιον τοῦ ὀρῖζεσθαι καὶ ἐκότερον ἐκότεροι οἶον κόλλα γίνεται, ὡσπερ καὶ Ἐ. ἐποίησεν ἐν τοῖς Φυσικοῖς [sic FHN: περσοῖς E] 'ἄλφιτον — κολλήσας'. καὶ διὰ τοῦτο ἐξ ἄμφοιν ἐστὶ τὸ ὠρισμένον σῶμα. [hinc Probl. KA 22. 929^b 15 κόλλη γὰρ χρῆται τῷ ὕδατι ὡσπερ καὶ Ἐ. μετήνεγκεν ἐν τοῖς Περσοῖς εἰπὼν 'ἄλφιτον — κολλήσας'. Alex. in Meteor. 199, 5 Hayd. ἐμνημόνευσεν Ἐμπεδοκλέους ὡς τὸ αὐτὸ πῶς εἰρηκότος διὰ τοῦ 'ἄλφιτον — κολλήσας'. καὶ γὰρ ἐκεῖνος κολλήσει εἴκασε τὴν τοῦ ὑγροῦ τῷ ξηρῷ μίξιν. Olympiod. ad h. l. p. 297, 18 Stfve. ἔφη γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῦ ῥήμασιν 'ἄλφιτον — κολλήσας' τὸ ὑγρὸν λέγων καὶ τὸ ξηρὸν].

ἄλφιτον ὕδατι κολλήσας . . .

35 [165—181 K., 169—185 St.]

1—15 SIMPL. de caelo 528, 30 μήποτε δὲ κἄν ἐπικρατῆ ἐν τούτῳ [scil. τῷ κόσμῳ] τὸ Νεῖκος ὡσπερ ἐν τῷ σφαιρῳ ἣ Φίλα, ἀλλ' ἄμφω ἢ ἄμφοιν λέγονται γίνεσθαι. καὶ τάχα οὐδὲν κωλύει παραθέσθαι τινὰ τῶν τοῦ Ἐμπεδοκλέους ἐπῶν τούτου ὁλοῦντα 'αὐτὰρ — κελεύθους'. 3—17 Id. phys. 32, 11 καὶ πρὸ τούτων δὲ τῶν ἐπῶν [fr. 98] ἐν ἄλλοις τῶν ἄμφοιν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέργειαν παραδόξαι λέγων 'ἐπεὶ — ἰδέσθαι'. 5 et 10—13 Idem de caelo 587, 8 καὶ πῶς ταῦτα, φαίη ἂν τις, ἐπὶ τῆς Φιλότητος γίνεσθαι λέγει ὁ Ἀρ.,

δι' ἦν πάντα ἐν γίνεσθαι ὁ Ἐ. φησιν ἔν τῃ δῆ — εἶναι (5); μήποτε οὖν οὐκ ἐν τῇ ἐπικρατεῖται τῆς Φιλίας ταῦτα λέγει γενέσθαι ὁ Ἐ., ὡ ἐνόμισεν Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ τότε, ὅτε οὐπω τὸ Νεῖκος ἔπᾶν — ὄρμη'. 14. 15 ARIST. *post.* 25 p. 1461^a 23 τὰ δὲ διαιρέσει [scil. λυτέον] οἶον Ἐ. αἶψα — κέρητο'. ΑΘΗΝΑ. X 423 F Θεόφρατος δ' ἐν τῷ Περὶ μέθης ζωρότερον φησιν εἶναι τὸ κεκραμένον παρατιθέμενος Ἐμπεδοκλέους τάδε αἶψα — κελεύθους'. ex eodem auctore (qui Theophrasto iunior) PLUT. *Quaest. conv.* V 4,1. 677 D Σωσικλῆς δ' ὁ ποιητής, τοῦ Ἐμπεδοκλέους ἐπιμνησθεὶς εἰρηκτός ἐν τῇ καθόλου μεταβολῇ γίνεσθαι ἔωρά τε τὰ πρὶν ἀκρητα' μᾶλλον ἔφη τὸ εὐκρατον ἢ τὸ ἄκρατον ὑπὸ τὰνδρός ζωρὸν λέγεσθαι.

αὐτὰρ ἐγὼ παλλινορσος ἐλεύσομαι ἐς πόρον θυμων,
τὸν πρότερον κατέλεξα, λόγου λόγον ἐξοχετεύων,
κείνον· ἐπεὶ Νεῖκος μὲν ἐνέφρατον ἔκετο βένθος
δίτης, ἐν δὲ μέσῃ Φιλότης στροφάλιγγι γένηται,
5 ἐν τῇ δῆ τάδε πάντα συνέρχεται ἐν μόνον εἶναι,
οὐκ ἄφαρ, ἀλλὰ θελημὰ συνιστάμεν' ἄλλοθεν ἄλλα.
τῶν δέ τε μισογόμενων χεῖτ' ἔθνεα μυρία θνητῶν·
πολλὰ δ' ἄμειχθ' ἔσθηκε κραιομένοισιν ἐναλλάξ,
δοσ' ἔτι Νεῖκος ἔρκε μετάρσιον· οὐ γὰρ ἀμεμφέως
10 πῶ πᾶν ἐξέστηκεν ἐπ' ἔσχατα τέματα κύκλον,
ἀλλὰ τὰ μὲν τ' ἐνέμιμνε, μελέων τὰ δὲ τ' ἐξεβεβήκει.
δοσον δ' αἰὲν ὑπεκπροθέοι, τόσον αἰὲν ἐπιήκει
ἠπιόφρων Φιλότητος ἀμεμφέως ἀμβροτος ὄρμη·
αἶψα δὲ θνήτ' ἐφύοντο, τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι,

2 τὸν] τοῦ Cobetus [Simpl. Batav.] λόγου Bergk: λόγῳ AF cf. Plato *Theaet.* 172 D λόγον ἐκ λόγον μεταλαμβάνομεν; Dem. 18, 313 λόγον ἐκ λόγου λέγων ἐξοχετεύων F: ἐπιχετεύων A 3 καινὸν coni. Bergk ἐπεὶ F: ἐπὶ A 4 δίτης ἐν Simpl. phys.: δίτησε vel δίτησιν Simpl. cael. 5 ἐν τῇ δῆ Simpl. phys. F; cael. 529. 587 F: ἐν τῇ δὲ phys. DE, cael. 578 A: ἐν τῇ ἡδὲ cael. 529 A: ἐνθ' ἡδὲ Bergk 6 ἄφορα Simpl. cael. A ἀλλ' ἐθελημὰ cael. F ἄλλα cael.: ἄλλο phys. 7 a Simpl. utroque loco lectum deletur ut errore translatum ex v. 16 et substituit fr. 36 verisimiliter Schneidewin 8 ἄμικτ' ἔσθηκε Simpl. κραιομένοισιν Simpl. cael.: κραιομένοισιν [i. e. κραιομένοισιν] phys. 9 ἀμεμφέως phys.: ἀμεμφέως vel ἀμφοφέως cael. 10 πῶ Simpl. (cf. phys. 33, 4. cael. 587, 13) et sic phys. F, cael. 529 F: οὐπω phys. DE (cf. 33, 4): τὸ cael. 529 A: scribe τῶν; ex istis (δοσ' ἔτι Νεῖκος ἔρκε) *Discordia non tota sine vituperio* (i. e. sine exceptione) *recedit, sed partim* (τὰ μὲν τ') *remanebat* (in membris universi) *partim* (τὰ δὲ τ') *ex membris iam excesserat.* ante μελέων interpunxit Bergk 11 δέ τ' phys. D F: δ' cael. 529. 587 12 ὑπεκπροθέει phys. F 13 ἠπιόφρων cael. 529. 587: ἠ περιφρων phys. F: πύφρων phys. DE ἀμεμφέως cael. 587. 529 F, phys. DE: ἀμφοφέως phys. F: ἀμφοφέως cael. A; ἀμεμφέως fortasse hic (ut v. 9) praestat; pertinet ad iurisiurandi fidem fr. 30, 3 14 θνήτὰ φύοντο Athen. ἀθάνατα (om. εἶναι) Arist.

15 ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα, διαλλάξαντα κελεύθους.
τῶν δέ τε μισγομένων χεῖτ' ἔθνεα μυρία θνητῶν,
παντοίαις ἰδέησιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι.

15 τε τὰ πρὶν ἄκρητα Plut., Ath. Theophrastum testatus: τε τὰ πρὶν ἄκριτα Simpl. phys.; cael.: τε πρὶν κέκρητο (sic codex Arist., cui restituebat Bergk ζωρά τε πρὶν τὰ κέκρητο aut ante πρὶν aut post interpungenda; similiter Gomperz ζωρά θ' ἂ πρὶν κέκρητο ambiguae et hoc distinctionis. ego genuina credo ζωρά τε τὰ πρὶν ἔκρητο [formatum ut ἐπλητο], id quod quarto saeculo non iam intellectum varie tum emendabatur. distinxisse Empedoclem puto ζωρά τε τὰ πρὶν, ἔκρητο; nam hoc Concordiae crescentis est. at Gomperz contra, quasi Concordia res in elementorum integritatem restituantur. contra etiam Aristotelem legisse τὰ πρὶν ἄκρητα idque scripsisse poetam, qui cum tum solum in usu esset εὐζωρος neque id idem haberetur atque ἀκρατος (cf. εὐζωφέστερος), sed fortius mixtum, ζωρός Homericum in hanc significationem vertere potuisset; unde Theophrasti interpretationem probandam censet Wilamowitz διαλλάξαντα Simpl. phys., cael.: διαλλάσσοντα Ath.; indicatur διάλαξις μινύτων (fr. 8, 3) i. e. vicissitudo elementorum 17 παντοίαις ἰδέησιν Simpl. F: παντοίαισιν ἰδέεσιν DE clausula homerica η 45 al.

36 [171 K., 175 St.]

Stob. ecl. I 10, 11 [p. 121, 14 W.] post fr. 6 sine lemmate vel intervallo 'τῶν — Νεῖκος'. ARIST. Metaph. B 4. 1000^b1 εἰ γὰρ μὴ ἐνῆν [ἦν A^b] τὸ Νεῖκος ἐν τοῖς πράγμασιν, ἐν ἃν ἦν ἅπαντα, ὡς φησιν· ὅταν γὰρ συνέλθῃ, τότε 'ἐξ — Νεῖκος' [inde Asclep. 198, 1]

τῶν δὲ συννερχομένων ἐξ ἔσχατον ἴστατο Νεῖκος

ἐξ Stob., Ascl.: om. Arist. E: δ' Ag. A^b de hoc fr. cf. ad fr. 35, 7

37 [270. 271 K., 197. 198 St.]

ARIST. de gen. et corr. B 6. 333^a 35 ἀλλὰ μὲν οὐδ' αὐξῆσις ἂν εἴη κατ' Ἐμπεδοκλέα, ἀλλ' ἢ κατὰ πρόσθεσιν· πυρὶ γὰρ αὖξει τὸ πῦρ,

αὖξει δὲ χθῶν μὲν σφέτερον δέμας, αἰθέρα δ' αἰθήρ.

δέμας H: γένος ceteri, fortasse μένος conl. fr. 27, 2. cetera elementa duo commemorata fuisse veri simile (cf. Lucr. II 1114 sq.), at versus recuperari nequit

38 [182—185 K., 190—193 St.]

1—4 CLEM. Strom. V 48 p. 674 P ἄμεινον δὲ ἐκόχεσθαι τὸν αἰθέρα πάντα συνέχοντα καὶ σφίγγοντα, καθὰ καὶ ὁ Ἐμπεδοκλῆς φησιν·

εἰ δ' ἄγε τοι λέξω πρῶθ' ἥλικά τ' ἀρχήν,
ἐξ ὧν δῆλ' ἐγένοντο τὰ νῦν ἐσορῶμεν ἅπαντα,
γαῖά τε καὶ πόντος πολυκύμων ἠδ' ὕγρὸς ἀήρ
Τιτὰν ἠδ' αἰθήρ σφίγγων περὶ κύκλον ἅπαντα.

1 versum non plenum frustra amplificarunt velut πάντων ante πρῶθ' inserto aut homerico more εἰ δ' ἄγε νῦν τοι ἐγὼ λέξω ἥλικά τ' ἀρχήν (i. e. ἥλικα γένναν 17, 27) scripsi: ἥλιον ἀρχήν Clem. 2 δῆλ' H. Weil: δῆ Clem. ἐσορῶμεν ἅπαντα Clem.: corr. Gomperz 4 Τιτὰν αἰθήρ sol i. q. Τιτὰν Ἥλιος Ezechielis Eus. IX 29

39 [199—201 K., 146—148 St.]

1—3 ARIST. de caelo B 13. 294^a 21 οἱ μὲν γὰρ διὰ ταῦτα ἀπειρον τὸ κάτω τῆς γῆς εἶναι φασιν, ἐπ' ἀπειρον αὐτὴν ἐρριζώσθαι λέγοντες ὡσπερ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος [fr. 28], ἄνα μὴ πράγματ' ἔχουσι ζητούντες τὴν αἰτίαν διὸ καὶ Ἐ. οὕτως ἐπέπληξεν εἰπὼν ὡς 'εἶπερ — ἰδόντων' [cf. Simpl. ad h. l. 524, 3 sqq.]; inde [Arist.] de MXG 2 p. 976^b 32. 2—3 CLEM. Strom. VI 149 p. 817 P.

εἶπερ ἀπειρονα γῆς τε βάθη καὶ θαυσιλὸς αἰθήρ,
ὡς διὰ πολλῶν δὴ γλώσσης φηθέντα ματαίως
ἐκκέχυνται στομάτων, ὀλλυγὸν τοῦ παντός ἰδόντων.

2 γλώσσης Ar. cael. [γλώσση E], Clem.: βροτείων [Ar.]d. MXG φηθέντα Ar., [Ar.]; ἐλθόντα Clem. 3 εἰδόντων Clem., Ar. cael. codex H

40 [186 K., 149 St.]

PLUT. de fac. in orb. lun. 2 p. 920 C ὡς πον καὶ Ἐ. τὴν ἐκατέρων ἀποδίδωσιν οὐκ ἀήδῳς διαφορὰν 'ἥλιος — σελήνη', τὸ ἐπαγωγὸν αὐτῆς καὶ Ἰλαρόν καὶ ἄλυπον οὕτω προσαγορεύσας HESYCH. ἰλάειρα σελήνη.

ἥλιος ὄξυβελῆς ἡδ' ἰλάειρα σελήνη

ὄξυβελῆς Turnebus cf. fr. 83, 2: ὄξυμελῆς Plut. ἡδ' αὖ ἰλάειρα ex Hesychio Xylander: ἴ δὲ λάειρα Plut. (BE). ἰλάειρα defenditur Ἰλαος A 583 de quo v. Schulze Quaest. ep. 68

41 [187 K., 150 St.]

SELEUCUS excerptus ap. Macrob. Sat. I 17, 46 ἢ ὅτι συναλισθέντος πολλοῦ πυρὸς περιπολεῖ ut ait Empedocles 'οὐνεκ' ἀναλισθεῖς — ἀμφιπολενεῖ' et Barroc. 50 (Cramer A. O. II 427, 29) Ἐ. 'ἀλλ' — ἀμφιπολενεῖ [cf. Io. Maugor. Etym. p. 174, 27 ed. Reitzenstein] et Et. Gud. 242, 21 Ἐ. δὲ 'ἀλλ' — ἀμφιπολενεῖ. idem 242, 43 ἢ παρὰ τὸ ἄλεος... λέγει γὰρ καὶ Ἐ. 'ἀλλ' — ἀμφιπολενεῖ' Et. M. 426, 54 λέγεται γὰρ [sc. ἥλιος] παρὰ τὸ ἀλλῶ τὸ συναθροίξω ὡς Ἐ. 'ἀλλ' — ἀμφιπολενεῖ', Suid. s. v. ἥλιος. Ἐμπεδοκλῆς 'ἀλεισθαι — ἀμφιπολενεῖ' HESYCH. ἀλισθεῖς: ἀθροισθεῖς

ἀλλ' ὁ μὲν ἀλισθεῖς μέγαν σφρανὸν ἀμφιπολενεῖ.

ἀλλ' ὁ μὲν ἀλισθεῖς Et. M. Gud. alt. l. (cf. Hesych): ἀλλ' ὁ μὲν ἀλεισθαι Barocc., Gud., Suidas) οὐνεκ' ἀναλισθεῖς Macr. μέσον Et. M., Gud. alt. loc. ἀμφιπολεῖ Barocc.

42 [194—196 K., 157—159 St.]

PLUT. de fac. in orbe lun. 16 p. 929 C κατὰ στάθμην, φησὶ Δημόκριτος, Ἰσταμένη τοῦ φωτίζοντος ἵπολαμβάνει καὶ δέχεται τὸν ἥλιον· ὡστ' αὐτὴν τε φαίνεσθαι καὶ διαφαίνειν ἐκείνον εἰκὸς ἦν. ἢ δὲ πολλοῦ δεῖ τοῦτο ποιεῖν αὐτὴ τε γὰρ ἄδηλός ἐστι τῆνικαῦτα κἀκείνον ἀπέκρυψε καὶ ἠφάνισε πολλὰκις 'ἀπεσκέυασεν δὲ οἱ ἀγὰς' ὡσπερ φησὶν Ἐ. 'ἔστε αἶαν — μῆνης', καθάπερ εἰς νύκτα καὶ σκότος οὐκ εἰς ἄστρον ἕτερον τοῦ φωτὸς ἐμπεσόντος... ἀπολείπεται τοῖνον τὸ τοῦ Ἐμπεδοκλέους, ἀνακλάσει τιπὶ τοῦ ἥλιου πρὸς τὴν σελήνην γίγνεσθαι τὸν ἐνταῦθα φωτισμὸν ἀπ' αὐτῆς. ὄθεν οὐδὲ θερμὸν οὐδὲ λαμπρὸν ἀφικνεῖται πρὸς ἡμᾶς, ὡσπερ ἦν εἰκὸς, ἐξάψεως καὶ μίξεως (τῶν) φωτῶν γεγενημένης, ἀλλ' οἶον αἶ τε φωνὰ κατὰ τὰς ἀνακλάσεις ἀμαυροτέρων

ἀναφαίνουσι τὴν ἡχὴν τοῦ φθέγματος . . . , ‘ ὡς αὐγὴ — εὐρύν ’ [fr. 43] ἀσθενῆ καὶ ἀμυδρὰν ἀνάροισαν ἴσχει πρὸς ἡμᾶς διὰ τὴν κλάσιν ἐκλυομένης τῆς δυνάμεως 3 IDEM l. c. 21 p. 934 CD καὶ τέλος ἴδη πρὸς ἔω λαμβάνει χροῖαν κωανοειδῆ καὶ χαροπὴν, ἀφ’ ἧς δὴ καὶ μάλιστα γλαυκῶπιν αὐτὴν οἰοῖται καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀνακαλοῦνται.

ἀπεσκεύασε δὲ οἱ αὐγὰς
ἔστε αἶαν καθ’ ὑπερθεῖν, ἀπεσκνίφωσε δὲ γαιθῆς
τόσσον ὅσον τ’ εἶδος γλαυκῶπιδος ἐπλετο μήνης.

1. 2 de sensu cf. Aët. II 24, 7 (A 50 p. 93, 17); corrupta temptabat ἀπεσκέασεν δὲ οἱ αὐγὰς ἐς γαίαν Xylander: ἀπεσκίασεν (cet. similiter) Bergk: ἐπεσκίασεν δὲ οἱ αὐγ. ἰσταμένη [debebat ἰσταμένωι] Stein (cf. fr. 48): ego ἀπεστέγασεν (cf. ad fr. 3) δὲ οἱ αὐγὰς, ἔστ’ ἂν ἴη suspicor: luna soli obscurare solet radiis, dum ille transit super eam 2 ἐπεσκνίφωσε Karsten 3 γλαυκῶπις μήνη iterat Nonn. Dion. 5, 70; in Schol. Apoll. Rhod. I 1280 καὶ Εὐρυπίδης [fr. 1009 N.] ἐπὶ τῆς σελήνης ἐχρήσατο ‘ γλαυκῶπις τε στρέφεται μήνη ’ delete τε et correcto Ἐμπεδοκλῆς novum Empedoclis fr. agnoscebat Wilamowitz

43 [192 K., 153 St.]

PLUT. (l. c. ad fr. 42) 929 E. PHILo de prov. II 70 ex armen. Aucher p. 92: lunae vero lumen nonne inepte putatur a sole iuxta providentiam desumere lucem, cum potius instar speculi casu in se incidentem formam recipiat? quemadmodum Empedocles: ‘ lumen accipiens lunaris globus magnum largumque [sive magnus largusque] mox illico reversus est ut currens caelum attingeret’.

ὡς αὐγὴ τύψασα σεληναίης κύκλον εὐρύν . . .

αὐτῇ Plut. BE: pertinere huc Philonis locum dixi Herm. XV 175, in interpretatione fortasse errans Plutarchi minus memor. videtur enim de defectione solis etiam hic dici: solis lux ubi lunae magnum latumque orbem [in quo scilicet fixa est ipsa luna] tetigit repercussa ad caelum (lucis originem) revertitur, neque ad terram usque procedere pergit. Wendland Armenium ariolari ratus alterum versum eundem esse ac fr. 44 non recte dicit Philo *ib. d. Vors.* (B. 1892) p. 68

44 [188 K., 151 St.]

PLUT. de Pyth. or. 12 p. 400 B ἡμεῖς δὲ τοῦ μὲν Ἐμπεδοκλέους καταγελάτε φάσκοντος τὸν ἥλιον περὶ γῆν [περιανγῆ Wyttenbach, non recte cf. A 56 p. 92, 42] ἀνακλάσει φωτὸς οὐρανοῦ γενόμενον αὐθις ‘ ἀνταυγεῖν — προσώποις ’. GALEN. de usu part. III 3 [III 182 K.] διὰ τοῦτο ὀρθῶς ἐστάναι τὸν ἄνθρωπον, ἔν’ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐτοιμῶς ἀναβλέπει καὶ λέγειν ἔχη ‘ ἀνταυγέω πρὸς [τὸν codd. ?] Ὀλ. . . προσώποις ’ ἀνθρώπων μὲν ἐστὶν οὐχ ἑωρακῶτων οὐδεπώποτε τὸν καλούμενον οὐρανοσκόπον ἰχθύν·

ἀνταυγεῖ πρὸς Ὀλυμπον ἀταρβήτοισι προσώποις.

ἀνταυγεῖ Sturz; auctores accommodaverunt ἀταρβήτοις Plut.

45 [190 K., 154 St.]

ACHILL. in Arat. 16 [A 55 p. 92, 34]:

κυκλοτερές περι γαῖαν ἐλισσεται ἀλλότριον φῶς.

ex Parm. fr. 14 νυκτιφαές περι γαῖαν ἀλώμενον ἀλλότριον φῶς. imitatur fortasse ἐλισσόμενος περι γαῖαν Cleanthes h. Iov. 10. cf. fr. 46

46 [189 K., 155 St.]

PLUT. de fac. in orbe lunae 9 p. 925 B a caelo distare lunam immane quantum, τῆς δὲ γῆς τρόπον τινὰ ψαύει καὶ περιφερομένη πλησίον 'ἄρματος — ἀνελλίσσεται', φησὶν Ἐ., 'ἣ τε περι ἄκραν * * * [lacuna 18—25 litterarum]' οὐδὲ γὰρ τὴν σκιὰν αὐτῆς ὑπερβάλλει πολλάκις ἐπὶ μικρὸν αἰρομένην τῷ παμμέγεθες εἶναι τὸ φωτίζον, ἀλλ' οὕτως ἔοικεν ἐν χροῶι καὶ σχεδὸν ἐν ἀγκάλαις τῆς γῆς περιπολεῖν, ὡστ' ἀντιφράττεσθαι πρὸς τὸν ἥλιον ὑπ' αὐτῆς μὴ ὑπεραίρουσα τὸν σκιερὸν καὶ χθόνιον καὶ νυκτερίον τοῦτον τὸν τόπον, ὃς γῆς κλήρὸς ἐστί. διὸ δεκτέον οἶμαι θαρροῦντας ἐν τοῖς τῆς γῆς δροῖς εἶναι τὴν σελήνην ὑπὸ τῶν ἄκρων αὐτῆς ἐπιπροσθουμένην.

ἄρματος ὡσπερ ἕχνος ἀνελλίσσεται ἣ τε περι ἄκραν . . .

continuavit probabiliter priori fr. Stein. priora restituebat Panzerbieter ἄρματος ὡς πέρι γυολῆ ἐλίσσεται, cetera sic suppleo ἣ τε παρ' ἄκρον (νύσσαν ἐλαννομένη κτλ.). nam luna radians, dum volvitur presse prope terram (cf. Plut.), apte comparetur modiolio rotae, qui dum simul cum radiis rotae volvitur, stringit metam curvo cursu. tertium comparationis videtur esse appropinquatio rotantis corporis.

47 [191 K., 156 St.]

ANECD. Bekk. I 337, 13 [Συναγωγὴ λέξεων χρῆσ. cod. A, non B] ἀγῆς: τοῦτο ἀπὸ συνθέτου καταλείπεται τοῦ εὐαγῆς ἢ παναγῆς. Ἐμπεδοκλῆς·

ἄθρει μὲν γὰρ ἀνακτος ἐναντιον ἀγέα κύκλον.

luna ex adverso adspicit solem cf. Parm. fr. 15; ἀγέα ex eiusdem fr. 10, 2 εὐαγέος ἡέλλιοιο. asperum spiritum scribunt in Hippon. fr. 11 ὡς οἱ μὲν ἀγεί Βουπάλοι κατηρῶντο. utroque loco sonat sacer (Naeke ad Choer. 180)

48 [197 K., 160 St.]

PLUT. Quaest. Platon. 3 p. 1006 F οἱ τῶν ὠρολογίων γνώμονες οὐ συμμεθιστάμενοι ταῖς σκιαῖς ἀλλ' ἐστῶτες ὄργανα καὶ χρόνον μέτρα γεγονάσι μμούμενοι τῆς γῆς τὸ ἐπιπροσθούν τῷ ἡλίωι περι αὐτὴν ὑποφερομένοι, καθάπερ εἶπεν Ἐ·

νύκτα δὲ γαῖα τίθησιν ὑφισταμένη φάεσσι.

ἐφισταμένη Scaliger; at terra stat. fortasse ὑφισταμένοιο (scil. ἥλιον, i. q. ὑποφερομένοι Plut.). ὑφισταμένη φαέεσσι Sturz cf. Hesiod. fr. 154, 4

49 [198 K., 161 St.]

PLUT. Quaest. conv. 1 p. 720 E σκοτεινὸς γὰρ ὢν ὁ ἀῆρ κατ' Ἐμπεδοκλέα νυκτὸς ἐρημαίης ἀλαώπιδος

ὅσον τῶν ὀμμάτων ἀφαιρεῖται τοῦ προαισθάνεσθαι διὰ τῶν ὧτων ἀποδίδωσιν.

ἐρημαίης Plut. cf. Dionys. Per. 290: ἐρεμναίης Nauck ἀγλαώπιδος Plut.: corr. Xylander cf. Hes. ἀλαώπιν: σκοτεινῆν, οὐ βλέπουσαν

50 [deest]

ΤΖΕΤΖ. Alleg. O 83

ἡ Ποσειδῶνος κέλευσις ἐξ Ἰσίδος ὑπάρχει
ἢ πρὸς τὴν θάλασσαν αὐτὸν ἢ πρὸς θεοῦς καλοῦσα
ὅπερ φησὶν Ἐμπεδοκλῆς εἴτε τις τῶν ἐτέρων·

Ἴρις δ' ἐκ πελάγους ἀνεμον φέρει ἢ μέγαν ὄμβρον.

ἐμοὶ βιβλιοθήκη γὰρ ἢ κεφαλὴ τυγχάνει·
βίβλοι δ' ἡμῖν οὐ πάρεσαι δεινῶς ἀχρηματοῦσιν
ὄθεν οὐ λέγειν ἀκριβῶς τὸν ποιητὴν γινώσκω.

auctoritas, si Tzetzes non dubitaret, dubia esset, nunc dubitante eo satis certa. quid consilii fuerit philosopho prognostica exercenti v. *Berl. Sitz.* 1897, 410.

51 [202 K., 168 St.]

HERODIAN. schematismi Hom. cod. Darmstadini in Sturzii Et. Gud. p. 745 [ad Et. M. p. 111, 10] ἀνόπαια· οἱ μὲν ἀφανῆ, τινὲς δὲ τὸ ἄνω φέρεσθαι. Ἐμπεδοκλῆς· 'καρπαλίμως δὲ ἀνόπειαν' ἐπὶ τοῦ πυρός. ἐξ οὗ ὅληον ὅτι καὶ οὐδετέρον γένους ἐστὶ τὸ ἀνόπαιον. hinc Eustathius ad α 320 ἀνόπαια [p. 61, 29 Lips.] δοκεῖ δέ τισι ἀντὶ τοῦ ἀνωφερῆς εἶναι ὠρημένους ἐκ τῶν Ἐμπεδοκλέους εἰπόντος ἐπὶ τοῦ πυρός τὸ 'καρπαλίμως ἀνόπαιον'.

καρπαλίμως δ' ἀνόπαιον . . .

ignis sursum, aer deorsum ferebatur cf. fr. 52. 54 (Arist. l. c.)

52 [207 K., 162 St.]

PROCL. in Tim. p. 141 [E p. 335 Schn.] καὶ γὰρ ὑπὸ γῆς ὀυακῆς εἰσι πυρός, ὡς πού φησι καὶ Ἐ.

πολλὰ δ' ἐνεργ(ε) οὐδαεος πυρὰ καίεται.

ἐνεργθεν Procl. οὐδαεος bene; de synizesi cf. fr. 112, 2; Hom. T 92 (Plato). de conexu sententiarum cf. Lucr. VI 885

53 [204 K., 167 St.]

ARIST. de gen. et corr. B 6. 334^a 1 δέκρινε μὲν γὰρ τὸ Νεῖκος, ἠνέχθη δ' ἄνω δ αἰθήρ οὐχ ὑπὸ τοῦ Νεῖκος, ἀλλ' ὅτε μὲν φησὶν ὡσπερ ἀπὸ τύχης 'οὕτω — ἄλλως', ὅτε δὲ φησὶ πεφυκέναι τὸ πῦρ ἄνω φέρεσθαι, ὁ δ' αἰθήρ, φησὶ, μακροῖσι — ῥίζαις' [fr. 54]. IDEM phys. B 4. 196^a 19 ἀτοπον οὐν εἴτε μὴ ὑπελάμβανον εἶναι εἴτε ολόμενοι παρέμπον, καὶ ταῦτ' ἐνίστε χρωόμενοι, ὡσπερ Ἐμπεδοκλῆς οὐκ αἰετὸν τὸν ἀέρα ἀνωτάτω ἀποκρίνεσθαι φησὶν, ἀλλ' ὅπως ἂν τύχη. λέγει γοῦν ἐν τῇ κοσμοποιίᾳ ὡς οὕτω συνέκυρσε . . . ἄλλως [Simpl. phys. 327, 18. 330, 35. 358, 11. 1318, 28].

οὕτω γὰρ συνέκυρσε θέων τοτέ, πολλάκι δ' ἄλλως.

loquitur de aëris in mundi origine cursibus variis ut fr. 54

54 [208 K., 166 St.]

ARIST. de gen. et corr. B 7. 334^a 5 [cf. ad fr. 53]

αἰθήρ . . . μακροῖσι κατὰ χθόνα δύετο ῥίζαις.

ἀλλ' αἰθήρ initio coni. Karsten. puto αἰθήρ δ' αὖ. dum mundus oritur, aer longas radices quasi arbor deorsum in terram egit. Scaligeri ῥοίζοις et Karstenii ῥιπαῖς pugnant cum μακρῆισι et inutilia sunt. aer est ῥιζώμα [fr. 6, 1] et similiter γῆν εἰς ἄπειρον ἐρριζῶσθαι Hesiodo praeunte (Theog. 728) Xenophanem dixisse refert Aët. III 9, 4. 11, 2 [supra p. 33, A 47]

55 [451 K., 165 St.]

ARIST. Meteorol. B 3. 357^a 24 ὁμοίως δὲ γελοῖον καὶ εἴ τις εἰπὼν ἰδρῶτα τῆς γῆς εἶναι τὴν θάλατταν οἰεταί τι σαφὲς εἰρηκέναι, καθάπερ Ἐμπεδοκλῆς· πρὸς πόλιν μὲν γὰρ οὕτως εἰπὼν ἴσως εἰρηκεν ἰκανῶς (ἡ γῆ μεταφορὰ ποιητικόν), πρὸς δὲ τὸ γνῶναι τὴν φύσιν οὐκ ἰκανῶς. AET. III 16, 3 [A 66 p. 94, 7] cf. fr. 56. Heraclitum sententiae auctorem citat Olympiod. ad h. l. p. 151, 4 Stäve, sed cf. ib. p. 155, 5. versum vulgo fingunt:

γῆς ἰδρῶτα θάλασσαν.

56 [206 K., 164 St.]

HERMAEST. Ench. 1 p. 4, 8 Westph. Ἐμπεδοκλῆς·

ἄλς ἐπάγει ῥιπηῖσιν ἐωσμένος ἡλλοιο.

cf. Lucr. V 483 inque dies quanto circum magis aetheris aestus et radii solis cogebant undique terram verberibus crebris extrema a liminis parte, in medio ut propulsa suo condensata coiret, tam magis expressus salus de corpore sudor augebat mare manando.

57 [232—234 K., 244—246 St.]

1—3 SIMPL. de caelo 586, 29, πῶς δὲ ἂν εἴη μίξεως σημαντικὸν ἢ ἀνάγχενος κόρη καὶ ἄλλα τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐμπεδοκλέους λεγόμενα γυμνοί — μετώπων' καὶ πολλὰ ἄλλα, ἅπερ οὐκ ἔστι μίξεως παραδείγματα; 1 ARIST. de caelo Γ 2. 300^b 25 ἔτι δὲ τοσοῦτον ἐπανεροί' ἂν τις πότερον δυνατὸν ἢ οὐκ οἶόν τ' ἦν κινούμενα ἀτάκτως καὶ μελιννοσθαι τοιοῦτας μίξεις ἕνα ἐξ ὧν συνίσταται τὰ κατὰ φύσιν συνιστάμενα σώματα. λέγω δ' οἶον ὅστ' αὖ καὶ σάρκα, καθάπερ Ἐμπ. φησὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς Φιλότητος· λέγει γὰρ 'πολλὰ — ἐβλάστησαν' [hinc Simpl. ad h. l. 586, 12]. IDEM de gen. anim. A 17. 722^b 17 ὡσπερ καὶ μεγάλα ὄντ' ἀδύνατον διεσπασμένα σωῖζεσθαι καὶ ἔμνηχα εἶναι καθάπερ Ἐ. γενναί ἐπὶ τῆς Φιλότητος λέγων ἡί — ἐβλάστησαν. IDEM de anima Γ 6. 830^a 27 ἐν οἷς δὲ καὶ τὸ ψεῦδος καὶ τὸ ἀληθές, σύνθεσις τις ἤδη νοημάτων ὡσπερ ἐν ὄντων καθάπερ Ἐ. ἐφη ἡί — ἐβλάστησαν', ἔπειτα συντίθεσθαι τῆι Φιλίαι; hinc Simpl. de anima 250, 23. Philop. de anima 545, 19 εἰ μὴ ἦν ἡ Φιλία, πολλῶν ἂν κόρησαι ἀνάγχενες ἐβλάστησαν. Simpl. Categ. II η' 14 (1499) τὰ γὰρ ἅπανς διασπασθέντα δέλται τοῦ εὐθετισμοῦ, ἵνα ἡ κεφαλὴ τὸν οἰκειον ἔχη τόπον καὶ ὁ τράχηλος, ἀλλὰ μὴ πολλὰ κόρησαι ἀνάγχενοι βλαστῶσι, ὡς Ἐ. φησι. Tzetz. ad Lyc. 507 (II 556 Müller) κόρηση κυρίως ἡ μῆνιγξ λέγεται, νῦν δὲ τὴν κεφαλὴν φησιν, ὡς καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἐν τῷ περὶ Νείκου ὡς 'πολλῶν — ἐβλάστησαν' [Vit. et Ciz. πολλὰ], similiter ad v. 711 [II 753] et ad Alleg. II. 1 33 p. 101 Boiss. [= Cramer A. O. III 379, 31]. de tota generatione AET. V 19, 5 (supra p. 95, 40, A 72).

ἦι πολλὰ μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν,
 γυμνοὶ δ' ἐπλάζοντο βραχιόνες εὐνίδες ὤμων,
 ὀμματὰ τ' οἴα) ἐπλανᾶτο πενητεύοντα μετώπων.

1 πολλὰ Ar. 300. 722. Simpl. d. cael., cat.: πολλῶν Ar. [Simpl. Phil.] de anima, Tzetzes ἀναύχενοι Simpl. cat. (cf. d. caelo) παραφράζων 2 ἐπλάζοντο Simpl. D [ἐπλάζοντο E]: ἐμπλάζοντο A. hoc si verum sit, praepositio referatur ad terram cf. v. 1 ἦι 3 οἴα πλανᾶτο Karsten.

58 [deest]

Simpl. de caelo 587, 18 (post fr. 35, 13) ἐν ταύτῃ οὖν τῇ καταστάσει [scilicet Discordia nondum prorsus repulsa] 'μονομελῆ ἔτι τὰ γυῖα ἀπὸ τῆς τοῦ Νείκου διακρίσεως ὄντα ἐπλανᾶτο τῆς πρὸς ἄλλα μίξεως ἐφιέμενα'; sequitur fr. 59. μονομελῆ explicat ibidem Simpl. 587, 25 τὰ ἄμικτα καὶ μονόγυια. ceterum γυῖα ἐπλανᾶτο cf. 57, 3.

59 [234—237 K., 254—256 St.]

1—3 Simpl. de caelo 587, 20 (post fr. 58) αὐτὰρ ἐπεὶ, φησί, κατὰ — δαίμων, ὅτε τοῦ Νείκου ἐπεκράτει λοιπὸν ἢ Φιλότης 'ταῦτά τε — ἐξεγένοντο'. ἐπὶ τῆς Φιλότητος οὖν ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἐκεῖνα εἶπεν, οὐχ ὡς ἐπικρατούσης ἤδη τῆς Φιλότητος, ἀλλ' ὡς μελλούσης ἐπικρατεῖν, ἔτι δὲ τὰ ἄμικτα καὶ μονόγυια δηλοῦσης. 2 IDEM phys. 327, 20. 331, 2 'ὄπηι συνέκυσεν ἅπαντα'.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μείζον ἐμίσγετο δαίμονι δαίμων,
 ταῦτά τε συμπλίπτεσκον, ὄπηι συνέκυσεν ἕκαστα,
 ἄλλα τε πρὸς τοῖς πολλὰ διηνεκῆ ἐξεγένοντο.

1 δαίμονι δαίμων Concordia Discordiae (Simpl.); illa in extrema recesserat, nunc longius progressa manus conserit cum aemula. vulgo elementa intellegunt 2 ἕκαστα Simpl. d. caelo.: ἅπαντα phys. utroque loco 3 διηνεκῆς probabiliter Peyron cf. ad 19, 35.

60 [242 K., 261 St.]

PLUT. adv. Colot. 28 p. 1123 B ταῦτα μέντοι καὶ πολλὰ τούτων ἕτερα τραγικώτερα τοῖς Ἐμπεδοκλέους εἰκότα τεράσμασιν ὧν καταγελωσῖν

εἰλλποδ' ἀκριτόχειρα

καὶ βουγενῆ ἀνδρόπρωια' (fr. 61, 2)

ἀκριτόχειρα (ut ἀκριτόφυλλον B 868 et ἑκατόχειρ) de bobus ingenti numero manuum instructis novatum

61 [238—241 K., 257—260 St.]

1—4 AEL. nat. anim. XVI 29 'Ε. ὁ φυσικός φησι περὶ ζώων ιδιότητος λέγων καὶ ἐκεῖνος δῆλον γίνεσθαι τινα συμφυῆ καὶ κράσει μορφῆς μὲν διάφορα, ἐνώσει δὲ σώματος συμπλακέντα' ἃ δὲ λέγει ταῦτά ἐστι 'πολλὰ — γυίοις' 2 Simpl. phys. 371, 33 ὅπερ Ἐμπεδοκλῆς κατὰ τὴν τῆς Φίλας ἀρχὴν φησι γενέσθαι ὡς ἔτυχε μέρη πρῶτον τῶν ζώων ὅλον κεφαλᾶς καὶ χεῖρας καὶ πόδας ἔπειτα συνέναι ταῦτα 'βουγενῆ — ἐξανατέλλειν, ἀνδρογενῆ δηλονότι βούπρωια, τουτέστιν ἐκ βοῶς καὶ ἀνθρώπων. καὶ ὅσα μὲν οὕτω συνέστη

ἀλλήλοις ὥστε δύνασθαι τυχεῖν σωτηρίας, ἐγένετο ζωῖα καὶ ἔμεινεν διὰ τὸ ἀλλήλοις ἐκπληροῦν τὴν χρεῖαν, τοὺς μὲν δόοντας τέμνοντάς τε καὶ λεαίνοντας τὴν τροφήν, τὴν δὲ γαστέρα πέττουσαν, τὸ δὲ ἥκαρ ἐξαιματοῦν. καὶ ἡ μὲν τοῦ ἀνθρώπου κεφαλῇ τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι συνελθοῦσα σώιζεσθαι ποιεῖ τὸ ὄλον, τῷ δὲ τοῦ βοός οὐ συναρμόζει καὶ διόλλυται· ὅσα γὰρ μὴ κατὰ τὸν οἰκεῖον συνῆλθε λόγον, ἐφθάρη [idem 380, 20. 381, 3. 7. 13. 383, 4 commemorat βουγενῆ ἀνδρόπρωιρα, 381, 7 etiam contrarium ἀνδρογενῆ βούπρωιρα]. 2 ARIST. phys. B 7. 198^b 29 ὅπου μὲν οὖν ἅπαντα συνέβη ὡσπερ κἄν εἰ ἔνεκά του ἐγίνετο, ταῦτα μὲν ἐσώθη ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου οὐσάντα ἐπιτηδείως· ὅσα δὲ μὴ οὕτως, ἀπώλετο καὶ ἀπόλλυται καθάπερ Ἐ. λέγει τα βουγενῆ ἀνδρόπρωιρα [hinc Theophyl. ep. 44] Philop. ad h. l. 314, 18 sqq. Ἐ. πρὶν τὸ Νεῖκος τελείως ἀπ' ἀλλήλων διακρίναι τὰ εἶδη ἔλεγε γενέσθαι σύμμικτά τινα ζωῖα, ἐν οἷς καὶ τὰ βουγενῆ ἀνδρόπρωιρα cf. 318, 24 sqq. 320, 7; Themist. Phys. 192, 9 Sp.] et 199^b 11 (ad fr. 62). cf. PLUT. adv. Col. 28 (fr. 60) TZETZES Schol. ad Homer. 137 p. 58 Schirach [— ep. rhet. Walz rhet. III 663] εἰ δὲ τὸ Νεῖκος συνέλθοι τοῖς στοιχείοις, γεννῶνται παράγνια καὶ ἀνυτελῆ καὶ ἀνδροπρωιρα.

πολλὰ μὲν ἀμφιπρόσωπα καὶ ἀμφίστερνα φύεσθαι,
βουγενῆ ἀνδρόπρωιρα, τὰ δ' ἔμπαλιν ἐξαντέλλειν
ἀνδροφυῆ βούκρανα, μεμειγμένα τῆι μὲν ἀπ' ἀνδρῶν
τῆι δὲ γυναικοφυῆ, σκιεροῖς ἡσχημένα γυῖοις.

1 ἀμφίστερνον: δεινὴν Hes. ἀμφίστερν' ἐφύοντο Karsten 2 ἀνδρόπρωιρος: ἀνδροπρόσωπον Hes. s. v. ἀντίπρωιρα ἐξαντέλλειν Simpl.: ἐξαντέλλειν Ael.; ἐξαντέλλον ex fr. 62, 4 Karsten 3 ἀνδρογενῆ βούπρωιρα Simpl. phys. 372, 2. 381, 7 est vocis ἔμπαλιν ab ipso ficta paraphrasis potius quam varia lectio μεμειγμένα (sic Ael.) androgyna cf. Lucr. V 839 ὑπ' ἀνδρῶν Ael.: corr. Karsten 4 σκιεροῖς Ael.; στείροις vel σκιροῖς *sterilibus* temptavi conl. Lucr. V 855 (*Mélanges Weil* 129). potuit sane hoc momentum etiam in proximis afferri, nec σκιερά γυῖα significare τὴν ἡβὴν negem (cf. Archiloch. 29, 3 Bergk), at huic loco non aptum; nam ἄγονοι ὄσοιπερ ἂν καὶ ἡβης στερηθῶσιν (Arist. H. an. Γ 12. 518 63); generaliter pudenda tamquam in umbra corporum latentia intellegit Wilamowitz γυῖοις cf. fr. 62, 8.

62 [248—255 K., 262—269 St.]

1—8 SIMPL. phys. (ad Ar. loc. sub v. 3 cit.) 381, 29 εἰπόντος δὲ τοῦ Ἐμπεδοκλέους ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Φυσικῶν πρὸ τῆς τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν σωματικῶν διαρθρώσεως ταυτὶ τὰ ἔπη·

νῦν δ' ἄγ', ὅπως ἀνδρῶν τε πολυκλαύτων τε γυναικῶν
ἐννευχλοῦς δρηπηκας ἀνήγαγε κρινόμενον πῦρ,
τῶνδε κλύ'· οὐ γὰρ μῦθος ἀπόσκοπος οὐδ' ἀδατήμων.
οὐλοφυεῖς μὲν πρῶτα τύποι χθονὸς ἐξαντέλλον,
5 ἀμφοτέρων ὕδατός τε καὶ ἕδος αἴσαν ἔχοντες·
τοὺς μὲν πῦρ ἀνέπεμπε θέλον πρὸς ὁμοῖον ἰκέσθαι,
οὔτε τί πω μελέων ἐρατὸν θέμας ἐμφαίνοντας
οὔτ' ἐνοπήν οἶόν τ' ἐπιχώριον ἀνδράσι γυῖον.

ταῦτα οὖν εἰκότος τοῦ Ἐμπεδοκλέους ἐπίστησιν (Arist.), ὅτι καὶ αὐτὸς (Emp.) ὡς ἔοικε σπέρμα πρὸ τῶν ζώων γεγενῆσθαι φησί. καὶ τὸ 'οὐλοφνὲς μὲν πρῶτα' παρ' αὐτοῦ εἰρημένον σπέρμα ἦν οὐκω μελέων ἐρατὸν δέμας ἐμφαίνον... εἰ δὲ τὸ σπέρμα ἦν θαυμαστώσ μοι δοκεῖ τὸ 'οὐλοφνὲς' αὐτῷ ἐπιπρέπειν. οὐλοφνὲς γὰρ ἐκεῖνο κυρίως ἐστίν, ὃ καθ' ὅλον ἑαυτὸ πᾶν ἴσθιν ὅπερ ἂν ἐστί [ἂν ἦν coniect] μήπω γενομένης ἐν αὐτῷ διακρίσεως (cf. Philop. ad Ar. l. 319, 29) 3 Arist. Phys. B 8. 199^b 7 ἔτι ἀνάγκη σπέρμα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλὰ μὴ εὐθὺς τὰ ζῶια καὶ τὸ 'οὐλοφνὲς μὲν πρῶτα' σπέρμα ἦν. ἔτι καὶ ἐν τοῖς φυτοῖς ἔνεστι τὸ ἕνεκά του, ἥττον δὲ διήθρωται. πότερον οὖν καὶ ἐν τοῖς φυτοῖς ἐγένετο ὡσπερ τὰ βουγενῆ ἀνδρόπρωιρα [fr. 61, 2] οὕτω καὶ ἀμπελογενῆ ἐλαιόπρωιρα ἢ οὐ; ἀποπον γάρ. ἀλλὰ μὴν ἔδει γε, εἴπερ καὶ ἐν τοῖς ζώοις.

1 ἄγε πῶς F πολυκλαύτων non mulieres propter partus, sed ἀπὸ κοινοῦ utrumque genus significat 2 ἐννηχιους Simpl.: ἐμνηχιους malebat Panzerbieter; ignis terra inclusus (fr. 52) dum secernitur et sursum tendit (v. 6), e tenebris humana germina tollit 4 οὐλοφνὲς Arist. accommodans; οὐλοφνεῖς sunt homines sexus nondum divisi quales fingit Aristophanes Platonicus; hic est tertius status generationis. iunge τύποι χθονός (cf. fr. 61, 2), quibus accedunt aqua et aeris calor (Ἰδεος) cf. A 72 p. 95, 40 sqq. 5 ἀμυρότερον Meineke ad Call. 223 Ἰδεος scripsi (Sitz. Berl. A. 1884, 366; cf. ad 21, 4): εἶδεος Simpl. (cf. 332, 7): οὐδεος falso Sturz 8 οἶόν τ' scripsi Herm. XV 169: οἶα τ' E: οὐτ' F

63 [257 K., 270 St.]

ARIST. de gen. anim. A 18. 722^b 10 φησί γὰρ (Emp.) ἐν τῷ ἄρρενι καὶ τῷ θήλει οἶον σύμβολον εἶναι, ὅλον δ' ἀπ' οὐδετέρου ἀπειναι, ἀλλὰ — ἀνδρός. [Philop. l. e. Michael p. 16^r36 εἰπὼν δὲ 'ἢ μὲν ἐν ἀνδρὸς' οὐκ ἀπέδωκε τὸ 'ἢ δὲ ἐν γυναικός'. Idem p. 81' 20 'E. δέ (δεῖ γὰρ τὴν ἅπασαν αὐτοῦ δόξαν ἐκθέσθαι) ἔλεγεν ὅτι 'διεσπασται ἀνδρός, ἢ δ' ἐν γυναικός'.] ARIST. de gen. anim. Δ 1, 764^b 3 λέγοντι τε τὰ μόρια διεσπᾶσθαι τοῦ γινομένου (τὰ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἄρρενι φησιν εἶναι τὰ δ' ἐν τῷ θήλει· διὸ καὶ τῆς ἀλλήλων ὁμιλίας ἐπιθυμεῖν) ἀναγκαῖον καὶ τῶν τοιούτων διμῶσθαι τὸ μέγεθος καὶ γίνεσθαι σύνοδον, ἀλλ' οὐ διὰ ψῆξιν ἢ θερμοσίαν... οὔτε γὰρ διεσπασμένον ἐνόηχεται τὸ σῶμα τοῦ σπέρματος εἶναι, τὸ μὲν ἐν τῷ θήλει τὸ δ' ἐν τῷ ἄρρενι, καθάπερ 'E. φησιν εἰπὼν 'ἀλλὰ — ἀνδρός' GALEN. de semine 3 (IV 616 K.) ὁ μὲν οὖν 'E. διεσπᾶσθαι φησί τὰ τοῦ γεννηθησομένου μόρια καὶ τὰ μὲν ἐν τῷ τοῦ ἄρρενος σπέρματι, τὰ δ' ἐν τῷ τῆς θηλείας περιέχεσθαι, καὶ αὐτῆς γε τῆς ἀφροδίσιου συμπλοκῆς ἐντεῦθεν γίνεσθαι τοῖς ζώοις τὴν ἐπιθυμίαν ὀρεγομένων ἀλλήλοις ἐνωθῆναι τῶν διεσπασμένων μορίων. tum Empedoclea refellit.

ἀλλὰ διεσπασται μελέων φύσις· ἢ μὲν ἐν ἀνδρὸς...

versum non plene citatum esse vidit Michael; quod ipse addit alterius initium ἢ δ' ἐν γυναικός sensum recte reddit (cf. Gal.), non verba, quae sic temptem: ἢ δ' ἐν θηλείης διχ' ἐκάστη σπέρματι κεύθει.

64 [256 K., 272 St.]

PLUT. quaest. nat. 21. 917 C ἢ καὶ τὸ συντρέφεσθαι καὶ συναγελάζεσθαι τὰ θήλαα τοῖς ἄρρεσιν ἀνάμνησιν ποιεῖ τῶν ἀφροδισίων καὶ συνεκκαλεῖται τὴν

δρεξιν· ὡς ἐπ' ἀνθρώπων Ἔ. ἐποίησε· τῶι — μίσγων. AEIPIUS V 19, 5 [A 72 p. 95, 44] τοῖς μὲν πυκνωθείσης τῆς τροφῆς [hoc sequitur Plut. l. c. 917 BC], τοῖς δὲ καὶ τῆς εὐμορφίας τῶν γυναικῶν ἐπερθεσμον τοῦ σπερματικῆς κινήματος ἐμποησάσης

τῶι δ' ἐπὶ καὶ Πόθος εἶσι δι' ὄψιος ἄμματα μίσγων

τῶι δέ τι καὶ πόθος εἶτε Plut.: corr. Karsten δι' ὄψιος Wyttenbach: διὰ πέφρωσ Plut. ἄμματα μίσγων explevi: ἀμμίσγων Plut.; ἄμματα (scil. δεσμά γάμου) μίσγων cf. Pind. Pyth. 4, 223

65 [259. 260 K., 273. 274 St.]

ARIST. de gen. anim. A. 17. 723^a 23 εἰ τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν ἐν τῇ κήσει διαφέρει καθάπερ Ἔ. λέγει 'ἐν — ἀντιάσαντα' (PHILOP. (MICHAEL) ad h. l. f. 17^r (sec. cod. Paris. 1921) ὅτι μὲν οὖν τὰ αἵματα ἐξ ὧν γίνεται τὰ ἄρρενα διαφέρει ἐν τῇ κινήσει τῶν αἱμάτων ἐξ ὧν γίνεται τὰ θήλα, τεθεώρηται ἰκανῶς. καθαρῶτερα γὰρ καὶ θερμότερα, ἀφ' ὧν τὰ ἄρρενα γίνεται, ψυχρότερα δὲ τὰ ἀφ' ὧν τὰ θήλα. λέγει δὲ καὶ τοῦτο Ἔ., ἀσαφῶς δὲ τέθεικε τὰ τοῦ Ἐμπεδοκλέους διὰ τὸ μὴ ὀλόκληρα ἀπαγγεῖλαι τὰ ἔπη [scil. fr. 63 et 65], ἀλλὰ μόνας αὐτῶν τὰς ἀρχὰς καὶ ταύτας οὐκ ἀπὸ τῶν ἐφεξῆς ἀλλήλοις ὄντων στίχων, ἀλλὰ πόρρω ἀπ' ἀλλήλων ὄντων. καὶ τὸ μὲν δηλούμενον διὰ τοῦ 'ἐν δ' ἐχύθη καθαροῖσι' τοιοῦτον ἂν εἴη· 'τὸ δὲ ἄρρεν χέεται ἥτοι συνίσταται ἀπὸ καθαρῶτερον καὶ θερμότερον αἱμάτων, τὰ δὲ τῶν αἱμάτων τελέθουσι καὶ γίνονται γυναικῆς ψυχρότερα' ARIST. de gen. an. Δ 1. 764^a 1 τὰ μὲν γὰρ εἰς θερμὴν ἐλθόντα τὴν ὑστέραν ἄρρενα γίνεσθαι φησι, τὰ δ' εἰς ψυχρὰν θήλα, τῆς δὲ θερμότητος καὶ τῆς ψυχρότητος τὴν τῶν καταμυρῶν αἰτίαν εἶναι φύσει ἢ ψυχρότερον οὖσαν ἢ θερμότερον καὶ ἢ παλαιότερον ἢ προσφατωτέραν

ἐν δ' ἐχύθη καθαροῖσι· τὰ μὲν τελέθουσι γυναικῆς, ψύχεος ἀντιάσαντα . . .

1 καθαροῖσι Ar. Michael; Scaliger ταλάροισι, Sturz θερμοῖσι, Weil καμάραισι (potuit καμάραισι Erotian. 85, 10). fuit cum δὲ χυθέντ' ἄρθροισι conicerem. nunc intellegere mihi videor (Micheale scilicet ut qui sine exemplari nugetur neglecto) καθαροῖσι pertinere ad καθάρσεως momentum, de quo Ar. 764 (l. c. supra) et Soran. p. 185, 22. sensus: τὰ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς σπέρματα χεῖται εἰς τὰ κεκαθαρμένα τῇ τῶν καταμυρῶν φύσει τῆς ὑστέρας κατέει τὰ μὲν γίνονται γυναικῆς 'ψύχεος ἀντιάσαντα, τὰ δ' ἔμπαλιον ἄρρενα θερμοῦ', ut v. 2 suppleverim

66 [261 K., 275 St.]

SCHOL. ad Eur. Phoen. 18 'μὲ σπείρε τέκνων ἄλοκα': Ἔ. ὁ φωνικός ἀλληγορῶν φησι 'σχιστοὺς λειμῶνας Ἀφροδίτης', ἐν οἷς ἡ τῶν παίδων γενεαὶς ἐστίν. Εὐριπίδης δὲ ταῦτόν τοῦτωι φάσκων τὴν τε ἔκνοιαν τὴν αἰσχρὰν ἀπέφυγε καὶ τοῖς ὀνόμασιν οἰκείους ἐχρόσατο καὶ τεχνικοῖς ταῖς μεταφοραῖς, σπόρον καὶ ἄλοκα λέγων.

λειμῶνας AT: λιμῶνας M: λιμένας B; cf. Eur. Cycl. 171, Pollux II 174. versus poterat formari talis: εἰς σχιστοὺς λειμῶνας ∪ — ∪ — Ἀφροδίτης

67 [262—264 K., 276—278 St.]

1—3 GALEN. ad Hippocr. Ep. VI 48 [XVII A p. 1002 K.] τὸ μέντοι ἄρρεν ἐν τῶι δεξιῶι μέρει τῆς μήτρας κλίσκεσθαι καὶ ἄλλοι τῶν παλαιωτάτων ἀνδρῶν

εἰρήκασιν· ὁ μὲν γὰρ Παρμενίδης οὕτως ἔφη 'δεξιτεροῖσι — κοῦρας' [fr. 17]. ὁ δ' Ἔ. οὕτως· 'ἐν — μᾶλλον' Hippocr. Epid. VI 2, 25 [V 290 L.] ὅτι ἐν θερμότερῳ, στερεωτέρῳ, ἐν τοῖσι δεξιοῖσι καὶ μέλανες διὰ τοῦτο καὶ ἔξω αἱ φλέβες μᾶλλον. hanc notam explicat Gal. l. c. p. 1001: ἔμβρουα τὰ μὲν ἄρρυνα ἐν τοῖσι δεξιοῖσι μέρει τῆς μήτρας μᾶλλον εὐρίσκειται συνισταμένα, τὰ δὲ θήλεα κατὰ τὸν ἕτερον κόλπον αὐτῆς τὸν ἀριστερόν. εἰκὸς γὰρ ἐστὶν ἐν τῷ θερμότερῳ μέρει τῆς μήτρας τὸ θερμότερον συνίστασθαι. θερμότερον δὲ ἐστὶ τὸ ἄρρυν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ τῶν φλεβῶν μέγεθος [legitne μέζονες pro ἔξω?] ἐν αὐτῷ καὶ ἡ χροῖα. μελάντεροι γὰρ τοῦπίπταν οἱ ἄνδρες τῶν γυναικῶν.

ἐν γὰρ θερμότερῳ τοκάς ἄρρυνος ἔπλετο γαστήρ·
καὶ μέλανες διὰ τοῦτο καὶ ἀνδρωδέστεροι ἄνδρες
καὶ λαχρήεντες μᾶλλον.

1 θερμότερῳ; cave δεξιτεροῖ scribas. Empedoclis v. pertinet ad prima verba Hippocratis τοκάς ἄρρυνος ἔπλετο γαστήρ rescipisci (Herm. XV 170): τὰ κατ' ἄρρυνα ἔπλετο γαίης Gal. edd. Hippocratea verba ἐν θερμότερῳ et καὶ μέλανες διὰ τοῦτο verisimile ex Empedocle ab auctore quisquis fuit in confusaneas suas notas relata esse 2 ἀνδρωδέστεροι; noli annominationem Empedocli demere

68 [266 K., 280 St.]

ARIST. de gen. anim. Δ 8. 777^a 7 τὸ γὰρ γάλα πεπεμμένον αἱμᾶ ἐστὶν, ἀλλ' οὐ διεφθαρμένον. Ἔ. δ' ἢ οὐκ ὀρθῶς ὑπελάμβανεν ἢ οὐκ εὐ μετήγεχε ποιήσας ὡς τὸ γάλα

μηγὸς ἐν ὄγδοῦτον δεκάτηι πύον ἔπλετο λευκόν.

σαπρότης γὰρ καὶ πέψις ἐναντίον, τὸ δὲ πύον σαπρότης τίς ἐστὶν, τὸ δὲ γάλα τῶν πεπεμμένων. Philop. (Michael) ad h. l. f. 101^r: ἢ δὲ τοῦ Ἐμπεδοκλείου, inquit, στίχου διάνοια τοῦ 'μηγὸς — λευκόν' αὐτῆ ἐστὶν· ἐν τῇ δεκάτῃ ἡμέρῃ τοῦ ὄγδοῦτον μηγὸς γέγονε τὸ γάλα πύον λευκόν· τὸ γὰρ ὄγδοῦτον ἀντὶ τοῦ ὄγδοῦτον εἰληπται

69 [deest]

διγόνοιο

PROCL. in R. P. II 34, 25 Kroll. ὅτι καὶ Ἔ. οἶδεν τὸν διπλοῦν τῶν γεννήσεων χρόνον [scil. VII et IX mensium]. ἀδ καὶ τὰς γυναῖκας καλεῖ διγόνοιοι (δισγίνοιοι, σ in ras., tum expunct. codex) καὶ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ πλήθους τῶν ἡμερῶν αὐτὸς εἶπεν καὶ ὅτι τὰ ὀκτάμηνα ἄγονα. cf. AET. V 18, 1 [A 75 p. 96, 32]

70 [p. 474 K.]

ἀμνίον

RUFUS Ephes. 229 p. 186, 12 Daremberg. τὸ δὲ βρέφος περιέχεται χιτῶσι, τῷ μὲν λεπτῷ καὶ μαλακῷ· ἀμνίον αὐτὸν Ἔ. καλεῖ. ἐντεῦθεν μοι δοκεῖ καὶ ἡ Εἰλείθουια Ἀμνιάς ἐπωνομάσθαι μᾶλλον περ ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν Κρήτῃ λυμένοιο. ex eodem fonte POILLUX II 228 δύο δὲ οἱ περὶ τῷ ἐμβρύῳ χιτῶνές εἰσιν, ὧν τὸν μὲν ἔνδοθεν λεπτότερον καὶ μαλακώτερον ἀμνίον Ἔ. καλεῖ, τὸ δὲ ἔξωθεν ἐπ' αὐτῷ τὸ πρὸς τῇ ὑστέρῃ χόριον ὀνομάζεται, οὗ καὶ ὁ ὀμφαλὸς ἐκπέφυκεν

71 [150—153 K., 210—213 St.]

SIMPL. de caelo 529, 28 ὅτι δὲ περὶ τούτων λέγει τῶν ἐν τούτοις τῶν κόσμοι, ἀκούει τούτων τῶν ἐπῶν·

εἰ δέ τί σοι περὶ τῶνδε λιπόξυλος ἐπλετο πίστις,
πῶς ὕδατος γαίης τε καὶ αἰθέρος ἡελίου τε
κιρναμένων εἶδη τε γενοίατο χροιά τε θνητῶν
τοῖ(α), ὅσα νῦν γεγάσι συναρμοσθέντ' Ἀφροδίτῃ . . .

sequuntur μετ' ὀλίγα fr. 73. 75

δ' ἔτι Cobet τί τοι scribendum 3 χροιαί τ' εἶδη τε γενοίατο Ritschl metro non minus laborante quam si εἶδη τε χροαί τε γενοίατο cum Karstenio transposueris. relinquatur ut iuxta χροιά, χροά, χρώς (χροῖ, χροῖ) neutrum χροῖα pluraliter accipiat (nam vox ipsa aptissima), velut cognovimus φλοιά, φλοιδός, φλόος, τὰ φλοῖα (Hes. s. v. πίτυρα) 4 aut τόσσ' ὅσα (Karsten) aut τοί' οἷα (Wilamowitz) legendum γεγάσι A cf. Hom. ω 84 τοῖς οἷ νῦν γεγάσι

72 [294 K. 214 St.]

ΑΘΗΝ. VIII 334 B οὐ λανθάνει δέ με καὶ ὅτι κοινῶς πάντες οἱ ἰχθύες καμασῖνες ὑπὸ Ἐμπεδοκλέους ἐλέχθησαν τοῦ φυσικοῦ οὕτως· 'πῶς — καμασῖνες.' Hes. καμασῖνες: ἰχθύες (Herodian dict. sol. 17, 6 καμασῖν ἰχθύς τις λέγεται alio spectat).

πῶς καὶ δένδρα μακρὰ καὶ εἰνάλιοι καμασῖνες

73 [209. 210 K. 215. 216 St.]

SIMPL. de caelo 530, 5 (post fr. 71) καὶ μετ' ὀλίγα·

ὡς δὲ τότε χθόνα Κύπρις, ἐπεὶ τ' ἐδίηεν ἐν δμβρωί,
ἴδεα ποικνύουσα θοῶι πυρὶ δῶκε κρατῦναι . . .

1 ἐδίηεν F: ἐδείκνεν A ἐν om. F 2 εἴδεα ποικνύουσα F: εἰ δὲ ἀποκνοῖουσα A: intellego calores adspirans (i. q. πνέουσα) ad sicandos umores; ἐπικνέουσα vulgo ex Panzerbieteri conii.; ἴδεα (de voce cf. ad fr. 21, 4) pertinet ad aëris regionem (cf. Hesych. εἶδος: καῦμα); et tertii elementi utique necessaria mentio θεῶ F

74 [205 K., 163 St.]

PLUT. Quaest. convin. V 685 F αὐτῶν δὲ τῶν ζώων οὐδὲν ἂν χερσαῖον ἢ πτηνὸν εἶπεν ἔχουσι οὕτω γόνιμον ὡς πάντα τὰ θαλάττια· πρὸς δ' καὶ πεποίηκεν ὁ Ἐ.

φῦλον ἄμουσον ἄγουσα πολυσπερέων καμασῖνων.

ἄγουσα, puto Ἀφροδίτῃ πολυσπερέων Homericum cf. B 804 καμασῖνων cf. ad fr. 72

75 [230. 231 K., 317. 218 St.]

SIMPL. de caelo 530, 8 (post 73, 2): καὶ πάλιν τῶν — τυχόντα· ταῦτ' ἐξ ὀλίγων τῶν προσπεσόντων ἐπῶν ἀναλεξάμενος παρεθέμην. 2 Id. phys. 331, 8

τῶν δ' ὄσ' ἔσω μὲν πυκνά, τὰ δ' ἔκτοθι μανὰ πέπηγες,
Κύπριδος ἐν παλάμησι πλάδης τοῖησδε τυχόντα . . .

1 ὄσ' Simpl. 2 cf. fr. 95 πλάδης τοῖησδε d. cael.: πλάσης τοῖησι phys.

76 [220—222 K., 233—235 St.]

1—3 PLUT. Quaest. Conv. I 2, 5 p. 618 B καὶ τὸν θεὸν ὁραῖς, ὃν ἄριστο-
τέχναν ἡμῶν ὁ Πίνδαρος προσεῖπεν, οὐ πανταχοῦ τὸ πῦρ ἄνω τάττοντα καὶ
κάτω τὴν γῆν ἀλλ' ὡς ἂν αἱ χεῖραι τῶν σωμάτων ἀπαιτῶσι· τούτο — χελύων
τε· φησὶν Ἐ., ἔνθ' — ναιεταόουσαν'. 2. 3 IDEM de fac. i. orb. l. 14 p.
927 F οὐδὲ τοῦ πυρός τοῦ μὲν ἄνω περὶ τὰ ὄμματα ἀποστίλβον κατὰ φύσιν
ἐστὶ, τὸ δ' ἐν κοιλίαι καὶ καρφαὶ παρὰ φύσιν, ἀλλ' ἕκαστον οἰκείως καὶ χρη-
σίμως τέτακται. ναι — χελύων τε' καὶ παντὸς ὀστρέου φύσιν, ὡς φησὶν ὁ
Ἐμπεδοκλῆς καταμανθάνων ἔνθ' — ναιεταόουσαν'.

τοῦτο μὲν ἐν κόγχαισι θαλασσονόμοις βαρυνώτοις,
ναὶ μὴν κηρύκων τε λιθορρηλῶν χελύων τε·
ἐνθ' ὄψει χθόνα χρωτὸς ὑπέριστα ναιεταόουσαν'.

1 κόγχησι Merzdorf fortasse θαλασσονόμων verbum supplendum cf.
fr. 20, 1 2 ναὶ μὴν sic Plut. utroque loco; καὶ μὴν Xylander χελύων τε
Plut. 618: χελωνῶν τε 927 BE: τε χελωνῶν frustra Karsten sensus: terra ut in
macrocosmo ita in microcosmo interiorem locum servat, velut ossa in animalibus
(cf. fr. 75). est tamen ubi contra fiat: hoc in conchyllis, in primis in muricibus
ac testudinibus, ubi crusta terrena extra, mollia intus sunt. cf. Ar. de part. anim.
B 8. 654³ 2. de gen. anim. Γ 11 p. 762³ 27

77 [366 K., 423 St.]

ἐμπεδόφυλλος.

PLUT. Quaest. conv. III 2, 2 p. 698 C τὸ δ' αἰεθαλὲς τοῦτο καὶ ὡς φησὶν
Ἐ. ἐμπεδόφυλλον οὐκ ἔστι θερμότητος· οὐδὲ γὰρ ψυχρότητος τὸ φυλλοροεῖν.
... ἔνιοι μὲν οὖν ὁμαλότῃ κρᾶσεως οἶονται παραμένειν τὸ φύλλον. Ἐ. δὲ
πρὸς τούτῳ καὶ πόρων τινὰ συμμετρίαν αἰτιᾶται τεταγμένως καὶ ὁμαλῶς
τὴν τροφήν διέντων ὥστε ἀρκούντως ἐπιρρεῖν

verisimiliter, sed non certo pertinet ad versum qui olim fr. 78 praecedebat.

78 [367 K., 424 St.]

THEOPHR. caus. plant. I 13, 2 εἰ δὲ καὶ συνεχῶς ὁ ἀήρ ἀκολουθοίη τούτοις
[sc. τοῖς δένδροις], ἕως οὐδὲ τὰ παρὰ τῶν ποιητῶν λεγόμενα δόξειεν ἂν ἀλόγως
ἔχειν [οὐδ'] ὡς Ἐ. ἀείφυλλα καὶ ἐμπεδόκαρπά φησι θάλλειν

καρπῶν ἀφθονημισὶ κατ' ἡέρα πάντ' ἐνιαυτόν,
ἐποτιθέμενός τινα τοῦ ἀέρος κρᾶσιν, τὴν ἡρινήν, κοινήν.

κατ' ἡέρα propter Theophrasti conexum necessarium cf. 38, 3; mutarant
κατήρα Scaliger, κατήρα Beck. addunt antea versum δένδρα δ' ἀείφυλλα
καὶ ἐμπεδόκαρπα τεθῆλει (G. Hermann) vel melius adscito fr. 77 δ. δ' ἐμ-
πεδόφυλλα κτλ. (Karsten). hoc veri similiter. at immerito hos continuavit
Stein fr. 130 contra Plut. (fr. 77) sensum. cf. Aët. V 26, 4 [A 70 p. 95, 7]

79 [245 K., 219 St.]

ARIST. de gen. anim. A 23. 731^a 1 ἐν δὲ τοῖς φυτοῖς μειμιγμένα αὐτὰ αἱ
δυνάμεις εἰσὶ καὶ οὐ κεχώρισται τὸ θῆλυ τοῦ ἀρρενοῦ. διὸ καὶ γενναῖ αὐτὰ
ἐξ αὐτῶν καὶ προέεται οὐ γονήν, ἀλλὰ κύημα τὰ καλούμενα σπέρματα. καὶ

τοῦτο καλῶς λέγει Ἐ. ποιήσας ὄντω — ἐλαίας. τὸ τε γὰρ αἰὼν κίνημά ἐστι καὶ ἔκ τινος αὐτοῦ γίγνεται τὸ ζῶιον τὸ δὲ λοιπὸν τροφή, καὶ ἔκ τοῦ σπέρματος καὶ ἔκ μέρους γίγνεται τὸ φυτόμενον, τὸ δὲ λοιπὸν τροφή γίγνεται τῷ βλαστῷ καὶ τῇ ὄλξι τῇ πρώτῃ. [Philop. ad h. l. f. 31 λέγει δὲ μικρὰ δένδρα α] ἐλαίας τὰς πυρήνας ὧν τὸ περικάρπιον ἐσθίωμεν. ἀντὶ γοῦν τοῦ εἰπεῖν ὄντω τὰ δένδρα αἱ ἐλαίαι γεννώσιν ἐλαίας, ὧν αἱ πυρήναι ἐν τῇ γῆ σπαρεῖσαι πρώτον μὲν γίνονται ἐξ αὐτῶν μικρὰ δένδρα, εἶθ' οὕτως ἐλαίαι εἶπεν ὄντω δ' αἰοτοκεῖ . . . δένδρα δὲ μικρὰ ἐκάλεσεν αὐτάς, ὅτι δυνάμει δένδρα ἐστίν.] THEOPHR. *caus. plant.* A 7, 1 τὰ δὲ σπέρματα πάντων ἔχει τινὰ τροφήν ἐν αὐτοῖς, ἣ συναποτίκτεται τῇ ἀρχῇ καθάπερ ἐν τοῖς αἰοῖς ἢ καὶ οὐ κακῶς Ἐμπεδοκλῆς εἶρηκε φύσκων αἰοτοκεῖν μακρὰ δένδρα· παραπλήσια γὰρ τῶν σπερμάτων ἢ φύσις τοῖς αἰοῖς. Ex Ar. ut vid. Nicolaus de plantis c. 6 p. 11, 13 Meyer *dixitque bene Abrucalis quod arbores altae pullos generant* [quod foede pessumdedit graecus q. d. Arist. de plantis p. 817^a 36] cf. A 70 p. 95, 20 sqq.

ὄντω δ' αἰοτοκεῖ μακρὰ δένδρα πρώτον ἐλαίας.

1 μακρὰ Theophr. Ar. Z Nicol.: μικρὰ Ar. PSY Philop.; intellege: *e semine parvo magnae arbores enascuntur* ἐλαίης Scaliger

80 [246 K., 220 St.]

PLUT. *Quaest. cony.* V 8, 2 p. 683D ταῦτα μὲν οὖν ἔφαμεν ἡμεῖς μετρίως λέγεσθαι τοῦ δ' Ἐμπεδοκλέους εἰρηκότος

ὄνθεν διψύγονοι τε σίδαι καὶ ὑπέρφλοια μῆλα

τὸ μὲν τῶν σιδῶν ἐπίθετον νοεῖν, ὅτι τοῦ φθινοπώρου λήγοντος ἦδη καὶ τῶν καυμάτων μαραινομένων ἐκπέττουσι τὸν καρπὸν· ἀσθενῆ γὰρ αὐτῶν τὴν ὑγρότητα καὶ γλωσχαν οὖσαν οὐκ ἔαι λαβεῖν σύστασιν ὁ ἥλιος . . . τὰ δὲ μῆλα καθ' ἦντινα διάνοιαν ὁ σοφὸς ὑπέρφλοια προσειρήκοι, διαπορεῖν . . . (sequuntur fr. 148—150). 3. εἰπόντος οὖν ἐμοῦ ταῦτα, γραμματικοὶ τινες ἔφασαν ὑπέρφλοια λελέχθαι τὰ μῆλα διὰ τὴν ἀκμήν· τὸ γὰρ ἄγαν ἀκμάζειν καὶ τεθηλέναι φλοεῖν ὑπὸ τῶν ποιητῶν λέγεσθαι (citantur Antimachus et Aratus, Διόνυσος Φλοῖος). ἐκεῖ τοίνυν μάλιστα τῶν καρπῶν ἢ χλωρότης καὶ τὸ τεθηλέναι τῷ μῆλαι παραμένει ὑπέρφλοιον αὐτὸ τὸν φιλόσοφον προσαγορεύσαι. Δαμπρίας δ' ὁ πάππος ἡμῶν . . . ὄρα τοίνυν ἔφη μὴ πρὸς τοῦτο μάλλον ὁ Ἐμπ. πεποίηκε τὸ ἐπίθετον ὅτι τῶν ἄλλων καρπῶν τὸ ἔξωθεν ὑπὸ τοῦ φλοιοῦ περιεχομένων . . . ὁ τοῦ μῆλου φλοιὸς ἐντός ἐστι, κολλώδης χιτῶν καὶ λιπαρὸς, αἱ προσίσχεται τὸ σπέρμα. τὸ δ' ἐδώδιμον ἔξωθεν αὐτῷ περιεικείμενον εἰκότως ὑπέρφλοιον ὠνόμασται.

ut ut de Plutarchi quaestione indicatur (prior explicatio vocis ὑπέρφλοια, ut pronuntiandum nec tamen scribendum est, sola rationem habet; at cf. Lobeck Rhem. p. 31), distinguenda sunt σίδαι (punica mala) et μῆλα (mala vulgaria), quae vulgo confundunt interpretes. de σίδαι cf. Meineke ad Call. p. 247.

81 [247 K., 221 St.]

PLUT. *Quaest. nat.* 2 p. 912C τῶν δ' ὀμβρίων τὸ εὐτρεπτον αἱ σήψεις κατηγοροῦσιν, ἐνσηπτοτέρα γὰρ ἐστὶ τῶν ποταμίων καὶ φρεατιῶν· ἢ δὲ πέψις ἔοικεν εἶναι σήψις ὡς Ἐμπεδοκλῆς μαρτυρεῖ λέγων ὄινος — ὕδωρ. *ibid.* 31 p. 919C ἢ φύσει σηπτικὸν) τὸ οἰνώδες ἐστὶν ὡς φησιν Ἐ. οἶνον

ἀπὸ φλοιοῦ πέλεσθαι σαπὲν ἐν ξύλῳ ὕδωρ. ARIST. TOP. Δ 5. 127^a 17 ὁμοίως δ' οὐδ' ὁ οἴνος ἐστὶν ὕδωρ σεσηπός, καθάπερ Ἐμπ. φησὶ 'σαπὲν ἐν ξ. ὕ.' ἀπλῶς γὰρ οὐκ ἐστὶν ὕδωρ [iterat Alex. ad h. l. p. 357, 11 Wallies].

οἶνος ἀπὸ φλοιοῦ πέλεται σαπὲν ἐν ξύλῳ ὕδωρ.

1 ἀπὸ φλοιοῦ Plut. utrobique; frustra ὑπὸ φλοιῶν Xylander. sensus videtur esse: aqua ex aere, ergo a corticis parte (non a radice) ingressa in vitam et intus putrefacta vertitur in vinum. cf. Plut. quaest. conv. VI 2, 6 p. 688 A. τηρεῖται δὲ τοῖς μὲν φυτοῖς ἀναισθήτως ἐκ τοῦ περιέχοντος, ὡς φησὶν Ἐ., ὑδρονομένοις τὸ πρόσφορον. noli cogitare de vino in dolio condito.

82 [223. 224 K., 236. 237 St.]

1. 2 ARIST. Meteor. Δ 9. 387^b 1 λέγω δὲ καὶ ὅσα καὶ τρίχας καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον ἐν ταῦται· οὐ γὰρ κεῖται ὄνομα κοινόν, ἀλλὰ κατ' ἀναλογίαν ὅμως ἐν ταῦται πάντ' ἐστίν, ὡσερ καὶ Ἐμπεδοκλῆς φησὶ ταῦτα — μέλεσσιν. [Olympiodorus ad h. l. p. 335, 21 St] ἵνε ὅθεν καὶ Ἐμπ. μετὰ τῶν ξύλων (τίθησι) τὰ τοιαῦτα λέγων 'ταῦτα δὲ ἐστὶ τρίχες — μελέεσσιν']

ταῦτα τρίχες καὶ φύλλα καὶ οἰωνῶν πτερὰ πυκνά καὶ λεπίδες γίνονται ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.

2 λεπίδες Arist. FHN: λοπίδες Arist. E: φολιδονίδες Olymp. (omnes codd.; πολλίδες corr. Ideler), unde Karsten Hesychiano φλονίδες: λεπίδες usus conī. φλονίδες

83 [225. 226 K., 238. 239 St.]

PLUT. de fort. 3 p. 98D τὰ μὲν γὰρ ὤπλισται κέρασι καὶ ὀδοῦσι καὶ κέντροις,

αὐτὰρ ἐχίνοις

ὄξυβελεῖς χαῖται νώτοις ἐπιπεφρῆκασιν.

1 ἐχίνος Plut.: corr. Stephanus 2 χαῖται Vulcobius: δέ τε (ex XETE) codd.: ἀκανθαὶ δέ τε Paris. 1956. χαῖται figurate Empedocles, imitatur Opp. Hal. 2, 372 οὐτάζει (echinus) βελέεσσι χαίτης ὄξυτόμοισιν cf. fr. 82; ἀκανθοβόλος χαίτη bis apud Nicandrum

84 [302—311 K., 316—324 St.]

1—11 ARIST. de sens. 2 p. 437^b 23 Ἐ. δ' εἶκει νομιζοντι ὅτε μὲν ἐξιόντος τοῦ φωτός, ὡσερ εἰρηται πρότερον, βλέπειν. λέγει γοῦν οὕτως· 'ὡς — ἦεν', ὅτε μὲν οὕτως ὄραν φησιν, ὅτε δὲ ταῖς ἀπορροαῖς ταῖς ἀπὸ τῶν ὀρωμένων ΔΙΕΞ. ad h. l. p. 23, 8 Wendland. καὶ πρῶτόν γε παρατίθεται αὐτοῦ τὰ ἔπη, δι' ὧν ἠγείται καὶ αὐτὸς πῦρ εἶναι τὸ φῶς καὶ τοῦτο ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν προχεισθαι τε καὶ ἐκπέμπεσθαι καὶ τούτωι τὸ ὄραν γίνεσθαι. ἀπεικάζει γὰρ διὰ τῶν ἐπῶν τὸ ἐκπεμπόμενον ἀπὸ τῆς ὀψεως φῶς τῶι διὰ τῶν λυχνούχων φωτί. ὡς γὰρ ὀδοπορεῖν τις νυκτὸς μέλλων λύχρον παρασκευασάμενος ἐτίθησιν εἰς λαμπτήρα (ὁ γὰρ λαμπτήρ τὰ μὲν ἔξωθεν πνεύματα ἀπέργει τε καὶ κωλύει, τοῦ δὲ πυρὸς τὸ λεπτότατον εἰς τὸ ἔξω δίησιν, ὅπερ ἐστὶ φῶς), οὕτω, φησὶν, καὶ ἐν ταῖς μήνιγξι καθειρογόμενον τὸ πῦρ ὑπὸ λεπτῶν ὑμένων περιέχεται, ὅτ' τὰ μὲν ἔξωθεν προσπίπτοντα λυμαντικὰ τοῦ πυρὸς ἀπέργουσι καὶ οὐκ ἔωσιν ἐνοχλεῖν τῆι κόρηι, τὸ δὲ λεπτότατον τοῦ πυρὸς εἰς τὸ

ἔξω διαῖσιν. ἀμουργοὺς δὲ τοὺς λαμπτήρας λέγοι ἂν τοὺς ἀπειρικτικοὺς ἀπὸ τοῦ ἀπερνεῖν τὰ πνεύματα καὶ σκέπειν τὸ περιεχόμενον ὑπ' αὐτῶν πῦρ· ἢ ἀμουργοὺς τοὺς πυκνοὺς καὶ διὰ πυκνότητα ἀπερνεύοντας τὰ πνεύματα. ταναὸν δὲ τὸ πῦρ τὸ διὰ λεπτότητα τεινόμενόν τε καὶ διεκπίπτειν διὰ τῶν πυκνῶν δυνάμενον. κατὰ βηλὸν δὲ κατὰ τὸν οὐρανόν· Ὀμηρος ἔπλασκεν τεταγῶν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἔκηται γῆν ὀλυμπιέων. λεπτήσι δὲ ὀθόνησι ἐχεύατο κύκλωπα κούρην εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἄλποιο ὑμεῖοι περιέλαβε τὴν κυκλοτερῆ κόρην, πρὸς τὸ ὄνομα τῆς κόρης χρῆσάμενος ποιητικῶς ταῖς ὀθόνησις ἀντὶ τῶν ὑμένων. δέξας δὲ αὐτὸν διὰ τούτων τῶν ἐπῶν ταῦτα λέγοντα, προστίθῃσι τὸ ὅτι μὲν οὕτως ὄραν φησιν, ὅτι δὲ ταῖς ἀπορροαῖσι ταῖς ἀπὸ τῶν ὀρωμένων ἀπορρεῖν τινα, ἃ προσπίπτοντα τῇ ὄψει, ὅταν ἐναρμόσῃσι τῶς ἐν αὐτῇ πόροις τῷ εἶναι σύμμετρα, εἴσω τε χωρεῖν καὶ οὕτως τὸ ὄραν γίνεσθαι. ταύτης τῆς δόξης καὶ Πλάτων μνημονεύει ὡς οὕσης Ἐμπεδοκλέους ἐν Μένωνι [A 92 p. 103, 43] καὶ ὀρίζεται κατὰ τὴν δόξαν τὴν ἐκεῖνον τὸ χρωῶμα ἀπορροῆν σωμάτων ὄψει σύμμετρον καὶ αἰσθητὴν. cf. Theophr. d. sensa. 7 A 86 p. 99, 32 3 ARIST. d. sensa. l. c. (cf. A 91 p. 103, 34) 8 ΕΥΣΤΑΘΙ. v 21 p. 1881, 27 Ἐ. κύκλωπα κούρην ἔφη cf. ad α 69 p. 1392, 38.

- ὡς δ' ὅτε τις πρόσδοκον νοέων ὀπλίσσατο λύχρον
 χριμερήην διὰ νύκτα, πυρὸς σέλας αἰθομένοιο
 ἄσρας, παντοίων ἀνέμων λαμπτήρας ἀμοργούς,
 οἷ τ' ἀνέμων μὲν πνεῦμα διασχιδνᾶσιν ἀέντων,
 5 φῶς δ' ἔξω διαθρῶσκον, ὅσον ταναώτερον ἦεν,
 λάμπεσκεν κατὰ βηλὸν ἀτρεῖέσιν ἀκτίνεσσιν·
 ὡς δὲ τότ' ἐν μήνιγξιν ἐεργμένον ὠγύγιον πῦρ
 λεπτήσιον (τ') ὀθόνησι λοχάζετο κύκλωπα κούρην,
 (αἰ) χοάνησι διάντα τετρήατο θεσπεσίησιν·
 10 αἰ δ' ὕδατος μὲν βένθος ἀπέστεγον ἀμφινάεντος,
 πῦρ δ' ἔξω διέσκον, ὅσον ταναώτερον ἦεν.

3 ἀμοργούς Arist. (ἀμορβούς E³): ἀμουργοὺς Al.; illud explicavi Herm. XV 170 *detergentes ventos* 4 οἷ τ' Arist. vulg.: αἷ τ' E alii codd. (ἀμοργίδας sine dubio intellegentes) 5 φῶς Arist. vulgo, Alex.: πῦρ (ex commentis) E alii codd.; de anacoluthia cf. 17, 31. 21, 6 7 τότ' cum oculo formabatur; τό τ' Sturz ἐελέμενον Ar. E 8 λεπτήσιον τ' scripsi: λεπτήσιον Ar. Al.: λεπτήσ' ἐν Panzerbieter ὀθόνησιον) Ar. vulg., Al.: χθονίησι E alii, χοανῆσι P (cf. v. 9). vocem poetice propter κούρην lectam esse scite monet Alexander λοχάζετο Ar. E MYil: ἐχεύατο Ar. (ceteri) Al.; illud est in *latebris ponere* (contra intr. Euen. Anth. IX 251, 3 λοχάζη *insidiarias*) 9 restituit Blass ex delatis post φῶς δ' ἔξω (5) verbis codicis P διάνταται τρεῖατο θεσπεσίησιν ὀθόνησιν διαθρῶσκον. pro ὀθόνησι v. 8 idem P habet χοανῆσι. dubium num Alex. versum propter homoeareton (10) omissum habuerit χοάνησι ποῖς, θεσπεσίησι διωνίησι *institutis* (fr. 96, 4) διάντα (formatum ut ἔσαντα, ἔναντα, ἀναντα, κάταντα, πάραντα) alibi non traditum, at derivatum hinc διανταῖος 10 ἀμφινάεντος Ar.: ἀμφινάοντος editores. illud servavi; nam να(ι)ήσονται (111, 8) formatum ab ἐνάην ut φησσομαι ab ἐρρήην, δαίσομαι ab ἐδάην 11 διέσκον Ar. P: διαθρῶσκον (ex v. 5) ceteri codd. nam hoc tantum fr. plenum citari consentaneum

85 [193 K., 152 St.]

SIMPL. Phys. 331, 3 και τὰ μόρια τῶν ζώων ἀπὸ τύχης γενέσθαι τὰ πλεισταί φησιν ὡς ὅταν λέγη· ἡ δὲ χθῶν — μάλιστα' [fr. 98, 1]. και πάλιν ἡ δὲ φλόξ ἱλάειρα μινυνθαδῆς τύχε γαίης και ἐν ἄλλοις· Κύπριδος — τυχόντα' [fr. 75, 2]. και πολλὰ ἄν τις εὔροι ἐκ τῶν Ἐμπεδοκλέους Φυσικῶν τοιαῦτα παραθέσθαι cf. Theophr. d. sens. 7 (supra p. 99, 53).

ἡ δὲ F: ἡ δὲ D: ἡδὲ E φλόξ ignis in oculis latens (Blass) τύχε E: ψύχε DF

86 [227 K., 240 St.]

SIMPLIC. de caelo p. 529, 21 (post fr. 85, 1—15) ἀλλὰ και περὶ γενέσεως τῶν ὀφθαλμῶν τῶν σωματικῶν τούτων λέγων ἐπήγαγεν·

ἐξ ὧν ὀμματ' ἐπηξεν ἀτειρέα δι' Ἀφροδίτη.

87 [228 K., 241 St.]

SIMPL. de caelo p. 529, 24 (post fr. 86) και μετ' ὀλίγον·

γόμεφοις ἀσκήσασα καταστόροισι Ἀφροδίτη.

88 [311 K., 326 St.]

ARIST. poet. 21. 1458^a 4 ἀφηρημένον δὲ οἶον τὸ κρὶ και τὸ δῶ και 'μία — ὄψ'. STRABO VIII p. 364 ex Apollodoro inter similia apocopes exempla: παρ' Ἐμπεδοκλεῖ δὲ 'μία — ὄψ' ἡ ὄψις. και παρ' Ἰντιμάχῳ· Δῆμητρος τοι Ἐλευσινίης λερῆ ὄψ'. HES. ὄψ: ὄψις, ὀφθαλμός.

μία γίγνεται ἀμφοτέρων ὄψι.

ante μία suppl. ὀφθαλμῶν Karsten ὄψ Strab.: ὄψ Ar. codex

89 [267 K., 281 St.]

PLUT. quaest. nat. 19 p. 916 D ἀκόπει δὲ κατ' Ἐμπεδοκλέα

γνοῦς, ὅτι πάντων εἰσὶν ἀπορροαί, ὄσσ' ἐγένοντο.

οὐ γὰρ ζώων μόνον οὐδὲ φυτῶν οὐδὲ γῆς και θαλάττης, ἀλλὰ και λίθων ἀπεισιν ἐνδελεχῶς πολλὰ ρεύματα και χαλκοῦ και σιδήρου· και γὰρ φθείρεται πάντα και ὄλωλε τῷ ῥεῖν ἀεὶ τι και φέρεσθαι συνεχῶς.

γνοῦς Plutarchi esse potest, γνώθι Wakefield

90 [268. 269 K., 282. 283 St.]

1. 2 PLUT. quaest. conviv. IV 1, 3 p. 665 A εἶτε γὰρ ἐξ ὁμοίων ἀναλαμβάνει τὸ οἶκετον ἢ φύσις εἰς τὸν ὄγκον αὐτόθεν ἢ ποικίλη τροφή πολλὰς μεθεῖσα ποιότητος ἐξ ἑαυτῆς. ἐκάστωι μέρει τὸ πρόσφορον ἀναδίδωσιν· ὥστε γίγνεσθαι τὸ τοῦ Ἐμπεδοκλέους 'ὡς γλυκὺν — θαλεροῦ'. λαβέτωσ (sic Vindob.) δὲ ἄλλον . . . (3 litt.) ἐπὶ πρόσφορον μένοντος τῆι θερμότητι ἐν τῷ πνεύματι τοῦ μύγατος σκεδασθέντος κτλ. hinc MACROB. Sat. VII 5, 17 scimus autem similibus similia nutriti . . . singula ad se similitudinem sui rapere testis Empedocles qui ait 'ὡς — θερμοῦ.

ὡς γλυκὴ μὲν γλυκὴ μάρπτει, πικρὸν δ' ἐπὶ πικρὸν δρουνσεν,
ὀξὺ δ' ἐπ' ὀξὺ ἔβη, θερμοὺν δ' ἐποχεύετο θερμοῦ.

1 μὲν Macr.: μὲν ἐπὶ Plut. 2 exhibeo Macrob.; at in lacunosis et corruptis Plut. ὀξὺ δ' ἐπ' ὀξὺ δαλερὸν δαλεροῦ (sic) fortasse glossa Empedoclea latet δαερὸν δ' ἐποχεῖτο δαηροῖ; cf. Hes. δαερὸν: μέλαν καὶ τὸ καιόμενον. δαηρόν· θερμοῦν. κανματηρόν. Et. M. 244, 42 (e Diogeniano) δαηρόν: λαμπρόν, ξηρόν, κανματηρόν. — ἐπεχεῖτο serie troporum relicta Lobeck. H. Weil tres versus fuisse credidit, velut 2. 3 ὀξὺ δ' ἐπ' ὀξὺ ἔβη, πλαδαρὸν πλαδαροῦ [χαλερὸν χαλεροῦ Meineke, possis ἀλεὸν δ' ἀλεοῦ cf. Hesych] λάβει ὄκα, ψυχρὸν δὲ ψυχροῖ), θερμοὺν δ' ἐποχεύετο θερμοῖ. Paton denique temptat sec. Plutarchi memoriam ὀξὺ δ' ἐπ' ὀξὺ σπεῦδ', ἀλερὸν [idem esse quod ἀλυκόν] δ' ἀλεροῦ λάβει ὄκα, tum Macrobbii continuandum esse ψυχρὸν ψυχρὸν ἔβη, θερμοὺν δ' ἐποχεύετο θερμοῖ. at duos versus fuisse docet recensio.

91 [272. 273 K., 284. 285 St.]

ALEX. Quaest. II 23 p. 72, 9 Bruns [cf. A 89 p. 103, 17] περὶ τῆς Ἡρακλείας λίθου διὰ τί ἔλκει τὸν σιδήρον; . . . διὰ τί γὰρ μόναι αἱ ἀπὸ τῆς λίθου ἀπορροιαὶ κινεῖν δύνανται τὸν ἐπιπωματίζοντα τοὺς τοῦ σιδήρου πόρους ἀέρα καὶ ἐπέχοντα τὰς ἀπορροίας; ἔτι διὰ τί ἄλλο οὐδὲν πρὸς ἄλλο τι οὕτω φέρεται, καίτοι πολλὰ λέγεται ὑπ' αὐτοῦ συμμετρους τοὺς πόρους πρὸς ἀλλήλας ταῖς ἀπορροιαῖς ἔχειν; λέγει γοῦν [scil. Empedocles] ὕδωρ

οἶνωι μᾶλλον ἐνάριθμιον, αὐτὰρ ἐλαίωι
οὐκ ἐθέλει.

hinc Philop. (immo Michael) de gen. anim. fr. 59^a 10 καὶ ὦν μὲν εἰσι τὰ ραστὰ καὶ οἱ πόροι (τοντέστι τὰ κοῖλα καὶ πυκνὰ σύμμετρα ὥστε δύνασθαι δι' ἀλλήλων χωρεῖν, τούτων ἔφρασκεν μίξιν καὶ κρᾶσιν οἶον ὕδατος καὶ οἴνου, ὦν δὲ ἀσύμμετρα, ἄμικτα ταῦτα ἔφρασκεν εἶναι ὡςπερ ἔλαιον καὶ ὕδωρ. φησὶ γὰρ ὕδωρ — ἐθέλει' ταῦτα λέγων κατὰ παντὸς σώματος τὴν αἰτίαν τῆς τῶν ἡμίονων ἀτεκνίας ἀπεδίδου λέγων, ὅτι τὰ κοῖλα καὶ πυκνὰ τοῦ ἵππειου στερματος, ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ καταμηνίου τῆς ὄνου (ἔνεισι γὰρ κατ' ἐκείνου καὶ ἐν τῷ καταμηνίωι πυκνὰ καὶ κοῖλα ὡςπερ καὶ ἐν τῇ τοῦ ἵππου γονῆι) τὰ δὴ κοῖλα καὶ πυκνὰ ἀμφοτέρων τῶν σπερμάτων, τοῦ τε ὄνου καὶ τοῦ ἵππου, ὑγρά καὶ μαλακὰ ὄντα δύνανται διὰ τὴν μαλακότητα μίγνυσθαι κτλ. cf. Arist. 747^a 34 (cit. ad fr. 92) et 723^a 18

1 οἶνωι ὕδωρ μᾶλλον μὲν Stein; potius initium Alexandri videtur sententiam declarantis. fortasse ὕδωρ οἶνωι μὲν γὰρ μᾶλλον ἐναριθμιον Alex., Philop.: corr. Karsten 2 ἐθέλει sc. ἐναρμόττει

92 [450 K.]

ARIST. de gen. anim. B 8. 747^a 34 (de quaestione διὰ τί τὸ τῶν ἡμίονων γένος ἄγονον cf. A 82 p. 98) Ἐ. δ' αἰτιᾶται τὸ μεῖγμα τὸ τῶν σπερμάτων γίνεσθαι πυκνὸν ἐκ μαλακῆς τῆς γονῆς οὐσῆς ἐκατέρας· συναρμόττειν γὰρ τὰ κοῖλα τοῖς πυκνοῖς ἀλλήλων, ἐκ δὲ τῶν τοιούτων γίνεσθαι ἐκ μαλακῶν σκληρόν ὡςπερ τῷ καττιτέρωι μιχθέντα τὸν χαλκόν, λέγων οὐτ' ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ καὶ τοῦ καττιτέρου τὴν αἰτίαν ὀρθῶς . . . οὐθ' ὅλως ἐκ γνωρίμων ποιούμενος τὰς ἀρχάς. τὰ γὰρ κοῖλα καὶ τὰ στερεὰ ἀρμόττοντα ἀλλήλοις

πῶς ποιεῖ τὴν μίξιν οἶνον οἶνον καὶ ὕδατος; [cf. fr. 91]. cf. Philop. i. e. Michael ad h. l. 59'3 Ἐ. ἐν ἅπασιν τοῖς σώμασι τοῖς ὑπὸ σελήνην οἶον ὕδασι, ἐλαίοις καὶ τοῖς ἄλλοις εἶναι ἔλεγεν (ὡς καὶ ἐν τῇ Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς εἶρηκεν [cf. Arist. p. 325^b5, unde etiam proxima]) ἀναμεμιγμένους πόρους καὶ ναστά, καὶ τοὺς μὲν πόρους ἐκάλεσε κοῖλα, τὰ δὲ ναστά πυκνά, καὶ ὧν μὲν εἰσι τὰ ναστά καὶ οἱ πόροι (τουτέστι τὰ κοῖλα καὶ πυκνά) σύμμετρα, ὥστε δι-
 νασθαι δι' ἀλλήλων χωρεῖν, τούτων ἔφασκεν εἶναι μίξιν καὶ κράσιν οἶνον ὕδατος καὶ οἶνον ὧν δὲ ἀσύμμετρα, ἄμικτα ταῦτα ἔφασκεν εἶναι ὡσπερ ἔλαιον καὶ ὕδωρ κτλ. cf. ad fr. 91

hoc et antecedens fr. ad illustrandam magnetis vim adhibitam fuisse fidem facit etiam Lucr. VI 1073. 1079.

93 [274 K., 286 St.]

PLUT. de def. or. 41 p. 433B [p. 113, 15 Paton] ἄλλα γὰρ ἄλλοις οἰκεία καὶ πρόσφορα καθάπερ τῆς μὲν πορφύρας ὁ κύματος τῆς δὲ κόκκου τὸ νίτρον δοκεῖ τὴν βαφὴν ἀγεῖν [αὔξειν Wyttenbach; αἰρεῖν?] μεμιγμένον,

βύσσωι δὲ γλαυκῆς κόκκος καταμίσγεται ἀκτῆς

ὡς Ἐ. εἶρηκε.

κόκκος scripsi: κόκκου libri ἀκτίς Barber. et dett.: om. cet.: corr. Wilamowitz. βύσσοις antiqui et recentes cum ignorent quod genus vestium sit, lineum an bombycinum an sericum, sequi praestat etymologos colorem explicantes Hes. χρώμα ἀπὸ τῆς ὕψους παραλαμβάνομενον. Et. M. 217, 20 βύσσοις εἶδος βοτάνης ἐξ οὗ καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς βαπτόμενα ἱμάτια βύσσωνα λέγονται. ergo Plutarchus Empedoclis versum non ut alterius mixturae exemplum sed ut tertium genus addidit: byssinum colorem sambuci bacis adulteratum. fortasse Plin. h. n. IX 140 huc facit, si legas quin et terrena miscere [i. e. nitrum] cocco, (<sambuco>que tinctum Tyrio tingere ut fieret hyaginum.

94 [p. 50 St.]

PLUT. Quaest. nat. 39 cur aqua in summa parte alba, in fundo vero nigra spectatur? an quod profunditas nigredinis mater est, ut quae solis radios prius quam ad eam descendant, obtundat et labefactet? superficies autem quoniam continuo a sole afficitur, candorem luminis recipiat oportet. quod ipsum et Empedocles approbat:

et niger in fundo fluvii color exstat ab umbra,

atque cavernosis itidem spectatur in antris.

graece libet sic vertere: καὶ πέλει ἐν βένθει ποταμοῦ μέλαν ἐκ σκιοέν-
 τος καὶ σπηλαιώδεσσιν ὁμῶς ἐνοράται ἐν ἄντροις. usus fragmenti intellegitur fortasse ex Aristot. de gen. anim. E 1. 779^b28 τὰ μὲν οὖν ἔχοντα τῶν ὀμμά-
 των πολὺ τὸ ὑγρὸν μελανόμματα ἐστὶ διὰ τὸ μὴ εὐδόκπτ' εἶναι τὰ πολλα, γλαυκὰ δὲ τὰ ὀλίγον, καθάπερ φαίνεται καὶ ἐπὶ τῆς θαλάττης. τὸ μὲν γὰρ εὐδόκπτον αὐτῆς φαίνεται, τὸ δ' ἦττον ὕδατώδες, τὸ δὲ μὴ διωρισμένον διὰ βάθος μέλαν καὶ κvanoειδές.

95 [229 K., 242 St.]

SIMPL. de caelo 529, 26 (post fr. 87) *καὶ τὴν αἰτίαν λέγων τοῦ τοὺς μὲν ἐν ἡμέραι τοὺς δὲ ἐν νυκτι κάλλιον ὄραν* [cf. A 86 p. 99, 38].

Κύπριδος, φησὶν, ἐν παλάμησιν ὄτε ζῦμ πρῶτ' ἐφύοντο.

96 [211—214 K., 199—202 St.]

1—4 SIMPL. phys. 300, 19 *καὶ γὰρ λόγοι τιμὴ ποιεῖ σάρκας καὶ ὄστον καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον. λέγει γοῦν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Φυσικῶν 'ἡ—θεσπεσίθην' τουτέστιν ἀπὸ τῶν θείων αἰτίων καὶ μάλιστα τῆς Φιλίας ἡτοι 'Ἄρμονίας' ταῖς γὰρ ταύτης κόλλαις ἀρμόζεται* 1—3 ARIST. de anima A 5. 410^a1 *οὐ γὰρ ὅπως οὖν ἔχοντα τὰ στοιχεῖα τούτων ἕκαστον ἀλλὰ λόγοι τιμὴ καὶ συνθέσει, καθάπερ φησὶ καὶ Ε. τὸ ὄστον· 'ἡ—γένοντο'.* [in de paraphrasim dat SIMPL. ad h. l. 68, 5 Hayd. 'ἐπίληρος' δὲ τουτέστιν ἀναρμόσιος, εἴρηται ἡ γῆ ὡς κύβος κατὰ τὴν Πυθαγόρειον ἀρεσιν· τὸν γὰρ κύβον διὰ τὸ δώδεκα μὲν ἔχειν πλευρὰς ὀκτώ δὲ γωνίας ἕξ δὲ ἐπίπεδα τὴν ἀρμονικὴν ποιούντα ἀναλογίαν ἀρμονίαν ἐκάλλον. 'χοάνα' δὲ καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ, ἐν οἷς ἡ τῶν μὴ γινόμενον γίνεται κράσις, ἀγγεῖα 'φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἰλέουσι πᾶσαι ἐφύσω' [Σ 470], ἃ καὶ 'εὔστερνα' ὡς πλατέα διὰ τὸ χωρητικὸν καλεῖ. μίγνυσσι δὲ πρὸς τὴν τῶν ὄστων γένεσιν τέσσαρα μὲν πυρὸς μέρη, διὰ τὸ ξηρὸν καὶ λευκὸν χρῶμα ἵωσις πλείστον λέγων αὐτὰ μετέχειν πυρὸς, δύο δὲ γῆς καὶ ἓν μὲν ἀέρος ἐν δὲ ὕδατος, ἃ δὴ ἀμφὺ 'νῆστιν αἶγλην' προσαγορεύει, νῆστιν μὲν διὰ τὸ ὑγρὸν ἀπὸ τοῦ νεῖν καὶ φεῖν, αἶγλην δὲ ὡς διαφανή. indidem 1—3 Alex. ad Metaph. A 10. p. 135, 11 Hayd. (ex Alexandro Ascl. 112, 1 Hayd.), Them. p. 60, 11 Philop. p. 176, 30—178, 17 Hayd., Sophon. p. 32, 14 Hayd.] cf. A 78 p. 97 2. 3 SYRIAN. Metaph. p. 938^b 20 Usen.

*ἡ δὲ χθὼν ἐπίληρος ἐν εὔστερνοῖς χοάνοισι
τῶ δύο τῶν ὀκτὼ μερέων λάχε Νῆστιδος αἶγλης,
τέσσαρα δ' Ἥφαλοιο· τὰ δ' ὄστέα λευκὰ γέγοντο
Ἄρμονίης κόλλησιν ἀρηρότα θεσπεσίθην.*

1 εὔστερνοῖς Arist., Simpl. de anim. (cf. supra) Them. Alex. (LF, Ascl.), Philop., Simpl. phys. D: ἐντόκτοις Simpl. phys. EF, Alex. (A) 2 τῶ Stein-hart: τῶν Arist. ESTUX Them. Phil. 176, 25, Ascl. Soph.: τὰς Simpl. phys. DE, Arist. W, Al. Syr.: τὰ Arist. V Simpl. F μερέων Ar. ESTX, Alex. AS, Syr., Ascl., Them., Soph. Simpl. phys. F: μοιρῶν Arist. UVW, Simpl. phys. DE, Philop. 176, 26: μοιρῶν Alex. LF, Philop. 178, 1 R 3 λευκ' ἐγένοντο Arist. SUX, Al. (Ascl.) Them. Soph. Philop. R

97 [p. 452K.]

ῥάχιδ

ARIST. de part. anim. A 1 p. 640^a 18 *ἡ γὰρ γένεσις ἔνεκα τῆς οὐσίας ἐστίν, ἀλλ' οὐκ ἡ οὐσία ἔνεκα τῆς γενέσεως. διόπερ Ἐμπεδοκλῆς οὐκ ὀρθῶς εἴρηκε λέγων ὑπάρχειν πολλὰ τοῖς ζώοις διὰ τὸ συμβῆναι οὕτως ἐν τῇ γενέσει οἶον καὶ τὴν ῥάχιν τοιαύτην ἔχειν ὅτι στραφέντος καταχθῆναι συνέβη.*

98 [215—219 K., 203—207 St.]

1—5 SIMPL. phys. 32, 3 καλεῖ δὲ τὸ μὲν πῦρ καὶ Ἡφαιστον (96, 3) καὶ ἥλιον (21, 3 al.), καὶ φλόγα (85), τὸ δὲ ὕδωρ ὄμβρον (73, 1 al.), τὸν δὲ αἶρα αἰθέρα (fr. 100, 7 al.). λέγει οὖν πολλαχοῦ μὲν ταῦτα καὶ ἐν τούτοις δὲ τοῖς ἔπειν ἢ δὲ — σαρκός' cf. Aet. V 22 [A 78 p. 97, 11]. 1 ibidem 33, 3 καὶ τὰ μόρια τῶν ζώων ἀπὸ τύχης γενέσθαι τὰ πλείστα φησιν ὡς ὅταν λέγη ἢ δὲ — μάλιστα'.

ἢ δὲ ΧΘῶν τούτοισιν ἴση συνέκρυσε μάλιστα,
Ἡφαιστῶ τ' ὄμβρῳ τε καὶ αἰθέρι παμφανδῶντι,
Κύπριδος ὀρμισθεῖσα τελείως ἐν λιμένεσσιν
εἴτ' ὀλίγον μείζων εἴτε πλεόνεσσιν ἐλάσσων·

5 ἐκ τῶν αἱμάτων γέντο καὶ ἀλλης εἶδεα σαρκός.

1 μάλιστα cf. v. 4 et fr. 22, 6 2 clausula homerica Θ 320 3 ὀρμισθεῖσα F: ὀρμισθεῖσα DF λιμένεσσιν DE 4 μείζων F εἴτε πλεόνεσσιν Panzerbieter: εἴτε πλεόν ἐστὶν Simpl.; Tellus ad sanguinem efficiendum fere pares partes ignis, aquae, aeris accessit, sed fieri potest ut paulo plus terrae aut minus, ut quae primitivis elementis una occurrat, admisceatur. πλεόνεσσιν pendet a συνέκρυσε 5 αἱματ' ἐγένοντο F

99 [p. 483 K., 315 St.]

κώδων. σάρκινος ὄζος

ΤΗΒΟΡΗ. d. sens. 9 [A 86 p. 100, 6] ὥσπερ γὰρ εἶναι κώδωνα τῶν ἴσων [fort. ἔσωθεν] ἤχων τὴν ἀκοήν, ἣν προσαγορεύει σάρκινον ὄζον.

κώδων tintinnabulum, non tibia cf. Philop. de anima p. 355, 17 Hayd. καὶ ἐν τοῖς κυρτοῖς δὲ ἑαυτοῦ μέρεσι πληττόμενος ὁ κώδων ἐπὶ πλείονα χρόνον ἤχει, ὅταν ἀπὸ τινος λεπτοῦ ἱμάντος ἀπηρητημένος ἦ. ἢ δὲ αἰτία ἢ αὐτὴ πληττόμενος κινεῖται, κινούμενος δὲ κινεῖ τὸν ἐν τοῖς κοιλώμασιν ἐναπειλημμένον αἶρα, ὃς πάλιν ἐπὶ πολὺν εἰλούμενος καὶ τῷ χαλκῷ προσκρούων παρατείνει τὸν ψόφον... τοῦτο δὲ διότι μὴ κινούμενον τὸ ἤχητον οὐ κινήσει τὸν ἐντὸς αἶρα. nunc defendo σάρκινον ὄζον, interiorem auris apparatus (χόνδρον Aetii IV 16, 1 cf. A 93 p. 104, 7) quasi carneum pistillum tintinnabuli intellegens.

100 [275—299 K., 287—311 St.]

1—25 ARIST. de respir. 7 p. 472^a 15 λέγει δὲ περὶ ἀναπνοῆς καὶ Ἑμπ., οὐ μέντοι τίνος γ' ἕνεκα οὐδὲ περὶ πάντων τῶν ζώων οὐδὲν ποιεῖ δηλον εἴτε ἀναπνεύουσι εἴτε μὴ. καὶ περὶ τῆς διὰ τῶν μυκτῆρων ἀναπνοῆς λέγων (v. 4), οἴεται καὶ περὶ τῆς κυρίας λέγειν ἀναπνοῆς... 473^b 1 γίνεσθαι δὲ φησὶ τὴν ἀναπνοὴν καὶ ἐκπνοὴν διὰ τὸ φλέβας εἶναι τινας, ἐν αἷς ἔνεστι μὲν αἷμα, οὐ μέντοι πλήρεις εἶσιν αἱματος (v. 1), ἔχουσι δὲ πόρους εἰς τὸν ἔξω αἶρα, τῶν μὲν τοῦ σώματος μορίων ἐλάττους, τῶν δὲ τοῦ αἵματος μείζους. διὸ τοῦ αἱματος πεφυκότος κινεῖσθαι ἄνω καὶ κάτω, κάτω μὲν φερομένου εἰσελεῖν τὸν αἶρα καὶ γίνεσθαι ἀναπνοὴν, ἄνω δ' ἰόντος ἐκπίπτειν θύραζε καὶ γίνεσθαι τὴν ἐκπνοὴν παρεκιάζων τὸ συμβαῖνον ταῖς κλεψύδραις. ὥδε — ὀπίσσω [Michael. ad h. l. (ad Aldinam Simpl. de anima) f. 167^v sqq.] 9 significat Aet. IV 22, 1 [A 74 p. 96].

- ὄδε δ' ἀναπνεῖ πάντα καὶ ἐκπνεῖ· πᾶσι λίφαιμοι
σαρκῶν σύριγγες πύματον κατὰ σῶμα τέτανται,
καὶ σφιν ἐπὶ στομίοις πυκναῖς τέτρηται ἄλοξιν
ῥινῶν ἔσχατα τέτθρα διαμπερές, ὥστε φόνον μὲν
5 κεύθειν, αἰθέρι δ' εὐπορίην διόδοισι τετμήσθαι.
ἐνθεν ἐπειθ' ὄπταν μὲν ἀπαῖξι τέρειν αἷμα,
αἰθήρ παφλάζων κατατσεται οἴδματι μάργωι,
εὔτε δ' ἀναθρώσκηι, πάλιν ἐκπνέει, ὥσπερ ὅταν παῖς
κλεψύδρηι παλῆισι διειπετέος χαλκοῖο·
10 εὔτε μὲν αὐλοῦ πορθμὸν ἐπ' εὐεῖδει χειρὶ θείσα
εἰς ὕδατος βάπτησι τέρειν δέμας ἀργυφέοιο,
οὐδ' ἔτ' ἐς ἀγγοσδ' ὄμβρος ἐσέρχεται, ἀλλὰ μιν εἰργεῖ
ἀέρος ὄγκος ἔσωθε πεσῶν ἐπὶ τρήματα πυκνά,
εἰσόκ' ἀποστεγάσηι πυκνινὸν φόνον· αὐτὰρ ἔπειτα
15 πνεύματος ἔλλείποντος ἐσέρχεται αἴσιμον ὕδωρ.
ὡς δ' αὐτως δθ' ὕδωρ μὲν ἔχη κάτα βένθεα χαλκοῦ
πορθμοῦ χωσθέντος βροτέωι χροῖ ἠδὲ πόροιο,
αἰθήρ δ' ἐκτὸς ἔσω λελιημένος ὄμβρον ἐρύκει
ἀμφὶ πύλας ἰσθμοῖο δυσηγέος, ἄκρα κρατύνων,
20 εἰσόκε χειρὶ μεθῆι· τότε δ' αὖ πάλιν, ἔμπαλιν ἢ πρὶν,
πνεύματος ἐμπλίπτοντος ὑπεκθέει αἴσιμον ὕδωρ.
ὡς δ' αὐτως τέρειν αἷμα κλαδασσόμενον διὰ γυλίω

1 λίφαιμοι cf. paraphr. Arist.: δαιμοι codd. iIM 3 πυκναῖς vel πυκνοῖς plerique codd.: πυκναῖς G^a H^a LQ; cf. v. 13 δόναξι iIM 4 ῥινῶν falso de ῥισίν (debut de ῥινοῖς) intellexit Aristoteles τέτθρα G^a H^a Lmo: ceteri et Mich. τέθρα φ(νον) iIM: φανόν ceteri 5 κεύθειν] γ' ἐνθῆιν M 6 ὅταν G^a LXf ἀπαῖξι G^a H^a LXmo: ceteri ἐπαῖξι sim. 7 κατατσεται G^a H^a LQf 8 ἀναθρώσκει codd.: corr. Karsten ἐκπνεῖ codd.: correcti ut 25 cf. v. 21 9 κλεψύδρη scripsi: κλεψύδρην plerique codd.: κλεψύδραις pauci (cf. Simpl. d. cael. 524, 19) παλῆισι il: παλῶσι ZM: ceteri παλῶσα 9 διειπετέος Zenodoteo more scripsi (splendidi): δι' εἰπετέος plerique: διειπετέος ZMil 12 οὐδετ' plerique: οὐδ' ὅτι ZMil: οὐδ' ὄ γ' Bekker; οὐ τότ' Stein; οὐ μὲν Wilamowitz 12 et 15 εἰσέρχεται codd. 13 αἰθέρος (ut 7) Stein 14 ἀναστεγάση et πυκνὸν pauci 15 ἐκλείποντος MZil αἴσιμον Michael et pauci codd. (cf. v. 21): αὔξιμον plerique; cf. Simpl. phys. 647, 29 πρὶν τὸν ἐπιπωματίζοντα τὴν ὄπην δάκτυλον ἀφελών τις τῶι ἐξίοντι ὕδατι ἀνά λόγον εἰσελθεῖν ἀέρα συγχωρήση 16 ἔχει codd. 17 χωσθέντος G^a H^a LQf: ceteri χρωσθέντος 19 ἰσθμοῖο optimi et plerique (Hea. εἰσθμός· εἰσδος ὕδατος στενή): ἠθμοῖο pauci. collum angustum (quod vix effluvio sonitum dat) premitur superiacente aere qui extrema obtinet, dum puella ea manu laxet 20 μεθῆι NV 21 ἐκπίπτοντος G^a MZiln ὑπεκθέει MZil: ceteri ὑπεκθῆει αἴσιμον hic omnes 22 κλαδασσομένων pauci δι' ἀγυῶν pars codd., Mich.

ὁπότε μὲν παλινγορσον ἀπατξείε μυχόνδε,
αἰθέρος εὐθὺς ρεῦμα κατέρχεται οἴδατι θῦον,
25 εἶτε δ' ἀναθρώσκη, πάλιν ἐκπνέει ἴσον ὀπίσσω.

23 μιν pauci ἐπαίξειε (sim.) codd.; corr. Stein 24 αἰθέρος MZil:
ἔτερον ceteri: θάτερον Michael οἴδατι θῦον Homericum: οἴδα τιταῖνον
MZil 26 ἀναθρώσκη MSZ: ceteri ἀναθρώσχοι vel ἀναθρώσκει ἐκπνεί codd.

101 [300 K., 312 (313 St.)]

1. 2 PLUT. de curios. 11 p. 520 E καὶ καθάπερ οἱ κνηγοὶ τοὺς σκύλακας
οὐκ ἔωσιν ἐκτρέπεσθαι καὶ διώκειν πᾶσαν ὀμῆν, ἀλλὰ τοῖς ῥυτῆρσιν ἔλκουσι
καὶ ἀνακρούουσι καθαρὸν αὐτῶν φυλάττοντες καὶ ἀκρατον τὸ αἰσθητήριον ἐπὶ
τὸ οἰκεῖον ἔργον, ἵν' εὐτονώτερον ἐμφύηται τοῖς ἔχνεσι 'τέρματα — ἐρεν-
νῶν', οὕτω κτλ. IDEM quaest. nat. 23 p. 917 E πότερον αἱ κύνες, ὡς φησὶν ὁ
'Ε. 'κέματα — ἐρεννῶσαι' τὰς ἀπορροὰς ἀναλαμβάνουσιν, ἃς ἐναπο-
λείπει τὰ θηρία τῆι ὕληι, ταύτας δὲ τοῦ ἕαρος ἐξαμαυροῦσι καὶ συγγέου-
σιν αἱ πλείσται τῶν φντῶν καὶ τῶν ὀλημάτων ὀσμαὶ κτλ. 2 ALEX. q. i. problem.
Π 102 (p. 22, 7 Usen.) quaerens διὰ τί αἱ κύνες οὐκ ὀσφραίνουσι τῶν ἰχθῶν,
ὅταν ἀποθάνη δασύπους: ζῶντος μὲν οὐδὲν διὰ τὸ συνεχῆ εἶναι τὴν ὀμῆν ἀπὸ
τοῦ θηρίου αἰσθάνονται, τεθνεῶτος δὲ πέπνυται ῥέουσα· οὐ γὰρ καταλείπει,
ὡσπερ Ἐμπεδοκλῆς, ὡς 'ἀπέλειπε — περιποία' οὐχ οἶόν τε γὰρ διασπᾶ-
σθαι τὴν ὀμῆν οὐδὲ τὴν χροάν, ἀλλ' ὅταν ἀποθάνη κάκεινα [scil. particulae]
καὶ αὐτῆ [scil. ὀμῆ] ἔφθαρται.

κέματα θηρίων μελέων μυκτῆρσιν ἐρευνῶν
... ὀσσ' ἀπέλειπε ποδῶν ἀπαλῆι περὶ ποῖαι ...

1 κέρματα Buttman: τέρματα Plut. 620: κέματα Plut. 917; minutae
particulae (sic Buttman) sunt ἀπορροαὶ τῶν μελέων. 2 ὀσσ' Nauck: ὡς
vel ὀς Al. ἀπαλῆ περιποία Al.: postae reddē ποίη; fort. πνεύματ' θ' ὀσσ'
— ποίη ἢ κμαὶς ἢ λαγωγός (cf. K 361), ut v. 1 cubilia, v. 2 vestigia ferarum
significatur. at dubium, num continui fuerint versus

102 [301 K., 314 St.]

THEOPHR. de sens. 22 [D. 505] cf. A 86 p. 102, 26

ὧδε μὲν οὐδὲν πνοιῆς τε λελόγχασι πάντα καὶ ὀσμῶν.
πνοιῆς ἴβρι

103 [312 K., 195 St.]

SIMPL. Phys. 331, 10 ubi de Empedoclis τύχη loquitur: καὶ πολλὰ ἄν
τις εὐροὶ ἐκ τῶν Ἐμπεδοκλέους Φυσικῶν τοιαῦτα παραθέσθαι ὡσπερ καὶ τοῦτο·

τῆιδε μὲν οὐδὲν ἰότητι Τύχης πεφρόνηκεν ἄπαντα.
οὐδὲν DE: om F

104 [314 K., 196 St.]

SIMPL. Phys. 331, 13 [post fr. 103] καὶ μετ' ὀλίγον [ὀλίγα E]·

καὶ καθ' ὄσον μὲν ἀραιότατα ξυνέκυρσε πεσόντα.

Diels, Poetae philos.

10

105 [315—317 K., 327—329 St.]

1—3 PORPHYR. de Styge ap. Stob. ecl. I 49, 53 p. 424, 14 W. Ἐμπεδοκλῆς τε οὕτω φαίνεται ὡς ὀργάνον πρὸς σίνεσιν τοῦ αἵματος ὄντος λέγειν 'αἷματος — νόημα' 1 CENSORIN. 6, 1 [A 84 p. 99, 14] 3 SORAN. etym. fr. 6 Scheele (ex Etymologiis M. 34, 11. Gud. 17, 50 Orion. 16, 7. Melet. d. nat. hom. in Cram. A. O. III 37, 9 restitutum) αἷμα: παρὰ τὸ αἶθω τὸ καλῶ θερμοῦν γάρ. ἢ παρὰ τὸ ἄμμα τι εἶναι τοῦ σώματος καὶ δεσμὸν πάντων δυναστεύοντα ὡς Ἐμπεδοκλῆς ὁ φιλόσοφος φησιν 'αἷμα — νόημα' (ex Sorano etiam Tertull. de anima c. 16, ubi de sede animae disputat: ut et ille versus Orphici vel Empedoclis 'namque homini sanguis circumcordialis et sensus') CHALCID. in Tim. p. 305 M. [e Posidonii commentario cf. ad fr. 109] Empedocles quidem principalem animae vim constituit in corde sic dicens 'sanguine cordis enim noster viget intellectus' significant eum versum multi ut CIC. Tusc. I 9, 19; Poll. II 226. PRŌB. ad Verg. G. II 483 p. 53, 15 K. ΑΕΤΙΟΥS IV 5, 8 [A 97] περι-κάρδιον αἷμα^α saepe ap. Arist. commentatores ut SIMPL. Phys. 392, 24. 27 de anim. 21, 31. PHILOP. de an. cf. Ind. Hayduckii p. 647, phys. 329, 25

αἵματος ἐν πελάγεσσι τεθραμμένη ἀντιθορόντος,
τῆι τε νόημα μάλιστα κικλήσκειται ἀνθρώποισιν·
αἷμα γὰρ ἀνθρώποις περικάρδιόν ἐστι νόημα.

1 τεθραμμένη Grotius (scil. καρδία cf. Censor.): τετραμμένα FP ἀντι-θορώντος FP¹: ἀντιθορώντος P²: corr. Scaliger 2 κικλήσκειται ex Vatic. futilli libro futtile verbum Heeren; immo verte: ubi quidem id est quod νόημα audit hominibus (cf. Wyttenbach ad Phaedonem p. 277, Maass Aratea 129. 276⁸²) 3 leves errores etymologorum (velut ἀνθρώποισι et ἐστι om.) recensito Sorano evanuerē

106 [318 K., 330 St.]

ARIST. de anima Γ 4. 427^a 21 οἱ γε ἀρχαῖοι τὸ φρονεῖν καὶ τὸ αἰσθάνεσθαι ταῦτον εἶναι φασιν, ὥσπερ καὶ Ἐ. εἶρηκε 'πρὸς — ἀνθρώποισιν' καὶ ἐν ἄλλοις 'ὄθρον — παρίσταται' (fr. 106) [inde Them. ad h. l. 161, 7. Philop. ad h. l. 485, 23. Sophon. 115, 26. expl. Simpl. ad h. l. p. 202, 28 Hayd. ἢ γὰρ μή τις οὐ τοῖς αἰσθητοῖς ἀλλὰ τοῖς νοητοῖς αὐτῆι παροῦσιν αἰεὶ εἰς τὴν ἑαυτῆς ἐπίδωσι τελειότητα.] IDEM Metaph. Γ 5. 1009^b 27 Ἐ. μεταβάλλοντας τὴν ἕξιν μεταβάλλειν φησὶ τὴν φρόνησιν 'πρὸς — ἀνθρώποισιν'. καὶ ἐν ἑτέροις δὲ λέγει ὅτι 'ὄσσον — παρίστατο' [inde Alex. ad h. l. 306, 18; Asclep. 277, 9]

πρὸς παρεὸν γὰρ μή τις ἀέξεται ἀνθρώποισιν.

1 ἀέξεται Ar. de anima fere omnes, metaph. SB^bC^b Them. Philop. Ascl. Sophon.: ἐνανθίζεται Ar. de anim. E, metaph. E [sed m. sec. erasis litt. ἐναν] et ceteri Alex. Metaph.

107 [324. 325 K., 336. 337 St.]

THEOPHR. de sensu 10 [A 86 p. 100, 19] cf. Simpl. de anima 27, 34sqq.

ἐκ τούτων (γὰρ) πάντα πεπηγάσιν ἀρμολύθοντα
καὶ τούτοις φρονέουσι καὶ ἡδοντ' ἡδ' ἀνιῶνται.

1 γὰρ Karsten: lac. sign. XIV litt. P: om. (in mrg. ζῆται) F 2 ἡδοντ' ἡδ' Karsten: ἡδονται καὶ PF

108 [319. 320 K., 331. 332 St.]

ARIST. *Metaph.* Γ 5. 1009^b 18 [cf. ad fr. 106] *καὶ ἐν ἑτέροις δὲ λέγει ὅτι 'ὄσσον — παρίστατο'* [Alex. ad h. l. 306, 24. Asclep. 277, 15 lacunose] IDEM *de anima* Γ 3. 427^a 24 [cf. ad fr. 106] *καὶ ἐν ἄλλοις 'ὄθεν σφίσιν — παρίσταται'*. PHILOP. ad h. l. 486, 13 ὁ γὰρ Ἐ. τὰς διαφορὰς τῶν ὄνειράτων λέγων φησὶν ὅτι ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν ἐνεργημάτων αἰ νυκτεριναὶ γίνονται φαντασθαί· ταύτην δὲ τὴν φαντασίαν φρόνησιν καλεῖ ἐν οἷς φησὶν 'ὄθεν — παρίσταται' cf. 487, 1; SIMPL. ad h. l. 202, 30 *καὶ τὸ φρονεῖν ἐν τοῖς ὄνειροις ἄλλοῖα παρίσταται κτλ.*; [Sophon. ad h. l. 115, 32]

*ὄσσον ἄλλοῖοι μετέφυν, τόσον ἄρ σφίσιν αἰεὶ
καὶ τὸ φρονεῖν ἄλλοῖα παρίσταται . . .*

de somniis agi testantur Simpl. Philop.: *quantum mutati sunt homines interdium varia passi, tantum noctu cogitata variant.*

1 ὄσσον γ' Sturz: ὄσσον τ' Stein; quidni ὄσσον δ' ? μετέφυν Arist. A^bST τόσον (τόσσον E) ἄρ Ar. *Metaph.*: ὄθεν memoriter Ar. *de anim.*
2 τὸ φρονεῖν φρονεῖν Karsten παρίσταται Ar. *de an.*: παρίστατο Ar. *metaph.*; cf. Parm. 16, 2

109 [321—323 K., 333—335 St.]

1—3 ARIST. *de anima* A 2. 404^b 8 ὄσοι δ' ἐπὶ τὸ γινώσκειν καὶ τὸ αἰσθάνεσθαι τῶν ὄντων [scil. ἀπέβλεψαν], οὗτοι δὲ λέγουσι τὴν ψυχὴν τὰς ἀρχάς, οἱ μὲν πλείους ποιῶντες οἱ δὲ μίαν ταύτην, ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς μὲν ἐκ τῶν στοιχείων πάντων, εἶναι δὲ καὶ ἕκαστον ψυχὴν τούτων λέγων οὕτω· 'γαλιη — λυγρῶι' [hinc Themist. 10, 20. 14, 18 Heinze. (1) Sophon. 12, 32 (1—3), 26, 16 (1) Asclep. 198, 11 (1. 2), Philop. ad h. l. 498, 27 (cf. 570, 24) v. 1] IDEM *Metaph.* B 4. 1000^b 5 ἢ δὲ γῶσις τοῦ ὁμοίου τῷ ὁμοίω 'γαλιη μὲν γὰρ, φησί, γαίαν — λυγρῶι' [init. Syr. 860^a 22 (1—3). Philop. *de gen. et corr.* 278, 18] POSIDONIUS in comm. in Timaeum (p. 45 puto) Pythagoreos Platonis causa cum Empedocle iungens vv. 1—3 citaverat [unde derivantur Sext. *adv. math.* I 303 VII 92. 121. Chalcid. in Tim. p. 131 M. 120, 1 Wrob. *terram terreno comprehendimus, aethera flammis, umorem liquido, nostro spirabile flatu, pacem tranquillo, litem quoque litigioso* (1. 2 etiam 254, 14 varians *sentimus et pro comprehendimus*, deinde *umecto pro liquido*) 1. 2 GALEN. *de plac. Hipp. et Plat.* p. 625, 17. 629, 10 (cum Platonis loco) PROCL. in Tim. 232 [C p. 561 Schn.] γαλιη — λυγρῶι (non ex Posidonio ut videtur) HIPPOL. ref. VI 11 p. 165 οὕτως ὡς φησὶν Ἐ. 'γαλιη — λυγρῶι' (lacunose) πάντα γὰρ, φησὶν, ἐνόμυζε τὰ μέρη τοῦ πυρὸς τὰ δρόατὰ καὶ τὰ ἀόρατα φρόνησιν ἔχειν καὶ νόματος αἴσαν (cf. fr. 110, 10)
1. 2 STOB. *ecl.* 51, 7 p. 483, 1 Wachsm. (nescio unde) 'γαίαι — αἰδηλον'

*γαλιη μὲν γὰρ γαίαν δῶπαμεν, ὕδατι δ' ὕδωρ,
αἰθέρι δ' αἰθέρα δῖον, ἀτὰρ πυρὶ πῦρ αἰδηλον,
στοργὴν δὲ στοργῆι, νεῖκος δὲ τε νεῖκεῖ λυγρῶι.*

2 ἡέρι δ' ἡέρα Sext. I 303 ἰον Sext. Ar. *metaph.*; d. an. [TUVW: *διαν* ceteri ut Stob.; Gal. *dia* ut Ar. d. an. S]: om. Hipp. 3 στοργὴν δὲ στοργῆι Sext. Ar. *Metaph.* meliores codd.: στοργῆι δὲ στοργὴν Ar. *de an.* Philop.: στοργῆι τε στοργὴν *Metaph.* BC^bST Philop. *de gen. et corr.*: στοργῆ δὲ τε στοργὴν Soph.: καὶ στοργὴν [om. στοργῆι] Hipp.: καὶ στοργῆι (add. δὲ AP) στοργὴν Procl. *δέ τε*] *δέ γε* (vel *δέ*) Procl.: *ἐπὶ* Hipp.

110 [222—231 St.]

1—10 HIPPOCR. ref. VII 29 p. 251 *τοιαύτη τις ἢ κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα ἡμῖν ἢ τοῦ κόσμου γένεσις καὶ φθορὰ καὶ σύστασις ἐξ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ συν-εστῶσα φιλοσοφεῖται. εἶναι δέ φησι καὶ νοητὴν τρίτην τινα δύναμιν ἣν καὶ ἐκ τούτων ἐπινοεῖσθαι δύνασθαι, λέγων ὡδέ πως 'εἰ γὰρ — αἴσαν' . . . 30 p. 253 (contra Marcionem) τοὺς Ἐμπεδοκλέους λανθάνειν διδάσκων καθαρμοῦς . . . λύεις τοὺς ὑπὸ τοῦ θεοῦ συνηρμοσμένους γάμους τοῖς Ἐμπεδοκλέους ἀκολουθῶν δόγμασιν, ἵνα σοι φυλαχθῆι τὸ τῆς φιλίας ἔργον ἐν ἀδαιρέτον. διαιρεῖ γὰρ ὁ γάμος κατὰ Ἐμπεδοκλέα τὸ ἐν καὶ ποιεῖ πολλά, καθὼς ἀπεδείξαμεν 10 ibid. VI 12 p. 165 (post fr. 109) πάντα γὰρ, φησὶν (Simon), ἐνόμιζε (Empedocles) τὰ μέρη τοῦ πυρὸς τὰ ὄρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα φρόνησιν ἔχειν καὶ νόματος αἴσαν. Sext. adv. math. VIII 286 Ἐμπ. ἐτι παραδοξότερον πάντα ἤξιον λογικὰ τυγχάνειν καὶ οὐ ζῶια μόνον ἀλλὰ καὶ φυτὰ ἠτιῶς γράφων 'πάντα — αἴσαν'*

*εἰ γὰρ κέν σφ' ἀδινῆσιμιν ὑπὸ πρραπίδεσσιν ἐρείσας
εὐμενέως καθαρῆσιμιν ἐποπτεύσειμιν μελέτησιμιν,
ταυτὰ τέ σοι μάλα πάντα δι' αἰῶνος παρέσσονται,
ἀλλὰ τε πόλλ' ἀπὸ τῶνδ' ἐκτῆσαι· αὐτὰ γὰρ αὖθει
5 ταυτ' εἰς ἡθὸς ἕκαστον, ὅππῃ φύσις ἐστὶν ἐκάστωι.
εἰ δὲ σὺ γ' ἀλλόλων ἐπορέξῃσαι ὅσα κατ' ἀνδρας
μυρία δειλὰ πέλονται ἄ τ' ἀμβλύνουσι μερῖμας,
ἡ σ' ἀφαρ ἐκλείψουσι περιπλομένοιο χρόνοιο
σφῶν αὐτῶν ποθέοντα φίλην ἐπὶ γένναν ἰκέσθαι·
10 πάντα γὰρ ἴσθι φρόνησιν ἔχειν καὶ νόματος αἴσαν.*

Physicis, non Lustralibus hoc fr. tribuendum esse, quamvis Hipp. VII 30 haec commemorare videatur [v. supra], patet cum ex singulari ἐποπτεύσεις est, tum ex physica ratione v. 8 sqq.

1 γὰρ καὶ ἐν σφαδίνῃσιν Hipp.: corr. ut pleraque Schneidewin 2 ἐποπτεύεις Hipp. 3 τέ] δέ Hipp.; lege δέ τοι ut β 306 ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα κτλ. 4 τῶνδεκτ(ῆ·)ηται sic (exesis partim litteris η) codex Hipp.: correxi (nam ἐκτῆσεται passive non suadeam); τῶν κεκτῆσαι Ritschl 5 ἔθος Hipp.: corr. Miller 6 σὺ τὰλλ' οἰῶν ἐπιρέξεις Hipp. 7 ~ 2, 2 δῆλα Hipp.: corr. Schneidewin; πέλονται variandi causa, ubi ἔμπαια fr. 2, 2 ἄ τ' scripsi: τὰ τ' Hippol. 8 ἡ σ' Bergk: σῆς Hipp.; intellege: animi corporisque virtutes si vanas et vulgares aucuperis, ne tibi mox diffluent in sua quaeque elementa redire cupientes περιπλομένοιο Hipp.; clausula iteratur fr. 17, 29. cf. 26, 1 9 γέναν Hipp. 10 νόματος αἴσαν Hipp. 165 Sextus: γνωματοσσιον Hipp. 251. quod Hipp. 165 et Sext. hunc versum de igne vel plantis dictum proferunt aut ad iteratos versus pertinet aut commenticium est

111 [424—428 K., 24—32 St.]

1—9 LAERT. Diog. VIII 59 [A 1 p. 76, 29; inde Suidas s. v. ἀπνοῦς. Tzetz. Chil. 906] 2 HESYCH. κρηνέω: ἐπιτελέσω 3—5 CLEM. Strom. VI 30 p. 754 Pott. 'Ε. τε ὁ Ἀφραγαντίος κωλυσανέμας ἐπεκλήθη . . . διὸ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἔπεισι γράφει 'πύσεις — ἐπάξεις'

φάρμακα δ' ὄσσα γεῖσι κακῶν καὶ γήραος ἄλλα
 πύσῃ, ἐπεὶ μόνῳ σοὶ ἐγὼ κρανέω τάδε πάντα.
 παύσεις δ' ἀκαμάτων ἀνέμων μένος οἱ τ' ἐπὶ γαῖαν
 ὀρνύμενοι προιαῖσι καταφθινύθουσιν ἀρούρας·

5 καὶ πάλιν, ἦν ἐθέλησθα, παλίντιτα πνεύματ(α) ἐπάξεις·
 θήσεις δ' ἐξ ὀμβροῦ κελαινοῦ καίριον ἀχμόν
 ἀνδρώποις, θήσεις δὲ καὶ ἐξ ἀχμοῖο θερεῖον
 ρεύματα δεινροδρεπτα, τὰ τ' αἰθέρι ναιήσονται,
 ἀξεις δ' ἐξ Ἄλδαο καταφθιμένον μένος ἀνδρός.

Pausaniae soli (v. 2) occultam magiae artem se traditurum promittit cf. fr. 2, 8 et 3; v. *Berl. Sitz.* 1898, 407

1 δ' om. Tzetz. initium imit. Orph. Lit. 588 3 μένος] om. Suid.
 4 προῖσι Merzdorf ἀρούρας Clem., Tzetz.: ἀρουραν Laert. BP Suid. 5 ἦν
 κ' Laert. Suid. Tzetz.: εὐτ' Clem., cui praefero homericam formulam Δ 353 ἄλ·
 κ' ex v. l. αὐ' κ' ortum ut in Homero παλίντιτα (i. e. *damna compensatura*
 cf. α 379) Clem. Laert. (Tzetz.): παλίντινα Suid. ἐπάξεις Laert. (Tzetz. Suid.):
 θήσεις (praecceptum ex v. 6 omisso) Clem. 6 θήσεις (Clem.) Laert. F: τήσεις B:
 στήσεις P Suid. Tzetz. post κελαινοῦ add. ῥόον Suid. 7 θήσεις Laert. (BF):
 στήσεις Suid. Tzetz. (Laert. Q) θερεῖον Tzetz.: θερεῖος Laert.: om. Suid.
 8 αἰθέρι ναιήσονται Laert. P¹ (ex Q conclusa): αἰθεριάλης ὄντα B: αἰθέρια
 θήσονται Tzetz.: ἐν θέρι ἔονται Suid. (ex interp. Laert. cf. FP³); ναιήσονται
 α να(ί)ομαι *fluere* (ut κλαιῖω); cf. ad fr. 84, 10

ΚΑΘΑΡΜΟΙ.

112 [389—400 K., 552—563 St.]

1. 2. 4—11 LAERT. VIII 62 (A 1) [inde 1. 2. 4—6 Anth. Pal. IX 569] 1. 2
 Id. *ibid.* 54 [A 1 p. 75, 14] ὅτι δ' ἦν Ἀκραγαντίνος ἐκ Σικελίας αὐτὸς ἐναρ-
 χόμενος τῶν Καθαρμῶν φησὶν ὡ φίλοι—πόλεως· 3 DIODOR. XIII
 83 [e Timaeo] de Agrigentinarum hospitalitate: *διόπερ καὶ Ἐ. λέγει περὶ αὐ-
 τῶν ἕλινων—ἀπειροί* 4. 5 LAERT. VIII 66 [A 1 p. 78, 23, e Timaeo]
 ἀλαζόνα καὶ φιλαντον ἐν τῇ ποιήσει ἴδοι τις ἀν· φησὶ γοῦν ἡ Χαίρετ'—πω-
 λεῦμαι, idemque SEXT. adv. math. I 302 (e Posidonii comm. in Tim. Empe-
 doclis superbiam contra Timaeum defendentis) ἡ Χαίρετ'—τετιμένος·
 4 Luc. *lape. inter sal. 2* abeuntis esse *χαίρε* dicens; PHILOSTR. V. Ap. I 1 quasi
 Pythagoreum laudat [inde Suid. s. v. Ἐμπεδ., inde Cedren. I 276 Bekk.]; ΠΛΟΤΙΝ.
 IV 7, 10 ἡ Χαίρετ'—ἀμβροτός; TZETZ. *exeg. in Il. p. 29, 21 Herm.* 10. 12
 CLEM. Strom. VI 30 p. 754 P. (post fr. 111, 5) παρακολουθεῖν τε αὐτῶι ἔλεγεν
 τοὺς μὲν μαντοσυνῶν κεχρημένους τοὺς δ' ἐπὶ νοῦσον σιδηρὸν (ex
 σιδηρῶν pr. m. corr. L) δὴ χαλεποῖσι πεπαρμένους (sic L)

ὦ φίλοι, οἱ μέγα ἄστυ κατὰ ξανθοῦ Ἀκραγαντος
 ναλετ' ἀν' ἄκρα πόλεος, ἀγαθῶν μελεδήμονες ἔργων,
 ξείνων αἰδοῖοι λιμένες κακότητος ἀπειροί,

χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητὸς
 5 πωλεῦμαι μετὰ πᾶσι τετιμένος, ὡσπερ ἔοικα,
 ταινίαις τε περιστεπτος στέφουσιν τε θαλεροῖς·
 τοῖσιν ἄμ' (εἴτ') ἂν ἔκωμαι ἐς ἄστυα τηλεθάοντα,
 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξί, σεβλίζομαι· οἱ δ' ἄμ' ἐπονται
 μύριοι ἐξερέοντες, ὅππῃ πρὸς κέρδος ἀταρπός,
 10 οἱ μὲν μαντοσυνέων κεχρημένοι, οἱ δ' ἐπὶ νούσων
 παντοίων ἐπύθοντο κλύειν εὐηκέα βάζιν
 ὀρηδὸν δὴ χαλεποῖσι πεπαρμένοι (ἀμφὶ μόγοισιν).

2 πόλεος Merzdorf: πόληος Laert. [Anth. P.: πόλεως Plan.] 3 αἰδοίων
 Bergk 4 ὑμῖν Laert. (Anth. Tzetz.) Sext. Plotin.: ὕμνῳ Luc. Philostr. (Suid.)
 versus factus ex hymn. in Cerer. 120 et Hom. Ω 460; Emp. imitatur carm. aur. 71
 5 τετιμένος Sext. Laert. [P Anth.]: τετιμημένος Laert. B ἔοικα Laert.: ἔοικεν
 Anth. 6 περιστεπτος Anth. P. (ut Laert. F) θαλεροῖς Anth.: θαλλοῖς
 Laert. 7 τοῖσιν ἄμ' expl. *sertis praelatis* T. Mommsen *Praeposit.* 182; immo
 ad praecursores referendum qui illum taeniarum et coronarum honoribus (cf.
 Thuc. IV 121, 1) excipere et in urbes prosequi solebant. ergo et excipit πᾶσι
 v. 5 et explicatur dativis v. 8 εἴτ' om. Laert. BP¹: add. interpolati τηλε-
 θάοντα Laert. BP¹: τηλεθόοντα interpol. 10 δ' ἐπὶ Clem.: δέ τι Laert.: δέ
 τε Bergk, qui primus v. 12 ex Clem. inseruit et post 10 collocabat. νούσων
 Laert.: νοῦσον (σι ante ὀρηδὸν ex exitu v. 12 in lacuna relictum videtur)
 11 εὐηκέα μελικαντέμ loquelam, quod etiam vatis est cf. *ἄστυα*: *δυσασκή*, *δυσ-
 ατον* Hesych.; eiusdem εὐηκής ἀκμάζουσα huc non pertinet 12 χαλεποῖσι
 sic Clem. lacunam supplēvi, ἀμφ' ὀδύνησι (mutato χαλεπήσι) Bergk cf. Orph.
 Lith. 490

113 [401. 402 K., 364. 365 St.]

SEXT. adv. math. I 302 (post fr. 112, 5) καὶ πάλιν·

ἀλλὰ τί τοῖσδ' ἐπιχειμ' ὥσει μέγα χρῆμά τι πράσσω,
 εἰ θνητῶν περιεῖμι πολυφθερέων ἀνθρώπων;

utrum multum an nihil interciderit inter hoc et antecedens fr. nescio
 1 puto πρήσσω 2 πολυφθορέων vitiose Sexti plerique codd.

114 [407—409 K., 366—368 St.]

CLEM. Strom. V 9 p. 648 Pott. καὶ μοι σφόδρα ἐπαινεῖν ἔπεισι τὸν Ἀργα-
 γαντινον ποιητὴν ἐξυμνοῦντα τὴν πίστιν ὡδέ πως·

ὦ φίλοι, οἶδα μὲν οὐνεκ' ἀληθεῖη πάρα μύθοις,
 οὐς ἐγὼ ἐξερέω· μάλα δ' ἀργαλέη (ἦ) γε τέτυκται
 ἀνδράσι καὶ δύσζηλος ἐπὶ φρένα πιστιος ὀρητή.

1 οὐνεκ' Bergk: οὐν ἐκτ' L; οὐν ὄτ' quod vulgatur elisionis et metri
 causa cadit 2 ἐγὼ γ' L inserto ἦ tria vitia (notata *Herm.* XV 172) sustuli
 cf. οἱ γ' 128, 4; ἀργαλέη quartus pes Hes. Opp. 640 cf. *Anacr.* 43, 5

115 [1—7. 13. 14. 19—11 K., 369—382 St.]

13. 14. 4—12. 1. 2 HIPPOC. Ref. VII 29 p. 249 καὶ τοῦτό ἐστιν δ λέγει
 περὶ τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως ὁ 'E. 'τῶν — ἀλήτης' (13), τουτέστι θεὸν καλῶν

το ἐν καὶ τὴν ἐκείνου ἐνόητα ἐν ᾧ ἦν πρὶν ὑπὸ τοῦ Νείκου ἀποσπασθῆναι καὶ γενέσθαι ἐν τοῖς πολλοῖς τούτοις τοῖς κατὰ τὴν τοῦ Νείκου διακόσμησιν· Νείκει, γὰρ φησι, (μαινομένῳ πλίσυνοσ'), μαινόμενον καὶ τεταραγμένον καὶ ἄστατον τὸν δημιουργὸν τοῦδε τοῦ κόσμου ὁ Ἐ. ἀποκαλῶν. αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ καταδίκη καὶ ἀνάγκη τῶν ψυχῶν, ᾧν ἀποσπᾶ τὸ Νείκος ἀπὸ τοῦ ἐνὸς καὶ δημιουργεῖ καὶ ἐργάζεται λέγων τοιοῦτόν τινα τρόπον· ὅς καὶ ἐπιόροκον — βλοιο' (4, 5), δαίμονας τὰς ψυχὰς λέγων μακρῶνας, ὅτι εἰσὶν ἀθάνατοι καὶ μακροὺς ζῶσιν αἰῶνας· τρις — ἀλάλησθαι' (6), μάκαρας καλῶν τοὺς συνηγμένους ὑπὸ τῆς Φίλας ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰς τὴν ἐνόητα τοῦ κόσμου τὸ νοητοῦ. τούτους οὖν φησὶ ἀλάλησθαι καὶ φνομένους — κελεύθους' (7, 8), ἀργαλέας — κελεύθους. ἀργαλέας κελεύθους φησὶν εἶναι τῶν ψυχῶν τὰς εἰς τὰ σώματα μεταβολὰς καὶ μετακομήσεις. τοῦτ' ἐστὶν ὃ λέγει· ἀργαλέας — κελεύθους (8). μεταλλάσσοσι γὰρ αἱ ψυχὰς εἰς σώματος, ὑπὸ τοῦ Νείκου μεταβαλλόμεναι καὶ κολαζόμεναι, καὶ οὐκ ἐώμεναι μένειν εἰς τὸ ἐν. ἀλλὰ κολάζεσθαι ἐν πάσαις κολάσεσιν ὑπὸ τοῦ Νείκου τὰς ψυχὰς μεταβαλλόμενας σῶμα ἐκ σώματος· αἰθ' ἐριόν γε, φησὶ, μένος — πάντες (9—12). αὕτη ἐστὶν ἡ κόλασις ἣν κολάζει ὁ δημιουργὸς καθάπερ χαλεκὸς τις μετακοσμῶν σίδηρον καὶ ἐκ πυρὸς εἰς ὕδωρ μεταβάπτων· πῦρ γὰρ ἐστὶν ὁ αἰθ' ἦρ ὄθεν εἰς πόντον μεταβάλλει τὰς ψυχὰς ὁ δημιουργός, χθὼν δὲ ἡ γῆ, ὄθεν φησὶν· ἐξ ὕδατος εἰς γῆν, ἐκ γῆς δὲ εἰς τὸν ἀέρα, τοῦτέστιν ὃ λέγει· γαλα δ' ἐς αὐγὰς ἡ εἰλίον — πάντες' (10—12). μισομένης οὖν τὰς ψυχὰς . . . συνάγει ἡ Φίλα ἀγαθὴ τις οὐσα καὶ κατοικτεῖρουσα τὸν στεναγμὸν αὐτῶν καὶ τὴν ἄτακτον καὶ πονηρὰν τοῦ Νείκου τοῦ μαινομένου κατασκευὴν . . . διὰ τὴν τοιαύτην οὖν τοῦ ὀλεθρίου Νείκου διακόσμησιν τοῦδε τοῦ μεμερισμένου κόσμου πάντων ἐμφύχων ὁ Ἐμπεδοκλῆς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς ἀπέχεσθαι παρακαλεῖ· εἶναι γὰρ φησὶ τὰ σώματα τῶν ζώων τὰ ἐσθιόμενα ψυχῶν κεκολασμένων οὐκ ἐπιήρεια. καὶ ἐγκρατεῖς εἶναι τοὺς τῶν τοιοῦτων λόγων ἀκροωμένους τῆς πρὸς γυναικα ὀμνίας διδάσκει, ἵνα μὴ συνεργάζωνται καὶ συνεπιλαμβάνονται τῶν ἔργων, ᾧν δημιουργεῖ τὸ Νείκος τὸ τῆς Φίλας ἔργον λῦον αἰεὶ καὶ διασπῶν· τούτων εἶναι φησὶν ὁ Ἐμπεδοκλῆς νόμον μέγιστον τῆς τοῦ παντὸς διοικήσεως λέγων ὀδέ πως· ἔστιν — ὄρκοις' (1, 2), ἀνάγκην καλῶν τὴν ἐξ ἐνὸς εἰς πολλὰ κατὰ τὸ Νείκος καὶ ἐκ πολλῶν εἰς ἓν κατὰ τὴν Φίλαν μεταβολὴν. θεοὺς δέ, ὡς ἔφη, τέσσαρας μὲν θνητούς, πῦρ ὕδωρ γῆν ἀέρα, δύο δὲ ἀθανάτους, ἀγενηήτους, πολεμικούς ἑαυτοῖς διὰ παντός, τὸ Νείκος καὶ τὴν Φίλαν. imitatio PLATONIS A 99 p. 104, 34 1. 3. 5. 6. 13 PLUT. de exil. 17 p. 807 C ὁ δ' Ἐ. ἐν ἀρχῇ τῆς φιλοσοφίας προαναφανήσας· ἔστιν — ἀλ' ἡ τῆς' οὐχ' ὄπως' ἑαυτόν, ἀλλ' ἀφ' ἑαυτοῦ πάντας ἀποδεικνύει μετανάστας ἐνταῦθα καὶ ξένους καὶ γυνάδας ἡμᾶς ὄντας . . . φεύγει [sc. ἡ ψυχὴ] καὶ πλανᾶται θεοῖς ἐλαυνομένη δόγμασι καὶ νόμοις. 1. 2 SIMPL. phys. 1184, 5 τί δὲ διαφέρει τοῦ ὅτι πέφυκεν οὕτως τὸ ἐξ ἀνάγκης λέγειν, αἰτίαν μὴ προστιθέντα; ταῦτα δὲ Ἐ. ἔοικε λέγειν ἐν τῷ ἐν δὲ μέρει — χρόνοιο (fr. 26, 1) καὶ ὅτ' ἀνάγκην τῶν γινομένων αἰτιᾶται· ἔστιν — ὄρκοις'· διὰ γὰρ τὴν ἀνάγκην καὶ τοὺς ὄρκους τούτους ἐκάτερον παρὰ μέρος ἐπικρατεῖν φησὶ. ΡΟΡΡΗΥ. περὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν Stob. ecl. II 42 (169, 3 Wachsm.) ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τὸ τοιαύτην εἶναι τὴν εἰμαρμένην, εὐκαιρῶν ταῖς τῶν νόμων διαγορεύσει νόμον οὐσαν καὶ αὐτὴν καὶ 'θεῶν — ὄρκοις', φησὶν Ἐ. 1 signif. PLUT. de soll. an. 7 p. 964 E Ἐ. καὶ Ἡράκλειτος . . . ὀδυρόμενοι (Emp.) καὶ λοιδοροῦντες (Her.) τὴν φύσιν ὡς ἀνάγκην (Emp.) καὶ πόλεμον (Her.) οὐσαν 3 sqq. significat PLUT. de def. orac. 16

p. 418 E τὸ δὲ τοῖς δαίμοσι τούτοις μονονοχὶ δράγδην λαμβάνοντας ἐκ τῶν ἐπῶν τῶν Ἐμπεδοκλέους ἀμαρτίας καὶ ἄτας καὶ πλάνας θεηλάτους ἐπιφέρειν κτλ. cf. de esu anim. I 7, 4 p. 996 B 3 HESYCH. εὔτε τις : ὁπότε τις. 5 PLUT. de def. orac. 20 p. 420 D δ' μέντοι μόνον ἀκήκοα τῶν Ἐπικουρῶν λεγόντων πρὸς τοὺς εἰσαγομένους ὅπ' Ἐμπεδοκλέους δαίμονας, ὡς οὐ δυνατόν εἶναι φάλους καὶ ἀμαρτηκούς ὄντας μακαρίους καὶ μακροβίους εἶναι . . . εὐηθὲς ἔστι cf. CHALCOP. in Tim. c. 196 p. 198, 5 Wg. HESYCH. λελάχασι : τετεύχασι [h. e. τετυγγήασι Graeculorum more] 6. 7 CELSUS apud Origen. c. Cels. VIII 53 ἐπειδὴ δὲ σώματι συνδεθέντες ἀνθρώποι γεγονάσιν εἴτ' οἰκονομίας τῶν ὄλων ἐνεκεν εἴτε ποιῶς ἀμαρτίας ἀποτίνοντες εἰδ' ὑπὸ παθημάτων τινῶν τῆς ψυχῆς βαρυνθείσης, μέχρως ἂν ταῖς τεταγμέναις περιόδοις ἐκκαθαρθῆι· δεῖ γὰρ κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα τρις — ἀλλάγησθαι ἡ γινόμενῃν παντοῖαν διὰ χρῆσθαι ἰδέαν θνητῶν. 9—12 PLUT. de Is. 26 p. 361 C Ἐ. δὲ καὶ δικαιοσύνη διδόναι τοὺς δαίμονας ὧν ἂν ἐξαμαρτῶσι καὶ πλημμελήσωσιν αἰθέριον — πάντες, ἄχρως οὐ κολασθέντες οὕτω καὶ καθαρθέντες αὐδὶς τὴν κατὰ φύσιν χώραν καὶ τάξιν ἀπολάβωσι [hinc Euseb. P. E. V 5, 2]. 9—11 IDEM de vit. aere al. 7 p. 830 F πλάζονται καθάπερ οἱ θεήλατοι καὶ οὐρανοπέτεις ἐκεῖνοι τοῦ Ἐμπεδοκλέους δαίμονες αἰθέριον — δίναις 13. 14 PLOTIN. ENN. IV 8, 1 [quem exc. Aeneas Gaz. Theophr. p. 5 et 7 ed. Paris 1836] Ἐ. τε εἰπὼν ἀμαρτανούσας νόμον εἶναι ταῖς ψυχαῖς πεσεῖν ἐνταῦθα καὶ αὐτὸς φησὶ φερόμενον ὅσον καὶ Πυθαγόρας οἶμαι καὶ οἱ ἄπ' ἐκείνου ἠώτιττοντο περὶ τε τούτου περὶ τε πολλῶν ἄλλων. cf. IV 18, 5 PHILOP. de anima 73, 31 ὡς — πλίσυρος itemque de gen. et corr. 268, 4. phys. 24, 18 ὅθεν καὶ τὸ πολυθρόνητον περὶ ψυχῆς ἔφη ὡς — πλίσυρος τούτέστι πεπεισμένος τῇ ἑτεροποιοῦ τῆς ψυχῆς δυνάμει. ASCLEP. in Metaph. 197, 17 πάντα ταῦτα συμβολικῶς ἔλεγεν ὁ Ἐμπεδ. οὕτε γὰρ τὸν σφαῖρον ὑπετίθετο φθειρῆσθαι, ὡς φησιν, οὕτε δὲ τὸν αἰσθητὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ τούτων ἐδήλου τὴν ἀνοδὸν καὶ τὴν κάθοδον τῆς ψυχῆς. διὸ ἔλεγεν ὡς — πλίσυρος HIEROCL. in carm. aug. 54 κἀταίω γὰρ καὶ ἀποκίπτει τῆς εὐδαίμονος χώρας ὁ ἀνθρώπος, ὡς Ἐ. φησιν ὁ Πυθαγόρειος φησὶ φησὶ — πλίσυρος cf. PROCL. in Parm. 723, 30 (Paris. 1864); HERMIAS in Plat. Phaedrum p. 148 Ast; SYNES. de provid. 1 et hymn. 3, 717 (cf. Nauck Mél. gr. r. IV 196)

ἔστιν Ἀνάγκης χρῆμα, θεῶν ψήφισμα παλαιόν,

αἰδίων, πλατέεσσι κατεσφραγισμένον δοκοῖς·

εἰτέ τις ἀμπλακίησι φόνωι φίλα γυῖα μίγηη

* * ὃς κ(ε) ἐπιλοχρον ἀμαρτήσας ἐπομόσση,

5 δαίμονες οἷτε μακροβίους λελάχασι βλοιο,

1 ἔστιν] ἔστι τι Plut. Hipp. ἀνάγκη Hipp. Simpl. χρῆμα Plut. Hipp. Simpl. i. e. *effatum, vaticinium*, τὸ κεχρημένον; ἤμα Bernays, κοῖμα Weil. cf. Plato Phaedr. 248 C; mire conflatum Gorg. Hel. 6 θεῶν βουλευμάτων καὶ ἀνάγκης ψηφίσμασιν ψήφισμα Plut. Hipp. Porph.: σφρήγισμα Simpl. (ex v. 2) 2 πλατέεσι κατεσφραγισμένον Hipp. Porph. cf. fr. 30, 3 3 μίγηη] μιν *codd. mei* Bernard. 4 *supplevi* Νεῖκεῖ θ' *Mél. Weil* 125 ὃς καὶ Hipp. ἀμαρτήσας i. e. ὁμαρτήσας ἐπομόσση Hesiodi exemplar Theog. 793: ἐπομοῶσι Hipp. 5 δαίμονες οἷτε Plut. et paraphr. Hipp.: δαιμόνιοι τε Hipp. codex μακροβίους Plut. λελάχασι Hipp. cf. Hesychn.: λελόγγασι Plut.; λελάχασι Meineke, at verte: *inter eos qui ut daemones longaeuitatem sortiti sunt βλοιο* Hipp.

τρεις μιν μυρίας ὥρας ἀπὸ μάκαρων ἀλάλησθαι,
 φρομένους παντοῖα διὰ χρόνου εἶδεα θνητῶν
 ἀργαλέας βιότιοι μεταλλάσσοντα κελεύθους.
 αἰθέριον μὲν γὰρ σφρα μένος πόντονδε διώκει,
 10 πόντος δ' ἐς χθονὸς οὐδας ἀπέπτυσσε, γαῖα δ' ἐς ἀγὰς
 ἡελίου φαέθοντος, ὁ δ' αἰθέρος ἐμβαλε δίναις·
 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται, στυγέουσι δὲ πάντες.
 τῶν καὶ ἐγὼ νῦν εἰμι, φρυγὰς θεόθεν καὶ ἀλήτης,
 Νεικεῖ μαινομένωι πῖσυνος.

6 τρεις — μυρίας ὥρας cf. Herodot. II 123. Plato Phaedr. p. 248 (Dieterich *Nekyia* 119) μιν Plut. (i. e. αὐτούς cf. *Mel. Weil* 127): μὲν Celsus Hipp.
 7 γινομένην (accommodans) Cels. παντοῖαν Cels. χρόνον Cels. Hipp.: corr.
 Bergk ἴδεα Hipp.: ἰδέαν Cels. 9 μὲν γὰρ Plut. 361: γε Hipp.: γὰρ Plut. 830.
 locus ex sacris formulis petitus cf. Aesch. Prom. 580 sqq., Soph. Oed. R. 1418;
 Eur. Herc. 1295 Verg. Aen. VI 724 10 δεε///χθονὸς Hipp. (idemque πόντονδε-
 ἐχθονος pro πόντονδε (9)): δὲ χθονὸς Plut. 830 et (ex Plut. 361) Eus. ἀνέπτυσσε
 Plut. 830 γὰρ δ' εἰς Hipp. ἀγὰς] αἰθῆς Plut. 361 11 φαέθοντος Hipp.:
 ἀκάμαντος Plut. 12 ἄλλος — δέχεται ex Hesiod. theog. 800 13 τῶν Hipp.:
 τῆν Plut. 607: ὡς (nisi citantis est) Philop. νῦν Plut.: δεῦρ' Philop. Asclep.:
 om. Hipp. 14 αἰθρομένωι Asclep.

116 [69 K., 232 St.]

PLUT. Quaest. conv. IX 5 p. 745 C ὁ δὲ Πλάτων ἄτοπος, ταῖς μὲν αἰθροῖς
 καὶ θελοῖς περιφοραῖς ἀντὶ τῶν Μουσῶν τὰς Σειρήνας ἐνιδρύων οὐ πάντῃ φι-
 λανθρώπους οὐδὲ χρηστοὺς δαίμονας, τὰς δὲ Μούσας ἢ παραλείπων παντά-
 πασι ἢ τοῖς τῶν Μοιρῶν ὀνόμασι προσαγορευῶν καὶ καλῶν θυγατέρας Ἀνάγ-
 κης. ἄμουσον γὰρ Ἀνάγκη, μουσικὸν δὲ ἢ Πειθῶ, καὶ Μοῦσα ἢ φιλόδημος
 οὐσα [μούσαις φιλοδαμοῦσα codex: correxi] πολὺ μᾶλλον τῆς Ἐμπεδοκλέους
 Χάριτος

στυγέει δὴ στυλητὸν Ἀνάγκην.

φιλόδημος οὐσα vix ad Empedoclea pertinent

117 [380. 381 K., 383. 384 St.]

1. 2 CLEM. Strom. VI 24 p. 750 P. ἦδη — ἰχθύς; ATHEN. VIII 365 E.

LAERT. VIII 77 καὶ τὴν ψυχὴν παντοῖα εἶδη ζῶιων καὶ φυτῶν ἐνδύεσθαι. φησὶ
 γοῦν ἦδη — ἰχθύς' [hinc Anth. IX 569 Pal. et Plan.]; HIPPOL. Ref. I 3, 2
 [supra p. 89, 5] ἦτοι — ἰχθύς' [inde et ex Suida Cedren. Chronic. I p. 276
 Bekk. ἦτοι μὲν πρῶτα κούρος ἐγενόμην κόρη τε καὶ θῆρ καὶ θάμνος καὶ ἐξ
 ἄλός ἐμνηστος ἰχθύς καὶ ἐν Ὀλυμπίαι βοῦς] THEMIST. de anima p. 35, 13 Heinze
 (sine lemmate) ἦδη — οἰωνός τε' [hinc Aen. Gaz. Theophr. p. 5 post Plotini
 IV 8, 1 exc.]; CHALCID. in Tim. 197 p. 239, 15 Wr. (ex Posidonii in Tim. comm.)
 namque ego iam dudum vixi puer et solida arbor, Ales et ex undis animal,
 tam lactea virgo; cf. BASILIUS in hexaem. VIII p. 85 B Paris. CYRILL. in Jul.
 VII p. 872 C [ex Porphyrii hist. phil. ?]. PHILOPON. de anima 140, 7 [inde So-
 phon. 24, 38] OLYMPIOD. in Phaedonem p. 46, 22 Finckh. EUSTATH. ad Od. σ 9
 [II 169, 9 Lips.] 1 PHILOSTR. V. Apoll. I 1 [inde Suid. s. v. Ἐμπεδ. et Πυθαγ.,

Cedren.] 2 PROCL. in r. p. II 333, 6 Kroll. *καὶ ἔοικεν τῆς εἰς φυτὰ μόνῃ πτώσεως αὐτὰς ἐξαιρεῖν καὶ ταύτῃ τοῦ Ἐμπεδοκλέους διαφέρειν, ὃς φησιν καὶ θάμνος γενέσθαι ποτὲ καθάπερ οἰωνός καὶ ἐξ ἄλλος ἔμπορος λχθύς.* TRIBUT. de anima 32 E *qui se deum delirarat . . . thamnus et piscis fui imit.* HERM. irr. 4 [Dox. 652, 12] *ἔτι δὲ ὁ Ἐ. καὶ θάμνον με ποιεῖ imitantur* ORPHICA Procl. in R. P. II 339, 4 Kr.

*ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμεν κοῦρός τε κόρη τε
θάμνος τ' οἰωνός τε καὶ ἔξαλος ἔλλοπος λχθύς.*

1 ἦτοι μὲν γὰρ ἐγὼ Hipp. κοῦρός τε κόρη τε Clem. Laert. Hipp. Olymp.: κοῦρός τε κόρη τε Philop.: κόρη (κόρη) τε κόρος τε Athen. Philostr. The- mist. Cyrill. Eust.; cf. Cedr. l. supra cit. 2 θάμνος omnis antiquitas: ἀμνός Schneidewin; sed pecudis in proximis fortasse uberior fuit mentio, ut quam potissimum spectaret ἔξαλος (vel ἐξ ἄλλος) Athen. Laert. Chalc. Hipp. Procl. Philop. cf. ἔξαλος var. l. λ 134 (v. Herodian. ad h. l.); intellegit e mari exiliensis, quod imitatur Opp. Hal. 2, 593: εἰν ἄλλ Clem. Cyrill. Olymp. ἔλλοπος Clem. (cf. fr. 3): ἔμπορος Athen. Hipp. Them. Procl. Philop. Eust. Olymp. (codd. BC varia l.): ἔμπυρος Laert.: φαίδιμος Cyrill.: ἔμπυρος Eus. Cedr.: νήκντος Olymp., ἄμφορος idem codd. BC var. l.

118 [13 K., 385 St.]

CLEM. Strom. III 14 p. 516 P. *ἄλλος δὲ αὐτοῖς (Heraclito) συμπερόμενος καὶ Ἐμπεδοκλῆς λέγων 'κλαυσά τε — χῶρον' cf. SEKR. adv. math. XI 96 ἄλλ' εἰώθεαι τινες τῶν ἀπὸ τῆς Ἐπικουρόρου αἰρέσεως (? Hermarchus) . . . λέγειν ὅτι φυσικῶς καὶ ἀδιδάκτως τὸ ζῷον φεύγει μὲν τὴν ἀλγυθόνα, δῶκαι δὲ τὴν ἡδονήν' γεννηθὲν γοῦν καὶ μηδέπω τοῖς κατὰ δόξαν δουλεύον ἅμα τῷ ἠαπισθῆναι ἀσυνήθει ἀέρος ψύξει ἔκλαυσέ τε καὶ ἐκώκυσεν.* v. LUCR. V 226 (cf. Busch de Posidonio Lucreti auct. Gryph. 1882 p. 1)

κλαυσά τε καὶ κώκυσσα ἰδὼν ἀσυνήθεα χῶρον.

119 [11. 12 K., 390. 391 St.]

CLEM. Strom. IV 12 p. 569 Pott. *παιδεύων δὲ οἷμαι καὶ ἐλέγχων 'ἐξ οἷης — ὄλβου', ὡς φησιν Ἐ. ὅδε λοιπὸν μετὰ θνητῶν ἀναστρέφεται* PLUT. de exil. 17 p. 607 D (post fr. 115, 1 sqq.) *εἰθ' ὡσπερ ἐν νήσω σάλον ἐχούση πολὺν, καθάπερ φησὶν ὁ Πλάτων 'ὄστρέου τρόπον' ἐνδεδεμένη τῷ σώματι δὲ τὸ μὴ ἀναφέρειν μηδὲ μνημονεύειν 'ἐξ οἷης — ὄλβου' μεθέστηκεν . . . οὐρανῷ καὶ σελήνης γῆν ἀμειψαμένη [scil. ἡ ψυχῆ] καὶ τὸν ἐπὶ γῆς βίον, εἰάν μικρὸν ἐνταῦθα τόπον ἐκ τόπου παραλλάξῃ, ὁσανασχετεῖ καὶ ξενοπαθεῖ [inde Stob. flor. 40, 5 p. 737, 11 Hense]* HIPPOCR. Ref. V 7 p. 103 *καὶ ὅτι οὗτος, τουτέστιν ὁ τοιοῦτος Ἐρμῆς ψυχαγωγός . . . τῶν ἐξυπνιασμένων καὶ ἀνεμνησμένων 'ἐξ οἷης — ὄλβου' . . . κατενεχθεισῶν ὡς εἰς πλάσμα τὸ πῆλινον.* cf. A 3, p. 88, 40

ἐξ οἷης τιμῆς τε καὶ δόσου μήκεος ὄλβου . . .

τε om. Hipp. ὄσον Gesner: ὄσον Plut. Stob.: οἷον Clem.: om. Hipp. cetera ex pedestri paraphrasi Clementis sic instaurat Karsten: ὅδε πεσῶν (cf. Plotin IV 8, 1) *κατὰ γαῖαν ἀναστρέφομαι κατὰ θνητῶν [μετὰ θνητοῖς Stein]*

120 [31 K., 392 St.]

ΡΟΥΡΗΥΕ. de antro nymph. 8 p. 61, 19 Nauck. παρά τε γὰρ Ἐμπεδοκλεῖ αἱ ψυχοπομποὶ δυνάμεις (sic recte) λέγουσιν

ἡλύθμεν τὸδ' ὑπ' ἄντρον ὑπόστεγον . . .

παρά τε Πλάτωνι ἐν τῷ ἑβδόμῳ τῆς Πολιτείας [p. 514 A] λέγεται 'ὡδὲ γὰρ ἀνθρώπους οἷον ἐν καταγείῳι [ἀντροῖσι καὶ] οὐκῆματι σπηλαιώδει' κτλ. . . . ὅτι μὲν οὖν σύμβολον κόσμον τὰ ἄντρα καὶ τῶν ἐγκοσμίων δυνάμεων ἐτίθεντο οἱ θεολόγοι, διὰ τούτου δελήλωται. PLOTIN. ENN. IV 8, 1 Plato ἐν φρουρῶι τὴν ψυχὴν φησιν εἶναι καὶ τὸ σπήλαιον αὐτῷ ὡσερ Ἐμπεδοκλεῖ τὸ ἄντρον τόδε τὸ πᾶν δοκεῖ μοι λέγειν, ὅπου γε λύσιν τῶν δεσμῶν καὶ ἄνοδον ἐκ τοῦ σπηλαιου τῆι ψυχῆι φησιν εἶναι τὴν πρὸς τὸ νοητὸν πορείαν [hinc Aen. Gaz. Theophr. p. 6 Boiss.]

121 [13. 21. 22 K., 385—388 St.]

1. 2. 4 PROCLUS. ad c. aur. 24 ad v. 54 sqq. ἀνεῖσι δὲ καὶ τὴν ἀρχαίαν ἔξιν ἀπολαμβάνει, εἰ φύγοι τὰ περὶ γῆν καὶ τὸν ἀτερπέα χῶρον ὡς ὁ αὐτὸς λέγει, ἔνθα — Κηρῶν, εἰς ὃν οἱ ἐμπροσθέντες Ἄτης — ἡλάσκουσι'. ἡ δὲ ἔφεσις τοῦ φεύγοντος τὸν τῆς Ἄτης λειμῶνα πρὸς τὸν τῆς Ἀληθείας ἐπίγεται λειμῶνα, ὃν ἀπολιπὼν τῆι ὁμητῆι τῆς περορορηήσεως εἰς γῆριν ἐρχεται σῶμα ὀλβιον ἀλῶνος ἀμερθεῖς. 2. 4 PROCL. in R. P. II 157, 24 Kroll. τούτου Ἐ. ὡδὼν τὸν λειμῶνα παντοίων αὐτὸν εἶναι κακῶν πληρῆ καὶ εἶπεν καὶ εἰπὼν ἀνώμωξεν ἔνθα — ἡλάσκοντα'. cf. SYNES. de prov. 1 [A 99 p. 105, 18]

2. 3 PROCLUS in Crat. p. 103 Boiss. (sine lemmate) ἡ μὲν ἱατρικὴ τοῦ θεοῦ μᾶλλον ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην ἔνθα — φευστά' 2 PHIL. de prov. [ap. Eus. P. E. VIII 14 p. 390 C] τὸν ἐν τοῖς τοιούτοις χωροῖς ἐνοικοῦντα, ἔνθα — Κηρῶν' ἐναλλάττεσθαι τὰς ἀπὸ τῶν τοιούτων τιμὰς ἀναγκαῖον. THEO Smyrn. p. 149, 4 Hiller [ex Adrast. comm.?] τῶν δ' ὑπὸ σελήνην καὶ περὶ ἡμᾶς καὶ μέγχις ἡμῶν πᾶσα μεταβολὴ καὶ κίνησις καὶ καθάπερ φησὶν, ἔνθα — Κηρῶν'. καὶ γὰρ γένεσις καὶ φθορὰ περὶ πάντα τὰνταῦθα καὶ αὐξήσις καὶ μείωσις ἀλλοιώσις τε παντοία καὶ ἡ κατὰ τόπον ποικίλη φορὰ. Indidem CHALC. in Tim. 79 p. 143, 17 Wr. at vero sub luna usque ad omne genus motuum, omne etiam mutationum, prorsus ut est in vetere versu 'nec ubiuis (?) rabies furiarum examina mille (cf. Rh. Mus. 49, 478) DEMETR. Cydon. Boiss. Anecd. Nov. p. 299. imitatur VERG. Aen. VI 274 sqq. 4 PROCL. in Tim. p. 339 [B p. 824 Schn.], οὕτω δὲ καὶ ἐν Πολιτεῖαι [X 621 A] τὸν τῆς Δήτης ποταμὸν ἀπεκάλεσε πᾶσαν τὴν γενεσιουργὸν φύσιν, ἐν ἣι καὶ ἡ Δήθη καὶ ὁ τῆς Ἄτης λειμῶν, ὡς φησιν Ἐ. IUL. or. 7 p. 226 B ἐπιβλέπει τοὺς ἄλλους Ἄτης — ἡλάσκοντας'. THEMIST. or. XIII 178 μηδὲ Ἐμπεδοκλεῖ συγχοφούντες ἀληθῆ λέγειν δυσφημοῦντι τὸν ἐπίγειον τόπον καὶ Ἄτης λειμῶνα ἐπονομάζοντα (cf. XX p. 240) SYNES. epist. 157 p. 730 C Hercher τοὺς ἀνθρώπους ἡμᾶς Ἄτης — ἡλάσκοντας' καὶ ταῖς χθονίαις ἐγκαλινδουμένους φροντισίω κτλ.

. ἀτερπέα χῶρον,

ἐνθα Φόνος τε Κότος τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κηρῶν

1 cf. Hom. λ 94 ἡλυθες ὄφρα ἰθι νέκνας καὶ ἀτερπέα χῶρον; cf. Dem. 25, 52 μεθ' ὧν δ' οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς ἐν Αἰδου γράφουσιν, μετὰ τούτων, μετ' Ἀράς καὶ Βλασφημίας καὶ Φθόνου καὶ Στάσεως καὶ Νείκου. oreus Empedocli est terra 2 φόνος τε κότος τε Hier. Chalc.: φθόνος τε κότος τε Sy-

ἀύχηραι τε νόσοι καὶ σήψιμες ἔργα τε βευστά
 Ἄτης ἂν λειμῶνα κατὰ σκότος ἠλάσκουσιν.

nes. provid.: φόνος τελούνται Philo: κότος τε φόνος τε Theo: μόγους τε κό-
 πους τε Demetr.: τόκος τε φόνος τε Theone abusus Knatz 3 ἔργα τε βευ-
 στά nec sunt humanae res fluxae (Karsten) nec vero foedum morbi genus (Stein),
 sed agri inundationibus vexati cf. Hipparch. ap. Stob. flor. 108, 81 (p. 48, 20 sqq.
 47, 1, 48, 16 Mein.) 4 ἂν λειμῶνα Bentley: ἀνά λειμῶνα Hier.: ἐν λειμῶνι
 Procl. Iul. Synes.; de λειμῶνι cf. Norden Herm. 28, 398 σκότον Iul. Syn.
 ἠλάσκουσιν Hier. Synes. provid. (cf. Hom. B 470 μυῖαν ξθνεα πολλά, αἶ τε κατὰ
 σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν): ἠλάσκονται Procl.: ἠλάσκονται Iul. (V): ἠλά-
 σκοντας Syn. epist.

122 [24—27 K., 898—896 St.]

1—4 PLUT. de tranq. an. 15 p. 474 B ἀλλὰ μᾶλλον, ὡς Ἔ, διτταί τινες
 ἕκαστον ἡμῶν γιγνόμενον παραλαμβάνουσι καὶ καταρχονται μοῖραι καὶ δαιμονες
 [cf. fr. 120, 123] ἔνθ' — Ἀσάφεια, ὥστε τούτων ἕκαστον σπέσματα τῶν πα-
 θῶν ἀνακεκραμένα δεδωγμένης ἡμῶν τῆς γενέσεως καὶ διὰ τοῦτο πολλὴν ἀνω-
 μαλλίαν ἐχούσης, εὐχεται μὲν ὁ νοῦν ἔχων τὰ βελτίονα, προσδοκᾷ δὲ καὶ θάτερα,
 χρῆται δ' ἀμφοτέροις τὸ ἄγαν ἀφαιρῶν. 2 IDEM de Is. et Os. 48 p. 370 D
 Ἔ. δὲ τὴν μὲν ἀγαθοῦργὸν ἀρχὴν Φιλότητα καὶ Φιλίαν (fr. 18) πολλάκις,
 (ἔτι add. Wil.) δ' Ἀρμονίαν καλεῖ θεμερωπῖν [καλεῖσθαι μέροπι codd.:
 corr. Bentley], τὴν δὲ χεῖρονα Νεῖκος οὐλόμενον (fr. 17, 19) καὶ Δῆριν αἵμα-
 τόεσσαν. HESECH. θεμερωπῖς: ἐρασμία ἀγχόνη [i. ἀρμονίη; αἰσχόνη corr.
 Wil. Aeschyl. Prom. 134 spectari ratus] TZETZ. Chil. XII 573 λέγει γὰρ [sc.
 Emp.] τὴν ἀσάφειαν μελάγκαρπον. IDEM prol. in Aristoph. 136 [Kaibelii
 Com. I 1, 28] εἰ μὴ μετὰ τὴν κατ' Ἐμπεδοκλέα μελάγκαρρον, κατὰ δὲ Τζέτ-
 ζην κοντοῦλαν (?) καὶ κερκεσύραν περιεργεστάτην Ἀσάφειαν [3 Hesech. a.
 v. Καλλιστῶ iniuria testis accitur]

ἐνθ' ἦσαν Χθονίη τε καὶ Ἡλιόπη ταναῶπις,
 Δῆρις θ' αἵματόεσσα καὶ Ἀρμονίη θεμερωπῖς,
 Καλλιστῶ τ' Αἰσχή τε, Θῶσά τε Δηναίη τε,
 Νημερτής τ' ἐρόεσσα μελάγκουρός τ' Ἀσάφεια.

1 ἔνθα] in antro fr. 120, ubi ψυχοπομοποι δυνάμεις versantur sec. Por-
 phy. 3 δειναίη Plut.: corr. Bentley 4 Νημερτής ex Hom. Σ 46 μελάγκου-
 ρος Tzet. (Prol., μελάγκουρος Chil.): μελάγκαρπος Plut.; illud pertinet ad κον-
 ράν, sordium luctusque signum; cf. εὐκουρος

123 [28—30 K., 397—400 St.]

1—3 CORNUTUS epidrom. 17 de Titanibus: οὗτοι δ' ἂν εἰεν διαφοραὶ τῶν
 ὄντων ὡς γὰρ Ἔ. φυσικῶς [ὁ φυσικός Stein, Φυσικοῖς Osann uterque falso]
 ἐξαριθμεῖται Φυσῶ — Μεγιστῶ καὶ Φορῶν καὶ Σοφῶν τε καὶ Ὀμ-
 φαίην καὶ πολλὰς ἄλλας, τὴν εἰρημένην ποικίλαν τῶν ὄντων αἰνιττόμενος,
 οὕτως ὑπὸ τῶν παλαιῶν Ἰαπετός μὲν ὀνομάσθη ὁ λόγος καθ' ὃν φωνητικὰ
 (τὰ) ζῶια ἐγένετο καὶ τὸ ὅλον ψόφος ἀπετελέσθη, λαφετός τις ὢν (ὡ γὰρ
 ἔστιν ἡ φωνή), Κολός δὲ κτλ.

Φυσώ τε Φθιμένη τε, καὶ Ἐθναίη καὶ Ἔγερσις,
Κινῶ τ' Ἀστεμφής τε, πολυστέφανός τε Μεγιστώ
καὶ Φορῆ, Σωπή τε καὶ Ὀμφαίη . . .

2 Hes. κινῶ: κίνησις Δωριεῖς 3 φορῆη melior., φορῆη dett. nonnulli; *Magnificae* opposita *Sordida* cf. φορύνειν, φορύσσειν (φορύνειν) ut Φύη ad φύειν, ἀφύη ad ἀφύειν; et ὄφρῆη iuxta ὄφρῆς ut φορῆη iuxta φόρος (anus) Σωπή (sic Bergk cf. Pindari *σωπᾶν*) apte opponitur Ὀμφαίη

124 [14. 15 K., 400. 401 St.]

1. 2 CLEM. Strom. III 14 p. 516 P. (post fr. 125) καὶ πάλιν ὡς πόποι — ἐγένεσθε'. 2 PORPHYR. de abst. III 27 ἐντεῦθεν τὸ θρηνούμενον πρὸς τῶν παλαιῶν ὡς τοίων — γενόμεσθα', ὅτι τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον καὶ ἐν πᾶσιν ἀβλαβὲς σώζειν οὐ δυνάμεθα TIMON fr. 33 Wachsm. [ap. Eus. P. E. XIV 19, 28, hinc Theodor.] σχέτλιοι ἄνθρωποι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον τοίων — πέπλασθε'

ὦ πόποι, ὦ δειλὸν θνητῶν γένος, ὦ δυσάνολβον,
τοίων ἐκ τ' ἐρίδων ἐκ τε στοναχῶν ἐγένεσθε.

1 ὦ (post γένος Scaliger): ἦ Clem.; ἄ hic et ante δειλὸν Bywater δυσάνολβον ex imitatione Homerici δυσάμμορος 2 τοίων Clem. Porph. Timon (Eus. Theodor. optimi): ποίων Tim. (Theodor. pauci codd.): οἶων Bergk; τοίων explicat priora ἐκ τ' Porph. Tim.: ἐξ Clem. στοναχῶν Tim. Clem.: νεικέων Porph. memoriter citans ἐγένεσθε Clem.: γενόμεσθα Porph.: πέπλασθε Tim. Eus. (πέπλησθε Theod., πεπλάνησθε corr. Eus. Theod.)

125 [378 K., 404 St.]

CLEM. Strom. III 14 p. 516 P. (post fr. 118)

ἐκ μὲν γὰρ ζῶων ἐτίθει νεκρὰ εἶδε' ἀμειβίων.

ζῶων scripsi: ζῶων vulgo εἶδε' Sylburg: ἦδ' L; videtur pertinere ad lapsum animarum. nam hunc v. Lustralium esse cognoscitur ex Clem. serie, alioqui recordareris fr. 35, 14

126 [379 K., 402 St.]

PLUT. de esu comm. 2, 3 p. 998 C de palingenesia ἀλλάσσει δὲ ἡ φύσις ἀπαντα καὶ μετοικίζει σαρκῶν — χιτῶνι' (sine lemmate). ταῦτ' οὐκ ἀποτρέπει τὸ ἀνήμερον, τὸ ἀκόλαστον, τὸ καὶ σώμασι νόσους καὶ βαρύντητας ἐμποιεῖν καὶ ψυχὴν ἐπὶ πόλεμον ἀνομώτερον τρεπομένην διαφθεῖρειν, ὅταν ἐθισθῶμεν μὴ αἵματος ἀνευ καὶ φόνου μὴ ξένον ἐστιάειν, μὴ γάμον ἐορτάζειν, μὴ φίλοις συγγίγνεσθαι PORPHYR. ap. Stob. Ecl. I 49, 60' [I 446, 7 W.] αὐτῆς γὰρ τῆς μετακοσμήσεως ἐμαρμένη καὶ φύσις ὑπὸ Ἐμπεδοκλέους δαίμων ἀνηγόρευται σαρκῶν — χιτῶνι' καὶ μεταμπίχουσα τὰς ψυχάς.

σαρκῶν ἀλλογνῶτι περιστέλλουσα χιτῶνι.

ἀλλογνῶτι Plut. Porph.: ἀλλογνῆτι. Lobeck (ἀλλογρῶτι Wakefield: ἀλόλοχρωτι Stein); teneo ἀλλογνῶτι (ut ἀγνώσις, ἀρίγνωσις) corpus aliis atque hominibus cognitum, familiare; nam agitur de metempsychosi.

127 [362. 383 K., 438. 439 St.]

1. 2 AEL. nat. an. XII 7 λέγει δὲ καὶ Ἐ. τὴν ἀρίστην εἶναι μετοίκησιν τὴν τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὲν ἐς ζωῶν ἢ λήξῃς αὐτὸν μεταγάγοι, λέοντα γίνεσθαι· εἰ δὲ ἐς φυτόν, δάφνην. ἃ δὲ Ἐ. λέγει ταῦτά ἐστιν ἐν — ἠγκόμοισιν'. SCHOL. ms. in Aphth. Progymn. (Hermannii *Orphica* p. 511) Ὅρφευς ὁ παῖς Ὀλύγγου πού φησιν ἐν λόγοις ἐν — ἠγκόμοισιν'.

ἐν θήρεσσι λέοντες ὀρειλεχέες χαμαιεῦναι

γλιγγονται, δάφναι δ' ἐνὶ δένδροσιν ἠγκόμοισιν.

1 ἐν θήρεσσι Schol. Aphth.: ἐν θηροῖ δὲ Ael. cf. Hes. ὀρειλεχέες: ὀρέσκοιτο χαμαιεῦναι Hom. II 235 2 ἐνὶ Ael.: ἐν Schol. Aphth.

128 [368—377 K., 405—414 St.]

1—10 ΠΟΡΦΥΡ. de abst. II 20 (e Theophrasto de pietate) τὰ μὲν ἀρχαῖα τῶν ἱερῶν νηφάλια παρὰ πολλοῖς ἦν· νηφάλια δ' ἐστὶν τὰ ὑδρόσπονδα, τὰ δὲ μετὰ ταῦτα μελίσπονδα· τοῦτον γὰρ ἔτοιμον παρὰ μελιτῶν πρῶτον ἐλάβομεν τὸν ὑγρὸν καρπὸν· εἰτ' ἐλαιόσπονδα. τέλος δ' ἐπὶ πᾶσιν τὰ ὕστερον γεγνηότα οἰνόσπονδα . . . 21 μαρτυρεῖται δὲ ταῦτα οὐ μόνον ὑπὸ τῶν κύρβων . . . ἀλλὰ καὶ παρ' Ἐμπεδοκλέους, ὃς περὶ τῶν θυμάτων καὶ περὶ τῆς θεογονίας διεξιῶν παρεμφαίνει λέγων [Ἐμπεδοκλή] 'οὐδέ — βασιλεια', ἢ ἔστιν ἡ Φίλλα 'τὴν οὐ γ' — οὐδας', ἄπερ καὶ νῦν ἔτι σώζεται παρ' ἐνίοις οἷον ἔχνη τινὰ τῆς ἀληθείας ὄντα, 'ταύρων δ' — βωμός' τῆς γὰρ οἶμαι φιλίας καὶ τῆς περὶ τὸ συγγενὲς αἰσθήσεως πάντα κατεχούσης, οὐθελς οὐθὲν ἐφόνευεν οἰκεία εἶναι νομιζῶν τὰ λοιπὰ τῶν ζωίων. ἐπεὶ δὲ Ἄρης καὶ Κυδοιμὸς καὶ πᾶσα μάχη καὶ πολέμων ἀρχὴ κατέσχευε, τότε πρῶτον οὐθελς οὐθενὸς ὅλως ἐφείδετο τῶν οἰκείων. Idem c. 27 'ταύρων — γυῖα'. 1—7 ex eodem Theophr. quamvis celato ATHEN. XII 510 C κατὰ γὰρ τὸν Ἐμπεδοκλέα 'οὐδέ — οὐδας' [1—3 Eusth. in II. X 114 (p. 231, 4 Lips.); 8—10 Euseb. P. E. IV 14 Cyrill. c. Jul. IX p. 972 D Migne] respiciunt ARAT. 103 sqq. (cf. Maass Arat. p. 276⁵²) PLATO legg. VI 782b sqq. alii

οὐδέ τις ἦν κελνοισιν Ἄρης θεὸς οὐδὲ Κυδοιμὸς
οὐδὲ Ζεὺς βασιλεὺς οὐδὲ Κρόνος οὐδὲ Ποσειδῶν,
ἀλλὰ Κύπρις βασιλεια.

τὴν οὐγ' εὐσεβέεσσιν ἀγάλμασιν ἰλάσκοντο

5 γραπτοῖς τε ζωίοισι μύροισι τε δαιδαλεόμοις
σμήρνης τ' ἀκρήτου θυσίαις λιβάνου τε θυώδους,
ξουθῶν τε σπονδὰς μελιτῶν ῥιπτοντες ἐς οὐδας·
ταύρων δ' ἀκρήτοισι φόνους· οὐ δέυετο βωμός,
ἀλλὰ μύσος τοῦτ' ἔσκεν ἐν ἀνθρώποισι μέγιστον,

2 οὐδ' ὁ Κρόνος οὐδ' ὁ Ποσ. Porph. 4 ἰλάσκονται Athen. 5 γραπτοῖς τε ζωίοισι tabulae votivae aliaque sacra eius generis cf. Herod. I 164 Iam. Epidaur. 3339, 61 Collitz τε] δὲ Ath. δαιδαλεόμοις Porph. 6 σμήρνοις Ath. ἀκράτου Porph. 7 ξουθῶν Ath. μελιτῶν Victorius (cf. Hes. μελιτῶν κηρίον): μελιτῶν Ath.: μελιτῶν Porph. ῥιπτούντες Porph. 8 ἀκρήτοις Scaliger: ἀκρίτοις Porph. (Cyr.): ἀκράτοις Eus.; ἀρρήτοις Fabricius 9 ἔσχον Cyr.

10 *Θυμὸν ἀπορραίσαντας ἐέδμεναι ἡέα γυῖα.*

10 *ἀπορραίσαντας* Eus. Cyr.: *ἀπορρέσαντες* Porph. *ἐέδμεναι* Cyr.: *ἐέλμεναι* Porph.: *ἐόδμεναι* (vel *ἐσμεναι*) Eus.; *ἐέδμεναι explicari nequit. ἀπορραίζει τε και ἐδμεναι* Merzdorf, conicio *ἐνέδμεναι*, etsi ad *ἐμπαγεῖν* praesens alibi non invenitur *ἡέα* Vigier: *ἡια* Porph. (Eus. Cyr.)

129 [440—445 K., 415—420 St.]

PORPH. V. Pyth. 30 *αὐτὸς δὲ* (Pythagoras) *τῆς τοῦ παντός ἀρμονίας ἡεροᾶτο συνιεις τῆς καθολικῆς τῶν σφαιρῶν και τῶν κατ' αὐτάς κινουμένων ἀστέρων ἀρμονίας, ἧς ἡμᾶς μὴ ἀκούειν διὰ σμικρότητα τῆς φύσεως. τούτοις και 'Ε. μαρτυρεῖ λέγων περὶ αὐτοῦ· 'ἦν — αἰώνεσσιν'. τὸ γὰρ περιώσια και τῶν ὄντων (πάντων) λεύσσεσκεν ἕκαστα και πρραπίδων πλοῦτον και τὰ ἐοικότα ἐμφαντικὰ μάλιστα τῆς ἐξαιρέτου και ἀκριβεστερας παρὰ τοὺς ἄλλους διοργανώσεως ἐν τε τῷ ὄρᾶν και τῷ ἀκούειν και τῷ νοεῖν τοῦ Πυθαγόρου. idem fere ex eodem Nicomacho descripsit Iambl. V. P. 15 p. 67 1. 2 ΛΑΕΒΤ. VIII 54 [cf. A 1. p. 75, 17] *μεμνησθαι δὲ και αὐτὸν Πυθαγόρου λέγοντα 'ἦν — πλοῦτον', οἱ δὲ τοῦτο εἰς Παρμενίδην αὐτὸν λέγειν ἀναφέροντα·**

*ἦν δὲ τις ἐν κεινοῖσιν ἀνῆρ περιώσια εἰδώς,
δς δὴ μήχιστον πρραπίδων ἐκτῆσατο πλοῦτον
παντοίων τε μάλιστα σοφῶν ἐπιήρανος ἐργων·
ὀππότε γὰρ πάσῃσιν ὀρέξαίτο πρραπίδεσσιν,
5 ῥεῖδ' α γε τῶν ὄντων πάντων λεύσσεσκεν ἕκαστον
και τε δὲκ' ἀνθρώπων και τ' εἴκοσιν αἰώνεσσιν*

1 *κεινοῖσιν*, fortasse castis viris prisco more ad animalibus abstinentibus
2. 3 *ordinem mutavit Stein frustra*; sed 3 *τὰ μάλιστα* fortasse recte Bergk 5 *ρεῖδ'*
ὄ γε probabiliter Cobet cf. fr. 114, 2 4—6 *ubi summa vi mentem intenderat, facile singula quaecumque sive decem sive viginti hominum saeculis fiebant perspicere solebat. τῶν ὄντων* i. e. τῶν ὄσα ἦν και ἔστι cf. Synes. de provid. 2, 8 ὄ τοι Σάμιος Πυθαγόρας τὸν σοφὸν ἄλλ' οὐδὲ θεάμονα [φιλοθεάμονα cog. Petavius] φησιν εἶναι τῶν τε ὄντων και γινομένων 6 και τ' duplex praebuit Hom. ξ 465 al. similiter mentis infinitam vim (philosophi scilicet non vatis) Parmenides praedicat fr. 2 *λεύσσε δ' ὁμως ἀπέοντα νόω παρεόντα βεβαίως κτλ.* unde apparet cur nonnulli Parmenidem hic respici arbitratu sint. nec dubium cur Pythagorae quater redivivi mentio facta sit (cf. Rohde *Psyche* II³ 417) [†]

130 [364. 365 K., 421. 422 St.]

1. 2 SCHOL. Nic. Ther. 452 p. 86, 22 *τὰ κτίλα ἐπὶ τῶν ἡμέρων και τιθασῶν τίθεται και ἐπὶ τῶν τῆς ποιμνης προηγουμένων κριῶν και ἐπὶ τῶν λιπαρῶν. ὄ δὲ 'Ε. ἐπὶ τῶν ἡμέρων και πρραίων·*

*ἦσαν δὲ κτίλα πάντα και ἀνθρώποισι προσηγῆ,
ῥῆρες τ' οἰωνοὶ τε, φιλοφροσύνη τε δεδήγει.*

1 *ἦσαν δὲ* KV: *ἦσαν δὲ και* P: *ἦσαν γὰρ* L: *ἡδ' ἦσαν* Ald. *ἀνθρώποισι* V Ald.: *ἀνθρώποις* KP 2 *ῥῆρες* KV(L): *φῆρες* P *οἰωνοὶ τε φιλο-*

σοφροσύνη Sturz; ἄνθρωποι τε φιλοσοφροσύνη codd. falso ponitur vulgo ante fr. 77. 78

131 [338—341 St.]

HIPPOL. Ref. VII 31 p. 254 κόσμον γάρ φησιν εἶναι ὃ Ἐ. τὸν ὑπὸ τοῦ Νείκουσ διουκαύμενον τοῦ πονηροῦ καὶ ἕτερον νοητὸν τὸν ὑπὸ τῆς Φιλίας . . . μέσον δὲ εἶναι τῶν διαφόρων ἀρχῶν Δίκαιον λόγον, καθ' ὃν συγκρίνεται τὰ διηρημένα ὑπὸ τοῦ Νείκουσ καὶ προσαρμόζεται κατὰ τὴν Φιλίαν τῷ ἐνί. τοῦτον δὲ αὐτὸν τὸν Δίκαιον λόγον τὸν τῆ Φιλίας συναγωνιζόμενον Μοῦσαν ὃ Ἐ. προσαγορεύων καὶ αὐτὸς αὐτῷ συναγωνιζέσθαι παρακαλεῖ λέγων ὡδέ πως'

εἰ γὰρ ἐφημερίων ἐνεκὲν τινος, ἄμβροτε Μοῦσα,
ἡμετέρας μελέτας (μέλε τοι) διὰ φροντίδος ἐλθεῖν,
εὐχομένωι νῦν αὖτε παρίστασο, Καλλιόπεια,
ἀμφὶ θεῶν μακάρων ἀγαθὸν λόγον ἐμφαίνοντι.

Hippolyti explicatio inepta. Lustralibus hoc fr. tribui Berl. Sitzungsber. 1898, 399. addendum Porphyrii testimonium περὶ τε θυμάτων καὶ περὶ θεογονίας ἀεξιών II 21 cit. ad fr. 128. deorum vis per mundum universum intenta una cum iustitiae notione doctrinae de abstinentia animalium principium fuisse apparet ex Sext. IX 126 cf. ad fr. 135

1 εἰκάροι φημερίων Hipp.; de sensu cf. Maneth. Apotel. VI (III) 1 sqq. si antea humanis de rebus mihi adfuiti, Musa, nunc de divinis locuturo eo libentius adiste 2 supplevi omissa ab Hipp.; ἔμελεν ante μελέτας et τί σοι v. 1 pro τινος et v. 2 ἡμετέρης Schneidewin 3 εὐχομένων Hipp.: corr. Schneidewin 4 μακαρίων Hipp.

132 [354. 355 K., 342. 343 St.]

CLEM. Strom. V 140 p. 733 Pott. 'ὄλβιος', ὡς ἔοικεν, ἄρα ἐστὶν κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα, 'δς — μέμηλεν'.

ὄλβιος, δς θεῶν πραπίδων ἐκτῆσατο πλοῦτον,
δειλὸς δ' ὧι σκοτόεσσα θεῶν πέρι δόξα μέμηλεν.

1 πραπίδων πλοῦτον iterat fr. 129, 2

133 [356—358 K., 344—346 St.]

CLEM. Strom. V 82 p. 694 Pott. τὸ γὰρ τοι θεῖον, ὃ Ἀκραγαντίνος φησὶ ποιητής,

οὐκ ἐστὶν πελάσασθαι ἐν ὀφθαλμοῦσιν ἐφικτόν
ἡμετέροισ ἢ χερσὶ λαβεῖν, ἡπέρ τε μεγίστη
πειθοῦς ἀνθρώποισιν ἀμαξιτὸς εἰς φρένα πίπτει.

[inde Theodor. gr. aff. cur. I 74 p. 37, 19 Gaisf. καὶ ὃ Ἐ. δὲ περὶ τῶν ἀοράτων φησὶν 'οὐκ — πίπτει'] cf. LUCR. V 100 ut fit ubi insolitam rem adportes auribus ante nec tamen hanc possis oculorum subdere visu nec iacere indu manus via qua munita fidei proxima fert humanum in pectus templaque mentis

1 πελάσασθαι ἐν Clem.: πελάσασθαι Theod. B: πελάσαι δ' ceteri codd.; cf. Herm. XV 172 2 ἡπέρ Karsten (cf. ad 4, 12): ἡπέρ Clem. Theod.

134 [359—363 K., 347—351 St.]

1—5 AMMON. de interpr. 249, 1 Busse διὰ ταῦτα δὲ καὶ ὁ Ἀκραγαγίνος σοφὸς ἐπιφραπίσας τοὺς περὶ θεῶν ὡς ἀνθρωποειδῶν ὄντων παρὰ τοῖς ποιηταῖς λεγομένους μῦθους, ἐπήγαγε προηγουμένως μὲν περὶ Ἀπόλλωνος [cf. A 1 § 57 p. 76, 17 et 23 p. 87. v. *Berl. Sitz.* 1898, 404], περὶ οὗ ἦν αὐταῖι προσεχῶς ὁ λόγος, κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ περὶ τοῦ θεοῦ παντὸς ἀπλῶς ἀποφαινόμενος 'οὔτε — θεοῖσι' διὰ τοῦ 'ἱερῆ' καὶ τὴν ὑπὲρ νοῦν αἰνιττόμενος αἰτίαν. [inde Io. Tzetz. epist. 98 p. 88 Press. Chil. XIII 79; 4. 5 Idem Chil. VII 522 E. τῶι τρίτῳ τε τῶν Φνσικῶν (de hac fraude *Berl. Sitz.* 1898, 400) δεικνύων, τίς ἢ οὐσία τοῦ θεοῦ κατ' ἔπος οὕτω λέγει· οὐ τότε τι θεὸς ἐστίν, οὐ τότε τι καὶ τότε, ἀλλὰ — θεοῖσιν'. item XIII 79 1 OLYMPIOD. in Plut. Gorg. ed Jahn. p. 129]

οὐδὲ γὰρ ἀνδρομέη κεφαλῆι κατὰ γυῖα κέκασται,
οὐ μὲν ἀπαὶ νώτοιο δύο κλάδοι ἀλίσσονται,
οὐ πόδες, οὐ θοὰ γούνα, οὐ μῆδεα λαχρήντα,
ἀλλὰ φρήν ἱερῆ καὶ ἀθέσφατος ἐπλετο μούνον,
5 φροντίσι κόσμον ἅπαντα καταΐσσοσα θεοῖσιν.

hoc fr. continuant verisimiliter priori.

1 οὐδὲ Olymp.: οὔτε Amm.: οὐ μὲν Tzetz. ἀνδρομέη (ἀνδρομέη) Amm. Olymp.: βροτή Tzetz. 2. 3 iterantur fr. 29, 1. 2 2 ἀπαὶ Amm. (Tzetz.): ἀπὸ fr. 29 νώτοιο 29: νώτων γε Amm. (Tzetz.) δύο Amm. ἀλίσσονται 29 cf. fr. 100, 7: ἀίσσουσιν Amm. (Tzetz.) 3 οὐ μῆδεα καὶ μῆδεα Tzetz. λαχρήντα Amm. (Tzetz.): γενήντα (suo loco aptius) fr. 29

135 [404. 405 K., 426. 427 St.]

ARIST. rhet. A 13. 1373^b 6 ἔστι γὰρ ὁ μαντεύονται τι πάντες φύσει κοινὸν δίκαιον καὶ ἀδικιον, κἂν μηδέμια κοινωνία πρὸς ἀλλήλους ἢ μηδὲ συνθήκη (citat. Antigonae v. 450 sq.) καὶ ὡς E. λέγει περὶ τοῦ μὴ κτείνειν τὸ ἔμψυχον τοῦτο γὰρ οὐ τοῖσι μὲν δίκαιον τοῖσι δ' οὐ δίκαιον 'ἀλλὰ — ἀν' γῆς'. Cic. de r. p. III 11, 19 (ubi de iure naturali agitur): *Pythagoras et Empedocles unam omnium animantium condicionem iuris esse denuntiant clamantque inexpiabilis poenas impendere iis a quibus violatum sit animal.* SEXT. adv. math. IX 126 (ante fr. 136) εἶπερ καὶ ἡ δικαιοσύνη κατὰ τὴν ἐπιπλοκὴν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τε ἀλλήλους καὶ πρὸς θεοῦς εἰσῆκται, εἰ μὴ εἰσὶ θεοί, οὐδὲ δικαιοσύνη σοστήσεται. cf. LAMBL. V. Pyth. 108 προσέταξεν (Pyth.) ἀπέσθαι τῶν ἐμψύχων· ἄτε γὰρ βουλομένους ἄκρως δικαιοπραγεῖν ἔδει δῆπον μηδὲν ἀδικεῖν τῶν συγγενῶν ζώων. ἐπεὶ πῶς ἂν ἐπεισαν δίκαια πράττειν τοὺς ἄλλους αὐτοὶ ἀλιεσκόμενοι ἐν πλεονεξίαι * * συγγενικῆι τῆι τῶν ζώων μετοχῆι, ἅπερ διὰ τὴν τῆς ζωῆς καὶ τῶν στοιχείων τῶν αὐτῶν κοινωνίαν καὶ τῆς ἀπὸ τούτων συνισταμένης συγκράσεως ὡσανεὶ ἀδελφότητι πρὸς ἡμᾶς συνέζευκται.

ἀλλὰ τὸ μὲν πάντων νόμιμον διὰ τ' εὐρυσέδοτος
αἰθέρως ἠνεκέως τέταται διὰ τ' ἀπλέτου ἀγῆς.

fr. transitum facit a theologia ad ἀποχὴν ἐμψύχων iuris communione quae sit inter omnia animantia declarata. ipsum verbum δίκαιον vel δικαιοσύνη adhibitum esse fidem facit Hippol. l. c. ad 131 (cf. de iustitia Orphica et Pythagorea

Rohde *Psych.* II² 129, 163), at frustra fuere qui Aristotelea *τιοι μὲν δίκαιον κτλ.* versibus includerent. *δίκη* in re simili adhibetur Hesiodo Opp. 276 sqq.

2 *αἰθέρος—ἀγῆς*] ‘*duo mundi hemisphaeria quae inter sita est terra*’ Stein. dubito an *αἰθήρ* ad caelum, *ἀγῆ* ad aera (cf. fr. 17, 18, 21, 4) pertineat; cf. Soph. Oed. R. 865. displicet *αὐ γῆς* a Bekkero e duobus libris futilibus receptum *ἠνεκέως* singulare cf. *ἠνεκές* fr. 17, 35

136 [416. 417 K., 428. 429 St.]

SEXTUS adv. math. IX 127 (cf. ad fr. 135; ex Posidonio in Tim.) *οἱ μὲν οὖν περὶ τὸν Πυθαγόραν καὶ τὸν Ἐμπεδοκλέα καὶ (τὸ) τῶν Ἰταλῶν πλῆθος φασι μὴ μόνον ἑμὴν πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς εἶναι τινα κοινωσίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ ἄλογα τῶν ζῴων. ἔν γὰρ ὑπάρχειν πνεῦμα τὸ διὰ παντός τοῦ κόσμου διήκον ψυχῆς τρόπον τὸ καὶ ἐνοῦν ἡμᾶς πρὸς ἐκεῖνα* (cf. fr. 134, 5). *διόπερ καὶ κτεινοντες αὐτὰ καὶ ταῖς σαρκῶν αὐτῶν τρεφόμενοι ἀδικήσομεν τε καὶ ἀσεβήσομεν ὡς συγγενεῖς ἀναιροῦντες. ἔνθεν καὶ παρήνουν οὗτοι οἱ φιλόσοφοι ἀπέχεσθαι τῶν ἐμψύχων καὶ ἀσεβεῖν ἔφρασκον τοὺς ἀνθρώπους ‘βωμὸν θρῦθοντας μακάρων θερμοῖσι φόνοισιν’, καὶ Ἐ. πού φησιν ‘οὐ—νόοιο’; sequitur fr. 137 ex eodem Posidonio CHALCID. in Tim. 240, 3 Wrob. (post fr. 117. 137) item alio loco: *Comprimite o gentes homicidia! nonne videtis Mandere vos proprios artus ac viscera vestra? et fortasse ONIIDIUS Met. XV 174 parcite, vaticinor, cognatas caede nefanda exturbare animas; nec sanguine sanguis alatur* (cf. Schmekel *Mittelstoia* 288⁴)*

*οὐ παύσεσθε φόνοιο δυσηέος; οὐκ ἔσορᾶτε
ἀλλήλους δάπτοντες ἀκηδελῆσι νόοιο;*

1 φόνοιο δυσηέος ex homerico πολέμοιο δυσηέος H 376 al.; cf. 119,
19 2 ἀκηδελῆσι νόοιο transtulit Apoll. Rhod. III 298

137 [410—415 K., 430—435 St.]

1—6 SEXTUS adv. math. IX 129 (post fr. 136, 2) καὶ ‘*μορφῆν—ἔδοουσιν*’ CHALCID. 240. 3 Wr. [cf. ad fr. 136] *mutatos sobolis mactat pater impius artus dis epulum libans; saeva prece territa mente hostia; luctifica funestatur dape mensa. natus item ut pecudes caedit matremque patremque nec sentit caros mandens sub dentibus artus; PLUT. de esu carn. II 3 p. 997 E ποῖον οὖν οὐ πολυτελὲς δειπνον εἰς ὃ οὐ θανατοῦται τι ἔμψυχον . . . οὐκω λέγω τάχα μητρός ἢ φίλον τινὸς ἢ παιδός, ὡς ἔλεγεν Ἐ. 1. 2 PLUT. de superst. 13 p. 171 C Carthaginienses οὐκ ὡσπερ Ἐ. φησι τῶν τὰ ζῶια θύοντων καθαπτόμενος ‘μορφῆν—νήπιος’, ἀλλ’ εἰδότες καὶ γινώσκοντες αὐτοὶ τὰ αὐτῶν τέκνα καθιέρονον. ORIG. c. Celsum V 49 (opinor e Celso) ἐκείνοι [Pythagorei] μὲν γὰρ διὰ τὸν περὶ ψυχῆς μετενσώματουμένης μῦθον ἐμψύχων ἀπέχονται καὶ τις ‘φίλον—νήπιος’.*

*μορφῆν δ’ ἀλλάξαντα πατὴρ φίλον υἱὸν ἀείρας
σφάζει ἐπενχόμενος μέγα νήπιος· οἱ δ’ ἐπορεύνται
λισσόμενοι θύοντας, ὃ δ’ αὖ νήκουστος ὀμοκλέων*

2 σφάζει Origenes οἱ δὲ πορεύνται Sextus: corr. Bergk; cf. Ψ 212 τοὺς δ’ ὀρέοντο. intellego: *at illi instant sc. pueri. nam ante v. 1 alios commemoratos fuisse docet v. 5 λισσόμενον unus cod. X θύοντες Sext.: corr. Wilamowitz; θύοντος G. Hermann αὐ νήκουστος scripta: ἀνήκουστος Sext.: δὲ νήκουστος Bergk*

σφαΐξας ἐν μεγάροισι κακὴν ἀλεγύνατο δαΐτα.

5 ὡς δ' αὖτως πατέρ' υἱὸς ἐλὼν καὶ μητέρα παῖδες
θυμὸν ἀπορραίσαντε φίλας κατὰ σάρκας ἔδουσιν.

4 clausula Homericā 5 an παῖδε? at cf. fr. 23, 2 6 ~ fr. 128, 10
ἀπορραίσαντε Karsten: ἀπορραίσαντα Sext.

138 [deest]

ARISTOT. poet. 21 p. 1457^b 13 ἀπ' εἶδους δὲ ἐπὶ εἶδος [translationem fieri] οἶον

χαλκῶδι ἀπὸ ψυχῆν ἀρύσας

καὶ ταμῶν ἀτειρεῖ χαλκῶι (fr. 143): ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν ἀρύσαι ταμεῖν,
τὸ δὲ ταμεῖν ἀρύσαι εἴρηκεν.

celatum auctorem indicavit conl. fr. 143 Vahlen. philosophus cum vitam
et animam in sanguine poneret, eo facilius animam haurire dicebat

139 [9. 10 K., 436. 437 St.]

POΡΡΗΥΕ. de abst. II 31 ἐπεὶ δ' ἀναμάρτητος οὐδείς, λοιπὸν ἀκείσθαι
τοῖς ὕστερον διὰ τῶν καθαρμῶν τὰς (τῶν) πρόσθε περὶ τὴν τροφήν ἀμαρ-
τίας. τοῦτο δὲ ὁμοίως γένοιτ' ἂν, εἰ πρὸ ὁμμάτων ποιησάμενοι τὸ δεινὸν ἀνε-
φημίσοιμεν κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα λέγοντες:

οἴμ' ὅτι οὐ πρόσθεν με διώλεσε νηλεὲς ἦμαρ,
πρὶν σκέτλι' ἔργα βορᾶς περὶ χεῖλεσι μητίσασθαι.

1 οἴμ' ὅτι Nauck (cf. Theocr. XI 54): οἴμοι ὅτ' eod. νηλεὲς ἦμαρ Ho-
mericum 2 non περὶ φρεσίν, verum π. χεῖλεσι incestam dapem moliantur.
praepositionis abundantia (cf. fr. 143) quasi pingit ligurrientes. sceleris (βορᾶς)
genus aut antea aut postea accuratius fuerit definita

140 [419 K., 440 St.]

PLUT. Quaest. conv. III 1, 2 p. 646 D καὶ οὐ μόνης ὡς ἔοικε κατ' Ἐμπε-
δοκλέα τῆς δάφνης τῶν φύλλων ἀπὸ πάμπαν ἔχεσθαι χρῆ, ἀλλὰ καὶ τῶν
ἄλλων φειδεσθαι δένδρων ἀπάντων.

versus recuperari non quit, at fuerit talis: δάφνης Φοιβείων φύλλων ἄπο
πάμπαν ἔχεσθαι cf. fr. 141

141 [418 K., 441 St.]

GELLIUS IV 11, 9 videtur autem, de κνάμωι non esitato causam erroris fu-
isse, quia in Empedocli carmine qui disciplinas Pythagorae secutus est, versus
hic invenitur 'δειλοὶ — ἔχεσθαι'. 10. opinati enim sunt plerique κνάμους le-
gumentum dici ut a vulgo dicitur. sed qui diligentius scitiusque carmina Empedocli
arbitrati sunt, κνάμους hoc in loco testiculos significare dicunt eosque more
Pythagorae aperte atque symbolice κνάμους appellatos, quod sint αἰτίοι τοῦ
κνεῖν et geniturae humanae vim praebeant; idcircoque Empedoclen versus isto
non a fabulo edendo, sed a rei veneri proluvio voluisse homines deducere. DI-
DYMUS in ΓΕΩΡΟΝ. II 35, 8 πρῶτος δὲ ἀπέσχετο κνάμων Ἀμυριάραος διὰ τὴν δι'
ὀνείρων μαντίαν. φέρεται δὲ καὶ Ὀρφῆως τοιάδε ἔπη 'δειλοὶ — ἔχεσθαι'
CALLIM. fr. 128 (a Gellio l. c. cit.) καὶ κνάμων ἄπο χειρας ἔχειν, ἀνιώντος ἔδε-

στοῦ, κήγῳ Πυθαγόρης ὡς ἐκέλευε λέγω. illudit qui feras Empedoclea ratione argutantes inducit CRATES in *Θηραίν* fr. 17 (I 135 K.) ἡμῶν δ' ἀπο χειρας ἔχεσθαι.

δριλοι, πάνδριλοι, κυάμων ἀπο χειρας ἔχεσθαι.

πάνδριλοι om. Geop. ἔχεσθαι Gall. Geop. (CH): ἔχεσθε Geop. (L^f, vulgo); infinitivum (imperativi vice) confirmat exemplar Hom. χ 316 κακῶν ἀπο χειρας ἔχεσθαι et Crates

142 [deest]

VOLL. HERC. N. 1012 col. 18 [coll. alt. VII fol. 15. *Bodleian facs.* t. III f. 13 n. 565] σοφίην. δῆλον γὰρ ὡς οἱ | μὲν κήρυκες φθένγονται, | ἡ δ' Ἑλλάς φθένξεται. μία | δὴ δύναμις τοῦ σημαינוμέ-(5)νον. τὰτὸ δὲ κα[?] παρ' Ἐμ-|πε-|δοκ[?]λει γέγονεν ὅτε λέ-[γ]ε[ται] τὸν δ' οὐτ' ἄρ τε Διδὸς | τεγεοὶ δόμοι αὐγ[?]όχοιο | ΤΕ . . ΟΑ'ΔΟΥΔΕ' (10) Ψ . ὨΧΤΕΓΟΣ . Δ | . . . ΛΟΥ . . . Ε

τὸν δ' οὐτ' ἄρ τε Διδὸς τεγεοὶ δόμοι αὐγίόχοιο
τέρποι ἂν οὐδὲ ὠ-ὠ-ὠ- τέγος -ὠ-ὠ-ὠ-

utor etiam Croenerti apographo. Epicureus σῆμα ἀπὸ κοινοῦ primum ad Callimachi distichum 7, 3. 4 ἄλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν οὖνομα καιρῶν φθένγονται, κείνου δ' Ἑλλάς ἀεὶ σοφίην adhibet, tum ad Empedocleus versus (cf. *Berl. Sitz.* 1897, 1062). τέρποι ἂν (Pindarico schemate) an τέρπον ἂν dubito restituatur. iota a correctore superscriptum observavit Croenert; sed non certum num integrum (an residuum ex N) an solum correctum sit. v. 10 initium K. THC legi posse adnotat Cr., sed T etiam P, E, C, Θ videri legi posse. etiam sensus incertus, utrum Iovis et Hecates regna (cf. fr. 135, 2?) opponantur an quattuor elementa, unde exclusus sit scelestus (cf. fr. 115, 9). ἄρ τε ex Homeri E 89 cf. fr. 17, 30

143 [442. 443]

THEO Smyrn. p. 15, 7 κατὰ ταῦτὰ δὴ καὶ ἡ τῶν πολιτικῶν [Πλατωνικῶν Hiller] λόγων παράδοσις τὸ μὲν πρῶτον ἔχει καθαρὸν τινα οἶον ἢ ἐν τοῖς προσήκουσι μαθήμασι ἐκ παιδῶν συγγυμνασία. ὁ μὲν γὰρ Ἑ. 'κρηγῶν ἀπὸ πέντε' ἀνωμαλῶτά φησιν ἀκηροὶ χαλκῶι δεῖν ἀπορροπίεσθαι. ANIST. poet. 21 p. 1457^b 13 ἀπ' εἶδους δὲ ἐπὶ εἶδος οἶον 'χαλκῶι ἀπὸ ψυχῆν ἀρύσας' (fr. 138) καὶ τεμῶν [sic codex] ἀτειροὶ χαλκῶι ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν ἀρύσαι ταμείν, τὸ δὲ ταμείν ἀρύσαι εἴρηκεν· ἀμφω γὰρ ἀρελεῖν τί ἐστιν.

κρηγῶν ἀπο πέντε ταμόντ' (ἐν) ἀτειροὶ χαλκῶι.

de re cf. Jahn ad Pers. II 16. IV 39, imprimis Rohde *Psych.* II³ 405. adde Hipparch. Pyth. Stob. flor. 108, 81 προσίκει ὡν ἐκνίπτοντας καὶ ἀποκαθαίροντας ἀπορροπίεσθαι πάσαις μηχαναῖς τὰς ἐγκατεσκευασμένας κηλίδας τῶι κατὰ φιλοσοφίαν λόγῳ. Theonis codex ἀνωμαλῶντα et ἀκηροὶ in litura correcta habet. ubi quae Aristotele usus olim extitisse suspicatus est Vahlen ταμόντα et ἀτειροὶ Schraderus confirmavit codice bis inspecto (cf. *Herm.* XV 174), ἐν metro flagitatum eleganter additur [cf. fr. 139 et *Mél. Weil.* 128]. latet Homericum τάμε χαλκὸς ἀτειροῦς E 292. ταμείν Empedocleo more habet hymn. in Apoll. ap. Porph. antr. nymph. 8 v. 2; Eur. Hel. 1235 σπονδὰς τέμωμεν cf. *Sibyll. Blätt.* p. 72

144 [406 K., 444 St.]

PLUT. de coh. ira 16 p. 464 B τὸ μὲν τοῦ Ἐμπεδοκλέους μέγα καὶ θεῖον ἡγούμην τὸ

νηστεύσαι κακότητος.

cf. Orphicus versus (226 Abel) ap. Procl. Tim. 830 [B p. 802 Schn.] *κύκλον τ' ἄν λήξαι καὶ ἀναπνεύσαι κακότητος* (ap. Simpl. de caelo p. 377, 17 *κύκλον τ' ἀλλήξαι καὶ ἀμψύξαι κακότητος*)

145 [420. 421 K., 445. 446 St.]

CLEM. PROT. 2, 27 p. 23 P. *ταῦτη τοι ἡμεῖς οἱ τῆς ἀνομίας νόιοι ποτε . . . νόιοι γεγόναμεν τοῦ θεοῦ· ὑμῖν δὲ καὶ ὁ ὑμέτερος ὑποδέεται ποιητῆς ὁ Ἀκραγαντίνος Ἐ.*

*τοιγάρτοι χαλεπήσιν ἀλύοντες κακότησιν
οὐποτε δειλαίων ἀχέων λωφήσετε θυμόν.*

146 [384—386 K., 447—449 St.]

1—3 CLEM. STROM. IV 150 p. 632 P. [inde Theodor. VIII 36 p. 618, 9 Gaisf.] *φησὶ δὲ καὶ ὁ Ἐ. τῶν σοφῶν τὰς ψυχὰς θεοῦς γίνεσθαι ὡδὲ πως γράφων· εἰς — φέριστοι.* significat 1 HERACLIDES [A 1 p. 77, 13]

*εἰς δὲ τέλος μάντις τε καὶ ὕμνοπόλοι καὶ ἱητροὶ
καὶ πρόμοι ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισι πέλονται,
ἐνθεν ἀναβλαστοῦσι θεοὶ τιμήσιν φέριστοι.*

principes eorumque hospites vates, medicus, faber, aedus Hom. Od. ρ 384; haec Orphica tradit etiam Pind. fr. 193 B. 3 ἐνθ' Theodor.

147 [387. 388 K., 450. 451 St.]

CLEM. STROM. V 122 p. 721 P. *ἦν δὲ ὁσίως καὶ δικαίως διαβιώσωμεν, μακάριοι μὲν ἐνταῦθα, μακαριώτεροι δὲ μετὰ τὴν ἐνθένδε ἀπαλλαγὴν, οὐ χρόνωι τινὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἔχοντες, ἀλλ' ἐν αἰῶνι ἀναπαύεσθαι δυνάμενοι· ἀθανάτοις — ἀτειρεῖς, ἡ φιλόσοφος Ἐμπεδοκλέους λέγει ποιητικῆ.* [inde Eus. P. E. XIII 13, 49 p. 684 extr.]

*ἀθανάτοις ἄλλοισιν δμέστιοι, αὐτοτράπεζοι,
εὐνιες ἀνδρείων ἀχέων, ἀπόκληροι, ἀτειρεῖς.*

αὐτοτράπεζοι Eus.: ἐν τε τραπέζαις Clem., unde ἐν τε τράπεζοι Rohde illud praefero eiusdem mensae cf. αὐτότετες. asyndeton in his poetae proprium· εὐνιες Scaliger cf. fr. 57, 2: ἔόντες Clem. Eus. ἀχαιῶν Clem. Eus. ἀπόκληροι Scaliger ἀτειρεῖς Eus.: ἀτηρεῖς Clem. continuavit hoc Stein fr. 146

148. 149. 150 [403. 243 St., 453 K.]

*ἀμφιβρότην χθόνα. νεφεληγερέτην.
πολυάλματον ἦπαρ.*

PLUT. Quaest. conviv. V 8, 2 p. 683 E (post fr. 80) *καὶ μάλιστα τοῦ ἀνδρός [Empedoclis] οὐ καλλιγραφίας ἕνεκα τοῖς εὐπροσωποτάτοις τῶν ἐπιθέτων ὡσπερ ἀνθρώποις χρώμασι τὰ πράγματα γανοῦν εἰωθότος, ἀλλ' ἕκαστον οὐσίας τινός ἢ δυνάμεως δῆλωμα ποιοῦντος οἷον ἀμφιβρότην χθόνα· τὸ τῆι ψυχῆι περιελθόμενον σῶμα καὶ νεφεληγερέτην· τὸν ἀέρα καὶ πολυάλματον· τὸ ἦπαρ.*

151 [p. 347 K.]

ζείδωρος.

PLUT. Amat. 13 p. 756 E ζείδωρον γὰρ αὐτὴν [sc. Ἀφροδίτην] Ἐ., εἰ-
καρπον δὲ Σοφοκλῆς ἐμμελῶς πάνν καὶ προπόντως ὠνόμασαν. cf. Etym. m.
p. 440, 4 παρὰ τὸ ζῆν ζείδωρος, ἢ τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρομένην

152 [455 K.]

ARIST. poet. 21. 1457^b 22 ἢ ὁ γῆρας πρὸς βίον καὶ ἐσπέρα πρὸς ἡμέραν.
ἐρεῖ τοίνυν τὴν ἐσπέραν γῆρας ἡμέρας, ἢ ὡσπερ Ἐ., καὶ τὸ γῆρας ἐσπέραν
βίον ἢ θυμᾶς βίον.

Vahlen ad h. l. censet „fuisse eius poetae μεταφορικωτάτον metaphoram
similem illi γῆρας ἡμέρας, cuius admonere voluerit Aristoteles.“ ergo discipuli
carmina Empedoclis memoria tenebant ut magister. γῆρας μιάσματος Aeschyl.
Sept. 669

153 [455 K.]

βαυβώ.

HECYCH. βαυβώ: τιθήνη Δήμητρος. σημαίνει δὲ καὶ κοιλίαν ὡς παρ'
Ἐμπεδοκλεῖ.

cf. Crusius *Unters. z. Herondas* 128. nomen illustratur absonis illis figuris
figlinis, quae in templo Cereris Prienensi 1899 inventae sunt. caput enim eis
deest, venter cum inguine muliebri tamquam os ornatur.

DUBIUM.

154 [deest]

PLUT. de esu carn. I 2 p. 993 C [fortasse e Posidonio cf. Schmekel *Mittel-*
stoa 288⁴] ἢ τοῖς μὲν πρώτοις ἐκείνοις ἐπιχειρήσασαι σαρκοφαγεῖν τὴν αἰτίαν
ἂν εἴποι πᾶς εἶναι [πᾶσαν καὶ codd.: correxi] τὴν ἀπορίαν· οὐ γὰρ ἐπιθυμίας
ἀνόμοις συνδιάγοντες οὐδ' ἐν περιορίαι τῶν [τινι codd.: correxi] ἀναγκαίων
ὑβρίσαντες εἰς ἡδονὰς παρὰ φύσιν ἀσυμφίλους ἐπὶ ταῦτ' ἤλθον, ἀλλ' εἴποιεν
ἂν αἰσθῆσιν ἐν τῷ παρόντι καὶ φωνὴν λαβόντες· ὧ μακάριοι καὶ θεοφιλεῖς
οἱ νῦν ὄντες ὑμεῖς, οἷον βίον λαχόντες αἰῶνα καρποῦσθε καὶ νέμεσθε
κλῆρον ἀγαθῶν ἀφθορον, ὅσα φύεται ὑμῖν, ὅσα τρυγᾶται, ὅσον πλοῦτον ἐκ
πεδίων, ὅσα ἀπὸ φυτῶν ἡδονὰς δρέπεσθαι πάρεστιν. ἔξεστιν ὑμῖν καὶ τρυφᾶν
μὴ μαινομένοις. ἡμᾶς δὲ σκυθρωπότατον καὶ φοβερώτατον ἐδέξατο βίον καὶ
χρόνον μέρος, εἰς πολλὴν καὶ ἀμήχανον ἐκπεσόντας ἀπὸ τῆς πρώτης γενέσεως
ἀπορίαν· ἔτι μὲν οὐρανὸν ἔκρυπτεν αἴθρ καὶ ἀστρα θολερῶσι καὶ δυοδιαστα-
τοῦντι πεφυρμένα ὑγρῶι καὶ πυρὶ καὶ ζάλαις ἀνέμων, ὅ ὑπὸ δ' ἦ ἵλιος Ἰδρυτο
ἀπλανῆ καὶ βέβαιον ἔχων δρόμον ἢ ὧ

καὶ δύσιν ἐκρινεν, περὶ δ(ὲ) ἤγαγεν αἰθρὶς ὀπίσσω

καρποφόροισιν ἐπιστέψας καλυκτοστειράνοισιν

Ἔρραις, γῆ δ' ὑβρίστο

ποταμῶν ἐκβολαῖς ἀτάκτοις καὶ πολλὰ λιμναῖσιν ἄμορφα καὶ πηλοῖς βαθέσι
καὶ λόχμιας ἀφόροις καὶ ὕλαις ἐξηγρίωτο· φορᾶς δὲ ἡμέρων καρπῶν καὶ τέχνης
δργανον οὐδὲν οὐδὲ μηχανὴ σοφίας· ὁ δὲ λιμὸς οὐκ ἐδίδου χρόνον οὐδὲ ὥρας
ἐτησίους σπόρος (πυρῶν) τότε ἀνέμενε. τί θαναμαστόν, εἰ ζῶιων ἐρησάμεθα

σαρξ̄ παρα φύσιν, ὅτ' Ἰλὸς ἠσθίετο καὶ 'φλοῖος ἐβρώθη ζύλου' καὶ 'ἄγρωσιν εὐφρεῖν βλαστάνουσαν ἢ φλεώ' τινὰ ῥίζαν εὐτυχὲς ἦν; βαλάνου δὲ γευσάμενοι καὶ φαγόντες ἐχόρευσαν ὑφ' ἡδονῆς περὶ θρῦν τινὰ καὶ φηγὸν ζεῖδωρον [δὲ] καὶ μητέρα καὶ τροφὸν ἀποκαλοῦντες. ἐκείνην (994) οὖν ὁ τότε βίος ἐαρτὴν ἔγνω, τὰ δ' ἄλλα φλεγμονῆς ἦν ἅπαντα μεστὰ καὶ στυγηνότητος. ἡμᾶς δὲ τοὺς νῦν τίς λύσσα καὶ τίς ὀστρος ἄγει πρὸς μαιφονίαν οἷς τοσαῦτα περιεστὶ τῶν ἀναγκαίων; κτλ.

Empedocleis versus probabiliter agnovit Wytttenbach, et insunt aliae sententiae e Lustralibus petitae (quamquam versus ibid. p. 998 A citati sunt Arati et insunt etiam iambi quos Wilamowitz agnovit). initium certo recuperari non potest.

1 περὶ δὲ P: περὶ σέ vulgo ἤγαγεν] sc. δρόμον i. e. ἐνιαυτόν 2 ἐπιστέφας [P: ἐπιστέφαι ETV] κάλυκος στεφάνοισιν codd.: correxi. καλυκοστέφανος praeivit Bacchylides 3 ὦραις sic libri; vulgo ὦρας ex Reiskei coni. cf. hymn. in Iovem Solem Inscr. Perg. 324, 21 οὐρανίαισι κεκασμένοις ἠνεκὲς ὦραις

FALSA

155 [499 K., p. 18 St.]

LAERT. DIOG. VIII 48 ἦν καὶ Τηλαύγης υἱὸς αὐτοῖς (Pythagorae et Theoponi), δς καὶ διεδέξατο τὸν πατέρα καὶ κατὰ τινὰς Ἐμπεδοκλέους καθηγῆσάτο Ἰηπόβοτος γέ τοι φησι λέγειν Ἐμπεδοκλέα·

Τήλανγες, κλυτὲ κοῦρε Θεανοῦς Πυθαγόρῳ τε.

τηλαυγῆ B: τηλαγγῆ P¹: τηλαγγῆ P²: corr. Bentley fraus aperta (cf. Zeller Berl. Sitz. 1889, 990), cum qua cohaeret epistola ad Philolaum ficta Laert. VIII 53. 55 [A 1 p. 75, 12] et Eus. P. E X 14, 15 [A 8 p. 83].

156 [435—439 K., p. 9 St.]

LAERT. VIII 60 post fr. 1 [A 1 p. 77, 10] ἀλλὰ καὶ ἐπίγραμμα εἰς αὐτὸν ἐποίησε: Πανσανίην — ἀδύτων' [Anth. P. et Plan. VII 508 ut Simonidis cf. Laert. ad fr. 157. Reitzenstein Epigr. u. Skol. p. 111]

Πανσανίην ἠητρὸν ἐπώνυμον Ἀγγίτου υἱὸν
φῶτ' Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἐθρεψε Γέλα,
δς πολλοὺς μογεροῖσι μαραινομένους καμάτοισιν
φῶτας ἀπέστρεψεν Φερσεφόνης ἀδύτων.

1 πανσανίαν Anth. ἀγγίτω Anth. 2 φῶτ' Laert.: τόνδ' ἔθαψε Anth. γέλα Laert. P, in ras. B: πέλας Anth. Pal.: κόνης Plan. 3 κλειστός Anth.: κρηραῖσι μαρ. ὑπὸ νόσοις Anth. 4 ἀπέστρεψε φερσεφόνας Laert. Anth. Plan.: φερσεφόνης Pal. ἀδύτων Laert.: θαλάμων Anth.

157 [433. 434 K., p. 9 St.]

LAERT. VIII 65 [cf. A 1 p. 78, 15]

Ἄκρον ἰατρὸν Ἄκρων Ἀκραγαντῖνον πατρὸς Ἄκρου
κρῆπτει κρημνὸς ἄκρος πατρὶδος ἀκροτάτης.

τινὲς δὲ τὸν δευτέρου στίχον οὕτω προσφέρονται ἄκροτάτης κορυφῆς
τύμβος ἄκρος κατέχει. τοῦτό τινες Σιμωνίδου φασὶν εἶναι [inde Suidas
s. v. Ἄκρων et Tzetzes Schol. in Herm. Cram. A. Ox. IV 119]

λατρὸν P¹B: ἰητρὸν corr. P² Ἄκρον, non ἄκρον cf. Reitzenstein *Epigr.*
u. *Sköl.* p. 119

158 [989 St.]

αἰῶνος ἀμερθεῖς quod affert Stein tamquam Empedoclis ex Hieroclis
l. c. ad fr. 121 est Hom. X 58

159 [145 St.]

σωρευόμενον μέγεθος, quod Stein Empedocleum credit, sumpsit ex
Arist. de gener. et corr. A 8. p. 325^b 19 Ἐμπεδοκλεῖ δὲ τὰ μὲν ἄλλα φανερόν
ᾧτι μέχρι τῶν στοιχείων ἔχει τὴν γένεσιν καὶ τὴν φθοράν, αὐτῶν δὲ τούτων
πῶς γίνεται καὶ φθίρεται τὸ σωρευόμενον μέγεθος οὔτε ὄγλον κτλ. est Ari-
stotelea locutio nil poetici habens cf. *Metaph.* M 2 p. 1076^b 29.

160 [0]

Quae idem Stein *Philol.* XV 143 ex Crameri *An. Ox.* III 184 supplebat
Empedoclea, ea animi causa ficta esse ab homine byzantino evici *Hermac* XV
177. poeta est Michael Italicus episcopus Philippopolitanus s. XII medii cf. M.
Treu *Byz. Zeitschr.* IV 1 sqq.

161 [0]

ΣΦΑΙΡΑ, quae sub Empedoclis falso nomine, quod imposuit Demetrius
Triclinius, fertur, nuper edita est a F. Wieck (diss. Gryph.) 1897 et E. Maass *Comm.*
in *Arat. reliqu.* 154 sqq. cf. Elter *Analecta Graeca* Bonn 1899 (Natalic. reg.) p. 41

6. SCYTHINUS TEIUS.

A. TESTIMONIA.

1. STEPHANUS BYZ. s. v. *Τέως*. ἔστι γὰρ πρῶτον Τέιος καὶ Τεῖος καὶ ἰωνικῶς Τήιος· ἀφ' οὗ Πρωταγόρας Τήιος καὶ Σκυθῖνος λάμβων ποιητῆς Τήιος [cf. Scythinus Anacreontis pater].

2. LAEBT. DIOG. IX 16 Ἰερώνυμος [fr. 23 Hiller] λέφει καὶ Σκυθῖνον τὸν τῶν λάμβων ποιητῆν ἐπιβαλέσθαι τὸν ἐκεῖνον [Heracliti] λόγον διὰ μέτρον ἐκβαλεῖν.

3. ATHEN. XI 461 F μνημονεύει δ' αὐτῶν [scil. τῶν Κυλικράνων] καὶ Σκυθῖνος ὁ Τήιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἱστορίῃ λέγων οὕτως· Ἡρακλῆς λαβὼν Εὐρύτου καὶ τὸν υἱὸν ἔκτεινε φόρους πρήσσοντας παρ' Εὐβοέων (καὶ) Κυλικρῆνας ἐξεπόρθησε ληϊζομένους καὶ αὐτόθι πόλιν ἐδείματο Ἡρακλείην τὴν Τρηχινίην [ἡράκλειαν τ. τρηχίναν liber] καλεομένην'.

Scythinus, Hecataei in Historia idemque Heracliti in philosophia imitator, ab Hieronymo laudatus non potest non fuisse saeculo quarto, fortasse exeunte. nam tum (ut Menecrates Ephesius, postea Cleanthes Assius demonstrant) revixit in Asia Heracliti disciplina. Scythini vel Scythii musa puerilis (Anth. XII 22. 232) ab illo aliena.

B. FRAGMENTA.

ΣΚΥΘΙΝΟΥ ΛΑΜΒΟΙ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ.

1

PLUT. de Pyth. orac. 16 p. 402 A (de Megarensibus) ὕστερον μέντοι πλήκτρον ἀνέθηκαν τῷ θεῷ χρυσοῦν ἐπιστίσαντες ὡς ἔοικε Σκυθίνῳ λέγοντι περὶ τῆς λύρας,

ἣν ἀρμόζεται

Ζηνὸς εὐειδῆς Ἀπόλλων πάσαν, ἀρχὴν καὶ τέλος
συλλαβόν, ἔχει δὲ λαμπρὸν πλήκτρον ἡλίου φάος.

cf. Clem. Strom. VIII 49 p. 674 P. οὐκ ἀνέγνωσαν δ' οὗτοι Κλεάνθην τὸν φιλόσοφον ὃς ἀντικρὺς πλήκτρον τὸν ἥλιον καλεῖ. ἐν γὰρ ταῖς ἀνατολαῖς ἐφείδων τὰς ἀνάγας οἷον πλήσσω τὸν κόσμον εἰς τὴν ἐναρμόνιον πορείαν τὸ φῶς ἄγει, ἐκ δὲ τοῦ ἡλίου σημαίνει καὶ τὰ ἄστρα. Cleanthes ut Scythinus Hera-

cliti physiologiam et etymologiam illustrat. velut priora elucent ex fragmentis 51 οὐ ξυνιασι ὁκως διαφερόμενον ἐωντῶι ὁμολογεῖ· παλλντροπος ἀρμονιη ὁκωσπερ τόξου και λύρης et 103 ξυνὸν ἀρχι και πέρας ἐπι κύκλου περιφερειας

2

Stob. Ecl. I 8, 43 ἐκ τοῦ Σκυθίνου Περί φύσεως. χρόνος ἐστὶν ὕστατον και πρῶτον πάντων και ἔχει ἐν ἑαυτῶι πάντα και ἐστὶν εἰς αἰε και οὐκ ἐστὶν, ὁ παροιχόμενος ἐκ τοῦ ἐόντος αὐτῶι ἐναντίην ὁδὸν παρεωνιατῶν. τὸ γὰρ αὐριον ἢ μὲν τῶι ἔργωι χθὲς ἐστὶν, τὸ δὲ χθὲς αὐριον. Stobaeus ut Placitis aptaret versus solvit, quos reiectis priorum periculis vel hexametros vel scazontas vel iambos adgnoscentium trochaeos esse perspexit Wilamowitz *Coniectanea* Gott. 1884 p. 18. Stobaei verba post ἐόντος corrupta secutus Wilamowitzium, qui sensum Heracliteum aperuit, sic corrigam: αὐτός τε <τὴν> ἐναντίην ὁδὸν παρεῶν ἐατῶι. ἡμῖν viderat Heeren. Scythini autem versus plerosque certo recuperavit Wilamowitz:

πάντων χρόνος

ὕστατον και πρῶτόν ἐστι, κἀν ἑαυτῶι πάντ' ἔχει
κᾶστιν εἰς κούκ ἐστιν. αἰεὶ δ' ἐξ ἐόντος οἴχεται
και πάρεστιν αὐτις αὐτός τὴν ἐναντίην ὁδόν.

5 αὐριον γὰρ ἡμῖν ἔργωι χθὲς, τὸ δὲ χθὲς αὐριον.

v. 4 praetulerim αὐτός αὐτῶι

7. MENECRATES EPHESIUS

SUID. s. v. Ἄρατος. ἀκουστής δὲ ἐγένετο γραμματικοῦ μὲν τοῦ Ἐφesoῖου Μενεκράτους.

MENEKRATOUS EPGΩN ἈΒ

VARRO r. r. I 1, 9 in rei rusticae scriptorum catalogo: *hi quos dixi omnes soluta oratione scripserunt, easdem res etiam quidam versibus, ut Hesiodus Ascracaeus, Menecrates Ephesius.*

prior liber citatus fr. 1. non plures duobus fuisse conicio ex Nicandri Georgicorum imitatione.

1

ΕΓΓΥΜ. GENUIN. s. v. ἡθμός καὶ ἡθένειον ἐργαλεῖον διατετημένον πολλαῖς τρύπαις δι' οὗ τὸ ὑγρὸν εἰώθασι [sic Gud.] διακρίνειν τῶν παχύτερων, ὡς φησι Μενεκράτης ἐν Ἐργων ᾠ

ἡθμῶδι δὲ προπάροιδεν ἀφαρπάζει νέον αἰεὶ
ἀφρόν.

1 ἀφαρπάζειν Flor. 2 puto olivae pressae amurcam.

2

SCHOL. EUR. Rhes. ad v. 529 ἐπτάποροι Πλειάδες: τῶν περὶ τὸν Μενεκράτην ἐν διδύμοις τὸν ἥλιον λεγόντων, ἐν ᾧ τὰ τῆς καταστάσεως τῶν φαινομένων ὅπως εἶχε [ἔχει ὅπως transp. Wilamowitz] πρόκειται, εἰσὶν [δὲ] οἱ φησι περὶ τὰς ἐσχάτας μοῖρας τοῦ καρκίνου εἶναι τότε τὸν ἥλιον. cf. Maass *Aratea* p. 328

3

ad NICANDRI *Al.* v. 171 sqq.

καὶ τε σύ γ' ἀγλεύκην βάψαις ἰόντα θάλασσαν,
ἦν τε καὶ ἀτμεύειν ἀνέμοις πόρεν Ἐννοσίγαιος
σὺν πυρὶ. καὶ γὰρ δὴ τὸ πνοαῖς συνδάμναται ἐχθραῖς·
πῦρ μὲν ἀεζῶων καὶ ἀχύνετον ἔτρεσεν ὕδωρ,
175 ἀργέστας. καὶ ῥ' ἡ μὲν ἀκοσμήσασα, φιλοργῆς
δεσπόζει νηῶν τε καὶ ἐμφθορέων ἀλζῶν,
ἕλη δ' ἐχθόμενοιο πυρός κατα θεσμόν ἀκούει.

SCHOL. adnotat (172) ὅτι δὲ δουλεύει ἡ θάλασσα καὶ τὸ πῦρ ἀνέμοις, κατὰ θεῖον νόμον δηλονότι, τοῦτο δὲ καὶ Ἡράκλειτος καὶ Μενεκράτης εἶρηκεν. 174

ἐπιθεσθαι οὖν βούλεται διὰ τούτων καὶ Ἡράκλειτος, ὅτι πάντα ἐναντία ἀλλήλοις ἐστὶ κατ' αὐτόν. 176 τῆ γὰρ θαλάσῃ ὑπόκεινται τὰ πλοῖα, τῷ δὲ πυρὶ ἢ ὕλῃ. Heraclitus verus adparet in elementorum mutuo servitio (cf. fr. 84) nec πῦρ ἀελζων (fr. 30) discrepat. at aëris ut quarti elementi vis praeter πῦρ, θάλασσαν, γῆν (νῆες, ὕλη) accita aliena videtur ab Heraclito. et multi post Empedoclem eius rationem sic amplificaverunt, inprimis Stoici. nec tamen propterea illico Stoicus Menecrates, quod visum est Odero (Susemihl *Al. Litt.* I 284²).

Ad *ΜΕΛΙΣΣΟΥΡΓΙΚΑ* quae Nicandri exemplo fuisse sumo (sive peculiari titulo sive comprehensa in *Ἔργοις*) pertinent

4

VARRO R. r. III 16, 18 *et quidam dicunt, tria genera cum sint ducum in apibus, niger ruber varius, ut Menecrates scribit, duo, niger et varius, qui ita melior, ut expediat mellario, cum duo sint (in) eadem alvo, interficere nigrum, cum sit cum altero rege, esse seditiosum et corrumpere alvom, quod fuget aut cum multitudīne fugetur.*

5

PLIN. H. N. Ind. I. VIII (de animalibus feris et domesticis) *Menecrate poeta; I. XI item post Nicandrum; XI 17 de erithaca apium cibo: Menecrates florem esse dicit futurae messis indicium, sed nemo praeter eum.*

8. SMINTHES

1. ARATI VITA 2, 5 p. 324, 11 Maass. πολλοὶ γὰρ καὶ ἄλλοι (praeter Aratum) Φαινόμενα ἔγραψαν καὶ Κλέοστρατος καὶ Σμίνθης καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός κτλ. (cf. supra p. 19 n. 2)

2. AVIENUS 582 (de Pliadibus)

*cerni sex solas carmine Minthes
adserit, Electram caelo abscessisse profundo
ob formidatum memorat prius Oriona.*

'in Catasterismis igitur (Eratosthenis) haec fabula ex Minthe narrata erat, quem a Sminthe diversum non esse iam dudum intellectum est.' Robert Erat. *catast.* p. 28

9. TIMON PHLIASIUS

A. TESTIMONIA VITAE ET SCRIPTORUM

1. LAERTIUS DIOGENES IX 109—115.

Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς, ὁ παρ' ἡμῶν, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν 109
 εἰς τοὺς Σίλλους ὑπομνήματι, & προσφωνεῖ Τιβερίῳ Καίσαρι, φησὶ
 τὸν Τιμωνα εἶναι πατρὸς μὲν Τιμάρχου, Φλιάσιον δὲ τὸ γένος·
 νέον δὲ καταλειφθέντα χορεύειν, ἔπειτα καταγόντα ἀποδημῆσαι
 5 εἰς Μέγαρα πρὸς Στίλπωνα· κάκειναι συνδιατρίψαντα ἀδίδις ἐπαν-
 ελθεῖν οἴκαδε καὶ γῆμαι. εἶτα πρὸς Πύρρωνα εἰς Ἴλιον ἀποδημῆ-
 σαι μετὰ (τῆς) γυναικὸς κάκει διατρίβειν ἕως αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο,
 ὧν τὸν μὲν πρεσβύτερον Ξάνθον ἐκάλεσε καὶ ἰατρικὴν ἐδίδαξε καὶ
 διάδοχον τοῦ βίου κατέλιπεν. (ὁ δὲ ἐλλόγιμος ἦν, ὡς καὶ Σωτῖων 110
 10 ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ φησὶν). ἀπορῶν μέντοι τροφῶν ἀπήρην εἰς τὸν
 Ἑλλησποντον καὶ τὴν Προποντίδα· ἐν Χαλκηδόνι τε σοφιστεύων
 ἐπὶ πλέον ἀποδοχῆς ἠξιώθη· ἐντεῦθεν τε πορισάμενος ἀπήρην εἰς
 Ἀθήνας, κάκει διέτριβε μέχρι καὶ τελευτῆς, ὀλίγον χρόνον εἰς Θήβας
 διαδραμῶν. ἐγνώσθη δὲ καὶ Ἀντιγόνῳ τῷ βασιλεῖ καὶ Πτολε-
 15 μαίῳ τῷ Φιλαδέλφῳ, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς λάμβοις αὐτῷ μαρτυρεῖ.
 ἦν δέ, φησὶν ὁ Ἀντίγονος [p. 42 Wil.] καὶ φιλοπότης καὶ ἀπὸ τῶν
 φιλοσόφων εἰ σχολάζοι, ποιήματα συνέγραφε. καὶ γὰρ καὶ ἔπη καὶ
 τραγωιδίας καὶ σατύρους (καὶ δράματα κωμικὰ τριάκοντα, τὰ δὲ

1 ὁ παρ' ἡμῶν aut popularis (Reiske) aut sectae nostrae particeps i. e.
 scepticus 2 ὑπομνήματι PB²F: ὑπομνημάτων B¹. commentario Vitam prae-
 miserat more solito Apollonides, quocum Sotionem iunxit Nicias. praeterea
 aliquem pinacographum haud dextre infersit Laertius. fons vitae primarius est
 Antigonus Carystius (Wilamowitz *Philol. Unters.* IV) 4 Apollonidi ipsi Φλει-
 άσιον reddendum esset 6 ἐπιδημῆσαι B 7 τῆς add. Cobet 8 ἐδίδαξε
 Timon, ut conexus docet 9 ὁ δ' (sic libri) maior filius (non Timo), intruso
 Sotionis emblemate iunioris memoria intercidit 15 λάμβοις, Sillorum prooe-
 mium intellego cf. Xenophan. A 1 p. 20, 7 17 φιλοσόφων neutr. εἰ σχολάζοι
 scripsi: ἐσχολάζε libri καὶ γὰρ ante ποιήματα interpolate FP². audiendum
 συνέγραφε e prioribus. nam Antigoni ecloga, quae continuatur p. 174, 17, interrum-
 pitur Laertii miscella compilatione καὶ γὰρ — δὲ οὖν φιλόσοφος 18 τὰ δὲ τραγικὰ

- τραγικά ἐξήκοντα) σίλλους τε καὶ κινάιδους. φέρεται δ' αὐτοῦ 111
καὶ καταλογάδην βιβλία (εἰς ἐπῶν τείνοντα μυριάδας δύο), ὧν καὶ
Ἀντιγονος ὁ Καρύστιος μέμνηται, ἀναγεγραφῶς αὐτοῦ καὶ αὐτὸς
τὸν βίον. τῶν δὲ Σίλλων τρία ἐστίν, ἐν οἷς ὡς ἂν σκεπτικὸς ὧν
5 πάντας λοιδορεῖ καὶ σιλλαινεὶ τοὺς δογματικούς ἐν παρωιδίας εἶδει.
ὧν τὸ μὲν πρῶτον αὐτοδιήγητον ἔχει τὴν ἐρμηνείαν, τὸ δὲ δεύτε-
ρον καὶ τρίτον ἐν διαλόγου σχήματι. φαίνεται γοῦν ἀνακρίτων Ξενο-
φάνη τὸν Κολοφώνιον περὶ ἐκάστων, ὁ δὲ αὐτῷ διηγούμενός ἐστι·
καὶ ἐν μὲν τῷ δευτέρῳ περὶ τῶν ἀρχαιοτέρων, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
10 περὶ τῶν ὑστέρων· ὁθεν δὴ αὐτῷ τινες καὶ Ἐπιλογον ἐπέγραψαν.
τὸ δὲ πρῶτον ταῦτά περιέχει πράγματα, πλὴν ὅτι μονοπρόσωπός 112
ἐστὶν ἢ ποιήσις· ἀρχὴ δὲ αὐτῷ ἦδε, 'ἔσπετε — σοφισταί' [fr. 1].
ἔτελεύτησε δ' ἐγγὺς ἑτῶν ἐνεήκοντα, ὡς φησὶν ὁ Ἀντιγονος (καὶ
Σωτίων ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ). τοῦτον ἐγὼ καὶ ἑτερόφθαλμον ἤκουσα,
15 ἐπεὶ καὶ αὐτὸς αὐτὸν Κύκλωπα ἐκάλει.
γένονε καὶ ἕτερος Τίμων ὁ μισάνθρωπος. ὁ δ' ὄν φιλόσοφος
καὶ φιλόκηπος ἦν σφόδρα καὶ ἰδιοπράγμων, ὡς καὶ Ἀντιγονός φησι.
λόγος γοῦν εἰπεῖν Ἱερώνυμον τὸν Περιπατητικὸν [om. Hiller] ἐπ'
αὐτοῦ· 'ὡς παρὰ τοῖς Σκύθαις καὶ οἱ φεύγοντες τοξέουσι καὶ οἱ
20 διώκοντες, οὕτω τῶν φιλοσόφων οἱ μὲν διώκοντες θηρῶσι τοὺς
μαθητάς, οἱ δὲ φεύγοντες, καθάπερ καὶ ὁ Τίμων.' ἦν δὲ καὶ 113
ὄξυς νοῆσαι καὶ διαμνηστῆσαι· φιλογράμματός τε καὶ τοῖς ποιη-
ταῖς μύθους γράφαι ἱκανός καὶ δράματα συνδιατιθέναι. μετεδίδου
δὲ τῶν τραγωιδιῶν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Ὀμήρῳ. θορυβούμενός τε
25 ὑπὸ τῶν θεραπευιῶν καὶ κυνῶν ἐπολεῖ μηδὲν, σπουδάζων περὶ τὸ
ἠρεμάζειν. φασὶ δὲ καὶ Ἄρατον πνέσθαι αὐτοῦ πῶς τὴν Ὀμήρου
ποίησιν ἀσφαλῆ κτήσαιτο, τὸν δὲ εἰπεῖν, 'εἰ τοῖς ἀρχαίοις ἀντι-
γράφοις ἐντυγχάνοι καὶ μὴ τοῖς ἤδη διωρθωμένοις'. εἰκὴ τε αὐτῷ 114
ἐκεῖτο τὰ ποιήματα, ἐνίοτε ἡμίβρωτα· ὥστε καὶ Ζωπύρῳ τῷ
30 ῥήτορι ἀναγινώσκοντά τι ἐπιτυλίττειν καὶ κατὰ τὸ ἐπελθὸν διεξιέ-

P: δὲ τραγικά B: τραγικά δὲ F. nota pinacographorum stultum emblema, qui dum τραγωιδίας καὶ σατύρους explicant, comicos absurde adsciscunt (cf. Berl. Sitz. 1897, 1073). item Schol. Arist. Pac. 835 ἔγραψε δὲ [Ion praeter tragœdias] καὶ κωμωιδίας καὶ ἐπιγράμματα κτλ. similiter δράματα τραγικά in Pindari pinace Suidiano. 2 confusae pinacographi et Antigoni memoriae 4—12 Apollonidea 10 δὲ αὐτῷ P²: δὲ αὐτὸν B: δὴ αὐτό F: αὐτὸν P¹ 16 καὶ BP: δὲ καὶ F 25 ἐπολεῖ μηδὲν] sc. ποίημα 26 ἠρεμάζειν P¹ mrg.: ἠρέμα ζῆν P¹BF 29 Zopyrus Clazomenius ap. Quint. III 6, 3 30 ἀναγινώσκοντά τι Cobet: ἀναγινώσκοντι PF: ἀναγινώσκοντα B; legere incipiebat a fortuito oco, quia evolvens initium non invenerat abscissum, ut saepe fiebat; tum in medio libro, quod perire crediderat, repperit

ναι· ἐλθόντα τε ἐφ' ἡμισίας, οὕτως εὐρεῖν τὸ ἀπόσπασμα τέως ἀγνοοῦντα. τοσοῦτον ἦν ἀδιάφορος, ἀλλὰ καὶ εὐρους, ὡς μὴδ' ἀριστῶν συγχρονεῖν. φασὶ δὲ αὐτὸν Ἀρκεσίλαον θεασάμενον διὰ τῶν Κερκώπων ἰόντα εἰπεῖν· 'τί σὺ δεῦρο, ἐνθαπαρ ἡμεῖς οἱ ἐλεύ- 5 θεροι;' συνεχές τε ἐπιλέγειν εἰώθει πρὸς τοὺς τὰς αἰσθήσεις μετ' ἐπιμαρτυροῦντος τοῦ νοῦ ἐγκρίνοντας·

'συνῆλθεν ἀτταγᾶς τε καὶ νομηγίος'.

εἰώθει δὲ καὶ παλῆζειν τοιαῦτα. πρὸς οὖν τὸν θαυμάζοντα πάντα ἔφη· 'τί δ' οὐ θαυμάξεις διτι τρεῖς ὄντες τέτταρας ἔχομεν ὀφθαλ- 10 μούς'; ἦν δὲ αὐτὸς τε ἑτερόφθαλμος καὶ ὁ Διουσκουρίδης μαθητῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ πρὸς οὖν ἔλεγεν ὑγιής. ἐρωτηθεὶς δὲ ποτε ὑπὸ 115 Ἀρκεσιλάου διὰ τί παρείη ἐκ Θηβῶν, ἔφη· 'ἐν' ὑμᾶς ἀναπεπτα- μένους ὄρων γελῶ.' ὁμως δὲ καθαπτόμενος τοῦ Ἀρκεσιλάου ἐν τοῖς Σίλλοις ἐπήνεκεν αὐτὸν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρκεσι- 15 λάου περὶ δέλιπρωι.

3 συγχρονεῖν PF: συγχωρεῖν B. conicio συχρόν: tantopere fuebant ver- sus illi, ut saepe prandii oblivisceretur 4 in Κερκώπων ἀγορᾷ, ubi Sillus et Triballus regnant, Timonis est perfecti sceptici locus, non Arcesilai de quo fr. 31—34 6 ἐκκρίνοντας B 7 'sensus et mens fures furacissimi se iungunt'. 10 τε om. B 11 ὑπὸ τοῦ F 12 παρῆει P ἀναπεπταμένους apertos, detec- tos vix quadrat. an ἀνιπταμένους evolantes ut palumbes viso vulture? ἀνατετα- μένους excitatos Wilam. 13 τοῦ BPF: om. vulgo

2. Ex ARISTOCLIS Peripatetici Περὶ φιλοσοφίας [Eus. P. E. XIV 18, 1—30 Πρὸς τοὺς κατὰ Πύρρων Σκεπτικὸς ἢ καὶ Ἐφεκτικὸς ἐπικληθέντας μηδὲν καταληπτὸν εἶναι ἀποφθαμένους. ἐκ τοῦ Ἀριστοκλέους].

ἀναγκαίως δ' ἔχει πρὸ παντὸς διασκέψασθαι περὶ τῆς αὐτῶν 1 ἡμῶν γνώσεως· εἰ γὰρ αὐτοὶ μηδὲν πεφύκαμεν γνωρίζειν, οὐδὲν ἔτι δεῖ περὶ τῶν ἄλλων σκοπεῖν. ἐγένοντο μὲν οὖν καὶ τῶν πάλαι 2 τινὲς οἱ ἀφέντες τήνδε τὴν φωνήν, οἷς ἀντίειρηκεν Ἀριστοτέλης. 5 ἴσχυσε μὲντοι τοιαῦτα λέγων καὶ Πύρρων ὁ Ἠλεῖος· ἀλλ' αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐν γραφῇ καταλέλοιπεν, ὁ δὲ μαθητῆς αὐτοῦ Τίμων φησὶ δεῖν τὸν μέλλοντα εὐδαιμονήσειν εἰς τρία ταῦτα βλέπειν· πρῶτον μὲν ὅποια πέφυκε τὰ πράγματα, δεῦτερον δὲ τίνα χρῆ 10 τρόπον ἡμᾶς πρὸς αὐτὰ διακείσθαι, τελευταῖον δὲ τί περιέσται τοῖς οὕτως ἔχουσι. τὰ μὲν οὖν πράγματά φησιν αὐτὸν ἀποφαλ- 3

2 ἡμῶν αὐτῶν BI αὐτοὶ scripsi cf. § 10: αὐ libri 3 δεῖν CG 7 φησὶ] fortasse in libro quodam Περὶ εὐδαιμονίας, cuius nullum vestigium reliquum. at idem potuit etiam in libris Πρὸς τοὺς φυσικοὺς et Περὶ αἰσθήσεων dici

νειν ἐπ' ἴσης ἀδιάφορα καὶ ἀστάθμητα καὶ ἀνεπίκριτα· διὰ τοῦτο
 μήτε τὰς ἀλοθῆσεις ἡμῶν μήτε τὰς δόξας ἀληθεύειν ἢ ψευδεσθαι.
 διὰ τοῦτο οὐδὲν μηδὲ πιστεῦειν αὐταῖς δεῖν, ἀλλ' ἀδοξάστους καὶ
 ἀκλινεῖς καὶ ἀκαράδαντους εἶναι, περὶ ἐνὸς ἐκάστου λέγοντας ὅτι
 5 οὐ μᾶλλον ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν, ἢ καὶ ἔστι καὶ οὐκ ἔστιν, ἢ οὔτε
 ἔστιν οὔτε οὐκ ἔστιν. τοῖς μέντοι γε διακειμένοις οὕτω περιέ- 4
 σσεσθαι Τίμων φησὶ πρῶτον μὲν ἀφασίαν, ἔπειτα δ' ἀταραξίαν,
 Αἰνησιδῆμος δ' ἠδονήν. τὰ μὲν οὐδὲν κεφάλαια τῶν λεγομένων 5
 ἐστὶ ταῦτα· σκεψώμεθα δ' εἰ ὀρθῶς λέγουσιν. ἐπεὶ τοίνυν ἐπ'
 10 ἴσης ἀδιάφορα πάντα φασὶν εἶναι καὶ διὰ τοῦτο κελεύουσι μη-
 δενὶ προστίθεσθαι μηδὲ δοξάζειν, εἰκότως ἂν οἴμαι πύθοιτό τις
 αὐτῶν, ἄρα γε διαμαρτάνουσι οἱ διαφέρειν αὐτὰ νομίζοντες ἢ οὐ;
 πάντως γὰρ, εἰ μὲν ἀμαρτάνουσι, οὐκ ὀρθῶς ὑπολαμβάνουσι ἂν.
 ὥστε ἀνάγκη λέγειν αὐτοῖς εἶναι τινὰς τοὺς τὰ ψευδῆ περὶ τῶν
 15 ὄντων δοξάζοντας· αὐτοὶ τοίνυν εἰεν ἂν οἱ τάληθῆ λέγοντες· οὕτω
 δὲ εἴη ἂν ἀληθές τι καὶ ψεῦδος. εἰ δ' οὐκ ἀμαρτάνομεν οἱ πολλοὶ
 τὰ ὄντα διαφέρειν οἰόμενοι, τί μαθόντες ἐπιπλήττουσιν ἡμῖν;
 αὐτοὶ γὰρ ἀμαρτάνουσι ἂν ἀξιούντες μὴ διαφέρειν αὐτά. καὶ 6
 μὴν εἰ καὶ δόξημεν αὐτοῖς ἐπ' ἴσης ἀδιάφορα πάντα εἶναι, ὅηλον
 20 ὡς οὐκ ἂν διαφέροιεν οὐδ' αὐτοὶ τῶν πολλῶν. τίς οὐδὲν εἴη ἂν
 αὐτῶν ἢ σοφία; καὶ διὰ τί Τίμων τοῖς μὲν ἄλλοις λουδορεῖται
 πᾶσι, Πύρρωνα δ' ὑμνεῖ μόνον; ἔτι γε μὴν εἰ πάντα ἐπ' ἴσης 7
 ἐστὶν ἀδιάφορα καὶ διὰ τοῦτο χρεὶν μηδὲν δοξάζειν, οὐκ ἂν οὐδὲ
 ταῦτα διαφέρειν· λέγω δὲ τὸ διαφέρειν ἢ μὴ διαφέρειν καὶ τὸ δο-
 25 ξάζειν ἢ μὴ δοξάζειν. τί γὰρ μᾶλλον τοιαῦτά ἐστιν ἢ οὐκ ἔστιν;
 ἢ, ὡς φησὶ Τίμων, διὰ τί ναὶ καὶ διὰ τί οὐ, καὶ αὐτὸ τὸ διὰ τί
 διὰ τί; φανερόν οὐδὲν ὡς ἀναιρεῖται τὸ ζητεῖν. ὥστε πανσάσθωσαν
 ἐνοχλοῦντες. ἐπεὶ νῦν γε μεμήρασι πύρρω τέχνης ἅμα μὲν ἡμῖν
 διακλειόμενοι μὴ δοξάζειν, ἅμα δὲ κελεύοντες αὐτὸ τοῦτο ποιεῖν,
 30 καὶ λέγοντες ὡς περὶ οὐδενὸς ἀποφαινεσθαι δεοὶ κἄπειτα ἀπο-
 φαινόμενοι. καὶ ἀξιούσι μὲν μηδενὶ συγκατατίθεσθαι, πειθεσθαι
 δὲ αὐτοῖς κελεύουσιν· εἶτα λέγοντες μηδὲν εἰδέναι πάντας ἐλέγ-
 χουσι ὡς εἶ εἰδότες. ἀνάγκη τε τοὺς φάσκοντας ὡς ἀθῆλα 8

1 ἀνέγκριτα BI 5 ἢ οὔτε ἔστιν om. BI 6 γε om. BI 7 cf. Laert.
 IX 107 τέλος οἱ σκεπτικοὶ φασὶ τὴν ἐποχὴν, ἢ σκιάς τρόπον ἐπακολουθεῖ ἢ
 ἀταραξία, ὡς φασὶ οἱ τε περὶ Τίμων καὶ Αἰνησιδήμον Sext. Pyth. Hypot. I
 29 ἐπιποιοῦσι δὲ αὐτοῖς οἶον τυχικῶς ἢ ἀταραξία παρηκολούθησεν ὡς σκιά σώ-
 ματι 15 ἂν om. CG 21 αὐτῶν ἂν colloc. CG 23 ἀδιάφορα πάντα ἐπ'
 ἴσης ἐστὶ CG: ἐπ' ἴσης ἐ. ἀδιάφ. πάντα ceteri: transpositi propter hiatus
 26 διὰ τί alterum om. plurimi codd.: add. cod. D, τὸ post αὐτὸ om. G (non C)

πάντα εἴη δυοῖν θάτερον, ἢ σιωπᾶν ἢ ἀποφαινεσθαι τι καὶ λέγειν.
 εἰ μὲν οὖν ἡσυχίαν ἀγοιεν, δῆλον ὅτι πρὸς γε τοὺς τοιοῦτους οὐ-
 δεις ἂν εἴη λόγος· εἰ δ' ἀποφαινοῖντο, πάντη τε καὶ πάντως εἶναι
 τι φαῖεν ἂν ἢ μὴ εἶναι, καθάπερ ἀμέλει νυκτὶ φασιν ὡς εἴη πάντα
 5 ἀγνωστα καὶ νομιστὰ πᾶσι, ὡς δ' οὐδέν. τοῦτο τοίνυν ὁ ἀξιῶν 9
 ἦτοι δηλοῖ τὸ πρᾶγμα καὶ ἐνεστὶν αὐτὸ συνεῖναι λεγόμενον, ἢ οὐκ
 ἐνεστὶν. ἀλλ' εἰ μὲν οὐ δηλοῖ, καθάπαξ οὐδεις οὐδ' οὕτω πρὸς
 τὸν τοιοῦτον ἂν εἴη λόγος. εἰ δὲ σημαῖνοι, πάντως ἢ ἄπειρα λέγοι
 ἂν ἢ πεπερασμένα· καὶ εἰ μὲν ἄπειρα, οὐδ' οὕτως ἂν εἴη λόγος
 10 πρὸς αὐτόν· ἀπείρου γὰρ γνῶσις οὐκ ἔστι· πεπερασμένων δὲ ὄν-
 των τῶν δηλουμένων ἢ ἐνός ὄτουσιν ὁ τοῦτο λέγων ὀρᾷ τι καὶ
 κρίνει. πῶς οὖν ἀγνωστα καὶ ἀνεπικριτα πάντα εἴη ἂν; εἰ δὲ φαῖη
 ταῦτ' εἶναι καὶ μὴ εἶναι, πρῶτον μὲν ἔσται ταῦτ' καὶ ἀληθές καὶ
 ψεῦδος, ἔπειτα δ' ἔρεῖ τι καὶ οὐκ ἔρεῖ, καὶ λόγῳ χρώμενος ἀναι-
 15 ρῆσει λόγον, ἔτι δὲ ὁμολογῶν ψεύδεσθαι πιστεύειν ἑαυτῷ φησι
 δεῖν. ἀξιῶν δὲ ζητῆσαι πῶθεν καὶ μαθόντες ἀδηλα πάντα φασὶν 10
 εἶναι. δεῖ γὰρ εἰδέναι πρότερον αὐτούς, τί δὴ ποτὲ ἔστι τὸ δῆλον·
 οὕτω γοῦν ἂν ἔχοιεν λέγειν ὡς οὐκ εἴη τὰ πράγματα τοιαῦτα.
 πρῶτον γὰρ εἰδέναι χρῆ τὴν κατάφασιν, εἶτα τὴν ἀπόφασιν. εἰ
 20 δὲ ἀγνοοῦσιν ὁποῖόν ἐστι τὸ δῆλον, οὐκ ἂν εἰδέειν οὐδὲ τί τὸ ἀδη-
 λον. ὅπότεν γε μὴν Αἰνησιόδημος ἐν τῇ Ὑποτυπώσει τοὺς ἐν- 11
 νέα διεξίημι τρόπους (κατὰ τοσοῦτους γὰρ ἀποφαινεῖν ἀδηλα τὰ
 πράγματα πεπειραται) πρότερον αὐτὸν φῶμεν εἰδῶτα λέγειν αὐτοὺς
 ἢ ἀγνοοῦντα; φησὶ γὰρ ὅτι τὰ ζῶια διαφέρει καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ καὶ αἱ
 25 πόλεις καὶ οἱ βλοὶ καὶ τὰ ἔθνη καὶ οἱ νόμοι· καὶ τὰς αἰσθήσεις δὲ
 φησὶν ἡμῶν ἀσθενεῖς εἶναι καὶ πολλὰ τὰ ἔξωθεν λυμαινόμενα τὴν
 γνῶσιν, ἀποστήματα καὶ μεγέθη καὶ κινήσεις· ἔτι δὲ τὸ μὴ ὁμοίως
 διακεῖσθαι νέους καὶ πρεσβυτέρους καὶ ἐργηγορότας καὶ κοιμωμένους
 καὶ ὕπαινοντας καὶ νοσοῦντας· οὐδενός τε ἡμᾶς ἀπλοῦ καὶ ἀκραι-
 30 φνοῦς ἀντιλαμβάνεσθαι. πάντα γὰρ εἶναι συγκεχυμένα, καὶ πρὸς τι
 λεγόμενα. ταῦτα δέ, φημί, καὶ τὰ τοιαῦτα κομπολογοῦντα αὐτὸν 12
 ἠδεῶς ἂν τις ἤρετο, πρότερον εὖ εἰδῶς λέγει, διότι τὰ πράγματα
 τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον ἢ ἀγνοῶν· εἰ μὲν γὰρ οὐκ ἤιδε, πῶς ἂν
 ἡμεῖς αὐτῷ πιστεύοιμεν; εἰ δ' ἐγίνωσκε, κομῶδη τις ἦν ἡλίθιος
 35 ἅμα μὲν ἀδηλα πάντα ἀποφαινόμενος, ἅμα δὲ τοσαῦτα λέγων εἰ-
 δέναι· καὶ μὴν ὅποτε γε τοιαῦτα διεξίλοιεν, οὐδὲν ἀλλ' ἢ ἐπαγωγὴν 13

3 εἴη om. C 4 ἢ ante εἶναι addunt vulgo at cf. v. 13 et § 20 ὡς libri:
 γνωστὸν vulg.; fortasse νομιστὰ, παλῶς δ' οὐδέν (καταληπτόν) cf. Sext. VIII
 186 13 ταῦτ' εἶναι CG: ταῦτ' καὶ εἶναι ceteri vulgo 22 διεξίημι libri

32 λέγει CG: λέγοι ceteri

τινα λέγουσι δεικνύντες, ὅποι' ἄττα εἴη τὰ φαινόμενα καὶ τὰ καθ' ἕκαστα· τὸ δὲ τοιοῦτο ἔστι καὶ λέγεται πίστις. εἰ μὲν οὖν αὐτῆι συγκατατίθενται, ὄλον διὰ τοῦτο δοξάζουσιν· εἰ δ' οὐ πιστεύουσιν, οὐδ' ἂν ἡμεῖς προσέχειν αὐτοῖς βουληθῆμεν. ὁ γὰρ μὴν Τίμων ἐν 14
 5 τῷ Πύρρωνι [fr. 77] διηγείται μακρὸν τινα κατατείνας λόγον, ὡς ἐντύχοι τῷ Πύρρωνι βαδίζοντι Πυθοῖδε παρὰ τὸ ἱερὸν τὸ τοῦ Ἀμφιαράου καὶ τινα διαλεχθεῖεν ἀλλήλοις. ἄρ' οὖν οὐκ εὐλόγως ἂν τις αὐτῷ ταῦτα συγγράφοντι παραστάς εἴποι· 'τί, ὦ πονηρέ, ἐνοχλεῖς σεαυτῷ ταῦτα συγγράφων καὶ ἄ μὴ οἴσθαι διηγούμενος;' 10
 τί γὰρ μᾶλλον ἐνέτυχες ἢ οὐκ ἐνέτυχες αὐτῷ, καὶ διελέχθης ἢ οὐ διελέχθης; αὐτὸς τε ἐκεῖνος ὁ θαναταστὴς Πύρρων ἄρα γε ἴδεται 15
 τότε, διότι βαδίζοι Πύθια θρασόμενος, ἢ καθάπερ οἱ μεμνηότες ἐπλανᾶτο κατὰ τὴν ὁδόν; ἤνικα δ' ἤρξατο κατηγορεῖν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς ἀνοίας αὐτῶν, φῶμεν αὐτὸν ἀληθῆ λέγειν ἢ μή, καὶ 15
 τὸν Τίμωνα παθεῖν τι καὶ συγκαταθέσθαι τοῖς λόγοις ἢ μὴ προσέχειν; εἰ μὲν γὰρ οὐκ ἐπέισθη, πῶς ἀντὶ χορευτοῦ φιλόσοφος ἐγένετο καὶ τὸν Πύρρωνα διετέλεσε θαναμάζων; εἰ δὲ συγκατέθετο τοῖς λεγομένοις, ἄτοπος ἂν εἴη τις, αὐτὸς μὲν φιλοσοφῶν, ἡμᾶς δὲ κωλύων. ἀπλῶς δὲ θαναμάσαι τις ἂν, οἱ Τίμωνος σίλλοι καὶ 16
 20 αἱ κατὰ πάντων ἀνθρώπων βλασφημίαι καὶ αἱ μακρὰ στοιχειώσεις Ἀινησιδήμου καὶ πᾶς ὁ τοιοῦτος ὄχλος τῶν λόγων τί δήποτε βούλεται αὐτοῖς. εἰ μὲν γὰρ οἴόμενοι κρείττους ἡμᾶς ἀπεργάσασθαι ταῦτα γεγράφασι, καὶ διὰ τοῦτο πάντας οἴονται δεῖν ἐλέγχειν ὅπως παυσώμεθα φλυαροῦντες, βούλονται δηλονότι τὴν ἀλήθειαν ἡμᾶς 25
 εἰδέναι καὶ ὑπολαβεῖν διὰ τοιαῦτα εἴη τὰ πράγματα καθάπερ ἀξιῶ Πύρρων. ὥστε εἰ πεισθῆμεν αὐτοῖς, ἐκ χειρόνων βελτίους ἂν γενόμεθα, κριναντες τὰ συμφορώτερα καὶ τοὺς ἄμεινον λέγοντας ἀποδεξάμενοι. πῶς οὖν ἐπ' ἕσσης ἀδιάφορα τὰ πράγματα καὶ 17
 ἀνεπίκριτα δύναται ἂν εἶναι; καὶ πῶς ἀσυγκατάθετοι καὶ ἀδόξαστοι 30
 γενόμεθ' ἂν; εἰ δ' οὐδὲν σφελὸς ἔστι τῶν λόγων, τί μὴν ἐνοχλοῦσιν; ἢ διὰ τί Τίμων φησὶν 'οὐκ ἂν δὴ — ἄλλος;' (fr. 8) οὐ γὰρ μᾶλλον Πύρρωνα θαναμάσαι τις ἂν ἢ τὸν Κόροιβον ἐκείνον ἢ τὸν Μελητιδῆν, οἱ δὴ δοκοῦσι μωρία διενεγκεῖν. ἐνθουμείσθαι 18
 μέντοι χρὴ καὶ ταῦτα. ποῖος γὰρ ἂν γένοιτο πόλις ἢ δικαστής,

2 ἔστι CG: καὶ ἔστι ceteri 4 sqq. cf. Wilamowitz *Antiq.* p. 38^b
 5 κατὰ τινας λόγον CG 10 αὐτῷ post alt. ἐνέτυχες C et fortasse etiam ceteri, post prius Gaisf. 12 τότε διότι C: τὸ διότι G: τὸ διὰ τί ceteri
 14 ἀγνοίας Eus.: corr. Wilamowitz φῶμεν CG: ἄρα γε φῶμεν ceteri
 22 ἀπεργάσασθαι διὰ τοῦτο CG: ἀπεργάσασθαι ταῦτα ceteri 24 δηλονότι τὴν ἀλήθειαν ὅτι C 27 συμφέροντα CG 30 τί μὴν CG (cf. § 7): τί ἡμῖν ceteri

ἢ σύμβουλος ἢ φίλος ἢ ἀπλῶς εἰπεῖν ἀνθρώπος ὃ γε τοιοῦτος; ἢ τί τῶν κακῶν οὐ τολμήσειεν ἂν ὃ μηδὲν ὡς ἀληθῶς οἰόμενος εἶναι κακὸν ἢ αἰσχρὸν ἢ δίκαιον ἢ ἀδικον; οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνο φαίη τις ἂν, ὅτι τοὺς νόμους δεδοίκασι καὶ τὰς τιμωρίας οἱ τοιοῦτοι·

5 πῶς γὰρ οἱ γε ἀπαθείς καὶ ἀτάραχοι, καθάπερ αὐτοὶ φασιν, ὄντες; ὃ γέ τοι Τίμων ταῦτα λέγει καὶ περὶ τοῦ Πύρρωνος ‘ἀλλ’ 19 οἶον — νομοθήκης’ (fr. 9). ὁπότεν μέντοι φῶσι τὸ σοφὸν 20 δὴ τοῦτο, διότι δύο κατακολουθοῦντα τῆι φύσει ζῆν καὶ τοῖς ἔθεσι, μηδενὶ μέντοι συγκατατίθεσθαι, πάντων τινὲς εἰσιν εὐθήθεις. εἰ γὰρ 10 μηδενὶ ἄλλωι, τούτῳ γοῦν αὐτῷ δεῖ συγκατατίθεσθαι καὶ ὑπολαβεῖν οὕτως ἔχειν αὐτό. τί δὲ μᾶλλον τῆι φύσει δεῖ κατακολουθεῖν καὶ τοῖς ἔθεσι ἢ οὐ δεῖ, μὴ εἰδότας γε δὴ μηδὲν μηδὲ ἔχοντάς τι δῶκεν κρινούμεν; ἐκεῖνο μὲν γὰρ καὶ παντάπασι ἐστὶν ἡλίθιον, ἐπει- 21 δὴν λέγωσιν ὅτι καθάπερ τὰ καθαρτικὰ φάρμακα συνεκκρίνει μετὰ τῶν περιττωμάτων καὶ ἑαυτά, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὃ πάντα ἀξίων 15 εἶναι λόγος ἄδηλα μετὰ τῶν ἄλλων ἀναιρεῖ καὶ ἑαυτόν. εἰ γὰρ αὐτὸς αὐτὸν ἐλέγχοι; ληροῖεν ἂν οἱ χρώμενοι τοιοῦτῳ. βέλτιον οὖν ἤσυχλον ἄγειν αὐτοὺς καὶ μηδὲ τὸ στόμα διαίρειν. ἀλλὰ 22 μὴν οὐδ’ ὁμοιον ἔχει τι τὸ καθαρτικὸν φάρμακον καὶ ὃ τούτων 20 λόγος. τὸ μὲν γὰρ φάρμακον ἐκκρίνεται κἂν τοῖς σώμασιν οὐχ ὑπομένει, τὸν μέντοι λόγον ἐν ταῖς ψυχαῖς ὑπάρχειν δεῖ τὸν αὐτὸν ὄντα καὶ πιστευόμενον αἰεὶ· μόνος γὰρ οὗτος εἴη ἂν ὃ ποιῶν ἀσυγκαταθέτους. ὅτι δ’ οὐχ οἶόν τε τὸν ἀνθρώπον ἀδόξαστον εἶναι 23 καὶ ὠδὶ καταμάθοι τις ἂν. ἀδύνατον γὰρ τὸν αἰσθανόμενον μὴ 25 αἰσθάνεσθαι· τὸ δ’ αἰσθάνεσθαι γνωρίζειν τι ἦν. διότι δὲ καὶ πιστεύει τῆι αἰσθήσει πᾶσι φανερόν· ἀκριβέστερον γὰρ θέλων ἰδεῖν ἀπέψησε τῷ ὀφθαλμῷ καὶ προσήλθεν ἐγγύτερον καὶ ἐπηλυγάσατο. καὶ μὴν ἠδόμενοί γε καὶ πονοῦντες ἴσμεν· οὐ γὰρ οἶόν 24 τε τὸν καιόμενον ἢ τεμνόμενον ἀγνοεῖν. τὰς δὲ δὴ μνήμας καὶ 30 τὰς ἀναμνήσεις τίς οὐκ ἂν φαίη μεθ’ ὑπολήψεως γίγνεσθαι; περὶ μὲν γὰρ τῶν κοινῶν ἔννοιῶν, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἀνθρώπος ἐστίν, ἔτι δὲ περὶ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν, τί λέγοι τις ἂν; οὐδὲν γὰρ ἦν τούτων, εἰ μὴ ἐπεφύκειμεν ὑπολαμβάνειν. ἀλλ’ ἐγωγε ἐὼ τᾶλλα. τοῖς μέντοι λεγομένοις ὑπὸ τούτων ἐάν τε πιστεύωμεν ἐάν τε ἀπι- 35 στῶμεν, ἀναγκαίως ἔχει δοξάζειν πάντη τε καὶ πάντως.

3 εἶναι om. CG 3 οὐ γὰρ CG 6 λέγει καὶ C: καὶ λέγει vulgo: λέγει (om. καὶ) G (?) 7 ὁπότε C 8 διότι CG: ὅτι ceteri 10 δύο συγκατατίθεσθαι EI 12 καὶ τοῖς ἔθεσι ante δεῖ (9)EI 17 ἐλέγχει CF 17 τοιοῦτῳ CG: τούτῳ ceteri 23 οἶόν τε CDEG: οἶονται vulgo 25 ὅτι vulgo 27 ἐπηλυγάσατο CG: ἐπιλυγάσατο E: ἐπίλισατο I 28 οὐ μὲν γὰρ EI 31 ἔννοιῶν] αἰτιῶν CG

Ὅτι μὲν οὖν ἀμύχανόν ἐστι φιλοσοφεῖν τὸν τρόπον τοῦτον 25
 φανερόν· ὅτι δὲ καὶ παρὰ φύσιν καὶ παρὰ τοὺς νόμους, ὡδὲ κατέ-
 δοιμεν ἄν. εἰ γὰρ δὴ τῷ ὄντι τὰ πράγματα τοιαῦτα εἶη, τί λοιπὸν
 ἀλλ' ἢ καθάπερ ἐν ὑπνῳ ζῆν ἡμᾶς εἰκῆ καὶ ἐμπλήκτως; ὥστε
 5 φλυαροῖεν ἂν οἱ νομοθέται καὶ στρατηγοὶ καὶ οἱ παιδεύοντες.
 ἀλλ' ἔμοιγε δοκοῦσιν οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἀνθρώποι ζῆν κατὰ
 φύσιν, μόνοι μὲντοι τετυφῶσθαι, μᾶλλον δὲ μεμηγῆναι μανίαν
 ἐρρωμένην οἱ ταῦτα ληροῦντες. οὐχ ἥκιστα μὲντοι τοῦτο κατα- 26
 μάθοι τις ἂν κάκειθεν. Ἀντίγονος γοῦν ὁ Καρύστιος κατὰ τοὺς
 10 αὐτοὺς γενόμενος χρόνους καὶ ἀναγράφας αὐτῶν τὸν βίον φησὶ
 (p. 39 Wil.) τὸν Πύρρωνα διωκόμενον ὑπὸ κυνὸς ἀναφυγεῖν ἐπὶ τι
 δένδρον, σκωπτόμενον δ' ὑπὸ τῶν παρόντων εἰπεῖν ὡς χαλεπὸν
 εἶη (τὸν) ἀνθρώπον ἐκδῦναι. Φιλίστας δὲ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ
 15 θυοῦσης, ἔπειτα τῶν φίλων τινὸς ὑποσχομένου τὰ πρὸς τὴν θυσίαν
 καὶ μὴ παρασχομένου, τοῦ μὲντοι Πύρρωνος πριαμένου καὶ ἀγα-
 νακτοῦντος, ἐπειδὴπερ ὁ φίλος ἔλεγεν ὡς οὐ ποιοῖ σύμφωνα τοῖς
 λόγοις οὐδ' ἄξια τῆς ἀπαθείας, εἰπεῖν αὐτόν· ἐν γοῦν γυναικὶ δεῖ
 τὴν ἀπόδειξιν αὐτῆς ποιεῖσθαι; καίτοι δικαίως ἂν εἶπεν ὁ φίλος
 20 ὅτι ὦ μάταιε, καὶ ἐν γυναικὶ καὶ κυνὶ καὶ πᾶσιν, εἰ τι δὴ σοὶ
 τῶν λόγων τούτων ἐστὶν ὄφελος.
 ὀρθῶς δ' ἔχει μαθεῖν καὶ τίνας οἱ ζηλώσαντες αὐτὸν ἐγένοντο 27
 καὶ τίνας ἐζήλωσεν αὐτός. ὁ μὲν οὖν Πύρρων Ἀναξάρχου τινὸς
 ἐγένετο μαθητῆς, ὃς τὸ μὲν πρῶτον ἦν ζωγράφος οὐδ' οὐτος εὐ-
 τυχῆς, ἔπειτα τοῖς Δημοκρίτου βιβλίοις ἐντυχὼν χρηστὸν μὲν οὐδὲν
 25 οὔτε εἶδεν οὔτε συνεγράψατο, κακῶς δὲ πάντας εἶπε καὶ θεοῦς
 καὶ ἀνθρώπους· αὐτός δ' ὕστερον τοῦτον τὸν τύγον περιβαλλό-
 μενος καὶ καλῶν ἄτυφον αὐτὸν οὐδὲν ἐν γραφῇ κατέλιπεν. ἐγέ- 28
 νετο δὲ μαθητῆς αὐτοῦ Τίμων Φλιάσιος, ὃς τὸ μὲν πρῶτον ἐχό-
 ρευσεν ἐν τοῖς θεάτροις, ἔπειτα δ' ἐντυχὼν αὐτῷ συνέγραψεν ἀρ-
 30 γαλέας παρωιδίας καὶ βωμολόχους, ἐν αἷς βεβλασφήμηκε πάντας
 τοὺς πρόποτε φιλοσοφήσαντας. οὐτος γὰρ ἦν ὁ τοὺς Σίλλους γρά-
 ψας καὶ λέγων· σκέτλιοι — κέπλασθ' ε' (fr. 10) καὶ ἀνθρώποι
 — ἀσχοί' (fr. 34). μηδενὸς δ' ἐπιστραφέντος αὐτῶν, ὡς εἰ μηδὲ 29

3 γὰρ δὴ Wilamowitz: γὰρ ἂν C: γὰρ αὐ GI: μὲν αὐ E 13 τὸν La-
 ert. IX 66: om. Eus. 13 φιλίστας EGI: φιλίστης ceteri cf. Laert. l. c., unde
 tamen non magis appareret, cur sorori potius quam amico succenseat Pyrrho
 16 ποιοῖ Wilamowitz: ποιῶ CG: ποιησαίμην EI 17 post γυναικὶ add. τι
 Wil., οὐ vulgo (at hiaret oratio); efficacius et responsioni aptius deest particula;
 cf. p. 178, 14 23 οὕτως libri: corr. Wil. 24 cf. Wil. Ant. p. 40 33 ἐπι-
 στρέφοντας CG

ἐγένοντο τὸ παράπαν, ἐχθρὸς καὶ πρῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆι κατ' Αἴγυπτον Αἰγησιδὴμος τις ἀναζωπυρεῖν ἤρξατο τὸν ὄθλον τοῦτον. καὶ σχεδὸν οἱ μὲν κράτιστοι δοκοῦντες εἶναι τῶν τὴν ὄδον βεβαδικότων ταύτην εἰσὶν οὗτοι. ὅτι μὲν οὖν τὴν τοιαύτην εἶτε αἰ-
 5 ρεσιν εἶτε ἀγωγῆν λόγων εἶτε ὄπηι καὶ ὄπως ἐθέλει τις καλεῖν αὐτὴν οὐδεὶς ἂν εὖ φρονῶν ὀρθὴν εἶναι φαίη δῆλον. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲ φιλοσοφίαν οἶμαι δεῖν ὀνομάζειν αὐτὴν ἀναιροῦσάν γε δὴ τὰς τοῦ φιλοσοφεῖν ἀρχάς.

7 δὴ om. CG

3. LAERT. DIOG. IX 69 πρὸς τοῦτοις δῆκουε τοῦ Πύρρωνος Ἐκαταῖός τε ὁ Ἀβόρητης καὶ T. ὁ Φλιάσιος ὁ τοὺς Σίλλους πεποικηκώς.

4. SUIDAS (merum Hesychium reddens) s. v. T. Φλιάσιος καὶ αὐτὸς φιλόσοφος τῆς Πύρρωνος ἀγωγῆς, ὁ γράψας τοὺς καλουμένους Σίλλους, ἦτοι φύγους τῶν φιλοσόφων, βιβλία γ' [Id. s. v. σιλλαινει]. ex Hes. etiam STERN. Byz. s. v. Φλιούς. καὶ T. ὁ περὶ [sic!] σίλλων γεγραφὼς Φλιάσιος ἐχορημάτιζε.

5. SUIDAS s. v. Ἄρατος. ἀκουστῆς δὲ ἐγένετο (Aratus) γραμματικῷ μὲν τοῦ Ἐρσείου Μενεκράτους [cf. p. 171], φιλοσόφου δὲ Τιμωνος καὶ Μενεδήμου.

6. ATHEN. X 438 A Δακιδῆς δὲ καὶ T. οἱ φιλόσοφοι κληθέντες πρὸς τινα τῶν γνωρίμων ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ βουλόμενοι συμπεριφέρεσθαι τοῖς παροῦσιν ἔπεινον προθυμότερον. τῆι μὲν οὖν πρώτῃ τῶν ἡμερῶν ὁ Δακιδῆς ἀπῆιε πρότερος ἐπιπολάσαντος αὐτῷ τοῦ ποτοῦ καὶ ὁ T. ὄρων αὐτὸν ἀπίοντα ἔφη ἤραμεθα μέγα κύδος, ἐπέφρομεν Ἐκτορα δῖον' (X 393)· τῆι δ' ὕστεραταίαι προαπίοντος τοῦ Τιμωνος διὰ τὸ μὴ δηγηθῆναι ἐκπιεῖν τὴν προποθεῖσαν αὐτῷ κύλικα ὁ Δακιδῆς ἰδὼν αὐτὸν ἐπανάγοντα εἶπε ἄδυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσιν' (Z 127); cf. Ael. V. H. II 41.

SCRIPTORUM

7. GELLIIUS III 17, 4 *Timon amarulentus librum maledicentissimum conscripsit, qui Sillios inscribitur* [sillos libri: Σίλλων conii. Otho]

DE SILLORUM GENERE ET NOMINE

8. PROCL. chrest. ap. Phot. p. 320^a 1 inter μελικῆς ποιήσεως genus refert εἰς δὲ ἀνθρώπους ἐγκώμα, ἐπινίκους, σκολιά, ἐρωτικά, ἐπιθαλάμια, ἕμεναιους, σίλλους. 321^a 28 ὁ δὲ σίλλος λοιδορίας καὶ διασυρμῶνς πεφεισμένως (modice cf. Kaibel *Abh. Gött. Ges. N. F.* II 4, 38) ἀνθρώπων ἔχει. [se Proclo Et. gen. σιλλός cf. p. 10]. SCHOL. AD DIONYS. THRAC. § 1 (Gram. An. Ox. IV p. 314, 13) σίλλος ἐστὶ ποίημα λοιδορίαν κατὰ τινας περιέχον.

9. de usu attico vocis EUSTATH. ad B 212 [cf. supra p. 23 n. 23] ταῖς δὲ τοιαύταις λέξεσι σύστοιχον παρὰ Αἰλλῶι Διονυσίω καὶ τὸ σιλλοῦν ὃ ἐστὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἠρέμα παραφέρειν ἐν τῷ διαφανίζῃν καὶ διασύρειν. ex eodem Dionysio Photius σιλλοῦν' τοὺς ὀφθαλμοὺς ἠρέμα παραφέρειν' οὕτως Ἀρχιππος (I 689 Kock). PHRYNICUS Bekk. An. I 36, 19 διασιλλοῦν καὶ διασιλλῶσαι

σημαίνει τὸ διασῶραι καὶ χλευάσαι· σίλλοι γὰρ αἴσματα χλευαστικά. ROLLUX IX 148 κωμωιδεῖν . . . ποιητικώτερον τὸ σιλλαίνειν καὶ σιλλοῦν καὶ διασιλλοῦν. HESYCH. σιλλοῖ [σιλλεῖ cod.]: ἀναξάινει, λυπεῖ σιλλοῖ: μακᾶται, ψέγει, κακολογεῖ σιμοῦσι [σιλλοῦσι Alberti]: μέμφονται σίλλος: ἔμμετρον σκῶμμα

10. ROLLUX II 54 οἱ δὲ καὶ Ἴλλοι τοὺς ὀφθαλμοὺς ὠνόμασαν, καὶ τὸ σιλλαίνειν ἐπὶ χλευασμῶν σείειν τοὺς ὀφθαλμούς, ὅθεν καὶ τὸ χλευαστικὸν ποίημα σίλλος. EUST. ad B 212 e rhetorico εἰσὶ δὲ οἱ σίλλοι ποιήσεως εἶδος κωμικῆς καὶ οἱ ταύτην μειτώντες σιλλογράφοι ἐλέγοντο καὶ τὸ οὕτω παίζειν σιλλαίνειν ἐκαλεῖτο, καὶ ἐκ τούτου τοῦ ἤματος οἱ Σίληνοι, δαιμονέες τινες κομῶσι τὰ εἰς ὄρχησιν καὶ εἰς Διονύσου τελετάς [cf. Cornut. ench. 30]. ET. GEN. σίλλοι [prima glossa Dionis non huc pertinet cf. Anacr. 13 B Bergk] δηλοῖ δὲ καὶ χλευαστικὸν ποίημα παρὰ τὸ διασεῖν τοὺς Ἴλλους καὶ διασύρειν ταῖς σχήματι τῶν ὀφθαλμῶν, Ἴλλοι γὰρ λέγονται οἱ ὀφθαλμοί. καὶ σιλλαίνειν τὸ στραβίζειν [sequitur exc. Procl. n. 8]. HES. σιλλαίνειν: σιλλοῦν τὸ διασύρειν καὶ μακᾶσθαι ἀπὸ τοῦ τοῖς Ἴλλοις τουτέστι τοῖς ὀφθαλμοῖς σίνεσθαι [cf. Suid. σιλλαίνω]. Συναγωγὴ λέξ. χρῆσ. [Bachm. An. I 364, 19, unde Phot. Suid. et I e Cyrillo?] HES. σιλλαίνει] σιλλαίνει· μλλαίνει διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκῶπτει καὶ ὑβρίζει [sic Hes., pro ὑβρ. Phot. Suid. μλλίζει, Bachm. μλλαίνει]. similia in aliis glossis Hes. et Suid. antiquissimum verbi exemplum invenio κατασιλλαίνειν apud Pseudhipp. (Democriteum medicum?) Praecept. 8 (IX 264 L.). alio spectat Hes. σιλλέα [σίλλος M. Schmidt]: τρίχωμα + ἦ λειον [ποιόν Schmidt]. σιλλός: ἀναφάλαντος [μῶμος, κακολογία καὶ χλευασμός] cf. ἀνάσιλλον: τρίχωμα τὸ ἀπὸ τοῦ μετώπου ἐπὶ κορυφῇ ἐστραμμένον [cf. v. lect. Herodae 4, 67].

11. SCHOL. LUC. Alex. c. 4 οὔτοι (Cercopes) ἐν Βοιωτῖαι ἀέτριβον Οἰχάλεις ὄντες γένος Σίλλος καὶ Τρίβαλλος ὀνομαζόμενοι ἐπιτορκοὶ καὶ ἀργοί, ὡς Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις (I 15 Kock)

12. IULIAN. or. VII p. 268, 19 Hertl. Archilochus σαφῶς ἐγνωκῶς, ὅτι στερομένη μῦθον ποιήσις ἐποποιία μόνον ἐστίν, ἐστέρηται δέ, ὡς ἂν εἴποι τις ἐαντήης (οὐ γὰρ ἔτι λείπεται ποιήσις), ἠδύσματα ταῦτα παρὰ τῆς ποιητικῆς Μούσης ἐδόρεματο καὶ παρέθηκε γε αὐτοῦ τούτου χάριν, ὅπως μὴ σιλλογράφος τις, ἀλλὰ ποιητὴς νομισθῆι.

13. AMMIAN. Marc. XXII 16, 16 . . . Didymus . . . Tullium reprehendit sillographos imitatus scriptores maledicos.

B. FRAGMENTA.

TIMONOS ΣΙΛΛΩΝ BIBΛΙΑ ΑΒΓ

Ordo fragmentorum etsi in universum dispici potest, multa tamen incertae vel ambiguae sedis relinquuntur, ut tutius videatur esse secundum auctores recensere fragmenta praemissis dumtaxat certis singulorum librorum testimoniis. ex Apollonidis tabula [p. 174, 4—12] trium librorum generalis descriptio constat. ergo primus narrative, alter et tertius per colloquium, cuius principatum tenet Xenophanes, philosophos dogmaticos irridet. atque alter potissimos usque ad suam aetatem philosophos recenset, tertius, brevior ille sine dubio et posterior illo, quasi mantissa est (Ἐπιλογος) eodemque filo aequales taxat. his

duobus libris Necyiae formam fuisse iam a comicis similiter detortam veri simillimum. at in primo libro nihil cogit ut apud inferos rem actam esse necessario existimetur. immo ne una quidem scena fuisse, sed plures et suam quisque sillus irridendi et agendi formam habuisse videtur. similiter Cratetis Paegnia e pluribus hand ita magnis sillis composita credo.

primi libri post Prooemium, in quo Ptolemaeum et Antigonum commemoratos esse conicio [cf. ad A 1 § 110] et parodiarum quosdam poetas ut Timonis decessores laudatos [fr. 2], duae in reliquiis facile internoscuntur scenae: una Pugna philosophorum ad Iliadis (inprimis A) imitationem composita, altera Piscatus philosophorum.

in Pugna sophistae varia inter se proelia miscent. praecinit eorum appellatio fr. 1, tum causa rixae Eris homerico apparatu procedit (22. 21). hac incitatus Protagoras mortalis homo [ἐριζέμεναι ἐν εἰδώς fr. 47] in primarios procurrit. nam in eius caput illa prima ruisse videtur (21, 4). movet autem Erin plebis eruditulae assentatio, unde in sophistis oritur morbus garrulus [νοῦσος λάλη]. porro ex hac λογοδαρρολαί sophistarum oritur λογομαχία, dum alter alterum disputando superat discipulorum corona plaudente. verum enim vero post brevia ista gaudia paenitet eos spei deceptae vitaeque et pecuniae perditae (65. 66). vident enim se istorum avaritia (velut Prodicī 18) spoliatos. interim nobiliores philosophi in medium veniunt Heraclitus scepticae rationis quasi auctor (48) et Socrates paene germanus scepticus, qui tamen e turba sophistarum se removet (25). aliqua sine dubio pars fuit etiam Platonis (19). iam robusti accedunt triarii Stoici paupertatem commendantes. inter quos Zenon cum discipulis apparet (39. 13. 14). labantem dogmaticorum aciem instaurat quasi alter Ajax Cleanthes 41. punguntur praeterea nescio quae gumiae, quae irritamentis gulae a recta via sunt seductae (58. 16). ne Arcesilas quidem homo maledicentissimus (33) et scepticismo proximus (55) omne tulit punctum quippe plebi mancipatus (34). unus relinquitur omni vitio carens, invictus sophistarum tumultu et infractus ipsius cupiditatibus, Pyrrhon (8. 9).

Piscatum alterum primi libri sillum (quamquam huius ordinis nemo testis facile agnoscas, si fragmenta 30. 31. 32. 38. 52. 63. 64 recte explicueris recteque nexueris. en Plato dux regit examen piscium, nullus praenobilis (30), sequitur Arcesilas gracilior ille quidem at sustentatus gravissimorum piscium Menedemi, Diodori, Pyrrhonis auxilio (30). ad eos natando se recipit, ubicumque dogmatici piscatores retia subtilitatis et doli plena in aquam deiecerunt (32). inter hos pingitur Zeno, anus Phoenissa ligurriens pisciculos, nassam observans. at illa nimis curta et anus nimis stupida. sic effluunt cum flumine et nassa et pisces (38). pertinent ad lusum piscatorium, quem in Piscatore c. 47 sqq. Lucianus imitatus est (ut Timon ipse Arcestrati iocis motus videtur), praeterea fr. 52. 63. 64.

in altero libro Necyia, ut diu cognitum est, representatur. indicio enim sunt inprimis formulae homericæ *οἶον* et videndi verbum, quibus tamquam vinculo scenae ac personae singulae continentur. Timoni igitur in orcum delato velut alteri Ulixi obstrepret umbrae philosophorum. in primo ordine agnoscitur Democritus paene perfectus scepticus (46), tum varii variis artibus nobiles philosophi Thales (23), Pythagoras (57), Parmenides (44), Zeno Eleates cum Melisso (45), Empedocles (42), Anaxagoras (24), Protagoras (5), quem praecessit fortasse Xenophanes (60), tum certe Socrates et Plato (cf. 62. 19), Speusippus (56), qui laudantur. at exploduntur plebei Socratici Antisthenes, Xenophon, Aeschines, Aristippus,

Phaedon, Euclides (37. 26. 27. 28), itemque Aristoteles (36) et neoterici Academici (35). verum tamen philosophum perfectum et omnibus numeris absolutum neminem horum, sed talem dicit, qualem ipse Pyrrhonem conspexit indomitum et infucatum, omnibus mortalium vitiis orbem (53). quem alloquitur (48) aut poeta aut eius dux Xenophanes. is enim ut princeps perhibetur scepticae rationis, per Orcum scepticum ducit et colloqui vices gerit. sic de se ipse confessus (59) variis vel orationibus vel sermonibus praetereuntes sive advenientes philosophos compellat (33. 54). cui illi respondent (3).

tertius liber Epilogus Necyiae lusum protendit et aequalium philosophorum vitam et doctrinam castigat. certum fundamentum iacet fr. 7 de Epicuri gulositate, cui adiungeres 51, nisi aptius in librum I transferretur. nam ut Epilogi fuit sine dubio antiquissimus, ita in ista sophistarum Pugna recte ὑστατος φουσικῶν καὶ κίντατος inducitur. tum Aristo Chius certo testimonio (6) tertio libro adscribitur, inde etiam fr. 40. 49. 50 de Aristonis quodam discipulo et de Eurylocho et Philone, Pyrrhonis discipulis.

sed omnia haec quae servata sunt, misella sunt frustula propter nomina potissimum a scriptoribus conlecta. nam grammatici Alexandrinum scurram non tangunt. igitur cave ne ex hac exilitate, quae propemodum catalogi te commonefaciat, de arte et indole iudices operis integri, cuius copiam et varietatem ex tenuissimis vestigiis divinare magis licet quam instaurare.

Timonis Sillos iteratis curis ed. C. Wachsmuth in *Sillographorum graec. reliquiis* (Lips. 1885), cuius ordinis numeros in parenthesis meis adiunxi.

SILLORUM CERTAE SEDIS FRAGMENTA.

1 [1]

LAERT. DIOG. IX 112 (cf. A 1 p. 174, 11) τὸ δὲ πρῶτον ταῦτά [scil. duobus posterioribus libris] περιέχει πράγματα, πλὴν ὅτι μονοπρόσωπός ἐστιν ἢ ποιήσις. ἀρχὴ δὲ αὐτῶι ἦδε·

ἔσπετε νῦν μοι ὄσοι πολυπράγμονές ἐστε σοφισταί.

sedes parodiae B 484 ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι. cf. Clem. Strom. I 24 p. 329 P. οἱ Ἕλληνας καὶ αὐτοὶ τοὺς περὶ ὀτιοῦν πολυπράγμονας σοφοὺς ἅμα καὶ σοφιστὰς παρωνύμως κεκλήκασιν. σοφισταὶ omnes sunt praeter unum Pyrrhonem τὸν σοφὸν philosophi.

2 [39]

ATHENAEUS XV p. 698 A ἐνδοξότατος [scil. τῶν παρωιδῶν] δ' ἦν Εὐβοῖος ὁ Πάριος γενόμενος τοῖς χρόνοις κατὰ Φίλιππον. οὗτός ἐστιν ὁ καὶ Ἀθηναίοις λαιδορησάμενος, καὶ σώζεται αὐτοῦ τῶν παρωιδῶν βιβλία τέσσαρα. μνημονεῖ δ' αὐτοῦ T. ἐν τῶι πρώτῳι τῶν Σίλλων.

cf. Weland de praecip. parod. Homer. scriptoribus p. 41 sqq. Brandt Parod. rel. p. 50. exemplaria parodiae nisi in prooemio [cf. p. 183] apte enumerare

non poterat. certe hic aequalium mos videtur fuisse ut apparet ex Heroda et Callimacho Hipponactem citantibus.

3 [44]

ATHEN. IV 159 D ἀπαίδεστοί ἐστε, ἔφη, ἄνδρες δαιτυμόνες οὐκ ἀναγινώσκοντες βιβλία ἃ μόνον παιδεύει τοὺς γε ἐπιθυμοῦντας τῶν καλῶν. λέγω δὲ τὰ Τίμωνος τοῦ Πυρρωνεῖου [τῶν σίλλων]. οὗτος γὰρ ἐστὶν ὃς καὶ τοῦ κόγχοι μνημονεύει ἐν τῷ β τῶν Σίλλων λέγων οὕτως

οὔτε μοι ἢ Τεῖη μᾶζ' ἀνδάνει οὔτε καρύκη
ἢ Λυδῶν, λιτήι δὲ καὶ ἀβαλέμῃ ἐνὶ κόγχῳι
Ἑλλήνων ἢ πᾶσ' ἀπερισσοτέρωφρητος διζύς.

διαφόρων γὰρ οὐσῶν καὶ τῶν ἐκ Τέω μαζῶν . . . καὶ τῶν Λυδίων καρυκῶν προκρίνει ἀμφοτέρων ὁ T. τὸν κόγχοι.

1 Τεῖη Casaub.: τι codex 2 λιτήι δὲ καὶ οὐαλέμῃ cod.: intellego: non Siculis dapibus vescor, sed pauperies mea graecanica luxuriatur tota in misella et exarida conche; λιτή praefert Wil.

4 [46]

1—3 ATH. X p. 445 D οὐ δὲ ὦ Οὐλπιανὲ ἀρρηθμοπότης μὲν εἰ κατὰ τὸν Φλιάσιον Τίμονα· οὕτως γὰρ ἐκεῖνος ὠνόμασε τοὺς τὸν πολὺν σπῶντας οἶνον ἄκρατον ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Σίλλων· ἢ — ἀρρυσαινας·
3 IDEM X p. 424 B T. δ' ἐν δευτέρῳ Σίλλων ἀρρυσαινας κέκληκε τοὺς κνάδους φάσκων οὕτως· ἀπληστοίλους τ' ἀρρυσαινας· ἀπὸ τοῦ ἀρρυσασθαι ὀνομάσας·

ἢ βαρὺν βουπλήγα τομώτερον ἢ Λυκόρογος,
ὃς ἔα Λιωνύσου ἀρρηθμοπότας ἐπέκοπτεν,
ἐκ δὲ ἔντα ῥίπτασκεν ἀπληστοίλους τ' ἀρρυσαινας.

ἢ] ἦκε Meineke 2 ἀρρηθμοπότας C (Eust.): ἀρρηθμοπότας A: corr. Musurus 3 ῥίπτασκεν A; fuit ῥίπτασκεν ἀρρυσαινας 445: ἀρρυσαινας 424. de forma cf. Lobeck Prol. Path. p. 35 sqq. quem castigatorem tetigerit (Heraclitum cf. fr. 117. 118, Pythagoram coniciunt) nescimus. de re cf. Varronis Diognosematologos Antipatῖ Stoiῖ filius qui adversario rutro caput displanat (Menipp. fr. 291 Büch.)

5 [48]

SEXT. EMPIR. adv. math. IX 56 sq. ὁ δὲ Πρωταγόρας ῥητῶς ποὺ γράφας· περὶ δὲ θεῶν οὔτε εἰ εἶσιν οὔθ' ὅποιοι τινὲς εἰσι δύναμαι λέγειν· πολλὰ γὰρ ἐστὶ τὰ κωλύοντά με'. παρ' ἣν αἰτίαν θάνατον αὐτοῦ καταψηφισαμένων τῶν Ἀθηναίων διαφυγῶν καὶ κατὰ θάλατταν πταίσας ἀπέθανεν. μὲνηται δὲ ταύτης τῆς ἱστορίας καὶ T. ὁ Φλιάσιος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Σίλλων ταῦτα διεξερχόμενος·

ὡς καὶ μετέπειτα σοφιστῶν
οὔτ' ἀλιγγλώσσωι οὔτ' ἀσκόπωι οὔτ' ἀκυλιστωι

1 μετέπειτα] puto post Xenophanis contra deos pugnam 2 ἀλιγγλώσσωι] artem admiratur ut Platonis fr. 30, 2 cf. Ω 157 οὔτε γὰρ ἔστι· ἄφρων οὔτ' ἀσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων

*Πρωταγόρηι· εθελον δὲ τέφρην συγγράμματα θείναι,
 ὅτι θεοὺς κατέγραψ' οὐτ' εἰδέναι οὔτε δύνασθαι
 5 ὅπποιοι τινὲς εἰσι καὶ εἴ τινας ἀθρήσασθαι,
 πᾶσαν ἔχων φυλακὴν ἐπιεικείης· τὰ μὲν οὐ οἱ
 χραίσμησ', ἀλλὰ φυχῆς ἐπεμαίετο, ὅφρα μὴ οὕτως
 Σωκρατικὸν πίνων ψυχρὸν πότον αἶδα δῦη.*

5 εἴ Bekker: οἱ libri 7 αὐτως Bekker 8 αἶδι libri: corr. Menage
 ὁμή libri: corr. Meineke

6 [64]

ΑΤΗ. VI p. 251 *Τ. ὁ Φιλίαςιος ἐν τῶι τρίτῳι τῶν Σίλλων Ἀρι-
 στανά φησι τὸν Χίον, Ζήνωνος δὲ τοῦ Κιτιέως γνώριμον, κὸ λακα γενέ-
 σθαι Περσαίου τοῦ φιλοσόφου, ὅτι ἦν ἑταῖρος Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως.*

7 [56]

ΑΤΗ. VII p. 279 F^o περὶ τοῦ Ἐπικούρου *Τ. ἐν γ' Σίλλων φησί·
 'γαστρὶ — οὐδέν'. IDEM IV p. 163 C διὰ τὴν γαστέρα, ἥς 'οὐ — οὐδέν' ὁ
 Τ. σοῦ [Cynulcum dicit; supple φησι]*

γαστρὶ χαριζόμενος, τῆς οὐ λαμυρώτερον οὐδέν.

οὐ 279: οὐδὲ 163

INCERTAE SEDIS FRAGMENTA.

8 [35]

ARISTOCLES § 17 [A 2 p. 17, 8, 30] *εἰ δ' οὐδὲν ὀφελὸς ἐστὶ τῶν λόγων
 τί ἡμῖν ἐνοχλοῦσιν; ἢ διὰ τί Τ. φησίν·*

οὐκ ἂν δὴ Πύρρωνι γ' ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος;

ex Γ 223 *οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος ἐρίσειεν libri*

9 [32]

ARISTOCL. § 19 [A 2 p. 179, 6] *ὁ γέ τοι Τ. ταῦτα (i. e. scepticos ἀπαθεῖς
 καὶ ἀταράχους εἶναι) λέγει καὶ περὶ τοῦ Πύρρωνος·*

*ἀλλ' οἷον τὸν ἄτυφον ἐγὼ ἴδον ἡδ' ἀδάμαστον
 πᾶσιν, ὅσοις δάμνανται ὁμῶς ἀφατοί τε φατοί τε,
 λαῶν ἔθνεα κοῦφα, βαρυνόμεν' ἐνθα καὶ ἐνθα
 ἐκ παθέων δόξης τε καὶ εἰκαίης νομοθήκης.*

1 initium ex Necyia 519 2 ὅσα δάμνανται vel ὅσοις δαμνᾶται libri
 clausula ex Hes. Opp. 3 3 βαρυνόμενος libri

10 [33]

ARISTOCL. § 28 [A 2 p. 180, 28; hinc Theodor. II 20] *Τ. Φιλίαςιος . . συνέ-
 γραφεν ἀργαλέας παραψίδας καὶ βωμολόχους, ἐν αἷς βεβλασφήμηκε τοὺς πώ-
 ποτε φιλοσοφῆσαντας· οὗτος γὰρ ἦν ὁ τοὺς Σίλλους γράψας καὶ λέγων·*

σκέτλιοι ἀνθρώποι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες ὄλον,
τοίων ἐκ τ' ἐρίδων ἐκ τε στοναχῶν πέπλασθε.

1 imitatio Hesiodi th. 26 et Epimenidis 5 Kink. 2 Empedoclis fr. 124,
2 2 τοίων Eus. Theod. opt. ut Emp.: ποίων interpol. Theod. ἐκ τε στο-
ναχῶν Eus. ut Emp.: ἐκ τε στοχασμῶν vel καὶ λασχομάχων interpol. Theod.
πέπλασθε Eus. opt.: πέπλησθε Theod.: πεπλάνησθε Theodor. Eus. interpolati:
ἐγένεσθε Emp.

11 [34]

ARISTOCL. § 28 post fr. 10 [inde Theodor. l. c.] καὶ
ἀνθρώποι κενεῆς οἰήσιος ἐμπλεοὶ ἀσκολί.

cf. Epicharmi fr. 246 Kaib. (sec. nostr. coniect.) ἄ γα φύσις ἀνδρῶν τί ὦν;
ἀσκολί πεφουσιαμένοι [i. q. recentius dictum πεφουσιωμένοι]

12 [60]

ATHENAEUS I p. 22 D τὸ μουσεῖον [τὸ ἀθήνησι τὸ ἐν πρυτανείῳ μου-
σεῖον intrusa propter σίτησιν prytanei mentione C] ὁ Φλιάσιος T. ὁ σιλλο-
γράφος τάλαρόν ποῦ φησιν ἐπισκώπτων τοὺς ἐν αὐτῷ τρεφομένους φιλοσόφους,
ὅτι ὥσπερ ἐν πανάγρῳ τινὶ σιτοῦνται καθάπερ οἱ πολιτιμότατοι ὄρνιθες·
'πολλοὶ — ταλάρωι'. [hinc Eustathius in Odysse. δ 131 p. 1488, 61 ἐν δὲ τοῖς
τοῦ δευπροσοφιστοῦ φέρεται ὅτι T. ὁ σιλλογράφος καὶ τὸ μουσεῖον τάλαρόν
ποῦ φησιν, ἐπισκώπτων τοὺς ἐν αὐτῷ τρεφομένους φιλοσόφους ὥσπερ ἐν πα-
νάγρῳ τινισιτοῦνται καθάπερ οἱ πολιτιμότατοι ὄρνιθες· 'πολλοὶ — ταλάρωι']

πολλοὶ μὲν βόσκονται ἐν Αἰγύπτῳ πολυφύλλῳ
βιβλιακοὶ χαρακίται ἀπειρίζετα θηριδῶντες
Μουσέων ἐν ταλάρωι.

1 πολυφύλλῳ Ath.: corr. Musurus 2 βυβλιακῆ Eust. βιβλιακοὶ χα-
ρακίται sunt incolae Musei vallis sacrti, libris incumbentes. imago v. 3 muta-
tur 3 μουσάων Ath.: corr. Mus.; supplebat πολιτιμότατοι πετεργῶν Kaibel

13. 14 [22. 21]

ATHEN. IV p. 158 A στωικὸν δὲ δόγμα ἐστίν, ὅτι (ἄλλα) τε πάντα εὐ-
ποιήσει ὁ σοφὸς καὶ φακῆν φρονίμως ἀρτύσει. διὸ καὶ I. ὁ Φλιάσιος ἔφη·

καὶ τὸ φακῆν εἴπειν ὅς μὴ φρονίμως μεμάρθηκεν,
ὡς οὐκ ἄλλως δυναμένης ἐψηθῆναι φακῆς εἰ μὴ κατὰ τὴν Ζηνώνειον ὑφήγησιν,
ὅς ἔφη·

εἰς δὲ φακῆν ἐμβαλλε θυωδέκατον χοριάννου.

priorem versum restituit Kaibel; tradebantur καὶ Ζηνώνιον γε φακῆν inter-
polata ex posterioribus.

15 [31]

ATH. IV p. 160 D σὺ δέ μοι δοκεῖς, ὦ Κύνουлке (τούτῳ γὰρ χαίρεις
τῷ ὀνόματι, οὐ λέγων, ὃ 'ἐκ γενετῆς σε ἢ μήτηρ κέκληκε'), κατὰ τὸν σὸν Τί-
μωνα, εἶναι 'μοι καλὸς τε μέγας τε', οὐκ ἐπιστάμενος ὅτι κόγχος παρὰ
πρότερωι μνήμης τετύχηκεν Ἐπιχάρμῳ κτλ.

μοι καλός inlato homerico exemplari Φ 108 corruptum vidit Meineke; μύκλος τε μ. τε i. e. asiūns Wilamowitz. prius homericum (σ 5) ex eodem Timone haustum esse non vicit Wachsmuth.

16 [30]

ΑΘΗ. IV p. 162 E Κτησίβιος δ' ὁ Χαλκιδεὺς ὁ Μενεδήμον γνῶριμος, ὡς φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τοῖς Βίοις [p. 102 Wil.] ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, τί περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας αὐτῶι, ἔφη ἄσυμβόλωι δειπνεῖν'. διὸ καὶ ὁ Τ. πον πρὸς αὐτὸν ἔφη·

δειπνομανές, νεβροῦ ὀμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἀκύλιστον.
ην δ' εὖστοχος ὁ Κτησίβιος καὶ χαρίεις περὶ τὸ γελοῖον, διὸ καὶ πάντες αὐτὸν ἐπὶ τὰ συμπόσια παρεκάλουν.

ex A 225 οἰνοβαρές, κυνός ὀμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο νεκροῦ Ath.: corr. Schweigh.

17 [59]

1. 2 ΑΘΗ. VII p. 281 D ex Antigono (cf. p. 126 Wil.) περὶ δὲ Διονυσίου τοῦ Ἡρακλεώτου τί δεῖ καὶ λέγειν; ὃς ἀντικρυς ἀποδὸς τὸν τῆς ἀρετῆς χιτῶνα ἀνθινὰ μετημφιάσατο καὶ Μεταθέμενος καλούμενος ἔχαιρε, καίτοι γηραιὸς ἀποστάς τῶν τῆς Στοᾶς λόγων καὶ ἐπὶ τὸν Ἐπίκουρον μεταπηδήσας, περὶ οὗ οὐκ ἀχαρίτως ὁ Τ. ἔφη· ἠνίχ' — πεπαῦσθαι'. 2 ΑΝΤΙΟΛ. Pal. Plan. X 38 sub lemmate Διονυσίου· ὦρη — πεπαῦσθαι'.

ἠνίχ' ἔχρην δύνειν, νῦν ἀρχεται ἡδύνεσθαι·

ὦρη ἐρεῖν, ὦρη δὲ γαμεῖν, ὦρη δὲ πεπαῦσθαι.

2 ex λ 379 ὦρη μὲν πολέων μύθων, ὦρη δὲ καὶ ὕπνου πεπαῦσθαι Anth.: πανέσθαι Ath. pertinet sine dubio ad librum tertium

18 [11]

ΑΘΗ. IX p. 406 E ἀλλ' ἔγωγε, φησὶν ὁ Δημόκριτος οὐκ ἂν

λαβάργυρος ὠρολογητῆς

κατὰ τὸν Τιμῶνος Πρόδικον λέξω τὰ περὶ τοῦ Ἠγέμονος.

Prodicus ὠρολογητῆς, quia et τοῦ λόγου (scil. Ὁρῶν) ἔμισθον ἐπίδειξιν ἐποιεῖτο et omnino ὠρολόγει quasi ὀπωρολόγος

19 [52]

ΑΘΗ. XI p. 505 E ἄλλοι δὲ φασιν ὡς ἀναγνοὺς ὁ Γοργίας τὸν Πλάτωνος διάλογον (Gorgiam) πρὸς τοὺς παρόντας εἶπεν ὅτι οὐδὲν τούτων οὐτ' εἶπεν οὐτ' ἤκουσε. ταῦτα φασὶ καὶ Φαίδωνα εἶπεν ἀναγνόντα τὸν Περὶ ψυχῆς. διὸ καλῶς ὁ Τ. περὶ αὐτοῦ ἔφη· ὡς — εἰδῶς'. Διογ. III 26 ἀλλὰ καὶ Τ. (Platonem irridebat) οὕτως παραγραμματίζων αὐτὸν· ὡς — εἰδῶς' (inde Suidas v. παραγραμματίζων).

ὡς ἀνέπλασσε Πλάτων ὁ πεπλασμένα θάματα εἰδῶς.

ἀνέπλασσε (P, ἀνέπλασε BF) πλάτων πεπλ. Laert.: ἀνέπλαττεν ὁ πλάτων πεπλασμένα Ath. A (om. ὁ E): ὁ post Πλάτων transp. Nauck θάματα Ath.

Αθήναι XIII
61 C

20 [65]

ATHEN. XIII 610 B τσαῦτα τοῦ Μυρτίλου ἐξῆς καταλέξαντος καὶ πάντων αὐτὸν ἐπὶ τῇ μνήμῃ θαυμασάντων ὁ Κύνουλκος ἔφη 'πουλυμαθημοσύνης τῆς οὐ κενεώτερον οὐδὲν' Ἴππων ἔφη ὁ ἄθεος. ἀλλὰ καὶ Ἡράκλειτος ὁ θεϊὸς φησι (fr. 40) 'πουλυμαθὴ νόον ἔχειν οὐ διδάσκει', καὶ ὁ T. δὲ ἔφη

ἐν δὲ πλατυσμὸς

πουλυμαθημοσύνης, τῆς οὐ κενεώτερον ἄλλο

2 falso Hipponi supra adscribi vidit Meineke. videtur genuinum dictum velut πουλυμαθημοσύνης οὐ μοι μέλει, aberrantibus librariis in Timoneum, confusum esse

21 [14]

1—4 CLEMENS Alex. strom. V 11 p. 650 Pott. παγκάλως γὰρ ὁ Φιλιάσιος T. γράφει· 'φοιτᾷ — βάλλει' [hinc Eus. P. E. XV 62, 15]

φοιτᾷ δὲ βροτολογὸς Ἔρις κενεὸν λελακυῖα,

Νίκης ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη καὶ ἔριδος·

ἦ τ' ἀλαὴ περὶ πάντα κυλίνδεται, αὐτὰρ ἔπειτα

ἐς βροτοῦ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐς ἐλπίδα βάλλει.

1 exempla homerica: E 518 Ἄρης τε βροτολογὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα et Δ 440—443 καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα, Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἑτάρη τε, ἦ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα οὐρανῶι ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει 2 νίκης Eus. BI: νεικής Clem. Eus. cet. cf. carn. parod. ap. Dion. Chrysa. 32, 82; vide λ 543 κεχολωμένη εἴνεκα νίκης ubi νεικής perperam temptatum 3 ἦ τε] scil. Ἔρις ἀλαή R. Stephanus: ἄλλα ἦ Clem. Eus. 4 ἐς βροτοῦ ἐστήριξε Wilamowitz (cf. hom. ex.): ἐς βροτοῦς στήριξε libri, quod ἐς τε supplebat frustra Sylburg v. p. 183

22 [15]

1—3 CLEM. strom. V 11 p. 651 Pott. post fr. 14 ἔπειτα ὀλιγον ὑποβὰς ἐπιφέρει· 'τίς γὰρ — πολλοί' περὶ Ψευδαποφάσκοντος λόγον καὶ Κερατίνου Διαλεληθότος τε αὐτὸν καὶ Κροκοδιλίνου, Σωρίτου τε ἔτι καὶ Ἐγκεκαλυμμένον, περὶ τε ἀμφιβολιῶν καὶ σοφισμάτων. [hinc Eus. P. E. XV 62, 14 et v. 1 Theodor. V 16]

τίς γὰρ τούσδ' ὄλοσι ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;

Ἴηχούς σὺνδρομος ὄχλος· ὁ γὰρ σιγῶσι χολωθεῖς

νοῦσον ἐπ' ἀνέρας ὄρσε λάλην, ὀλέκοντο δὲ πολλοί.

1 exemplar hom. A 8—10 τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Ἰηχούς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆι χολωθεῖς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὄρσε κακίην, ὀλέκοντο δὲ λαοί 2 Ἴηχούς ὄχλος assentantium corona velut in Protogorae Platonici scena σιωπῶσι Eus. 3 λάλην Eus.: κακίην Clem.

23 [6]

LAERTIUS DIOG. I 34 [supra p. 7, 31] οἶδε δ' αὐτὸν (Thaletem) ἀστρονομούμενον καὶ T. καὶ ἐν τοῖς Σίλλοις ἐπαινεῖ αὐτὸν λέγων·

οἶόν θ' ἐπτά Θάλητα σοφῶν σοφὸν ἀστρονόμημα

θ' ἐπτά BP¹: ἔπειτα P²F; inter vii sapientes viros politicos ille fuit astronomulus; cave σοφῶν σοφὸν artius iungas; annominatio qualis fr. 19. 30

24 [47]

Διογ. II 6 πρώτος [Anaxagoras] τῆ ὕλην νοῦν ἐπέστησεν ἀρξάμενος οὕτω τοῦ συγγράμματος . . . 'πάντα χρήματα ἦν ὁμοῦ· εἶτα νοῦς ἔλθων αὐτὰ διεκόσμησε'. παρὸ καὶ Νοῦς ἐπεκλήθη· καὶ φησι περὶ αὐτοῦ T. ἐν τοῖς Σίλλοις οὕτως·

καὶ που Ἀναξαγόρην φάσ' ἔμμεναι ἄλκιμον ἦρω
Νοῦν, ὅτι δὴ νόος αὐτῷ, δεξάπληγος ἐπεγείρας
πάντα συνεσφῆκωσεν ὁμοῦ τεταραγμένα πρόσθεν.

1 altera pars ex T 96. 24 al.

25 [50]

1—3 Διογ. II 19 Δουῖρις δὲ καὶ δουλεῖσαι αὐτὸν [Socratem] καὶ ἐργάσασθαι λίθους· εἶναι τε αὐτοῦ καὶ τὰς ἐν ἀκροπόλει Χάριτας ἔνοιό φασιν ἐνδεδυμένας οὖσας. ὅθεν καὶ Τιμωνα ἐν τοῖς Σίλλοις εἰπεῖν· 'ἐκ δ' — εἰρωνευτής'. ἦν γὰρ καὶ ἐν τοῖς φητορικοῖς δεινός, ὡς φησι καὶ Ἰσομενέυς. 1. 2 CLEM. Strom. I 14, 63 p. 352 Pott. Ἀρχέλαος, οὗ Σωκράτης δῆκονεν· 'ἐκ δ' — ἐπασιδός' ὁ T. φησὶν ἐν τοῖς Σίλλοις διὰ τὸ ἀποκεκλικέναι ἀπὸ τῶν φυσικῶν ἐπὶ τα ἠθικά. SEXT. math. VII 8 τοῦ δὲ ἠθικοῦ μόνον ἐπεμελεῖτο Σωκράτης κατὰ γε τοὺς ἄλλους αὐτοῦ γνωρίμους, εἶπε καὶ ὁ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι φητῶς φησιν ἀπαρνεῖσθαι αὐτὸν τὸ φυσικὸν ὡς ὑπὲρ ἡμᾶς καθεστῆκός καὶ μόνον σχολάζειν τῷ ἠθικῷ ὡς πρὸς ἡμᾶς ὄντι. τοιοῦτον αὐτὸν οἶδε καὶ T., ἐν οἷς φησιν 'ἐκ δ' — ἐννομολέσχης', τοιούτῳ ἀπὸ τῶν φυσικῶν ἐπὶ τὴν ἠθικὴν θεωρίαν· διὸ καὶ 'ἐννομολέσχης' προσέθηκεν, ἅτε τοῦ ἠθικοῦ μέρους ὄντος τοῦ περὶ νόμων διαλέγεσθαι.

ἐκ δ' ἄρα τῶν ἀπέκλινεν <δ> λαξόος, ἐννομολέσχης,
'Ἑλλήνων ἐπασιδός, ἀκριβολόγους ἀποφήνας,
μυκτῆρ φητορδύμκτος, ὑπατικὸς εἰρωνευτής.

1 ὁ λαξόος Meineke: λαοξόος Clem. Sext.: λιθοξόος Laert. 2 ἀποφήνας P¹: ἀποφήσας BP²F, unde conicias ἀποφύσας 3 ῥητορομυκτος, ὡ in corr., B: ῥητορομικτος PF; nasus a rhetoribus emunctus ὑπατικὸς BF: ὑπατικὸς (sed corr. statim; post a litt. erasit Q) P. explicat atticus balatro latens sub ironiae specie (cf. ὑπάγυρος sim.) Wilamowitz; ὑμητικὸς Meineke, ὑπασιτικὸς Wachsmuth; putabam ἐπακτικὸς cf. Arist. Metaph. M 4. 1078^b 27 δύο γὰρ εἰσιν α τὶς ἂν ἀπόδοι Σωκράτει δικαίως τοῖς τ' ἐπακτικὸς λόγους καὶ τὸ ὀρίζεσθαι καθόλου.

26 [53]

1—3 Διογ. II 55 T. δ' ἐπισκώπτει (ἐπικώπτει B) αὐτὸν ἐν τούτοις· 'ἀσθενική — γράψας'. 2. 3 IDEM II 61 οἱ δ' οὖν τῶν Ἀισχίνου (scil. διαλόγων) τὸ Σωκρατικὸν ἦθος ἀπομεμαγμένοι εἰσὶν ἐπτά . . . φασὶ δ' αὐτὸν δι' ἀπορίαν ἔλθεῖν εἰς Σικελίαν . . . 62 ἔπειτ' ἀφικόμενον Ἀθήναζε μὴ τολμᾶν σοφιστεῦεν

... ἐμμισθους δὲ ἀκροάσεις ποιῆσθαι, εἴτα συγγράφειν λόγους δικανικοὺς τοῖς ἀδικουμένοις· διὸ καὶ τὸν Τιμωνα εἶπεν ἐπ' αὐτοῦ 'ἦ τ' — γράψαι'.

ἀσθενική τε λόγων δυνὰς ἢ τριὰς ἢ ἔτι πρόσσω,
οἶος Ξεινοφῶν ἢ τ' Αἰσχίνου οὐκ ἀπιθῆς (ἔς)
γράψαι . . .

1 πρόσσω B: πρόσσω PF: πόρσω P¹ corr. 2 ἦ τ' P¹: ἦ τ' BP¹ corr.: εἴτ'
F Αἰσχίνεω Meineke ἔς add. Roepert γράψαι Laert. 61: γράψας Laert. 55

27 [54]

Διογ. II 68 ὁ δὲ T. παρέφαγεν [Aristippum] ὡς θροπτόμενον οὕτωςί πως εἰπών·

οἶά τ' Ἀριστίππου τρυφερῆ φύσις ἀμφοφῶντος
ψεύδη

1 οἶά τ' scil. scripsit l. ψεύδεα

28 [41]

Διογ. II 107 ταῖς τε ἀποδείξεσιν ἐνίστατο [Euclides] οὐ κατὰ λήματα, ἀλλὰ κατ' ἐπιφοράν. καὶ τὸν διὰ παραβολῆς λόγον ἀνήρει λέγων ἦτοι ἐξ ὁμοίων αὐτὸν ἢ ἐξ ἀνομοίων συνίστασθαι· καὶ εἰ μὲν ἐξ ὁμοίων περὶ αὐτὰ δεῖν μᾶλλον ἢ οἷς ὁμοιά ἐστίν ἀναστρέφεσθαι, εἰ δ' ἐξ ἀνομοίων παρέλκειν τὴν παράθεσιν. διὰ ταῦτα δὲ καὶ περὶ αὐτοῦ ταῦτά φησι T. προσπαπαρῶγων καὶ τοὺς λοιποὺς Σωκρατικούς·

ἀλλ' οὐ μοι τούτων φλεδόνων μέλει· οὐδὲ γὰρ ἄλλον
οὐδενός, οὐ Φαίδωνος, οὔτις γένητ', οὐδ' ἐριδιάντεω
Εὐκλείδεω, Μεγαρεῦσιν δες ἐμβαλε λύσσαν ἐρισμοῦ.

1 ex Z 450 ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλλος 2 οὔτις γετ libri: οὔτις γένητ' scripsi (quiescens ille fuit) cf. ε 445 ὅτις ἐσσί (ὅτις apogr., γένητ' Hiller) οὔτις γέ τις Wachsm. ἐριδιάντης vox Democritea

29 [28]

Διογ. II 126 φαίνεται δὴ ὁ Μενέδημος σεμνὸς ἱκανῶς γενέσθαι· ὅθεν αὐτὸν Κράτης παρωιδῶν φησι . . . ὁ δὲ T. οὕτως·

ὄγκον ἀναστήσας, ὠφρονώμενος, ἀφροσιβόμβαξ

οὕτως· ὄγκον scripsi: οὕτω· λόγον libri. cf. ὄγκον αἴρειν, αἴρεσθαι Soph. Ai. 129, Plato Politic. 277 B; quod proprie dictum videtur de tragicis larvis cf. Poll. IV 133 ὄγκος . . . τὸ ὑπὲρ τὸ πρόσωπον ἀνέχον εἰς ὕψος λαβδοειδὲς τῷ σχήματι; ὄγκλον vel λαὸν coni. Bywater J. of Phil. 1882 p. 79 ὠφρονώμενος libri (cf. G. Meyer Gr. Gr. § 150 ubi add. Inscr. Magnesiae 17, 49 (oraculum) ed. Kern; potissimum ante ω v elidi demonstrat δώδεκα): vulgo ὄφρονώμενος etiam peius ἀφροσιβόμβαξ sive ὁ τοῖς ἀφροσι sive ὁ ἀφροσι λόγοις βομβῶν: ἀφροσι βόμβαξ fort. recte divisiat Wilamowitz

30 [7]

Διογ. III 7 ἐπανελθὼν δὲ εἰς Ἀθήνας [Plato] διέτριβεν ἐν Ἀκαδημαίαι. τὸ δ' ἐστὶ γυμνάσιον προάστιον ἀλωίδες, ἀπὸ τίνος ἥρωος ὀνομασθὲν Ἀκαδημον· καθὰ καὶ Εὐπόλις . . . ἀλλὰ καὶ ὁ T. εἰς τὸν Πλάτωνα λέγων φησί·

τῶν πάντων δ' ἡγεῖτο πλατίστακος, ἀλλ' ἀγορητῆς
 ἡδυνεπῆς, τέττιξιν ἰσογράφος, οἱ δ' Ἐκαδήμιον
 δένδρει ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἰεῖσι.

πρότερον γὰρ διὰ τοῦ ε' Ἐκαδημία ἐκαλεῖτο.

1 cf. B 567 *σμπάντων δ' ἡγεῖτο πλατίστακος* P: *πλατίστατος* B: *πλατύστακος* F. in *Academicorum piscina* (cf. 32) *praenatantem facit Platonem cum annominatione vocans πλατίστακον* i. e. *mullum praegrandem, laudatissimum piscem*; cf. Ath. III 118 C *οἱ μὲν οὖν μείζονες αὐτῶν ὀνομάζονται πλατίστακοι οἱ δὲ μέσην ἔχοντες ἡλικίαν μύλλοι, οἱ δὲ βαιοὶ τοῖς μεγέθεσιν ἀγνωτῖδια. si-milliter ludit in Platonem Luc. Piscat. 49; ἀγορητῆς ἡδυνεπῆς ex A 248; non mutus est piscis, verum Nestoria suada insignis 2 τέττιξιν cf. Γ 150 ἀλλ' ἀγορηταὶ ἐσθλοὶ τεττιγεσσιν εἰκοότες οἱ τε καθ' ὕλην δένδρει (sic Zenodotus, δενδρέωι Arist.) ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἰεῖσιν ἰσοκράγος Meineke 3 δένδρει PF: δένδρω B ἰεῖσι, suprascr. α P'F: ἰᾶσι B*

31 [16]

Diog. IV 33 *ἀλλὰ καὶ τὸν Πύρρωνα κατὰ τινὰς ἐξηλώκει [Arcesilas] καὶ τῆς διαλεκτικῆς εἶχετο καὶ τῶν Ἐρετρικῶν ἤπτετο λόγων ὅθεν καὶ ἐλέγετο ἐπ' αὐτοῦ ὑπ' Ἀρίστωνος ἄριστος ἔσθθε Πλάτων ὄπιθεν Πύρρων, μέσσοις Διόδωρος καὶ ὁ T. ἐπ' αὐτοῦ φησὶν οὕτως ἄτι — Διόδωρον*. Num. ap. Eus. P. E. XIV 5, 12 *ὑπὸ μὲν Κράντορος (Arcesilas) πιθανουργικός, ὑπὸ Διοδώρου δὲ σοφιστής, ὑπὸ δὲ Πύρρωνος ἐγένετο παντοδαπὸς καὶ ἴσῃς καὶ οὐδέις . . . T. δὲ καὶ ὑπὸ Μενεδήμιον τὸ ἐριστικὸν φησὶ λαβόντα (Arcesilaum) ἐξαργυρῆσαι, εἴπερ γε δὴ φησὶ περὶ αὐτοῦ ἄτι — Διόδωρον*. ταῖς οὖν Διοδώρου διαλεκτικῆς ὄντος λεπτολογίαις τοὺς λογισμοὺς τοὺς Πύρρωνος καὶ τὸ σκεπτικὸν καταπλέξας διεκόσμησε λόγον δεινότητι τῆς Πλάτωνος φληγραφὸν τινα κατεστωμυλμένον καὶ ἔλεγε καὶ ἀντέλεγε καὶ μετεκκλινοῖτο κάκειθεν κἀντῶθεν, ὀποτέρωθεν τύχοι, καλινάργετος καὶ δύσκριτος, καὶ καλλυμβολὸς τε ἅμα καὶ παρακεκινδυνευμένος. cf. Laert. IX 115 [infra fr. 73]

τῆι γὰρ ἔχων Μενεδήμιον ὑπὸ στέρονοισι μόλυβδον
 θεύσεται ἢ Πύρρωνα τὸ πᾶν κρέας ἢ Διοδώρον.

1 cf. ε 346 *τῆι δέ, τότε κρήμενον ὑπὸ στέρονοισι τανύσσαι τῆι μὲν Num. μενέδημος Laert.: μενεδήμιον Num. 2 θεύσεται Num.: θήσεται Laert. ἢ ἴς Πύρρωνα Meineke post Cassuboni ἐς Π. conl. fr. 32 τὸ πᾶν κρέας cf. Theocr. 8, 18 τὸ πᾶν λίθος (Amaryllis); πάγκρεας (Eus. codd. pauci) procul habendum. Arcesilan naviculae aut avi natatili comparari putabat Wilamowitz (Antig. 72), cui ad stabilendum cursum plumbum scepticum ἀταραξίας tamquam saburra subdatur. mihi Arcesilas piscis dici videtur (cf. fr. 17) et Menedemus μόλυβδος ut Pyrrhon τὸ πᾶν κρέας et Cleanthes ὄλμος ἀτολμος (fr. 41). ceterum cf. Praef. p. 183*

32 [17]

Diog. IV 33 post fr. 31 *καὶ διαλιπὼν αὐτὸν [Arcesilan] ποιεῖ λέγοντα
 νήξομαι εἰς Πύρρωνα καὶ εἰς σχολιὸν Διοδώρον.*

33 [18]

Diog. IV 33 post fr. 32 ἦν δὲ ἀξιοματικώτατος καὶ συνηγμένος καὶ ἐν τῇ λαλιᾷ διαστατικὸς τῶν ὀνομάτων, ἐπικόπτης θ' ἱκανῶς καὶ παρρησιαστής· διὸ καὶ πάλιν ὁ T. οὕτως περὶ αὐτοῦ·

καὶ νέον μηλήσεις ἐπιπλήξουσιν ἐγκαταμειγνύς.

μηλήσεις B: μηλήσης P: μὴ λήσει σε F; καὶ νόον αἰμυλλοῖς Wilamowitz; fort. καὶ νέων κηλήσεις (secuntur enim in Diog. de adulescentulis ioci)

34 [19]

Diog. IV 42 εἰς δὲ τὸ διαβαλλόμενον αὐτοῦ (Arcesilai) φιλοχλον καὶ T. τὰ τε ἄλλα φησὶν, ἀτὰρ δὴ τοῦτον τὸν τρόπον·

ὧς εἰπὼν ὄχλοιο περίστασιν εἰσκατέδυνεν.

οἱ δὲ μιν ἤυτε γλαῦκα περὶ σπίζαι τερατοῦντο

ἠλέματον δεικνύντες, ὀθούνεκεν ὄχλοάρεσκος·

οὐ μέγα πρῆγμα, τάλας· τί πλατύνεται ἠλίθιος ὧς;

1 homericum initium 2 σπίζα Laert.: corr. Casaub. 3 ὄχλοαρέσκης P: ὄχλωι ἀρέσκεις BF: corr. codd. iuniores 4 πλατύνεται in vulgus effunderis cf. πλατυσμός fr. 20 et πλατυρημοσύνη fr. 35. in bonam partem τὴν ψυχὴν εὐγενεστέραν τῆς φύσεως πλατύνας tit. Antigoneensis Bull. corr. hell. XX 124 v. 11

35 [42]

Diog. IV 67 καθόλου δὲ τοὺς Ἀκαδημαίους ὁ T. οὕτω διασύρει·

οὐδ' Ἀκαδημαϊκῶν πλατυρημοσύνης ἀνάλλιστου

ἀκαδημαϊκῶν libri

36 [43]

Diog. V 11 ἀλλὰ καὶ T. αὐτοῦ [Aristotelis] καθήψατο εἰπὼν·

οὐδ' ἄρ' Ἀριστοτέλους εἰκαιοσύνης ἀλεγεινῆς

Ψ 701 παλαιομοσύνης ἀλεγεινῆς

37 [12]

Diog. VI 18 καὶ ταῦτα μὲν ἔστιν ἃ συνέγραψεν [Antisthenes], ὧι [sic P¹, vulgo δ] T. [δὲ add. vulg.] διὰ τὸ πλῆθος ἐπιτιμῶν [αὐτῶι add. vulg.]

παντοφυῆ φλέδονα

φησὶν αὐτόν.

38 [8]

Diog. VII 15 [unde Suidas s. v. σκινδάψος] ἦν δὲ καὶ ζητητικὸς καὶ περὶ πάντων ἀκριβολογούμενος· ὅθεν καὶ ὁ T. ἐν τοῖς Σίλλοις φησὶν οὕτω·

καὶ Φοίνισσαν ἴδον λιχνόγραυαν σκιερῶι ἐνὶ τύφωι

πάντων ἱμείρουσαν· ὁ δ' ἔρρει γυργαθὸς αὐτῆι

σμικρὸς ἑὼν· νοῦν δ' εἶχεν ἐλάσσονα κινδαψοῖο.

1 ἴδον B¹: εἶδον PF: ἰδὼν B² 2 αὐτῆς μικρὸς libri: correxi 3 ἑὼν Menage: ἰὼν, sed ἰ in ras. P: ἰὼν BF. intellego difficilem lusum sic: Zeno

Phoenissa amnis sedet in umbroso loco fumi dogmatici repleto (Stoam Poecilon oblique tangit). inde omnes pisces nassa sua minutulis conclusimiculis tamquam viminibus contexta capere cupit. at nassa cum minor sit quam ut tot tantosque capiat pisces invincem eorum impetu labitur et flumine rapitur. nec animadvertit hilum stupida amnis. γυργαθός (vimineum textum) iuxta ἔρρει vix aliud significat praeter nassam. κινδαψός vel σκινδαψός, proprie musicum instrumentum saligneum, pro levissima re erat, quam notionem grammatici et philosophi posteriores unam norunt. similiter νόον κόκκος fr. 66, 3

39 [20]

Diog. VII 16 ἦσαν δὲ περὶ αὐτὸν [Zenonem] καὶ γυμνορφύπαροι τινες, ὧς φησι καὶ ὁ T.

ἄφρα πενεστάων σύναγεν νέφος, οἱ περὶ πάντων
πτωχότατοι τ' ἦσαν καὶ κουφότατοι βροτοὶ ἀστῶν.

2 βροτοὶ ἀστῶν B (sed ἀστῶν m. alt.?), P: ἀστῶν ἀνοι F: βροτοὶ ἀνδρῶν Wachsmuth: ἀνθρώπων Meineke: conicio μεταναστῶν ex Hom. I 648

40 [61]

Diog. VII 161 οὕτω δὲ φιλοσοφῶν [Aristo Chius Stoicus] καὶ ἐν Κυνσοῦργει διαλεγόμενος ἴσχυσεν αἰρετιστῆς ἀκοῦσαι. Μιλτιάδης οὖν καὶ Δίφιλος Ἀριστῶνειοι προσηγορεύοντο. ἦν δὲ τις κειστικός καὶ ὄχλων πεποιημένος. ὄθεν καὶ T. φησὶ περὶ αὐτοῦ·

καὶ τις Ἀριστῶνος γέννης ἄπο αἰμύλον ἔλκων

γενεὴν Meineke; αἰμύλον editiones. fortasse τι scribendum: *affabile quiddam ex Aristonis genere deduxit nescio quis discipulus* cf. Plut. Sol. 29 καὶ γὰρ αἰμύλον τι καὶ προσφιλές εἶχεν ἐν τῷ διαλέγεσθαι

41 [24]

Diog. VII 170 [hinc Anth. Pal. Plan. XI 296] ἦν [Cleanthes] ποινικός μὲν, ἀφτίσιος [sic libri: opp. φουσιός = εὐφνης IV 36, de quo Willam. Antiq. p. 80] δὲ καὶ βραδύς ὑπερβαλλόντως· διὸ καὶ T. περὶ αὐτοῦ φησιν οὕτως·

τίς δ' οὗτος κτίλος ὧς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν;
μωλυτῆς ἐπέων, λίθος Ἄσσιος, ὄλμος ἀτολμος.

1 exemplar Γ 196 αὐτὸς δὲ κτίλος ὧς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν. pugnae descriptio continuatur 2 μωλυτῆς ἐπέων) ὁ μωλύων τὰ ἔπη ἀλληγορικῶς λίθος Meineke: φίλος libri, quod iungi cum ἐπέων metro vetatur. λίθος Ἄσσιος est sarcophagus. ὄλμος propter massae gravitatem

42 [49]

Diog. VIII 67 οὐ παρῖκε δ' οὐδὲ τοῦτον [Empedoclem] ὁ T., ἀλλ' ὡς αὐτοῦ καθάπτεται λέγων·

καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀγοραίων
ληκητῆς ἐπέων· ὅσα δ' ἔσθνε τοσσάδε εἶλεν
ἄρχων δς διέθηκ' ἀρχὰς ἐπιδευέας ἄλλων.

1 ἀγοραίων) aut propter eloquentiam popularem ab eo inventam aut propter modum carminum popularem 2 ὅσα P²: ὅσσα P¹BF εἶλεν B¹PF:

εἶλεν B¹. neutrum propter hiatus et notionem quadrat; conicio *τοσσάδ' ἔειπεν* 3 *ἀρχῶν* ὅς libri: *ἀρχῶν*, ὅς Sturz; conicio *ἀρχεῖν* ἄς intellegens: *quae cumque valebant in mundo regnare iussit* (iv elementa); *quae nimirum principia ita disponit, ut aliis iterum egeant principibus.* cf. Philop. d. gen. et corr. p. 160, 22 Vit. αὐτῶν δὲ τῶν στοιχείων γένεσιν οὐκέτι λέγειν δύναται (Emp.) μὴ ὑποτιθέμενος καὶ αὐτῶν τούτων ἀπλούστερα στοιχεία. cf. p. 90 n. 43.

43 [29]

Διογ. ΙΧ 6 (τὸ βιβλίον) ὡς μὲν τινες, ἐπιτηδεύσας ἀσαφέστερον γράφει, ὅπως οἱ δυνάμενοι προσίοιεν αὐτῷ καὶ μὴ ἐκ τοῦ ὁμηώδους εὐκαταφρόνητον ἦν. τοῦτον δὲ καὶ ὁ Τ. ὑπογράφει λέγων· 'τοῖς — ἀνόρουσε'. Ρωσ. in Alcibiad. prior. I p. 525, 19 ed. Coua. ὀρθῶς οὖν καὶ ὁ γενναῖος Ἡράκλειτος ἀποσκορακίζει τὸ πλῆθος ὡς ἄνονν καὶ ἀλόγιστον' (sequ. Heracl. fr. 104) τοιαῦτα μὲν ὁ Ἡράκλειτος· διὸ καὶ ὁ σιλλογράφος 'ὄχλολοῖδορον' αὐτὸν ἀπεκάλεσεν.

τοῖς δ' ἐνι κοκκυστής, ὄχλολοῖδορος Ἡράκλειτος,
αἰνιχτής ἀνόρουσε.

imitatio A 247 τοῖσι δὲ Νέστωρ — ἠδυεπής ἀνόρουσε

1 ὁ ἐπικοκκαστής Nauck conl. Ar. Thesm. 1059 ὄχλολοῖδορος opponitur sophistis quos Ἡχοῦς ὄχλος excitat fr. 22. 34

44 [4]

Διογ. ΙΧ 22 τὰς δὲ αἰσθήσεις μὴ ἀκριβεῖς ὑπάρχειν. φησι γοῦν 'μηδέ σ' ἔθος — ἔλεγον' (Parm. 1, 34 sqq.), διὸ καὶ περὶ αὐτοῦ φησιν ὁ Τ.

Παρμενίδου τε βίην μεγαλόφρονος οὐ πολύδοξον,
ὅς ς' ἀπὸ φαντασίας ἀπάτης ἀνενείκατο νόσεις . . .

1 Παρμενίδεω Meineke βίην homericum velut in Necyia 601 *μεγαλόφρονος οὐ Near.* III B 28 (ut conieceram cf. 45, 1): *μεγαλόφρονος ὁ BP¹: μεγαλόφρονα τὴν interpolatī P²F πολύδοξον ad Parmenideum morem* (1, 2. 4. 18. 36 al.) novatum vulgi *πολύπειρον ἔθος* (Parm. 1, 34) spectat 2 *ἀπὸ Wachsmuth: ἐπὶ libri φαντασίας Wachsmuth ἀπάτης tendit in Parm. 8, 52 ἀνενείκατο]* in altam mentis purae regionem

45 [5]

1—3 Διογ. ΙΧ 25 περὶ τούτου (Zenonis Eleatae) καὶ Μελλισσῶν Τ. φησι ταῦτα· 'ἀμφοτερογλώσσου — ἦσσω'. 1. 2 ΡΙΩΤ. Pericl. c. 4 Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου πραγματευομένου περὶ φύσιν ὡς Παρμενίδης, ἐλεγκτικὴν δὲ τινα καὶ δὲ ἀντιλογίας κατακλειδουσαν εἰς ἀπορίαν ἐξασκήσαντος ἔξην, ὥσπερ καὶ Τ. ὁ Φλιάσιος εἴρηκε διὰ τούτων· 'ἀμφοτερογλώσσου — ἐπιλήπτορος'. ΕΛΛΑΣ (olim David) in Ar. Categ. p. 109, 7 Busse [Zenon] ὁ Ἐλεάτης ὁ καὶ Παρμενίδειος ὁ ἀμφοτερογλωσσος, περὶ οὗ εἴρηται· 'ἀμφοτερογλωττοιο — Ζήνωνος'. ἀμφοτερογλωσσος δὲ ἐκλήθη οὐχ ὅτι διαλεκτικὸς ἦν ὡς ὁ Κιτιεὺς καὶ τὰ αὐτὰ ἀνεσκεύαζε καὶ κατεσκεύαζεν, ἀλλ' ὅτι τῆι ζωῆι διαλεκτικὸς ἦν ἄλλα μὲν λέγων ἄλλα δὲ φρονῶν. SIMPLIC. phys. p. 139, 3 καὶ εἰκὸς μὲν ἦν Ζήνωννα ὡς ἐφ' ἑκάτερα γυμναστικῶς ἐπιχειροῦντα (διὸ καὶ 'ἀμφοτερογλωσσος' λέγεται) κτλ. IDEM ibid. p. 1011, 11 περὶ οὗ (scil. Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου)

ὁ σιλλογράφος εἶπε τὸ 'ἀμφοτερογλώσσιοι — Ζήνωνος'. PROCL. in Parm. p. 632, 13 (Paris 1864) καὶ τιθέντα καὶ ἀναίρουντα τὰ μαχόμενα (Platonem) καὶ οὐχ ὡς ἐκείνος (Zeno) τιθέντα μόνον· δι' ὧν τὸν πλοῦτον τῶν ἐπιχειρήσεων πολλῶι ποιμιλιώτερον δεῖξαι τοῦ παρ' ἐκείνῳ τοὺς ἄλλους οὕτως ἐκπλήξαντος, ὥστε καὶ τὸν σιλλογράφον 'ἀμφοτερογλώσσον' αὐτὸν προσεῖπεν καὶ τὴν δύναμιν ἀγασθέντα τοῦ ἀνδρός 'μέγα σθένος' φάναι καὶ 'οὐκ ἀλαπαδνὸν Ζήνωνος'. IDEM ibid. p. 684, 26 ὁ σιλλογράφος 'ἀμφοτερογλώσσον' αὐτὸν (Zenonem) προσεῖπεν ὡς ἐλεγκτικὸν ἅμα καὶ ὑψηματικόν. SCHOLIA Iambl. V. P. 267 p. 198, 2 ed. Nauck. Ζήνων ὁ ἀμφοτερογλώσσος.

ἀμφοτερογλώσσου τε μέγα σθένος οὐκ ἀλαπαδνὸν
Ζήνωνος πάντων ἐπιλήπτορος ἡδὲ Μέλισσον
πολλῶν φαντασμῶν ἐπάνω, παύρων γε μὲν ἦσσω . . .

1 ἀμφοτερογλώσσιοιο (vel — ὄττωιο) om. τε Simpl., Elias μέγα — ἀλαπαδνὸν homericā 2 πάντων Plut.: πλάτων Laert. μελίσσον Laert.: corr. Meineke, qui v. 4 continuat γιγνόμενον 3 *praecis commentis dogmaticorum obstrictum, plerisque liberum* ἦσσω BP: εἶσω F

46 [2]

DIOG. IX 40 πάντων γὰρ σχεδὸν τῶν ἀρχαίων μεινήμενος ὁ Πλάτων οὐδαμῶς Δημοκρίτου διαμνημονεύει, ἀλλ' οὐδ' ἔνθα ἀντιεῖπειν τι αὐτῶι δεῖο, δῆλον (ὅτι) εἰδῶς ὡς πρὸς τὸν ἀριστον οὕτω [αὐτῶι Reiske] τῶν φιλοσόφων ἔστοιο (ὁ ἀγών add. Casaub.). ὃν γε καὶ T. τοῦτον ἐπαινέσας τὸν τρόπον ἔχει·

οἶον Δημοκρίτῳ τε περιέφρονα ποιμένα μύθων,
ἀμφίνοον λεισχῆνα μετὰ πρῶτοισιν ἀνέγγων.

cf. A 263 οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν; etiam μετὰ πρῶτοισιν homericum ἀνέγγων scil. in Orco

47 [10]

DIOG. IX 52 [Protagoras] πρῶτος μισθὸν εἰσεπράξατο μᾶς ἑκατὸν . . . καὶ λόγων ἀγῶνας ἐποιήσατο καὶ σόφισμα τοῖς πραγματολογοῦσι προσήγαγε καὶ τὴν διάνοιαν ἀφελὺς πρὸς τούνομα διελέχθη καὶ τὸ νῦν ἐπιπόλαιον γένος τῶν ἐριστικῶν ἐγέννησεν· ἵνα καὶ T. φησὶ περὶ αὐτοῦ·

Πρωταγόρης τ' ἐπιμεικτος ἐριζέμεναι εἰς εἰδῶς

1 ἐπιμεικτος codd.; intellego de pugna cf. E 506 ἀψ ἐπιμιογομένων. solitariis philosophis velut Heraclito Pyrrhoni Philoni [fr. 50] opponi Protagoram gregarium sophistam putat Wilam. εὐ εἰδῶς] cf. κελητίζειν εὐ εἰδῶς O 679

48 [38]

DIOG. IX 64 καὶ δὴ καὶ ζηλωτὰς πολλοὺς εἶχε [Pyrrhon] τῆς ἀπραγμοσύνης, ὅθεν καὶ ὁ T. περὶ αὐτοῦ φησιν οὕτως ἐν τῶι Πύθωνι * * * καὶ ἐν τοῖς Σίλλοις·

ὃ γέρον, ὃ Πύρρων, πῶς ἢ πόθεν ἐκδύσειν εἶδρες
λατρείης δοξῶν [τε] κενεοφροσύνης τε σοφιστῶν

1 initium homericum ἐκδύσειν BP¹: ἐκλύσειν P²F 2 τε del. et κενεοφροσύνης librorum corr. Usener

καὶ πάσης ἀπάτης πειθοῦς τ' ἀπελεύσαιο δεσμά;
οὐδ' ἔμελέν σοι ταῦτα μεταλλῆσαι, τίνες ἀδραὶ
5 Ἑλλάδ' ἔχουσι, πόθεν τε καὶ εἰς δ τι κῦρει ἕκαστα.

4 οὐδ' ἔμελεν P¹: οὐδ' ἔμελε B: οὐδὲ μέλει F μεταλλήση ut vid. P¹:
μετάλλησι B: μεταμελήσειν F cf. π 465 οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι
τίνες Cobet: τίνος aut τινός libri 4. 5 spectat physicorum meteorologiam et
cosmologiam

49 [62]

Διογ. IX 69 ἦν πολεμώτατος τοῖς σοφισταῖς, ὡς καὶ T. φησίν.

scil. Eurylochus Pyrrhonis discipulus. τίμων F et (ex τίμωνα corr.)

P¹: τίμωνά B

50 [63]

Διογ. IX 69 (post fr. 49) ὁ δὲ Φίλων [Pyrrhonis discipulus] τὰ πλεῖστα
διελέγετο (ἐαυτῶι), ὅθεν καὶ περὶ τούτου φησὶν οὕτως·

ἢ τὸν ἀπ' ἀνθρώπων αὐτόσχιλον, αὐτολαλητήν,
οὐκ ἐμπαζόμενον δόξης ἐρίδων τε Φίλωνα.

cf. φ 364 οἶον ἀπ' ἀνθρώπων et fr. 60, 2 ἀπόσχιλον Laert.: corr.
Meineke 2 φίλωνα (sed a pr. m. del.) P, F: φίλων B

51 [55]

Διογ. X 2 [Usen. Epicur. p. 360, 3] φησὶ δ' Ἐρμιππος γραμματοδιδάσκαλον
αὐτὸν [Epicurum] γεγενῆσθαι, ἔπειτα μέντοι περιτυχόντα τοῖς Δημοκρίτου βι-
βλοῖς ἐπὶ φιλοσοφίαν αἰεσι· ἀὸ καὶ Τίμωνα φάσκειν περὶ αὐτοῦ· ὕστατος
— ζώντων'. ΑΤΗΝ. XIII p. 588 A ὅστις [Epicurus] ἐγκυκλίου παιδείας
ἀμύνητος ὢν ἐμακάριζε καὶ τοὺς ὁμοίως αὐτῶι ἐπὶ φιλοσοφίαν παρεχομένους
τοιαύτας φωνὰς προιέμενος· μακαρίζω σε, ὦ οὗτος, ὅτι καθαρὸς πάσης ἀκτίας
[correcti cf. Plut. d. lib. educ. p. 8 F: ακτίας AE: παιδείας Schweighäuser] ἐπὶ
φιλοσοφίαν ὤρμησας'. ὅθεν αὐτὸν καὶ ὁ T. φησὶ· γραμμαδοδιδασκαλίδην
ἀναγωγότατον ζώντων'.

ὑστατος ἀφ φυσικῶν καὶ κύντατος, ἐκ Σάμου ἐλθὼν
γραμμαδοδιδασκαλίδης, ἀναγωγότατος ζώντων.

2 γραμμοδιδασκαλίδης Laert. (BF) recte: γραμμαδοδιδασκαλίδης Laert. (F)
cf. Ath.: γραμμοδιδασκαλίδων Kaibel vix recte, si iungas ἐκ Σάμου ἐλθὼν.
calumnia, quam Hermippus propagat, etsi tum in multos iactabatur (cf. Demo-
sthenis contra Aeschinem cavillationes) retorquere videtur quae de Protagora
ipse Epicurus finxerat fr. 172 Us.

52 [25]

GALEN. ad Hipp. epid. VI 44 [XVII 1, 989 K.] πολυειδῶς δὲ καὶ ἄλλως
γράφουσι καὶ διαιροῦσιν οὐ ταύτην μόνον τὴν ἤσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τὰς
πλείστας ἐξηγησάμενοι τοῦτο τὸ βιβλίον, ὡς ἀπορησάι τινα τῶν ἐπὶ τὰ τῆς
τέχνης ἔργα σπευδόντων. (ὢν) φαίνονται τινες ποιεῖν ὅπερ ὁ T. εἶπεν εἰκάζων·

... τί θέλεις; ὀλίγον κρέας, ὁστέα πολλά

εἰκάζων iniuria Timoni tribuitur, qui εἰκασμὸν ἰχθύος proponit.

53 [p. 28]

GALEN. Subfig. empir. p. 62, 18 Bonnet: *at vero neque multiloquus neque longiloquus erit empiricus sed pauca loquatur et rara sicut et Pyrrhon scepticus qui veritatem quaerens et non inveniens ambigebat de omnibus immanifestis, in die operationibus sequens evidentia, de omnibus autem quae sunt extra haec ambigens. qualis autem est secundum totam vitam scepticus talis est circa medicativam empiricus neque in gloria deficiens neque superbus existens et vir non plasmatus* (sic interpres.; in mrg. *al' pusillanimus* alucinantis periculum) *et absque vana gloria, sicut ait Timon fuisse Pyrrhonem.*

Timonei fragm. fines certo definiri non possunt nec certum, utrum e Sillis sit petitum an ex Pythone, quod cogitat Wachsm. p. 28. mihi quidem illud in Galeno (cf. 52) verisimilius. ubi poterat versus claudi sic: ἀπλάσματος, οὐ κενόδοξος. ἀπλάσματος (ut ἀσώματος) non nihil differt ab ἀπλαστός. hoc est simplex, illud πλάσματα (dogmaticorum cf. fr. 19) nesciens. sed fortasse Galenus solvit versus: ἀνήρ ἀνεπίπλαστός [cf. Diog. II 117 de Stilpone] καὶ ἀκινόδοξος.

54 [26]

1—3 GELLIIUS III 17, 4 sq. T. *amarulentus librum maledicentissimum conscripsit, qui Σίλλος inscribitur. in eo libro Platonem philosophum contumeliose appellat, quod impensio pretio librum Pythagoricae disciplinae emisisset exque eo Timaeum nobilem illum dialogum concinasset. versus super ea re Timaeus hi sunt: 'καὶ σύ — ἐδιδάχθης'.* 2. 3 LAMBELICH. in Nicomach. p. 105, 11 Pist. *Τιμαῖος τ' οὖν ὁ Διοκρὸς ἐν τῷ Περὶ φύσεως κόσμου καὶ ψυχᾶς· ἀφ' οὗπερ ἐφοδιασθέντα Πλάτωνα τὸν διὰ τοῦτο φερώνυμον Τιμαῖον συντάξαι λέγουσιν, ὧν ἔστιν καὶ ὁ τούτῳ Σίλλου ποιήσας T. λέγων οὕτως: 'πολλῶν — ἐδιδάχθης' κτλ.* SCHOL. Plat. Timae. p. 20 A *Τιμαῖος . . . φιλόσοφος Πυθαγόρειος ἔγραψε μαθηματικά τε καὶ περὶ φύσεως σύγγραμμα τὸν Πυθαγορικὸν τρόπον. ἔνθεν ὁ Πλάτων καὶ τὸν διάλογον εἰς αὐτὸν ἔγραψε, κατὰ καὶ ὁ συλλογράφος φησὶ περὶ αὐτοῦ 'πολλῶν — ἐδιδάχθης'.* PROLEG. PLATON. philos. 5 (p. 201 Herm.) *τὸν Τιμαῖον ἐπὶ ἀργυρίων ὠνησάμενος ἀπὸ τῶν Πυθαγορείων κατὰ μίμησιν αὐτοῦ ἔγραψε (Plato) τὸν διάλογον· ὅθεν καὶ φέρεται τι ἔπος τοιούτου: 'πολλῶν — ἐδιδάχθης'.* de Tzetzae Chil. X 806 ficticio testimonio (fr. 26^a Wachsm.) cf. Kaibel Com. I 152, 3. 3 PROCL. in Plat. Timae. p. 1 ed. Schneider. *τὸ τοῦ Πυθαγορικοῦ Τιμαῖου γράμμα Περὶ φύσεως τὸν Πυθαγορικὸν τρόπον διατάσσεται, ἔνθεν ἀφορηθεὶς ὁ Πλάτων τιμαῖο γράφειν ἐπιχειρεῖ κατὰ τὸν συλλογράφον.*

καὶ σύ, Πλάτων· καὶ γὰρ σε μαθητεῖς πόθος ἔσχεν,
πολλῶν δ' ἀργυρίων ὀλιγὴν ἠλλάξαι βίβλον·
ἐνθεν ἀπαρχόμενος τιμαῖο γράφειν ἐδιδάχθης.

1 *μαθητεῖς* Gell. (Vatic. 3452): *μαθήτην ὁ cet.: μαθητεῖν* Brunck
2 δ' om. Prol. *ἠλλάξαι* Iamb., Schol.: *ἤλαξα* Prol. · *βίβλον* μολπήν Prol.
3 *ἀπαρχόμενος* Gell.: *ἀφορηθεὶς* ceteri *ἐδιδάχθης* Gell.: *ἐπιχειρεῖ* vel *ἐπιχειρεῖ* ceteri liber emptus a Platone non Timaeus Locrus, sed Philolaus intellegendus.

55 [p. 30]

NUMENIUS fr. 2 Theding. [Eus. P. E. XIV 6, 5] *Μνασίας καὶ Φιλόμηλος καὶ T. οἱ σκεπτικοὶ σκεπτικὸν αὐτὸν [Arcesilaum] προσονομάζουσιν, ὥσπερ καὶ*

αὐτοὶ ἦσαν, ἀναιροῦντα καὶ αὐτὸν τὸ ἀληθές καὶ τὸ ψεῦδος καὶ τὸ πιθανόν.
ad Ἀρκεσιλάου περιδεικνον (cf. fr. 73) referebat Wachsmuth. at Numenio certe
Silli soli sunt noti. cf. fr. 31.

56 [13]

ΠΛΟΥΤΑΡΧΗ. ΔΙΟΝ. c. 17 Σπευσίππῳ . . . , ὧι μάλιστα τῶν Ἀθῆνῃσι φίλων
ἐχρῆτο καὶ συνδιετᾶτο [Δίον], βουλομένον τοῦ Πλάτωνος ὁμιλῖαι χάριν ἐχού-
σῃ καὶ παιδίᾳ ἐμμελοῦς κατὰ καιρὸν ἀπτομένη κεραυνόμενον ἀφηδύνασθαι
τοῦ Δίονος τὸ ἦθος. τοιοῦτος δέ τις ὁ Σπεύσιππος ἦν, ἧ καὶ σκῶσαι
ἀγαθὸν αὐτὸν ἐν τοῖς Σίλλοις ὁ Τ. προσηγόρευεν [hinc Theodor. Prodr.
epist. Migne P. G. t. 133 p. 1242]

57 [3]

ΠΛΟΥΤ. ΝΥΜ. c. 8 ἐκείνος [Pythagoras] αἰτόν τε δοκεῖ πραῖναι φωναῖς
τισι ἐπιστήσας καὶ καταγαγῶν ὑπεριπτάμενον τὸν τε μηρὸν ὑποφῆναι χρυσοῦν
Ὀλυμπίᾳσι διαπορευόμενος τὴν πανήγυριν· ἄλλας τε τερατώδεις μηχανὰς αὐτοῦ
καὶ πράξεις ἀναγγέλλουσιν· ἐφ' αἷς καὶ Τ. ὁ Φιλῆσιος ἔγραψε· Πυθαγόρῳ ἡν
— ὄαριστήν· ΔΙΟΓ. VIII 36 τὴν δὲ σεμνοπρέπειαν τοῦ Πυθαγόρου καὶ Τ.
ἐν τοῖς Σίλλοις δάκνων αὐτὸν ὅμως οὐ παρέλιπεν εἰπὼν οὕτω· Πυθαγό-
ρῳ — ὄαριστήν·

Πυθαγόρῳ τε γόητας ἀποκλίνοντ' ἐπὶ δόξας
θήρηι ἐπ' ἀνθρώπων, σεμνηγορίης ὄαριστήν.

1 ἀπόκλινον Laert. 2 ex τ 179 Διὸς μεγάλου ὄαριστήν

58 [9]

1—4 ΠΛΟΥΤ. de virt. mor. 6 p. 446 B τῷ γὰρ ὄντι πλησίσιος μὲν ἐπὶ τὰς
ἰδονὰς ὁ ἀκόλαστος ὑπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν φέρεται καὶ δίδωσιν ἑαυτὸν καὶ συγ-
κατευθύνει· πλάγιος δὲ ὁ ἀκρατής, οἷον ἐξαναφέρειν γλιχόμενος καὶ διωθεῖσθαι
τὸ πάθος ὑποσύρεται καὶ περιπίπτει περὶ τὸ αἰσχρόν· ὡς Ἀνάξαρχον εἰσέλλαινε
Τ.· ἔν δὲ — σοφιστῶν· οὔτε γὰρ ὁ σοφὸς ἐγκρατής ἀλλὰ σώφρων· οὔτε
ὁ ἀμαθὴς ἀκρατής ἀλλὰ ἀκόλαστος· ὁ μὲν γὰρ ἡδέεται τοῖς καλοῖς, ὁ δὲ οὐκ
ἄχθεται τοῖς αἰσχροῖς. σοφιστικῆς οὖν ψυχῆς ἡ ἀκρασία λόγον ἐχούσης οἷς
ἐγνωκεν ὀρθῶς ἐμμένειν μὴ δυνάμενον. 1. 2 IDEM de vitioso pudore 2 p. 529 A
οὔτ' αὖ πάλιν ἐκείνην ἐπαινετέον τὴν ἄτρεπτον καὶ ἀτενῆ διάθειν· ἔν δὲ —
μένος· 2—4 IDEM quaest. coniv. VII 5, 3 p. 705 C διὸ τοὺς μὲν περὶ ἐδω-
δὰς καὶ ἀφροδίσια καὶ πότους ἀστοχοῦντας, οἷς νόσοι τε πολλαὶ καὶ χρημάτων
ὄλεθροι συνακολουθοῦσι καὶ τὸ κακῶς ἀκούειν, ἀκρατεῖς προσαγορευόμεν, ὡς
θεοδέκτην ἐκείνον . . . ἢ τὸν Ἀβδηρίτην Ἀνάξαρχον· ὅς ῥα — σοφιστῶν·

ἐν δὲ τὸ Φαρσαλέον τε καὶ ἐμμενές, ὀπτημὴ ὀρούσαι,
φαίνεται Ἀναξάρχου κύνεον μένος· ὅς ῥα καὶ εἰδῶς,
ὡς φάσαν, ἄθλιος ἔσκε· φύσις δὲ μιν ἔμπαλιν ἦγεν
ἰδονοπλήξ, ἣν πλεῖστοι ὑποτρῆουσι σοφιστῶν.

1 ἐμμενές Plut. 529: ἐμμανές 446 2 ὅς 705: ὄν 446 2 ἄθλιος 446:
λελιος 705 ἦκεν 705 4 ἦν (i. e. ταύτην τὴν ὁδὸν ἦν) 446: τῆι 705, quod
praefert Wil. (sive ἦι)

59 [45]

SEXTUS Pyrrh. hypot. I 223 ὁ περὶ ἐνὸς δογματίζων ἢ προκρίνων φαντασίαν φαντασίας ὄλας κατὰ πίστιν ἢ ἀπιστίαν περὶ τινος τῶν ἀόλητων τοῦ δογματικοῦ γίνεται χαρακτηρισ, ὡς ὀλοὶ καὶ ὁ T. διὰ τῶν περὶ Ξενοφάνους αὐτῶι λεγομένων. ἐν πολλοῖς γὰρ αὐτῶν ἐπαινεῖται [τὸν Ξενοφάνην], ὡς καὶ τοὺς Σίλλλους αὐτῶι ἀναθεῖναι, ἐποίησεν αὐτὸν ὀδύρομενον καὶ λέγοντα·

ὡς καὶ ἐγὼν ὀφελον πυκινοῦ νόου ἀντιβολῆσαι
ἀμφοτερόβλεπτος· ὀλλίη δ' ὀδῶι ἐξαπατηθῆην
πρεσβυγενῆς ἔτ' ἐὼν καὶ ἀμενθήριστος ἀπάσης
σκεπτοσύνης· ὀππη γὰρ ἐμὸν νόον εἰρῶσαιμι,
5 εἰς ἐν ταυτὸ τε πᾶν ἀνελύετο· πᾶν δ' ἐὼν αἰεὶ
πάντηι ἀνελκόμενον μιαν εἰς φύσιν Ἰσταθ' ὀμοίην.

1 cf. a 217. O 461. Δ 314 2 ἀμφοτερόβλεπτα duo codd. Sexti: ἀμφοτεροβλέπτον Bekker 3 cf. A 249 ἔτ' ἐὼν Sext. cf. Plato Menex. 236 ἄν σοι δόξω πρεσβύτης ὦν ἔτι παῖζειν (Arch. f. Gesch. d. Ph. X 530): ἐτέων Bekker (debatat saltem ἔτε' ὦν): τε γέρων Nauck ἀπενθήριστος Sext.: corr. Bergk; solitae meae prudentiae in hac re plane incuriosus 4 I. εἰρῶσαιμι cf. Θ 143 νόον εἰρῶσαιμι 5 Ar. Metaph. A 5. 986^b 24 de Xenophane εἰς τὸν ὀλον οὐρανὸν ἀναβλέψας τὸ ἐν εἶναι φησι τὸν θεὸν ἀνελύετο] νόος dissolvebatur quasi vapor. τὸ γὰρ αὐτὸ νοεῖν ἐστὶν τε καὶ εἶναι Parm. 5 6 librae imaginem agnovit Od. Müller, qui v. 5 δέ οἱ suadebat

60 [40]

1—3 SEXT. Pyrrh. hypot. I 224 (post fr. 59) διὰ τοῦτο γοῦν καὶ ὑπάτυφον αὐτὸν λέγει καὶ οὐ τέλειον ἄτυφον, δι' ὦν φησι· ‘Ξενοφάνης — νόημα’. ‘ὑπάτυφον’ μὲν γὰρ εἶπε τὸν κατὰ τι ἄτυφον, ‘Ὀμηραπάτης’ δὲ ἐπισκώπτην, ἐπεὶ τὴν παρ’ Ὀμήρῳ ἀπάτην διέσurreν· ἐδογματίζε δὲ ὁ Ξενοφάνης παρὰ τὰς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων προλήψεις ἐν εἶναι τὸ πᾶν, καὶ τὸν θεὸν συμφῆ τοῖς πᾶσιν (cf. fr. 59, 5), εἶναι δὲ σφαιροειδῆ καὶ ἀπαθῆ καὶ ἀμετάβλητον καὶ λογικόν. 1 Dico. IX 18 ἐπαινεῖται (Xenophanes) πρὸς τοῦ Τιμωνος· φησι γοῦν ‘Ξενοφάνη θ’ — ἐπικώπτην’.

Ξενοφάνης ὑπάτυφος, Ὀμηραπάτης ἐπικώπτης,
εἰ τὸν ἀπ’ ἀνθρώπων θεὸν ἐπλάσατ’ Ἰσον ἀπάντηι,
(ἀτρεμῆ), ἀσκηθῆ νοερώτερον ἢ ἐ νόημα.

1 ξενοφάνη θ’ et sic deinceps accusativos Laert. ὀμηραπάτης ἐπισκώπτης Sext. (cf. eius explicatio): ὀμηροπάτης, quod esset Homeri insectator (non lector), Laert. 2 εἰ τὸν scripsi: ἐκτὸν vel ἐάτὸν (utique dubia altera, non ultima littera) Sext.: ὀς τὸν Roeper: ἐκτὸς Fabricius. intellego: (perfectissimus est scepticus Pyrrho (cf. fr. 9. 48). at miror) quod Xenophanes, qui prope accedit ad eius ἄτυφίαν, de deo dogmatice sit alucinatus (cf. fr. 59) ἀπ’ ἀνθρώπων cf. fr. 50, 1 Ἰσον ἀπάντηι cf. Parm. 8, 44; Emp. fr. 28, 1. 17, 19 3 supplevi Parmenideum 1, 29. 8, 4; μόνιμον post ἀσκηθῆ Wachsm., παθῶν Kaibel. at ἀσκηθῆς Parmenideo ὀλος respondet νοερωτὸν libri: corr. Wachsm.

61 [58]

SEXT. adv. math. I 53 *χρειώδης ἐστὶν ἡ γραμματιστική. καιτοι δόξαι ἄν τισιν ἐπὶ τῆς ἐναντίας εἶναι προλήψεως ὁ προφήτης τῶν Πύρρωνος λόγων T. ἐν οἷς φησι 'γραμματοική — Κάδμου'. 54. οὐ μὴν οὕτως ἔχειν φαίνεται. τὸ γὰρ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενον οὐκ ἔστι τοιοῦτον κατ' αὐτῆς τῆς γραμματιστικῆς, καθ' ἣν διδάσκεται τὰ Φοινικικὰ σήματα Κάδμου, τὸ οὐδεμία ἐστὶν ἀνασκοπὴ οὐδ' ἀνάθρησις'. . . . ἀλλὰ μᾶλλον τοιοῦτο φησι 'διδαχθέντι τὰ Φοινικικὰ σήματα Κάδμου οὐδεμῶς ἄλλης παρὰ τοῦτο ἔστι γραμματικῆς ἐπιστροφῆ', ὅπερ καταστρέφει οὐκ εἰς τὸ ἀχρηστεῖν ταύτην τὴν ἐν τοῖς στοιχείοις καὶ τῶι δι' αὐτῶν γράφειν τε καὶ ἀναγινώσκειν θεωρουμένην ἀλλὰ τὴν πέρπερον καὶ περιεργότεραν. ἡ μὲν γὰρ τῶν στοιχείων χοῆσις ἤπειγεν εἰς τὴν τοῦ βλον διεξαγωγὴν, τὸ δὲ μὴ ἀρκεῖσθαι τῆι ἐκ τῆς παρατηρήσεως τούτων παραδόσει, προσεπιδεικνύναί δέ, ὡς τάδε μὲν ἐστι φωνάεντα τῆι φύσει, τάδε δὲ σύμφωνα, καὶ τῶν φωναέντων τὰ μὲν φύσει βραχέα, τὰ δὲ μακρά, τὰ δὲ δίχρονα καὶ κοινὰ μήκους τε καὶ συστολῆς καὶ καθόλου τὰ λοιπὰ περὶ ὧν οἱ τετρωμένοι τῶν γραμματικῶν διδάσκουσιν [deest velut μάταιον].*

*γραμματική, τῆς οὗ τις ἀνασκοπὴ οὐδ' ἀνάθρησις
ἀνδρὶ διδασκομένωι Φοινικικὰ σήματα Κάδμου.*

62 [51]

SEXT. adv. math. VII 9 ὁ μὲν γὰρ Πλάτων παντὸς μέρους φιλοσοφίας αὐτῶι [Socrati] μεταδίδωσιν, τοῦ μὲν λογικοῦ παρόσον περὶ ὄρων καὶ διαιρέσεων καὶ ἔτυμολογίας παρεισῆγκται ζητῶν, ἅπερ ἐστὶ λογικά, τοῦ δὲ ἠθικοῦ ὅτι περὶ ἀρετῆς καὶ πολιτείας καὶ νόμων διάσκέπτεται, τοῖ δὲ φυσικοῦ ὅτι καὶ περὶ κόσμον τι καὶ περὶ ζωιογονίας καὶ ψυχῆς πεφιλοσόφηκεν. ἔνθεν καὶ ὁ T. αἰτιάται τὸν Πλάτωνα ἐπὶ τῶι οὕτω καλλωπίζειν τὸν Σωκράτην πολλοῖς μαθήμασιν 'ἡ γὰρ' φησι 'τὸν οὐκ ἐθέλοντα μείναι ἡθολόγον'.

versus recuperari vix potest. ἡ ἄρα τὸν οὐκ ἐθέλων καταμείναι ἡθολόγον Wachsmuth. Socratem ἡθολόγον scurrant atticum (quem dicebat Epicureus Zeno), Plato altiora spirantem invitum facit. dubitanter propono velut ἡρε, φησί, τὸν οὐκ ἐθέλοντα μὴ εἶναι ἡθολόγον.

65. 61 [36. 37]

SEXT. adv. math. XI 141 *εὐδαίμων μὲν ἐστὶν ὁ ἀταράχως διεξάγων καὶ ὡς ἔλεγεν ὁ T. ἐν ἡσυχίαι καὶ γαληνότητι καθεστώς·*

πάντηι γὰρ ἐπέιχε γαλήνη,

καὶ

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ(α) ἐν νηνεμίησι γαλήνης

ἐνόησ' libri; scil. Timon. cf. λ 575 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Εὐδαίμονος ἀγλαὸς νόος

65. 66 [57. 23]

SEXT. adv. math. XI 171 *αἱ δὴ τοιαῦται ὑποσχέσεις [Stoicorum quales μόνος ὁ σοφὸς πλούσιος] θηρεῖν οὐ μὲν τοὺς νέους ἐλπίζει ψυχραῖς. οὐκέτι δὲ εἰσὶν ἀληθεῖς. παρὸ καὶ ὁ T. ὅτι μὲν τοὺς ἐπαγγελλομένους τὴν παράδοσιν αὐτῶν ἐπισκώπτει, λέγων*

65 πολλῶν λακεδόνων λυμάντορες ἐπιδολωταί,

172 ὅτε δὲ τοῖς προσέχοντας αὐτοῖς μεταμελουμένους ἐφ' οἷς μάτην ἐμόχθησαν παρειαίγει διὰ τούτων·

66 φῆ δὲ τις αἰάζων, οἷα βροτοὶ αἰάζουσιν·

οἴμοι, ἐγὼ τί πάθω; τί νῦ μοι σοφὸν ἐνθα γένηται;
πτωχὸς μὲν φρένας εἰμι, νόον δὲ μοι οὐκ ἐνὶ κόκκος·
ἦ με μαθεῖν φεύξεσθαι ὀλομαι αἰπὸν ὄλεθρον.

5 τρεῖς μάκαρες μέντοι καὶ τετράκις οἱ μὴ ἔχοντες
μηδὲ κατατρώξαντες ἐνὶ σχολῇι δσσ' ἐπέπαντο.

νῦν δὲ με λευγαλέαις ἔρισιν εἰμαρτο δαμῆναι
καὶ πενήτη καὶ δσ' ἄλλα βροτοὺς κηφῆνας ἔλαστρεῖ'.

fr. 65 ληκεδόνων dialectus flagitat cf. fr. 42°, 2. intellego sophistas, qui quae blande promissa effutiverant ipsa rerum veritate perdere coguntur cf. Thuc. V 103 ἐπειδὴν πιεζομένους αὐτοὺς ἐπιλιπώσιν αἱ φανεραὶ ἐλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται μαντικὴν τε καὶ χρησμοὺς καὶ ὅσα τοιαῦτα μετ' ἐλπίδων λυμαινεται ἐλπιδοδῶται Usener; ἐλπιδολωταί (ex ἐλπιδοδολῶται) Meineke.

fr. 66 Homericā in v. 1: λ 237 et ξ 382 φῆ δὲ (eadem versus sede), ε 197 ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσι; in v. 2. ε 465 ὦ μοι, ἐγὼ τί πάθω; τί νῦ μοι μῆκιστα γένηται; in v. 4: χ 67 ἀλλὰ τιν' οὐ φεύξεσθαι ὀλομαι αἰπὸν ὄλεθρον; in v. 5: ε 306 τρεῖς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις οἱ τότε δλοντο; in v. 7: ε 312 νῦν δὲ με λευγαλέαι θανάτωι εἰμαρτο ἀλώναι.

4 ἦ με μάθει vix recte F. Schöll; ἦ με μάτην H. Stephanus; ἡλέματον ego cf. 34, 3 5 μὴ non pugnat eum 8; nam qui numquam habuit, divitiarum iactura non urguetur, nec est fucus 6 μίτε Sext.: corr. Osann

FALSA

De Tzetzae fr. σιρός cf. Xenoph. fr. 41.

Eust. δ 450 Timonem confusione quadam ex Ath. 445 E afferentem et Ath. XII 518 E τοὺς σκοπαίους [l. ταοὺς ἐκτοπίους cf. 659 A] pro Timaeo Timonem citantem eundemque animi causa Homerum Δ 204 suo more detorquentem XV p. 666 A [fr. 27 W.] consulto omisi.

INΔΑΛΜΟΙ.

67 [I p. 21]

1. 2. 5 DIOG. IX 64. 65 καὶ δὴ καὶ ζηλωτὰς πολλοὺς εἶχε τῆς ἀπραγμοσύνης. ὅθεν καὶ ὁ T. περὶ αὐτοῦ φησιν οὕτως ἐν τῷ Πύθωνι * * * καὶ ἐν τοῖς Σιλλοῖς· 'ὦ γέρον — ἔκαστα' (fr. 38) καὶ πάλιν ἐν Ἰνδαλμοῖς· 'τοῦτό — ἡσυχίης· μοῦνος — ἡγεμονεύων'. 5. 7 SEXT. ADV. M. I 305 Τιμωνός τε τοῦ Φλασίου τὸν Πύρρωνα ἡλλωὶ ἀπεικάζοντος ἐν οἷς φησὶ 'μοῦνος — κύκλον', δόξει μὲν τοῖς γραμματικοῖς κατὰ τιμὴν αὐτὸ λέγειν καὶ διὰ τὴν περὶ τὸν φιλόσοφον ἐπιφάνειαν. ἄλλος δὲ [fortasse hic Posidonium sequitur

unde priora a § 301] ἐπιστήσει, μήποτε καὶ μάχεται τὰ παραδείγματα τῷ σκεπτικῷ βουλήματι τὰ ὑπὸ τοῦ Φύρρωνος εἰς τὸν Πύρρωνα λεχθέντα, εἴ γε ὁ μὲν ἦλιος τὰ πρότερον μὴ βλεπόμενα τῷ φωτὶ καταναγάζων δεικνυσιν, ὁ δὲ Πύρρων καὶ τὰ προδήλως ἡμῖν λεχθέντα τῶν πραγμάτων εἰς ἀδηλότητα περισταῖται βιάζεται. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχειν φαίνεται τῷ φιλοσοφώτερον ἐπιβάλλοντι, ἀλλ' ἥλιον τρόπον ἐπέχειν φησὶ τὸν Πύρρωνα καθόσον ὡς ὁ θεὸς τὰς τῶν ἀκριβῶς εἰς αὐτὸν ἀτενιζόντων ὄψεις ἀμαυροῖ, οὕτω καὶ ὁ σκεπτικὸς λόγος τὸ τῆς διανοίας ὄμμα τῶν ἐπιμελέστερον αὐτῷ προσεχόντων συγγεῖ, ὥστε ἀκαταληπτὸν περὶ ἑκάστου τῶν κατὰ δογματικὴν θρασύτητα τιθεμένων. 2—4 IDEM adv. m. XI 1 οὕτω γὰρ ἕκαστος ἡμῶν τὴν τελείαν καὶ σκεπτικὴν ἀπολαβὴν διάθεσιν κατὰ τὸν Τίμωνα βιώσεται ῥῆσιστα — σοφίης·

τοῦτο μοι, ὦ Πύρρων, ἰμείρεται ἦτορ ἀκοῦσαι,
 πῶς ποτ' ἀνὴρ δὲ ἄγεις ρῆσιστα μεθ' ἡσυκλῆς
 αἰεὶ ἀφροντίστως καὶ ἀκινήτως κατὰ ταῦτα
 μὴ προσέχων δίνουσι ἠδυλόγον σοφίης,
 5 μῦθος δ' ἀνθρώποισι θεοῦ τρόπον ἡγεμονεύεις,
 δεσπερὶ πᾶσαν ἐλῶν γαῖαν ἀναστρέφεται
 δεικνὸς ἐδύτρονον σφαίρης πυρρικαύτορα κύκλον.

2 ἀνὴρ ὅτ' ἄγεις P: ἀνήροτ' ἄγεις F: ἀνὴρ ὁ ταγεις B: ἀνὴρ ἔτ' ἄγεις vulgo. hoc esset: etiam virili aetate incuriosus tamquam infans cf. ad 59, 3 et Crates fr. 1, 3 ρῆσιστα Sext.: ῥῆσιστα Laert. 4 δίνουσι Nauck: δειλοῖς Sext. 5 δ' Sext.: ἐν Laert. ἡγεμονεύων Laert.; cf. i. 142 καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν

68 [II p. 22]

SEXT. adv. math. XI 20 κατὰ δὲ τὸ φαινόμενον τούτων ἕκαστον ἔχομεν ἔθος ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἢ ἀδιάφορον προσαγορεύειν καθάπερ καὶ ὁ T. ἐν τοῖς Ἰνδαλμοῖς [τοῖσι δῆμοις libri: corr. Fabricius] ἔοικε δηλοῦν ὅταν φῆι·

ἢ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι καταφαίνεται εἶναι,
 μῦθον ἀληθείης ὀρθὸν ἔχων κανόνα,
 ὡς ἢ τοῦ θεοῦ τε φύσις καὶ τὰγαθοῦ αἰεὶ,
 ἐξ ὧν ἰσότητος γίνεται ἀνδρὶ βλος.

respondet Timoni fr. 67 Pyrrho Homeri τ 224 usus αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ, unde tituli significatio (= φαινόμενα, δόξαι) elucet

3 θεοῦ (cf. fr. 67, 5) et ἀγαθοῦ eadem natura versatur in aeterna ἀταραξίαι, unde vitae aequabilitas

69 [III p. 22]

DIOS. IX 105 καὶ ἐν τοῖς Ἰνδαλμοῖς οὕτω λέγει ἄλλα — ἔλθῃ'. GALEN. de dignosc. puls. I 2 [VIII 781 K.] τοῦτο γὰρ ἀκόλουθόν ἐστι τοῖς τὸ φαινόμενον μόνον καὶ μὴ [αὐτὸ] τὸ προσδοξαζόμενον αὐτῷ [τὸ πρὸς, τὸ δοξαζόμενον αὐτῶν vulgo: corr. ex] τιθεῖσιν, εἴ γε τὸ φαινόμενον ἴσχυι — ἔλθῃ' κατὰ τὸν Τίμωνα. SEXT. adv. math. VII 30 κατ' ἀνάγκην γὰρ ἔδει τὸν ἀπορητικῶς φιλοσοφούντα μὴ εἰς τὸ παντελὲς ἀνερέργητον ὄντα καὶ ἐν ταῖς κατὰ τὸν βλον πράξεσιν ἀπρακτον, ἔχειν τι κριτήριον ἀλφάσεως ἅμα καὶ φωνῆς, τότε τε τὸ φαινόμενον, καθὼς καὶ ὁ T. μεμαρτύρηκεν εἰπὼν ἄλλα — ἔλθῃ'.

ἀλλὰ τὸ φαινόμενον πάντῃ σθένει, ὅπερ ἂν ἔλθῃ.
πάντῃ Gal., Laert. (F): παντὶ Laert. (BP), Sext.

70 [IV p. 24]

SEXT. adv. math. XI 140 μόνως οὖν ἔσται φυγεῖν ταύτην [scil. τὴν ὀχλη-
σιν], εἰ ὑποδείξαιμεν τῷ ταραττομένῳ κατὰ τὴν τοῦ κακοῦ φυγὴν ἢ κατὰ
τὴν τοῦ ἀγαθοῦ δίωξιν ὅτι οὔτε ἀγαθόν τί ἐστι φύσει οὔτε κακόν,

ἀλλὰ πρὸς ἀνθρώπων ταῦτα νόμῳ κέκριται,
κατὰ τὸν Τίμωνα, τὸ δέ γε διδάσκειν τὸ τοιοῦτον ἴδιον τῆς σκέψεως.

νόμῳ quod proposuit Hirzel falsum. respondet φύσει et πρὸς ἀνθρώ-
πων κέκριται, at κρίσις fit νόμῳ. alioqui νόμῳ dupliciter expressum esset et
inconcinne. Indalmis fr. tribuit Fabricius; argumentum quidem versusque
quadrant.

ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ. ΣΑΤΥΡΟΙ. ΚΙΝΑΙΣΟΙ.

cf. A 1 § 110 p. 172, 18 sqq.

INCERTI CARMINIS.

71 [V p. 24]

ΑΘΗΝ. VIII 337 A παγκάλως δὲ καὶ ὁ Τ. ἔφη

πάντων μὲν πρῶτιστα κακῶν ἐπιθυμῆ ἔστι

propter argumentum Wachsmuth (cf. Hirzel *Unters. z. Cic.* III. 54) tribuit
Indalmis quibus tamen Athenaeus usus non esse videtur

72 [VI p. 24]

SEXT. adv. math. XI 164 ὑπὸ τυράννῳ ποτὲ γενόμενος καὶ τῶν ἀρρήτων
τι ποιεῖν ἀναγκασόμενος ἢ οὐχ ὑπομενεῖ τὸ προσταττόμενον ἀλλ' ἐκούσιον ἐλεί-
ται θάνατον, ἢ φεύγων τὰς βασάνους ποιήσει τὸ κελυόμενον, οὕτω τε οὐκέτι

ἀφυγῆς καὶ ἀναίρετος ἔσται

κατὰ τὸν Τίμωνα, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐλείται τοῦ δ' ἀποστήσεται, ὅπερ ἦν τῶν μετὰ
πέριματος κατελιφθῶτων τὸ φευκτόν τι εἶναι καὶ αἰρετόν.

versum agnovit et Indalmis adscripsit Fabricius

PEDESTRIA.

ἌΡΚΕΣΙΛΑΟΥ ΠΕΡΙΔΕΙΠΝΟΝ.

73 [19^a cf. p. 30]

DIOG. IX 115 (infestus Timon Arcesilao vivo) ὁμῶς δὲ καθαρτόμενος τοῦ
Ἄρκεσιλάου ἐν τοῖς Σιλλοῖς (cf. fr. 31—34) ἐπήνεκεν αὐτὸν ἐν τῷ ἐπιγρα-
φομένῳ Ἄρκεσιλάου περιδείπνω. exemplar fuit Speusippi Πλάτωνος
περιδείπνον.

ΠΕΡΙ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ.

74 [p. 29]

DIOP. IX 105 και ἐν τοῖς Περὶ αἰσθησέων φησι ' τὸ μέλι ὅτι ἔστι γλυκύ, οὐ τίθῃμι, τὸ δ' ὅτι φαίνεται, ὁμολογῶ'.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΥΣΙΚΟΥΣ.

75 [p. 29]

SEKT. adv. math. III 2 και γὰρ ὁ T. ἐν τοῖς Πρὸς τοὺς φυσικοὺς τοῦτο ὑπέλαβε δεῖν ἐν πρώτοις ζητεῖν, φημι δὲ τὸ εἰ ἐξ ὑποθέσεως τι ληπτέον.

76 [p. 29]

SEKT. adv. math. X 197 ἐν ἀμερεῖ γὰρ χρόνῳ οὐδὲν πέφυκε γίνεσθαι μεριστόν, ὡς φησι T., οἷον τὸ γίνεσθαι και τὸ φθείρεσθαι και πᾶν ὁ τούτοις ἔοικεν. IDEM. VI 66 ἐν ἀμερεῖ μὲν γὰρ οὐδὲν δύναται γίνεσθαι μεριστόν, ὡς φησι T., οἷον τὸ γίνεσθαι, τὸ φθείρεσθαι. incerta coniectura huic libro tribuit Wachsmuth.

ΠΥΘΩΝ.

77 [p. 28]

ARISTOCLES § 14 [A 2 p. 178, 4] ὁ γε μὴν T. ἐν τῷ Πύθωνι διηγείται μακρόν τινα κατατείνας λόγον, ὡς ἐντύχοι τῷ Πύρρῳ βιάζοντι Πυθίοδε παρα τὸ ἱερὸν τὸ τοῦ Ἀμφιαράου και τίνα διαλεχθεῖεν ἀλλήλοις . . . 15 αὐτός τε ἐκεῖνος ὁ θαυμαστός Πύρρῳ ἀρὰ γε ἦδει τότε διότι βιάζοι Πύθια θεασόμενος, ἢ καθάπερ οἱ μεμνηότες ἐπλανᾶτο κατὰ τὴν ὁδόν; ἦνκα δ' ἤρξατο κατηγορεῖν τῶν ἀνθρώπων και τῆς ἀνοίας αὐτῶν, φῶμεν αὐτὸν ἀληθῆ λέγειν ἢ μὴ, και τὸν Τίμωνα παθεῖν τε και συγκαταθέσθαι τοῖς λόγοις ἢ μὴ προσέχειν;

dialogus fuit a persona appellatus, cui Timon sermones olim cum Pyrrhone Delphos petitorio Oropi habitos rettulit. Oropium Amphiareum Wilamowitz recte dictum credit. nam Pythia ac Pythonis ipsum nomen suadent res sacras aliquo in dialogum momento fuisse. propterea celeberrimum oraculum, non obsoletum Amphiarai gurgustium quod Phlunte fuit (Paus. II 13, 7), significari veri simile. scenae veritas et cum Timonis vita consensio a dialogi licentia poetica aliena. nimirum poterant multa fingi ad itinera Timonis et Pyrrhonis explicanda. quod de Πυθῶνι [sic enim ubique obloquente fr. 79 corrigebat] i. e. templo Delphico, dialogi scena et nomine, coniecit Gereke *De quibusd. L. Diog. auct.* Gryph. 1899 p. 28, mihi non persuasit. cf. Addenda!

78 [p. 28]

DIOP. IX 64. cf. fr. 48.

79 [p. 28]

DIOP. IX 67 (post exempla constantiae Pyrrhonis) και ὁ T. δὲ διασαφεῖ τὴν διάθεσιν αὐτοῦ, ἐν οἷς πρὸς Πύθωνα διέξεισιν.

80 [deest]

Diog. IX 76 ἀναιροῦσι δ' οἱ σκεπτικοὶ καὶ αὐτὴν τὴν 'οὐδὲν μᾶλλον' φωνήν... σημαίνει οὐκ ἢ φωνή, καθά φησι T. ἐν τῷ Πύθωνι 'τὸ μὴ δὲν ὀρίζειν, ἀλλ' ἀπροσθετεῖν'.

81 [p. 28]

Diog. IX 105 μόνον οὖν, φασίν, ἀνθιστάμεθα πρὸς τὰ παρρησιάζεμενα τοῖς φαινομένοις ἄδηλα. καὶ γὰρ ὅτε τὴν εἰκόνα ἐξοχᾶς λέγομεν ἔχειν το φαινόμενον διασαφοῦμεν· ὅταν δ' εἴπωμεν μὴ ἔχειν αὐτὴν ἐξοχᾶς, οὐκέτι ὁ φαίνεται, ἕτερον δὲ λέγομεν· ὄθεν καὶ ὁ T. ἐν τῷ Πύθωνι φησι μὴ ἐκβεβηκέναι τὴν συνήθειαν [sc. Τιμων].

conexum sententiarum in Laertii epitoma vix intellegendam aperit Sext. P. Hyp. I 17 ἀκολουθοῦμεν γὰρ τινι λόγῳ κατὰ τὸ φαινόμενον ὑποδεικνύντι ἡμῖν τὸ ζῆν πρὸς τὰ πάτρια ἔθνη καὶ τοὺς νόμους κτλ.

10. CRATES THEBANUS

A. TESTIMONIA VITAE ET SCRIPTURAE.

1. LAETIUS DIOGENES VI 85—98.

- Κράτης Ἀσκώνδου Θηβαῖος. καὶ οὗτος τῶν ἐλλογίμων τοῦ 85
Κυνὸς μαθητῶν. Ἰππόβοτος δὲ φησὶν οὐ Διογένους αὐτὸν μαθη-
τὴν γεγονέναι, ἀλλὰ Βρύωνος τοῦ Ἀχαιοῦ. τούτου Παίγνια
φέρεται τάδε· Πήρη — δόξης' [fr. 4]. ἔστι καὶ ἐφημερὶς ἡ 86
5 Θρυλουμένη οὕτως ἔχουσα· τίθει — τριώβολον [fr. 13]. ἐκα-
λεῖτο δὲ καὶ Θυρεπανοίκτης διὰ τὸ εἰς πᾶσαν εἰσεῖναι οἰκίαν καὶ
νουθετεῖν· ἔστιν αὐτοῦ καὶ τόδε· ταῦτ' — ἔμαρψεν' [fr. 8] καὶ
ὅτι ἐκ φιλοσοφίας αὐτῷ περιγένοιτο· Θέρμων — μέλειν [fr. 18,
2]. φέρεται δ' αὐτοῦ κάκεινο· ἔρωτα — βρόχος' [fr. 14].
10 ἤκμαζε δὲ κατὰ τὴν τρίτην καὶ δεκάτην καὶ ἑκατοστήν Ὀλυμπιάδα 87
[328—325]. τοῦτόν φησὶν Ἀντισθένης ἐν Διαδοχαῖς [FHG III 182]
θεασάμενον ἐν τινὶ τραγωδίᾳ Τήλεφον στυρίδιον ἔχοντα καὶ
τᾶλλα λυπρὸν αἰξίαι ἐπὶ τὴν κυνικὴν φιλοσοφίαν· ἐξαργυρισάμενον
τε τὴν οὐσίαν (καὶ γὰρ ἦν τῶν ἐπιφανῶν) ἀθροίσαντα πρὸς τὰ
15 [ἑκατὸν] διακόσια τάλαντα, τοῖς πολλοῖς ἀνεῖναι ταῦτα. αὐτὸν
δὲ καρτερῶς οὕτω φιλοσοφεῖν ὡς καὶ Φιλήμονα τὸν κωμικὸν αὐ-
τοῦ μνησθῆναι. φησὶ γοῦν [FCA II 523 fr. 146 Kock]
καὶ τοῦ Θέρους μὲν εἶχεν ἱμάτιον δασύ,
ἐν' ὡς Κράτης ἦι, τοῦ δὲ χειμῶνος ῥάκος.
20 φησὶ δὲ Διοκλῆς πεῖσαι αὐτὸν Διογένη τὴν οὐσίαν μηλόβοτον
ἀνεῖναι καὶ εἶ τι ἀργύριον εἴη, εἰς θάλατταν βαλεῖν. καὶ Κρά- 88
τητος μὲν, φησὶν, ὁ οἶκος ὑπ' Ἀλεξάνδρου * *, Ἰππαρχίας δὲ ὑπὸ

11 post ἐν add. ταῖς F τραγωδίαι Euripidis cf. Ar. Ach. 453. 469

14 ἐπιούων B πρὸς τὰ ε̄ καὶ δ F: ἑκατὸν del. Reiske; ὅκτω τάλαντα Plut.
infra A 9 p. 214, 1 16 δὲ om. B 19 ὡς Κράτης Cobet: ἔγκρατης libri

22 lacunam suppleam ἐφυλάχθη

Φιλίππου. πολλάκις τε τῆι βακτηρίαι τῶν συγγενῶν τινὰς προσ-
 ἰόντας καὶ ἀποτρέποντας ἐδίωκε καὶ ἦν γενναῖος. φησὶ δὲ Ἀη-
 μήτριος ὁ Μάγνης τραπέζῳ τινὶ παρακαταθέσθαι τὸ ἀργύριον,
 συνθήμενον, εἰ μὲν οἱ παῖδες ἰδιῶται γενηθεῖεν, αὐτοῖς ἀποδοῦναι·
 5 εἰ δὲ φιλόσοφοι, τῷ δήμῳ διανεῖμαι· μηδενὸς γὰρ ἐκείνους δετή-
 σσθαι φιλοσοφούντας. Ἐρατοσθένης δὲ φησιν, ἐξ Ἰππαρχίας,
 περὶ ἧς λέξομεν, γενομένου παιδὸς αὐτῷ ὄνομα Πασικλέους, δι'
 ἐξ ἐφήβων ἐγένετο, ἀγαγεῖν αὐτὸν ἐπ' οἶκμα παιδείκης καὶ φάναι
 τοῦτον αὐτῷ πατρῷον εἶναι τὸν γάμον· τοὺς δὲ τῶν μοιχευόν- 89
 10 των τραγικούς· φυγὰς (γὰρ) καὶ φόνους ἔχειν ἐπαθλόν· τοὺς δὲ τῶν
 ἐταίραις προσιδόντων κωμικούς· ἐξ ἀσωτίας γὰρ καὶ μέθης μανίαν
 ἀπεργάζεσθαι. τούτου γέγονε Πασικλῆς ἀδελφός, μαθητῆς Βύ-
 κλειδου. χάριεν δ' αὐτοῦ Φαβωρίνος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἀπο-
 15 μνημονευμάτων φέρεται. φησὶ γὰρ· παρακαλῶν περὶ τοῦ τὸν γυμ-
 νασίαρχον, τῶν ἰσχυῶν αὐτοῦ ἠπτετο· ἀγανακτοῦντος δὲ ἔφη· 'τί
 γάρ; οὐχὶ καὶ ταῦτα σά ἐστι καθάπερ καὶ τὰ γόνατα;' ἔλεγέ τε
 ἀδύνατον εἶναι ἀδιάπτωτον εὐρεῖν, ἀλλ' ὥσπερ ἐν ῥοαῖι καὶ
 σαπρὸν τινα κόκκον εἶναι. Νικόδρομον ἐξερεθίσας τὸν κίθαρωιδὸν
 ὑπωπιάσθη· προσθεῖς οὖν πιττάκιον τῷ μετώπῳ ἐπέγραψεν.
 20 'Νικόδρομος ἐπολεῖ.' τὰς πόρνας ἐπίτηδες ἐλοιδορεῖ συγγυμνάζων 90
 ἑαυτὸν πρὸς τὰς βλασφημίας. Δημήτριον τὸν Φαληρέα πέμψαντα
 αὐτῷ ἄρτους καὶ οἶνον ὠνειδίσεν εἰπών· 'εἴθε γὰρ αἱ κῆραι καὶ
 ἄρτους ἔφερον.' δῆλον οὖν ὡς ὕδωρ ἔπιεν. ὑπὸ τῶν Ἀθήνησιν
 ἀστυνόμων ἐπιτιμηθεὶς, διτι σινδόνα ἠμφεστο, ἔφη· 'καὶ Θεόφρα-
 25 στον ὑμῖν δεῖξω σινδόνα περιβεβλημένον'. ἀπιστούντων δέ, ἀπή-
 γαγεν ἐπὶ κουρείον καὶ ἐδειξε κειρόμενον. ἐν Θήβαις ὑπὸ τοῦ
 γυμνασιάρχου μαστιγωθείς (οἱ δέ, ἐν Κορίνθῳ ὑπ' Ἐδθουκράτους)
 καὶ ἐλκόμενος τοῦ ποδὸς ἐπέλεγεν ἀφροντιστῶν·

ἔλκε ποδὸς τεταγῶν διὰ βηλοῦ θεσπεσίῳ.

30 Διοκλῆς δὲ φησιν ἐλχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Μενεδήμου τοῦ Ἐρε- 91
 τρικοῦ. ἐπειδὴ γὰρ εὐπρεπῆς ἦν καὶ ἐδόκει χρησιμεύειν Ἀσκλη-
 πιάδῃ τῷ Φλιασίῳ, ἀψάμενος αὐτοῦ τῶν μηρῶν ὁ Κράτης ἔφη·

1 Φιλίππου] V. de Maroneae, unde Hipparchia, excidio Liv. 31, 16. 39,
 34 3 παρακαταθέσθαι F: παρακατατίθεσθαι PB 4 γεννηθεῖεν PB: γέ-
 νωνται F, unde γένοιτο Cobet 10 τραγικούς (scil. γάμους) γὰρ add. Wil-
 lam. ἔπαθλα Cobet 12 τούτου Cratetis 12. 13 Εὐκλείδου pro Διοκλεί-
 δου aut scriptoris aut scribae errore positum est cf. Zeller II 1, 247⁵ 13 ἐν
 τῷ sic BPF 14 του τὸν] τούτων B 16 τὰ γόνατα] scil. si supplex essent
 17 ῥοαῖι κα] ῥύακι B 18 sqq. ad Socratem transfert Basilius, ad Antisthenem
 Gregorius Naz., ad Diogenem cynicum ipse Laertius VI 33 25 ἐπήγαγεν B
 26 ἐπὶ τὸ F 30 ὁ Διοκλῆς B 32 ἀψάμενος B; fort. ἐφαπάμενος

ἔνδον Ἀσκληπιάδης. ἐφ' ὧι δυσχεράναντα τὸν Μενέδημον ἔλκειν
 αὐτόν, τὸν δὲ τοῦτο ἐπιλέγειν. Ζήνων δ' αἰσθ' ὁ Κιτιεύς ἐν ταῖς
 Χρειαῖς καὶ κώδιον αὐτόν φησὶ ποτε προσεῖναι τῷ τρίβωνι ἀνε-
 πιστρεπτοῦντα. ἦν δὲ καὶ τὴν ὄψιν αἰσχροὺς καὶ γυμναζόμενος
 5 ἐγελᾶτο. εἰώθει δὲ λέγειν ἐπαίρων τὰς χεῖρας· Ἐάρρει, Κράτης,
 ὑπὲρ ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ λοιποῦ σώματος· τούτους δὲ ὄψει τοὺς 92
 καταγελῶντας (καταμεμυκῶτας) ἤδη καὶ συνεσπασμένους ὑπὸ νόσου
 καὶ σε μακαρίζοντας, αὐτοὺς δὲ καταμεμφομένους ἐπὶ τῇ ἀργίᾳ.
 ἔλεγε δὲ μέχρι τούτου δεῖν φιλοσοφεῖν, μέχρι ἂν δόξωσιν οἱ στρατη-
 10 γοὶ εἶναι ὀνηλάται. ἐρήμους ἔλεγε τοὺς μετὰ κολάκων ὄντας ὥσπερ
 τοὺς μύσχοι, ἐπειδὴν μετὰ λύκων ὄσιν· οὔτε γὰρ ἐκείνοις τοὺς προσ-
 ἤκοντας οὔτε τούτοις συνεῖναι, ἀλλὰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας. συναι-
 σθανόμενος, ὅτι ἀποθνήσκει, ἐπήϊδε πρὸς ἑαυτὸν λέγων, Ἵστει-
 15 χεῖς — γῆρας [fr. 9]. ἦν γὰρ κυφὸς ὑπὸ χρόνου. πρὸς Ἀλέ- 93
 ξανδρον πυθόμενον εἰ βούλεται αὐτοῦ τὴν πατρίδα ἀνορθωθῆναι,
 ἔφη, καὶ τί δεῖ; πάλιν γὰρ ἴσως Ἀλέξανδρος ἄλλος αὐτὴν κατα-
 σκάψει. ἔχειν δὲ πατρίδα ἀδοξίαν (καὶ) πενίαν ἀνάλωτα τῇ
 τύχῃ καὶ Διογένοιο εἶναι πολλῆς ἀνεπιβουλεύτου φθόνω. μέ-
 μνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Μένανδρος ἐν Λιδύμαις [FCA. III 117. 118 K.]
 20 οὕτως·

συμπεριπατήσεις γὰρ τρίβων(α) ἔχουσ(α) ἐμοί,
 ὥσπερ Κράτητι τῷ κυνικῷ ποθ' ἢ γυνή,
 καὶ θυγατέρ' ἐξέδωκ' ἐκείνοις, ὡς ἔφη
 αὐτός, ἐπὶ πείραι δούς τριάκονθ' ἡμέρας.

25 μαθηταὶ αὐτοῦ·
 Μητροκλῆς ἀδελφὸς Ἰππαρχίας, δὲ πρότερον ἀκούων Θεοφρά- 94
 στου τοῦ περιπατητικοῦ τοσοῦτον διέφθαρτο, ὥστε ποτὲ μελετῶν
 καὶ μεταξὺ πῶς ἀποπαρῶν ὑπ' ἀθυμίας οἴκοι κατάκλιςτος ἦν,
 ἀποκαρτερεῖν βουλόμενος. μαθὼν δὲ ὁ Κράτης εἰσηλθε πρὸς
 30 αὐτὸν παρακληθεὶς καὶ θέρμους ἐπίτηδες βεβρωκῶς ἐπειθε μὲν
 αὐτόν καὶ διὰ τῶν λόγων μηδὲν φαῦλον πεποιηκέαι· τέρας γὰρ
 ἂν γεγονέναι, εἰ μὴ καὶ τὰ πνεύματα κατὰ φύσιν ἀπεκρίνετο· τέλος
 δὲ καὶ ἀποπαρῶν ἀνέβρωσεν αὐτὸν ἀφ' ὁμοιότητος τῶν ἔργων
 παραμυθησάμενος. τούνητέθεν ἤκουεν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἀνήρ

2 αἰσθ' om. B 3 ἀνεπιστρεπτοῦντα PB: om. F: corr. Reiske 7 κατα-
 μεμυκῶτας add. Wilam. 16 ἄλλος Ἀλ. colloc. F 17 δὲ om. B¹ iamborum
 vestigia pellucet cf. Bergk P. L. p. 371 fr. 21 καὶ om. BPF πένητα F
 19 δὲ om. B διδύμοις libri 23 ἐξέδοκε κοινοῖς B¹; ἐκείνος Cobet
 ὡς αὐτός ἔφη P; αὐτός intellego Crates 25 μαθηταὶ αὐτοῦ sic libri, tituli
 instar 26 post Μητροκλῆς habet ὁ Μαρωνεῖτης nescio unde Cobet 28 κατά-
 κεστος B 30 παρακληθεὶς cf. p. 210, 20

ικανός ἐν φιλοσοφίαι. οὗτος τὰ ἑαυτοῦ συγγράμματα κατακάων, 95
ὡς φησιν Ἐκιάτων ἐν πρώτῳ Χρειῶν, ἐπέλεγε·

τάδ' ἔστ' ὄνειρων νερτέρων φαντάσματα [FT ad. 285 p. 894 N.]
[οἶον λήρος]· οἱ δ', ὅτι τὰς Θεοφράστου ἀκροάσεις καταφλέγων
5 ἐπέλεγεν·

Ἦφαιστε, πρόμοι' ὦδε, Θέτις νῦ τι σεῖο χατίζει [Σ 392].
οὗτος ἔλεγε τῶν πραγμάτων τὰ μὲν ἀργυρίου ὠνητὰ εἶναι, οἶον
οἰκίαν· τὰ δὲ χρόνου καὶ ἐπιμελείας, ὡς παιδείαν. τὸν πλοῦτον
βλαβερόν, εἰ μὴ τις ἀξίως αὐτῷ χρώιτο. ἐτελευτα δὲ ὑπὸ γήρωσ
10 ἑαυτὸν πνίξας. μαθηταὶ δ' αὐτοῦ Θεόμβροτος καὶ Κλεομένης,
Θεομβρότου Δημήτριος ὁ Ἀλεξανδρεὺς, Κλεομένους Τίμαρχος Ἀλε-
ξανδρεὺς καὶ Ἐγκλιῆς Ἐφέσιος· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἐγκλιῆς Θεομ-
βρότου διήκουσεν, οὐ Μενέδημος, περὶ οὗ λέξομεν. ἐγένετο καὶ
Μένιππος Σινωπεὺς ἐν αὐτοῖς ἐπιφανής.
15 ἐθιγάθη δὲ τοῖς λόγοις καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Μητροκλέους 96
Ἰππαρχία. Μαρωνεῖται δ' ἦσαν ἀμφοτέρω. καὶ ἦρα τοῦ Κράτητος
καὶ τῶν λόγων καὶ τοῦ βίου, οὐδενὸς τῶν μνηστευομένων ἐπιστρε-
φομένη, οὐ πλοῦτον, οὐκ εὐγενείας, οὐ κάλλους· ἀλλὰ πάντα ἦν
Κράτητος αὐτῆι. καὶ δὴ καὶ ἠπειλεῖ τοῖς γονεῦσιν ἀναιρῆσαι αὐτήν,
20 εἰ μὴ τούτῳ δοθελή. Κράτητος μὲν οὖν παρακαλούμενος ὑπὸ τῶν
γονεῶν αὐτῆς ἀποτρέψαι τὴν παιδα, πάντα ἐποίηε, καὶ τέλος μὴ
παίθων, ἀναστὰς καὶ ἀποθέμενος τὴν ἑαυτοῦ σκευὴν ἀντικρὺς αὐ-
τῆς ἔφη· ὁ μὲν νυμφίος οὗτος, ἡ δὲ κτῆσις αὐτῆ, πρὸς ταῦτα
βουλεύου· οὐδὲ γὰρ ἔσσεσθαι κοινωνόν, εἰ μὴ καὶ τῶν αὐτῶν ἐπιτη-
25 δευμάτων γενηθελή. εἴλετο ἡ παῖς καὶ ταῦτὸν ἀναλαβοῦσα 97
σχῆμα συμπεριήκει τάνδρῳ καὶ ἐν τῷ φανερωῖ συνεγένετο καὶ ἐπὶ
τὰ δεῖπνα ἀπήκει. ὅτε καὶ πρὸς Ἀνσίμαχον εἰς τὸ συμπόσιον
ἦλθον, ἐνθα Θεόδωρον τὸν ἐπικλῆν Ἄθεον ἐπήλεγε, σοφισμα
προτείνασα τοιοῦτο· ὁ ποιῶν Θεόδωρος οὐκ ἂν ἀδικεῖν λέγοιτο,
30 οὐδ' Ἰππαρχία ποιοῦσα τοῦτο ἀδικεῖν λέγοιτ' ἂν· Θεόδωρος δὲ
τύπτων ἑαυτὸν οὐκ ἀδικεῖ, οὐδ' ἄρα Ἰππαρχία Θεόδωρον τύπτουσα
ἀδικεῖ. ὁ δὲ πρὸς μὲν τὸ λεχθὲν οὐδὲν ἀπήνητησεν, ἀνέσχεε δ'
αὐτῆς θοιμάτιον· ἀλλ' οὔτε κατεπλάγη Ἰππαρχία οὔτε διαταράχθη
ὡς γυνή. ἀλλὰ καὶ εἰπόντος αὐτῆι· αὐτῆ' στὴν ἢ τὰς παρ' ἰστοῖς 98

2 κάτω B 6 θέτις BP¹: πόλις F: παχις(?) P² 9 δὲ FQ: δὴ BP
11 Κλεομένους Τίμαρχος om. BF: Κλεομένους del. P², rest. P² 15 Μητρο-
κλέους Ἰππαρχία om. B¹: ΙΠΠΑΡΧΕΙΑ inter versus in ras. add. B¹: μητροκλέους
B² 16 μαρωνεῖται libri 18 τοῦ πλοῦτου (om. οὐ) 22 ἀντικρὺ F
24 κοινωνός libri: correxi 25 γενηθείη F: γενηθείης BP 26 quidni συν-
απήκει? 28 ἦλθον B: ἦλθεν FP (e sil.) 33 ἡ Ἰππαρχία B 34 αὐτῆι αὐτῆ
'στὴν ἢ [στὴν ἢ ex corr. B², ἐστὴν ἢ F] BF: αὐτοῦ(?) αὐτῆι τίνη P, fort. B¹

ἐκλιποῦσα κερκίδας'; [Eur. Bacch. 1236] 'ἐγώ, φησιν, εἰμι, Θεόδωρε· ἀλλὰ μὴ κακῶς σοι δοκῶ βεβουλεῦσθαι περὶ αὐτῆς, εἰ τὸν χρόνον, ὃν ἐμελλον ἰστοῖς προσαναλώσειν, τοῦτον εἰς παιδείαν κατεχρησάμην'; καὶ ταῦτα μὲν καὶ ἄλλα μυρία τῆς φιλοσόφου.

5 φέρεται δὲ τοῦ Κράτητος βιβλίον Ἐπιστολαί, ἐν αἷς ἀριστα φιλοσοφεῖ, τὴν λέξιν ἔστιν ὅτε παραπλήσιος Πλάτωνι. γέγραφε καὶ τραγωιδίας ὑψηλότατον ἐχούσας φιλοσοφίας χαρακτῆρα, οἷόν ἐστι κάκεινο· 'οὐχ — πάρα [fr. 15]. ἐτελεύτησε δὲ γηραῖος καὶ ἐτάφη ἐν Βοιωταί.

2. SUIDAS

Κράτης Ἀσκόन्दου Θηβαῖος, φιλόσοφος Κυνικός, μαθητῆς
10 Διογένης καὶ Βρύσσωνος τοῦ Ἀχαιοῦ. ὃς ἐξαργυρίσας τὴν οὐσίαν δέδωκε τὰ ἀργύρια τραπεζίτη εἰπών, εἰ οἱ παῖδες αὐτῷ φιλοσοφήσουσι, τῷ δῆμῳ δοῦναι· εἰ δὲ μὴ, τοῖς παισὶ. γήμας δὲ Ἰππαρχίαν τὴν Μαρωνίτιν κυνογαμίαν τὸν γάμον ἐκάλεσε. παῖδα δὲ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Πασικλέα. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ρηγ ὀλυμπιάδος [328—
15 325]. ἐπεκλήθη δὲ Θυρεπανόικτης διὰ τὸ ἀδεῶς ἐπεισιέναι εἰς παντός οὐπερ ἠβούλετο οἶκον [ex Laertio, cuius fortasse prima verba Hesychio concordabant].

οὗτος καταλιπὼν τὴν οὐσίαν μηλόβοτον ἀρθεῖς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ εἶπεν· 'ἔλευθεροῖ — Κράτης' [cf. A 12 et fr. 16].

20 ἔγραψε φιλόσοφα [ex Hesychio].

ὅτι Κράτης εἶπεν· 'ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μὴ, χρόνος· εἰ δὲ μὴ βρόχος' [ex Laert. cf. fr. 14].

οὗτος κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν, ὡς λέγει Φιλόστρατος δ Ἀθήμιος ἐν τῷ Βίῳ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως [I 13].

3. APUL. FLOR. 14 haec atque hoc genus alia partim cum audiret a Diogene C., alias ipse sibimet suggereret, denique in forum exiit, rem familiarem abicit velut onus stercoris, magis labori quam usui. dein coetu facto maximum exclamavit: 'Crates' inquit 'Cratetem manu mittit.' exinde non modo solus, verum nudus et liber omnium, quoad vixit, beate vixit. adeoque eius cupiebatur, ut virgo nobilis, spreto iunioribus ac ditioribus prociis, ultronea eum sibi optaverit. cumque interscapulium Crates retexisset quod erat auctus gibbere peramque cum baculo et pallium humi posuisset, eamque supellectilem sibi esse puellae profiteretur eamque formam quam viderat: proinde sedulo consuleret, ne post quereela eam caperet: enimvero Hipparche condicionem accipit, iamdudum sibi provisum satis et satis consultum respondet, neque ditiozem maritum neque formosiozem usquam gentium posse invenire: proinde duceret quo liberet. ducit cynicus in porticum: ibidem in loco celebri, coram, luce clarissima accubuit, coramque virginem imminuisset paratam pari constantia, ni Zeno procinctu palliastri circumstantis coronae obtutu magistrum secreto [magistri sui secreta Rohde] defendisset.

22 * * * *Crates ille Diogenis sectator qui ut lar familiaris apud homines aetatis suae Athenis cultus est. nulla domus unquam clausa erat nec erat patris familias tam absconditum secretum, quin eo tempestive Crates interveniret, litium omnium et iurgiorum inter propinquos disceptator atque arbiter. quod (quomodo Bohde) Herculem olim poetae memorant monstra illa immania hominum ac ferarum virtute subegisse orbemque terrae purgasse, similiter adversum iracundiam et invidiam atque avaritiam atque libidinem ceteraque animi humani monstra et flagitia philosophus iste Hercules fuit. eas omnes pestes mentibus exegit, familias purgavit, malitiam perdomuit, seminudus et ipse et clava insignis, etiam Thebis oriundus, unde Herculem fuisse memoria extat. (is) igitur priusquam plane Crates factus inter proceres Thebanos numeratus est: lectum genus, frequens famulitium, domus amplo ornata vestibulo: ipse bene vestitus bene praediatus. post ubi intellegit nullum sibi in re familiari praesidium legatum quo fretus aetatem agat, omnia fluxa infirmaque esse, quicquid sub caelo divitiarum est, eas omnes ad bene vivendum (nihil) quicquam esse * * **

4. LAERT. II 131 καὶ ποτε Κράτητος περυσταμένον αὐτὸν [Menedemum] καὶ καθιπτομένον εἰς τὸ ὅτι πολιτεύεται, ἐκέλευσέ τισιν εἰς τὸ δεσμοκτήριον ἐμβαλεῖν αὐτόν. τὸν δὲ μὴδὲν ἤττον τηρεῖν παριόντα καὶ ὑπερκύπτοντα Ἀγαμεμνόνειόν τε καὶ Ἡγήσιπολιν ἀποκαλεῖν.

5. TELLES p. 28, 5 Hense (Stob. fl. 97, 31) διὸ καὶ ὁ Κ. πρὸς τὸν ἐπιζητοῦντα 'τί οὖν μοι ἔσται φιλοσοφήσαντί'; "δυνήση, φησί, τὸ φασκώλιον φαιδίως λύσαι καὶ τῇ χειρὶ ἐξελῶν εὐλύτως δοῦναι καὶ οὐχ ὥσπερ νῦν στρέφων καὶ μέλλων καὶ τρέμων, ὥσπερ οἱ παραλελυμένοι τὰς χεῖρας· ἀλλὰ καὶ πλήρες ὄν αὐτὸ οὕτως ὄψει καὶ κενούμενον ἰδὼν οὐχ ὀδύνησι, καὶ χρᾶσθαι προελόμενος φαιδίως δυνήση καὶ μὴ ἔχων οὐκ ἐπιποθήσεις, ἀλλὰ βιώσῃ ἀρνούμενος τοῖς παροῦσι, τῶν ἀπόντων οὐκ ἐπιθυμῶν, τοῖς συμβεβηκόσιν οὐ δυσαρεστῶν." p. 29, 6 διὸ καὶ εἰ βούλει τὸν νόον σου τῆς ἐνδίας καὶ σπάνεως παῦσαι μὴ πρὸς τὸν Πτολεμαῖον πέμπε, ὅπως χρήματα κτήσεται· εἰ δὲ μὴ, ἀλαζονεῖαν προσλαβῶν ἀπελεύσεται, περαινῆς δὲ οὐδέν. ἀλλὰ [εἰς ἀκαδημίαν] πρὸς Κράτητα· ἐκεῖνος ἠδύνατο ἐξ ἀπλήστων καὶ πολυτελῶν ἐλευθεροῦς καὶ ἀφελῆς κατασκευάζειν. καὶ Μητροκλῆς δὲ ἐκεῖνος ἔφη, ὡς ἔοικεν, ὅτε μὲν παρὰ Θεοφράστῳ καὶ Ξενοκράτει σχολάζοι, πολλῶν αὐτῷ ἐξ οἴκου ἀποστελλομένων φοβείσθαι μὴ τῷ λιμῷ ἀποθάνοι καὶ αἰεὶ σπανίξειν καὶ ἐνδεὴς εἶναι, μεταβᾶς δὲ ὑστερον πρὸς Κράτητα κἂν ἄλλον προστρέφειν οὐδενὸς πεμπομένου. τότε μὲν γὰρ ἐξ ἀνάγκης ἔδει ὑπόδημα ἔχειν, καὶ τοῦτο ἀκάττητον [ἦλος οὐκ ἔχον] εἶτα χλανίδα, παιδῶν ἀκολουθίαν, οἰκίαν μεγάλην εἰς τὸ σύνδεικνον, ὅπως [ὅπου Iacobs] ἄρτοι καθαροί, ὄψον μὴ τὸ τυχόν, οἶνος ἡδύς, ὑποδοχὰς τὰς ἐπιβαλλούσας, ἵνα πολυτελῶς [?] κλίνας πολυτελεῖς· ἐλευθέριος γὰρ παρ' αὐτοῖς ἢ τοιαύτη ἀναστροφή ἐκρίνετο· πρὸς Κράτητα δὲ μεταβάντι οὐδὲν ἦν τούτων, ἀλλ' ἀφελέστερος τῷ τρόπῳ γενόμενος ἠρέκειτο τρίβωνι καὶ μάστιγι καὶ λαχανίοις οὐκ ἐπιποθῶν τὴν προτέραν διαίταν οὐδὲ τῆ παρούσῃ δυσχεραίνων. πρὸς δίγος ἡμεῖς μὲν ζητοῦμεν καχύτερον ἱμάτιον, ἐκεῖνος δὲ διπλώσας τὸν τρίβωνα περιήρει τρόπον τινὰ δύο ἱμάτια ἔχων. εἰ ἀλείφασθαι χρεῖαν ἔχοι, εἰσελθὼν ἂν εἰς τὸ βαλανεῖον τῷ γλοιῷ ἠλείψατο. καὶ βαδίσας ἐνότιε πρὸς τὴν κάμνον, οὐ τὰ χαλκεία, τῶν μαινίδων ἀπόπτωριν ποιήσας, περιχέας ἂν ἐλάιδιον καθίσας ἠρίστησε. καὶ ἐκάθευθε τὸ μὲν θέρος ἐν τοῖς ἱεροῖς, τὸν δὲ χειμῶνα ἐν τοῖς βαλανείοις· οὐ σπανίζων ὥσπερ πρὸ τοῦ οὐδὲ ἐνδεὴς ὢν, ἀλλ' ἀρνούμενος τοῖς παροῦσι, διακόνους οὐκ ἐπιθυμῶν ἔχειν.

6. IDEM p. 35, 4 [Stob. fl. 95, 21] Ζήνων ἔφη Κράττητα ἀναγινώσκειν ἐν σκντείῳ καθήμενον τὸν Ἀριστοτέλους Προτρεπτικόν, ὃν ἔγραψε πρὸς Θεμίῳνα τὸν Κυπρίων βασιλέα, λέγων ὅτι οὐδενὶ πλείω ἀγαθὰ ὑπάρχει ἐν τῷ φιλοσοφῆσαι· πλουτόν τε γὰρ πλείστον αὐτὸν ἔχειν ὡστε δαπανᾶν εἰς ταῦτα, ἔτι δὲ δόξαν ὑπάρχειν αὐτῷ. ἀναγινώσκοντος δὲ αὐτοῦ τὸν σκντέα ἔφη προσέχειν ἅμα ῥάπτοντα καὶ τὸν Κράττητα εἰπεῖν ἔγω μοι δοκῶ, ὦ Φιλίσκε, γράφειν [recte] πρὸς σὲ προτρεπτικόν· πλείω γὰρ ὄρω σοὶ ὑπάρχοντα πρὸς τὸ φιλοσοφῆσαι (ἦ) ὦι [ὡν libri: correxi] ἔγραψεν Ἀριστοτέλης·

7. IDEM p. 38, 3 H. [Stob. fl. 98, 72] εἰ δὲ δεῖ τὸν εὐδαίμονα βίον ἐκ τῶν πλεοναζουσῶν ἡδονῶν ἐγκρίσθαι, οὐδεὶς, φησὶν ὁ Κ., εὐδαίμων γεγὼς ἂν εἴη. ἀλλ' εἰ θέλει τις ἐκλογισασθαι ἐν ὄλωι τῷ βίωι πάσας τὰς ἡλικίας, εὐρήσει πολλῶι πλείους τὰς ἀληθδόνας. πρῶτον μὲν γὰρ τοῦ παντός χρόνον ὃ ἡμῖνος ἀδιάφορος, ἐν ὧι καθέδω. εἰθ' ὃ πρῶτος ὁ κατὰ τὴν παιδοτροφίαν ἐπίπνοος. πεινᾷ τὸ παιδίον, ἡ δὲ τροφὸς κατακομιζεῖ· διψᾷ, ἡ δὲ λούει· κοιμηθῆναι θέλει, ἡ δὲ κρόταλον ἔχουσα φοφεῖ. εἰ δ' ἐκπέφυγε τὴν τιτθὴν, παρέλαβε πάλιν ὁ παιδαγωγός, παιδοτρίβης, γραμματοδιδάσκαλος, ἀρμονικός, ζωγράφος. προάγει ἡλικία· προσγίνεται ἀριθμητικός, γεωμέτρης, πωλοδάμνης [ὑπὸ τούτων πάντων μαστιγοῦται]· ὄρθρον ἐγείρεται· σχολάσαι οὐκ ἔστιν. ἔφηβος γέγονεν· ἔμπαν τὸν κοσμητὴν φοβεῖται, τὸν παιδοτρίβην, τὸν ὄπλομαχόν, τὸν γυμνασιάρχον. ὑπὸ πάντων τούτων μαστιγοῦται, παρατηρεῖται, τραχηλίζεται. ἐξ ἐφήβων ἔστι καὶ ἡθὴ εἴκοσιν ἐτῶν· ἔτι φοβεῖται καὶ παρατηρεῖ καὶ γυμνασιάρχον καὶ στρατηγόν. παρακοιτεῖν πον δεῖ, οὗτοι παρακοιτούσι· φυλάττειν καὶ ἀγρονεῖν, οὗτοι φυλάττουσιν· εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαίνειν, οὗτοι ἐμβαλνοῦσιν. ἀνὴρ γέγονε καὶ ἀκμάζει· στρατεύεται καὶ πρεσβύει ὑπὲρ τῆς πόλεως, πολιτεύεται, στρατηγεῖ, χορηγεῖ, ἀγνοθετεῖ· μακαρίζεῖ ἐκείνον τὸν βίον ὃν παῖς ὦν ἐβίωσε. παρήκμασε καὶ ἔρχεται εἰς γῆρας· πάλιν παιδοτροφίαν ὑπομένει καὶ ἐπιποθεῖ τὴν νεότητα καὶ ἴ νεότης μοι φίλον, τὸ δὲ γῆρας βαρύτερον Αἰτῆς [Eur. Her. 837]. οὐκ ὄρω οὖν, πῶς εὐδαίμονά τις βίον ἔσται βεβιωκώς, εἴπερ δεῖ τῷ πλεονασμῷ τῶν ἡδονῶν ἐκμετροῦσαι. [verborum ea quae inde ab ἀλλ' εἰ θέλει congruenter cum Axiocho p. 336 D exponuntur, a Cratete abhorreant. illum enim puto nec tam attice se gesturum fuisse ut Thebanum, nec tam molliter ut Cynicum. saepe eclogae in Teletis epitome lemmatis suis orbatæ cf. p. 31, 5. 41, 1 — 3, 4 al. (cf. Hense p. XXXIII)].

8. ATHEN. X 422c καὶ Κ. δ' ὁ κνικός, ὡς φησι Ἰσοκράτης ἐν ταῖς Διαδοχαῖς, ἐπερράπισε Δημήτριον τὸν Φαληρέα σὺν τῇ πῆρῃ τῶν ἄρτων καὶ λαγύρον πέμψαντα οἶνον· εἶθε γάρ, ἔφη, τὰς κρήνας καὶ ἄρτους ἦν φέρειν'. Plut. de adul. et amic. 28 p. 89C λέγεται δὲ καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρέυς, ὅτε τῆς πατρίδος ἐξέπεσε καὶ περὶ Θήβας ἀδοξῶν καὶ ταπεινὰ πράττων διήγεν, οὐκ ἠδέως ἰδεῖν προσιόντα Κράττητα· παρησιασεν κνικὴν καὶ λόγους τραχεῖς προσδεχόμενος· ἐντυχόντος δὲ πρᾶϊως αὐτῷ τοῦ Κράττητος καὶ διαλεχθέντος περὶ φνγῆς, ὡς οὐδὲν ἔχει κακὸν οὐδ' ἄξιον φέρειν βαρέως, πραγμάτων σφαλερῶν καὶ βιαιῶν ἀπῆλλαγμένον, ἅμα δὲ θαρρεῖν ἐφ' ἐαυτῷ καὶ τῆ διαθέσει παρακαλοῦντος, ἡδῶν γενόμενος καὶ ἀναπαρησίας πρὸς τοὺς φίλους εἶπε· φεῦ τῶν πράξεων ἐκείνων καὶ ἀσχολιῶν, δι' ἃς ἄνδρα τοιοῦτον οὐκ ἔγνωμεν·

9. PLUT. de vit. aer. al. 8 p. 831F Κ. δὲ ὁ Θηβαῖος ὑπ' οὐδενός ἀπαιτούμενος οὐδ' ὀφείλων, αὐτὰς δὲ τὰς οἰκονομίας καὶ φροντιδίας καὶ περισπα-

σμούς δυσχεραίνων ἀφῆκεν οὐσίαν ὀκτὼ ταλάντων καὶ τρίβωνα καὶ πήραν ἀναλαβὼν εἰς φιλοσοφίαν καὶ πενίαν κατέφυγεν. *Id. de an. tranqu.* 4 p. 266 E. K. δὲ πήραν ἔχων καὶ τρίβωνα καλῶν καὶ γελῶν ὥσπερ ἐν δορτῇ τὸν βίον διετέλεσε.

10. *IDEM. Qu. conu.* II 1, 6 p. 632 E. Κράτῃτα δὲ τὸν φιλόσοφον εἰς πᾶσαν οἰκίαν εἰσιόντα μετὰ τιμῆς καὶ φιλοφροσύνης δεχομένων Ἐθουρεπανοίατην ἑκάλουν.

11. *IULIAN. or.* 6 p. 200 B ἐντυχὼν δὲ τῷ Χαιρωνεῖ Πλουτάρχῳ τὸν Κράτῃτος ἀναγράψαντι βίον οὐθὲν ἐκ παρέργου τοῦ μαθητῆν δέησει τὸν ἄνδρα. οὗτος ἡγεμῶν ἐγένετο Ζήνωνι τῶν καλῶν δογμάτων ἐπὶ τούτου φασὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπιγράφειν τοῖς ἑαυτῶν οἰκοῖς ἐπὶ τῶν προφυλακῶν 'εἰσοδος Κράτῃτι ἀγαθῷ δαίμονι'. p. 201 B ὁ K. δὲ ἰδημοσίευσεν τὴν οὐσίαν εἶτα τὸ σῶμα βλαβεῖς ἔσκαπτεν ἑαυτὸν εἰς τὴν χολότητα τοῦ σκέλους καὶ τὸ κυρτὸν τῶν ὤμων, ἐπορευέτο δὲ ἐπὶ τὰς τῶν φίλων ἑστίας ἀκλῆτος κεκλημένος, διαλάσσωσεν τοὺς οἰκειοτάτους ἀλλήλους, εἴ ποτε στασιαζόντας αἰσθητοῦ, ἐπετίμα δὲ οὐ μετὰ πικρίας, ἀλλὰ μετὰ χάριτος, οὐχ ἵνα συκοφαντεῖν δοκῇ τοὺς σωφρονοσθέντας ὠφελεῖν δὲ ἐθέλων αὐτούς τε ἐκείνους καὶ τοὺς ἀκούοντας.

12. *ORIG. c. Cels.* II 41 ὅσος δὲ καὶ ἄλλος χορὸς πενήτων ἐστὶ παρ' Ἑλλῃσι φιλοσοφῶντων καὶ ἐκούσιον πενίαν ἀναδεξαμένων καὶ οἱ πολλοὶ Ἑλλήνων ἴσασι ἐκ τῶν ἀναγραφέντων περὶ μὲν Δημοκρίτου μηλόβοτον ἔασαντος τὴν οὐσίαν, περὶ δὲ Κράτῃτος ἑαυτὸν ἐλευθερώσαντος διὰ τοῦ τοῖς Θηβαίοις χαρίσασθαι τὸ ὑπὲρ πάσης τῆς κτήσεως πραθείσης δοθὲν αὐτῷ ἀργύριον.

13. *PLUT. de Alex. fort.* II 3 p. 336 c ὁ μὲν οὖν K. κιδῶν χρυσὴν εἰκόνα Φρόνης τῆς εἰταίρας ἐστῶσαν ἐν Δελφοῖς ἀνέκραγεν, ὅτι τοῦτο τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας τρόπιον ἔστηκε [*Stob. fl.* 6, 46 H.] de Pyth. *orac.* 14 p. 401 A ἐκεῖ βλέψων ἄνω καὶ τὴν χρυσὴν ἐν τοῖς στρατηγοῖς καὶ βασιλεῦσι θέασαι Μνησαρέτην ἣν Κράτῃς εἶπε τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας ἀνακείσθαι τρόπιον. ἰδὼν οὖν ὁ νεανίας 'εἶπ' οὐ περὶ Φρόνης, ἔφη, τοῦτ' ἦν εἰρημένον τῷ Κράτῃτι; 'ναί, εἶπεν ὁ Σεραπίων, Μνησαρέτη γὰρ ἐκαλεῖτο, τὴν δὲ Φρόνην ἐπέκλησιν ἔσχε διὰ τὴν ὀχρότητα'. *ATH.* XIII 591 B αὐτῆς δὲ τῆς Φρόνης οἱ περικτίονες ἀνδριάντα ποιήσαντες ἀνέθηκεν ἐν Δελφοῖς χρυσεὸν ἐπὶ κίονος Πεντελικοῦ κατεσκευάσας δ' αὐτὸν Πραξιτέλης. δν καὶ θεασάμενος K. ὁ κωνικὸς ἔφη τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας ἀνάθημα.

14. *PLUT. coning. praec.* 26 p. 141 E 'κόσμος γὰρ ἐστίν' ὡς ἔλεγε K. 'τὸ κοσμοῦν' κοσμεῖ δὲ τὸ κοσμιωτέραν γυναῖκα ποιοῦν. [*Stob. flor.* 74, 48] fortasse hoc ansam dedit epistolographo Cratetis ep. 9 p. 209 Herch. haec iudenti: *Μνασοῖ.* μὴ ἀπέχου τοῦ καλλίστου κόσμου, ἀλλὰ κόσμει σαυτὴν ἐκάστης ἡμέρας, ἵνα διαφέρουσα ἦς. κάλλιστος δὲ κόσμος ἐστὶν ὁ κάλλιστα κοσμῶν, κάλλιστα δὲ κοσμεῖ ὁ κοσμιωτάτην ποιῶν, κοσμιωτάτην δὲ ποιεῖ κοσμιότης, ἣ μοι δοκοῦσι καὶ ἡ Πηνελόπη καὶ ἡ Ἀλεξίτις κεκοσμηθεῖσαι καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐπ' ἀρετῇ ὕμνεσθαι καὶ τιμᾶσθαι. 'Ἰν' οὖν καὶ σὺ ταῦταις ἐνάμιλλος γένη, πιεῶν τούτων ἀντέχεσθαι τῶν παραινουμένων.

15. *SENEC. ep.* 10, 1 *Crates, ut aiunt, huius ipsius Stilbonis auditor, cuius mentionem priore epistula feci, cum vidisset adolescentulum secreto ambulante interrogavit, quid illic solus faceret? 'mecum, inquit, loquor'. cui Crates 'cave, inquit, rogo, et diligenter attende: cum homine malo loqueris'.*

16. IAMBlichus ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς (πρὸς Ἀρετὴν) περὶ σωφροσύνης (Stob. flor. 5, 47 Hense.): ἡ δὲ μέτροις ὀρισμένοις κατέχουσα τὰς ἡδονὰς εὐταξία σώζει μὲν οἴκους, σώζει δὲ πόλεις κατὰ τὴν Κράττητος γνώμην

EX CRATETHEORUM ΔΡΟΦΗΤΗΕΓΜΑΤUM sylloge, cuius fons primarius Zenonis Κράττητος ἀπομνημονεύματα [Diog. VII 4; cf. A 6. 27; ad fr. 16] et Χρεῖαι [Diog. VI 91 p. 209, 2]

17. Stob. flor. 4, 50 Hense. Κράτης ἀπέκασε τοὺς ἀνοήτους τῶν ἀνθρώπων τοὺς τρυπάνους· ἄνευ γὰρ δεσμοῦ καὶ ἀνάγκης μηδὲν ἐθέλειν τῶν δεόντων ποιεῖν [Maxim. c. 60 p. 984 M.].

18. Id. 5, 52. Κράττης. Κ. εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβαλὼν καὶ ὄρων τοὺς μὲν πιπράσκοντας τοὺς δὲ ἄνομνένους· οὗτοι, ἔφη, διὰ τὸ ἐναντιὸν πρᾶγμα ἀλλήλων μακαρίζουσιν, ἐγὼ δ' ἐμαντόν, ὅτι ἀμφοτέρων ἀπήλλαγμαί, μήτε ἄνομνος μήτε πωλῶν'. [Gnom. Par. 318; ed. Sternbach Ac. Crac. XX 166].

19. Id. 14, 20. Κράττης Κ. πρὸς νέον πλούσιον πολλοὺς κόλακας ἐπισυρόμενον· 'νεανίσκε' εἶπεν· 'ἐλέω σου τὴν ἐρημίαν'. [Max. c. 11 p. 789 M.]

20. Id. 15, 10. Κράττης. Κ. τὰ τῶν πλουσίων καὶ ἀσώτων χρήματα ταῖς ἐπὶ τῶν κρημνῶν συκαῖς εἰκάξεν, ἀφ' ὧν ἄνθρωπον μηδὲν λαμβάνειν, κόρακας δὲ καὶ λατίνους [ὥσπερ παρὰ τούτων ἑταίρας καὶ κόλακας]. [gnom. Paris. 287]

21. Id. 97, 27 Mein. Κράττης κυνικοῦ. Κ. οὐ τῷ πλούτῳ εἶπεν ἑαυτὸν ἠδοξικένα μεγάλα, ἀλλὰ τῷ πενίᾳ.

22. ANTON. Melissa I 29 p. 877 Migne. Κράττης. μὴ παρὰ πάντων τὰ διδόμενα δέχεσθαι χρή. οὐ γὰρ θεμιτὸν ἀρετὴν ὑπὸ κακίας τρέφεσθαι.

23. MAXIM. 27 p. 876 Migne (praecedit Κράτης — Stob. 6, 46 — Plut. Al. fort. II 3 [A 15]) ὁ αὐτὸς νεανίσκον ἰδὼν ἀθλητικὸν οἶνω καὶ κρεοφαγίᾳ καὶ ἀσκήσει σάρκα πολλὴν ὑποτρέφοντα εἶπεν· 'ὦ δαιμόνιε παῦσαι καθ' ἑαυτοῦ ποῶν τὸ δεσμοτήριον ἰσχυρόν'.

24. GNOMOL. VATIC. ed. Sternbach [Wien. Stud. XI 56] 381 Κράτης ὁ Κυνικός ἰδὼν μειράκιον καλλωπιζόμενον ὅμοιον αὐτὸ ἔφη εἶναι ὀδῶν λεία καὶ πλατεῖα δι' ἧς πολλοὶ εὐχερῶς ὀδεύουσιν.

25. Id. 382 ὁ αὐτὸς ἔφη κρεῖττον εἶναι τῷ ποδὶ ὀλισθῆσαι ἢ τῇ γλώττῃ (Zenoni tribuitur Laert. VII 26, Socrati alias cf. Sternbach l. c. p. 217 ad n. 483).

26. Id. 383 ὁ αὐτὸς τὸν ποιητικὸν λόγον μέγιστον εἶπεν εἶναι ληστήν ἐρημνεῖα τε περισσῆ καὶ ἐνθυμήμασι πολλοῖς κεκοσμημένον.

27. Id. 384 ὁ αὐτὸς Ζήνωνι ποτε τῷ Κιτιεῖ γνωρίζων ὅτι αὐτοῦ ἔδωκε χύτραν φέρειν φακῆς. καὶ τοῦ Ζήνωνος φιλοδοξότερον ἀποκρύπτοντος ἐν τῷ ὄχλῳ τὴν χύτραν πλῆξας ὁ Κράτης τῇ βακτηρίᾳ κατέαξεν αὐτήν· φερομένης οὖν τῆς φακῆς κατὰ τῶν τοῦ Ζήνωνος σκελῶν κάκεινον ἐρυθριῶντος ἐπὶ τούτῳ· 'θάρρει, ὦ Φοινικίδιον, ἔφη, οὐδὲν γὰρ δεινὸν ἐστίν, ἀλλὰ φακῆ'. [cf. Laert. VII 3].

28. *Id.* 385 ὁ αὐτὸς καλοῦντος αὐτὸν Ἀλεξάνδρον εἰς Μακεδονίαν καὶ ἐπαγγελλομένον τὰς Θήβας ἀναστήσειν, τὴν πατρίδα τοῦ Κράτητος, εἶπεν· ὁὐ χορήξω τοιαύτης πατρίδος, ἣν ἕτερος Ἀλέξανδρος καθαιρήσει. [cf. *Læert.* VI 93 supra p. 209, 14. *Ael.* V. H. III 6. *Philostr.* V. Ap. VII 2, 3, 3, 3.]

29. *Id.* 386 ὁ αὐτὸς παρεκελεύετο τοῖς ἀνθρώποις ἢ νοῦν ἢ βροχὸν [*Antistheni, Diogeni alii tribuunt alii* cf. *Sternbach* l. c. p. 57.]

30. *Id.* 387 ὁ αὐτὸς τελευτῶν τριάκοντα τάλαντα Θηβαίους κατέλιπεν ἐπιφθεγξάμενος ὅτι, εἰ μὲν γένηται αὐτοῦ ἀξίος ὁ υἱός, οὐκ ἀπορήσει χρημάτων, εἰ δὲ ἀνάξιος, οὐδὲ ταῦτα ἔχειν ἐπιτήδειος ἔσται. [cf. *Sternbach* l. c. p. 570].

SCRIPTURAE (cf. A 1 [p. 207, 3 sqq. 211, 5 sqq.]. 3 [p. 211, 20] et supra p. 23 n. 21).

31. *DEMETR.* de eloc. 170 χρῆσονται δὲ ποτε καὶ οἱ φρόνιμοι γελοίοις πρὸς τε τοὺς καιρούς, ὅλον ἐν ἑορταῖς καὶ ἐν συμποσίοις, καὶ ἐν ἐπιπλήξεσι δὲ πρὸς τοὺς τρυφερωτέρους, ὡς ὁ Τηλαύγους [*Aeschiniis*] Θύλακος καὶ ἡ Κράτητος Ὀυποποιητικὴ [*ποιητικὴ codex: correxi*]. καὶ φακῆς ἐγκώμιον ἂν ἀναγνοίη τις ἐν τοῖς ἀσώτοις. τοιοῦτος δὲ ὡς τὸ πλεον καὶ ὁ Κυνικὸς τρόπος· τὰ γὰρ τοιαῦτα γελοῖα χρεῖας λαμβάνει τάξιν καὶ γνώμης. cf. *LÆERT.* VI 83 (de Monimo cynico aequali) γέγραφε δὲ Παίγνια σπονδῆι λεληθῆναι μεμυγμένα.

B. FRAGMENTA.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΠΑΙΓΝΙΑ.

Titulum sumpsit ex *Diog.* VI 85 [A 1 p. 207, 3], *Iulian.* c. ad. fr. 10, *Monimi* libro [supra n. 31]. inter *paegnias* illa singuli ut in *Timone* silli facile dignoscuntur hi:

1. *Parodiae* fr. 1—3a (de titulo cf. *Xenophan.* 22 p. 41 et *Tim.* 2 p. 184);
2. *Pera* (cynicae vitae commentatio et commendatio; utopiae genus, quale *Platonis Atlantis*, *Theopompi Eusebes*, *Euhemeri Panchaea*. de *pera* symbolo *Cynicorum* cf. *Dümmler Academica* p. 270, etsi *aes Vindobonense* ibi p. V expressum vix *Cratetem* repraesentat) fr. 4—9;
3. *Elegiae* (*Solonearum cynica parodia*) fr. 10, 11;
4. *Hymnus* in *Eutelian* (*hymnicorum poetarum parodia*) fr. 12;
5. *Paratragodumena* (*tragoediarum cynica imitatio*) fr. 13—18;
6. *Ars culinaria* (*Archestratorum cynica irrisio*) A 31.

Fragmenta collegerunt *Bergk Poet. Lyr. Gr.* II 364sqq., *Wachsmuth Sillogr. rel.* 192sqq. *Nauck Fragm. trag.* p. 809sqq.

PARODIAE.

1 [4 B., 1 W.]

LAERT. Diog. II 117 ἦν δ' οὖν ὁ Στίλπων καὶ ἀφελῆς καὶ ἀνεπίπλαστος πρὸς τε τὸν ἰδιώτην εὐθετος. Κράτητος γοῦν ποτε τοῦ κυνικοῦ πρὸς μὲν τὸ ἐρωτηθῆν οὐκ ἀποκριναμένον, ἀποπαρόδντος δέ· 'ἦιδειν, ἔφη, ὡς πάντα μᾶλλον φθέγγῃ ἢ ἂ δει.' (118) ἀλλὰ καὶ Ἰσαάδα προτειναντος αὐτῷ ποτε καὶ ἐρώτημα, δεξάμενον καταφαγεῖν· τοῦ δέ· 'ὦ Ἡράκλεις, εἰπόντος, ἀπολώλεκα τὴν Ἰσαάδα· σὺ μόνον, ἔφη, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐρώτημα, οὐ ἦν ἀφραβῶν ἢ Ἰσάας.' πάλιν δὲ ἰῶν τὸν Κράτητα χειμῶνος συγκεκαμμένον [συγκεκαμμένον Scaliger et Roiske]. 'ὦ Κράτης, εἶπε, δοκεῖς μοι χρεῖαν ἔχειν ἱματίου καινοῦ'. ὅπερ ἦν νοῦ καὶ ἱματίου. καὶ τὸν ἀχθεσθέντα [Emperius: ἀδυσθέντα libri] παρωιδῆσαι εἰς αὐτὸν οὕτω·

καὶ μὴν Στίλπων' εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγς' ἔχοντα
ἐν Μεγάρους, ὅθι φασὶ Τυφώος ἔμμεναι εὐνάς.
ἐνθ' ἔτ' ἐρίζεσκεν, πολλοὶ δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι·
τὴν δ' ἄρετὴν παρὰ γράμμα διώκοντες κατέτριβον.

ludit Crates cynicus Stilponem Megaris oriundum ut τυφον plenum, ἀρετῆς sectatorem eristicum eundemque Νικαρέτης (Laert. 2, 3). cetera quae inesse rebantur salsa sive obscena mihi non probantur

Homericæ: 1 λ 582 καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον κτλ., 2 B 783 εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφώος κτλ., 3 Θ 527 πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι.

1 sic libri 3 ἔνθε τ' BP¹: ἔνθα τ' FP², vulgo: correxi (ne senex quidem desit disruptare); ἐνθ' ὁ γε Wil. 4 Arist. Rhet. Γ 11. 1412^a 33 τὰ δὲ παρὰ γράμμα ποιεῖ οὐχ ὁ λέγει λέγειν, ἀλλ' ὁ μεταστρέφει ὄνομα. tangit enim Nicareten

2 [5 B., 3 W.]

Diog. II 126 φαίνεται δὴ ὁ Μενέδημος σεμνὸς ἰκανῶς γενέσθαι· ὅθεν αὐτὸν Κ. παρωιδῶν φησι·

Φλειάσιόν τ' Ἀσκληπιάδην καὶ ταῦρον Ἐρετρῆ

iuxta Asclepiadem Phlasiarum amicum ponit Menedemum ταυροδὸν βλέποντα Φλειάσι(ο)ν eliso iota notandum ἐρέτρην libri: corr. Bergk

3 [6 B., 2 W.]

PLUT. de vit. aere al. 7 p. 830 C οὐχ ὀραῖς ὡς πολλὰ μὲν γῆ παρέχει, πολλὰ δὲ θάλαττα;

καὶ μὴν Μικκύλον εἰσεῖδον,
φησὶν ὁ Κ.,
τῶν ἐρίων ξαίνοντα γυναῖκά τε συγξαίνουσαν,
τὸν λιμὸν φεύγοντας ἐν αἰνῆι δημοτῆτι.

1 ex λ 598 καὶ μὴν Σισυφον εἰσεῖδον κρατέρ' ἄλγς' ἔχοντα unde lacunam expl. Xylander Miccyclus sutor, pauperis pullati exemplar notus ex Callim. ep. 26 et Luciani Gallo et Cataplo

3 a.

ΜΑΡC. ANTON. VI 13 δεινός γάρ ὁ τύφος παραλοιστής· καὶ ὅτε δοκεῖς μάλιστα περὶ τὰ σπουδαῖα καταγίνεσθαι, τότε μάλιστα καταγοητεύει. ὄρα γοῦν ὁ Κ. τί περὶ αὐτοῦ τοῦ Ξενοκράτους λέγει.

PERA.

4 [7 B., 4 W.]

1—7 LAERT. Diog. VI 85 τοῦτον [Cratetis] Παίγνια φέρεται τάδε· ‘πήρη—δόξης’. 1 DEMETR. de eloc. 259 καίτοι ἐστὶ πολλοῦ ἐκ παιδᾶς παραμυγμένης δεινότης ἐμφαινομένη τις οἶον ἐν ταῖς κωμωιδίαις καὶ πᾶς ὁ Κυνικός τρόπος ὡς τὰ Κράτητος ‘Πήρη—τύφωι’. 3. 4 CLEM. paed. 2, 10, 93 p. 226 P. οὐδὲ γὰρ εἰς τὴν Κράτητος Πήραν μόνον [Meineke: μόνην trad.], ἀλλ’ οὐδὲ εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν εἰσπλεῖ οὐ μωρὸς παράσιτος οὐδὲ λίχνος πόρνος πνυγῆ ἀγαλλόμενος, οὐ δολερὰ πόρνη, ἀλλ’ οὐδὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ἡδονῆς θηρίον. cf. APUL. mag. 22 quam [scil. peram Crates] postea comperta utilitate etiam carmine laudavit flexis ad hoc Homericis versibus, quibus ille Cratam insulam nobilitat. principium dicam, ne me haec ad defensionem putes confutasse: ‘πήρη—πίσειρα’. (et)iam cetera [tam] magnifica; quae si tu legisses, magis mihi peram quam nuptias Pudentillae invidisses.

Πήρη τις πόλις ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι τύφωι,
καλὴ καὶ πίσειρα, περιόρνον οὐδὲν ἔχουσα,
εἰς ἣν οὔτε τις εἰσπλεῖ ἀνὴρ μωρὸς παράσιτος,
οὔτε λίχνος πόρνησ’ ἐπαγαλλόμενος πνυγῆσιν·

5 ἀλλὰ Θύμον καὶ σκόρδα φέρει καὶ σῦκα καὶ ἄρτους.
ἔξ ὧν οὐ πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τούτων,
οὐχ ὄπλα κέκτηνται περὶ κέρματος, οὐ περὶ δόξης.

1. 2 et τ 172 Κρήτη τις γαί’ ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ καλὴ καὶ πίσειρα, περιόρνος — κρήτη τις ex Hom. Ap. — γαί’ ἐστὶ ex Hom. Dem. — τυφωταινω i. e. τύφωι πόντῳ (ex Hom. gloss.) Ap. 2 περιόρνον Reiske: περιόρνος Laert.; περιόρνος Stephanus 3 μωρὸς morō 4 πόρνησ’ scripsi: πόρνης Laert.: πόρνος Clem. libere citans, vulgo de imitatione hom. cf. Xenoph. 3, 5 7 οὐδ’ ὄπλα conl. Bergk

5 [3. 8. 9 B.]

CLEM. Strom. II 121 p. 492 P. καὶ Ἀντισθένης δὲ μανθῆναι μᾶλλον ἢ ἡσθηναίαι αἰρεῖται ὃ τε Θηβαῖος Κ. τῶνδε, φησί, κράτει [κρατεῖ Hartung] ψυχῆς ἡθεὶ ἀγαλλομένη οὐθ’ ὑπὸ χρυσίων [χρυσείων Sylburg] δουλουμένη οὐθ’ ὑπ’ ἐρώτων τηξιπόθων οὐδ’ ἔτι συνέμποροί εἰσι [εἴ τι συνεμπορόν ἐστι Sylburg] φίλβροι [φιλύβροι odd.: φιλύβροι Wil.]. καὶ τὸ ὄλον ἐπιλέγει·

ἡδονῆι ἀνδραποδάδει ἀδούλωτοι καὶ ἀκναπτοι
ἀθάνατον βασιλείαν ἐλευθερίαν τ’ ἀγαπῶσιν.

οὗτος ἐν ἄλλοις εὐθυρημόνως γράφει τῆς εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀνατασχέτον

ὀρμῆς κατάπλασμα εἶναι λιμόν, εἰ δὲ μὴ βρόχον (= fr. 14) [exc. versus ἦδοντι — ἀγαπῶσιν Theodor. XII 49]

1 ἀναπτοι Clem.: ἀκαμπτοι Theodor. 2 ἀθανάτην Wachamuth: ἀθανάτων Wilam. τ' delevit Bergk

patet priora Clementino more (cf. fr. 4, 4) libera paraphrasi ex eodem omnia carmine excerpta esse, unde postea ipsa verba praebet. pentameter, quo nisi hunc v. ad fr. 12 referunt, fortuitus. potuit fere sic de sua Pera loqui:

τῶνδε κρατεῖ σφετέροισιν ἀγαλλομένη κτεάτεσσι
οὐθ' ὑπὸ χρυσεῖων δουλουμένη οὐθ' ὑπ' Ἐρώτων
τηξιπόθων οὐδ' εἴ τι συνέμπορόν ἐστι φίλωβρι.

6 [10 B.]

PLUT. de sanit. 7 p. 125 F ὁ μὲν οὖν K. διὰ τροφήν καὶ πολυτέλειαν οἰόμενος οὐχ ἥμισυ τὰς στάσεις καὶ τὰς τυραννίδας ἐμφύεσθαι ταῖς πόλεσι, μετὰ παιδιᾶς παρήνει· μὴ — βάλῃς. αὐτὸς δὲ τις ἐαυτῷ παρακελευέσθω μὴ πρὸ φακῆς λοπάδ' αὔξων' αἰεὶ μῆδὲ πάντως ὑπερβαίνων τὴν καρδαμίδα καὶ τὴν ἐλαίαν ἐπὶ τὸ θοῖον καὶ τὸν ἰχθὺν εἰς στάσιν ἐκ πλησμονῆς τὸ σῶμα καὶ ταραχὰς ἐμβάλλειν καὶ διαρροίας. Ath. IV 158 B καὶ Κράτης δ' ὁ Θηβαῖος ἔλεγεν μὴ — βάλῃς.

μὴ πρὸ φακῆς λοπάδ' αὔξων

εἰς στάσιν ἄμμε βάλῃς.

2 εἰς Ath.: αἰεὶ ἐς Plut.; αἰεὶ ex insequentibus translatum

7 [11 B.]

TELES p. 9, 10 Hense [Stob. flor. 1, 98 p. 44, 19 H.] καὶ τί ἔχει δυσχερὲς ἢ ἐπίπονον ἢ πενία; ἢ οὐ K. καὶ Διογένης πένητες ἦσαν; καὶ πῶς φαιδῶς διεξήγαγον; αἴτφοι γενομένοι καὶ ἐπαῖται καὶ διαίτη ἐντελεῖ καὶ λιτῆ δύναμενοι χρῆσασθαι ἀπορία καὶ δάνεια περιέστηκεν κόγχον καὶ κύαμον συνάγαγε [M^d: συνήγαγε A: σύναγα Bergk], φησὶν ὁ K., καὶ τὰ τούτοις πρόσφορα· κἄν τάδε δράσης, φαιδῶς στήσεις τρόπαιον κατὰ πενίας. versus certo recuperari nequeunt. Joachim de Theophr. libris Περὶ ζῶων (Bonn 1892) temptavit:

κόγχον καὶ κύαμον συνάγοις, φίλλε, κἄν τάδε δράσης,

φηιδῶς στήσεις πενήτης σπάνεώς τε τροπαῖον.

de locutione τρόπαιον ἰσάναι cf. A 13.

8 [12 B.]

DIOS. VI 86 [A 1 p. 207, 7] ἔστιν αὐτοῦ καὶ τότε 'ταῦτ' — ἔμαρψε'. PLUT. de se citr. inv. land. 17 p. 546 A πάνν δὲ χαρίεντος καὶ ὁ Κράτης πρὸς τὸ 'ταῦτ' ἔω ὄσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα ἠδὲ μετ' ἔρωτος τέρφθην' ἀντέγραψε τὸ 'ταῦτ' — ἐδάην'. ANTH. Pal. VII 325 εἰς τὸν Σαρδανάκαλλον· 'τόσσ' ἔχω ὄσσ' ἔφαγόν τε καὶ ἐπιον καὶ μετ' ἔρώτων τέρπν' ἐδάην. τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα λείπειται.' 328 Κράτηςος Θηβαίου παρόμοιον σωφροσύνης ἀνάμειστον· 'ταῦτ' — ἔμαρψεν' [cetera cf. in Stadtmüller ed.]. cf. Chrysaippi eiusdem Choerili Samii de Sardanapallo epigrammatis parodia ap. Ath. VII 357 A.

ταῦτ' ἔχω, ὄσσ' ἔμαρπον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ Μουσῶν

σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ δλβια τύφος ἔμαρψεν.
2 τύφος Laert.: τύμβος Anth. (Plan.): τάφος (Pal.)

9 [14 B.]

Dios. VI 92 [A 1 p. 209, 13] συναισθανόμενος ὅτι ἀποθνήσκει ἐκῆιδε
πρὸς ἑαυτον λέγων·

στειλεις δῆ, φίλε κυρτών, [βαλνεις]
εις Ἄϊδαο δόμους [κυρθός ὠρην διὰ γῆρας].
ἦν γὰρ κυρθός ὑπὸ χρόνου.

1 βαλνεις PBF: delevi; βαλνεις (τ') Cassab., vulgo 2 delevi κυρθός
γὰρ ἦν δ. γ. (nam sic olim scriptum fuerit a glossatore) tamquam alteram vocis
κυρτών explicationem; Meineke δόμους eiecto tres melicos versus dividens
scripsit κυρθός ὄραν δ. γ., similiter Bergk

ELEGIAE.

10 [1 B.]

1—11 IUL. orat. VI 199 C (a) ἵνα δέ μὴ τις υπολάβῃ με ταῦτα ἄλλως
λέγειν, ἐκ τῶν Παιγνίων Κράτητος ὀλγα σοι παραγράψω· 'Μνημοσύνης
— ὀσίαις' εἰ χρή σοι περὶ τούτων γράφειν, ἔχω πλείονα τοῦ ἀνδρός. ἐντυχῶν
δὲ τῷ Χαιρωνεῖ Πλουτάρχῳ τὸν Κράτητος ἀναγράφαντι βλον οὐδὲν ἐκ παρ-
έργον μανθάνειν δεήσει τὸν ἄνδρα. IDEM eosdem VII 213 A (b) οὐχὶ καὶ τοῦ
Κράτητος μουσικὰ καὶ χαρίεντα φέρεται πολλὰ δειγμάτων τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς
δοσιότητός τε καὶ εὐλαβείας; ἄκουε γοῦν αὐτὰ παρ' ἡμῶν, εἴ σοι μὴ σχολὴ
ἔγγοιε μαθεῖν ἐξ ἐκείνων αὐτά.

Μνημοσύνης καὶ Ζηγός Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα
Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτὲ μοι εὐχομένωι·
χόρτον ἐμῆι συνεχῶς δότε γαστέρι, ἧ τέ μοι αἰεὶ
χωρὶς δουλοσύνης λιτὸν ἔθθηκε βλον.

* * *

5 ὠφέλιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε.
χρήματα δ' οὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτά, κανθάρου ὄλβον
μύρμηκός τ' ἄφενος χρήματα μαιόμενος,
ἀλλὰ δικαιοσύνης μετέχειν καὶ πλοῦτον ἀγνεῖν
εὐφορον, εὐκτετον, τίμιον εἰς ἀρετήν.
10 τῶν δὲ τυχῶν Ἐρμῆν καὶ Μοῦσας ἰλάσομ' ἀγνώως
οὐ δαπάναις τρυφεραῖς, ἀλλ' ἀρεταῖς δόσαις.

1. 2 — Sol. fr. 13, 1. 2, cuius elegiam cynice transponit 3 ἐμῆι b: αἰεὶ
a συνεχῆ b γαστέρι καὶ δότε χωρὶς δουλοσύνης ἢ δὴ λιτὸν ξ. β. e memo-
ria b 4 βλον] mediis versus non dederat Plutarchus 5 μὴ γλυκερὸν] contra
Sol. l. c. 5 εἶναι δὲ γλυκὺν ὧδε φίλοις 6 contra Sol. l. 7 χρήματα δ' ἰμείρω
μὲν ἔχειν ὄλβον b: οἴτον a 7 fortasse κτήματα 8 ἀγνεῖν Petavius:
ἀγνεῖν a: αἰνῆ b: ἀγείρειν Cobet 10 ἀγνάς Iul.: corr. Wilamowitz

Stob. flor. 14, 16 Κράτης. Κ. τοὺς κόλακας φησι συγκατανευσι-
φάγους.

fragmentum Soloneae imitatione [2, 4] insigne hic collocavi.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΥΤΕΛΕΙΑΝ.

12 [2 B.]

1—3 ANTH. P X 104 Κράτης φιλοσόφου εἰς Εὐτέλειαν. χαῖρε —
ἀσχοῦσιν. 1. 2 IULIAN. OR. 6 p. 198D καίτοι πόσω κρείττον ἀπέχεσθαι
παντάπασιν αὐτῶν; εἰ δὲ μὴ φάιδιον οἱ Διογένους νόμοι καὶ Κράτης ὑπὲρ
τούτων οὐκ ἀτιμαστέοι ἔρωτα λύει λιμός, ἂν δὲ τούτωι χρῆσθαι μὴ δύνασαι,
βρόχος' [fr. 14]. οὐκ οἶδα ὅτι ταῦτα ἔπραξαν ἐκεῖνοι τῷ βίωι διδόντες ὀδὸν
εὐτελείας; οὐ γὰρ ἐκ τῶν μαζοφάγων, φησὶν ὁ Διογένης, οἱ τύραννοι, ἀλλ' ἐκ
τῶν δειπνούντων πολυτελῶς. καὶ ὁ Κράτης μέντοι πεποίηκεν ὕμνον εἰς τὴν
Εὐτέλειαν· χαῖρε — Σωφροσύνης'. 2 resp. CLEM. Paed. III 35. p. 275 P.
καὶ τὴν Εὐτέλειαν ἐξυμῶν τῆς σωφροσύνης τὴν ἔγγονον.

χαῖρε θεὰ δέσποινα, σοφῶν ἀνδρῶν ἀγάπημα,

Εὐτελία, κλεινῆς ἔγγονε Σωφροσύνης,

σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσχοῦσιν.

1 ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα Anth. 2 εὐτέλεια Iul.: corrigunt Εὐτελίη
ἔγγονε Anth. (Plan.) 3 τιμῶσιν Plan.: τιμώωσιν Pal., Par. ad Euteliām
veri dissimiliter referunt fr. 5 initium.

ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ.

13 [15 B.]

DIOG. VI 86 [A 1 p. 207, 5] ἔστι καὶ ἔφημερις ἰ θρυλουμένη οὕτως ἔχουσα·
τίθει μαγείρωι μνάς δέκ(α), λατρῶι δραχμῆν,
κόλακι τάλαντα πέντε, συμβούλωι καπνόν,
πόρρωι τάλαντον, φιλοσόφωι τριώβολον.

14 [17 B.]

1. 2 DIOG. VI 86 [post fr. 13 A 1 p. 207, 9; inde Suid. A 2 p. 211, 21] φέ-
ρεται δ' αὐτοῦ κακείνο· ἔρωτα — βρόχος'. CLEM. Strom. II 121 p. 493 P.
[post fr. 5] οὗτος ἐν ἄλλοις εὐθυρημόνως γράφει τῆς εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκα-
τασχέτον ὁρμῆς κατάπλασμα εἶναι λιμόν, εἰ δὲ μὴ βρόχον. IUL. OR. VI p. 198D
οἱ Διογένους νόμοι καὶ Κράτης ὑπὲρ τούτων οὐκ ἀτιμαστέοι· ἔρωτα
λύει λιμός, ἂν δὲ τούτωι χρῆσθαι μὴ δύνασαι, βρόχος'. ANTH. Pal.
IX 417 Κράτης εἰς ἔρωτα ἔρωτα — χρόνος', tum a Byzantino amplificata,
ut videtur, haec ἐάν δὲ μὴδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσει, θεραπεία σοι τὸ λοιπὸν
ἠρετίσθω βρόχος [quod emendabat Bergk θεράπνεμά σοι τὸ λοιπὸν κτλ.]

ἔρωτα παύει λιμός, εἰ δὲ μὴ, χρόνος·

ἐάν δὲ τούτοις μὴ δύνη χρῆσθαι, βρόχος.

15 [22 B., 1 N.]

1—3 DIOG. VI 98 [A 1 p. 211, 6] γέγραφε (Crates) και τραγωιδίας ὑψηλότατον ἐχούσας φιλοσοφίας χαρακτηῖρα οἷόν ἐστι κάκεινο·

οὐχ εἰς πάτρα μοι πύργος, οὐ μίλα στέγη,
πάσης δὲ χέρσου και πόλισμα και δόμος
ἐτοιμος ἡμῖν ἐνδιαιτᾶσθαι πάρα.

1 πάτρας libri: corr. Grotius. deflexit Crates tragici nescio cuius Herulem, cuius extant versus FT³ 914 Ad. 392 Ἀργεῖος ἢ Θηβαῖος· οὐ γὰρ εὐχομαι μᾶς· ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς. cf. Teles p. 20, 10 H.; Duemmler *Kl. Schrift.* I 71.

16 [20 B.]

1. SIMPL. in Epict. Ench. p. 65 και πενία δέ, εἶποι ἂν ὁ Ἐπίκτητος, οὐδὲν δεινόν. ἐπεὶ και Κράτητι ἂν ἔδοξε τῷ Θηβαίῳ δεινόν, ὃς τῶν ἑαυτοῦ τῆ πόλει παραχωρήσας και εἰπὼν Ἐκράτης Κράτητα χρημάτων ἀποστερεῖ· τότε ἔδοξεν ἐλευθεροῦσθαι και στέφανον ὡς ἐπὶ ἐλευθερίαι περιεβάλετο, ὅτι τὴν πενίαν ἀντὶ τῆς εὐπορίας ἠλλάξατο. melius SUIDAS s. v. Κράτης [A 2 p. 211, 19: ΔΡΥΛΕΙΟΣ A 3 p. 211; cf. Isidor. Pel. ep. II 146 et Io. Damasc. [ed. Tannery Rev. d. Et gr. VI 274] K. ὁ φιλόσοφος ἔφη·

Κράτης ἀπολείει τὸ Κράτητος
ἵνα μὴ κρατήσῃ τοῦ κρατοῦντος [τὰ] κρείττονα.

1—3 ΓΕΩΡΓ. ΝΑΖ. carm. de virt. [Migne P. G. 97, 696] v. 228 sqq.

Κράτης δ' ὁμοίως χρημάτων ὑπεριθίεις
αὐτὸν μεθεῖς τε μηλόβοτον τὴν οὐσίαν

230 ὡς ἂν κακίας ὑπηρέτιν και σωματίων
ἄρθεις ὑπὲρ βωμοῦ, μεγάλῳ κηρύγματι
ἀνείπεν αὐτὸν ὡς ἐν Ὀλυμπίαι μέσῃ
τὸ θανάσιον δὴ τοῦτο και βωόμενος·
'ἐλευθεροὶ Κράτητα Θηβαῖον Κράτης'.

235 δουλείαν εἰδὼς τὸ κρατεῖσθαι χρημάτων.
φασὶν τὸν αὐτὸν (ὡς τινες δ', ἄλλον τινά
τῶν φιλοσοφούντων ἐξ ἴσου φρονήματος)
πλέοντα τοῦ κλύδωνος ἀγριουμένου,
ἔπειτα φόρτωι τῆς νεῶς βαρουμένης

240 ὅτιπειν προθύμως εἰς βυθὸν τὰ χρήματα,
τοῦτον δ' ἐπειπεῖν ἄξιον μνήμης λόγον·
'εὐ γ', ὦ Τύχη μοι τῶν καλῶν διδάσκαλε,
ὡς εἰς τρίβωνα ραιδίως συστέλλομαι'.

cf. SCHOL. MONAC. ad h. l. [Migne 36, 907] et COSMAS ad h. l. [Migne 38, 558] τὸν αὐτὸν Κράτητά φασιν, ὡς δὲ τινες Ἀντισθένην, ἄλλοι δὲ Ζήνωνα (κυριακοὶ δὲ φιλόσοφοι και οὗτοι) ὁμως τούτων εἰς πλέων και χεμιῶνος συμβάντος και ναναγίου γενομένου εὐχάριστως φέρων τὴν ἐσομένην αὐτῷ πενίαν πρὸς τὴν τύχην ἐφθέγγαστο· 'εὐ γε, ὦ Τύχη· χάριν σοι ὁμολογῶ, ὅτι τὴν ἐμὴν οὐσίαν ἄχρη τοῦ τριβωνίου περιέστησας', ὡς τινων τῶν ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐμπεφορτισμένων τῇ νηϊ. Gregorius plenius exemplum sequitur scriptoris, cuius excerptum dat LAERT. DIOG. VII 4. 5 ἵνα και φασιν αὐτὸν [Zenona] εἰπεῖν· νῦν

εὐπλόηκα, ὅτε νενανάγηκα', οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ Κράτητος τοῦτ' αὐτὸν εἰπεῖν. ἄλλοι δὲ διατρέβοντα ἐν ταῖς Ἀθήναις ἀκοῦσαι τὴν ναγαγίαν καὶ εἰπεῖν 'εὐ γὲ ποιεῖ ἡ Τύχη προσελαύνουσα ἡμᾶς φιλοσοφίαι'. patet haec secundaria esse. fortasse error nominis inde explicandus, quod versus Cratetis in suis Κράτητος ἀπομνημονεύμασιν attulerat Zeno.

ἔλευθεροῖ Κράτητα Θηβαῖον Κράτης.

εἶ γ', ὦ Τύχη μοι τῶν καλῶν διδάσκαλε,
ὡς εἰς τρίβωνα φαιδίως συστέλλομαι.

17 [18 B., 4 N.]

Stob. fl. 116, 31 Κράτητος·

ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός,
ἀπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα.

cf. fr. 9 μὲν Voss.²: με Vind. Voss.¹: οὐ Trinc. adhiberi Critiae fr. 1, 34 χρόνον καλὸν ποικιλίμα τέκτονος σοφοῦ vidit Gomperz

18 [16 B.]

1. 2 TELES p. 32, 19 Hense [Stob. fl. 97, 31] εἰ δὲ πάντων τις τῶν τοιούτων ὑπεράνω γένοιτο, ἐν πολλῇ ἂν εἴῃ ἀδεία καὶ ἀσπανιστία. οὐκ ἀηδῶς γὰρ Κράτης 'οὐκ οἶσθα, φησί, πῆρα — μέλειν' τῶι ὄντι μέγα καὶ ἀξιόλογον καὶ πῆρας καὶ θέρμων καὶ λαχάνων καὶ ὕδατος μηδενὸς φροντίζειν, ἀλλ' εἶναι ἀθώπεντον καὶ ἀκολάκευτον. 2 Diog. VI 86 [A 1 p. 207, 8] καὶ ὅτι ἐκ φιλοσοφίας αὐτῶι περιγένοιτο 'θέρμων — μέλειν'.

οὐκ οἶσθα, πῆρα δύναμιν ἡλίκην ἔχει
θέρμων τε χοῖνιξ καὶ τὸ μηδενὸς μέλειν.

ΟΨΟΠΟΙΗΤΙΚΗ

cf. A 31 p. 216.

FAISA

19 [19 B., 3 N.]

Stob. flor. 115, 9 Κράτητος ἐξ Ἀντιφάνους [ἢ Ἀντιφάνους Meineke, huic recte tribuens].

ὠνείδισάς μοι γῆρας, ὡς κακὸν μέγα,
οὐ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἢ ζῆμια,
οὐ πάντες ἐπιθνυόμεν· ἀν δ' ἔλθῃ ποτέ,
ἀνιώμεθ'· οὕτως ἐσμέν ἀχάριστοι φύσει.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Servantur s. Cratetis nomine XXXVI, diversae illae ab ea sylloge, quam Laert. Diog. VI 98 [A 1 p. 211, 5] recenset, et Laertio ipso fortasse non priores. cf. Mareks *Symb. crit. ad epistologr. gr.* Bonn 1833; Capelle *de Cynicorum epistulis* Gott. 1896. pretii sunt nullius nec ad vitam nec ad philosophiam Cratetis restituendas (cf. specimen sub A 14). itaque sat est scire eas editas esse in Hercheri *Epistologr.* 208—217.

11. DEMETRIUS TROEZENIUS.

ΚΑΤΑ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

1

LAERT. DIOG. VIII 74 [cf. p. 81, 7] Δημήτριος δ' ὁ Τροιζήνιος ἐν ταῖς
Κατὰ σοφιστῶν βιβλίῳ φησὶν αὐτὸν [Empedoclem] καθ' Ὀμηρον
ἀψάμενον βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῦ κρανελεῖς
αὐχέν' ἀποκρεμάσαι, ψυχὴν δ' Αἰδόσδε κατελθεῖν.
exprimitur λ 277 ἡ δ' ἔβη εἰς Ἄλδαο πυλάρταο κρατεροῖο
ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου

Ad eiusdem alia scripta videntur pertinere haec fragmenta:

2

DIONYS. Hal. de Plat. p. 757 R. καὶ γὰρ τὰ δόγματα διέβαλον αὐτοῦ
(Platonis) τινες καὶ τοὺς λόγους ἐμέμψαντο· πρῶτον μὲν ὁ γνησιώτατος αὐτοῦ
μαθητὴς Ἀριστοτέλης, ἔπειτα οἱ περὶ Κηφισόδωρον τε καὶ Θεόπομπον καὶ
Ζωίλον καὶ Ἰπποδάμαντα καὶ Δημήτριον καὶ ἄλλοι συγχοῖ οὐ διὰ φθόνον ἢ
διὰ φιλαπεχθημοσύνην κωμωδιοῦντες, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν ἐξετάζοντες.

3

ATHEN. IV p. 139 C Δίδυμος ὁ γραμματικός — καλεῖ δὲ τοῦτον Δημήτριος
ὁ Τροιζήνιος Βιβλιολάθαν διὰ τὸ πλῆθος ὧν ἐκδέδωκε συγγραμμάτων. scripsit
igitur, si 2 et 3 eiusdem sunt, sub Augusto.

4

IDEM I p. 29 A ὅτι Ἀριστοφάνους τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζούσας Δη-
μήτριος ὁ Τροιζήνιος Θεσμοφοριασάσας ἐπιγράφει.

5

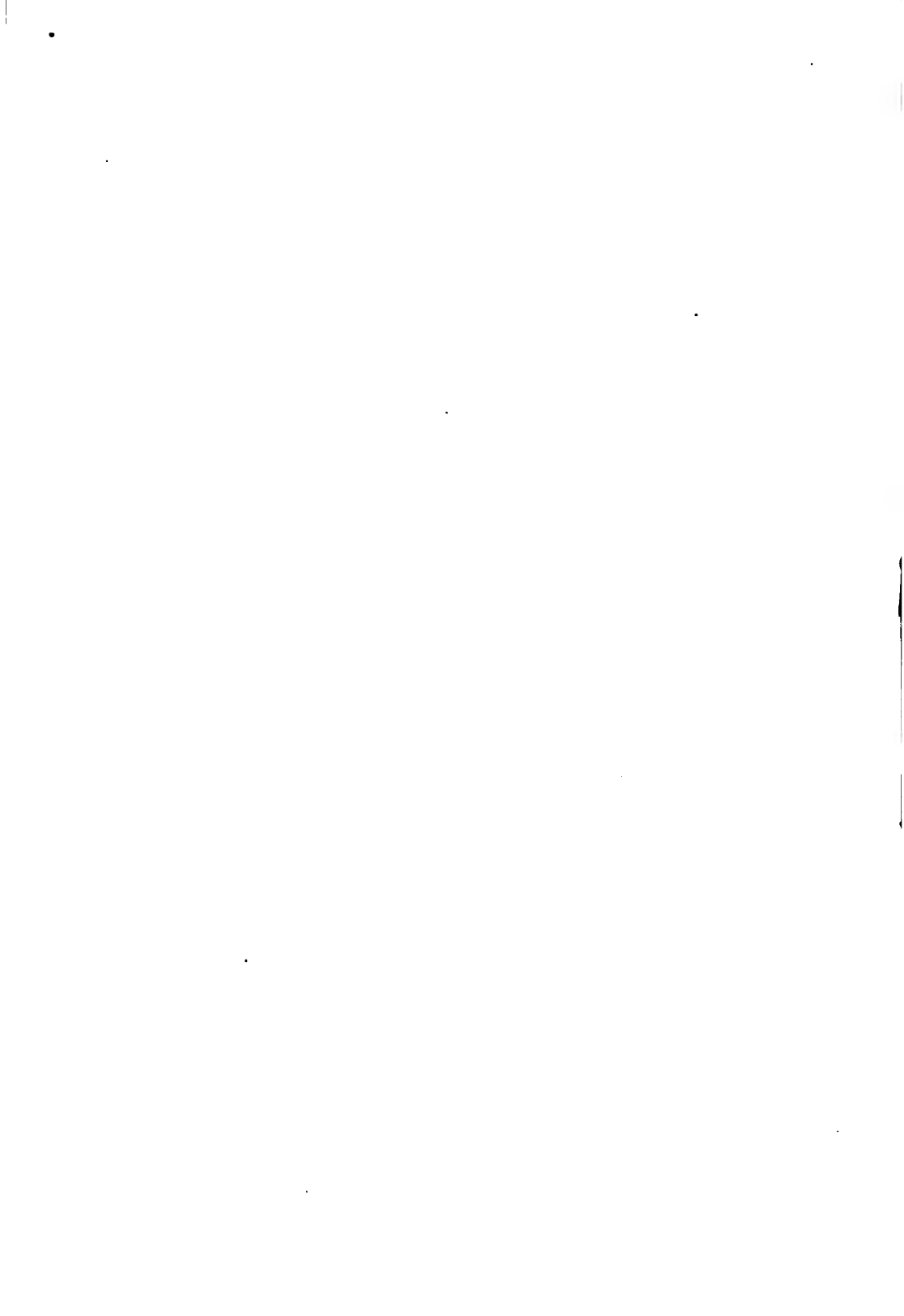
CLEM. PROT. 4 p. 41 P. Δημήτριος γὰρ ἐν δευτέρῳ τῶν Ἀργολικῶν τοῦ
ἐν Τίρυνθι τῆς Ἡρας ξοάνου καὶ τὴν ὕλην ὀργῆν καὶ τὸν ποιητὴν Ἄργον
ἀναγράφει. ad Δαμῆνος Ἀργολικά [Herod. π. μον. λεξ. p. 32, 9 cf. Meineke
Athen. IV 282] referre malit Wilam.

6

CERT. HOM. ET HES. 2 de patre Homeri Δημόκριτος [Δημήτριος corr. Wi-
lam.] δὲ Τροιζήνιος Δαίμονα ἔμπορον.

Ceterae quae creduntur Sillographorum reliquiae velut Bionis in Archytam
et Stilponem iacta (Diog. IV 52. II 117) et Cratetis cum gymnasio eiciebatur
εὐκαίρως fusum (Laert. VI 90 [A 1 p. 208, 24] — fr. 13 B.) ut Diogenis cynici
permulta eiusdem generis et Metroclis ioci (Laert. VI 95) ad apophthegmata,
non ad poesin, pertinere mihi videntur.

INDICES

I. INDEX POETARUM

1. THALES p. 3	5. EMPEDOCLES p. 74	9. TIMON p. 173
2. CLEOSTRATUS p. 19	6. SCYTHINUS p. 168	10. CRATES p. 207
3. XENOPHANES p. 20	7. MENECRATES p. 171	11. DEMETRIUS p. 224
4. PARMENIDES p. 48	8. SMINTHES p. 172	

II. INDEX VERBORUM

Sigla poetarum suis cuique locis praefixa explicatione non egent. numeris fragmenta eorumque versus significantur.

ἀβροσύνη. ἀβροσύνας X 2,1	ἀγοραῖος. ἀγοραίων T 42,1
ἀγαθός X 2,15 T fr. 56 ἀγαθῆς X 2,14	ἀγορητής T 30,1
ἀγαθόν X 1,24 E 131,4 ἀγαθῶν E 112,	ἀγρός. ἀγρότερος. ἀγροτέρων E 9,2
2 τὰγαθὸν platonice: τὰγαθοῦ T 68,3	Ἄγχιτος. Ἄγχιτου E 1,1 [E] 156,1
ἀμείνων X 2,11 ἀμεινον X 18,2 ἀρι-	ἀγών. ἀγῶν X 2,18 ἀγῶσιν X 2,7
στος P (?) 20,2 φέριστα X 22,4 φέριστοι	ἀδαήμων E 62,3
E 21,12 146,3 φερίστους E 23,8 v. εὖ	ἀδαίς. ἀδαῖ P 8,59
ἀγάλλειν. ἀγαλλόμενη C 5a,1 ἀγαλλό-	ἀδάμαστος. ἀδάμαστον T 9,1
μεν(αι) X 3,5	ἀδινός. ἀδινῆσιν E 110,1
ἀγαλμα. ἀγάλμασιν E 128,4	ἀδούλωτος. ἀδούλωτοι C 5,1
ἀγαπᾶν. ἀγαπῶσιν C 5,2	ἄδυτον. ἀδύτων [E] 156,4
ἀγάπημα C 12,1	ἄεθλεύειν. ἄεθλεύων X 2,21
ἄγγος ἐς ἄγγοσθε) E 100,12	ἄεθλον X 2,5
ἄγειν. ἄγεις T 67,2 ἄγε P 4,1 E 4,9	ἄελ (l. αἰε) E 12,3 αἰε X 26,1 P 15,1
17,14 21,1 38,1 62,1 ἄγουσα P 10,6	E 108,1 (S 2,3) Menecr. 1,1 T 59,5
E 74,1 ἄγουσαι P 1,2 ἦγεν T 58,3	67,3 68,3 C 10,3 αἰέν X 1,24 E 12,3
ἄξεις E 111,9 περι δ(ε) ἦγαγεν E (?)	17,13.35 26,12 35,12 (bis)
154,1	αἶτιν. αἶων X 7,5
ἄγνητος. ἀγνήτην P 8,3 ἀγνήτα E fr. 7	αἰέν v. αἰε.
ἄγῆς. ἀγία E 47,1	αἰετής (?) Simpl. ad fr. P 13
ἀγνός. ἀγῆνη X 1,7	αἰξεῖν v. αὖξειν
ἀγορά. ἀγορήν X 3,3	αἶψαι. αἰόντων E 84,4
ἀγινεῖν C 10,8	ἀίρη E 38,3 αἶρος (sic) E 100,13 ἴηρος
ἀγλαός. ἀγλαά C 10,1	E 17,18 ἴηρι X 28,2 ἴηρα E 78,1
ἀγνός. ἀγνώς C 10,10	ἄθανατος. ἀθάνατον C 5,2 ἀθάνατα(α)

- Ε 35,14 ἀθανάτος Ε 147,1 ἀθανάτοις Ε 1,24
 ἀθέσφατος Ε 134,4
 ἄθλιος T 58,3
 ἄθρειν. ἄθραι Ε 47,1 ἄθραι Ε 4,9 ἄθρῖ-
 σαντες Ε 2,3 ἀθρήσασθαι T 5,5
 αἶα. αἶης Ε 21,6 27,2 αἶαν (?) Ε 42,2
 αἰάζειν. αἰάζων T 66,1 αἰάζουσιν T 66,1
 αἰγίλοχος. αἰγίλοχοι Ε 142,1
 αἰγλη. αἰγλης Ε 96,2
 Αἰγυπτος. Αἰγύπτου T 12,1
 αἰδηλος. αἰδηλον Ε 109,2 αἰδηλα P 10,3
 *Αἰδης. *Αἰδαο Ε 111,9 C 9,2 *Αἰδόσθε
 D 1,2 αἶδα T 5,8
 αἰδῖος. αἰδῖον Ε 115,2
 αἰδοῖος. αἰδοῖοι Ε 112,3
 *Αἰδωνεύς Ε 6,2 cf. E A 33 p. 89,19 sqq:
 αἰεῖ v. αἰεῖ
 αἰθεῖν. αἰθόμενος P 1,7 αἰθόμενοι Ε 84,2
 αἰθέριος. αἰθέριον P 8,56 Ε 115,9 αἰ-
 θερίαν P 10,1 αἰθέραι P 1,13
 αἰθῆρ X 30,3 P 11,2 Ε 38,4 39,1
 54,1 100,7. 18 αἰθέρος Ε 71,2 100,24
 115,11 135,2 αἰθέραι P 10,1 Ε 98,2
 100,5 109,2 111,8 (αἰθέρ'?) Ε 9,1
 αἰθέρα Ε 109,2 αἰθέρα δ' αἰθῆρ Ε 97,1
 Αἰθίοπες X 16,1
 αἶμα Ε 98,5 100,6. 22 105,3 αἶματος 105,1
 αἱματόεις. αἱματόεσσα Ε 122,2
 αἱμύλος. αἱμύλον T 40,1
 αἰνεῖν X 1,19
 αἰνεκτής T 43,2
 αἰνός. αἰνῖ C 3,3
 αἰπύς. αἰπύν T 66,4 D 1,1
 αἶρειν. ἦρε (?) T fr. 62 not. αἶρας Ε 137,
 1 ἦραο X 6,1 ἄροιο X 2,1. 7 ἄρθέ-
 ντες Ε 2,4
 αἶρεῖν. ἔλεν P 1,23 ἔλεν (?) T 42,2
 ἔλεν Ε 137,5
 αἶσα P 12,2 αἶσας Ε 26,2 αἶσαν Ε 62,5
 110,10
 αἶσθησις. αἰσθήσεων T tit. fr. 74
 αἶσιμος. αἶσιμον Ε 100.15. 21
 αἰσσειν. αἰσσοῦνται Ε 29,1 134,2
 Αἰσχίνας. Αἰσχίλου T 26,2
 Αἰσχροῦ Ε 122,3
 αἶψα Ε 35,14
 αἰών Ε 16,2 17.11 26.10 αἰώνος Ε 110,
 3 [E] fr. 158 αἰώνα Ε (?) fr. 154 αἰώ-
 νεσσιν Ε 129,6
 *Ακαδημαῖος. *Ακαδημαῖων T 35,1
 ἀκάματος. ἀκαμάτων Ε 111,3
 ἀκαμπτος. ἀκαμπτοὶ v. l. C 5,1 not.
 ἀκηδεῖη. ἀκηδεῖται Ε 136,2
 ἀκίνητος. ἀκίνητον P 8,26. 38 ἀκίνητο
 Ε 17,13 26,12 ἀκινήτως T 67,3
 ἀκμή. ἀκμῆ Ε 20,3
 ἀκνακτος. ἀκνακτοί C 5,1
 ἀκοή. ἀκοῆν Ε 4,11
 ἀκούειν Ε 4,4 ἀκούει X 24,1 Ε 17,26
 ἀκούων P 8,52 ἀκούσας P 4,1 Ε 23,11
 ἀκούσαι T 67,1
 ἀκουή. ἀκουήν P 1,35
 ἄκρα. ἄκραν Ε 46,1
 *Ακραγαντίνος. *Ακραγαντῖνον [E] 157,1
 *Ακράγας. *Ακράγαντος Ε 112,1
 ἄκρητος. ἄκρητοῦ Ε 128,6 ἄκρητοιο P 12,1
 ἄκρητα (?) Ε 35,15 ἀκρίτοιαι (?) Ε 128,8
 ἀκριβολόγος. ἀκριβολόγους T 25,2
 ἀκριτος. ἀκριτα P 6,7
 ἀκρίτοχειρος. ἀκρίτοχεῖρα Ε 60,1
 ἄκρος [E] 157,2 ἄκρον [E] 157,1 ἄκρουσι
 Ε 4,8 ἀκροτάτης [E] 157,2 subst. ἄκρα
 Ε 100,19 112,2
 *Ἄκρος. *Ἄκρου [E] 157,1
 *Ἄκρων. *Ἄκρων(α) [E] 157,1
 ἀκτῆ (= ἀκτία). ἀκτῆς Ε 93,1
 ἀκτίς. ἀκτίσεσιν Ε 84,6
 ἀκύλιστος. ἀκύλιστον T 16,1 ἀκύλιστων
 T 5,2
 ἀλαός. ἀλαῶ T 21,3
 ἀλαπαδνός. ἀλαπαδνῶν T 45,1
 ἀλάσθαι. ἀλώμενον P 14,1 ἀλλάσθαι
 Ε 115,6
 ἀλαῶπις. ἀλαῶπιδος Ε 49,1
 ἀλγινόεις. ἀλγινόεσσαν X 2,4
 ἄλγος. ἄλγος(α) C 1,1
 ἀλεγεινός. ἀλεγεινῶς T 36,1
 ἀλεγύνειν. ἀλεγύνωτο Ε 137,4
 ἀληθείη Ε 114,1 ἀληθείης (Ἀληθείης)
 P 1,20 8,51 T 68,2 *Ἀληθείη P 4,4
 ἀληθής P 1,30 8,17. 28 ἀληθῶ 8,39
 ἀλήτης Ε 115,13
 ἀλγκιος. ἀλγκια Ε 23,5
 ἀλιγύγλωσσος. ἀλιγυγλώσσοι T 5,2
 ἀλιζειν. ἀλιθεῖς Ε 41,1

ἄλα ρ E 111,1
 ἄλακτιμος ἄλακτιον T 24,1
 ἀλλά Cleostr. 1,1 X 2,1. 13 5,2 14,1
 15,1 18,2 25,1 30,4 P 1,28. 31. 33
 7,2 8,15 E 4,1. 9 5,1 8,3 17,14. 34
 21,1 23,11 28,1 29,3 35,6. 11 41,1
 63,1 100,12 113,1 128,3 128,9 135,1
 T 5,7 9,1 28,1 30,1 69,1 70,1 fr.
 80 C 4,5 10,8. 11 οὐ μὲν — οὐ (ter
 rep.) — ἀλλά E 134,4
 ἀλλάττειν. ἀλλάσσειν P 8,41 ἀλλάσσειν
 E 17,6 26,11 ἀλλάξαντα E 137,1 ἡλ-
 λάξαντο T 54,2
 ἄλλῃ. ἄλλοτε ἄλλῃ X 26,2
 ἀλλήλων P 8,56 E 17,34 21,13 26,3
 ἀλλήλους E 22,5 ἀλλήλοισι E 21,8 ἀλ-
 λήλους X 11,3 12,2 E 136,2 C 4,6
 ἄλληλα [Thal.] 2 E 26,2
 ἀλλογνώζ. ἀλλογνώσι E 126,1
 ἀλλοθεν E 23,9 ἀλλοθεν ἄλλα E 35,6
 ἀλλότος. ἀλλοῖσι E 108,1 ἄλλοισι E 108,2
 ἄλλοισιν E 110,6
 ἀλλοιωπός. ἀλλοιωπά E 21,14
 ἄλλοι X 1,3. 5 T 8,1 ἄλλο P 8,37
 E 8,1 T 20,2 ἄλλοι T 28,1 ἄλλοι
 E 98,5 ἄλλοι X 7,1 ἄλλα E 23,4 59,3
 110,4 T 66,8 ἄλλοισιν E 147,1 ἄλλων
 E 4,12 26,4 121,2 T 42,3 appomin.
 ἄλλοι ἄλλο E 17,28 ἄλλοις E 115,12
 ἄλλο τε ἄλλα E 17,35 ἄλλοθεν
 ἄλλα E 35,6 ἄλλως E 53,1
 ἄλλοτε ἄλλῃ X 26,2 ἄλλοτε ἄλλα E 17,
 35 ἄλλοτε μὲν — ἄλλοτε δὲ E 17,7 20,2
 26,5 ἄλλοτε δὲ E 26,6
 ἀλλότριος. ἀλλότριον P 14,1 E 45,1
 ἀλοίτης. ἀλοίτην E 10,1
 ἄλοξ. ἄλοξιν E 100,3
 ἄλας sal E 56,1 mare θα Cleostr. 1,2
 ἄλας P (?) 20,3
 ἄλυσιν. ἄλύοντες E 145,1
 ἄλφειτον E 34,1
 ἄμα c. dat. Cleostr. 1,2 E 112,7 ἄμα(α)
 ἔπονται E 112,8
 ἀμαξιτός E 133,3
 ἀμαρτεῖν (= ἁμαρτεῖν) ἀμαρτήσας E 115,4
 ἀμβλύνειν. ἀμβλύνοισι E 2,2 110,7
 ἀμβροτος E 35,13 112,4 ἄμβροτα E
 131,1 ἄμβροτα E 21,4

ἀμείβειν P 8,41 ἀμείβων E 125,1 γ.
 διαμείβειν
 ἀμεικτός E 35,8 ἀμεικτα
 ἀμείνων v. ἀγαθός
 ἀμεμφής. ἀμειφός E 35,18 ἀμειφός
 E 35,9
 ἀμενθήριστος T 59,3
 ἀμέρδειν. ἀμερδός [E] fr. 158
 ἀμερτός. ἀμερτέ T fr. 76
 ἀμηχανίη P 6,5
 ἀμηχανος. ἀμηχανον E 12,1
 ἄμμα. ἄμματα E 64,1
 ἀμνίον E fr. 70
 ἀμοιβαδόν P 1,19
 ἀμοιβαῖος E 30,3
 ἀμοιβός. ἀμοιβούς P 1,14
 ἀμοργός. ἀμοργούς E 84,3
 ἄμορφος. ἄμορφα E (?) fr. 154
 ἄμοσος. ἄμοσων E 74,1 ἄμπελος cf.
 E A 70 (p. 95, 11)
 ἀμπλακίη. ἀμπλακίησι E 115,3
 ἀμφαφᾶν. ἀμφαφᾶντος T 27,1
 ἀμφί c. gen. X 1,20 34,2 E 23,2 131,4
 c. dat. (E 112,12) c. acc. E 100,19
 C 1,3
 Ἄμφιάραιος Oropius cf. T fr. 77
 ἀμφίβροτος. ἀμφιβρότην E fr. 148
 ἀμφινάειν. ἀμφινάειντος E 84,10
 ἀμφίνους. ἀμφίνους T 45,2
 ἀμφιπολεύειν. ἀμφιπολεύειν E 41,1
 ἀμφιπόλος. ἀμφιπόλοιο X 42,1
 ἀμφιπρόσωπος. ἀμφιπρόσωπα E 61,1
 ἀμφίς X 1,12 P 1,12 8,31 51 10,5
 ἀμφιστερος. ἀμφιστερνα E 61,1
 ἀμφιτιθέσθαι. ἀμφιτιθεῖ X 1,2
 ἀμφοτερόβλεπτος T 59,2
 ἀμφοτερόγλωσσος. ἀμφοτερογλώσσου
 T 45,1
 ἀμφοτέρος. ἀμφοτέρων P 9,4 E 16,2 E
 62,5 E 88,1
 ἀμφοτέρωθεν P 1,8
 ἄν v. ἀνά
 ἄν X 2,19. 20 6,4 30,2 (?) P 4,7 8,9.
 19 (bis) 33 E 15,1 17,31 122,7 142,2
 (?) T 8,1 69,1
 ἄν (= ἦν) πᾶν C 7,1 v. ἰάν
 ἀνά X 8,2 E 112,2 ἄν X 1,11 E 20,1
 121,4 v. ἀνδρα

- ἀναβλαστειν. ἀναβλαστοῦσι E 146,3
ἀνάγειν. ἀνήγαγε E 62,2
ἀναγιγνωσκειν *agnoscere*. ἀνίγων
T 45,2
ἀνάγκη P 8,16. 30 10,6 Ἀνάγκης E
115,1 Ἀνάγκην E 116,1 cf. E A 32
(p. 89,10). 45 (p. 91,11)
ἀναγωγός. ἀναγωγότατος T 51,2
ἀνάθημα. ἀνάθηματα E 23,1
ἀνάθηρσις T 61,1
ἀναθρώσκειν. ἀναθρώσκησι E 100,8. 25
ἀναίρειν. ἀνέλωθαι E 4,7. ἀναίρειτος
T 72,1
ἀνέλιτος. ἀνέλιτος T 35,1
ἀναλύειν. ἀνέλυτο T 59,5
ἀναξ. ἀνακτος E 47,1
Ἀναξαγόρας. Ἀναξαγόρην T 24,1
Ἀναξάρχος. Ἀναξάρχου T 58,2
ἀναπέμπειν. ἀπέπεμπε E 62,6
ἀναπεταυνύναι. ἀναπτάμεναι P 1,18
ἀναπλάττειν. ἀνέπλασε T 19,1
ἀναπνέειν. ἀναπνέει E 100,1
ἄναρχος. ἄναρχον P 8,27
ἀνασκοπή T 61,1
ἀναστρέφειν. ἀναστρέφεται T 67,6
ἀνατιθέναι. ἀνέθηκαν X 10,1
ἀναύχην. ἀναύχην E 57,1
ἀναφαίνειν. ἀναφαίνησι X 1,19
ἀναφέρειν. ἀνεφέκατο T 44,2
ἀνδάνειν. ἀνδάναι T 9,1
ἄνδιχα E 20,5 21,7
ἀνδραποδώδης. ἀνδραποδάδει C 5,1
ἀνδρεῖος. ἀνδρείων E 147,2
ἀνδρόμεος. ἀνδρομέησι E 134,1
ἀνδρόπρωρος. ἀνδρόπρωρα E 61,2
ἀνδροφόνος. ἀνδροφόνιοι T 21,2
ἀνδροφυής. ἀνδροφυῆσι E 61,3
ἀνδρωδης. ἀνδρωδέσταιροι E 67,2
ἀνελλίσσειν. ἀνελλίσσεται (?) E 46,1
ἀνέλλειν. ἀνελλόμενον T 59,6
ἄνεμος. ἀνέμοιο L 30,1 ἄνεμον E 50,1
ἀνέμων X 30,4 ἀνέμων E 84,3. 4 111,3
ἄνευ X 1,18 3,2 30,2 P 8,35
ἀνήγυστος. ἀνήγυστον E 12,2
ἀνήρ X 34,1 E 15,1 17,26 129,1 T
67,2 C 4,3 ἀνδρός X 9,1 E 63,1 111,9
ἀνδρός X 7,4 ἀνδρῖ X 6,2 T 61,2 68,4
ἀνδρες X 15,2 E 67,2 ἀνδρες E 21,10
23,2 ἀνδρῶν X 1,19 2,12. 18 22,4
E 61,3 62,1 T 41,1 C 12,1 ἀνδρόσι(ν)
E 2,7 62,8 112,8 114,3 ἀνδρας X
1,18 E 110,6 ἀνδρας E 23,6 T 22,3
ἀνδρος. ἀνδρος 1,6 ἀνδρια E 4,6 ἀνδρῶν
X 1,11
ἄνθρωπος. ἄνθρωποι P 19,3 E 26,4
T 10,1 11,1 ἀνθρώπων P 1,27 E 113,2
129,6 T 50,1 57,2 60,2 70,1 ἀνθρώ-
πος E 105,3 111,7 ἀνθρώποισι(ν) X 11,2
23,1. P 16,2. 3 E 8,4 105,2 106,1
126,9 130,1 133,3 146,2 T 67,5
ἀνιᾶν. ἀνωμέθ(α) [C] 19,4 ἀνωῖται E
107,2
ἀνιέναι. ἀνιῆσι P 8,14
ἀνιστάναι. ἀναστήσας T 29,1
ἀνόητος. ἀνόητον P 8,17
ἀνόκαιος. ἀνόκαιον E 51,1
ἀνορούειν. ἀνούρουσι E 30,2 T 43,2
ἀνταυγείν. ἀνταυγεί E 44,1
ἀνταύγεια cf. E A 56 (p. 92, 40 sqq.)
ἀντεσθαι. ἀντομαι E 4,4
ἀντιᾶν. ἀντιᾶσαντα E 65,2
ἀντιβολεῖν. ἀντιβολῆσαι T 59,1
Ἀντίγονος βασιλεύς cf. T fr. 6
ἀντιθρώσκειν. ἀντιθρόντος E 105,1
ἀντίος. ἀντία P 8,55 τάντια P 8,59
ἀντρον E 120,1 ἀντροις E 94,2 n.
ἀνύειν. ἀνυστόν P 4,7
ἄνω X 28,1
ἀνωγίνοι. ἀνωγα P 6,2
ἀνώλεθρος. ἀνώλεθρον P 8,3
ἀνώνομος. ἀνώνομον P 8,17
ἀνωφελής. ἀνωφελείας X 3,1
ἄξιος X 2,11
ἄζων P 1,6 ἄζωνας P 1,19
ἄοιδή. ἄοιδῶν X 6,4
ἄπαί E 134,2 v. ἀπό
ἀπάισσειν. ἀπάησι E 100,6 ἀπάησει E
100,23
ἀπαλός. ἀπαλήσι E 101,2
ἀπάνευθε X 25,1
ἀπάντη F 11,3 17,19 21,3 T 60,2
ἀπαρύειν. ἀπό — ἀρῦσαι E 138,1
ἀπαρχεσθαι. ἀπαρχόμενος T 54,3
ἄπας. ἀπάσης T 59,3 ἄπαντα sing. E
38,4 134,5 plur. E 17,7 20,2 38,2
103,1 C 17,2 ἀπάντων X 1,1 E 8,1

ἀπατεύειν X 11,3 12,2
 ἀπάτη E 23,9 T 44,2 48,3
 ἀπατηλός ἀπατηλόν P 8,52 E 17,26
 ἀπαιστος ἀπαιστον P 8,27
 ἀπειναι ἀπεινόντα P 2,1
 ἀπειριτος ἀπειριτα T 12,2
 ἀπειρος *indefinitus*. ἀπειρον X 28,2
ignarus ἀπειροι E 112,3
 ἀπειρων E 28,1 ἀπειρονα E 39,1
 ἀπερισσοτρύφητος T 3,3
 ἀπέχειν. ἀπό — ἔχεισθαι E fr. 140 141,1
 ἀπιθής T 26,2
 ἀπιστείν E 5,1
 ἀπλάσματος (?) T fr. 53
 ἀπλετος ἀπλετον E 17,18 ἀπλέτου E 135,2
 ἀπληστοίους ἀπληστοίους T 4,3
 ἀπό X 18,1 P 1,27. 33 6,3. 4 7,2 8,51.
 56 19,2 E 22,6 29,1 61,3 81,1
 110,4 115,6 T 44,2 50,1 60,2 D 1,1
 ἀπό v. l. E 134,2 n. ἀπό — ἀρύσας E
 198,1 ἀπό — ἔχεισθαι E fr. 140 ἀπο
 P 1,10. 17 E 141,1 143,1 T 40,1 v. ἀπαί
 ἀπόκληρος. ἀπόκληροι E 147,2
 ἀποκλίνειν. ἀποκλίνοντα(α) T 57,1 ἀπέ-
 κλινεν T 25,1
 ἀποκρεμαννύναι. ἀποκρεμάσαι D 1,2
 ἀποκρίνειν. ἀποκρινθῆσιν E 9,4
 ἀπολείπειν. ἀπολείπει E 101,2
 ἀπόλειψις E 17,3
 ἀπολήγειν. ἀπολήγει E 17,30 ἀπολήξει
 X 6,3
 Ἀπόλλων S 1,2 cf. E ad fr. 194 p. 161,3
 ἀπολύειν. ἀπελύσασθαι T 48,3
 ἀποπέτεσθαι ἀπέπταν E 2,4
 ἀποπλάζειν. ἀποπλαζθέντα (sic) E 22,3
 ἀποπτύειν. ἀπέπτυσεν E 115,10
 ἀπορραΐειν. ἀπορραΐσαντα E 137,6 ἀπορ-
 ραΐσαντας E 128,10
 ἀπορροή. ἀπορροαί E 89,1
 ἀποσβεννύναι. ἀπέσβασται P 8,21
 ἀποσκευάζειν. ἀποσκευάσας (corrupte)
 E 42,1
 ἀποσκιάζειν. ἀποσκίασεν (?) E 42,1 not.
 ἀποσκνιφοῦν. ἀποσκνίφως E 42,2
 ἀπόσκοπος E 62,3
 ἀποστεγάζειν. ἀποστεγάσεν (?) E 42,1
 not. ἀποστεγάσθη E 100,14
 ἀποστῆγειν. ἀπίστεγον E 84,10

ἀποστρέφειν. ἀπίστρεψεν [E] 156,4
 ἀποτίμνειν. ἀποτιμῆμι P 2,2
 ἀποτρέπειν. ἀποτρέψας E 4,1
 ἀποφαινειν. ἀποφήνας T 25,2
 ἀπροσθετείν T fr. 80
 ἀπτειν. ἀψας E 84,3 ἀψάμενον D 1,1
 ἀπτερῶς P 1,17
 ἀπυστος P 8,21 ἀπυστον E 12,2
 ἀπωθείν. ἀπύσας P 8,28
 ἄρα E 15,4 T 25,1 36,1 ἄρ E 17,30
 108,1 142,1 τῆ βα P 1,20 ζς βα T 4,2
 44,2 58,2
 ἀραιός ἀραιὸν P [8,57] ἀραιότατα E 104,1
 ἀραρίσκειν. ἀρηρότα E 35,17 96,4 ἀρη-
 ρότα P 1,20
 ἀργαλίος ἀργαλίη E 114,2 ἀργαλίος
 E 115,8
 ἀργής E 6,2 ἀργήτι E 21,4
 ἀργύριον. ἀργυρίων T 54,2
 ἀργύρεος ἀργυρέω E 100,11
 ἀρετή. ἀρετῆς X 1,20 ἀρετήν C 1,4 10,9
 12,3 ἀρεταίς C 10,11
 Ἄρης E 128,1
 ἄρθμιος ἄρθμα E 17,23 22,1
 ἄρθρον E 32,1 ἄρθροι E 17,22
 ἀριδείκτος ἀριδείκτον E 20,1
 Ἄριστιππος. Ἄριστιππου T 27,1
 ἄριστος v. ἀγαθός
 Ἄριστοτέλης. Ἄριστοτέλους T 36,1
 Ἄριστων ὁ Χίος cf. T fr. 6 Ἄριστωνος
 T 40,1
 Ἄρκεσίλαος. Ἄρκεσίλαος cf. T fr. 55
 Ἄρκεσίλαου tit. T fr. 73
 ἄρκτος τὰς ἄρκτους (caeli) cf. E A 58
 (p. 93, 13)
 ἄρμα P 1,5. 21 E 4,5 ἄρματος E 46,1
 ἀρμόζειν. ἀρμόζεται S 1,1 ἀρμοσθέντα
 E 107,1
 ἀρμονία. Ἄρμονῆ E 122,2 Ἄρμονῆς
 E 96,4 27,3 ἀρμονίη E 23,4
 ἀρμόττειν cf. E A 86 (p. 101, 12)
 ἄρουρα. ἀρούρας E 111,4
 ἄρρην. ἄρσεν P 12,6 ἄρσενος E 67,1
 ἄρσεν P 12,5
 ἄρρητος (?) E 128,8 n.
 ἀρρυθμοπότης ἀρρυθμοπότης T 4,2
 ἄρτος. ἄρτοι X 1,9 ἄρτους C 4,5
 ἀρύειν. ἀπό — ἀρύσαι E 138,1

ἀρόσαινα v. l. T 4,3
 ἀρύταινα. ἀρυταίνας T 4,3
 ἄρχειν. ἄρχα P 12,4 ἄρχων (ἄρχων?)
 T 42,3 ἄρχεται T 17,1 ἄρξωμαι P 3,2
 ἀρξάμενον P 8,10
 ἀρχή. tit. Περί ἀρχῶν [Thal.] 2 ἀρχῆς
 X 10,1 18,1 ἀρχήν E 38,1 S 1,2 ἀρ-
 χᾶς T 42,3
 Ἄσάφεια E 122,4
 ἀσθενής. ἀσθενέστερα C 17,2
 ἀσθενικός. ἀσθενική T 26,1
 ἀσκαίν. ἀσκαῖον C 12,3 ἀσκήσασα E
 87,1 ἡσκημένα E 61,4 ἀσκητόσ(ι) X 3,6
 ἀσκηθής. ἀσκηθῆ T 60,3
 Ἄσκληπιάδης 1) ex *Asclepii gente* Ἄσ-
 κληπιάδην [E] 156,2 2) nomen *Phlasiis*
 Ἄσκληπιάδην C 2,1
 ἄσκοπος T 5,2 ἄσκοπον P 1,35
 ἀσπός. ἀσποί T 11,1
 ἄσπετος E 16,2 ἄσπετα E 23,10
 Ἄσσιος T 41,2
 ἄστεμφής E 123,2
 ἀστός. ἀστών corrupte T 39,2 ἀστίων
 X 2,6
 Ἀστρολογία tit. [Thal.] p. 17 Cleostr.
 A 3
 ἀστρονόμημα T 23,1
 ἀστραπὴ cf. E A 63 (p. 93, 33sqg.)
 ἄστρον. ἄστρον P 10,7 11,3
 ἄστυ E 112,1 ἄστια E 112,7
 ἄσυλος. ἄσυλον P 8,48
 ἀσυνήθης. ἀσυνήθια E 113,1
 ἀτάλαντος. ἀτάλαντον E 17,19
 ἀτάρ P 8,58 ἀτάρ. μὲν — δὲ — δὲ — ἀτάρ
 — δὲ — δὲ E 109,2
 ἀτάρβητος. ἀταρβήτοιαι E 44,1
 ἀταρπιτός P (?) 20,1
 ἀταρπός E 112,9 ἀταρπὸν P 4,6 v. ἀτραπός
 ἀτειρής. ἀτειρέα E 143,1 ἀτειρία E 86,1
 ἀτειρίς E 147,2 ἀτειρίσιν E 84,6
 ἀτέλεστος. ἀτέλεστον P 8,4
 ἀτελεύτητος. ἀτελεύτητον P 8,32
 ἀτερπής. ἀτερπία E 121,1
 Ἄτη. Ἄτης E 121,4
 ἄτολμος T 41,2
 ἀτραπός. ἀτραπὸν E 24,2
 ἀτραμής. ἀτραμῆς P 1,29 8,4 ἀτραμῆ
 (T 60,3)

ἄτυφος. ἄτυφον T 9,1
 αἶ X (1,22) E 9,4 17,2. 8. 17 26,6 100,
 20 137,3 T 51,1
 αὐαλέος. αὐαλέη T 3,2
 αὐγή E 43,1 αὐγῆς E 135,2 αὐγῆ E 21,4
 αὐγᾶς P 15,1 E 42,1 115,10
 αὐθι. P 8,30 αὐθις E (?) 154,1
 αὐλός *vasis collum* E 100,10
 αὐξειν, αἰξειν. trans. αἰξαι E 37,1 αἰ-
 ξων C 6,1 intr. αἰξαι E 110,4 αἰξεται
 E 26,2 αἰξεται E 106,1 ἠξήθη E 17,
 1. 16 αἰξήθην P 8,7
 αὔρα. αὔραι T 48,4
 αὔριον S 2,5 (bis)
 αὐτάρ P 6,4 8,26. 42 9,1 P (?) 20,1
 E 30,1 35,1 59,1 83,1 91,1 100,14 T 21,3
 αὐτε X 7,1 E 20,4 131,3
 αὐτή. αὐτήν P 1,6
 αὐτίς P 12,5 (S 2,4)
 αὐτολαλητής. αὐτολαλήτην T 50,1
 αὐτός *ipse* X 34,4 E 9,5 αὐτό (*id ip-
 sum*) P 8,13 καὐτοί (*et ipse*) X 15,5 αὐ-
 ταί P 1,13 αὐτὰ *propte sua* E 110,4
solus (αὐτή) P 1,3 αὐτὰ E 17,34 21,
 13 26,3 σφῶν αὐτῶν E 110,9 *is* αὐ-
 τοῦ P 8,6 αὐτῶι T 24,2 αὐτῆ T 38,2
 αὐτόν C 1,3 αὐτήν P (?) 20,1 αὐτῶν
 P 1,20 6,5 αὐτὸς αὐτῶι ? (S 2,4)
 αὐτῶι [l. ἑαυτῶι] E 29,3 *idem* αὐ-
 τὸς ? (S 2,4) τὸ αὐτὸ P 5,1 P 16,2
 ταυτό T 59,5 ταυτὸν P 6,8. 9 8,29. 34
 ταυτὸν P 8,57. 58 ταυτῶι X 26,1 P 8,
 29 ταυτὰ E 82,1 T 67,3 αὐτὸ adv. P 8,58
 αὐτὶ μόνον E 2,5 αὐτᾶς (?) T 5,7 not.
 οἷς δ' αὐτῶς E 20,6 22,4 οἷς δ' αὐτῶς
 E 100,16. 22 οἷς δ' αὐτῶς E 137,5
 αὐτόσχολος. αὐτόσχαλον T 50,1
 αὐτοπάριος. αὐτοπάριαι E 147,1
 αὐχαλέος. αὐχαλείαι X 3,5
 αὐχὴν. αὐχί(ν)α D 1,2
 αὐχμηρός. αὐχμηραὶ E 121,3
 αὐχμός. αὐχμῖο E 111,7 αὐχμῶν E 111,6
 ἄφαντος. ἀφάντου P 9,3
 ἄφαρ E 35,6 110,8
 ἀφαρπάζειν. ἀφαρπάξαι Menecr. 1,1
 ἄφατος. ἄφατοι T 9,2
 ἀφαιρός. ἀφαιρότερος X 9,1
 ἄφενος C 10,7

ἀφθονία. ἀφθονήσις E 78,1
 ἀφικνεῖσθαι. ἀφίκατο X 22,5 ἀφίκοι 1,17
 Ἄφροδίτη E 86,1 87,1 cf. E A 29 p. 88,
 22 al. Ἄφροδίτης P (?) 20,3 E 66,1
 Ἄφροδίτη E 22,5 71,4 Ἄφροδίτην
 E 17,24
 ἀφρόντιστος. ἀφροντίστας T 67,3
 ἀφρός. ἀφρόν Menecr. 1,2
 ἀφροσιβέμβας (?) T 29,1
 ἄφρων. ἄφροσι (?) T 29,1 n.
 ἀφυγής T 72,1
 ἀφύη X A 33 p. 32,4
 ἀχανής. ἀχανής P 1,18
 ἀχάριστος. ἀχάριστοι [C] 19,4
 ἄχος. ἀχίων E 145,2 147,2
 ἀχθεσθαι. ἀχθεμένη X 1,10

 βάθος. βάθη E 39,1
 βαινειν. βαινεις [C 9,1] ἐπὶ — ἐβη E 90,
 2 v. βιβάν
 βαιός. βαιότερον P 8,45
 βάκχος. βάκχοι X 17,1
 βαλανωτός. βαλανωτόν P 1,16
 βάλλειν. βάλλει T 21,4 βάλλης C 6,2
 βάξιν. βάξιν E 112,11
 βάπτειν. βάπτισαι E 100,11
 βαρύς. βαρὺν T 4,1
 βαρύνειν. βαρυνόμενα T 9,3
 βαρύνωτος. βαρυνώτοις E 76,1
 βασιλεία E 128,3 βασιλειαν C 5,2
 βασιλεύς E 128,2
 βάτραχος. βρόταχον X fr. 40
 βαυβώ E fr. 153
 βεβαίως P 2,1
 βένθος E 35,3 84,10 βένθει (?) E 94,1 n.
 βένθηα E 100,16
 βηλός. βηλόν E 84,6
 βία. βίην T 44,1
 βιάσθαι. βιάσθω P 1,34
 βήσεται E 4,6
 βιβάν. βήσαν P 1,2
 βιβλιαχός. βιβλιακοί T 12,2
 Βιβλιολάθας D fr. 3
 βίβλος. βιβλον T 54,2
 βίος T 68,4 βίου E 20,3 E (?) fr. 154
 βίοιο E 20,5 E 115,5 βίον C 10,4
 βίोटος. βιώτοιο E 115,8 βίोटον E 15,2

βιούν. βιώσι E 15,2
 βλαστάνειν. ἐβλάστησε E 21,10 ἐβλά-
 στησαν E 57,1
 βληστρίζειν. βληστρίζοντας X 8,2 ἐβλή-
 στρίζον X (?) fr. 45
 βόμβας (?) T 29,1 n.
 βορά. βορᾶς E 139,2
 βόσκειν. βόσκονται T 12,1
 βουγενής. βουγενή E 61,2
 βούκρανος. βοίκρανα E 61,3
 βουπλήξ. βουπλήγος T 4,1
 βοῦς. βόες X 15,1.3 βουσὶν X 15,3
 βραχίον. βραχίονας E 57,2
 βρόταχος v. βάτραχος
 βρόταιος. βροταίη E 2,9 βρόταιον E 6,3
 βροταίας P 8,51
 βρότεος. βροτῶν E 100,17 βροτῶν E 20,1
 βροτολοιγός T 21,1
 βροτός T 8,1 βροτοῦ T 21,4 βροτοί P 6,4
 8,39 T 66,1 [39,2] βροτῶν P 1,30 8,61
 βροτούς T 66,8
 βρόχος. C 14,2 βρόχον D 1,1
 βύσσος. βύσσοι E 93,1
 βωμός X 1,11 E 128,8

 γάτα v. γῆ
 γάειν. γάων E 27,4
 γάλα P 11,2 E 33,1
 γαλήνη T fr. 63 γαλήνης T fr. 64
 γαμείν T 17,2
 γάρ X $\frac{116}{10}$, P $\frac{158}{40}$, E $\frac{460}{87}$, S $\frac{7}{1}$, T $\frac{146}{8}$,
 C $\frac{61}{1}$
 γαστήρ E 67,1 γαστρί T 7,1 γαστρί-
 C 10,3 γαστρίας T 10,1
 γέ. σύ γ(ε) E 110,6 σί (γα) E 4,6 δ γε
 E 28,1 (?) E 129,5 n. <ῆ> γε E 114,2
 τό γε P 4,7 8,37 οί γ(ε) E 128,4
 τά[γε] P 6,2 ὄσσα γε E 23,10 Πύρρον
 γε T 8,1 εὖ γ(ε) C 16,2 τῆ γ (?)
 E 12,3 not. γέ μὲν T 45,3
 Γέλα [E] 156,2
 γένεσις P 8,21. 27 E 17,3
 γενετή. γενετῆς X 8,3
 γενέτωρ X 30,4
 γέννα. γόννης T 40,1 γόννη E 22,7 γίνων
 P 8,6 E 17,27 22,8 110,9

γεννᾶν. γεννᾶσθαι X 14,1
 γεννήεις. γεννήεντα E 29,2
 γένος X 6,4 E 9,2 124,1
 γεραρός. γεραρή X 1,9
 γέρον. γέρον T 43,1
 γῆ X 29,1 E (?) 154,3 γαία P 11,1 E 38,3
 48,1 115,10 γῆς E 39,1 55,1 γαίης
 X 27,1 28,1 33,1 E 42,2 71,2 85,1
 γαίη E 109,1 γῆν X 8,2 27,1 γαίαν
 31,1 P 14,1 E 45,1 109,1 111,3
 T 67,6
 Γηθοσύνη. Γηθοσύνη E 17,24
 γηραλιός X 1,18
 γῆρας E fr. 152 [C 9,2] [C] 19,1 γῆρας
 E 111,1
 γηράσκειν. γηρέντος X 9,1
 Γίγας. Γιγάντων X 1,21
 γιγγραίνος. γιγγραίνουσι X (?) fr. 44
 γίγνεσθαι P 8,13. 40 E 11,2 γίνεσθαι,
 T fr. 76 γίνεται E 17,35 21,14 88,1
 γίνεται T 68,4 γίνονται X 29,1 E 17,11
 26,4. 10 82,2 127,2 γένωμην E 117,1
 γίγναι X 34,1 T 28,2 ἔγεντι(ο) P 8,20
 11,4 γέντο E 98,5 ἐγένεσθε E 124,2
 ἐγένοντο E 38,2 89,1 γίνοντο E 96,3
 γίνονται E 26,7 35,4 T 66,2 γίνοντο
 X 2,20 P 8,19 γενόιτο E 71,3 γε-
 νέσθαι P 8,13 E 9,3 12,1 γεγάσι
 E 111,1 γεγάσι E 71,4 γεγάσιν (γε-
 γάσασιν?) E 23,10
 γιγνώσκειν. ἔγνω X 7,5 γνοῆς P 4,7
 γνωῖθι E 5,3 γνοίς E 89,1
 γλαυκός. γλαυκῆς E 93.1 γλαυκοίς X
 16,2
 γλαυκώπις. γλαυκώπιδος E 42,3
 γλαυξ. γλαυκα T. 34,2
 γλυκερός. γλυκερόν C 10,5
 γλυκύς. γλυκύν X 22,3 γλυκῦ X 1,8
 E 90,1(bis) T fr. 74 γλώσσα X 38,2
 γλώσσα. γλώσσης E 4,1. 11 39,2 γλώσ-
 σαν P 1,36
 γνώμη P 861 γνώμας 8,53
 γόης. γόητας T 57,1
 γόμφος. γόμφοι P 120 E 87,1
 γομποῦν. ἐγίμφοσεν E 33,1
 γόνυ. γοῦν(α) E 29,2 134,3
 γράμμα. C 1,4
 γραμματικῆ T 61,1

γραμμοδιδασκαλίδης T 51,2
 γράφειν. ἔγραπον plur. X 15,4 γράφει
 X 15,2 T 26,3 γραπτός E 123,5
 γραφεύς γραφῆς E 23,1
 γυίον E 62,8 γυία E 2,1 20,3 27,1 31,1
 fr. 58 115,3 128,10 134,1 γυίων
 E 4,3 100,2 γυίους E 61,4
 γυμνός. γυμνοί E 57,2
 γυνή. γυναίκα C 3,2 γυναίκες E 21,10
 65,1 γυναικῶν E 62,1 γυναίξι E 112,8
 γυναίκας E 23,6
 γυναικοφυή. γυναικοφυῶ E 61,4
 γυργαθός T 38,2
 δαερός. δαερόν δ' ἐποχέτο δαηροῦ (?)
 E 90,2 not.
 Δαήμων pater Homeri D (?) fr. 6
 δαῆναι. ἐδάην C 8,2 δεδαῶτα E 23,2
 δαηρός. δαηροῦ (?) E 90,2 not.
 δαιδαλιόδομος. δαιδαλιόδομοι E 128,5
 δαίσειν incendere. δεδήμι E 130,2
 δαίμων P 12,3 δαίμων δαίμων E 59,1
 δαίμονος P 1,3 δαίμων E 59,1 δαί-
 μονες E 115,5
 δαίς. δαίτα E 137,4
 δαίφρων. δαίφρονος E 1,1
 δάκρυον. δακρύος E 6,3
 δαμνάναι. δάμνανται T 9, 2 δαμηῆ P 7,1
 δαμηῆναι T 66,7
 δαπάνη. δαπάναις C 10,11
 δάπτειν. δάπτοντες E 136,2
 δάφνη. δάφνης E fr. 140 δάφναι E 127,2
 cf. E A 70 (p. 95,9)
 δαψιλός E 39,1
 δέ particula aduers. extat [Thal.] 1, X
 $\frac{116}{28}$, P $\frac{158}{41}$, E $\frac{450}{116}$, S $\frac{7}{3}$, Menecr. $\frac{1}{1}$
 T $\frac{146}{28}$, C $\frac{61}{10}$, D $\frac{2}{1}$ δ' οὖν E 2,8 δέ τε
 X 15,3 24,1 E 35,7 35,11.16 109,3
 singularia: ὡς δὲ — ὡς δὲ E 84,1. 7
 εἴση δὲ — εἴση δὲ καὶ P 10,1. 5 τὸ
 δ' ἔτι T fr. 74 εἰ δ' ἄγε P 4,1 E 38,1
 post vocat. E 1,1 cf. ὁ δὲ μὲν, ὡς
 δὲ suffix. locat. ἄγροσ(ε) E 100,12 μω-
 χόνδε E 100,23 πόντονδε E 115,9
 δεικνύναι. δεικνύς T 67,7 δεικνύντες
 T 34,3 δειξω X 7,1

δειλαίος. δειλαίων E 145,2
 δειλός E 192,2 δαιλόν E 124,1 δαιλοί
 E 141,1 δαι(ά) E 2,2 15,3 110,7
 δειν *necessesse esse*. δά E 25,1 ἰδῆτο P
 8,38
 δειν *copulare*. <δαι> E 32,1 ἔδησε E
 33,1
 δεινός. δεινόν X 2,5
 δεινομανής. δεινομανές T 16,1
 δέκα E 129,6 C 13,1
 δέκατος. δεκάτη E 68,1
 δέμας X 14,2 23,2 P 8,55. 59 E 37,1
 62,7 100,11
 δενδρέοδροπος. δενδρέοδρακτα E 111,8
 δένδρος. δένδρα T 30,3 δένδρα E 21,10
 23,8 72,1 79,1 δένδρασι E 127,2
 δεξιτερός. δεξιτερήν 1,23 δεξιτερῶσι
 17,1
 δέρκεσθαι. δέρκευ E 17,21 21,1
 δεσμός. δεσμά T 48,3 δεσμῶν P 8,26
 δεσμῶσι 8,31
 δέσποινα voc. C 12,1
 δεύειν. δέυεται E 21,4 δεύεμενοι X 3,6
 δέυτο E 128,8
 δέχεσθαι. δέχεται E 115,12
 δή. post χρῆ X 1,13 (?) p. σταίχης C 9,1
 p. πολλῶν E 39,2 p. νῦν γάρ X 1,1
 p. τότε E 4,8 p. θηρόν E 112,2 p.
 art. demonstr. P 1,15 4,6 p. relativa
 X 36,1 P 6,4 E 11,2 15,2 35,5 129,2
 p. ὅτι *quia* T 24,2
 δημοτής. δημοτῆτι C 3,3
 δῆλος. δῆλον E 4,9. 13 δῆλα E 23,10 39,2
 δημόσιος X 2,8
 Δηναίη E 122,3
 Δημόκριτος. Δημόκριτον T 45,1
 δηριᾶν. δηριῶντες T 12,2
 Δῆρις E 122,2
 δηρός. θηρόν adv. E 112,12
 διά c. gen. P 1,20. 32 E 17,34 21,13
 26,3 39,2 64,1 100,22 110,3 115,7
 131,2 135,1.2 c. acc. E 67,2 84,2
 [C 9,2] *tmeseis dia* — ἀμείβειν P 841
 E 21,14
 διαθρώσκειν. διαθρώσκον E 84,5
 διαίνειν. ἰδῆσιν E 73,1
 διαίρειν. διαίρετόν P 8,22
 διάκοσμος. διάκομον P 8,60

διάλλαξις E 8,3
 διαλλάσσειν. διαλλάσσοντα E 17,12
 διαλλάξαντα E 35,15
 διαμείβειν. διά — ἀμείβει E 21,14
 διάμορφος. διάμορφο E 21,7
 διαμπερής. διαμπερές adv. 17,6. 12. 31
 26,11 100,4
 δῖαντα E 84,9
 διαπίτεσθαι. διαπτή E 17,5
 διασκιδνάει. διασκιδνάειν E 84,4
 διασπᾶν. διάσπασται E 63,1
 διασσᾶν. διασηθάντος (?) E 5,3
 διατιθέμαι. διέθη(ε) T 42,3
 διατέμνειν. διατηθάντος (?) E 5,3 20,4
 διαφύειν. διφύει E 17,2. 17 διαφάντος
 E 17,10 26,9 διαφουμένων E 17,5
 δίγυος. δίγυοι E fr. 69
 διδάσκαλος. διδάσκαλε C 16,2
 διδάσκειν. διδασκομένωι T 61,2 ἰδι-
 δάχθης T 54,3
 διδόναι. δῶκε E 73,2 δότε C 10,3
 δίδυμος. διδυμοί cf. E A 81 (p. 98, 18)
 sidus cf. Menecr. fr. 2
 Δίδυμος Chalcenterus cf. D fr. 3
 διείδεσθαι. διείδεται E 27,1
 διειπετής. διειπετός E 100,9
 διέπειν X 1,21
 διέχειν. διέχουσι E 22,6
 διζήσθαι. διζήσαι P 8,6
 διζήσις. διζήσιος P 1,33 4,2 6,3 7,2
 διηνεκής. διηνεκή (?) E 59,3 διηνεκής
 adv. (?) 59,3
 διείναι. διέσκον E 84,11
 διειπετής v. διειπετής
 δίκαιος. δίκαιον X 2,13 δίκαιον Empe-
 docleum v. E 135 not. δίκαια X 1,15
 C 12,3
 δικαιοσύνη. δικαιοσύνης C 10,8
 δίκη (δική) P 1,14. 28 8,14 δίκη adv.
 E 2,4
 δίκρανος. δίκρανοι P 6,5
 δίνη. δίνης E 35,4 δίναι E 115,11
 δῖνος. δῖνοις T 67,4
 δινωτός. δινωτόσι P 1,7
 δίοδος. δίοδοισι E 100,5
 Διόδωρος. Διόδωρον T 31,2 32,1
 διολλύναι. διώλεσι E 139,1
 δῖος. δῖον E 109,2 δῖ(α) E 86,1

δίπλος. *δίπλος* E 17,1. 16
δίς E 25,1
δίχα E 17,8. 19 26,6
διώκειν. *διώκει* E 115,9 *διώκοντες* C
 1,4
Διάνυσος. *Διωνίσου* T 4,2
δυοφόεις. *δυοφόντα* E 21,5
δοιός. *δοιή* E 17,3(bis) *δοιός* P 1,7
δοκεῖν. *δοκίουσι* X 14,1 *δοκούντα* P
 1,31
δοκίμως (?) P 1,32
δοκιμοῦν. *δοκιμῶσ'*—*δοκιμῶσαι*(?) P 1,32
δόκος X 34,4
δόλιος. *δολιή* T 59,2
δολιχαίων. *δολιχαίωνες* E 21,12 *δολι-*
χαίνας E 23,8
δολιχόφρων. *δολιχόφρονες* E 11,1
δόμος. C 15,2 *δόμοι* E 142,1 *δόμους*
 C 9,2
δόξα E 132,2 *δόξης* T 9,4 50,2 C 4,7
δόξαν P 19,1 *δοξῶν* T 43,2 *δόξας* P
 1,30 8,51 T 57,1
δοξάζειν. *δεδοξάσται* (*δεδοξάσθω* ?) X
 35,1
δρόμος. *δρόμον* E (?) fr. 154
δουλοσύνη. *δουλοσύνης* C 10,4
δουλοῦν. *δουλομένη* C 5a,2
δρᾶν. *δράσης* C 7,1
δραχμή. *δραχμήν* C 13,1
δυάς T 26,1
δύειν. *δύη* T 5,8 *δύετο* E 54,1
δύναμις. *δύναμιν* C 18,1 *δυνάμεις* P 9,2
δύνασθαι X 1,1. 5 T 5,4 *δύνη* C 14,2
δύνειν T 17,1
δύο P 8,58 E 29,1 96,2 134,2 *δύω*
 E 32,1 v. *δίς*.
δυσάνολθος. *δυσάνολθον* E 124,1
δυσδαίμων. *δυσδαίμονα* E 9,4
δύσζηλος E 114,3
δυσηχής. *δυσηχός* E 100,19 136,1
δύσις. *δύσιν* E (?) 154,1
δύσκλητος. *δύσκλητον* E 116,1
δυωδέκατος. *δυωδέκατον* T 14,1
δῶ P 1,25
δῶμα X 17,1 *δῶματα* X 1,12 P 1,9
δῶρον X 2,9

ἄν C 14,2 *ἄν* [C] 19,3 *ἄν* C 7,1
ἄν P 8,17 *ἄσσω* 8,7
ἑαυτοῦ. *ἑαυτοῦ* P 8,57 *ἑαυτοῦ* E (29,3
 not.) S 2,2 *ἑαυτά* P 8,29 *ἑαυτῶν* E
 22,1
ἔγγονος. *ἔγγονα* C 12,2
ἔγγονοι E 123,1
ἐγκαταμειγνύναι. *ἐγκαταμειγνύς* T 33,1
ἐγκόσμιος. *ἐγκοσμίων* [Thal.] 2
ἐγγεῖν. *ἐγγίαι* X 5,2 *ἐν δ' ἐγγίθη* E 65,1
ἐγὼ X 2,11 8,4 X (?) fr. 45 P 6,2 8,60
 E 35,1 111,2 112,4 114,2 115,13
 117,1 T 9,1 *ἐγὼν* P 4,1 T 59,1 68,1
ἔμεθεν P 1,37 *μολ* P 3,1 T 1,1 T 3,1
 fr. 15 (?) 28,1 66,2. 3 67,1 68,1 C
 10,2. 3 15,1 16,2 [C] 19,1 *οἴμοι*
 E 139,1 *οἴμοι ἐγὼ* T 66,2 *με* P 1,1. 2.
 4. 22. 23 E 139,1 T 66,4 (?) 66,7 C
 17,1 *ἦμῶν* [Thal.] 2 C 15,3 *ἦμῶν* (S
 2,5) *ἄμμα* C 6,2 — v. *ἑαυτοῦ*
ἔδειν. *κατὰ* — *ἔδουσιν* E 137,6 *ἐδέμηναι* (?)
 E 128,10n.
ἐθελειν. *ἐθελω* C 10,6 *ἐθελήσθα* E
 111,5 *ἐθελαι* E 91,2 *ἐθελοντα* T fr. 62
ἔθελον (plur.) T 5,3
ἔθνος. *ἔθνεα* E 26,4 35,7. 16 121,2
 T 9,3
ἔθος P 1,34
εἰ X 2.15. 16 2,17. 21 15,1 34,3 38,1
 P 8,20 (bis) E 21,2 71,1 110,1. 6
 113,2 131,1 T 5,5 T 60,2 C 5a,3
 14,1 *εἰ μὲν*—*εἴτε*—*εἴτε* X 2,1 sqq. *εἰ*
δ' ἄγε P 4,1 E 38,1
εἰδέναι T 5,4 *οἶδα* X 8,4 E 114,1 *οἶθα*
 C 18,1 *οἶδα* X 34,4 *ἴσθι* E 23,11
 110,10 *εἰδώς* X 34,2 E 129,1 T 19,1
 47,1 58,2 *εἰδότη* P 1,3 *εἰδότες* P 6,4
εἴση P 10,1 *εἰδήσεις* P 10,5
εἰδος. *εἶδη* E 71,3 *εἶδα* E 23,5 98,5
 115,7 125,1 *εἶδεν* E 22,7
εἰκατός. *εἰκατῆς* T 9,4
εἰκαιοσύνη. *εἰκαιοσύνης* T 36,1
εἰκηῖ X 2,13
εἴκοσι. *εἴκοσιν* E 129,6 *εἴκοσι* X 8,3
εἰλέειν. *εἰλεν* (?) T 42,2 not.
εἰλίπους. *εἰλίποδ'* E 60,1
εἰλίσειν. *εἰλίσει* P 1,19
εἰμάρθαι. *εἰμαρτο* T 66,7

εἶνα: [haec forma legitur apud poetas cultos ut ET semper in sexto pede] [Thal.] 2 P 1,32 4,3.5 5,1 6,1.8 7,1 8,18.32.39.40 E 17,1.2.16.17 23,9 35,5 35,14 (?) T fr. 62 not. 68,1 ἔμμενα P 6,1 T 24,1 C 1,2 ἔμμεν P 4,6 ἔμμενα P 8,38 εἰμί, εἰμι E 115,13 T 66,3 εἰς X 22,4 ἔστι(v) vel ἔστ(v) X 1,16 2,17 7,4 11,2 22,4 29,1 30,1 P 1,27 3,1 4,4.5 5,1 6,9 8,3.11.22(bis). 24.25.34(bis). 35. 42.45.48.54 9,3 16,4 20,1 (?) E 4,4.12 8,1.4 12,1 25,1 [29,3] 105,3 110,5 S 2,2 T 71,1 C 4,1 5a,3 [C] 19,2 κάσιν S 2,3 ἔσ(v) X 1,7 P 4,3 (bis). 5 6,1.2 8,2.5.9 (bis) 15.16 (bis) 18.20.27.33.36.46.47 16,3 E 17,34 21,9.13 26,3 115,1 133,1 S 2,3 T fr. 74 ἔσμεν [C] 19,4 ἔστε T 4,1.1 εἰσί(v), εἰσί(v) P 1,11 4,2 8,54 E 11,1 15,3.4 89,1 T 5,5 ἔσσι(v) X 8,1 P 8,2 19,1 E 17,13.27 22,4 26,12 ἦ X 6,4 εἴη X 2,6.8.19 P 8,47 ἰόν X 2,11 T 38,3 T 59,3 ὄν P 8,29 not. (?) 8,57 ἰόν P 2,2 4,7 6,1 8,3.19.25.32.33.47 E 11,2 T 59,5 ὄντος [l. ἰόντος] P 8,12 ἰόντος P 2,2 8,7.24.35.37.47 E 11,1 S 2,3 ἰόντι P 8,25 ὄντα X 22,2 ἰόντα P 7,1 ὄντων E 129,5 ἦσθ(α) X 22,5 ἦν P 8,5 ἦν E 21,9 126,1 129,1 ἦην E 29,3 (28,1) ἦεν E 84,5.11 ἦσαν X 3,2 8,3 E 17,31 122,1 130,1 T 39,2 ἴσκειν X 30,2 (?) E (16,1) 128,9 T 58,3 ἴσται X 34,1 P 8,5.36.38 E 21,9 T 72,1 ἴσεται E 16,1 ἴσασθαι P 8,20

εἰνάλιος. εἰνάλιος E 72,1

εἶνεκεν P 8,13

εἰπεῖν v. λέγειν

εἰπερ X 8,4 E 39,1

εἶργειν. (ἔργω) P 6,3 ἔργω E 100,12 ἔργω P 8,31 ἔργοι P 8,23 ἔργα imperat. P 1,33.7,2 ἔργμάνων E 84,7

εἰρωνευτής T 25,3

εἰς Cleostr. 1,2 X 3,3 27,1 P 1,10 8,47 ἐς 1,2 E 9,1 (?) 17,7 20,2 26,2 26,5 66,1 110,5 133,3 146,1 T

14,1 32,1(bis) 48,5 59,5 59,6 C 4,3 6,2 9,2 10,9 16,3 ἐς ἄγροσδ' E 100,12 hyperbaton εἰς ὕδατος βάπτηται πέραν δάμας E 100,11 εἰς ἐπίταν X 3,4 ἐς X 28,2 P (?) 20,3 E 30,2 35,1 112,7 115,10 128,7 T 21,4 (bis) εἰς X 23,1 S 2,3 C 15,1 μᾶ E 88,1 C 15,1 P 8,6 E 17,1.7.9.16 20,2 26,7.8 35,5 T 59,5 ἕως E 17,2.10.17 26,9 ἕνα E 26,5 μᾶν P 8,54 E 24,2 T 59,6

εἰσέρχασθαι. εἰσέρχεται E 100,12 100,15 εἰσκαταδύειν. εἰσκατιδύειν T 34,1

εἰσόκει(v) E 26,7 100,14.20

ἔσορᾱν. ἔσορᾱμεν E 38,2 ἔσορᾱτε E 136,1 εἰσείδων C 1,1 3,1 εἰσοράσθαι X 36,1

εἰσπλεῖν. εἰσπλεῖ C 4,3

εἶσω c. gen. E 3,1

εἶτα. εἰ μὲν — εἶτε — εἶτε X 2,3 sqq. εἶτε — εἶτε E 98,4 εἶτε anacluthe E 17,31

ἐκ X 2,9 8,3 27,1 P 8,7.12 E 4,2 12,1 17,2.9.17 21,6.9 23,5 26,8 50,1 98,5 107,1 124,2 (bis) 125,1 T 9,4 10,2(bis) 25,1 51,1 ξ X 10,1 P 1,37 E 17,2.17 38,2 86,1 111,6.7.9. 115,12 E 119,1 (S 2,3) T 68,4 C 4,6 ξ — ἴστατο E 36,1 ἐκ — βήπτασκεν T 4,3

Ἐκάδημος. Ἐκαδήμου T 30,2

ἐκαστος. E 2,5 ἐκάστω E 110,5 ἐκάστω P 19,3 E 17,28 ἐκαστον E 4,9.13 110,5 129,5 ἐκαστοι (?) X 15,5 ἐκαστα E 17,8 20,5 26,6 59,2 T 48,5

ἐκάστοτε. ἐκάστοτ(ε) P 16,1

ἐκβαίνειν. ἐξεβήσκει E 35,11

ἐκγίγνεσθαι. ἐκγεγόμεσθα X 33,1 ἐξεγίνοντο P 10,3 E 59,3

ἐκδυσις. ἐκδυειν T 43,1

ἐκείνος. κάκεινο [l. καὶ κείνο] P 8,58 v. κείνος

ἐκλείπειν. ἐκλείψουσι E 110,8

ἐκμάσσειν. ἐκμακτός E 22,7

ἐκπνεῖν. ἐκπνέει E 100,1 ἐκπνέει E 100,8.25

ἐκρίπτειν. ἐκ δὲ βυτά βήπτασκεν T 4,3

ἐκτελέθειν. ἐκτελέθουσι E 17,10 26,9

ἐκτοθι E 75,1

ἐκτός P 1,27 E 100,18

ἐκχεῖν. ἐκχεύεται E 39,3
 ἐλάειν. ἐλάουσα(α) E 4,5
 ἐλαία. ἐλαίας [l. ἐλαίης] E 79,1 cf. E
 A 70 (p. 95,9)
 ἐλαιον. ἐλαίω E 91,1
 ἐλαῖν. ἐλαῖν T 67,6
 ἐλάσσων v. ἄλιος
 ἐλαστρεῖν. ἐλαστρά T 66,8
 ἐλάτη. ἐλάτης X 17,1
 ἐλαύνειν. ἐλαυνόμενοι E 2,6
 ἐλαφρός. ἐλαφρόν P 8,57
 ἐλεγεία. Ἐλεγείαι tit. X p. 35 sqq.
 ἐλεγχος (ὁ). ἐλεγχον P 1,36
 ἐλεγχος (τό). ἐλέγχεα T 10,1
 ἐλευθερία. ἐλευθερίαν C 5,2
 ἐλευθεροῦν. ἐλευθεροῖ C 16,1
 ἐλθεῖν v. ἔρχεσθαι
 ἐλίσσειν. ἐλίσσεται E 45,1
 ἔλπειν. ἔλπειν T 40,1
 Ἐλλαδικός X 6,4
 Ἐλλάς. Ἐλλάδα γῆν X 8,2 Ἐλλάδα
 X 6,3 T 48,5
 ἔλλειπειν. ἔλλειπτος E 100,15
 Ἐλλην. Ἐλλήνων T 3,3 25,2
 ἔλλοπος E 117,2
 ἔλλοψ. ἔλλοπος E 3,1
 ἐπιδοδώτης. ἐπιδοδῶται (?) T fr. 65n.
 ἐπιδοδολῆτης. ἐπιδοδῶται (?) T fr. 65n.
 ἐπιρίζειν. ἐπιρίζουσιν E 11,2
 ἐπίς. ἐπίδα T 21,4
 ἐμαυτοῦ. ἐμαυτὸν X (?) fr. 45
 ἐμβάλλειν. ἐμβαλλε T 14,1 ἐμβαλε
 E 115,11 T 28,3
 ἐμβριθής. ἐμβριθές P 8,59
 ἐμμενής. ἐμμενές T 58,1
 ἐμμύμνειν. ἐμμίμνει E 35,11
 ἐμός. ἐμός C 10,3 ἐμόν T 59,4 ἐμῶν
 X 8,2 ἐμῶν P 8,52
 ἐμπαιος. ἐμπαιος E 2,2
 ἐμπαλιν E 61,2 T 58,3 αὖ πάλιν ἔ. ἢ
 πρὶν E 100,20
 ἐμπεδόκαρπος. ἐμπεδόκαρπα E 78,1
 Ἐμπεδοκλῆς T 42,1
 ἐμπεδος E 17,11 26,10 ἐμπεδον P 8,30
 ἐμπεδόφυλλος E 77,78
 ἐμπάζεσθαι. ἐμπαζόμενον T 50,2
 ἐμπης P 1,31
 ἐμπίπτειν. ἐμπίπτοντος E 100,21

ἐμπλεως. ἔμπλεον X 22,2 P 8,24 ἔμ-
 πλει T 11,1
 ἔμπορος v. l. E 117,2 n.
 ἐμφαίνειν. ἐμφαίνονται E 131,4 ἐμφαί-
 νοντας E 62,7
 ἔμψυτος E 17,22
 ἐν [Thal.] 2 X 1,3. 6. 7 2,3. 7. 18 19 5,1
 22,1. 2 23,1 26,1 30,2 P 1,6. 19 6,5
 8,15. 26. 29. 31. 35. 49. 50. 54 10,1 12,3
 E 17,20. 29 20,3 21,2. 7 21,8 22,3
 26,1. 2 35,4. 67,1 68,1 73,1 75,2
 76,1 81,1 84,7 95,1 96,1 98,3 105,1
 127,1 126,9 129,1 135,1 137,4
 <143,1> T 12,1. 3 fr. 64 fr. 76 C 1,2
 3,3 hyperbaton μῆνός ἐν ὀγδοάτου
 δεκάτη E 68,1 cf. 63,1 ἐν δὲ = ἔνεστι
 δὲ T 20,1 T 58,1 tmesis: ἐν — ἐχέθη
 E 65,1
 ἐναλίγκιος. ἐναλίγκιον P 8,43
 ἐναλλάξ E 35,8
 ἐναντίος. ἐναντίον P 12,5 E 47,1 ἐν-
 αντιήν S 2,4
 ἐνάρθμιος. ἐνάρθμιον E 91,1
 ἐνδαιταῖα. ἐνδαιταῖσθαι C 15,3
 ἐνέδειν. ἐνέδμενος (?) E 128,10 not.
 ἐνεῖναι. ἐνεστι X 1,23 ἐν P 1,30 T 66,3
 ἐν δὲ v. ἐν extr.
 ἐνεκεν E 131,1 cf. τοῦνεκεν, οὐνεκεν
 ἔνεργε E 52,1
 ἐνεροί. ἐνέροισιν E 35,3
 ἐνθα X 2,2 P 1,11 E 27,1 76,3 121,2
 122,1 T 66,2 C 1,3 ἐνθα καὶ ἐνθα
 T 9,3
 ἐνθεν P 10,6 E 100,6 146,3 T 54,3
 ἐνί X 37,1 E 5,3 127,2 T 3,2 38,1
 66,6 ἐν (= ἐν, postp.) T 43,1 C 4,1
 ἐν (= ἐνεστι) v. ἐνεῖναι
 ἐναιαυτός. ἐναιαυτὸν E 78,1 ἐναιαυτοὶ X 8,1
 ἐνισπεῖν E 25,1
 ἐννεσίη. ἐννεσίησιν E 22,8
 ἐννομολίσχης T 25,1
 ἐννύχιος. ἐννυχίους E 62,2
 ἐνοπή. ἐνοπήν E 62,8
 ἐνορᾶν. ἐνορᾶται (?) E 94,2 n.
 ἐξ v. ἐκ
 ἐξαγορεύειν. ἐξερῆω E 114,2 ἐξερῶντες
 E 112,9
 ἐξαλος E 117,2

ἔξανατέλλειν E 61,2 ἔξαντέλλον E 62,4
 ἔξαπαταῖν. ἔξαπατήθην T 59,2
 ἔξαπίνης T 24,2
 ἔξαπολλῶναι. ἔξαπολίσθαι E 12,2 κῆξα-
 πόλοτο E 17,33
 ἔξειης E 31,1
 ἔξερσίν v. ἔξαγορεύειν
 ἔξέχκοντ(α) X 8,1
 ἔξιστάναι. ἔξ — ἴστατο E 36,1 ἔξίστημεν
 E 35,10 (v. ad ἴσταναι)
 ἔξόλλυσθαι E 11,3
 ἔξοχετεύειν. ἔξοχετεύων E 35,2
 ἔξω E 84,5. 11
 ἔοικίναι. ἔοικα E 112,5 ἔοικῶτα X 35,1
 P 8,60
 ἐπαγάλλεσθαι. ἐπαγαλλόμενος C 4,4
 ἐπάγειν. ἐπάξαι E 111,5
 ἐπακούειν. ἐπακουστά E 2,7
 ἐπακτικός (?) T 25,3 not.
 ἐπάνω T 45,3
 ἐπαιδός T 25,2
 ἐπαρκής. ἐπαρκῶς (?) E 22,4
 ἐπαρτής. ἐπαρτία (?) E 22,4
 ἐπαύξειν. ἐπαυξήσασθαι E 17,32
 ἐπεγείρειν. ἐπεγείρας T 24,2
 ἐπέαι X 10,1 P 1,2. 26 8,5. 22. 27. 37. 42.
 48 9,4 E 2,8 <15,4> 17,33 23,3
 30,1 35,3 59,1 111,2 ἐπὰ ἧ X 7,4
 ἐπαι τα E 73,1
 ἐπείγασθαι. ἐπείγασθαι P 1,7
 ἐπειδή P 9,1
 ἔπειτα P 6,4 8,19 E 100,6. 14 T 21,3
 ἐπελθεῖν v. ἐπείναι
 ἐπεσθαι. ἐπονται E 112,8
 ἐπεύχεσθαι. ἐπευχόμενος E 137,2
 ἐπέχειν. ἐπέχει T fr. 63
 ἐπί c. gen. E 112,10 c. dat. Cleostr. 1,1
 X 2,20 34,4 P 9,2 12,2 E 4,8 8,4
 82,2 100,3. 10 Θήρη: ἐπ(ι) T 57,2 ἐπ' ὧ:
 τε E 4,7 ἐπὰ c. acc. E 35,10 90,1 100,
 13 110,9 111,3 114,3 T 22,3 57,1
 ἐπὰ — ἱκάνοι P 1,1 ἐπὰ — ἴασι P 8,2
 ἐπὰ — ἴασι E 64,1 ἐπ' ὄξυ ἔβη E 90,2
 ἐπιβαίνειν. ἐπ' ὄξυ ἔβη E 90,2
 ἐπιγίγνεσθαι. ἐπιγίγνεται (?) E 17,30
 ἐπιδέρκεσθαι. ἐπιδερκῶτα E 2,7
 ἐπιδευής. ἐπιδεύεις P 8,33 ἐπιδεύεις T 42,3
 ἐπιδολωτής corrupte E fr. 65

ἐπεικεία. ἐπεικίης T 5,6
 ἐπιέναι. ἐπειμὶ X 7,1 ἐπὶ — εἶσι E 64,1
 ἐπήμει H 35,12 ἐπάλθοι E 14,1
 ἐπιήρανος E 129,3
 ἐπίηρος E 96,1
 ἐπιθάλλειν. ἐπιθάλλον X 31,1
 ἐπιθυμείν. ἐπιθυμοῦμαι [C] 19,3 ἐπα-
 θυμῶσασθαι X (?) 41,1
 ἐπιθυμῆναι T 71,1
 ἐπικεῖσθαι. ἐπικεῖμαι(αι) E 113,1
 ἐπικόπτειν. ἐπικόπτειν T 4,2
 ἐπικόπτης T 60,1
 ἐπιλήπτωρ. ἐπιλήπτορος T 45,2
 ἐπιμαίεσθαι. ἐπιμαίετο T 5,7
 ἐπιμάρτυρος. ἐπιμάρτυρα E 21,1
 ἐπιμαειγνύναι. ἐπιμαεικτός T 47,1
 ἐπίορκος. ἐπίορκον E 115,4
 ἐπίπαν. εἰς ἰ. X 3,4
 ἐπίπληξις. ἐπίπληξισον T 33,1
 ἐπιπρέπειν. ἐπιπρέπει X 26,2
 ἐπιπωλείσθαι. ἐπιπωλείται T 41,1
 ἐπίσημος. ἐπίσημον P 19,3
 ἐπιστέφειν. ἐπιστέφας E (?) 154,2
 ἐπιφάναι. ἐπιφῆμι E 9,5
 ἐπιφραδής. ἐπιφραδίως P 1,16
 ἐπιφρίσσειν. ἐπιφρίσκασθαι E 83,2
 ἐπιχθόνιος. ἐπιχθονίοισι E 146,2
 ἐπιχώριος. ἐπιχωρίων E 62,8
 ἐποικτῖρειν. ἐποικτῖραι X 7,3
 ἐπομνύναι. ἐπομνῶσασθαι E 115,4
 ἐποπτεύειν. ἐποπτεύσασθαι E 110,2
 ἐπορεύειν. ἐπορεύεσθαι E 110,6
 ἐπορεύεσθαι. ἐπορεύονται (i. e. ἐπόρουνται)
 E 137,2
 ἔπος X 7,3 P 1,26 ἐπέων P 8,52 T 41,2
 42,2
 ἐποχεῖν. ἐποχεῖτο (?) E 90,2 not.
 ἐποχεύειν. ἐποχεύετο (?) E 90,2
 ἐπτά X 8,1 T 23,1
 ἐπώνυμος. ἐπώνυμον E 17,24 [E] 156,1
 ἐρᾶν T 17,2 ἐρατὸν E 62,7
 ἐργάζεσθαι. ἐργαζόμενος C 17,2
 ἔργον. ἔργω S 2,5 ἔργα X 2,18 15,2
 P 10,3. 4 E 17,23 121,3 139,2 ἔρ-
 γων E 112,2 129,3 ἔργων tit. Menoccr.
 p. 171
 ἔρδειν. ἔοργεν E 22,3
 ἐρέβινθος. ἐρέβινθους X 22,3

- ἐρείδειν. ἐρείδῃ E 12,3 ἐρείσας E 110,1
 ἐρεῖν v. λέγειν
 Ἐρετραῖος. Ἐρετρῆ C 2,1
 ἐρευνᾶν. ἐρευνῶν E 101,1
 ἐρημαῖος. ἐρημαίης E 49,1
 ἐρημος. ἐρημον E
 ἐριδάντης. ἐριδάντω T 28,2
 ἐριδουπος E 4,11
 ἐρίζειν. ἐρίζεσθαι T 47,1 ἐρίζουσαν C 1,3
 ἐρίσσειν T 8,1
 ἐριθός T 21,2
 Ἐρίς T 21,1 ἐρίδι T 22,1 ἐρίδων E 124,
 2 T 10,2 50,2 Ἐρίδουσι E 20,4 ἔριαν
 T 66,7
 ἔριον. ἐρίων C 8,2
 ἐρισμός. ἐρισμοῦ T 28,3
 ἔριφος. ἐρίφου X 6,1
 Ἐρμῆς. Ἐρμῆν C 10,10
 ἐρόεις. ἐρόεσσα E 122,4
 ἐρύειν. ἐρύσασθαι (l. ἐρύσσασθαι) T 59,4
 ἐρύκειν. ἐρύκει E 100,18 ἔρυκε E 4,13
 ἔρυκε E 35,9
 ἔρχεσθαι. ἡλύθωμεν E 120,1 ἄθη
 T 69,1 [C] 19,3 ἄθαν T 51,1 v. ἵνα
 ἔρω. Ἐρωτα P 13,1 ἔρωτα C 14,1
 Ἐρωτων C 5a,2
 ἐς v. εἰς
 ἐσθής. ἐσθῆτα X 14,2
 ἐσθλός. ἐσθλά E 15,3
 ἐσορᾶν v. εἰσορᾶν
 (ἔσπειν). ἔσπειν T 1,1
 ἔσπ(ε) ἄν X 6,4 ἔσπ(ε) (?) E 42,2
 ἔσχατος P 11,3 ἔσχατον E 36,1 ἔσχατα
 E 35,10 100,4
 ἔσω E 75,1 100,18
 ἔσωθα(ν) X 30,2 E 100,13
 ἔταίρος. ἔταῖροι C 1,3
 ἔτερος. ἔτέρωι P 8,58 ἔτίρας E 24,1 ἔτα-
 ρησι E 24,1
 ἐτήτυμος. ἐτήτυμον P 8,18
 ἔτι P 1,37 8,1 E 35,9 T 26,1 (peculi-
 ariter adhibitum) T 59,3 cf. n. C 1,3
 E 100,12 (?) T 67,2 n. (?)
 ἔτοιμος C 15,3 ἔτόμος X 1,5
 ἔτος. ἔτε(α) X 22,4
 ἔτυμος. ἐτύμως X 8,4
 εὔ E 23,2 T 47,1 εὔ γ(ε) C 16,2
 εὐαγής. εὐαγίος P 10,2
- Εὐβότος T fr. 2
 εὐδοξος. εὐδόξοιο E 4,6
 εὐειδής S 1,2 εὐειδέ E 100,10
 εὐηκής. εὐηκία E 112,11
 εὐήνιος. εὐήμων E 4,5
 εὐθύς E 100,24
 Εὐκλείδης. Εὐκλείδω T 28,3
 εὐχομος. ἡυκόμοισιν E 127,2
 εὐκτητος. εὐκτητον C 10,9
 εὐκυκλής. εὐκυκλῶς P 1,29
 εὐκυκλος. εὐκύκλου P 8,43
 εὐμενής. εὐμενῶς E 110,2
 Εὐναίη E 123,1
 εὐνή. εὐνάς C 1,2
 εὐνις. εὐνίδες E 57,2 εὐνας E 147,2
 εὐνομία. εὐνομίη X 2,19
 εὐπορίη. εὐπορίην E 100,5
 εὐπρεπής. εὐπρεπέσσιν X 3,5
 εὐρίσκειν. εὐρίσσει P 8,36 εὐρας E 43,1
 εὐρεῖν E 2,6
 εὐρος E 42,3
 Εὐρύλοχος Pyrrhoneus T fr. 49
 εὐρυμέδων. εὐρυμέδοντος E 135,1
 εὐρύς. εὐρύν E 43,1
 εὐσεβής. εὐσεβέσσιν E 128,4
 Εὐσεβίη. Εὐσεβίης E 4,5
 εὐστερνος. εὐστέρονος (?) E 96,1
 εὐτε E 100,8 100,10,25 <112,7> 115,3
 ὅτε μὲν — τότε δέ, εὐτε δέ — δέ E 9,4
 εὐτέλεια. Εὐτέλεια C 12,2
 εὐτορνος. εὐτόρνονος T 67,7
 εὐτυκτος. εὐτύκτος v. l. E 96,1
 εὐφημος. εὐφήμιος X 1,14
 εὐφορος. εὐφορον C 10,9
 εὐφροσύνη. εὐφροσύνης X 1,4
 εὐφρων. εὐφρονος X 1,13
 εὐχεσθαι. εὐχεται E 2,6 εὐχομένωι E
 131,1 C 10,2 εὐχαμένους X 1,15
 εὐώδης. εὐώδης X 1,3
 ἐφίξεσθαι. ἐφελόμενοι T 30,3
 ἐφευρίσκειν. ἐφευρίσκουσιν X 18,2
 ἐφημέριος. ἐφημερίων E 131,1 ἐφη-
 μερίοισιν E 4,4
 ἐφιέναι. ἐφήσει P 8,12
 ἐφικάνειν. ἐπᾶ — ἐκάνοι P 1,1
 ἐφικνεῖσθαι. ἐφίκεται X 6,3 ἐφικτόν E 133,1
 ἐφορᾶν. vix eo pertinet ἐφορᾶσθαι E
 137,2 v. ἐφορᾶσθαι

ἔχειν X 1,24 14,2 ἔχων P 10,7 E 110,10
 ἔχω C 8,1 ἔχει X 1,12 P 1,12, 14
 8,15, 31 16,1 S 1,3 S 2,2 C 18,1
 ἔχουσι T 48,5 ἔχει κατά E 100,16 ἔχων
 X 1,17 2,4 E 4,10 T 5,6 16,1
 31,1 68,2 ἔχουσα C 4,2 ἔχοντα P 10,5
 G 1,1 ἔχοντας X 3,3 E 62,5 T 66,5
 εἶχεν T 38,3 εἶχον plur. X 15,5 ἔχον
 X 15,1 P 1,21 ἔσχεν T 54,1 ἔσθαι
 P 2,2 ἀπό — ἔσθαι E fr. 140 141,1
 ἔχθρος ἔχθη E 17,8 26,6
 ἐχθρός ἐχθρά E 22,6
 ἐχθίνοσ ἐχθίνοισ E 88,1
 ἔψειν T 13,1

ζάπεδον X 1,1
 ζαῖδωρος E fr. 151
 Ζεός E 6,2 128,1 Διός X 2,2 E 142,1
 Ζηός S 1,2 C 10,1
 Ζημία [C] 19,2
 ζῆν. ζώντων T 51,2
 Ζήνων. Ζήνωνος T 45,2
 ζητοῦν. ζητοῦντας (sic) X 18,2
 ζόφος P Schol. 8,56
 ζῶειν v. ζῆν
 ζωή. ζωῆς E 2,3
 ζωῖον *effigies*. ζωῖοισι E 128,5
 ζωός ζωῶν E 125,1
 ζωρός E 35,15

ἦ *aut* X 1,23 2,2, 4 15,2 P 8,10, 16
 E 4,11 11,3 50,1 133,2 T 48,1 50,1
 ἦέ X 15,2 E 2,9 T 60,3 ἦ—ἦ P 8,11.
 36 T 26,1 31,2 ἦ—ἦ T 4,1 ἦ—
 ἦ—ἦ E 9,1 *quam* P 8,45 E 4,10
 100,20 100,20
 ἦ P 1,27 E 110,8 T fr. 62 n. (?) 66,4 (?)
 68,1 ἐπὶ ἦ X 7,4
 ἦγεῖσθαι. ἦγέτο T 30,1 ἦγίσσασθαι P (?)
 20,2
 ἦγεμονεύειν. ἠγεμονεύει T 67,5 ἠγε-
 μόνευον P 1,5
 ἦδέ X 2,12 29,1 P 8,4, 50 11,1, 3 E
 17,10, 24 21,10 22,2 26,9 40,1
 100,17 107,2 112,8 T 9,1 ἦμὲν—
 ἦδὲ P 1,29, 30 τὰ — ἦδὲ T 45,2 ἦδὲ

inter τὰ—τὰ E 6,2 τὰ—καὶ—ἦδὲ—τὰ
 καὶ E 21,10, 23,6 τὰ καὶ—ἦδ(ε)—
 ἦδ(ε) E 38,3 *postpos.* Τετὰν ἦδ' αἰδῆρ
 (*praec* τὰ καὶ, ἦδ(ε) E 38,4 v. τὰ.
 ἦδεσθαι. ἦδονται E 107,2
 ἦδη [Thal.] 2 E 117,1
 ἦδονή. ἦδονή C 5,1
 ἦδονοπλήξ T 58,4
 ἦδουεπής T 30,2
 ἦδύλογος ἦδύλογου T 67,4
 ἦδύνειν. ἦδύνεσθαι T 17,1.
 ἦέ v. ἦ
 ἦήρ v. ἀήρ
 ἦθμός. ἦθμοῖο v. l. E 100,19 ἦθμοῖ
 Menecr. 1,1
 ἦθολόγος ἦθολόγον T fr. 62
 ἦθος E 17,28 110,5
 ἦι E 4,13 16,1 (*an dat.?*) E 57,1 ἦι
 μὲν—τῆι μὲν—ἦι δὲ—ταύτηι δὲ E
 17,9 sqq. 26,8 sqq.
 ἦιπέρ τε E 133,2
 ἦλάσκειν. ἠλάσκουσιν E 121,4
 Ἠλέκτρα *stella* Pliadum cf. Sminth. 2
 p. 172
 ἦλέκτωρ E 22,2
 ἦλέματος. ἠλέματος *vanum hominem*
 T 34,3; *in vanum* (*adv.*) *coniect.* T
 66,4 not.
 Ἠλιάς. Ἠλιάδες P 1,9
 ἦλ(θ)ιος T 34,4
 ἦλίκος. ἦλεων C 18,1
 ἦλιξ. ἦλικα *neutr. pl.* E 17,27 38,1
 Ἠλιόπη E 122,1
 ἦλιος P 11,1 E 40,1 E(?) fr. 154 ἦλιος
 X 31,1 ἦλιος S 1,3 ἠελίοιο P 10,2 15,1
 E 27,1 56,1 71,2 ἠελίου E 115,11
 ἦλιον E 21,3
 ἦμαρ Cleostr. 1,1 E 139,1 ἦματος P 1,11
 ἦμὲν—ἦδὲ P 1,29
 ἦμίτερος. ἦμίτηρ T 2,12 ἦμίτηρος E
 5,2 ἦμίτερον P 1,25 ἦμίτεροι E 133,2
 ἦμίτερας E 131,2
 ἦν E 111,5. v. ἄν, ἰάν
 ἦνεκῆς. ἦνεκῆσ *adv.* E 17,35 ἦνεκῆσ
 E 135,2
 ἦν(ι)(α) T 17,1
 ἦνίοχος ἠνώχοισιν P 1,24
 ἦπαρ E fr. 150 cf. A 79 (p. 97, 39)

ἥπιος ἥπιον P 8,57
 ἥπιόφων E 35,13
 Ἡρακλεία λιβός cf. E A 89 (p. 103,17)
 Ἡράκλειτος T 43,1
 Ἡρη E 6,2
 ἥρωσ ἥρω T 24,1
 ἥσθαι ἥσο E 17,21
 Ἡσιόδος X 11,1 cf. fr. 13
 ἥσων ἥσον P 8,48 ἥσω T 45,3
 ἥσυχία ἥσυχός T 67,2
 ἥτορ P 1,29 T 67,1
 ἥυκομος v. εὐκομος
 ἥύς ἥμα E 128,10
 ἥύτε T 34,2
 Ἡφαίστος Ἡφαίστιο E 96,3 Ἡφαί-
 στωι E 98,2
 ἠχῆεις ἠχῆισσαν P 135
 ἠχώ. ἠχοῦς T 22,2
 ἠώς ἠσά Cleostr. 1,2 ἠῶ E fr. 154

θάλασσα X 30,1 E 22,2 27,2 θάλασσαν
 E 55,1
 θαλασσονόμος θαλασσονόμος (θαλασ-
 συνόμων) E 76,1
 θαλίθειν θαλίθοντος E 20,3
 θάλειος θαλίσιος E 112,6
 θαλῆς X fr. 19 θάλητα T 23,1
 θαλίη X 1,12
 θάμνος E 117,2 θάμνων E 9,2 θάμνοισι
 E 20,6
 θάνατος [C] 19,2 θανάτοιο E 8,2 θά-
 νατον E 10,1
 θαρσαλῖος θαρσαλίον T 58,1
 θάρσος θάρσει E 4,8
 θαῦμα E 35,17 θαύματα T 19,1
 θεά P 1,22 voc. C 12,1
 θεανώ θεανοῦς [E] 155,1
 θεῖν θεῖον E 53,1 θεῖοντα E 17,34 21,13
 26,3 θεῖσται T 31,2
 θεῖος θεῖου T 68,3 θεῖον E 132,1
 θεῖσειν θεῖσις T 52,1 θεῖον E 62,6
 θελημός θελημά 35,6
 θελυμνος θελυμνα E 21,6
 θεμερώπις E 122,2
 θέμις P 1,28 8,32 E 4,4 9,5
 θεόθεν E 115,13

θεός X 28,1 38,1 E 112,4 128,1 cf.
 E A 32 p. 89,12 θεοῦ E 23,11 T
 67,5 θεοῖο E 51,1 θεόν X 1,13 T
 80,2 θεοῦ X 18,1 E 4,1 21,12 146,3
 θεῶν X 1,24 15,4 34,2 P 13,1 E
 115,1 131,4 132,2 θεῶσι(θ) X 11,1
 23,1 θεοῦς X 14,1 (16,1) E 23,3
 T 5,4
 θέρειος θερείου E 111,7
 θερμός θερμόν P 11,3 E 21,3 90,2 (?)
 θερμῶν E 90,2 (?) θερμοτήρας E 67,1
 θέριμος θέριμων C 18,2
 θεσμοφοριάζειν θεσμοφοριάζουσι cf. D
 fr. 4
 θεσπίσιος θεσπεσίσιον E 84,9 θεσπι-
 στήθεν E 96,4
 θηβαῖος θηβαῖον C 16,1
 θῆλυς θῆλυ P 12,5 θηλυτέρω 12,6
 θῆρ. θῆρας E 21,12 130,2 θηρῶν E
 9,2 26,4 θηροῖ E 20,7 θῆρσσι F
 127,1 θῆρας E 23,7
 θῆρα θῆρη T 57,2
 θῆρειος θηρείων E 101,1
 θνητός E 17,26 112,4 θνητ(ά) E 35,14
 θνητῶν E 4,7 8,2 17,3 23,10 35,7.
 16 71,3 113,2 115,7 124,1 θνη-
 τῶσι(ν) X 18,1 23,2 36,1 E 17,22 22,3
 θοάζειν E 4,8
 θοός θοῶι E 73,2 θοά E 134,3 29,2
 θοῆσιον E 134,5
 θορητικὸς X 16,2
 θόωσα E 122,3
 θορξ. τρίχες E 82,1
 θορύπειν θορυφέσθαι (?) E 17,5
 θύειν θύοντας E 137,3 θύον E 100,24
 θυμός P 1,1 (?) θυμόν E 128,10 137,6
 145,2
 θυμόν C 4,5
 θύρετρον θυρέτρων P 1,17 θυρέτρους 1,13
 θυσις θυσιῶν E 128,6
 θυώδης θυώδους E 128,6

ἱαμβος ἱαμβοῖ tit. S p. 169
 ἱατρός ἱατροῦ C 13,1 ἱατρῶν [E] 157,1
 ἱητρῶν [E] 156,1 ἱητροῖ E 146,1
 ἰδί E 20,7
 ἰδέα ἰδέσιον E 35,17 ἰδέας X 15,4

ἰδιος ἰδίου (form.) E 2,8
 ἰδος calor. ἰδος E 62,5 ἰδει E 21,4
 ἰδα E 73,2
 ἰδρώς ἰδρωτά E 55,1
 ἰέναι. ἐπὶ — εἰς E 64,1 ἦς (?) E 42,2 met.
 ἦσαν (sic) X 3,8 Διδόν E 131,2 Διδόν
 E 17,32 Διδόμαι E 85,1
 ἰέναι. ἦσι X 1,7 ἰσσι indic. T 30,3
 <ἰ> P 1,6 ἰσσι 12,2
 ἰερός ἰερὸν E 184,4
 ἰθύνειν. ἰθύνει P 6,6
 ἰθύς P 1,21
 ἰκάνειν. ἐπὶ — ἰκάνει P 1,1 ἰκάνειν 1,25
 ἰκνεῖσθαι P 8,46 ἰκνεῖται X 28,2 ἦμαι
 P 3,2 ἰκτε E 35,3 ἰκμαι E 112,7
 ἰκνῶται E 9,1 ἰκῶμαι E 62,6 110,9
 ἰλαός. ἰλάρα E 40,1 ἰλάρα E 85,1
 ἰλάσκειν. ἰλάσκοντο E 128,4 ἰλάσκω(αι)
 10,10
 ἰμεῖρειν. ἰμεῖρουσαν T 38,2 ἰμεῖρται T
 67,1
 ἰμερόεις. ἰμερόν P (?) 20,3
 Ἰνδαλμοί τίτ. T fr. 67 sqq.
 ἰότης ἰότης E 109,1
 ἰπκος. ἰπκοί X 15,3 P 1,1 ἰπκων X
 2,12 ἰπκοί P 1,25 ἰπκοῖσαν X 2,10
 15,3 ἰπκοί P 1,21
 Ἰρις E 50,1 Ἰριν X 32,1
 ἰς <T 26,2>
 ἰσθμός. ἰσθμῶ E 100,19
 ἰσογράφος (?) T 30,2
 ἰσοκράγος (?) T 30,2 n.
 ἰσοκαλής. ἰσοκαλῆς P 8,44
 ἰσος. ἰσος E 28,1 [l. ἰσων] E 29,3 ἰση
 E 17,20 96,1 ἰσων P 8,49 T 60,2
 ἰσων adv. E 100,25 ἰσα E 17,27 ἰσων
 P 9,4 ἰσώτατος T 68,4
 ἰσάναί. στήσις C 7,2 ἰσταδ' T 59,6
 ἰστανῶ X 1,4 ἰστανῶ (sic Simpl., praec.
 ἀμικ') imperfectam inter imperfecta
 derivandum a Sicilianā praec. στήσιον
 E 35,8 ἰσῶων X 17,1
 ἰσχός P 8,12 ἰχθῦς sing. 117,2 ἰχθῦς
 nom. plur. E 21,11 ἰχθῦσιν E 20,6
 ἰχθῦς acc. pl. E 23,7
 ἰχνος (?) E 46,1

Κάδμος. Κάδμον T 61,2
 καθαρός (cf. E A 32 p. 69,14). καθαρὸν
 X 1,1,8 καθαρῶς P 10,2 καθαρῶν E
 4,2 καθαρῶσι X 1,14 E 65,1 καθαρῶ-
 ῶν E 110,2
 καθύπερθεν X 5,2 E 42,2
 καί. καί — καί X 15,4 P 16,4 E 72,1
 καί — τὸ 8,41 τὸ — καί X 8,1 23,1 30,4
 33,1 E 15,4 17,20 17,27 21,11 30,1
 30,1 98,5 102,1 122,2 T 30,2
 68,3 C 2,1 18,2 τὸ καί [Thal.] 2
 X 11,3 12,2 34,2 P 1,11 4,3, 5 5,1
 8,4 34,40. (bis) 9,2 10,6 E 11,3 17,11
 21,4, 6 36,4, 10 62,5 118,1 110,1
 122,1 T 9,4 48,5 58,1 τὸ — τὸ — καί
 P 11,2 E 21,9 τὸ — τὸ καί E 22,7
 98,2 117,2 121,2 τὸ — καί τὸ E 12,2
 τὸ — καί — τὸ E 121,3 καί τὸ — καί τὸ
 E 129,6 τὸ καί — καί — καί E 146,1, 2
 τὸ — τὸ — καί — τὸ καί E 128,1, 3 τὸ
 καί — τὸ E 71,2 τὸ — τὸ καί — καί
 E 123,1 τὸ — τὸ καί — καί τὸ E 21,12
 E 23,7, 8 τὸ — καί — ἦδὲ E 21,10
 23,6 τὸ — τὸ καί — ἦδὲ E 22,2 τὸ
 καί — ἦδὲ — ἦδὲ E 38,3
 καί adv. X 2,4, 10 32,1 34,3 P
 1,31 8,3 (?) 9 16,5 E 9,5 16,1 17,15.
 22 21,2 25,1 64,1 106,2 111,7
 115,13 T 5,1 54,1 58,2 59,1
 καί γὰρ T 54,1 καί μὲν X 37,1 καί
 μὴν C 1,1 3,1 καὶτοί X 15,5 καὶ P 6,9
 κάκιστος (?) P 8,58 χούτως P 8,90 κῆ-
 σπύλατο E 17,33 κῆν <S 2,2> C 7,1
 κῆσιν <S 2,3> κούκ <S 2,3>
 praeter hoc locus simpliciter καί εκ-
 tat [Thal.] 1, X ¹¹⁶/₂₈, P ¹⁵⁸/₂₈, E ⁴⁸⁰/₂₈,
 S ⁷/₈, T ¹⁴⁶/₃₀, C ⁶¹/₁₄
 καίειν. καίειται E 52,1
 καινούναί. καινούται E 23,9 κατὰ γῆρα κέ-
 κασται (timea.) E 184,1
 καίριος. καιρίων E 111,6
 κακός. κακῶ P 1,26 κακῶν E 137,4 κα-
 κῶν [C] 19,1 κακ(ά) T 10,1 κακῶν
 E 111,1 T 71,1 κακῶς E 5,1 κακῶσι
 E 20,4
 κακότης. κακότητος E 112,3 144,1 κα-
 κότητων E 145,1

- καλεῖν. καλούσαι(ν) indic. X 2,5 32,1
E 15,2 καλόντας E 17,24 καλούσαι E 9,5
Καλλιόπεια E 131,3
Καλλιστώ E 122,3
καλός corrupto T fr. 15 καλή C 4,2
καλόν E 25,1 καλών C 16,2
καλυκοστέφανος. καλυκοστεφάνοισιν E
(?) 154,2
καλύπτρα. καλύπτρας P 1,10
καμασθήν. καμασθήνης E 72,1 καμασθήνων
E 74,1
κάματος. καμάτοισιν [E] 156,3
κάμπτειν. ἑκαμψα C 17,1
κάνθαρος. κανθάρου C 10,6
κανών. κανόνα T 68,2
καπνός. καπνόλο E 2,4 καπνόν C 13,2
κάρα. κάρη T 21,4
καρπαλίμως E 51,1
καρπός. καρπών E 78,1
καρποφόρος. καρποφόροισιν E (?) 154,2
κάρτα (?) E 5,1
καρύκη T 3,1
κασιγνήτη T 21,2
κατά c. gen. E 112,1 c. acc. X 10,1
P 1,3. 21. 34 2,3 8,29. 58 9,2 19,1
E 2,1 9,1. 2 (bis). 3 17,13 26,12 54,1
59,1 78,1 84,6 100,2 110,6 121,4
κατά ταῦτά T 67,3 καθ' ὅσον E 104,1
ἐχη κατά E 100,16 κατά γῆλα κείσται
E 134,1 κατά — ἔδουσι E 137,6
καταγράφειν. κατέγραφε(ς) T 5,4
καταθνήσκειν E 11,3
κατάσσειν. κατὰσσευσα E 134,5 κατὰ-
σσευται E 100,7
κατακαινύσαι (?) . κατά γῆλα κείσται
E 134,1
κατακέσθαι. κατακέμιμον X 22,2
καταλέγειν. κατέλεξα E 35,2
καταλείβειν. καταλείβεται X 37,1
καταμίσγειν. καταμίσγεται M 93,1
καθαρός. Καθαροί tit. E p. 149 sqq.
κατάστρογος. καταστρόγος E 87,1
κατασφρηγίζειν. κατασφρηγισμένον E 115,2
κατατιθέναι. κατέθεντο P 8,39. 58 19,3
κατατρίβειν. κατέτριβον C 1,4
κατατρύγειν. κατατρώξαντες T 66,6
καταφαίνειν. καταφαίνεται T 68,1
καταφθίνειν. καταφθιμένον E 111,9
καταφθινύθειν. καταφθινύθουσιν E 111,4
κατίδειν. κατά — ἔδουσι E 137,6
κατέρχεσθαι. κατέρχεται E 100,24 κα-
τέθειν D 1,2
κατέχειν. κατέχη v. l. [E] 157,2 ἐχη
κάτα E 100,16
κατίτερος. κατίττερον E fr. 92
κάτω X 28,2
κἄ (κἄν) X 1,17 2,6. 7. 8. 10 5,1 15,4
42,1 (?) P 8,19. 23. 46. 47 E 12,3 14,1
17,32 110,1 115,4
κειμήλιον X 2,9
κῆνος. κῆνον E 35,3 κῆνοισιν E 128,1
129,1 v. ἐκῆνος
κεῖσθαι κῆται P 8,29
κελαινός. κελαινοῦ E 111,6
κέλευσθαι κέλται E 5,2
κέλευθος P 4,4 6,9 κέλουθον X 7,1
κελεύθων P 1,11 κελύθους E 35,15
115,8
κενός sim. v. κενός
κενόδοξος (?) T fr. 53
κενός. κενόν E 13,1 14,1 κενῆς T 11,1
κενόν adv. T 21,1 κενώτερον T 20,2
κενοῦν. κενώσται E 16,2
κενοφροσύνη. κενωφροσύνης T 43,2
Κένταυρος. Κενταύρων X 1,22
κεραίειν v. κεραυνίαι
κέραμος. κεράμιος X 1,6
κεραυνίαι. κεράσιμα X 5,1 κεραιμένον
E 71,3 κεραιομίνοιον E 35,3 ἐκητο (?)
κέρητο (?) E 35,15 not.
κέρασον X fr. 39
κέρδος E 112,9
κέρμα *particula*. κέρματα E 101,1 *pe-*
cutia. κέρματος C 4,7
κεῦθαι E 100,5
κεφαλή. κεφαλῆ E 134,1
κῆλησις. κηλήσις (?) T 33,1 not.
κῆρ. Κηρῶν E 121,2
κῆρυξ κηρύκων E 76,3
κηφήν. κηφῆνας T 66,8
κικλήσκειν. κικλήσεται E 105,2
κίμβιξ. κίμβικα fr. 21
κινδαφός. κινδαφόλο T 38,3
κινεῖν. κινούμενος X 26,1
κινώ E 123,2
κιρνάαι v. κεραυνίαι

κλαδάσσειν. κλαδασόμενον E 100,22
 κλάδος. κλάδοι E 29,1 134,2
 κλαίειν. κλαύσαι E 118,1
 κλεινός. κλεινός C 12,2
 κλέος X 6,3
 κλέπτειν X 11,3 12,2
 κλεψύδρα. κλεψύδρη E 100,9
 κληρίς. κληρίδας P 1,14
 κλίνη. κλίμη X 22,2
 κλύειν E 112,11 κλύθι E 1,1 κλύθι
 E 17,14 κλύθι E 62,3 κλύθι C 10,2
 κλυτός. κλυτός [E] 155,1 κλυτός C 10,6
 κόγχη. κόγχαισι E 76,1 κόγχη T 3,2
 κόγχων C 7,1
 κούριος. κούριος P (?) 20,2
 κόκκος E 98,1 T 66,3
 κοκκουστής T 49,1
 κόλαξ. κόλαξι C 13,2
 κόλλα. κόλλησι E 96,4
 κολλῶν. κολλήσεις E 34,1
 κομίζειν. κόμισαι P 4,1
 κόρη *puella* E 117,1 κόραι P 1,5. 9. 15.
 21 κόρας 17,1 *pyrilla* κόρη E 84,8
 κοριάννον. κοριάννου T 14,1
 κόρη. κόρησι E 57,1
 κορυφή. κορυφῆς v. l. [E] 157,2 κορυ-
 φῆς E 24,1
 κόσμος. κόσμον P 2,3 E 26,5 134,5
 Κότος E 121,2 Κότωι E 21,7
 κούρη v. κόρη
 κούρος E 117,1 κούροι P 1,24 [E] 155,1
 κούρους 17,1
 κοῦφος. κοῦφα T 9,3 κοῦφοτατοι T 39,2
 κραδαίνειν. κραδαίνει X 25,1
 κραδίη. κραδίη T 16,1
 κραινείν. κραινέω E 111,2
 κρᾶνεια. κρᾶνείης D 1,1
 κράς. κράτων P 1,10
 κρᾶσις. κρᾶσιν P 16,1 κρῆσις E 21,14
 κρῆσις E 22,7 κρᾶσιν E 22,4
 κρατείν. κρατέω C 5a,1 κρατέουσι(v) indic.
 E 5,1 17,29 partic. E 26,1
 κρατερός. κρατερός P 8,30
 κρατήρ (sic) X 1,4
 Κράτης *synthesis*. Κράτης, Κράτητα C 16,1
 κρατύνειν. κρατύνων E 100,19 κρατύναι
 E 73,2
 κρέας T 31,2 52,1

κρημνός [E] 157,2
 κρήνη. κρηνῶν E 143,1
 κρήσις v. κρῆσις
 κρίνειν. κρινεν E (?) 154,1 κρινόμενον
 E 62,2 κρίναι P 1,36 κρινάντο P 8,55
 κρίπται P 8,16 70,1
 κριός *signum* Cleostr. 2
 κρίσις P 8,15
 Κρόνος E 128,2
 κρούωμα E 6,3 cf. E A 33 p. 89, 20
 κρύπτειν. κρύπται [E] 157,2
 κρύσταλλος cf. E A 51 (p. 92, 13). 54
 (p. 92, 32) 55 (p. 92, 45)
 κρύφος. κρύφωι E 27,3
 κτᾶσθαι. ἐκτῆσαι E 129,2 132,1 κί-
 πτηται C 4,7 ἐκτῆσαι E 110,4
 κτέανον. κτεάνων 2,8
 (κτέαρ). κτεάσων <C 5a,1>
 κτῆμα. κτῆματα (?) C 10,7 n.
 Κτησίβιος T 16,1
 κτίζειν *creare*. κτίζοντα E 23,6
 κτίλος T 41,1 κτίλα E 130,1
 κύαμοι. κύαμον C 7,1 κύαμων E 141,1
 κυβερνᾶν. κυβερνᾶ P 12,3
 Κυδοιμός E 128,1
 κυδρός. κυδρότερος X 2,6
 κύκλος. κύκλω E 35,10 κύκλω E 26,1
 κύκλον E 17,13 26,12 36,4 43,1 47,1
 T 67,7 κύκλωι P 1,8
 κυκλοτερής E 27,4 28,2 45,1
 κύκλωψ. κύκλωπος P 10,4 κύκλωσα E 84,8
 κυλίνδαιν. κυλίνδεται T 21,3
 κύλιξ. κύλιξις X 1,2 κύλιξις X 5,1
 κύμβη. κύμβησις E 20,7
 κύνεος. κύνεον T 58,2
 κύντατος v. κύων
 Κύπρις E 73,1 128,3 Κύπριδος E 75,2
 95,1 98,3
 κύρειν. κύρι P 8,49 T 48,5
 κυρτώ C 9,1
 κύων. κύντατος T 51,1
 κυφός [C 9,2]
 κώδων E fr. 99
 κωκύειν. κώκυσα E 118,1
 κωλῆ. κωλῆν X 6,1
 κωφός. κωφοί P 6,7

- λαβάργυρος T 18,1
 λαγγάνειν. λάγς E 96,2 λάχοι X 2,10
 λαχίν X 6,2 λαχόντας E (?) fr. 154
 λαιγγί E 20,3 λαιλόγγια E 102,1 λα-
 λάγγισι E 115,5
 λάινος P 1,12
 λαιός. λαισίαι P 17,1
 λακεδάν. λακεδόνων (l. ληκεδόνων) T
 fr. 65
 λάλος. λάλην T 22,3
 λαμβάνειν. λαβίν E 133,2
 λαμπάς. λαμπάδος P 10,3
 λάμπειν. λάμπασκεν E 84,6
 λαμπρός. λαμπρόν E 21,3 S 1,3
 λαμπτήρ. λαμπτήρας E 84,3
 λαμυρός. λαμυρόταρον T 7,1
 λαξόος T 25,1
 λαός. λαών T 9,3 λαοίσι X 2,15
 λαρινός. λαρινού X 6,2
 λάσιος. λάσιον E 27,2
 λάσκειν. λάλακία T 21,1
 λατομία (?) X A 33 p. 32,3
 λατρεία. λατρείης T 48,2
 λαχνηείς. λαχνηέντα E 134,3 λαχνηέντες
 E 67,3
 λέγειν. λέγω X 8,4 22,1 34,2 λέγειν
 P 6,1 λέγω E 38,1 έρω P 4,1 E 8,1
 17,1. 16 T 68,1 έπειτα E 17,15 έπειτα(?)
 T 42,2 not. ειπέν E 4,7 ειπών X 34,3
 T 34,1 ρηθέντα P 1,37 E 39,2 λιλαιται
 [Thal.] 2
 λαιμών. λαιμώνια E 121,4 λαιμώνιας E 66,1
 λείπειν. λείπεται P 1,38 8,2
 λειριόεις. λειριόεσαν T 30,3
 λείρις. λειρίδες E 82,2
 λεπτός. λεπτήσιον E 84,3
 λεισχών. λεισχίνα T 45,2
 λευγαλίος. λευγαλίαις T 66,7
 λευκός. λευκόν E 33,1 68,1 λευκά E
 96,3
 λευκώλενος. λευκώλενας E 4,3
 λεύσσειν. λεύσσει P 2,1 λεύσσεισαν E
 129,5
 λίων. λόντας X 15,1 E 127,1
 λήγειν. λήγα E 17,6. 12 26,11
 ληκεδών v. λακεδών
 ληκητής T 42,2
 λιάζισθαι. λιάζισθης E 2,8
 λίβανος. λιβάνου E 123,6
 λιβανωτός X 1,7
 λιθόρριπος. λιθορρίων E 76,2
 λίθος T 41,2
 λιλαίεσθαι. λιλαίμενος E 100,18
 λιμήν. λιμένες E 112,3 λιμένεσαν E 98,3
 λίμνη. λιμνησκον E (?) fr. 154
 λιμός C 14,1 λιμόν C 3,3
 λπόξυλος. λπόξυλον E 21,2 71,1
 λίσσεσθαι. λισσομένοι E 137,3
 λιτός. λιτόν T 3,2 λιτόν C 10,4
 λίφαιμος. λίφαιμοι E 100,1
 λιχνόγραυς. λιχνόγραυον T 38,1
 λίχνος C 4,4
 λόγος. λόγου E 17,26 35,2 λόγου E
 5,3 λόγου P 1,36 λόγον X 7,1 P 8,50
 E 131,4 λόγου λόγον E 35,2 λόγων
 T 26,1 λόγου X 1,14 λόγουον P 1,15
 λοκάς. λοκάδ(α) C 6,1
 λοχάζειν med. λοχάζετο E 84,8
 λυγρός. λυγρώι E 109,3
 Αυδός. Αυδοί X fr. 4 Αυδών X 3,1
 T 3,2
 λύειν. λύθειν E 15,4
 Αυκόρογος T 4,1
 λυμάντωρ. λυμάντορες T fr. 65
 λύρα cf. S 1,1
 λύσσα. λύσαν T 28,3
 λύχνος. λύχνον E 84,1
 λωφάν. λωφάστε E 145,2
 μάγειρος. μαγείρωι C 13,1
 μάζ(α) T 3,1
 μάθη E 17,14
 μαθηταίη. μαθηταίης T 54,1
 μάλισσθαι. μαινομένοι E 115,14
 μάλισσθαι. μαιόμενος C 10,7
 μάκαρ. μάκαρες T 66,5 μακάρων E 115,6
 131,4
 μακραίων. μακραίονος E 115,5
 μακρός. μακρά E 72,1 79,1 μακροῖσι
 E 54,1 μήιστον E 129,2
 μάλα X 2,13 P 8,3. 28 E 110,3 114,2
 μάλλον X 2,19 P 8,23. 48 E 22,4 67,3
 91,1 ούδεν μάλλον T fr. 80 μέλισσα E
 22,6 98,1 105,2 129,3
 μαλακός. μαλακῆι X 22,2 μαλακίσι P 1,15

μαλθ' ακός P Schol. 8,56
 μανθάνειν. μάνθανε P 8,52 μαθήσαι
 P 1,31 ἔμαθον C 8,1 μάθον E 35,14
 μαθεῖν corrupto T 66,4 μαθόντας X 3,1
 μαμάθησε E 17,9 26,8 μαμάθησαν T 13,1
 μαμαθήσασι X 10,1
 μανία. μανίη E 4,1
 μανός. μανά E 75,1
 μαντεύειν. μαντεύσατο E 15,1
 μάντις. μάντις E 146,1
 μαντοσύνη. μαντοσυνών E 112,10
 μαραινεῖν. μαραινομένους [E] 156,3
 μάργος. μάργω E 100,7
 μάρπτειν. μάρπτε E 90,1 ἔμαρπεν C
 8,2 μάρφωσι E 23,3
 ματαίως E 39,2
 μάτην (?) T 66,4 not.
 μάχεσθαι T 22,1
 μάχη. μάχος 1,21
 μεγαλόφρων. μεγαλόφρονος T 44,1
 Μέγαρα. Μεγάροις C 1,2
 Μεγαρεύς. Μεγαρεῦσιν T 28,3
 μέγαρον. μεγάρουσι E 137,4
 μέγας X 30,4 T fr. 15 μέγα E 30,1
 112,1 113,1 T 34,4 45,1 [C] 19,1
 μεγάλιο X 30,2 μέγαν E 41,1 50,1
 μεγάλων P 8,26 μεγάλοισι P 1,13 μέγα
 adv. P 8,57 E 137,2 μεζών E 96,4
 μεζον P 8,44 E 59,1 μέγιστος X
 23,1 μεγίστη E 133,2 μέγιστον E
 128,9
 μέγεθος [E] fr. 159
 Μεγιστώ E 123,2
 μέδειν. μέδει E 17,28
 μεθιέναι. μεθῆι E 100,20
 μέθυ X 5,2
 μεγνύναι. μελκάντε E 23,4 μεγῆν P 12,5
 μεγόντων E 8,3 μέγαν corrupto, μεγόντα
 (?) E 9,1 μεγθόντα E fr. 92 μεμα-
 γμένα E 61,3 v. μίσηεν
 μελίχος X 1,6
 μείων v. ὀλίγος
 μελάγκουρος E 122,4
 μέλας. μέλαν (?) E 94,1 n. μέλας E
 67,2 μέλας X 16,1
 μελεδήμων. μελεδήμονες E 112,2
 μέλειν C 18,2 μέλει T 28,1 <μλε> E
 131,2 ἔμειλεν T 48,4 μέμηλεν E 132,2

μελέτη. μελέτησαν E 110,2 μελάτας E 131,2
 μέλι X 38,1 T fr. 74 μελιτος X 1,10
 Μέλισσος. Μέλισσον T 45,2
 Μελισσοουργικά tit. Menocr. p. 172
 Μελίτη X A 33 p. 32,5
 μελιτόν. μελιτών E 128,7
 μέλλειν. μέλλα P 8,20
 μέλος μεσθόντων. μελιών P 16,1,3 E 20,1
 35,11 62,7 63,1 101,1 μέλισσιν E 82,2
 ἑθιμμέλισσιν E 30,1
 μὲν simpl. X 2,1 35,1 P 8,21 E 20,1
 22,1 47,1 62,4 76,1 100,10 104,1
 125,1 135,1 T 12,1 71,1 μὲν — δέ
 X 1,13. 15 28,1 P 4,3. 5 8,17. 18
 17,1 E 2,1 4,1 5,1 17,7 21,3 23,4
 26,5 35,3 37,1 57,1 61,1 75,1
 84,4. 10 100,4. 6. 16. 23 114,1 T 66,3
 C 17,1 μὲν — μὲν — δέ — δέ E 9,1
 sqq. 17,9 sqq. 26,8 sqq. μὲν — δέ
 (hoc pluries repet.) E 90,1 115,9 μὲν
 — δέ — δέ — ἀτάρ — δέ — δέ τε E
 109,1 ὁ μὲν simpl. non resp. δέ E 41,1
 ἢ μὲν E 63,1 τὰ μὲν E 65,1 τοὺς μὲν
 E 62,6 οἱ μὲν — οἱ δέ E 112,10 τὴν
 μὲν — ἢ δέ E 17,4 τῆι μὲν — τῆι δέ
 E 61,3 τοτὲ μὲν — τοτὲ δέ E 17,1. 16
 οὔτε — οὐδὲ μὲν — οὐδὲ — οὐδὲ E 27,2
 οὔτε — οὐδὲ μὲν ter repetitum X 2,17
 ὄφρα μὲν τε — τόφρα μὲν οὖν — δέ E
 15,2 οὐ μὲν — οὐ (ter) — ἀλλά E
 134,2 μὲν τε — δέ τε E 35,11 μὲν —
 ἀλλά T 5,6 μὲν — ἀτάρ P 8,56 μὲν
 δ' αὐτε E 20,2 γὰ μὲν T 45,3 καὶ μὲν
 X 37,1 μὲν οὖν [Thal.] 2 X 34,1 E
 102,1 103,1
 Μενέδημος. Μενέδημον T 31,1
 μένειν. μέναι P 8,30 μένησι Cleostr. 1,1
 μένον P 8,29 μέναι (?) T fr. 62 v. μίσηεν
 μένος P 11,3 E 27,2 111,3. 9 115,9
 T 58,2
 μέντοι T 66,5
 μερίζειν. μεριστόν T fr. 76
 μέριμνα. μέριμναι E 11,1 μερίμνας E 2,2
 110,7
 μέρος E 2,3 μέρει E 17,29 26,1. 2 μερέων
 E 96,2 μέρισσιν E 22,1
 μέσος. μέσον X 1,11 μέσω P 12,3 C 4,1
 μέσηι E 35,4 μέσωσ' X 1,7

μεσοθήεν P 8,44
 μεστός X 1,4
 μετά c. gen. T 67,2 C 8,1 c. dat. E
 17,25 112,5 T 45,2 μετά δι P 12,2
 μέτα (= μέτεσι) P 9,4
 μεταλλᾶν. μεταλλῆσαι T 48,4
 μεταλλάσσειν. μεταλλάσσοντα E 115,8
 μετανάστης. μεταναστῶν (?) T 39,2 not.
 μετάρσιος. μετάρσιον E 35,9
 μεταφύειν. μετέφυν E 108,1
 μετείναι. μετήη X 2,15
 μετέπειτα T 5,1 P 19,2
 μετέρχασθα ιX 26,2
 μετέχρειν C 10,8
 μέτωπον. μετώπων E 57,3
 μή X 1,18 38,1 P 4,3. 5. 7 7,1 8,7. 12.
 58 [8,33] E 23,9 24,2 T 5,7 13,1
 fr. 62 not. (?) 66,5 67,4 C 6,1 10,5
 14,1.2 [C] 19,2 οὐ μή P 8,61 μηδέ
 X 7,4 P 1,34 E 4,6 17,21 μη —
 μηδέ T 66,6
 μηδαίς. μηδέν P 6,2 9,4 T fr. 80 μη-
 δενός P 8,10 C 18,2
 μηδος *membrum virile* μήδεα E 29,2 134,3
 Μηδος X 22,5
 μήκος E 17,20 μήκος E 119,1
 μηλήσεις *corrupte* (κηλήσεις?) T 38,1
 μηλον *malum*. μήλα E 80,1
 μήν subst. μηνός E 68,1
 μήν partic. καὶ μὴν C 1,1 3,1 καὶ μὴν E 76,2
 μήνη. μήνης E 42,3
 μήνιγξ. μήνιγξιν E 84,7
 μήποτε P 7,1
 μήτε — μήτε E 4,10
 μήτηρ. μητέρα E 137,5
 μητίεσθαι. μητίεστο P 13,1 μητίεσθαι
 E 139,2
 μήτις E 2,9 106,1 μήτιος E 23,2
 μαιναίνε. μῆνη E 115,3
 μιγνύναι v. μεγνύναι
 Μικκύλος *sutor*. Μικκύλον C 3,1
 μίμνειν. μίμνα X 26,1
 μιν v. οὐ
 μινυνθάδιος. μινυνθαδής E 85,1
 μίξις E 8,3 [de accentu cf. ad Parmen.
 (1897) p. 108] μίξις P 12,4
 μίσγειν. μίσγων E 64,1 μισγομένων E 35,
 7 35,16 μίσγητο E 59,1

μινᾶ. μινᾶς C 13,1
 μνημοσύνη X 1,20 Μνημοσύνης C 10,1
 μογερός. μογεράσι [D] 156,3
 μόγος. μόγοισιν (E 112,12)
 μότρα P 1,26 8,37
 μοιχεύειν X 11,3 12,2
 μολπή X 1,12
 μόλυβδος. μόλυβδον T 31,1
 μονίη. μονίη E 27,4 28,2
 μόνος P 1,37 μόνος P 8,1 T 67,5
 μόναι E 111,2 μόναι P 4,2 μόνον
 [Thal.] 2 adv. E 2,5 8,3 17,1. 16
 35,5 134,4
 μορφή. μορφή E 21,2 μορφήν E 137,1
 μορφᾶς P 8,58
 μουνογενής. μουνογενής P 8,4
 μουνομηλής. μουνομηλή E fr. 58
 Μούσα E 131,1 Μούσης E 5,2 Μούσα
 (voc.) E 4,3 Μούσαι C 10,2 Μουσῶν
 C 8,1 Μουσίων T 12,3 Μούσας C 10,10
 μῦθος P 8,1 (cf. 1,37) E 62,3 μῦθον
 P 4,1 E 23,11 T 68,2 μῦθων E 17,
 14. 15 24,2 T 45,1 μῦθος X 1,14
 E 114,1
 μύκλος *asinus* (?) T fr. 15 not.
 μυκτήρ T 25,3 μυκτήρην E 101,1
 μυριος. μυρία E 112,9 μυρία E 35,7. 16
 E 110,7 μυριάς E 115,8
 μύρμηξ. μύρμηκος C 10,7
 μύρον X 1,3 μύροισι E 128,5
 μύσος E 128,9
 μυχός. μυχός X 2,22 μυχόνδε E 100,23
 μωλυτής T 41,2
 μωρός C 4,3
 νάειν *fluere*. νάησονται E 111,8
 ναί μὴν E 76,2
 ναίειν *habitare*. ναίει(ς) E 112,2
 ναίετᾶν. ναίετούσαν E 76,3
 ναυτικός. Ναυτική [Thal.] p. 17
 νεβρός. νεβρού T 16,1
 νέσθαι P 1,26
 νέικος. Νέικος E 17,19 30,1 35,3. 9 36,1
 109,3 cf. E A 29 p. 88,23 al. Νέικος
 E 17,8 22,8 26,6 νείκαι, Νείκαι E 109,3
 (115,4 n.) 115,14

νεκρός νεκρά E 125,1
 νέος X (?) 42,1 νῆς [= νέης] X (?) 42,1
 νέων Menocr. 1,1 νέων corrupte, νέων
 (?) T 33,1
 νεφεληγερέτης E fr. 149
 νέφος X 32,1 T 39,1 νεφέων X 30,4 νέ-
 φασιν X 30,2
 νήκουστος E 137,3
 νηλεής νηλεές E 139,1
 Νημερτής E 122,4
 νημεμία νημεμίαι T fr. 64
 νήπιος E 137,2 νήπιοι E 11,1
 νησταύειν νησταύσαι E 144,1
 Νῆστις E 6,3 cf. E A 33 p. 89,19 sqq.
 Νῆστιδος E 96,2
 νήχειν νήξομαι T 32,1
 νικᾶν νικᾶν X 2,21
 νίκη, Νίκη Νίκης T 21,2 νίκην X 2,1
 νοσῖν P 5,1 6,1 8,8. 34. 36 νοσῖ X 24,1
 νόσι E 4,13 νοσίων E 84,1 ἐνόση(α) T
 fr. 64 νοῖσαι P 4,2 E 4,12 νοητόν
 P 8,8
 νοερός νοερώτερον T 60,3
 νόημα X 23,2 P 1,33 7,2 8,34. 50
 16,4 E 105,2 105,3 T 60,3 νόηματος
 E 110,10
 νόησις νόισαι T 44,2
 νομίζειν νομίζεται X 2,13 E 17,22 νο-
 νόμισται P 6,8
 νόμιμος τὸ νόμιμον E 135,1
 νομοθήκη νομοθήκης T 9,4
 νόμος νόμοι E 9,5
 νοῦς νόος P 16,2 T 24,2 νόου X 25,1
 T 59,1 66,3 νόσιο E 136,2 νόωι P 2,1
 E 2,8. 17,21 T 70,1 24,2 νοῦν, Νοῦν
 T 38,3 T 59,4 P 6,6
 νόσος νοῦσον T 22,3 νόσοι E 121,3
 νοῦσών E 112,10
 νὸ ν. νῦν
 νυκτιφάης νυκτιφάης P 14,1
 νῦν X 1,1 7,1 P 8,5 E 38,2 62,1 71,4
 115,13 131,3 T 1,1 17,1 66,7 νυν
 P 19,1 νὸ T 66,2
 νύξ (Νύξ) P 9,1 Νυκτός P 1,9. 11 9,3
 12,2 E 49,1 νύκτι(α) P 8,59 E 48,1
 84,2
 νῶμα ν. νόημα
 νωμᾶν P 1,35

νώσις ν. νόσις
 νῶτον. νῶτοιο E 134,2 E 29,1 νο τοις
 E 83,2
 ξαίνειν. ξαίνοντα C 3,2
 ξανθός ξανθοῦ E 112,1 ξανθοί X 1,9
 Ξενοκράτης cf. C fr. 3a
 ξένος ξένων E 112,3
 Ξενοφάνης Colophonius. Ξενοφάνης
 T 60,1
 Ξενοφῶν Atheniensis. Ξενοφῶνων T
 26,2 cf. X B 44 p. 47
 ξουθός ξουθῶν E 128,7
 ξύλον. ξύλοι E 81,1
 ξύν ν. σύν
 ξυναχής ξυναχῆς P 8,25 vgl. συναχῆς
 ξυνίδεαι ν. συνίδεαι
 ξυγκυρεῖν ν. συγκυρεῖν
 ξυνός. ξυνός P 11,2 ξυνόν 3,1
 ὁ artic. (ὁ Μῆδος) X 22,5 T 19,1 25,1
 C 17,1 ἡ T 3,1 3,1 3,3 26,2 68,3
 [C] 19,2 neutrum articuli apud anti-
 quos poetas X P E ita adhibetur, ut
 adiectiva (τὸ πᾶν, τὸ νόμιμον, τὸ μη-
 δόν, τὸ μέσον, τὸ σαφές), participia (τὸ
 ἰόν, τὰ δοκοῦντα), verba (τὸ νοεῖν, τὸ
 φρονεῖν, τὸ λέγειν), adverbia (τὸ κάτω) in
 abstractorum substantivorum ordinem
 tollantur: τὸ [Thal.] 2 X 1,11 28,2
 34,1 P 2,2 6,1. 8 8,19. 32. 36 12,5
 E 17,32 26,7 135,1 108,2 T 13,1
 31,2 58,1 69,1 fr. 74 S 2,5 C 18,2
 τοῦ P 2,2 8,10. 35. 37 E 13,1 14,1
 39,3 T 68,3 τῆς X 2,14 τῶν [Thal.] 2
 τὸν T 9,1 50,1 60,2 fr. 62 C 3,3
 τῆν X 14,2 (S 2,4) C 1,4 τῶ E 96,2
 οἱ (in iambo) X 14,1 T 66,5 αἱ P
 12,1 τὰ [Thal.] 2 X 1,15 τὰ μέγιστα
 X 34,3 τὰ P 1,31 9,2 10,1 C 12,3
 τῶν [Thal.] 2 X 1,22 E 4,12 30,1
 96,2 129,5 C 3,2 16,2 τῶς X 35,1
 τοῦς T fr. 75
 articulus demonstrative: ὁ γὰρ T
 22,2 γὰρ ἡ P (12,14) τὸ γὰρ P 8,44

16,4 τοῦ ἔνεκεν P 8,13 ἀπὸ τῆς P 6,4 ἐπὶ τοῦ X 2,20 ἐν P 8,50 τὸν σοι ἐγὼ διέκοσμον P 8,60 corrupte τὸν E 9,3 τὴν δὴ P 1,15 4,6 τὴν (an relat.?) E 17,21 25 128,4 διχα τῶν E 17,19 <τῶν> initio versus E 35,10 not. 115,13 ἐκ τῶν E 98,5 T 25,1 πρὸς τὰς X 8,3 E 17,30 59,3 ἐν τῶσιν E 17,20 τῶσιν ἕμ(α) E 112,7 μετὰ τῶσιν E 17,25 ἐπὶ τῶσιν τε καὶ τὰς P 9,2 ἐπὶ τὰς P 12,2 ἰ μὲν E 41,1 ἡ μὲν E 68,1 τὰ μὲν E 65,1 T 5,6 τοὺς μὲν E 62,6 ἡ μὲν — ἡ δὲ αἴμα. P 4,3. 5. 8. 17. 18 τὴν μὲν — ἡ δὲ E 17,4. 5 οἱ μὲν — οἱ δὲ E 112,10 τὰ μὲν — ἀλλὰ δ' E 23,4 τὰ μὲν — τὰ δὲ τε E 35,11 τῶν μὲν E 4,1 ὁ δὲ E 115,11 137,3 T 38,2 ἡ δὲ P 8,15 P (?) 20,2 E 85,1 96,1 98,1 τὸ δὲ T fr. 74 τοῦ δ(ε) P 8,58 E 64,1 τὸν (δε) E 142,1 T fr. 64 οἱ δὲ P 6,6 E 9,1 112,8 137,2 T 34,2 ταὶ δὲ (praec. vocali) P 1,17 αἱ δὲ P 12,2 E 84,10 τὰ δὲ E 9,4 61,2 75,1 96,3 C 8,2 τῶν δὲ P 1,14 E 35,7. 16 36,1 75,1 C 10,10 τὰς δὲ P 19,3 T 48,1 ὄ γε P 8,37 E 28,1 129,5 not. (?) ἡ γε <E 114,2> τό γε P 4,7 αἱ γ' E 128,4 τὸ γὰρ αὐτὸ P 5,1 16,2 ταυτὸν P 8,29. 34 ταυτὸν P 8,57. 58 ταυτὸ T 59,5 ταυτοῖ X 26,1 P 8,29 ταυτὰ E 82,1 T 67,3 τὰντία P 8,59 τὰγα-θοῦ T 68,3

articulus relative (plerumque metro cogente pro ὅς κτλ.) τὸ P 8,23. 31. 46 E 15,2 τό περ X 2,17 τοῦ initio versus X 6,3 τῆς T 7,1 20,2 61,1 τῆς (initio versus) E 17,23 ἐν τῆς E 35,5 τὸν E 35,2 τὴν X 7,5 ταὶ P 1,1. 25 τὰ P 6,2 E 2,2 20,3 35,14. 15 38,2 111,8 τῶν initio versus P 8,54 ἐκ τῶν E 23,5 τῶσ' X 1,23 τὰς P 130

δαρ. ὄρων E 21,1
δαριστής. δαριστὴν T 57,2
ὄγδοάτος. ὄγδοάτου E 68,1
ὄγδώκοντα Cleostr. 1,1
ὄγκος E 100,13 ὄγκων P 8,43 ὄγκων <T 29,1> E 20,1

ῥῥα. τόδε X 7,3 28,1 E 120,1 τοῦδε P 8,51 19,2 τῆσδε P 1,33 7,2 τῶδε

P 8,15 τῆσδε E 103,1 τῶσδε P 1,27. 34 τῶδε P 19,1 E 2,7 26,11 35,5 111,2 C 7,1 τῶν(σ) X 8,4 E 17,33 21,1 62,3 71,1 110,4 C 5a,1 τῶσδ(σ) E 113,1 τοῦσδ(σ) T 22,1 ῥῥα P 1,23 E 102,1

ὀδμή. ὀδμῆν X 1,7 3,6
ὀδός P 8,18 ὀδοῖο P 1,37 8,1 ὀδοῖο T 59,2

ὀδοός. ὀδόν P 1,2. 5. 27. 34 S 2,4 ὀδοῖο P 4,2

ὄζειν. ὀδοῦμαι X 1,6

ὄζος. ὄζων E fr. 99

ὄζω: C 1,2

ὄζωνη. ὄζωνησι E 84,8

ὄζουόνακον T 34,3

οἶ P 8,49

οἶμα. οἶματι E 100,7. 24

οἰζύς T 3,3

οἰησις. οἰησιος T 11,1

οἶκαδε X 1,18

οἶμ(οι) ἔπι E 139,1 οἶμοι, ἐγὼ T 66,2

οἶνος X 1,5 E 81,1 οἶνω E 91.1 οἶνον 5,1 22,3

οἶνωψ. οἶνωσι C 4,1

οἶος. οἶον T 10,1 οἶ(α) E 57,3

οἶος T 26,2 οἶον E 62,8 οἶος E 119,1

οἶονια X 15,5 οἶον mass. T 9,1 23,1 45,1 οἶα E 110,6 T 27,1 66,1

οἶοσπερ v. οἶος

οἶχεσθαί. οἶχεται (S 2,3)

οἶω E 16,1 οἶωμα T 66,4

οἶωνός E 117,2 οἶωνοὶ E 21,11 130,2

οἶωνῶν E 9,3 82,1 οἶωνούς E 23,7

ὀκρυόεσσα P (?) 20,1

ὀκτώ E 96,2 v. ὀγδοάτος

ὀλβιος E 132,1 ὀλβια C 8,2

ὀλβος. ὀλβου E 119,1 ὀλβον C 10,6

ὀλεθρος P 8,21. 27 ὀλεθρον T 66,4

ὀλέκειν. ὀλέκει E 17,4 ὀλέκοντο T 22,3

ὀλίγος. ὀλίγον T 52,1 E 39,3 adv. E

98,4 ὀλίγην T 54,2 μείους X 3,4 ἐλάσων E 98,4 ἐλάσσω E 23,4 ἐλάσσονα T 38,3

ὀλλύναί. ὀλλυσθαί P 8,14. 40 v. οὐλίμνος

ὀλμος T 41,2

ὀλόος. ὀλοῖ: T 22,1

ελος οὔλος (ter) X 24,1 οὔλον P 8,4.38
 ὄλοφυής ο'λοφυής E 62,4
 Ὀλυμπία. Ὀλυμπία X 2,3
 Ὀλύμπιος. Ὀλυμπίου C 10,1
 ὄλυμπος P 11,2 Ὀλυμπον E 44,1
 ὄμβριος. ὄμβριον X 30,3
 ὄμβρος E 100,12 ὄμβροιο E 111,6 ὄμ-
 βροκ E 73,1 98,2 ὄμβρον E 21,5 50,1
 100,18
 ὀμέστιος. ὀμέστιοι E 147,1
 Ὀμηραπάτη T 60,1
 Ὀμηρος X 11,1 cf. fr. 13 Ὀμηρον X 10,1
 ὄμμα P 1,35 ὀμματα E 57,3 86,1 T 16,1
 ὀμμασιν E 17,21
 ὀμοίος v. ὁμοιος
 ὁμοιος. ὀμοιος X 23,2 ὀμοιον T 59,6
 ὀμοίαις X 15,3 ὀμοίαις (sc. γωνίας) l. q.
 ιασ Thal. A 20 p. 16 ὀμοιον P 8,22
 E 62,6 falsa l. X 15,5 ὀμοία E
 ὀμοιοῦν. ὀμοιωθῆν(α) E 22,5
 ὀμοκλή. ὀμοκλήων E 137,3
 ὀμολογεῖν. ὀμολογῶ T fr. 74
 ὀμός. ὀμόν P 8,47 ὀμῶς P 6,7 8,49
 E 94,2n. T 9,2
 ὀμοῦ P 8,5 9,3 T 24,3
 Ὀμφαίη E 123,3
 ὄμως X 34,4 P 2,1
 ὄνειδ(ίζειν. ὄνειδισας [C] 19,1
 ὄνειδος. ὄνειδα X 11,2
 ὄνομα P 8,38 19,3
 ὄνομάζειν P 8,53 ὀνομάζεται E 8,4 ὀνό-
 μασται (sic) P 9,1
 ὄξύ E 90,2 (bis)
 ὄξυβελής E 40,1 ὄξυβαλεις E 83,2
 ὄπηδειν. ὄπηδει P 4,4
 ὄπη: E 12,3 59,2 110,5 112,9 ὄπητι
 T 58,1 59,4
 ὄπισω. ὄπισσω E 100,25 154,1 (?)
 ὀπλιζειν. ὀπλισσάτο E 84,1
 ὀπίστος. ὀπισσοι T 5,5
 ὄπλον. ὄπλα C 4,7
 ὀπός E 33,1
 ὀπόση: E 4,12
 ὀπόσος. ὀπόσον X 1,17 ὀπόσοα X 36,1
 ὀπόταν Cleostr. 1,1 E 23,1 100,6
 ὀπόθεν P 3,2 10,3
 ὀπότες E 100,23 129,4
 ὄπως P 4,3 8,9.47 E 62,1

ὄραῖν E 21,3 ὄραῖ X 24,1 ὄραται 28,1
 ὄρα E 76,3 ἴδον (1 p.) T 9,1 38,1
 ἴδοθα X 32,2 E 35,17 ἴδων E 116,1
 ἴδοντων E 39,3 ὀπαίπαμεν E 109,1
 ὀρέγασθαι. ὀρέγατο E 129,4
 ὀρειλεχής. ὀρειλεχίας E 127,1 ὀρειλεχί-
 σιν E 20,7
 ὀρθός. ὀρθόν T 68,2
 ὀρλιζειν T fr. 80
 ὄρκος. ὄρκου E 30,3 ὄρκος E 115,2
 ὄρμαῖν. ἀρμήθησαν P 11,3
 ὄρμη E 35,13 114,3
 ὀρμιζειν. ὀρμισθία E 98,3
 ὀρνύναι. ὄρσαν P 8,9 T 22,3 ὄρσαν
 E 2,9 ὀρνύμενοι E 111,4
 ὀρούειν. ὀρουσεν E 90,1 ὀρούσαι T 58,1
 ὄρπηξ. ὄρπηκας E 62,2
 ὄς rel. 1,5. 19 E 30,3 E 115,4 E 129,2
 E 132,1 [E] 156,13 T 4,2 13,1 24,2
 28,3 42,3 (?) 44,2 67,6 ῥ P 1,3 12,3
 E 6,3 9,5 ὄ X 2,5 2,9 E 25,1 οῦ
 [C] 19,2 οῦ [C] 19,3 ὄι P 8,35. 54
 E 132,2 ῥν X 32,1 P 6,4 S 1,1 T
 58,4 C 4,3 ὄ E 11,2 E 112,1 T 39,1
 <αῖ> E 84,9 ὄ E 22,6 ὄν [Thal.] 2
 E 4,4 38,2 86,1 T 68,4 C 4,6 ὄς
 P 6,8 οῦς E 114,2 ὄς (?) T 42,3 not.
 ὄς βα T 58,2 ῥ τε E 46,1 T 21,3 C
 10,3 ἐρ' ὄι τε E 4,7 ὄι (τα) E 23,3
 84,4 111,3 115,5 T 30,2 ὄ τ(α) E
 110,7 v. ὄσαι
 ὄσδειν v. ὄξιν
 ὄσιος. ὄσιων E 4,2 ὄσιαις C 10,11
 ὄσίη. ὄσῆς E 4,7
 ὄσμη. ὄσμων E 102,1
 ὄσος. ὄσσου E 119,1 ὄσον acc. E 35,12
 ὄσον τε P 1,1 E 42,3 καθ' ὄσον E 104,1
 adv. ὄσον, ὄσσον E 84,5. 11 108,1 ὄσαι
 T 1,1 C 12,3 ὄσα X 29,1 E 21,9(bis)
 22,4 71,4 75,1 T 42,2 66,8 ὄσα
 X 2,18 11,2 P 8,59 E 21,4 22,3
 23,10 35,9 89,1 101,2 111,1 T 66,6
 C 8,1 ὄσαι T 9,2
 ὄσαιρ. ὄσαιρ P 16,3 cf. τάσαιρ X 2,17
 οὔσαιρ T 69,1 ὄσαιρ P 4,2 ὄσαιρ X 15,2
 v. ὄσαιρ.
 ὄσαιρ. ὄσαι T 28,2 ῥται E 17,21 ὄσαι E
 22,8 T 48,5 ὄσαι E 2,5 ὄσαι X 84,2

- ὄστωϋν. ὄστω E 96,3 T 52,1
 ὄταν E 100,8
 ὄτε X 22,5 P 1,8 E 33,1 84,1 95,1
 100,16 (?) T 67,2 ὄτε μὲν — τότε μὲν
 — εὔτε δὲ — δὲ E 9,1 sqq.
 ὄτι coni. E 89,1 139,1 T 24,2 T fr.
 74 fr. 74 ὄτι T 5,4
 ὄτις v. ὄστω
 οὐ (οὐκ, οὐχ) X 1,17 2,11.22 3,4 34,4
 P 1,30 2,2 4,3.5.7 6,2.8 7,1 8,8.
 9.16.17.20.32.33.35.54.61 E (9,5)
 11,1.2 15,1 17,11.25.26 26,10 35,6
 35,9 62,3 91,2 128,8 133,1 139,1
 T 5,6 7,1 8,1 20,2 26,2 28,1.2
 34,4 44,1 45,1 50,2 fr. 62 66,3
 fr. 74 C 10,6 10,11 15,1(bis) 18,1
 αἰχί P 8,11.40 οὐ — οὐχ — οὐ C 4,6.7
 E 29,1 sqq. οὐ (anaphorice quater) — οὐ
 μὲν — οὐ — οὐ, ἀλλά E 134,2 sqq.
 καὶ P 8,9 οὐ elliptice ὡς οὐ μὴ ποτε
 τίς σε — παραδόσση P 8,61 οὐ γὰρ μὴ-
 ποτε τοῦτο δαμῆ P 7,1 οὐ interroga-
 tive E 136,1 (bis) οὐτις, οὐτως v. σ.
 τις cf. μὴ et οὐκέτι, οὐποτε, οὐκω, οὐτοί
 οὐ pronomen et coniuncta. cf X 1,20
 2,9 E 42,1 T 5,6 μὲν X 7,2 26,2
 P 8,9.23.31.46 10,6 E 100,12 T 34,2
 58,3 σπὲ E 110,1 115,9 σπῶν αὐτῶν
 E 110,9 σπῶν E 17,11 σπῆν 1,16 σπας
 1,12 σπῆν E 11,1 15,3 30,3 100,3
 σπῆσι(v), σπῆσιν E 22,8 26,10 108,1 φῆν
 (i. e. αὐτῶν) E 22,3 μῆν (i. e. αὐτοῦς) E
 115,6
 οὐδ' ἀμὰ E 12,1 17,6.12 26,11
 οὐδ'ος E 115,10 128,7 οὐδ'ος E 52,1
 οὐδέ X 1,21.22 2,13 5,1 6,3 26,2 34,1
 P 8,8 (bis) 12,20 E 8,2 16,1 62,3
 100,12 134,1 T 28,1 35,1 36,1 48,4
 61,1 οὐδέ — οὐδέ P 8,5.23.24 E 13,1
 οὐδέ — οὐ — οὐδέ — οὐδέ T 28,2 quin-
 quies rep. E 128,1.2 οὔτε — οὐδ' (?) 17,30
 οὔτ' ἄρ τε — οὐδέ (?) E 142,2 v. μηδέ
 οὐδεῖς οὐδὲν X 1,23 P 6,4 8,36 E 14,1
 15,4 17,33 T 7,1 fr. 76.80 C 4,2 adv.
 X 26,1 οὐδενός E 8,1 T 28,2
 οὐδέτερος οὐδέτερον P 9,4
 οὐδός P 1,12
 οὐκέτι E 17,31 112,4
 οὐλόμενος οὐλομένου E 8,2 17,19
 οὐλος v. δλος
 οὐλοφυής v. ἀλοφυής
 οὐν. ὠν X 1,16 οὐν P 8,16 E 14,1 T
 fr. 64 δ' οὐν E 2,8 ἐπὶ οὐν E 23,3
 μὲν οὐν [Thal.] 2 X 34,1 E 102,1 103,1
 ὄφρα μὲν τε — τόφρα μὲν οὐν E 15,3
 οὐνεκεν *quarpropter* P 8,32 *propter quod*
 P 8,34 E 80,1 οὐνεκα(α) (= ἕτα) E 114,1
 οὐκοτε X 1,5 E 145,2
 οὐκω E (?) fr. 154
 οὐράνιος οὐράνων P 11,2
 οὐρανός E 22,2 οὐράνων P 10,5 E 41,1
 οὔτε simpl. P 8,7 (?) οὔτε — οὔτε X 23,2
 P 2,3.4 4,7.8 8,13.14.44.45.46.47
 T 3,1 5,4 C 4,3.4 οὔτε — οὔτε —
 τε E 62,7.8 οὔτε — οὔτε — οὔτε X
 30,2 sqq. T 5,2 οὔτε — οὔτε — οὔδέ
 C 5a.2.3 οὔτε — οὔδέ (?) E 17,30 οὔτ'
 ἄρ τε — οὔδέ (?) E 142,1 οὔτε — οὔτε
 οὔτε — οὔδέ μὲν X 2,15 sqq. οὔτε —
 οὔδέ — οὔτε — οὔτε E 2,7 sqq. οὔτε
 — οὔδέ μὲν — οὔδέ — οὔδέ E 27,1
 οὔτις v. τις
 οὔτοι X 18,1
 οὔτος T 41,1 τοῦτο X 2,13 32,1 P
 7,1 E 17,32 20,1 67,2 76,1 128,9
 T 67,1 ταύτης P 6,3 ταύτη P 8,2 ταῦ-
 τον X 1,19 ταῦτα X 1,16 2,10.22 35,1
 P 1,31 E 17,6.27.34 21,13 22,1 23,11
 26,3 59,2 110,3.5 T 48,4 70,1 C 8,1
 τούτων P 8,15 12,3 E 16,2 21,9 107,1
 T 28,1 C 4,6 τούτοις C 14,2 E 107,2
 τούτοισιν E 98,1
 οὔτως(α) P 8,11.30 19,1 E 2,7 E 17,9
 E 23,9 26,8 27,3 E 53,1 E 79,1 T
 5,7 (?) [C] 19,4 χούτως P 8,30
 ὄφειλεῖν. ὄφελον T 59,1
 ὄφθαλμός. ὄφθαλμῶν E 133,1
 ὄφρα X 3,2 T 5,7 39,1 ὄφρα μὲν τε —
 τόφρα μὲν οὐν — δέ — E 15,2
 ὄφρουσθαι. ὄφρουσθαι T 29,1
 ὄχετεύειν. ὄχετεύατε E 4,2
 ὄχεύς ὄχηα P 1,16
 ὄχηθῆ. ὄχηας X 2,21
 ὄχλοάρεσκος T 34,3
 ὄχλολοῖδος T 43,1
 ὄχλος T 22,2 ὄχλοιο T 34,1

ὄψ νοσ. ὄπα T 30,3
 ὄψ *uultus* E 88,1
 ὄψιγονος ὄψιγονοι E 80,1
 ὄψις ὄψιος E 64,1 ὄψιν E 4,10 v. ὄψ
 Ὀφιοποιητικὴ τίτ. C p. 216 n. 31

παγκράτιον X 2,5
 πάθος καθίων T 9,4
 παίζειν. παίζησι E 100,9
 παῖς *puella* E 100,8 παῖδες *liberi* E 137,5
 παλαίειν. παλαιών X 2,3
 παλαιός. παλαιών E 115,1
 παλαισμοσύνη. παλαιωμοσύνη X 2,16
 παλάμη. παλάμη E 4,9 πάλαμα E 2,1
 παλάμη(ν) E 75,2 95,1
 πάλιν P 3,2 E 17,5. 10 26,9 100,8. 25
 111,5 δ' αὖ πάλιν ἔπαυεν ἢ πρὶν E
 100,20
 παλίνορος E 35,1 παλίνορον E 100,23
 παλίντιτος παλίντιτα E 111,5
 παλίντροπος P 6,9
 πάμπαν P 8,11 E 28,1 fr. 140
 παμφαίνειν. παμφανώντι E 98,2
 παναλουργής. παναλουργία X 3,3
 παναπευθής. παναπευθία P 4,6
 πάνδειλος πάνδειλοι E 141,1
 πάντη X 1,11 P 8,14 T 59,6 fr. 68
 69,1 *annominatio* πάντη πάντως P 2,3
 πάντοθεν P 8,43. 49 E 28,1 (29,3 not.)
 παντός. παντοῖα E 115,7 παντοίων E
 84,3 112,11 129,3 παντοίαις E 35,17
 πάντοσε P 8,57 E 2,6
 παντοφυής. παντοφυῆ T 37,1
 πάντως P 2,3 cf. πάντη
 πάνυ X 1,18
 παπταίνειν. παπταίνουσα 15,1
 παρά c. gen. X 3,1 E 4,5 5,2 θεοῦ
 πάρα E 23,11 c. dat. X 11,2 28,1 παρ
 X 22,1 πάρα *postpositum* C 15,3
 c. acc. X 2,21 E 46,1 (?) not. C 1,4 παρ
 X 2,3 παρ' αὐτὸ *praeter id ipsum* P 8,13
 πάρα v. παρῆναι
 παρακίσθαι. πάρκεινται X 1,9
 παράσιτος C 4,3
 παρατείνειν. παρατείνει X 1,3
 παρῆναι. παρσιν (S 2,4) πάρα (i. e.
 πάρεστι) E 15,3 17,28 E 114,1 παρῶν

E 106,1 παρῶντα P 2,1 παρῶνται
 E 110,3
 παρελαύνειν. παρελάσση P 8,61 παρελή-
 λαται E 30,3
 πάραξ P 8,37
 παρθένος παρθέν E 4,3
 παριέναι. παριόντα X 7,2
 παριστάναι. παριστάται vel παριστᾶται
 P 16,2 E 108,2 παρίτασο E 131,3
 Παρμενίδης. Παρμενίδου T 44,1
 πάρος E 11,2
 Πάρος X A 33 p. 32,3
 παρφάσθαι. παρφάμαι P 1,15
 παρωδία. Παρωδία τίτ. X p. 41
 πᾶς (E 2,6) πᾶσα(τ) T 3,3 πᾶν *praedi-*
cative P 8,5. 22. 24. 25. 48 9,3 E 35,10
 τὸ πᾶν *Upsilonismus* E 17,32 26,7 T
 59,5(bis) τὸ πᾶν κρίας T 31,2 παντός
 P 1,32 8,33 E 13,1 14,1 τοῦ παντός
 39,3 πάσης T 48,3 C 15,2 παντὶ P 16,4
 πάση E 4,9 πάντα P 8,60 E 78,1
 πᾶσαν X 6,3 S 1,2 T 5,6 67,6 πάντες
 X 10,1 33,1 E 115,12 [C] 19,3 πάντα
 X 2,10 11,1 18,1 25,1 27,1(bis)
 29,1 P 1,3. 28. 32 8,38 9,1 10,1 12,3
 E 17,27 21,7. 9 22,1 31,1 35,5 100,1
 102,1 107,1 110,3. 10 111,2 130,1
 S 2,2 T 21,3 24,3 adv. P 12,4 πᾶν-
 των X 34,2 P 6,9 13,1 E 6,1 17,4
 89,1 129,5 135,1 S 2,1 T 30,1 38,2
 39,1 45,2 71,1 πᾶσ(ν) X 34,4 P 16,4
 E 21,5 23,5 100,1 112,5 T 9,2 πά-
 σησιν E 129,4 *annominatio* P 1,32
 16,4 cf. πάντη
 πᾶσθαι. ἐπίπαντο T 66,6
 πάσχειν. πάθω T 66,2
 πατήρ E 137,1 πατρός [E] 157,1 πατῆρ(α)
 E 137,5
 πάτος. πάτου P 1,27
 πάτρα C 15,1
 πατρίς [E] 156,2 πατρίδος [E] 157,2
 παύειν. παύω P 8,50 παύει C 14,1 παύοι
 P 8,46 παύσει E 111,3 παύσαι X 7,4
 παύσασθε E 136,1 παύσασθαι T 17,2
 καῦρος. καῦρον E 2,3 καῦρων T 45,3
 Πausανίης. Πausανή E 1,1 Πausανήν
 [E] 156,1
 παφλάζειν. παφλάζων E 100,7

πεδᾶν. ἐπίδησεν P 8,37 10,6
 πείδη. πείδησιν P 8,14
 πείθειν. πείσαν P 1,16 πεποιδότες P 8,39
 πειθόντες E 2,5
 πειθῶ. παιδοῦς, Παιδοῦς P 4,4 E 133,3
 T 48,3
 πείρας X 28,1 P 8,42 πείρατος P 8,31
 πείρατα P 10,7 E 17,15 πείρασι P 8,
 26,49
 πείρειν. πεπαρμένοι E 112,12
 πείλαγος. πάλαγος E 50,1 πάλαγοσι E
 105,1
 πελάζειν. πελάξει P 8,25 πελάσασθαι
 E 133,1
 πέλαιν P 6,8 8,18 πέλαινα P 8,11,45
 πέλαι X 2,18 E 5,1 13,1 E 94,1 n. (?)
 πέλαι P 8,19 πέλαιται E 81,1 πέλονται
 E 21,7 110,7 146,2 πέλσασθαι X <16,2>
 38,2 ἔπλετο E 21,2 42,3 67,1 68,1
 71,1 134,4
 πελεμίζειν. πελεμίζετο E 31,1
 πέμπειν P 1,9 πέμπει E 4,5 πέμπουσα(α)
 P 12,5 πέμπων ἡμῶν P 1,2 πέμψας X 6,1
 κενίστης. κενιστάων T 39,1
 κενητεύειν. κενητεύοντα E 57,3
 κενία. κενίης C 7,2 κενίη T 66,8
 κενταθλαίν X 2,16
 κενταθλαύειν. κενταθλαύων X 2,2
 κέντα X 8,3 E 143,1 C 13,2
 κερᾶν. κερῶντα P 1,32
 κερί c. gen. X 8,4 34,2 P 8,15 E 71,1
 C 4,6 4,7(bis) κερί E 132,2 c. dat.
 E 101,2 139,3 περιφρηγῶν E 20,5
 c. acc. X 17,1 P 14,1 E 45,1 T 21,3
 67,6 adv. E 38,4 T 34,2 39,1 κερί
 — ἤγαγεν E (?) 154,1 κερί c. conjuncto
 E 46,1
 κεριάγειν. κερί δι(ὲ) ἤγαγεν E (?) 154,1
 κεριγηθής. κεριγηθά f. l. E 28,2
 κερίδεικνον T tit. fr. 73
 κερίσιναι κερίσαι E 113,2
 κεριαλλισοειν. κερί — ὀλισσοται (?) E 46,
 1 not.
 κεριγηθής. κεριγηθί E 27,4
 κερικάρδιος. κερικάρδιον E 105,3
 κεριλαμβάνειν. κεριληκτά E 2,8
 κεριπίλειν. κεριπλομένοιο E 17,29 26,1
 110,8

κερίρρυτος. κερίρρυτον C 4,2
 κερισσός. κερισσόν E 13,1
 κερίστασις. κερίστασιν T 34,1
 κεριστίλλειν. κεριστόλλουσα E 126,1
 κεριστήρειν. κεριστεκτος E 112,6
 κερίφοιτος. κερίφοιτα P 10,4
 κερίφρων. κερίφρονα T 45,1
 κεριώσιος. κεριώσια E 129,1
 κερώνη. κερώνησκον P 1,20
 Περσαίος. Στοίσιος cf. T fr. 6
 κεύθεσθαι. κεύσει E 2,9
 κῆι P 8,7 E 4,9 17,33
 κηγή X 30,1(bis) κηγήν E 4,2 23,19
 κηγνύναι. ἔκηξεν E 86,1 κῆγη E 75,1
 κῆγησκον E 107,1 ἔκηγη E 56,1 κῆ-
 γην E 15,4
 κηλίκος X 22,5
 κηλός, κηλεῶν cf. X, A 33,6 p. 32
 κηλώδης P (?) 20,2
 κῆρα C 18,1 Πῆρη C 4,1
 κεινίειν. κεινίει X 2,22
 Πιερίς. Πιερίδες C 10,2
 κικρός. κικρόν E 90,1(bis)
 κικπλάναει. κικπνται P 1,18 κικπντο P
 12,1
 κίνειν X 1,17 κίνων T 5,8 κίνοντα X
 22,3 κίνων X 1,19
 κίπταιν. κίπται Cleostr. 1,2 E 133,3
 κίπων E 100,13 κίπωντα E 104,1
 Πίσης. Πίσω X 2,3 2,21
 κίστις P 1,30 5,28 E 71,1 κίστας P 8,
 12 E 114,3 κίσται E 4,10 κίστων
 E 4,13
 κιστός. κιστόν P 8,50
 κίστωμα. κιστώματα E 5,2
 κίσυνος E 115,14
 κίφασκειν. κίφασσκον E 17,15
 κίων. κίων X 6,1 κίωρα C 4,2 κίωρος
 X 1,10
 κλάδη. κλάδης E 75,2
 κλάζειν (κλάσσειν). κλάζεται E 20,5
 κλάττονται (l. κλάσσουνται) P 6,5 ἔκλά-
 ζοντο E 57,2 ἐκλάθησαν (εἶς) P 8,28
 κλακτόν (εἶς) P 6,6
 κλανᾶν. ἐπλανῆτο E 57,3 fr. 58 κλανᾶ-
 νημένοιο P 8,54
 κλάξ (?) X A 33 p. 32, 5
 κλάσμα. κλάσματα X 1,22

κλάσσειν. ἐκλάσει(ο) T 60,2 πέλαισθε
 T 10,2 πεπλασμένα T 19,1
 πλατίστακος T 30,1
 πλάτος E 17,20
 πλατύνειν. πλατύνει T 34,4
 πλατυρημοσύνη. πλατυρημοσύνης T 35,1
 πλατύς. πλατίος E 30,3 πλατίσει E 115,2
 πλατυσμός T 20,1
 Πλάτων T 19,1 (voc.) T 54,1 cf. D fr. 2
 πλέκειν. πλεκτούς X 1,2
 πλίος. πλίον P 9,3
 πλίων v. παλός
 πλιήτρον S 1,3
 πλοῦτος. πλοῦτον E 129,2 132,1 C 10,8
 πνεῦμα E 84,4 πνεύματος E 100,15 100,
 21 πνεύματα E 101,2 (?) 111,5
 πνοή. πνοής E 102,1 πνοαίσι E 111,4
 ποθέειν ποθέοντα E 110,9 ποθέεται E 21,8
 πόθεν X 22,4 P 8,7 E 14,1 17,32 T
 48,1 48,5
 πόθος, Πόθος E 64,1 T 54,1
 ποία. ποία (l. ποιή) E 101,2
 ποιεῖν. ποιοῦν T 15,4 ποίησαν P 1,18
 ποιή(λλ)ειν. ποιή(λλ)ων E 23,1
 ποιήν. ποιμένα T 45,1
 κοιπνύειν. κοιπνύουσα E 73,2
 πολεμείν. πολεμοῦσα C 4,8
 πόλις X 2,19 C 4,1 πόλις (sic) X 2,9.
 22 πόλις E 112,2 πόλις X 2,20 πό-
 λιν ἐκ πόλεως X (?) fr. 45
 πόλισμα C 15,2
 πολλάκι E 53,1
 πολυαίματος. πολυαίματων E fr. 150
 πολύδηρις. πολύδηριν P 1,36
 πολύδοξος. πολύδοξον T 44,1
 πολυθρόλητος. πολυθρόλητα [Thal.] 2
 πολύκλαυτος. πολυκλαύτων E 62,1
 πολυκύμων E 38,3
 πολυμαθημοσύνη. πολυμαθημοσύνης
 T 20,2
 πολύμνηστος. πολυμνήστη E 4,3
 πολύπειρος. πολύπειρον P 1,34
 πολύπλαγκτος. πολυπλάγκτων P 16,1
 πολύποιος P 1,14
 πολυπράγμων. πολυπράγμονες T 1,1
 πόλος T fr. 65 πολλοί T 12,1 22,3 C
 1,3 πολλά P 8,3 E 2,2 35,8 52,1
 59,3 61,1 110,4 T 52,1 C 8,2 πολ-

λαί E 57,1 πολλῶν E 39,2 T 45,3 54,2
 πολλούς [E] 156,3 πολλόν adv. X 9,1
 38,1
 πλίον P 16,4 E 2,9 4,7 4,10 πλίονα
 nom. acc. plur. neutr. E 17,2. 10. 17
 26,9 πλίω E 23,4 πλίονων E 17.2. 9.
 17 26,8 πλίονεσσιν E 98,4 πλίιστον
 E 22,6 πλίιστοι T 58,4
 πολυσπερής. πολυσπερέων E 74,1
 πολυστίφανος E 123,2
 πολυτίμητος P (?) 20,3
 πολύφημος. πολύφημον P 1,2
 πολυφθερής. πολυφθερέων E 113,2
 πολύφραστος. πολύφραστα P 1,4
 πολύφυλος. πολυφύλοις T 12,1
 πολύχαλκος. πολυχάλκους P 1,18
 πολύχρους. πολύχρεια E 23,3
 πόνος. πόνου X 25,1
 πόντος X 30,4 38,3 115,10 πόντου X
 30,2 πόντονδε E 115,9
 πόποι. ὦ πόποι E 124,1
 πορθμός. πορθμῶν E 100,10 πορθμοῦ
 E 100,17
 πόρνη. πόρνη C 13,3
 πόρνος adī. πόρνησι(ο) C 4,4
 πόρος E 4,12
 πόρος. κόρον E 35,1 πόρου E 100,17
 cf. E A 87 (p. 103, 9)
 πορσύνειν. πορσύνουσι E 23,5
 πορφύρεος. πορφύρεον X 32,2
 Ποσειδῶν E 123,2
 πῶσος. πῶσα X 22,4
 ποταμός. ποταμοῦ E 94,1 n. ποταμῶν
 X 30,3. 5
 ποτί X 7,2 P 8,5. 12. 20. 61 E 16,1 117,1
 T 67,2 [C] 19,3
 πότης. πότης E 9,4
 ποτόν T 5,8
 ποῦ encl. T 24,1
 πολυμαθημοσύνη v. πολυμαθημοσύνη
 πούς. πόδες E 29,2 134,3 ποδῶν X 2,1.
 17 E 101,2 ποσσίν X 26,1
 πράγμα. πρήγμα T 34,4
 πραπίς. πραπίδων E 129,2 132,1 πρα-
 πίδεσσι E 110,1 129,4
 πράσσειν. πρήσσειν X 1,16 πρέσσειν [l.
 πρήσσειν] E 113,1
 πρεσβυγενής T 59,3

πρήγμα v. πῆγμα
 πρήσσειν v. πῆσσειν
 πρίν *antea* E 17,15 35,14.15 E 100,20
 c. indic. E 15,4 c. inf. E 139,2
 πρό C 6,1
 προδιδόναι. προδύσσειν X 1,5
 Πρόδικος cf. T 18,1
 προεδρία. προεδρῆν X 2,7
 προκρίνειν X 2,14
 προλείπειν. προλιπούσαι P 1,9
 προμηθεΐη. προμηθεΐην X 1,24
 πρόμος. πρόμι E 146,2
 πρόσδος. πρόσδον E 84,1
 προπάρουθεν Menegr. 1,1
 προπίμπειν. προύπιμπα P 1,26
 πρόπολος. πρόπουλου X 1,18
 προρρεΐν. προρούειν E 21,6
 πρόσ c. gen. E 4,7 T 70,1 c. dat. X
 8,3 E 17,30 59,3 c. acc. [Thal.] 2
 (bis) P 15,1 E 44,1 62,6 106,1 112,9
 T fr. 75 C 4,6
 προσάπτειν. προσάπτων E 24,1
 προσαυδαῖν. προσηῦδα P 1,23
 προσέχειν. προσέχων T 67,4
 προσηγή. προσηγή E 130,1
 πρόσθεν P 8,10 E 139,1 T 24,3
 προσκυρεΐν. προσκύρουν E 2,5
 προσοραῖν X 2,6
 προσπλάζειν. προσπλάζον X 28,2
 πρόσσω T 26,1
 πρόσσωπον. προσώποις E 44,1
 πρότερος. πρότερον adv. X 1,22 5,1 E
 35,2 προτέρων E 21,1 προτέροις E 21,2
 πρότιμος. πρότιμον X 2,17
 πρόφρων P 1,22
 πρόχειρος. προχειρότερον X 1,16
 Πρωταγόρης T 47,1 Πρωταγόρη T 5,3
 πρώτος. πρώτων [Thal.] 2 X 1,13 E 6,
 1 S 2,2 adv. E 79,1 πρώτης P 6,3
 πρώτῳ [Thal.] 2 πρώτα E 38,1 adv.
 E 62,4 95,1 πρώτοιςιν T 45,2 πρώ-
 τιστος. πρώτιστον 13,1 πρώτιστα T 71,1
 πτεροβάμων. πτεροβάμοσι E 20,7
 πτερόν. Πτερά E 82,1
 πτωχός T 66,3 πτωχότατοι T 39,2
 πυγή. πυγῆσιν C 4,4
 Πυθαγόρας. Πυθαγόρεω [E] 155,1 Πυ-
 θαγόρην T 57,1

Πύθιος. Πύθια θεασόμενος cf. T fr. 77
 Πυθσίδα cf. T fr. 77
 Πύθων I (Καλλυγαίονος Ὀρῶπιος) tit. T
 fr. 77 cf. Addenda
 πυκάζειν. πυκτύκασται T 1,11
 πυκινός. πυκινόν X 17,1 πυκινόν P 8,59
 E 100,14 πυκινού T 59,1 πυκινῶι E 27,3
 πυκνός. πυκνά E 75,1 82,1 100,13
 πυκνάς E 100,3
 πύκτης X 2,15
 πυκτοσύνη. πυκτοσύνην X 2,4
 πύλη. πύλαι P 1,11 πύλων P 1,17 πύ-
 λας E 100,19
 πύματος. πύματων P 8,42 E 100,2
 πυνθάνεσθαι. πύση P 10,4 E 111,2
 ἐπύθοντο E 112,11 πυθόσθαι P 1,28
 πύον *rys* sec. Aristotelem l. c., immo
colostrum l. q. κύος E 68,1
 πῦρ P 8,56 E 17,18 62,2.6 84,7.11
 πυρός P 12,1 E 84,2 πυρὶ X 22,1 E
 73,2 πυρὶ πῦρ E 109,2 πυρὰ E 52,1
 πύργος C 15,1
 πυρικαύτωρ. πυρκαϊώτα T 67,7
 πυρίον [= πυρῖδιον] X (?) A 32 p. 31
 πυρρός. πυρρῶς X 16,2
 Πύρρων. Πύρρωνι T 8,1 Πύρρωνα T 31,2
 32,1 Πύρρων (voc.) T 43,1 T 67,1
 cf. T fr. 77
 πῶ [l. τῶν] E 35,10 οὔτε τί πῶ E 62,7
 πωλεΐν. πωλεῦμαι E 112,5
 πῶς [Thal.] 2 P 8,19(bis) 11,1 E 71,2
 72,1 T 48,1 67,2
 ῥά v. ᾗρα
 ῥάιδιος. ῥαιδίως C (iamb.) 16,3 ῥηδίως
 C 7,2 ῥήτα T 67,2 v. ῥῆτα
 ῥαπίζειν. ῥάπκι(ε) X 7,4
 ῥάχις E fr. 97
 ῥῆτα E 129,5
 ῥεΐν. ῥραι T 38,2 ῥευστά E 121,3
 ῥεῦμα E 100,24 ῥεῦματα E 111,8
 ῥευστός v. ῥεΐν
 ῥηγμῖς. παρρηρηγμῖν E 20,5
 ῥητορδμυκτος T 25,3
 ῥιγαλέος. ῥιγαλίον E 21,5
 ῥίζα. ῥίζαις E 54,1
 ῥίζωμα. ῥιζώματα E 6,1

ρίνός. ρινῶν E 100,4
 ριπή. ριπήσιν E 56,1
 ρίπτειν. ῥίπτοντες E 128,7 ἔκ — ῥίπτα-
 σκεν T 4,3
 ροή. ροαὶ X 30,3 ῥοῆσ' X 2,3
 ροῦς. ῥίον E 100,14
 ρυτόν. ρυτὰ T 4,3
 ῥώμη. ῥώμης X 2,11. 18 ῥάμην X 2,14

Σάμος. Σάμου T 51,1
 σάρκινος. σάρκινον E fr. 99
 σάρξ. σαρκός E 98,5 σαρκῶν E 100,2
 E 126,1 σάρκας E 137,6
 σαφής. σαφές X 34,1
 σεβίζειν. σεβίζομαι E 112,8
 σέλας E 84,2
 σεληναίη. σεληναίης E 43,1
 σελήνη E 40,1 σελήνης P 10,4 11,1
 σεμνηγορίη. σεμνηγορίας T 57,2
 σεμνός. σεμν(ά) C 8,2
 σῆμα. σήματα P 8,2. 55 10,2 T 61,2
 σήπειν. σαπὼν E 81,1
 σῆψις. σήψις E 121,3
 σθένειν. σθένει T 69,1 ἰσθανε T 42,2
 σθένος T 45,1
 σιγᾶν. σιγῶσι T 22,2
 σίδη. σίδαι E 80,1
 σίλλος. Σόλοι tit. X p. 39 sqq. T p.
 182 sqq. cf. p. 23 n. 20 sqq. p. 181 n.
 8 sqq.
 σιμός. σιμούς X 16,1
 Σιμωνίδης X fr. 21 (et 6?)
 σίρος X fr. 41
 σίτος. σίτ(α) X 2,8
 σκίλος X 6,1
 σκεπτοσύνη. σκεπτοσύνης T 59,4
 σκιδνάειν. σκιδνάμενον P 2,3
 σκιερός. σκιερῶι T 38,1 σκιερός (?) E 61,4
 σκινδαψός v. κινδαψός
 σκιδέεις. σκιδόντος (?) E 94,1 n.
 σκιρός. σκιρός (?) E 61,4
 σκολιός. σκολιὸν T 32,1
 σκόρδον. σκόρδα C 4,5
 σκορπίος. σκορπίου Cleostr. 1,2
 σκοτόεις. σκοτόεσσα E 132,2
 σκότος neutr. E 121,4
 σκύλαξ. σκύλακος X 7,2

Diels, Poetae phillos.

σκώπτειν. σκῶψαι T fr. 56
 σμικρός T 38,3 σμικρὸν X 2,20
 σμύρνη. σμύρνης E 128,6
 σός. σὴν C 12,3
 σοφίη X 2,12 σοφίης 2,14 E 4,8 T 67,4
 σοφιστής. σοφισταί T 1,1 σοφιστῶν T
 5,1 48,2 58,4
 σοφός E 15,1 C 17,1 σοφὸν T 66,2 σο-
 φῶν E 129,3 C 12,1 σοφῶν σοφὸν T 23,1
 σπάνις. σπάνειος C 7,2
 σπίζα. σπίζαι T 34,2
 σπονδή. σπονδάς E 128,7
 σπηλαιώδης. σπηλαιώδεσσιν (?) E 94,2 n.
 σπλάγχνον. σπλάγχνοισι E 5,3
 σπέρχειν. σπερχοίαιτο P 1,8
 σπείος. σπεάτωσι X 37,1
 σπένθειν. σπείσαντας X 1,15
 στάσις. στάσιν C 6,2 στάσιος X 1,23
 στεγάζειν. στεγάσαι E 3,1
 στέγη C 15,1
 στείχειν. στείχεις C 9,1
 στενός. σταινόταροι P 12,1
 στενωπός. σταινωπὸι E 2,1
 στέργειν. ἰστέργαι E 22,5
 στερεωπός. στερεωπά E 21,6
 στέρνων. στέρνοισι T 31,1
 στεφάνη. P (A 37 Aet. II 7, 1. Cic. d.
 n. d. I 28)
 στέφανος. στεφάνους X 1,2
 στέφος. στέφειν E 112,6
 στήθος. στήθεσιν P 6,6
 στηρίζειν. ἰστήριξε T 21,4 ἰστήριχται E
 27,3
 στιβαρός. στιβαροίσι E 82,2
 Στ(λ)πων. Στ(λ)πων(α) C 1,1
 (στίξ). στίχας T 41,1
 στοιχείον [Thal.] 2
 στόλος. στόλον E 17,26
 στόμα. στομάτων E 4,2 39,3
 στόμιον. στομίοις E 100,3
 στοναχή. στοναχῶν E 124,2 T 10,2
 στοργή. στοργῆν δὲ στοργῆι E 109,3
 στροφάλιγξ. στροφάλιγγι E 35,4
 στυγεῖν. στυγίαι E 116,1
 στυγεῖν. στυγίους E 115,12
 στυγερός. στυγερόσι P 12,4 στυγερός
 X 3,2
 στυφελίζειν. στυφελιζομένου X 7,2

σύ (σύ) P 1,33 4,1 7,2 E 1,1 2,6 17,
 21,26 T 54,1 *σσί et σσί* (quod *τοί*
scribendum) X 22,4 P 8,50.60 E 7,1
 17,14 38,1 71,1 110,3 111,2 (E
 131,2) T 48,4 *τοί dat. eth. δή τοι* P
 4,6 *ούτω τοι* P 19,1 *σί et σά* P 1,25.26.
 28.84 6,(2).3 8,8.61 E 4,3 23,9
 110,8 T 54,1 *σύ γ(ε)* E 110,6 *σί γ(ε)*
 E 4,6 *ύμν* E 112,4 *ν. σός*
σύγγραμμα. συγγράμματα T 5,3
συγκατανευσιφάγος cf. C fr. 11
συγκερανύναι. συγκεράνυνται [Thal.] 2
σύγκρισις. σύγκρισιν [Thal.] 2
συγκυρείν. συνέκυρσι(ν) E 53,1 59,2
συνέκυρσις E 98,1 *ξυνέκυρσις* E 104,1
συγξάινειν. συγξάινουσαν C 3,2
σῦκον. σῦκα X 98,2 C 4,5
συλλαμβάνειν. συλλαβών S 1,3
συμβαίνειν. σὺν — ἔβη E 21,8
σύμβουλος. συμβούλωι C 13,2
συμπίπτειν. συμπύπτεισκον E 59,2
συμφύειν. ζῦμ — ἐφύοντο E 95,1 *συμ-*
φύοντα E 26,7
σὺν nisi in verbis tmesi diiunctum non
invenitur: σὺν — ἔβη E 21,8 *ζῦμ —*
ἐφύοντο E 95,1
συνάγειν C 10,6 *συνάγοις* C 7,1 *σύναγεν*
 T 39,1
συνάγορος P 1,24
συναρμόζειν. συναρμοσθέντ(α) E 71,4
σύνδρομος T 22,2
συνέμπορος. συνέμπορον C 5a,3
συνέρχασθαι. συνέρχεται E 35,5 *συνερ-*
χόμεν(α) E 17,7 20,2 26,5 *συνερχο-*
μένων E 36,1
συνέχειν. συνέχεσθαι P 8,23
συνεχής. συνεχές P 8,6 *συνεχῶς* C 10,3
συνήθεια cf. T fr. 81
συνιέναι. ξυνήκει T 22,1
συνιστάναι. συνιστάμενον P 2,4 *συνιστά-*
μεν(α) E 35,6
σύνοδος E 17,4
Συράκουσαι X A 33 p. 32, 2
σύριγγξ. σύριγγος P 1,8 *σύριγγες* E 100,2
σύριγγιν P 1,19
σύστασις. σύστασιν [Thal.] 2
συστέλλειν. συστύλλομαι C 16,3
συσσηκοῦν. συνησπῆκωσεν T 24,3

σφάζειν. σφάζει E 137,2 *σφάζας* E 137,4
σφαίρα. σφαιρῆς P 8,43 T 67,7
Σφαίρος E 27,4 28,2 (l. σφαιρόν) E 29,
 3 cf. E A 32 p. 89,12
σφαίρον E 29,3 *πότη.*
σφεδανός. σφεδανός X 1,23
σφείς *οστ. ν. οῦ*
σφίτερος. σφίτερον E 37,1 *σφίτηρην* X
 14,2 *σφειτήροισιν* (C 5a,1) *σφειτήρους* X
 (16,1) *σφειτήρας* P 9,2
σφίγγειν. σφίγγων E 38,4
σχιδυνος. σχιδύνην E 19,1
σχίτλιοις. σχίτλιοι T 10,1 *σχίτλι(α)* E
 139,2
σχίζειν. σχιστοίς E 66,1
σχολή. scholia. σχολῆς T 66,6
Σωκρατικός. Σωκρατικόν T 5,8
σῶμα E 20,3 E 100,2 *σώματ(α)* X 15,4
Σωπή E 123,3
σωρεύειν. σωρευόμενον Aristotelis [E]
 fr. 169
σωφροσύνη. Σωφροσύνης C 12,2

ταινία. ταινίαις E 112,6
τάλαντον C 13,2 *τάλαντα* C 13,2
τάλαρον. ταλάρωι T 12,3
τάλας. T 34,4
ταναός. ταναώτερον E 84,5. 11
ταναῶπις E 122,1
ταράσσειν. τεταραγμένα T 24,3
ταῦρος. ταύρου X 6,2 *ταῦρον* C 2,1
ταύρων E 123,8
ταύτη E 17,13 *ἦι μὲν — τῆι μὲν — ᾗτι*
δέ — ταύτη δ' E 26,12
ταχυτής. ταχυτήτι X 2,1. 17
τὰ copulativum simplex X $\frac{116}{4}$, P $\frac{188}{5}$
 E $\frac{450}{12}$, T $\frac{146}{18}$, C $\frac{61}{4}$ *eademque pro-*
portione duplex τὰ — τὰ X 4, P 4,
 E 20, T 3, C ο, *τὰ καὶ* (ν. s. *καὶ*)
 X 4, P ο, C ο, T 2, C 2; *diiuncta*
τὰ — καὶ X 3, P 8, E 10, T ο, C ο
de copulatis τὰ — καὶ τε, τε — τε καὶ
sim. ν. καὶ, ἡδέ
τὰ ter repet. P 8,29 *quater* E 122,3
δέ τε X 15,3 24,1 E 35,7. 16 (*praec.*
multis δέ) E 109,3 *μὲν τε — δέ τε* E

95,11 ὄφρα μὲν τε (?) — τόφρα μὲν οὖν
 — δέ E 15,2 οὔτε — οὔτε — τὲ E 62,8
 οὐτ' ἄρ τε — οὐδὲ (?) E 142,1
 τε indefinitum ἢ τε T 21,3 C 10,3 τῆι
 τε E 105,2 ἐφ' αἷ τ(ε) E 4,7 τῆι τε
 E 17,23 ὅτε T 30,3 E 84,4 111,3
 115,5 ἄ τε E 110,7 τά τ(ε) E 2,2
 111,8 ἤτεῖρ τε E 193,2 ὅσον τε P 1,1
 E 42,3 ἐπει τ(ε) E 73,1
 τέγγειν. τέγγει E 6,3
 τέγος. τέγος E 142,1
 τέγος E 142,2
 τεθρηπέναι. τεθρηπῶς E 17,21 τεθρηπότες
 P 6,7
 τείνειν. τίταται E 135,2 τίτανται E 100,2
 Τίτιος. Τετή T 3,1
 τέκνον. τέκνα C 10,1
 τέκτων C 17,1
 τελέθειν. τελέθουσι E 65,1
 τελειν X 15,2 τελάνει E 24,1 τελοῦσι
 E 17,23 τεταλομένον X 34,3 P 8,42
 τελείειν. τελιομένιο E 30,2
 τέλειος. τελείος E 98,3
 τελευτᾶν. τελευτᾶι X 27,1 τελευτήσουσι
 P 19,2
 τελευτή E 8,2
 τέλος E 146,1 S 1,2
 τέμενος X 2,2
 τέμνειν. ταμόντ' E 143,1 τεμῆσθαι E
 100,5
 τεός (= τίς) οὐ τειν P 8,46 σπατάσσι
 τεός X 37,1
 τερατοῦν. τερατοῦντο T 34,2
 τέρην. τέρεν E 100,6 100,11. 22
 τέρθρον. τέρθρα E 100,4
 τέρμα. τέρματα E 35,10
 τέρπειν. τέρποι (?) E 142,2
 τέσσαρες. τέτταρα [Thal.] 2 τέσσαρα E
 6,1 E 96,3
 τετραίνειν. τέτρηται E 100,3 τετρήματο
 E 84,9
 τετράκις T 66,5
 τέττιξ. τέττιξιν T 30,2
 τεύχειν. τεύχεται X 34,4 E 114,2
 τέφρα. τέφρην T 5,3
 τέχνη. τέχνης (?) E 23,2
 τη (corrupt.) P 1,3
 τῆι P 1,4 (bis). 20 8,23. 56 T 31,1 τῆι

— τῆι P 8,45. 48 τῆι μὲν — τῆι δὲ E
 61,3 ἴ μὲν — τῆι μὲν E 17,11 ἦ μὲν
 — τῆι μὲν — ἦι δέ — ταύτη δι(ε) E
 26,10 τῆι γ(ε) (?) E 12,3 τῆι δὲ E 61,4
 τῆι τε *ubi quidem* E 105,2
 τῆι δε E 103,1
 Τηλαύγης. Τηλαυγες [E] 155,1 de
 Aeschinis Telaugae cf. C A 31 p 216
 τῆλε P 8,28
 τηλεθᾶν. τηλεθάοντα E 112,7
 τηξίποθος. τηξίπόθων C 5a,3
 τίειν. τιτιμένος E 112,5
 τιθέναί. τίθησι T fr. 74 τίθησιν E 48,1
 τίθεμαι [Thal.] 2 τίθεται C 10,5 τίθει
 C 13,1 ἐτίθει E 125,1 ἔθηξας C 10,4
 ἔθεντο P 8,55 θάναί T 5,3 θάσινα E
 100,10 θήσεις E 111,6.7 θήσεσθαι
 (corrupte) E 12,3
 τίκτειν. τίκται E 17,4
 τιματογραφείν T 54,3
 τιμᾶν. τιμᾶσιν C 12,3
 τιμή. τιμῆς E 4,6 17,28 119,1 τιμῆσι
 E 21,12 23,8 146,3 τιμάς E 30,2
 τίμιος. τίμιον X 6,2 C 10,9
 τίς X 22,4 T 22,1 41,1 τί 8,9 τί E
 17,32 113,1 T 52,1 66,2 (bis) τί
cur T 34,4 τίνα fem. sing. P 8,6 τίνας
 T 48,4
 τίς X 2,1. 21 5,1 34,1 E 8,2 12,3 84,1
 115,3 128,1 129,1 T 40,1 (?) 66,1
 C 4,1 4,3 οὔτις X 34,1 E 17,25 T
 61,1 οὐ τεός v. τεός — τί X 2,5. 20
 P 8,13. 23. 24. 44. 45. 61 E 4,12 11,3
 13,1 14,1 17,30 21,2 71,1 113,1
 C 5a,3 T 40,1 (?) π adv. E 4,10
 οὔτε adv. X 1,21 P 1,26 οὔτε π E
 62,7 πνός E 131,1 ὀππᾶίοι πνας T 5,5
 v. τεός
 τιταίνειν. τιταίνουσι P 1,5
 Τιτάν E 38,4 Τιτήνων X 1,21
 τόθι P 3,2
 τοι. δή τοι P 4,6 οὔτω τοι P 19,1 v.
 σύ τοιγάρτοι E 145,1
 τόσιος. τόσι(α) (τόσσα?) E 71,4 τολών E 124,2
 T 10,2
 τοιόσδε. τοιῶσδε E 75,2
 τοιοῦτος. τοιαῦτ(α) X 15,5 22,1 E 15,1
 τοκάς E 67,1

- τόκος. τόκου P 12,4
 τομός. τομώτερον T 4,1
 τόνος X 1,20
 τοξευτής signum Cleostr. 2
 τόπος. τόπον P 8,41
 τορός. τορώς E 23,11
 τόσος. τόσον E 21,14 35,12 108,1
 τόσον E 42,3 τίσα E 71,4 n. (?)
 τοσσόσδε. τοσσάδε T 42,2
 τότε X 8,3 E 4,8 73,1 84,7 100,20
 ἔτα μὲν — τότε μὲν — εὔτα δὲ — δέ
 E 9,3
 τοτὲ. τοτὲ — πολλὰκι δ' E 53,1 τοτὲ
 μὲν — τοτὲ δέ E 17,1. 16
 τοῦνεκαν X 2,18
 τόφρα. ὄφρα μὲν τε — τόφρα μὲν οὖν —
 δέ E 15,3
 τράνωμα. τρανώματα E 4,11
 τράπεζα 1,9
 τρίψιν. ἔθρηψ [E] 156,2 ἰθρήφθη E
 30,1 θρηφθῆσα (?) E 17,5 n. τραφῆντα
 P 19,2 τετραμμένη E 105,1
 τρήμα. τρήματα E 100,13
 τριάς T 26,1
 τρίβων. τρίβωνα C 16,3
 τρίδυμος cf. E A 81 (p. 98, 18)
 τρίς E 115,6 T 66,5
 τρίτος. τρίτον Cleostr. 1,1
 τρώβολον C 13,3
 τρόπαιον. τροπαῖον C 7,2
 τρόπος. τρόπον T 67,5
 τρυφερός. τρυφερῆ T 27,1 τρυφεράς
 C 10,11
 τυγγάνειν. τίγς E 85,1 τίχοι X 34,3
 τυχῶν C 10,10 τυχόντι [C] 19,2 τυ-
 χόντα E 75,2
 τύμβος v. l. [E] 157,2
 τύπος X A 33 p. 32,3 sqq. τύποι E 62,4
 τίπτειν. τύψασα E 43,1
 τυρανία. τυρανῆς X 3,2
 τυρός. τυροῦ X 1,10
 τυφλός. τυφλοί P 8,7
 τύφος C 8,2 τύφωι T 38,1 C 4,1
 Τυφωεύς. Τυφωεύς C 1,2
 Τύχη C 16,2 Τύχης E 103,1
 ταῖ P 8,25. 38
 τῶς P 8,21 16,2
- ὑβρίζειν. ὑβριστο E (?) 154,3
 ὕβρις X 1,17
 ὕγρός E 38,3
 ὕδατο θρέμμων. ὕδατοθρέμμονες E 21,11
 ὕδατοθρέμμονας E 23,7
 ὕδρομίλαθρος. ὕδρομιάθρους E 20,6
 ὕδωρ [Thal.] 2 (v correcto) X 1,8 29,1
 E 17,18 100,16 (v producto in sexti
 pedis arsi) X 30,3 37,1 E 81,1 E 100,
 15. 21 109,1 ἰ in thesi X 5,2 ὕδατος
 X 30,1 E 62,5 71,2 84,10 100,11
 ὕδατος X 33,1 ὕδατι E 34,1 ὕδατι
 E 109,1
 υἱός E 137,5 υἰόν [E] 156,1 E 137,1
 υἱά E 1,1
 ὑμεῖς v. σύ
 ὑμνεῖν X 1,13
 ὑμνοπόλος. ὑμνοπόλοι E 146,1
 ὕμνος. ὕμνων E 35,1
 ὑπατικός (?) T 25,3
 ὑπεκθῆσιν. ὑπεκθῆαι E 100,21
 ὑπεκπροθῆσιν. ὑπεκπροθῆαι E 35,12
 ὑπίνερθε E 26,7
 ὑπέρ c. acc. E 4,11
 ὑπέρτατος. υπέρτατα E 76,3
 ὑπέρθυρον P 1,12
 ὑπερίναι. υπεριμένος X 31,1
 ὑπέρτατος v. υπέρ
 ὑπέρφλοιος. ὑπέρφλο(ι)α E 80,1
 ὑπό c. gen. E 23,2 C 5a,2(bis) c. dat.
 E 110,1 T 31,1 c. acc. P(?) 20,1 E
 120,1
 ὑποδεικνύναι. ὑπιδείξαν X 18,1
 ὑποδέχεσθαι. ὑπεδέξατο P 1,22
 ὑπόθεσις. ἐξ ὑποθέσεως cf. T fr. 75
 ὑπόστεγος. ὑπόστεγον E 120,1
 ὑποτρεῖν. ὑποτρεῖουσι T 58,4
 ὑποτρώγειν. ὑποτρώγοντι X 22,3
 ὑπάτυφος T 60,1
 ὕστερος. ὕστερον adv. P 8,10
 ὕστατος T 51,1 ὕστατον S 2,2
 ὑφιστάναι. ὑφισταμένη (?), fort. ὑφιστα-
 μέναι E 48,1
 ὕψηλός. ὕψηλῶ D 1,1
 ὕψος E 17,18

φαίθειν. φαίθοντος E 115,11
 Φαίδων. Φαίδωνος T 28,2
 φαίνειν. φαίνεται T fr. 74 φαινόμενον T
 69,1 φαινόμενη Cleostr. 1,2 Φαινόμενα tit. Sminth. p. 172 φαίνε(σ) T
 58,2 πεφήνασιν X 36,1.
 φακῆ. φακῆς C 6,1 φακῆν T 13,1 14,1
 φάναϊ. φησὶ X 1,5 φαμὴν [Thal.] 2 φασι(ν)
 X 7,3 <16,2> T 24,1 C 1,2 φῆ T 66,1
 φάσαν T 58,3 φάσθαι X 7,3 P 8,8
 φάτο P 1,23 φατόν P 8,8 φατοί T 9,2
 φανερός. φανερῆν X 2,7
 φανός. φανόν P 8,41
 φαντασία. φαντασίας T 44,2
 φαντασμός. φαντασμῶν T 45,3
 φάος v. φῶς
 φάρμακον. φάρμακα E 23,3 111,1
 φᾶρος. φάρε(α) X 3,3
 φάσκειν. ἔφασκον (?) X 38,1
 φατίζειν. φατίζω P 8,60 παπατισμένον
 P 8,35
 φατός v. φάναϊ
 φέρειν. φέρε P 1,3 E 50,1 C 4,5 φέρου-
 σιν P 1,1. 25 φέρον X (?) fr. 45 φέρον
 impf. P 1,4 φερόμεν P 1,4
 φερέσβιος E 6,2 cf. E A 33 p. 89,18 sqq.
 φέριστος v. ἀγαθός
 Φερσεφώνη. Φερσεφώνης [E] 156,4
 φεύγειν. φεύγοντας C 3,3 φεύσθαι T 66,4
 φθίγγασθαι. φθιγγαμένης X 7,5
 φθείρειν. ἐφθείροντο E 17,31
 Φθιμένη E 123,1
 φθίνειν. φθίνει E 26,2
 φιάλη. φιάλη X 1,3
 Φιλίη E fr. 19
 φίλος. φίλον E 137,1 φίλου X 7,4 φίλων
 E 110,9 φίλας C 7,1 9,1 φίλοι E 112,1
 114,1 φίλα E 17,23 115,3 φίλοις C
 10,5 φίλας E 137,6
 φιλόσοφος. φιλοσόφωι C 13,3
 Φιλότης E 17,20 35,4 Φιλότητος E 35,13
 Φιλότητι E 17,7 20,2 21,8 26,5 Φιλό-
 τητα E 19,1
 φιλοφροσύνη E 130,2
 φλυβρις. φλυβρι (?) C 5a,3
 Φίλων. Φίλωνα T 50,2
 φιν v. οὖ
 φλίδων. φλίδωνα T 37,1 φλιδόνων T 28,1

Φλειάσιος. Φλειάσιον C 2,1
 φλοιός. φλοιού E 81,1
 φλονίς. φλονίδες (?) E 82,2 not.
 φλόξ E 85,1 φλογός P 8,56 12,2
 Φοίβειος. Φοιβέιον <E fr. 140>
 φοινίκιος. φοινίκιον X 32,2
 Φοίνικες X (?) fr. 44
 Φοινικικός. Φοινικικά T 81,2
 φοίνιξ cf. E A 70 (p. 95,9)
 Φοίνισσα. Φοίνισσαν T 38,1
 φοιτᾶν. φοιτᾶ T 21,1
 φόνος. Φόνος E 121,2 φόνωιο E 136,1
 φόνωι E 115,3 φόνων E 100,4 φόνους
 E 128,8
 φορεῖν. φοροῦνται 6,6 φορεύμενα E 17,8
 φορούμενα E 26,6
 Φορούη E 123,3
 φράζειν. φράζω P 4,6 φράσαις P 4,8
 φράσθαι P 2,6
 φρήν E 134,4 φρήνός E 3,1 φρηλ X 25,1
 φρένα E 23,9 114,3 133,3 φρησὶ E 15,1
 φρένας E 17,14 T 66,3
 φρονεῖν E 108,2 φρονεί 16,3 φρονέουσιν
 E 17,23 107,2 πεφρόνηκιν E 103,1
 φρόνησις. φρόνησιν E 110,10
 φρόνιμος. φρόνιμος T 13,1
 φροντίζειν. ἐφρόντισα C 8,1
 φροντίζ. φροντίζος E 131,2 φροντιδα X
 8,2 φροντία E 134,5
 φυγάς E 115,13
 φυγή. φυγῆς T 5,7
 φύειν. ἔφυσεν X 38,1 πέφυκα(ν) X 32,1
 E 22,3 T fr. 76 ἔφυσεν 10,6 19,1 φῦν
 (= φύναϊ) 8,10 φύονται X 29,1 φύεσθαι
 E 17,9 26,8 φυσομένους E 115,7 81,1
 ἐφύοντο E 35,14 ζῆμι πρῶτ' ἐφύοντο E 95,1
 φυλακή. φυλακῆν T 5,6
 φύλλον. φύλλα E 82,1 φύλλων E fr. 140
 φύλον E 74,1 φύλα P 6,7
 φυσικός subst. φυσικῶν T 51,1 φυσι-
 κούς T fr. 75
 φύσις P 16,3 E 8,1. 4 63,1 110,5 T
 27,1 58,3 68,3 tit. Παρὰ φύσιν X
 p. 42, P p. 57, E p. 105 S p. 169
 φύσει [C] 19,4 φύσιν P 10,1. 5 T 59,6
 Φυσά E 123,1
 φαΐκη X A 33 p. 32,3
 φωνή. φωνήν X 14,2

φώς *uir* E 9,1 (?) φῶτα P 1,3 E 9,1
 [E] 156,2 φῶτας [E] 156,4
 φῶς *lux* P 14,1 E 45,1 84,5 φάος P 1,10
 S 1,3 φάος P 9,3 φάεσι E 48,1

χαίρειν. χάρει P 1,26 C 12,1 χάρει(ε)
 E 112,4 χάρων f. l. E 28,2 χαρὰ (?)
 E 5,1

χαίτη. χάρται E 83,2 χάρτησιν X 3,5
 χαλῆν. χαλάσασα P 8,14
 χαλεπός. χαλεπ(ά) C 1,1 χαλεποῖσι E
 112,12 χαλεπήσιν E 145,1
 χαλκός. χαλκοῦ E 100,16 χαλκοῖο E
 100,9 χαλκῶι E 138,1 χαλκόν E fr. 92
 χαματεύνης. χαμα(ι)εύσαι E 127,1
 χαρακίτης. χαρακίται T 12,2
 χαρίζεσθαι. χαρίζομενος T 7,1
 χάσμα X 2,20
 χάσμα P 1,18
 χεῖλος. χεῖλαι E 139,2
 χειμέριος. χειμερινή E 84,2
 χεῖμάν. χεμῶνος X 22,1
 χεῖν. χεῖ(ο) E 35,7 35,16 κέχυνται E 2,1
 χεῖρ. χεῖρ P 1,22 E 100,20 χεῖρ E 100,
 10 χεῖρα P 1,22 χεῖρας X 1,1 χεῖρ(ν)
 P 1,10 E 23,3 133,2 χεῖρεςσι X 15,2
 χεῖρας X 15,1 E 141,1
 χεῖρων. χειρόταρον P 8,24
 χέλυς. χελύων E 76,2
 χέρσος. χέρσου C 15,2
 χθίς S 2,5(bis)
 χθονίη E 122,1
 χθών E 22,2 37,1 96,1 98,1 χθονός
 F 62,4 115,10 χθόνα E 54,1 E 73,1
 E 76,3 E fr. 148
 χίλιοι X 3,4
 χιτών. χιτών E 126,1
 χλούνης. χλουήνη X (?) fr. 43
 χλωρός. χλωρόν X 32,2 38,1
 χνοίη E 46,1 not. (?) χνοήσιν P 1,6
 χροάνη. χροάνησι E 84,9
 χόανος. χόανοι E 96,1
 χστίνιξ C 18,2
 χολοῦν. χολωθείς T 22,2
 χόρτος. χόρτον C 10,3
 χοῦν. χωσθέντος E 100,17
 χραϊσμεῖν. χραϊσμησ' T 5,7

χρεόν v. χρεών
 χρέος P 8,9
 χρεώ P 1,28
 χρεάν P 4,5 8,11. 54 χρέον P 8,45
 χρῆμα E 113,1 χρήματα C 10,6. (7?)
 χρῆμα *vaticinium* E 115,1
 χρῆναι. χρῆ X 1,13 22,1 P 6,1 χρῆν
 P 1,32 ἐχρῆν T 17,1
 χρῆσθαι C 14,2 κερημίνοι *egentes* E
 112,10
 χρηστός. χρηστόν X 1,23
 χρίμα. χρίμασι X 3,6
 χροιά. χροῖα neutr. pl. (?) E 71,3
 χρόνος S 2,1 C 14,1 17,1 χρόνος E
 115,7 χρόνοι E 17,29 30,2 110,8
 χρόναι X 18,2
 χρυσοῦς. χρυσεῖων O 5a,2
 χρώς. χρωτός E 76,3 χρωῖ E 100,17
 χροά P 8,41
 χωρίς ἀπ' ἀλλήλων P 8,56 χ. δουλοσύνης
 C 10,4
 χῶρος. χῶρον E 118,1 121,1

ψεῦδος. ψεύδη T 27,2
 ψευδοφαῖς [P] fr. 21
 ψήφισμα E 115,1
 ψόγος X 11,2
 ψυχή X 7,5 ψυχῆν E 138,1 D 1,2
 ψῦχος. ψύχεος E 65,2
 ψυχρός. ψυχρόν X 1,8 T 5,8

ὦ πόποι (tum ὦ κτλ. bis repetitum) E
 124,1 ὦ P 1,24 E 112,1 114,1 T
 67,1 48,1(bis) C 16,2
 ὠγγύγιος. ὠγγύγιον E 84,7
 ὦδε *hic* E 2,8 cf. 119,2 not. *sic* P 1,23
 E 100,1 v. ὄδε
 ὠθέειν. ὠσται P 1,17 ὠσάμεναι P 1,10
 ὠσάμενος E 56,1
 ὠστοκαεῖν. ὠστοκαεῖ E 79,1
 ὠπίμορος. ὠπίμοροι E 2,4
 ὠπύς. ὠπύα E 27,1
 ὠμος. ὠμων E 57,2
 ὦν v. οὔν

ὠρα, ὠρα. ὠρη ter anaphorice repeti-
 tum T 17,2 ὠρη: X 22,1 ὠρην [C 9,2]
 ὠρᾶς E 115,6 ὠραις E (?) 154,3
 ὠριων cf. Sminth. 2 p. 172
 ὠρολογητής T 18,1
 ὠς, ὡς. 1) ὡς *quemadmodum*. ὡς —
 ὡς δὲ E 84,1. 7 ὡς — τὸς P 16,1 ὡς
 — οὕτω E 23,1 ὡς simplex E 17,15
 33,1 39,2 73,1 T 5,1 19,1 58,3
 59,1 68,1 *postpositum* ἡλιδιος ὡς T
 34,4 κτίλος ὡς T 41,1 2) ὡς *quasi*. ὡς
 κακίον [C] 19,1 3) ὡς *ut primum* T
 fr. 64 4) *quia* C 16,3 5) *quod* post
 verba φαίνεν, γηγώσκεν, μανθάνεν, σῶ-

μα, ὁδὸν εἶναι sim. X 1,20 P 1,32 4,3. 5
 8,2. 3 10,6 E 5,2 15,2 T 68,3 πεφ-
 σαν, ὡς — ὥσπερ P 1,16 φατίζω, ὡς εὐ-
 μή — παραλάσσει P 8,61 6) *sic* ὡς E 43,1
 84,7 90,1 T 34,1 ὡς αὐτως E 22,4
 ὡς δ' αὐτως E 20,6 100,16. 22 137,5
 ὡσανεὶ [Thal.] 2
 ὡσεὶ E 113,1
 ὡσπερ X 2,11 3,4 P 8,16 E 46,1 (?)
 100,8 112,5
 ὡστε. τὴν δὲ (ταυτήν) ὡστε πάλιν P 8,18
 (αὐτως) ὡστε — κεύθειν E 100,4
 ὠφέλιμος, ὠφέλιμον C 10,5

1. XENOPHANIS			
Karsten	Diels	Crusius	Diels
fr. 1—4	fr. 23—26	fr. 1—3	fr. 1—3
5. 6	14. 15	4	5
7	11. 12	5	6
8	27	6	7
9	33	7	8
10. 11	29. 30, 1 ὕδατος	8	9
12	28	9	22
13	32	10	17
14. 15	34. 35	11	27
16	18	12—15	23—26
17	22	16	11. 12
18	7	17	15
19	2	18	10
20	3	19	94
21	1	20	29
22	6	21	33
23	5	22	28
24	8	11a. 23	30
25	A 14	24	32
26	9	25	38
27	17	26. 27	35. 36
28	21	28	18
29. 30	39. 40	29	37
31	13	30	14
32	20		
33	4		
34. 35	A 12. 13		
36	A 16		
37	A 1 p. 21,1		

EDITIONUM

2. PARMENIDIS			
Karsten	Diels	Stein	Diels
v. 1—5	fr. 1, 1—5	v. 1—3	fr. 1, 1—3
6. 7	1, 9. 10	4—16	1, 9—21
8—10	1, 6—8	17—21	1, 4—8
11—32	1, 11—32	22—32	1, 22—32
33—40 φράσαις	4, 1—8 φράσαις	doest	1, 33
40 τὸ εἶναι	5	33—36 ἐηθέντα	1, 34—37 ἐηθέντα
41. 42	3	37—40	2
43—51	6	41. 42	3
52—57 λείπεται	1, 33 λείπεται	43—50 φράσαις	4, 1—8 φράσαις
desunt	8, 1. 2 λείπεται	50 τὸ — εἶναι	5
cf. 56. 57		51—59	6
58 ὡς—ἴσσι	8, 2 ὡς ἴσσι	60. 61	7
59—68	8, 3—33	62—76 ἔχει	8, 1—15 ἔχει
69—92	2	doest	8, 15 ἡ — ἔστιν
93—120	8, 34—61	76—94 ἐπαδευός	8, 16—33 ἐπαδευός
121—124	9	95	8, 33 μὴ — ἰδέσθω
125—130	12	96—98 νοδῖν	8, 34—36 νοδῖν
131	13	99	8, 36 οὐδὲν — ἴσται
132—138	10	100—124	8
139—142	11	125—128	9
143	14	cf. p. 797	10
144	15	129—132	11
145—148	16	133—138	12
149	17	139	13
150—155	18	140	14
157—159	19	141	15
fr. 1 p. 43	7	142	17
2	Schol. ad 8, 56	143—148	18
3	22	149—152	16
4	23	153—155	19

3. EMPEDOCLIS

Karsten	Diels	Stein	Diels	Karsten	Diels
v. 1—3	fr. 115, 1—3	v. 1	fr. 1	v. 191	fr. 47
4—6	115, 5—7	2—10	2	192	43
7. 8	115, 13. 14	11—23	4	193	85
9. 10	139	24—32	111	194—196	42
11. 12	119	33—35	6	197	48
13	118	36—39	8	198	49
14. 15	124	40—44	9	199—201	39
16—19	115, 9—12	45—47	11	202	51
20—23	121	48—50	12	203	54
24—27	122	51—54	15	204	53
28—30	123	55—57	5	205	74
31	120	58—59	24	206	56
32—40	2	59 bis	25	207	52
41—53	4	60	= 17, 15 extr	208	34
54	1	61—95	17	209. 210	73
55—57	6	(91)	13	211—214	96
58	36	96—109	21	215—219	98
59. 60	27, 3. 4	110—111	16	220—222	76
61. 62	28	112—118	26 (om. vv.	223—224	82
63	13		8—12)	225. 226	83
64	29, 3 in.	119—129	23	227. 228	86. 87
65	27, 1	130—133	38	229	95
66—68	30	134	29, 3	230. 231	75
69	116	135—138	27	232—234	57
70	31	139—141	30	234—237	59
71	ad 27	142	31	238—241	61
72. 73	27, 1. 2	143. 144	ad 27	242	60
74—76	6	145	159	243	72
77—80	8	146—148	39	245	79
81—83	12	149	40	246	80
84—86	5	150	41	247	81
87	= 17, 15 extr	151	44	248—255	62
88—123	17	152	85	256	64
124—137	21	153	43	257	63
138—149	26	154	45	259. 260	65
150—153	71	155	46	261	66
154—164	23	156	47	262—264	67
165—181	35	157—159	42	265	33
182—185	38	160	48	266	68
186	40	161	49	268. 269	90
187	41	162	52	270. 271	37
188	44	163	74	272. 273	91
189	46	164	56	274	93
190	45	165	55	275—299	100

3. EMPEDOCLIS

Stein	Diels	Karsten	Diels	Stein	Diels
v. 166	fr. 54	v. 800	fr. 101	v. 282. 283	fr. 90
167	53	301	102	284. 285	91
168	51	302—310	84	286	93
169—185	35	311	88	287—311	100
175	36	312	103	312—313	101
186—194	22	313	110, 10	314	102
195	103	314	104	315	99
196	104	315—317	105	316—325	84
197		318	106	326	88
198	37	319. 320	108	327—329	105
199—202	96	321—323	109	330	106
203—207	98	324. 325	107	331—332	108
208	34	326—334	22	333—335	109
209	19	335—341	20	336—337	107
210—213	71	342—346	9	338—341	131
214	72	347—348	15	342—343	132
215—216	73	354. 355	132	344—346	133
217. 218	75	356—358	133	347—351	134
219	79	359—363	134	352—363	112
220	80	364. 365	130	364—365	113
221	81	366	77	366—368	114
222—231	110	367	78	369—382	115
232	116	368—377	128	383—384	117
233—235	76	378	125	385	118
236—237	82	379	126	385—388	121
238—239	83	380. 381	117	389	158
240	86	382. 383	127	390. 391	119
241	87	384—386	146	392	120
242	95	387—400	112	393—396	122
243	150	401. 402	113	397—400	123
244—246	57	403	—	400—401	124
247—253	20	404. 405	135	402	126
254—256	59	406	144	403	148
257—260	81	407—409	114	404	125
261	60	410—415	137	405—414	128
262—269	62	416. 417	136	415—420	129
270. 271	63	418	141	421—422	130
272	64	419	140	423	77
273—274	65	420—422	145	424	78
275	66	422. 423	143	425	ad 135
276—278	67	424—432	111	426—427	135
279	33	433. 434	157	428—429	136
280	68	435—439	156	430—435	137
281	89	439	155	436—437	139

3. EMPEDOCCLIS			
Karsten	Diels	Stein	Diels
v. 440—445	fr. 129	v. 438—439	fr. 127
446	25	440	140
447. 448	24	441	141
450	92	442—443	143
451	55	444	144
452	10	445—446	145
453	148—150	447—449	146
454	cf. 7	450—451	147
455	153		
456	—		
457	32		
458	152		

4. TIMONIS					
Wachsm. ΣΙΑΟΙ	Diels	Wachsm.	Diels	Wachsm.	Diels
fr. 1	fr. 1	fr. 20	fr. 39	fr. 38	fr. 48
2	46	21	14	39	2
3	57	22	13	40	60
4	44	23	66	41	28
5	45	24	41	42	35
6	28	25	52	43	36
7	30	26	54	44	3
8	38	26 a	ad 54	45	59
9	58	27	fals. p. 202	46	4
10	47	28	29	47	24
11	18	29	43	48	5
12	37	30	16	49	42
13	56	31	15	50	25
14	21	32	9	51	62
15	22	33	10	52	19
16	31	34	11	53	26
17	32	35	8	54	27
18	33	36	63	55	51
19	34	37	64	56	7

4. TIMONIS			
Wachsm.	Diels	Wachsm.	Diels
fr. 57	fr. 65		
58	61	INAAAMOI	
59	17	fr. I p. 21	67
60	12	II p. 22	68
61	40	III p. 22	69
62	49	IV p. 24	70
63	50	V p. 24	71
64	6	VI p. 24	72
65	20		

4. CRATETIS			
Bergk	Diels	Wachsm.	Diels
fr. 1	fr. 10	fr. 1	fr. 1
2	12	2	3
3	5 B 1—3 τη ξι κρότων	3	2
4	1	4	4
5	2	5	5 B, αὐδ' —
6	3	6	φλυβρι
7	4		5 A
8. 9	5 B αὐδ' — φλυβρι; 5 A	Nauck	Diels
10	6	fr. 1	fr. 15
11	7	2	18
12	8	3	19
13	p. 208, 29	4	17
14	fr. 9		
15	13		
16	18		
17	14		
18	17		
19	19		
20	16,1		
21	p. 209, 14—18		
22	fr. 15		
p. 372	11		

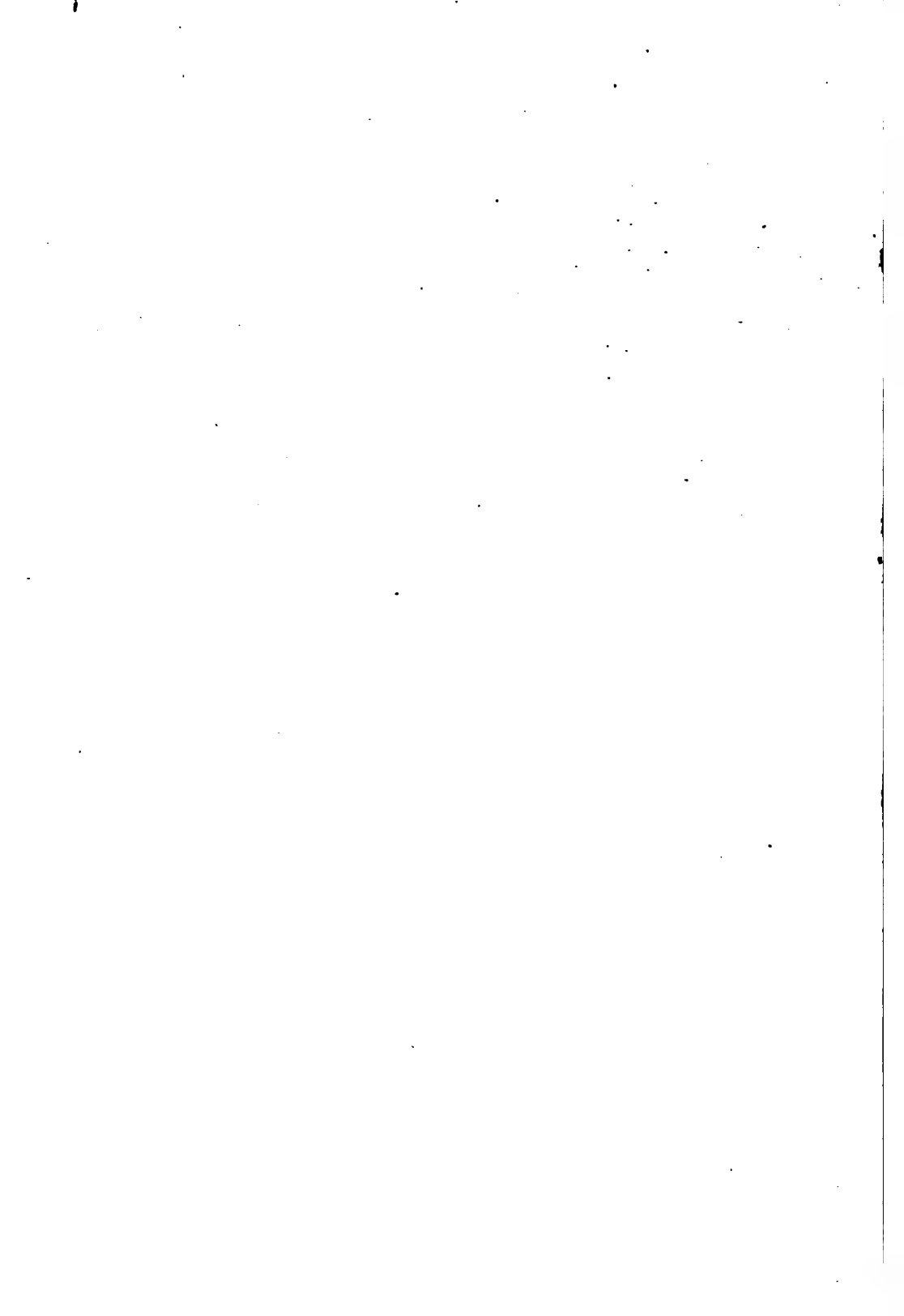
CORRIGENDA

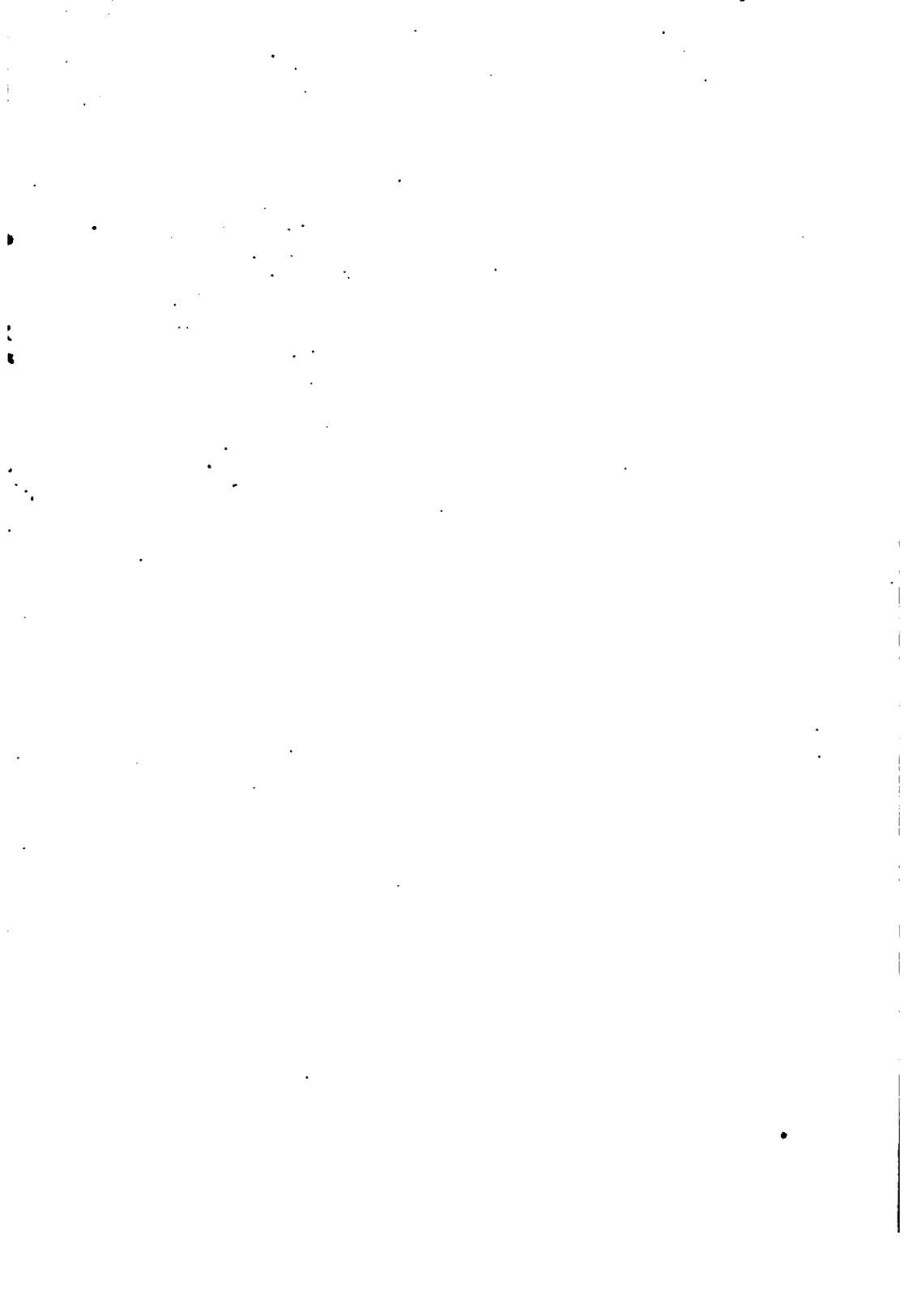
p. 21, not 1 l. Gnomol. Paris. 158	p. 123 fr. 36 tit. l. [58 K.,
— 24 n. 26 v. 3 <i>finxerunt</i> , v. 11 <i>con-</i>	— 128 fr. 57 lemm. 1 l. <i>τοιανύτας</i>
— 31 n. 32 ult. v. post ἤλιον adde <i>φησι</i>	— 134 fr. 72 tit. l. [243 K.
— 41 fr. 17 v. 2 l. οὐ μὴν	— 137 fr. 82, 2 l. <i>σιβαροῖσι</i>
— 47 fr. 42 l. <i>νέος</i>	— 140 fr. 92, 5 l. <i>μειχθέντα</i>
— 82 n. 2 v. 4 § 53.	— 144 fr. 100, 14 l. <i>πυκνὸν</i>
— 86 n. 21 v. 715 <i>et imbri</i>	— 146 fr. 106, lemm. v. 3 fr. 108
— 88 n. 28, 4 <i>κυρίως</i> ; 5 <i>Φίλλας συγκρι-</i>	— 150 fr. 112, 10 n. post <i>videtur</i> adde
— 104 n. 98, 32 <i>anxietatem</i>	— 150 fr. 112, 10 n. post <i>videtur</i> adde
— 106 fr. 2, 6 l. (<i>πᾶς</i>)	— 150 fr. 112, 10 n. post <i>videtur</i> adde
— 109 fr. 10 tit. l. [452 K.]	— 150 fr. 112, 10 n. post <i>videtur</i> adde
— 111 fr. 15 v. 8 <i>γεγονότας</i>	— 150 fr. 112, 10 n. post <i>videtur</i> adde
— 114 fr. 17, 34 l. <i>ἔστιν</i>	— 150 fr. 112, 10 n. post <i>videtur</i> adde
— 119 fr. 28 tit. [61. 62 K.]	— 150 fr. 112, 10 n. post <i>videtur</i> adde
— 122 fr. 35, 8 restitue <i>ἄμεικτ' ἔστηκε</i>	— 150 fr. 112, 10 n. post <i>videtur</i> adde
v. Ind. <i>ιστάναι</i>	— 150 fr. 112, 10 n. post <i>videtur</i> adde

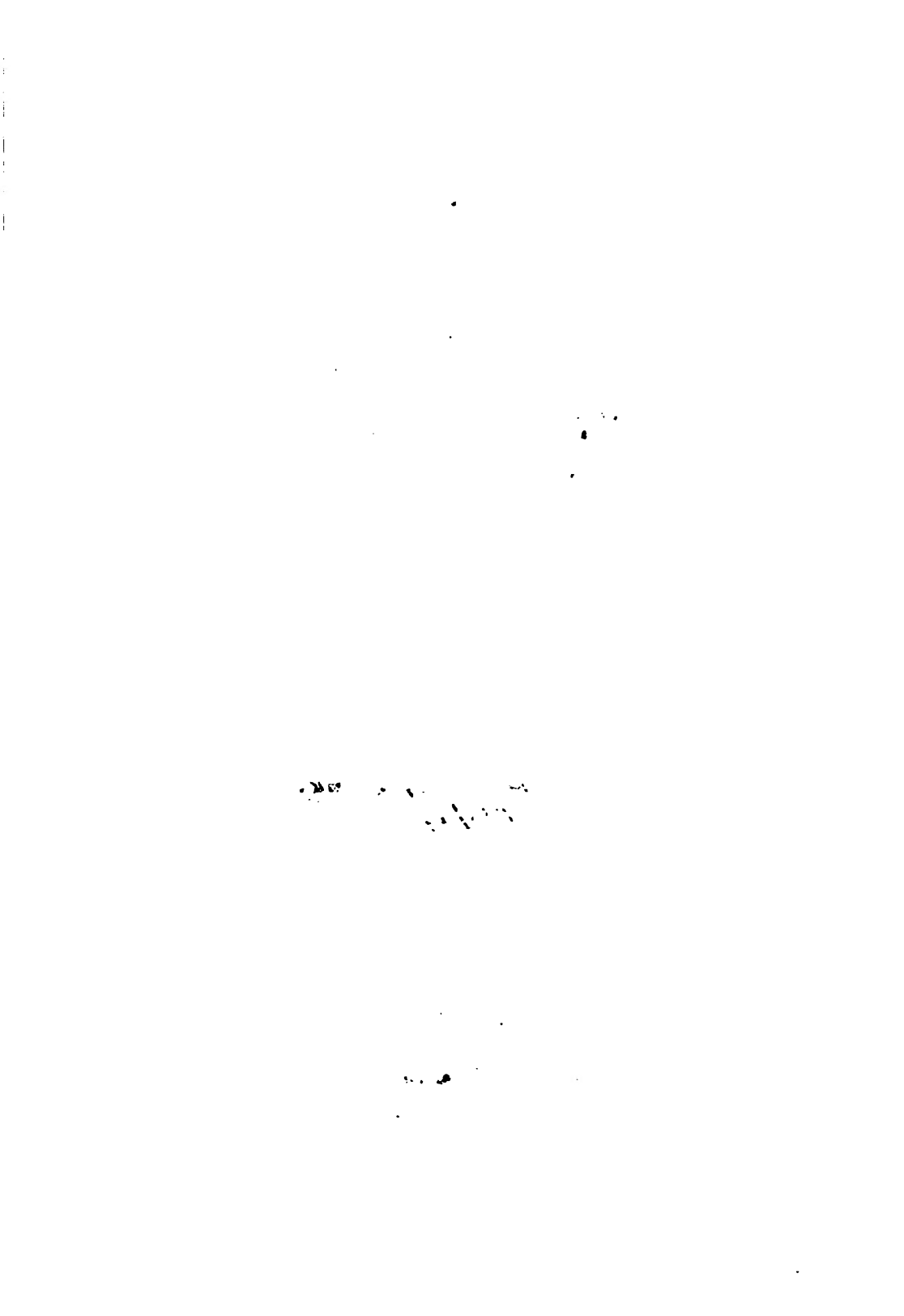
ADDENDA

- p. 65 Parm. fr. 8,14 n. ad *πέδησιν*: similiter Emp. 100, 20 *χειρὶ μεθῆι*
 — 68 fr. 8,58 fortasse *καὶ κείνο*
 — 121 Emp. fr. 32 cur hunc locum dederim, apparet ex Plat. Tim. 31B
 — 138 — fr. 84, 8 *λοχάζετο* nunc interpretor: *se abdebat post pupillam*
 — 144 — fr. 100, 19 nunc respecto Anaxagorae experimento (Ar. Probl. 16,8. 914^b10) sic explico: aqua vasis fundum solum implet (*βένθεα* Emp. v. 16, *κωδίαν* Arist. 27); ergo comprimitur in collo aef, qui dum vi erumpit per angusta solet *ructare*: *έρυγμός* 915^a7, *δυσηχίος* Emp. v. 19, cuius *ἄκρα* (scil. colli) etiam illic: 914^b34 *τῶν ἄκρων τοῦ ἀνλοῦ*. ergo non cribri in fundo extremi meminit, quod olim cogitatum est.
 — 205 Timon. fr. 77 Pythonem, dialogi personam, eundem esse vidit Wilamowitz cum Pythone I Calligitonis f. Oropio, qui sec. tit. Oropium CIGS. I 3208 cum aliis magistratibus *κατ τὰν μαντείαν τῷ Ἀπόλλωνος* tripodem Gratis novit. stemma huius nobilissimae familiae, quae cum ipso Amphiareo coniuncta erat, ad tit. 259—262. 434 in Amphiareo inventos explanavit Dittenberger l. c. p. 82.
 — 215 apophthegmatum Crateteorum fons fuit sine dubio etiam Plutarchi Vita Cratetis (Catal. Lampr. 37), quam excerpsit Sopater (Phot. bibl. p. 104^b3).

Moneo veteribus saltem scriptoribus veram orthographiam velut *θνήσκειν*, *μειγνύειν*, similia invitis codicibus me restituisse; praeterea in testimoniis et lemmatis si quid novatum sit e coniectura sive mea sive aliorum, plerumque adnotatum non esse; denique in notis Laertianis B esse Borbonicum gr. 253 s. XII, P Parisinum gr. 1759 s. XIV, Q Paris. gr. 1758 s. XV (descriptum e P nondum interpolato), F Laurentianum 69, 13 s. XII.

3 2044 024 168 239

The borrower must return this item on or before the last date stamped below. If another user places a recall for this item, the borrower will be notified of the need for an earlier return.

*Non-receipt of overdue notices does **not** exempt the borrower from overdue fines.*

Harvard College Widener Library
Cambridge, MA 02138 617-495-2413

WIDENER
DEC 10 2006
BOOK DUE
CANCELLED

Please handle with care.
Thank you for helping to preserve
library collections at Harvard.

